

॥ ஸ்ரீ: ॥

திருவ ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ।

ஸ்ரீமதே வகுளாபூஷண மஹாதேசிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸர்வ வேதாந்த தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான

ஸ்ரீமத்
ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம்.

இது

எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டியதற்காக

எளிதான தமிழ் நடையில்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

[illegible]

சென்னை, கோமளேச்வரன்பேட்டை,

[illegible]

ப[illegible] செய்யப்பட்டது

1[illegible]9

உபோத்காதம்.

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே [illegible] நம: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ[illegible] தேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார மென்னும் இக்க்ரந்தத்தை அருளிச்செய்த ஸ்ரீமந் நிகமாந்தமஹாதேசிகன் திருவவதாரம் கலி 4370 வது விபவ (கிறிஸ்து 1268) வருஷத்தில் புரட்டாசி-மீ ச்ரவண நக்ஷத்ரத்தில் காஞ்சீபுரத்தில் தூப்புல் என்னும், திருத்தண்காவென்றும் சொல்லப்படுகிற விளக்கொளி (தீபப்ரகாசர்) எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சிஷ்யர் எழுபத்து நாலு ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளில் ஒருவராய விச்வாமித்ரகுல திலகரான அநந்த ஸோமயாஜியாருடைய திருப்பௌத்ரரான அநந்தஸூரியாருக்கும் தோதாரம்பையம்மைக்கும் திருக்குமாரராக அவதரித்தருளினார். இவருடைய அவதார வைபவத்தையும் ப்ராபவத்தையும் கணிசிக்கும் இவர் குமாரரான தூப்புல் நயினார்

[1]வேங்கடேசாவதாரோऽயம் தத்கண்டாம்சோऽதவா பவேத்|
யதீந்த்ராம்சோऽதவேத்யேவம் விதர்க்யாயாஸ்து மங்களம்||

என்னும் அனுதிவ்யஸூக்தியாகக் அரும்பொருளால் விரித்தது** பின்னும் வெண்புகழ் திருவேங்கடநாதனென்னும் குருவாயங்கினி தெழுந்து எனவும் அருளிச்செய்தார் இவர் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவதார விசேஷம் என்பது ஸம்ப்ரதாய சிஷ்டர்கள் அறிந்த [illegible] இக்கதை கணிசித்த திரு[illegible] [2] 'ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்ய' [illegible] திருவேங்கடமுடையானின் [illegible] ஸ்வாமிகளுடைய இவரது

1 वेङ्कटेशावतारोऽयं तद्घण्टांशोऽथवा भवेत् ।
यतीन्द्रांशोऽथवेत्येवं वितर्क्यायास्तु मङ्गलम् ॥

2 'श्रीमद्वेङ्कटनाथार्य' [illegible]

தாயத்தை பாகத்துக் கொடுக்கக்கடவர் அவரே தன்னுடைய அந்த வயாக்யானத்திற்கு இவர் அதிகாரி என்பதைக் கணிசித்து 1 'தத்கண்டாம்ஸ:' [illegible]

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அவதார ஸமயமான நம்மாழ்வாருடைய சங்கல்பித்தருளிய ஸ்வயமாகவே ஏற்பட்டதாகவும், சொந்தப் பராங்குசனைக் கொண்டு ஸமஸ்த ஜீவ ரக்ஷணம் செய்யுமென்று கொண்டு அவரே சிஷ்யர்களாய் அவருடைய அபதானங்களை எங்கும் அறியச் செய்தவர் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஆகிற லோகாசார்யர் அனுபவிக்கும் அவர்கள் ஸந்நிதி உடையவராகவே, அவைகளை நன்கு அறிந்தவர்கள் எல்லோரையும் தடவி வாரிச் சேர்த்து அதனால் [illegible] கட்டிக் கட்டி, அதனை வெண்மையான பட்டுக் கயிற்றால் பின்னலாய் முடித்து வைத்துவிட்டு, அவர்கள் மறுபடியும் [illegible]து, தேவர்கள் எண்ணிக் கேட்க ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை எழுத்து நாமாட என்று விண்ணப்பம் செய்கிறார். இதன் அபிப்பிராயத்தைப் பார்ப்போம். அவதாரம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயமாகச் சொல்லும் அவர் பாஷ்யங்களையும் அவதாரமென்றும், அவருடைய அந்த கூந்தல்கள் ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் அர்த்தங்களில் ஒன்று சேர்க்கப்பட்ட வாக்யங்களால், அவைகளைக் கயிற்றால் கட்டியது நாம ஸங்கீர்த்தனம் அனுபவித்து தேவதாந்தரங்களை அனுபவித்து பரிகரித்தது என்றும் பிறந்தவர் கயிற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டது 'நாமே இன்னும் போர் அவதாரம் செய்து கருணையுடையராய் அவதரித்துத் தமக்கென்று பொறுப்புண்டாக்கிக் கொண்டு உபதேசித்துப் போந்தோம்' என்னும் அபிப்பிராயங்களாகச் சிறிதிலும் பேச வேண்டாம் [illegible] ஸ்ரீ[illegible]

2 'சிரந்தந ஸரஸ்வதீ சிகுரபந்த ஸைரந்த்ரிகா:' என்னும் ஸ்லோகத்தில் அபிப்ராயம் தெரியாதவர் சொல் [illegible] யதிராஜ ஸப்ததி [illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டது

---

1 'तद्धण्डाशः'

2 'चिरन्तन सरस्वर्ती चिकुरबन्ध सैरन्ध्रिकाः'

3 'यतीन्द्राशोऽयम्'

1 ' ஆப்ராதுர்பாவப்ரகடிதபரப்ரஹ்மபாவ: '

என்றபடி ஸ்ரீ [illegible]

அவதாரவைபவம் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] அதி

[illegible] என

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible], இவர் [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

2 ப்ரதிஷ்டாபிதவேதாந்த: ப்ரதிக்ஷிப்தபஹிர்மத: |
பூயாஸ்த்ரைவித்யமாந்யஸ்த்வம் பூரிகல்யாணபாஜநம் ||

([illegible] ஸ்தாபித்து புறச் சமயங்களை [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] செய்தது [illegible])

இவர் வேதாந்த [illegible] என்று விளங்கு [illegible]

[illegible]

விஷயமான [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]

1 ' आप्रादुर्भावप्रकटितपरब्रह्मभावः '

2 प्रतिष्ठापितवेदान्तः प्रतिक्षिप्तबहिर्मतः ।
भूयास्त्रैविद्यमान्यस्त्वं भूरिकल्याणभाजनम् ॥

தில் அறுபத்து நான்கு கலைகளும் அறுபத்து நாலு நாள்களில் அப்யஸித்தாப்போலே, இருபது வயதிற்குள் ஸகல சாஸ்திரங்களையும் அப்யஸித்தார் என்பதை 1 'விம்சத்யப்தே விச்ருத நாநாவித வித்ய:' என்றவர் தாமே 2 'ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாந்மாதுலாத்மகலா: கலா: | அவாப விம்சத்யப்தே' என்று அருளிச்செய்தார்கள்.

குணாதிசயம்

இதற்குப் பிறகு தம் ஆசார்யரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்திரத்தை ஆவ்ருத்தி செய்வதற்காக பஹூர நதி, கெடில க்ஷேத்ர பாவகம் இம்முனைஞம் ஒரிடத்தில் சேர்ந்த பஹூஸிதக்ஷேத்திரமாகிய திருவஹீந்திரபுரத்தை நாடி வசித்துப்பெற்று, ஸ்ரீகருடன் உபதேசித்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயக்ரீவ மந்திரத்தை ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நருஸிம்மஸந்நிதியில் ஓர் அச்வத்த வ்ருக்ஷத்தின் அடியில் ஆவ்ருத்தி செய்து ஸ்ரீஹயக்ரீவ ப்ரஸாதத்தாலே 'அருள்கருமடியவர்பால் மெய்யைவைத்துக் கொண்டருளின்றெய்வநாயக என்னிவாராமு', 3 'துரகவதநதேஜோப்ரும்ஹிதாச்சர்யசக்தி:' என்று பின்புள்ளாரும் அனுஸந்திக்கும்படியே அபரிமித ஜ்ஞாந சக்தியுக்தராய், விசுவாமித்திரருபதேசத்துக்குப் பிறகு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு அஸ்திர தேவதைகள் நேரில் நின்று 4 'இமே ஸ்ம பரமோதார கிங்கராஸ்ஸமுபஸ்திதா:' என்று விண்ணப்பம் செய்ததுபோல வித்யாபிமானி தேவதைகளெல்லாம் தாங்களே வந்து வரித்தபடியான விசேஷ கடாக்ஷத்தைப் பெற்றார் இதை ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்திரத்தில்

1 ' विंशत्यब्दे विश्रुत नानाविध विद्यः '

2 ' रामानुजार्यादात्रेयान्मातुलात्मकलाः कलाः ।
अवाप विंशत्यब्दे '

3 ' तुरगवदनतेजोबृंहिताश्चर्यशक्तिः '

4 ' इमे स्म परमोदार किंकरास्समुपस्थिताः '

1 "மனோகதம் பச்யதி யஸ்ஸதா த்வாம் மனீஷிணாம்
மானஸராஜஹம்ஸம் । ஸ்வயம் புரோ மாவவிவாத
பாஜ: கிங்குர்வதே தஸ்ய கிரோ யதார்ஹம் ॥

என்றருளிச் செய்தார். இதைக் கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்தருளிய ஸ்ரீரங்கநாயகியும் பின்பு 'ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்' என்று இவருக்குத் திருநாமம் அனுக்ரஹித்தார். இப்படி இவருக்கு அஸாதாரணமான ஜ்ஞான வைபவத்தை

2 "தூஷண்யாதௌ தார்க்கிகாக்ரேஸரத்வம்
த்ருச்யம் ஸ்ரீமத்வேங்கடேசஸ்ய ஸூரே: ।
அன்யாலப்யா சாதுரீ பத்யகும்பே
ஸர்வஜ்ஞத்வம் தத்வமுக்தாகலாபே"

(இவர் தார்க்கிகர்களுக்குள் சிரேஷ்டர் என்பதைச் சததூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களிலும், ஸர்வஜ்ஞரென்பதையும் கவிதையில் பிறர்க்கு நிலமல்லாத சாதுர்யத்தையுடையவரென்பதையும் ஸ்ரீ தத்வமுக்தாகலாபத்திலும் அறியலாமென்று அப்பய்ய தீக்ஷிதராலும் அநுபவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.)

இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்துக்குத் தக்கதான இவருடைய வைராக்யம் விஜயநகர மஹாராஜா ஸபையில் வித்யாரண்யருக்கும் அக்ஷோப்ய முனிவருக்கும் நடந்த விவாதத்தில் மத்யஸ்தராயிருந்து தம்படிக்கும் அத்யந்த விசேஷத்தைக் கண்டு வியப்படைந்தவர் ப்ராரப்தித்த காலத்தில் அதற்குப் பதிலாக எழுதியனுப்பிய வைராக்ய பஞ்சகத்தின் அர்த்தத்தாலும், ஸ்ரீ கொட்டை யாசகமாய் அநுஷ்டித்த 3'தனானி * * ஸமலோஷ்டருக்மம்'

---

1 ' मनोगत पश्यति यस्सदा त्वा मनीषिणां मानसराजहंसम् ।
स्वय पुरो मावविवादभाजः किंकुर्वत तस्य गिरो यथार्हम् ॥

2 ' दूषण्यादौ ताकिकाग्रेसरत्व दृश्य श्रीमद्वेङ्कटेशस्य सूरेः ।
अन्यालभ्या चातुरी पद्यगुम्भे सर्वज्ञत्व तत्वमुक्ताकलापे ॥

3 ' धनानि ※ ※ समलोष्टरुक्मम् '

எனகிற வ்யாக்யானத்தில் [illegible] இவர் சாதித்திருக்கிறார் [illegible] இப்படிப்பட்ட ஆசார்ய [illegible] ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] லக்ஷணம் [illegible]

திவ்யதேச ப்ரதிஷ்டாதிகள்

இவர் அநேக [illegible] ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தும், ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத [illegible] பரவாக்கும் [illegible] உபகாரம் [illegible] காணப்பட்டன — ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்ரத்தில் [illegible] ஸ்ரீரங்கநாதன் [illegible] மறுபடியும் ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார், [illegible] ஸ்ரீ கோவிந்தராஜனையும் [illegible] ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார். ஸ்ரீரங்கத்தில் [illegible] உத்ஸவத்தில் [illegible] அவர்களுடைய [illegible] பெருமாள் கோயிலில் ஸ்ரீதேவப் பெருமாளுக்கு [illegible] பொழுது சைவர்கள் [illegible] பக்தியின் [illegible] இவ்வளவும், இவ்வளவு [illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] திருச்சின்னம் [illegible] அனுக்ரஹி [illegible] திருச்சின்ன [illegible] வைசாக [illegible] நடக்கும் விசேஷ [illegible]

கிரந்தங்கள்

இவர் ஸ்ரீ விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தின்படி [illegible] ப்ரமாணமான [illegible] ஸ்ரேஷ்டமான [illegible] உடையவர் என்பதையும் [illegible]

1 ‘ ज्ञानवैराग्यभूषणम् ’

உண்டாகும் ஸமாச்ரயணாதிகளை ஸம்பாதனமருளிச்செய்து அத
நகவத்தையும் பரக்க நிரூபித்து, கைவல்யத்தை புருஷார்த்த
ஸலக்ஷ்யுடையதாக பூர்வமாக ஸ்தாபிக்கருளினார் ஸ்ரீ விஷ்ணு
பரத்வ கார்த்தவ்ய — ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீ ந்யாயஸித்
தாஞ்ஜனம் ஸ்ரீ சதுச்லோகீ பாஷ்யம் முதலியவை நாராயணனை
பரதத்வமாக ... அபார்த்தங்களை ஸ்ரீ ஸங்காதனை பாஷ்யம்
முதலிய க்ரந்தங்களால் ஸ்தாபிக்கருளினார் மற்ற அவதாரிகைப
பதி ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீமந்யாயபரிசுத்தி,
ஸ்ரீ தத்வமுக்தாகலாபம் ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்
களில் நிரூபிக்கின்றார் ஸ்வார்த்தாநுபாய ஸாவ லௌகிகமா
யிருக்கும் பரபக்ஷம் பரப்ரஹ்மமென்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீ நிக்ஷேப
ரக்ஷை ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், ஸ்ரீ ந்யாயஸித்
தாஞ்ஜனம் ஸ்ரீ சதுச்லோகீ பாஷ்யம் முதலிய க்ரந்தங்களில் அரு
ளிச்செய்தார் பரிபூர்ண ப்ரமாணங்களையும் அதின் பரிவாஹ
மான கைங்கர்யமும் பரம புருஷார்த்தமென்னும் அர்த்தத்தை
ஸ்ரீ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ கத்ய பாஷ்யம் ஸ்ரீ தத்வமுக்தா
கலாபம் ஸ்ரீ ஸர்வார்த்தஸித்தி முதலிய க்ரந்தங்களில் வெளியிட்
டருளினார் ஸ்ரீ பஞ்சராத்ரரக்ஷையைக் கொண்டு வித்யார்த்த விரோத
மாய் ... அப்ராமாண்யவாதிகளை ... ஸ்ரீ சத
தூஷணி, ஸ்ரீ தத்வடீகை, ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்தி, ஸ்ரீ
ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், ஸ்ரீ பரமதபங்கம் முத
லிய க்ரந்தங்களில் ஸ்தாபித்து ... பக்ஷங்களை நிரஸித்த
ருளினார் ஸ்ரீ அதிகரணஸாராவளி, ஸ்ரீ தத்வடீகை,
ஸ்ரீமத் கீதாபாஷ்யதாத்பர்யசந்த்ரிகை ஸ்ரீ கத்யபாஷ்யம் இவை க்ரந்
தங்களில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு அவருடைய
திருவுள்ளத்துக்கு அநுகுணமாக வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்
தார் ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரரத்ன பாஷ்யம் ஸ்ரீ சதுச்லோகீ ஸ்தோத்ர
ரத்ன பாஷ்யங்கள், இவைகளில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தி
களுக்கு பரமாசார்யருடைய வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்தார்
ஸ்ரீ வைஷ்ணவதாஸ்யம் ஆசாரத்தின் ஸத்ஸங்கமும்,
திருப்பல்லாண்டு, பஞ்சராத்ர பகவத் ப்ரஸாதத்தின் மேன்மை
முதலியவைகள் ஸ்ரீ ஸச்சரித்ரரக்ஷை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரரக்ஷை
முதலியவைகளில் ... நிரூபித்து ஆகமப்ராமா
ண்யத்தைக்கு ஸ்தாபனம் செய்தருளினார் ப்ரமா

முக்கியமாகிய ப்ரபந்நத்தின் உபாயத்வங்களைப்பற்றிச் சொல்லப்படும் ஆக்ஷேபங்கள் எல்லாம் அநுவதித்து அவைகளை நிக்ஷேபரக்ஷையில் நிராகரித்தருளி ந்யாஸவித்யையின் அங்காங்க விபாகங்களை ஸ்ரீமந் ந்யாஸவிம்சதி ஸ்ரீமந் ந்யாஸதிலகம், ஸ்ரீமந் ந்யாஸதசகம் இவைகளில் நிரூபித்தருளினார் இவ்வர்த்தங்களை எல்லாம் சாஸ்த்ர பரிசயமில்லாதவர்களும் ஸுலபமாய் அறியும் பொருட்டு எளிதான மணிப்ரவாள நடையில் அவரவர்கள் புத்திக்கும், சக்திக்கும் தக்கபடி ஸங்க்ரஹங்களாயும் விஸ்தாரங்களாயும் முப்பத்தொரு ரஹஸ்யங்களில் அருளிச்செய்தார் இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் கற்றவர் ஸ்ரீ ஸங்கல்பஸூர்யோதயமென்கிற நாடகத்தையும் அருளிச்செய்தார் அங்கும் திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள் விஷயமாக ஸ்தோத்ர ரூபமாக [illegible] ஸ்தோத்ரங்களை அருளிச்செய்தார் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸுலபமாயறியும்பொருட்டு ப்ரபந்தச்சுருக்கு முதலிய தமிழ்ப் ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தார் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப் பற்றி விஸ்தாரமாய் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயம் என்னும் காவ்யமருளிச்செய்தார் இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீ ஹம்ஸஸந்தேசம், ஸ்ரீ ஸுபாஷிதநீவி முதலிய அநேக க்ரந்தங்களை அருளிச்செய்தார் திருவாய்மொழியின் அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து அவைகளின் ஸங்கதி முதலியவைகளை ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம் என்னும் க்ரந்தத்திலும், திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாட்டின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவலி என்னும் க்ரந்தத்திலும் அருளிச் செய்தார் இப்படி மேற்கூறிய க்ரந்தங்களில் அனந்த நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்த விசேஷங்களை எல்லாம் ஸ்வல்ப காலத்தில் அறிய முடியாதாகையினால் அவைகள் எல்லாவற்றின் ஸாராம்சத்தையும் ஒருங்கத்திரட்டி இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை ஸங்க்ரஹருசிகளுக்கு இனியொரு க்ரந்தாந்தரமும் வேண்டாதபடி பரிபூர்ணமாக நிரூபித்தருளினார் இதன் பெருமையை

1 அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ||

1 अविज्ञात विजानता जिज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयसाराख्य पर ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

(இதன் பெருமை இவ்வளவென்று அளவிட்டறிந்தவர்களுக்கு இதின் பெருமை அறியப்படாது. அப்படி அளவிட்டறியாதவர்களுக்கு இது உண்மையாய் விளங்கப்பட்டது, ஆகையால் இது பரமபதத்தைப்போன்ற பெருமையையுடையது இது எக்காலும் என் மனத்தை விட்டகலாமலிருக்கவேண்டும்) என்று பின்புள்ளார்கள் படித்தாலும் அநுஸந்திக்கத்தக்க இப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் முதலிய பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்குக் கர்த்த முகேந தாத்பர்யார்த்தங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாரத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 1'ராமாநுஜதயாபாத்ரம்' என்று அநுஸந்திக்கிறார்கள்.

ஸித்தாந்தத்தின் ப்ரதான கொள்கைகள்

இப்படிப் பஹுமுகமாகக் க்ரந்தத்தினாலும், அநுஷ்டானத்தினாலும், வேதார்த்த ஸித்தாந்தத்தை நிரூபித்த இவருடைய ப்ரதானக்கொள்கை என்னவென்றால் — எல்லா ஜாதியரும் அவரவர் ஜாதிக்கு உரியதாய் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைப் பகவானுடைய கட்டளைகளாகவே எண்ணி அவைகளை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதும் அப்படி அநுஷ்டிக்கும்போது பகவத் ப்ரீதியொன்றையே பலமாக உத்தேசித்துத் தன் சக்திக்கு அநுகுணமாகச் செய்யவேண்டும் ஒரு காலத்திலும் அவைகளை விடக்கூடாது என்பதும் இப்படித் தங்கள் தங்கள் ஜாதிக்கு அநுகுணமான கார்யங்களைச் செய்துவரும் எல்லா ஜாதியாரும் சரணாகதியென்றும் ப்ரபத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிற உபாயத்தை அநுஷ்டித்து மறு ஜன்மமில்லாமல் பரமபுருஷார்த்தமாகிற மோக்ஷமென்னும் மீட்சியில்லா வாழ்ச்சியைப் பெறலாமென்பதும், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு சாஸ்திரத்துக்கு வசப்பட்டவனாய் நடக்கவேண்டும், அப்படி நடக்கத் தவறினால் பகவத் நிக்ரஹமுண்டாகும் என்பதும், ப்ராயச்சித்தாதி முகேந அவைகள் நிவ்ருத்திக்கப்படுமாகையால், பரமபுருஷார்த்த லாபத்திற்குத் தடையாகா என்பதும், பகவானிடத்தில் பக்தியுடையவர்கள் எந்த ஜாதியராயினும் அவர்கள் விஷயத்தில் சாஸ்திர ஸம்மதமான கௌரவாதிகளில் குறைவு செய்யக்கூடாதென்பதும் அப்படிச் செய்தால் பகவானுடைய நிக்ரஹம் வரும் என்பதும் எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமாக நடந்து

1 'रामानुजदयापात्रम्'

கொள்ளவேண்டுமென்பதும், அப்படி ஹிம்ஸாதிகளைச் செய்தால் பகவத்ப்ரீதிக்குப் பாத்திரராவார் என்பதும் இப்படிவேதார்த் தங்களைப் பரக்க நிரூபிக்க உபகாராதிசயத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி 1'வந்தே வேதாந்ததேசிகம்' என்று அனுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் தாராளமான மனத்தையுடையவரென்றும், அதை இவர் குறுக்கிவிட்டார் என்றும், இவர்ஸ்விஷயமான மதத்தில் இவர் ஆக்ரஹமுள்ளவரென்றும், சில மற்றும் இப்புடைகளில் இவரைப்பற்றிச் அபிப்பிராயங்கள் சிலர் சொல்வது இவருடைய க்ரந்தங்களில் பரிசயமில்லாதவர்கள் பிதற்றும் வார்த்தை. ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்துக்கும், க்ரந்தங்களுக்கும் முற்றிலும் விருத்தமான கதைகளைக் கல்பித்து மூடர்கள் சொல்லும் ஐதிஹ்யங்களைப் புத்திமான்கள் அங்கீகரியார்கள். இவ்விஷயங்கள் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை ஒருதரம் ஸேவித்தவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும். இவரைப்போல் தாராளமான மனமுடையவர்கள் ஒரு ।க்கத்திலும் இல்லையென்று நிர்ணயமாய்ச் சொல்லலாம். அந்தணர் முதல் அந்த்யர் வரையிலான ஜாதியார்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்குரிய ஸாமாந்யானுஷ்டானத்திலும் உபாயானுஷ்டானத்திலும் பரமபுருஷார்த்தத்தை அடையலாம் என்று க்ரந்தமுகமாக நிரூபித்தவர் இந்த மஹான் ஒருவரே. மற்றும் ஆபாதப்ரதீதியால் சாஸ்த்ரவிருத்தம்போல் தோன்றும் வாக்யங்களைக் கண்டு நம்போலியர்கள் ப்ரமிக்காமலிருக்கும்படி அவைகளை எல்லாம் எடுத்து அவைகளுக்குத் தாத்பர்யார்த்தங்களை நிரூபித்திருக்கிறார்.

இந்த க்ரந்தத்தில் பாஞ்சராத்ரம், இதிஹாஸம், புராணங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்வரையிலான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகள், இவைகள் ப்ரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தியில் இவர் தாமே 'ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய சிஷ்யப்ரசிஷ்ய ஸம்ப்ரதாயங்களில் அர்த்த விரோதமில்லை, யோஜநா பேதமேயுள்ளது' என்றருளிச் செய்திருக்கிற

1 'वन्दे वेदान्तदेशिकम्'

படியே பெரியவாச்சான்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசாரியர் முதலியவர்களுடைய வாக்யங்களில் சில மேற்பார்வையால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளத்துக்கு விரோதம் போல் தோன்றினபோதிலும், அவ்வாக்யங்களுக்கு ப்ரமாணானுகுணமான அர்த்தங்களை இக்கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார் ஆகையினால் இக்கிரந்தம் ஸர்வ சாஸ்திரங்களுக்கும் ஸாரமென்று பெரியோர்களினால் ஆதரிக்கப்பட்டது மணவாளமாமுனிகளும், ட்டருப்பத்தகாரர்களும் ஸாரசாஸ்த்ரத்தை உபஜீவித்ததும் எல்லாரும் அறிந்ததே

இதில் முதல் இருபத்திரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய அர்த்தானுசாஸந பாகத்தில், ஆஸ்திகர்கள் சாஸ்தி
கரந்த ஸங்க்ரஹம் ரங்களில் அவசியம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய தத்வஹித புருஷார்த்தங்களை நிரூபித்தருளினார் மேல் நாலு அதிகாரங்களடங்கிய ஸ்திரீகரண பாகத்தில், கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் நேரிடுகிற ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்தார் இதற்குமேல் மூன்று அதிகாரங்கள் அடங்கிய பதவாக்ய யோஜனா பாகத்தில், இப்படி நிரூபித்த ஸகல சாஸ்திரார்த்தங்களும் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியை நிரூபித்தருளினார் முடிவில் மூன்றதிகாரங்களடங்கிய ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி பாகத்தில் இவ்வர்த்தங்களை உபதேசிக்கும் ஆசார்யனிருக்கும்படியும், உபதேசம் பெறும் சிஷ்யன் இருக்கும்படியும் ஸாரநிகமனமும் முறையே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஸங்கதி முதலியவைகளை வ்யாக்யானத்தில் அங்கங்கே கண்டுகொள்வது ஆக 'பரமார்த்தமொன்றை யறிந்தால் ஸர்வமும் அறியப்பட்டதாகும்' என்று சுருதியில் சொல்லியிருப்பதைப்போல இக்கிரந்தம் ஒன்றைப் பூர்த்தியாயறிந்தால் விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்கள் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகும்

இவர் விபவத்தையில் நூற்றொரு வருஷம் எழுந்தருளியிருந்து கலி 4471வதான ஸௌம்ய வருஷ

அவதார ஸமாபனம் கார்த்திகை-ஸ்ரீ க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் தம்முடைய அவதாரத்தை ஸமாபனம் செய்து தம்முடைய அவதாரத்துக்கு வ்யாஜமான கண்டாக்ருதியை அடைந்தார் இவர்தரம்

1அப்தே ஸௌம்யே ச வாரே கதவதி தரணௌ வ்ருஸ்சிகம் க்ருத்திகர்க்ஷே நாகாயாம் வேங்கடேசோ யதிந்ருபதிமதம் ஸர்வத: ஸ்தாபயித்வா | வேதாந்தாசார்யவர்யோ விரசிதவிவிதாநேகதிவ்யப்ரபந்த: ஸ்ரீசைலாதீசகண்டாக்ருதி ஸபுரபவத்தேசிகேந்த்ரோ தயாளு: ||

என்று ஸ்ரீ நைநாராசார்யரால் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

நிகமனம்

இக்ரந்தத்துக்கு அநேக வ்யாக்யானங்கள் இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் சாஸ்திரங்களில் விசேஷ பரிசயமுள்ளவர்களுக்கே அறியக்கூடியவைகளாயிருக்கிறபடியினால், அந்த வ்யாக்யானங்களை எல்லாம் தழுவி ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தை அநுஸரிக்கக்காய எளிதான தமிழில் ஒரு வ்யாக்யானம் எழுதும்படி அநேகம் பெரியோர்கள் நியமித்ததை சிரஸா வஹித்து அடியேன் இந்த வ்யாக்யானத்தை எழுதத்துணிந்தேன். இந்த வ்யாக்யானத்தில் அச்சுப்பிழைகளும் அஜ்ஞானத்தினால் ஸஹஜமாய் உண்டாகக்கூடிய மற்றப்பிழைகளும் இருக்கும்போதிலும் 2'தஸ்த்ரிணயேந டவியா' (உம்முடைய ஸபையில் வேதங்களெல்லாம் உம்மை ஸ்தோத்ரம் செய்து நிற்க அவைகளின் நடுவில் மந்த புத்தியையுடைய அடியேன் ஸ்தோத்ரம் பரிஹாஸார்த்தமாக ஆகட்டும் என்று அருளிச்செய்திருந்தபடியாலும், 3'ஸுநாலீடா காமம் பவது ஸுரஸிந்துர்பகவதீ ததேஷா கிம் பூதா ஸது ஸபதி ஸந்தாபரஹித:' என்று அருளிச்செய்திருக்கும்

---

1 अब्दे सौम्ये च वारे गतवति तरणौ वृश्चिकं कृत्तिकर्क्षे
नाकाया वेंकटेशो यतिनृपतिमतं सर्वतः स्थापयित्वा ।
वेदान्ताचार्यवर्यो विरचितविविधानेकदिव्यप्रबन्धः
श्रीशैलाधीशघण्टाकृतिवपुरभवद्देशिकेन्द्रो दयालुः ॥

2 'तत्स्थरिणयेन टविया'

3 'शुनालीढा कामं भवतु सुरसिन्धुर्भगवती
तदेषा किं भूता स तु सपदि सन्तापरहितः'

ஸஹாயத்தினாலும் இந்த க்ரந்தத்து அவைகளினால் ஸேவித்த ஸ்பூர்த்தையும் வார்த்தைகளையும் அல்பஜ்ஞனான அடியேனுடைய புத்தியும் வாக்கும் பரிசுத்தமானபடியையும் நினைத்து இதைக் கருணையுடன் பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இதில் குறிப்பிட்டிருக்கும் ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்கள், ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் திருக்கோட்டியூர் ஸௌம்யநாராயணாசார்ய ஸ்வாமிகளினுடைய ப்ரமாணத்திரட்டுடன் ஒத்துப்பார்க்கப்பட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இந்த ப்ரமாணத்திரட்டைக் கொடுத்து உதவி புரிந்த அந்த ஸ்வாமியினிடத்தில் மிகவும் க்ருதஜ்ஞதை உடையவனாயிருக்கிறேன்.

இந்த க்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட முன்வந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார ப்ரசாரண ஸபை அத்யக்ஷர் ஸ்ரீ உ. வே. எஸ். ராமகோபாலாசார்யருக்கும் இக்காரியம் பூர்த்தியாவதற்கு பரிச்ரமப்பட்ட காரியதரிசியான ஸ்ரீ உ. வே. டாக்டர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும் வண்பாக்கம் வெ. தேசிகாசார்யருக்கும், இந்த ப்ரசாரணமாகிய இக்கைங்கர்யம் சீக்கிரமாய் நிறைவேறும்படி இந்த ஸபையின் மற்ற எல்லா காரியதரிசிகளுடன் ஊக்கத்துடனும் உத்ஸாகத்துடனும் செய்துவந்த உதவி காரியதரிசி ஸ்ரீ உ. வே. கோபாலம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்கும் நாமெல்லோரும் நம்முடைய நன்றியைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம்.

விக்ருதி ௵ }
தை-மீ 28௳ }

டி. தேச நரஸிம்மன்.

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத் தனியன்கள்

[ஸ்வாசார்யன் முதலாகப் பகவான் வரையிலாக உள்ள ஆசார்ய பரம்பரையை அவரவர்கள் ஸம்ப்ரதாய க்ரமப்படி அநுஸந்தித்த பிறகு இந்த ச்லோகங்களை அநுஸந்திக்கவும்]

विगाहे निगमान्तार्यविष्णुपादसमुद्भवाम् ।
रहस्यत्रयसाराख्या त्रिस्स्रोतसमकल्मषाम् ॥
अविज्ञात विजानतां विज्ञातमविजानताम् ।
रहस्यत्रयसाराख्यं परं ब्रह्मास्तु मे हृदि ॥

விகாஹே நிகமாந்தார்ய விஷ்ணுபாதஸமுத்பவாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யாம் த்ரிஸ்ரோதஸமகல்மஷாம் ||
அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம் விஜ்ஞாதமவிஜாநதாம் |
ரஹஸ்யத்ரயஸாராக்யம் பரம் ப்ரஹ்மாஸ்து மே ஹ்ருதி ||

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கட முடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் — ஓரொன்று
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேறப் போமளவும் வாழ்வு

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகுளாபூஷண மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ குருபரம்பரா ஸாரம்.

[குருபங்க்தி பஜநம்—பகவானுடைய ப்ரதமாசார்யத்வம்—ஆசார்ய பரம்பராக்ரமம்—ஆசார்யபக்தி அவச்யம் செய்யவேண்டுமென்பது—அப்படிச் செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம்—நித்ய நைமித்திகங்களில் அதின் அந்வயம்—ஸங்க்ஷேபமாக குருபங்க்தி ஸ்மரணாநந்தரம் தத்ஸங்க்ரஹப்பாட்டு—விசேஷோபகாரக ஆசார்யவிஷயகாதாத்ரயம்]

குருப்யஸ்தத்குருப்யஶ்ச நமோவாகமதீமஹே ।
வ்ருணீமஹே ச தத்ராத்யௌ தம்பதீ ஜகதாம் பதீ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

தரஜ்ஞமேவநிதிநீமேஹமாம்புஜநாயிகாஸமேத

ஸ்ரீதேவநாயகபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே வகுலபூஷணமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம: ॥

யம் ப்ராஜ்ஞா ப்ராவிஶந்தி ஶ்ருதிஷு
ஸம்ஜ்ஞாதம் லக்ஷணாயாம் ச ஹாவேஷு
ஸ்ரீவேஶாந்தஸம்ப்ரதாயம்
ஸம்ஸிவந்திஷ்டவ்யாக்யாவ்யக்யாயாம் ।
வேதாந்தாசார்யவர்யம் விதாநம்
மஹிதே ஸம்ப்ரதாயே நவாயே
வந்தே ஸ்ரீவாஸராமாநுஜமுநிவரம்
வாத்ஸல்யவண்யம் ஸ்ரீநிதாநம் ॥
ஸ்ரீதேவாதீஶவக்ஷோவக்ஷஸ்தலரமந்தி
ப்ராஜ்ஞாநாதம் ஸ்ரீநாதம்
நாதஸ்ரீயாமுநேயப்ரோதிதயதிவத்தி
வேதாந்தஸந்தேஹநாதம் ।
த்ரய்யந்தாசார்யவர்யப்ரணதபரமஹம்ஸ
வந்த்யம் ஸம்ஸ்ராஜ்ஞம்
வந்தே மாதாம் ஸம்ப்ரதாயம் யதிவரம்பரணாம்
ஸத்ராம் வஞ்சிதாதேஶிகேந்த்ர: ॥
வந்தே ஸம்ப்ரதாயமஹிதா ஶ்ரேயஸ்வதிவந்து ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தம் முநிம்
ஸ்ரீமந்தம் கமலாஸவம் ச விஹ்வம் ஸ்ரீயாமுநார்யம் முநிம் ।
ஸ்ரீராமாநுஜ வராஹஸம்ஸிதவம் ஸ்ரீமத்யாஸம் முநிம், ஸ்ரீம
த்தம் ப்ரமிவிணம் முநிவேதாந்தாம் ப்ரதேஶாசார்யஹார்யம் ॥
ய: ஸம்ப்ரதாயபரம்பராயாம்
ப்ராதுர்பூதாநாஸீத்ஸம:

ப்ரா த்யகாபாயபு்லொஹிதா
ரய தாரம்ரவஸ்துதவத்லோஷிதா தா ।
உக்ஷா லாலாரீஜகம் ஸூம்
ப்ரா திமணஸ்ஸி தஜ்ஞாநவஸம்வதஜீஸம்
கெவோ கெவ்யா ஸஸெ்தா
ஷிரஸா ஃஃ ஸிம் ஸம்வுதாயஸ்ய ஜொவ்வா ॥

நஸெர்ஷ்ஸு ரஸம்ஹெவரிகொ வகாலஷேீகாயாரிகொ
ரஹவதிரணாவ்ஜெத நிஜ்ய தநியம்ம் ஸ்ஹெஷத ।
ஹூவஜ்ஜநவஹவுமகஸ்வநஸஜ்கஙயஸூதா
வகெ விஷஸஜெத ஸஜெத ஓவிவெவஷ ஜஸூ்யஜெத ॥

ஈயரகவிவரெண்யம் ஸௌஸதா தம் ஸுஜெஜஸம்
மரவகி விநியகாநு யஸ்டி ஸம் வாபுஹெஷாநு ।
ஷஸ ரஸஜீதி கூககா யநூஜநா ஸாநீஜொதா
ரரதாரரஸதெஷ்ஹூஸ ஹஷுஸீ்டு வஸடுவ ॥

ஓ்ாகூா ரகூதாரா யாரஸரவஸயா ஜீஸீக ஸதெஅரஷீ
கூிரம் கூாரதரம் ஸிதா விஸவிதா ஜொவாவி நீவாயிதா ।
ரஜாதாஜுதரஜு ஸஹிஸாரஜெரெயவுஅாவுலெரமியுஹுமெரா:
ப்ராதமூப்ராதீர்ரவம் ரரஸணிஹம் வெஷடெடரம் ப்ரயெ॥

வாவாம் ப்ரீசவிவாஜிகெஸரிரெராவயூ்ாவ்யாவியள ஸ்யா
தூஸ: ஜொஷாவெவாஷ விநாரிதாப்ரிதா தஜெஸஷொஷொ
ஸயாஸ்ய: வரஃ தஜெ வாவ்யவிஜெ ஸூதஜவிஸரெவாரயம்
ஸஜிரெரவாய வா கொ வா கெவஜகெஸிரிரதாவாநீ
ஜெயா ஜகெநா ஸஷ்யஸ: ॥

கய வா ரரரஸகா்ாஸம்
ப்ரீ நியியொநீம் ஓஹுரரகூதவ்யாவ்யாயீ ।
ரவயநு ஓவிவவாண்யாம்
ஷூவிஷவி வரிஷாஸ்யதாம் ந யாயாம் ஸி ।

அவதாரிகை

ஸ்ரிய:பதியான திருவேங்கடமுடையான், ஆழ்வார் தம்மை யென்று அலைநீர்க் கடலுள் அழுந்தும் நாவாய்போல, பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குகிற சேதனர்களை ஸம்ஸாஸகிரமாகிற ஜ்ஞானக்கை தந்து உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால் நம்மாழ்வார் முதலான ஆசார்யரூபேண தத்தத் காலங்களில் அவதாரம் செய்து, தம்மால் ப்ரதிஷ்டிதமான ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு பாஹ்யாந்தர குத்ருஷ்டிகளாலே பல முகங்களான கலக்கங்கள் நேரிட்ட ஸமயத்தில் அந்த க்ஷோபத்தை ஶமனம் செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, இது நாவீறுடைய ஒருவனை முன்னிட்டல்லது முடியாதென்று கணிசித்து, சக்ரவர்த்தித் திருமகனாயவதாரம் செய்வதற்குப் பாயஸமென்கிற ஒரு வ்யாஜத்தை முன்னிட்டாற்போலே, தம்முடைய ஸ்வர்ணகண்டையை அதிஷ்டானம் செய்து, அதின் மூலமாகத் தாம் விலக்ஷணமாக ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹா தேசிகரூபேண அவதாரம் செய்தருளினாரென்பது 'வெங்கடேசாவதாரோऽயம்', [illegible] 'அன்றிவ் வுலகினையாக்கி', என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களில் ஸித்தம். இப்படிப்பட்ட அவதார வைலக்ஷண்யத்துடன் கூடியவராய், பன்னுகலை நால் வேதப் பொருளையெல்லாம் பரிமுகமாயருளிய பரமனுடைய அருள் பெற்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களிலும் நிபுணராய், ஸ்ரீரங்கநாதனாலேயே அகிதராஜர் லப்யமான உபய வேதாந்தாசார்ய பிருதப்ரதானத்தாலும், தத் ஸஹதர்மசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரரென்கிற பிருதப்ரதானத்தாலும் விசேஷ கடாக்ஷம் செய்யப்பட்டவராய், ஆசார்யர்களோவாப்புகழ் ஸகல கல்யாணகுண பரிபூர்ணராய், ஸுப்ரக்யாத வைபவரான நம் தேசிகன், முமுக்ஷுக்களான ஸர்வ ஜனங்களும் எளிதாகத் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை ஸம்ப்ரதாயாநுஸாரமாகத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற அபார காருண்யத்தினாலே ஸகல ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ, புராண, பாஞ்சராத்ர, ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஸாரதமார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்கிற ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி, முதலில் குரு

பஜன கர்த்தவ்யதா ஸ்தாபகமான ஸ்ரீகுருபரம்பராஸாரமென்னும் க்ரந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இக் குருபரம்பரா ஸாரமென்னும் க்ரந்தம் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தோடே சேர்ந்ததா? தனிப்பட்டதா? தனிப்பட்டதாயிருந்தால் இயம்பேர் எல்லா ஸ்ரீகோசங்களிலும் சேர்த்தே எழுதியருளப் பண்ணியிருப்பதும், காலக்ஷேபபரம்பராப்ராப்தியில் சேர்த்தே அநுஸந்திப்பதும் விரோதிக்குமே? மேலும் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார க்ரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்படும் அர்த்த விசேஷங்களை அபூர்வார்த்தங்களுடைய அருளிச்செயல்களிலும் தெளிந்தோம் என்கிற உபகார ஸ்ம்ருதியாலே ஆழ்வார் விஷயமாக மங்களாசாஸனம் இந்த க்ரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் செய்தருளியிருப்பது விரோதியாதோ? மேலும், குரு பரம்பரா ஸாரத்தில் '[illegible]' என்று உபக்ரமித்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தின் அந்தியில் '[illegible]' என்று பர்யந்தத்தை, கடைசியில் 'ஸுவர்ணஸ்வஸ்தி விஷாத்' என்று உபஸம்ஹாரம் செய்திருப்பதினால் உபக்ரம உபஸம்ஹார ந்யாயத்தினாலே ஒன்றென்று சொல்லுவதற்கு விரோதமாகாதோ? மேலும், இவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்களைத் தனித்தனியே நிர்த்தேசம் பண்ணின பின்புள்ளவாசார்யர்கள் இதைத் தனித்து ஒரு க்ரந்தமாக நிர்த்தேசிக்காததும் விரோதியாதோ? என்றிவை முதலிய சங்கைகளுக்கு உத்தரம் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்துடன் சேர்ந்ததென்னில், உபோத்காதாதிகாரத்தோடு ஏகாதிகாரமா? தனித்த அதிகாரமா? என்று விவேகிக்கவேணும். உபோத்காதாதிகாரத்தோடு சேர்ந்ததாயிருந்தால், இதின் கடைசியில் "[illegible]" என்று அருளிச்செய்திருப்பதும், உபோத்காதாதிகாரத்தில் தனித்து மங்களம் அருளிச்செய்திருப்பதும், மற்ற அதிகாரங்களைப்போல ஆதியந்தங்களில் ஶ்லோகங்களும் பாட்டுக்களும் தனித்தருளிச் செய்திருப்பதும் விரோதிக்குமே? உபோத்காதாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே, இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரமாகிற க்ரந்தம் மோக்ஷமாகிற பலத்திற்குப் பரம்பரையாகக் காரணமாகையினாலே எல்லோராலும் அவஶ்யம் அறியத்தக்கது என்று ஸ்தாபிக்கிறதாகிற அர்த்தமும், ஆசார்யபக்தி பண்ணவேண்டுமென்று இதற்கு ஸமர்த்தனம் செய்கிற அர்த்தமும் அத

யநதம பினனபாகையினாலே இவைஇரணடும வெவவேறாக இருகக வேணடுமே? களிதத அதிகாரமாயிருநத ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரததில சேரநதிருககிற ‘ஸமபாவஸமபாவஸாரம:’ ஸூய கம, ‘உபொத்காதாதிகாரோ த்விதீய:’ என்றருளிசசெயதிருகக வேணடாவோ? மேலும ‘முபபததிரணடிவை’ என்று முபபத திரணடு அதிகாரஙகள என்று அருளிசசெயதிருபபதும விரோ திககாதோ? ஸஹஸ்ராஷ்ட: என்றும பாரதததிலும நிகமனாதி காரததிலும, இக குருபரமபரா ஸாரததினாததததை அனு வதியா தொழிநதாலும விரோதிககாதோ? அதிகார ஸஙகரஹப பாடடுககள திருவுடன என்றாரமபிதது ‘மொழிககிருவே’ என்கிறவரையில அநதாதிபாக அருளிச செயயபபடடிருபபதினு லும இநத குருபரமபராஸாரததில பாடடுககள அபபடி அநத அநதாதியுடன சேராமலிருபபதினாலும விரோதிககாதோ? என றிவை முதலிய சஙகைகள உதிககலாம. இபபடி இது பினனம, அபினனம என்கிற பக்ஷததில உணடாகும சஙகைகளில இது தனி பரபநதமான என்று ஸதாபிபபதில, உபகரம உபஸம ஹார நயாய பரபலமான பாதகமனறு, தனி பரபநதஙகளிலும அபபடி ஸமபரயோகம காணபபடுகிறபடியினாலே ஆழவாரகளும உபகாரகாசாரயாகளாகையினாலும, அவாகளுடைய அவதாரங களாயும மேலே ஸஙகரஹிககபபோகிறபடியினாலும, அவாகளைப பாறறி மஙகளாசரணம பணணியிருபபது விரோதமாகாது குரு பரமபரானம செயயவேணடுமென்கிற வேதாநதாரததததை உபகரிசசுகளினதறகாக ஆழவாரகள விஷயமாக இஙகு மஙகளம அருளிசசெயதிருபபது பொருநதுமாகையினாலே, ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரததில அருளிசசெயயபபடட அாததவிசேஷஙகளுககு அவதாரிகையில உபசாரஸஙகதி இது என்பதறகு விசேஷ பரமாணமிலலை, நியமேன உபயோகமும ஸ்ரீகோசங களில எழுதியருளபபணணியிருபபதும ஸ்ரீசதுஸலோகி ஸ்ரீஸதோ தரரதனததைபபோல உபபநனமாகலாம என்று சிலா ஸமாதானம சொலலுகிறாரகள. சிலா, ‘தெளியாத மறைநிலஙகள தெளிகினற றோமே’ என்பதினால மேலருளிசசெயயபபோகிற அாததவிசே ஷஙகளாக தெரிவிததகாகிய உபகாரஸமருதி ‘பொயகை முனி’ என்கிற பாடடில வயககாயருளிசசெயயபபடடிருககிறபடியினா லும, ‘[illegible]’ ஸமபரயோகத

திலும், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துடன் ஒன்றானது ஆனால் தனித்து மங்களாசரணம் செய்திருப்பது ஒரு க்ரந்தத்திலேயே அவாந்தரப்ரகரணாரம்பங்களில் மங்களம் செய்கிற ந்யாயத்தினால் உபபந்நமாகும். அப்படியே ஶததூஷணீ முதலிய க்ரந்தங்களில் ஒவ்வொரு ப்ரகரணாரம்பத்திலும் மங்களம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இது ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடு சேர்ந்தது என்பதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இக்குருபரம்பராஸாரம் தனிப்ரபந்தம் போலாகிலும் 'குருப்யஸ்தத்குருப்ய:' என்றும், 'தம்பதீ' என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்ட குருபஜனம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம் என்று நிரூபிப்பதற்காக ஏற்பட்டபடியினால் உபோத்காதாதிகாரத்திற்கு ஶேஷமாக இருந்துகொண்டு ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறதென்று ஸம்ப்ரதாய பரிசயமுள்ளவர்கள் ஸமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்.

இப்படி ஆரம்பிக்கப்படும் க்ரந்தம் நிர்விக்நமாக முடிவதற்காகவும், எல்லாவிடங்களிலும் பரவுகிறதற்காகவும், க்ரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிற பொழுதெல்லாம் மங்களம் செய்யவேண்டுமென்று நைமித்திக காம்யமாகப் பெரியோர்களால் நிஶ்சயிக்கப்பட்டிருக்கும் மங்களாசரணத்தைச் செய்தருளாநின்றுகொண்டு, இப்படித் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட மங்கள ஶ்லோகத்தையநுஸந்திப்பதனால் ஶிஷ்யர்களுக்கு விஶேஷமான மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்கிற அநுக்ரஹவிஶேஷத்தினால் அதை க்ரந்தாரூடமாக அருளிச்செய்கிறார் 'குருப்ய:' என்று தொடங்கி.

[பதவுரை] **குருப்ய:** - ஆசார்யர்களின் பொருட்டும், **தத் குருப்யஶ்ச** - அவர்களின் ஆசார்யர்களின் பொருட்டும் **நமோவாகம்** - 'நம:' என்கிற வார்த்தையை, **அதீமஹே** - அத்யயனம் செய்கிறோம், அதாவது அடிக்கடி சொல்லுகிறோம், **தத்ர** - அந்த ஆசார்யபரம்பரையில், **ஆத்யௌ** - முதல்வர்களாகிய, அனைத்து எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகிய, **ஜகதாம்** - லோகங்களுக்கு **பதீ** - ஸ்வாமிகளான, **தம்பதீ** - பிராட்டியும் எம்பெருமானுமாகிய தம்பதிகளை **வ்ருணீமஹே** வரிக்கிறோம், அதாவது ஆஶ்ரயிக்கிறோம்.

[illegible] முதலில 'ட்ரு-ரு' என்று சம [illegible] சொல்லிற்றுப்படி கொா [illegible] 'தஸ் ட்ரு-ரு' என்கிற இடத் [illegible] திருச்சூா பணமையோவெனில், அவருடைய ஆசாரயன [illegible] பரவான வரையிலுள்ள ஆசாரயாகளைக் குறிக்கிறது [illegible] தஸ்மை [illegible] வாஸ்யில் [illegible] இவா கமமாலேயே உதாஹரிக [illegible] வசனத்தையனுஸரித்து இங்கிப்படி வயாசயானம [illegible] நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறோம் என்று மாதத [illegible] 'நமஃ' [illegible] வாாகதைதயய அகப [illegible] 'நமஃ' என்கிற [illegible] இந்த ஆசாரயாகள் விஷயத்தில [illegible] என்கிற தாதபரயத்தை வெளியிடுகிறது [illegible] விவரிக்கப்பட்டபோல [illegible] தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸ்ரீமதே [illegible] பாடமே உபயுக்த பரம [illegible] 'லக்ஷ்மீமதே' என்பதால் பாரயா [illegible] (லக்ஷ்மீநாதேந, லக்ஷ்மீமதே) [illegible] ஆசாரயனைப்போல ஜ்ஞான [illegible] பண்ணுகிறவர்களல்ல என்று தெரிவிக்கற [illegible] செய்யப்பட்டது இதனால் [illegible] ஏகதேசனையும், கைங்கர்யத்திற்கு உத [illegible] அநுஸந்தியைச் செய்யப்பட்டதாகிறது ஏகத்திற்கு [illegible] என்கிற ஸங்கதத்தைப் பரிஹரிப்ப [illegible] [illegible] மோக்ஷமாசையிறாவ ஸர்வதர்மிதவ [illegible] தாதபரயம் இந்த ஸ்லோகத்தில் [illegible] குரு பரம்பரை பஜனம விஷயமென்றும், பரம [illegible] பயோஜனமென்றும், அதில் ஆசையுடைய [illegible] தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

[illegible] செய்தருளிய உபகார திவ்யங்களும அவா [illegible] அனுஸந்தேயமென்று ஸ்ருதியில

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்
தண் பொருநல் வருங் குருகேசன் விட்டுசித்தன்
துய்ய குலசேகரன் நம் பாணநாதன்
தொண்டரடிப்பொடி மழிசை வந்த சோதி
வையமெல்லாம் மறை விளங்க வாள் வேலேந்து
மங்கையர் கோனென்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்
செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறை நிலங்கள் தெளிகின்றோமே 1

சொல்லப்படுகிறபடியினாலே அவர்கள் செய்தருளின உபகார ஸம்ருதியை முன்னிட்டு அவரவர்களுக்கு அஸாதாரணமான பரபாவ விசேஷங்களுடன் அவர்களை அநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு ஒரு மங்களம் அருளிச்செய்கிறார்— 'பொய்கை முனி' என்றாரம்பித்து ஸ்ந்த 'ஷ்டாஸ்வஹார்த்தி ஸத்த்ஸ்வாஸ்க்ஷாதிகெவி' என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அவர்களுடைய வஸ்துக்களையனுஸந்தானம் செய்வதும் குருபக்தி பண்ண வேண்டும் என்கிற விதிக்கு தாத்பர்யமென்பது, அவர்களுடைய வஸ்துக்களாகிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அவர்களுடைய இடங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்கையினாலே தெரிவிக்கப்படுகிறது. அப்படியே பூர்வாசார்யர்களும் 'திருவழுதி நாடென்றும் தென் குருகூரென்றும்' என்றிவை முதலியன அருளிச் செய்திருக்கிறார்கள். அனந்தரம் 'வராஸரஷ்பவாடிவி லெவதாஜ ஈஷாஸ்ய லெவஸாச்சாதிசய லெஷகா ஹ்ருஷெக:, ஸஷ்ய: ஸர காந்தி வித்ராஜதமஹ: ஸமுத்ராவஹம்ஸத்ய ஸர்வஸ்யாஹ லெண:' என்று ஸ்ரீ ஸம்ப்ரதாய பாஷ்யத்திலும், 'யத்தஸ் க்ருத்யா ஸ்ருதீநாம் முநிகண விஹிதை: ஸேதிஹாஸை: புராணை: தத்ராஸௌ ஸத்வஸீமா ஸடமதந முநி: ஸம்ஹிதாம் ஸார்வபௌமீம்' என்று ஸ்ரீ த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்னாவளியிலும் இவர் தாமே யருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அத்யாத்ம விஷய ப்ரபந்தங்களில் த்ரமிடோபநிஷத்துக்கள் ஸர்வ தமங்களாகையினாலே அவைகளை உபகரித்தருளின ஆழ்வார்களை ஸ்தோத்ர த்வயங்களம் அருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—'பொய்கை முனி' என்றாரம்பித்து

[ப-ரை] பொய்கைமுனி - கடாகத்தில் அவதரித்தவரும் முனியாயிருந்தவருமான பொய்கையாழ்வார், பூதத்தார் - பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் - பேயாழ்வார், தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, பொருநல் - தாம்பிரபர்ணியில், அதாவது அதின் கரையில் வரும் - அவதரித்தவரான, குருகேசன் - குருகூர் என்கிற திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான நம்மாழ்வார், விட்டுசித்தன்-பெரியாழ்வார், தூய்ய - பரிசுத்தரான, குலசேகரன் - குலசேகராழ்வார், நம் - நம்முடையவரான, பாண்நாதன் - திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடி - தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், மழிசைவந்த - திருமழிசை என்கிற திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் அவதரித்தவரான, சோதி - தேஜோரூபியானவர், அதாவது திருமழிசையாழ்வார், வையமெல்லாம் உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும், மறை - வேதம், அதாவது வேதார்த்தம் என்று தாத்பர்யம், விளங்க - ப்ரகாசமாவதற்காக, வாள்வேலேந்தும் - வாள், வேல், என்கிற ஆயுதங்களைத் தரித்துக்கொண்டு நின்றவரான, மங்கையர்கோன் - திருமங்கையாழ்வார், என்றிவர்கள் - என்று சொல்லப்படுகிற, இந்த ஆழ்வார்கள், மகிழ்ந்து - ப்ரீதியுடன், பாடும் - பாடினவையான செய்ய - கபட ஸ்வபாவமில்லாத, அதாவது தன்னர்த்தங்களை ஸந்தேஹ விபர்யயங்களில்லாதபடி எளிதில் தெளிவிக்கும்தான், தமிழ் மாலைகள் - எம்பெருமானுக்கு மாலைபோல ப்ரீதி ஹேதுக்களாகிய த்ராமிட ப்ரபந்தங்களை, நாம், தெளிய - ஸந்தேஹம் முதலியவைகளில்லாமல் நன்றாகத் தெளியும்படி, ஓதி - அத்யயனம் செய்து, தெளியாத - இதற்கு முன் தெரிந்துகொள்ளப்படாதவைகளான, மறை நிலங்கள் - வேதத்தின் தாத்பர்யார்த்தங்களை, தெளிகின்றோம் - தெளிந்து கொள்ளுகிறோம்

இங்கு 'பொய்கை முனி' என்பதினால் அவர் அவதரித்த இடமாகிய பொய்கையும், அவருடைய பக்தியாகிற குண விசேஷமும் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகின்றன. 'முனி' என்னும் பதத்திற்கு மனனசீலர் என்றர்த்தமாகையினால் இவர் எப்பொழுதும் பகவத் த்யானமே பண்ணிக்கொண்டிருந்தாரென்பது ஏற்படுகிறது. 'பூதத்தார்' என்பதற்கு 'கடல் வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்' இத்யாதிகளிற்படியே 'பூத' என்னும் பதம் நித்யஸூரியைச

சொல்லுகிறபடியினால் அப்படிப்பட்ட நித்யஸூரியின் அவதாரம் இவர் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'ஸம்ஸ்த்தாயாம்' என்று தாத்வர்த்தமாகையினாலே 'ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமுடையவனே இருக்கிறவனென்று சொல்லப்படுகிறான்' என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தத்தின்படி ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமுடையவர் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'பேயாழ்வார்' என்பதற்குப் 'பேய்' என்னும் பதம் பெரிய என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலும், 'ஹேஹாஹூய' என்று பூர்வாசார்யர்கள் நிர்தேசம் செய்திருப்பதினாலும், மஹாயோகி என்கிற திருநாமத்தையுடையவர் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே 'ஹ்ருஷ்டஸ்ரோவேதாம்ஹாநு' என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியை அனுஸரித்து 'பேயரே எனக்கு யாவரும் யானுமோர் பேயனே' என்கிறபடியே பகவத் குணானுபவத்திலுண்டான ஆநந்தத்தினால் ஸம்ப்ரம ந்ருத்தங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு பேய்பிடித்தவரைப்போலிருந்தவராகையினால் 'பேயாழ்வார்' என்று திருநாமமாயிற்று என்றுமாம். இங்கு 'தண்பொருநல்' என்று அருளிச்செய்திருப்பது அந்தத் தாம்ரபர்ணீ நதியின் சீதளத்வம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தில் குடி புகுந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'அருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில் மிக்கதே' என்ற மதுரகவிகள் பாசுரம். 'பொருநல்' என்று தாம்ரபர்ணீ நதியை இங்கருளிச்செய்திருப்பது 'கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி' என்றாரம்பித்து 'தாம்ரவர்ணீ நதீ யத்ர' என்று இவ்வளவிலே மஹர்ஷி முகேன நிர்தேசிக்கத்தான் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. 'விட்டுசித்தன்' என்பதினால் 'விஷ்ணோ: சித்தே யஸ்ய ஸ:' (விஷ்ணு எவருடைய சித்தத்தில் இருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்டவர்) என்கிற வ்யுத்பத்தியின்படி 'பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டோடி வந்தென் மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணாள நம்பீ' என்றும், 'அரவத்தமளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும் அரவிந்தப் பாவையுந்தானுமகம்படி வந்து புகுந்து' என்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியாழ்வார் திருவுள்ளத்திலேயே ஸபரிவாரமாக பகவான் எப்பொழுதும் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அன்றிக்கே 'விஷ்ணௌ சித்தம் யஸ்ய ஸ:' (எவருடைய மனது பகவானிடத்தி

லேயே இருக்கிறேன்)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் பகவானையே இவர் ஸதா த்யானித்துக்கொண்டிருந்தார் என்றர்த்தமாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே 'வித்தம்' என்னும் பதம் ஹ்ருதய பர்யாயமாகையினாலும், ஹ்ருதயப்பதம் 'கஹம் தே ஹ்ருதயம்' இத்யாதி ப்ரயோகங்களிற்போலே புத்தி என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுமாகையினாலும் இவருடைய திருமகளாகிய ஆண்டாளைச் சொல்லி இவருடைய திருமகளான ஆண்டாள் பகவானிடத்திலேயே இருக்கிறாளோ அப்படிப்பட்டவர் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இதனால் 'ஸ்வசுரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்' என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. "இங்கு திவ்யப்ரபந்தமுகேந உபகாரம் செய்தருளின ஆண்டாளைத் தனித்தருளிச் செய்யாதொழிந்தது, இவ்வாண்டாள் 'விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டுமே' என்றருளிச் செய்தபடியே தன்னுடைய பிதாவுக்கு அத்யந்த பாரதந்த்ர்யையாயிருந்த உத்கர்ஷம் தோற்றுகைக்காகப் பெரியாழ்வாரை அருளிச்செய்கையினாலே அவளும் அர்த்தாத் ஸித்தை என்கிற திருவுள்ளத்தினால்' என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினீ வ்யாக்யானத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுசித்தர் பக்கலிலே கீழ்ச்சொன்ன மூன்றாவது யோஜனையைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஆண்டாள் கண்டோக்தமாக என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. 'தூய' என்பதற்கு 'ஆரங்கெட்ட பரனன்பர் கொள்ளாரென்று அவர்கட்கே வாரங்கொடு குடப்பாம்பில் கையிட்ட' என்கிறபடியே பாகவதர்களிடத்தில் தோஷாரோபணத்தை ஸஹியாமையாகிய பரிசுத்தியையுடையவர் என்று தாத்பர்யம். 'பாணநாதன்' என்பதற்கு 'பாண' என்பது கானத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பகவத்விஷய கானத்தையே தனக்கு நிரூபகமாகவுடையவரென்று இவருக்குப் 'பாணநாதன்' என்கிற திருநாமம் உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம். அந்த 'நம' என்று விசேஷித்திருப்பது நமக்கும் திருப்பாணாழ்வாருக்குமுள்ள அஸாதாரண ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது. அதாவது பெரிய பெருமாளுடைய அனுக்ரஹ விசேஷத்தினாலே அஸாதாரண பாத்ர பூதர்கள் நாங்களிருவர்களும் என்று தாத்பர்யம். எப்படியெனில் —ஸ்ரீரங்கநாதனே லோகஸாரங்கமா

முனிக்கு இவரைத் தோளின்மேல் ஏற்றிவரும்படி நியமித்து இவர் தம் ஸந்நிதி வந்தவாறே இவருக்கு முனிவாஹனர் என்கிற திருநாமம் சாற்றினதும் அப்படியே தமச்சுரு 'ஸூக்ஷ்திர்ஹிதம் யாசந்தெஸாத்து வ்யக்த்யா வ்யஞ்ஜந்த நிகமாந்தாயமுக்கம் வெங்கடேசஃ' என்றும் 'விஶ்வாமித்ரோத்ஸவாணந்நாயிஷி தவதா தேத ஜெய்வத க்ஷாம வேதாந்தாசார்யஸஞ்ஜ்ஞாம்' என்றும், இவர் தாமே யருளிச் செய்யும்படி உபயவேதாந்தாசார்யர் என்கிற திருநாமத்தைச் சாற்றினதும் அநுஸந்திக்கப்பட்டதாகையாலும் 'வணகாதஃஸாஜெஹ விதாநார் கூர்யஃ' என்றும், பஞ்சஸம்ஸ்கார காலத்தில் ஆசார்யன் தாஸ்யநாமம் சாத்தவேணும் என்றும் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருந்தத்தும் நாமகரணம் செய்தருளிப் பிரவர்த்தகராகையினாலே ஜ்யேஷ்ட பாரதந்த்ர்யத்தை இந்த ஆழ்வாரிடத்தில் அநுஸந்திக்கப்படி தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது 'தொண்டரடிப்பொடி' என்பதினாலே தொண்டர் - பாகவதர்களுடைய, அடி - திருவடிகளிலிருக்கிற, பொடி - தூள் என்றர்த்தமாகையினாலே பக்தாங்க்ரிரேணு என்கிற இவருடைய திருநாமம் விவரிக்கப்பட்டதாகிறது. இவருக்கு விப்ரநாராயணயோகி என்று திருநாமமிருக்கச் செய்தே தொண்டரடிப்பொடி' என்று குணக்ருத நாமத்தைப் ப்ரயோகித்தது இதினாலேயே இவ்வாழ்வாருடைய பாகவத பாரதந்த்ர்ய முக்கிய ஸாரமான குணங்கள் விவக்ஷிதமாகின்றன என்கிற திருவுள்ளத்தினாலே 'மழிசைவந்தசோதி' என்பதினாலே இவ்வாழ்வார் பெரும்புலியூர் யாகஸதஸ்ஸிலே எழுந்தருளினதைக்கண்டு அங்கேயிருந்த ருத்விக்கு முதலியவர்கள் பரிபவம் பண்ண அப்பொழுது யஜமானனுடைய ப்ரார்த்தனையினாலே அப்ராக்ருத அவதார வைபவத்தைக் காண்பிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றித் தேஜோ ரூபமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தோடு ஸேவை ஸாதித்த சரித்திரம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது அன்றிக்கே, இவர் சக்கரத்தாழ்வாருடைய அவதாரமாக ப்ரஸித்தராகையினாலே தேஜோமயமான அவ்வவதாரவைபவத்தை நினைத்து இப்படி நிர்தேசிக்கப்பட்டதாகவுமாம். திருமங்கையாழ்வாருடைய லோக ப்ரஸித்தி விலக்ஷணமான ஞானபலத்தின் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் — 'வையமெலாம்' என்றாரம்பித்து லோகத்தில் மஹர்ஷி

கஞுழ்பட்ட கர்க்காமுகர் வேதாந்தார்த்தம் ப்ரகாசிப்பதற்காக பரணி ரத பரிபரஸா இக்கார ச் செய்து அஞ்ஜலிபந்தம் செய்து கொண்டும் ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணிக்கொண்டும் நிற்கிறார்கள் இது மைத்ரேய ஜாதரூபரத்தயாதி வருக்காங்கங்களில் ப்ரஸித்தம் இவரொருவரே லோகத்தில் ஸகலருக்கும் வேதாந்தார்த்தம் ப்ரகாசிப்பதற்காக வாசகம் வேலுமேர் நிக்கொண்டு ஆசார்யருடைய ஸ்ரீய பதிமீளிட்டுக்கு ஸர்வார்த்த காரணம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்வயஞ் ஞானோபதேசத்தைப் பெற்றார் இது ஒரு சிஷ்ய வைலக்ஷண்யமிருக்கும்படி என்று விஸ்மிக்கிறார் அதாவது லோகோஜ்ஜீவனார்த்தம் பகவந் நியமனத்தினாலே ஸாரங்கமென்னும் திவ்யஸூரியின் அம்ஸமாக அவதரிக்க இவர் திறத்தில் எம்பெருமான் லோகோஜ்ஜீவன புத்தியா இப்படி உபதேசம் செய்தார் ஆசையினாலே உபாங்கமென்று திருவுள்ளம் மங்கையார் கோன் எம்பெருமான் மங்கை நம்பிக்கு இவ்வாழ்வார் அவதரிக்க திருக்கரிக்குப் பெயரானதிநால அடிய வலிப்பவர் மங்கையார், அதர்களைச் சூ இவர் நிர்வாஹகர் என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாமியில வியாக்யானம் இன்று மறை விளங்க' என்று விசேஷிக்கு கிறேகுஸ்ஸ்ரீ நிருப்பது 'யஜ்ஞோபவீதேனைஷண' இத்யாதிகளின்படியே ஸர்வ வேதார்த்தங்களையும் தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமந்திரத்தின் அர்த்தத்தை இவர் ஸர்வேஸ்வரன் பக்கல் கேட்டுத்த 'வாடினேன்வாடி' என்று உபக்ரமித்து ப்ரசங்க நிரூபித்தருளின விசேஷ உபகாரத்தைத் தெரிவிக்கிறது

இவர்களில் பொய்கையாழ்வார் காஞ்சீபுரத்தில் யதோக்தகாரி ஸந்நிதிமுன் இருக்கும் தாமரைக் கடாகத்தில் தாமரைப் புஷ்பத்தில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யாம்ஸராய் த்வாபரயுகம், 862901-வதான ஸித்தார்த்தி-வரு ஐப்பசி மீ சுக்லபக்ஷம் அஷ்டமி, செவ்வாய்க்கிழமை கூடின திருவோண நக்ஷத்திரத்தில் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது முதல் திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது பூதத்தாழ்வார் திருக்கடல்மல்லையில் குருக்கத்தி மலரில் த்வாபரயுகம் 862901-வதான ஸித்தார்த்தி வரு ஐப்பசி மீ சுக்லபக்ஷம், நவமி, புதன்கிழமை கூடின அவிட்ட நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கதாம்ஸராய் திருவவதரித்தருளினார் இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது இரண்டாம் திருவந்தாதி இது நூறுபாட்டு அடங்கியது

பேயாழ்வார் மைலாப்பூரில் ஒரு திருக்கிணற்றில் செவ்வல்லிமலரில் த்வாபரயுகம் 862901 வதான ஸித்தார்த்தி-வருஷம், ஐப்பசி-மீ, சுக்லபக்ஷம், தசமி, வியாழக்கிழமை கூடின சதய நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ நந்தகாம்சமாய் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது மூன்றாம் திருவந்தாதி. இது நூறு பாட்டு அடங்கியது. நம்மாழ்வார் திருக்குருகூரில் கலி 43-வது நாள், ப்ரமாதி-வருஷம், வைகாசி மீ, பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை கூடிய விசாக நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ ஸேனேசாம்சமாய்க் காரியாருக்கும் உடையநங்கையாருக்கும் திருக்குமாரராகத் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் நான்கு. அவையாவன—திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்பன. இவை முறையே நூறு, ஏழு, எண்பத்தேழு, ஆயிரத்து நூற்றிரண்டு பாட்டுகள் அடங்கியவை. பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கலி 17-வதான க்ரோதந-வருஷம் ஆனி மீ, சுக்லபக்ஷம், ஏகாதசி, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கருடாம்சமாய் பராங்குசபட்டர் குலத்தில் பதுமையாருக்கும் முகுந்தாசாரியருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது பெரியாழ்வார் திருமொழி. இது நானூற்று அறுபத்து மூன்று பாட்டு அடங்கியது. இவருடைய புத்ரியாகிய ஆண்டாள் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் துளஸீ வனத்தில் கலி 98-வதான நள-வருஷம், ஆடி-மீ, சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தி செவ்வாய்க்கிழமை கூடின பூர நக்ஷத்திரத்தில் பூமிப்பிராட்டி அம்சமாய் திருவவதரித்தருளினாள். இவள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் இரண்டு. அவையாவன திருப்பாவை நாச்சியார் திருமொழி. இவை முறையே முப்பது, நூற்றுநாற்பத்து மூன்று பாட்டுகள் அடங்கியவை. குலசேகராழ்வார் கொல்லி நகரில் கலி 28 வதான பராபவ-வருஷம், மாசி மீ, சுக்லபக்ஷம் த்வாதசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின புனர்வஸு நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ கௌஸ்துபாம்சமாய் சந்திர குலக்ஷத்ரியராகிய த்ருடவ்ரதருக்குப் புத்ரராகத் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று. அதாவது பெருமாள் திருமொழி. இது நூற்றைந்து பாட்டு அடங்கியது. திருப்பாணாழ்வார் திரு உறையூரில் செந்நெற்பயிரில் கலி 342-வதான துர்மதி-வருஷம், கார்த்திகை-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷம், த்விதியை, புதன்கிழமை கூடின

ரோஹிணீ நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸாம்சராய் திருவவதரித்தருளி னார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஒன்று அதாவது அமல னாதிபிரான். இது பத்துப் பாட்டு அடங்கியது. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமண்டங்குடி என்கிற க்ராமத்தில் கலி 289 வதான ப்ரபவ ஞு மார்கழி-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷ, சதுர்தசி, செவ் வாய்க்கிழமை, கூடின கேட்டை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீவநமாலிகாம் சராய் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந் தம் இரண்டு அவையாவன திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி, இவை முறையே நாற்பத்தைந்து, பத்து பாட்டுகள் அடங்கியவை. திருமழிசையாழ்வார் திருமழிசையில் த்வாபரயுகம் 862901 வதான ஸித்தார்த்தி-ஞு, தை-மீ, க்ருஷ்ணபக்ஷ, ப்ரதமை, ஞாயிற்றுக்கிழமை கூடின மகா நக்ஷத்திரத்தில் பார்க்கவருக்கும் கனகாங்கியாருக்கும் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவரருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் இரண்டு அவையாவன திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி இவை முறையே நூற்றிரு பது, தொண்ணூற்றாறு பாட்டு அடங்கியவை. திருமங்கையாழ் வார் திருவாலி திருநகரி என்கிற திருக்குறையலூரில் கலி 398-வதான நள-ஞு, கார்த்திகை மீ, பௌர்ணமி, வியாழக்கிழமை கூடின க்ருத்திகா நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீஸார்ங்காம்சராய் நீலன் என் பவருக்குக் குமாரராகத் திருவவதாரம் செய்தருளினார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தம் ஆறு அவையாவன பெரிய திரு மொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திரு மடல் பெரிய திருமடல், திருவெழுகூற்றிருக்கை இவை முறையே ஆயிரத்தெண்பத்து நாலு, இருபது, முப்பது, நாற்பது, எழுபத் தெட்டு, ஒன்று பாட்டு அடங்கியது. இதற்கடுத்த பாட்டில் அரு ளிச் செய்யப்படும் மதுரகவியாழ்வார் திருக்கோளூரில் த்வாபரயுகம் 863879-வதான ஈச்வர ஞு, சித்திரை-மீ, சுக்லபக்ஷ, சதுர்த் தசி, வெள்ளிக்கிழமை கூடின சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில் ஸ்ரீ வைந தேயாம்சராய் திருவவதரித்தருளினார். இவர் அருளிச் செய்த ப்ர பந்தம் ஒன்று அதாவது கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு. இது பதி னொரு பாட்டுக்களடங்கியது. கீழ்க்கூறிய இருபத்துமூன்று ப்ரபந் தங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சிஷ்யரான திருவரங்கத்தமுதனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இராமாநுஜ நூற்றந்தாதி என்கிற நூற் றெட்டுப் பாட்டுக்களும் சேர்ந்து ப்ரஸித்தமாக நாலாயிரம்

என்று வழங்கிவரும் திவ்யப்ரபந்தம் இவ்வாழ்வார்களின் வைபவம், இவர்கள் க்ரந்தங்களின் வைபவம் முதலியவைகள் க்ரமப் விஸ்தரிக்கும் என்று எண்ணி இங்கு எழுதப்படவில்லை. மூவாயிரப்படி குருபரம்பரை, ஸ்ரீபார்க்கவ உபபுராணம், ப்ரபந்தஸாரம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் என்றச்சிட்டப்பட்டுவரும் க்ரந்தம் முதலியவைகளில் பார்க்கக் கண்டுகொள்வது.

இப்படித் தனித்தனியே ஆழ்வார்களின் குணாதிஶயங்களை அநுஸந்தானம் செய்து இவ்வாழ்வார்களுடைய சேர்த்தியின் போக்யதையை அநுஸந்திக்கிறார் — 'என்றிவர்கள்' என்று. அன்றிக்கே, இவர்களுடைய குணாநுஸந்தானத்தினாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தினால் மறுபடியும் அநுஸந்திக்கிறாராகவுமாம். அப்படியே ஒரு ஹாரத்திலிருக்கும் ரத்னங்களின் குணங்களைத் தனித்தனியே யநுபவித்து ஹாரமாயக் கோர்த்துச் சேர்த்தநுபவிக்கும்பொழுது உண்டாகும் போக்யதை அத்யாகர்ஷமாயிருக்குமிறே. குருபாதத்ப்யுர், 'ஹேதி ப்ராஸ்ப்ரவக்ஷ்காரயஷி' விவேயயா ஸாம் ஸுஹ்ருஷ்டோ ஹாதி' என்று இவர் ஸார்ப்பண்ய அநுஸரிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீதேவராஜஸந்நிதியில் திருவத்யயன உத்ஸவத்தில் திருமொழித்திருநாளில் ஆழ்வார்கோஷ்டியை ஸேவிக்கவர்களுக்கு இந்த ஸமுதாயாநுஸந்தானத்தின் ஸ்வாரஸ்யம் தெரியவரும். 'மகிழ்ந்துபாடும்' என்பதற்குப் பகவதநுபவத்தினாலுண்டாகிய ஆநந்தம் உள்ளடங்காமல் அதினுடைய பரீவாஹமாய்க்கொண்டு அவர்கள் பாடியவைகளாகிற என்றர்த்தம். ஒரு க்ரௌஞ்சபக்ஷியை வேடனடிக்கப் பெண் பக்ஷியின் சோகத்தைக் கண்டு தாம் காருணிகராகையினாலே சோகம் மிகுந்து அதினாலே சோகவேக ஸம்ஸ்ரிதராய்ச் சொல்லிய வார்த்தை ஸ்லோகமாய் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்திற்கு ஆரம்பமாக நின்றது. அதைப்போலவே திவ்ய பகவதநுபவத்தினாலுண்டான ஆநந்தத்தின் பரீவாஹங்களான ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்திகள் போக்யதமமென்பது கைமுத்ய ஸித்தம். ராக்ஷஸ யமலிஷ குமார பாபாந வ்யவஹ்ருதார 'ஸோகஃ ஸ்லோகத்வமாகதஃ' த்ருஷ்டி நயதஃ ஸாங்கமவேயாணே வாக்யாநாகஸ்ருதயஸ்ர நாதவரஸ்வர் வாஹதஃ ப்ராவ்ருஷேண்யஸ் மேகாய ஸ்ரீஸ்வாமி மிடோபநிஷத்தாகப்பாயத்தநுவளியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கநுஸந்தேயம். 'செய்ய' என்பதற்கு 'இவர்த்தங்களை

விதானாநுஷ்டானத்தைக் காட்டி வலயுமையுமெளிதாகத் தெளிவிக்குமவற்றில்' என்றிவர் தாமே யருளிச்செய்தபடியே தன்னர்த்தங்களை எளிதில் தெளிவிக்குமதான என்றாகதம் 'தமிழ் மாலைகள்' என்பதற்குப் பகவான் திருவடிகளில் புஷ்பங்களைப்போல ஸமர்ப்பிக்கக்கூடியவைகளாயும், பகவானுக்கு ஸ்பருஹணீயங்களுமான தமிழ்ப்பாசுரங்கள் என்று தாத்பர்யம். 'கலிகன்றி யொலிமாலை கொண்டு தொண்டீர் தூமணிசேர் பொன்னடிமேல் சூட்டுமின் நும் துணைக்கையால் தொழுது நின்றே' என்றாரிறே திருமங்கையாழ்வார். 'செய்ய சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை', 'என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலைகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே' இத்யாதிகள் இங்கு விவக்ஷிதம். 'நாம்' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்திகளை அத்யயனம் செய்யப்பெற்ற பாக்யாதிசயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'போற்றி யென்றே கைகளாரத் தொழுது சொன்மாலைகள் ஏற்ற நோற்றேற்கு இனி யென்ன குறை யெழுமையுமே' இத்யாதிகளிற்படியே தம்மைச் சேர்த்து அருளிச்செய்கிறார் என்று தாத்பர்யம், அன்றாச்ச கடமையும் தம்மோடொக்க ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை அப்யஸிக்கப் பாக்யராசிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். 'தெளியவோதி' என்பதற்கு வேதத்தைப் போல் நியமும் ஆசார்யோச்சாரணாநுச்சாரணரூப அத்யயனத் திறத்தில் ஸாவதிகத்வேண்டும் என்றுமாம், அந்த அத்யயனவிதியிற் குறைவிலதென்றும் தாத்பர்யம். 'தெளிய' என்பதற்கு அர்த்தஜ்ஞாநபூர்வகமாக அத்யயனம் செய்து என்று தாத்பர்யம். 'தெளியாத' என்பதற்கு இதற்கு முன் அநேக வ்யாக்யானங்களிலும் உபப்ரும்ஹணங்களினாலும் நிச்சயம் பண்ணப்படாத என்று தாத்பர்யம். 'மறைநிலங்கள் - வேதத்தின் பூமிகளாயிருந்த நில மென்பது தாத்பர்யார்த்தத்தை, அதாவது - தாத்பர்ய பர்யவஸான பூமியைச் சொல்லுகிறது. 'தெளிகின்றோம்' என்பதற்கு அஜ்ஞானஸம்சயவிபர்யயங்களற நிச்சயம் செய்கின்றோம் என்று தாத்பர்யம். வேதங்களில் அக்னீந்த்ராதி தேவதாந்தராநுரூபமாகக் காண்டங்களும், ஜகத்காரணத்வாதி ஸ்வ[illegible]ப்ரகாசப ப்ரமாணமாயும், ப்ரதிபன்னமாயிருந்தாலும், [illegible] 'திருவிலாதச் சேவரைத் தேறலமின்' 'திருக்கண்டேன்' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளின் அர்த்தஜ்ஞானத்[illegible]

தினால் ஸர்வகாமஸமாராதனம் ஸரியபக்தி என்கிற அர்த்தம் நிரூபிதமாயிற்று. உபநிஷத்பாகங்களில் 'அதுவே அஃனி' என்றாக்கமுள்ள வாக்யமுதலாகவாரம்பித்துச் சொல்லும் வாக்யங்கள் ஸரியபக்தி ஸர்வார்த்தயாம் என்பதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அர்த்தம் நிர்ணயப்ராப்தமாயிற்று என்று தாத்பர்யம். 'நாம் தேறி யாத மறை நிலங்கள் தேறினோமே' என்றபடியும், இதினால் 'வீண்பெரிய விரி திரை நீர் வையத்துள்ளே வேதாந்த வாரியனென்றியம்ப நின்றோம்' என்று அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸர்வேச்வரனுடைய ஸகலஸங்கல்பனான ஸ்ரீரங்கராஜனால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு ஸர்வலோகங்களும் அப்யுபகமம் பண்ணும்படியான உபயவேதாந்தாசார்யத்வ பிருதாங்கிதரான தமக்கு இவ்வாழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் அர்த்தஜ்ஞானத்தினாலே வேதாந்த தத்வார்த்தங்களை அறியவேண்டிற்றில் மற்றையவர்களுக்கு இது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்பது திருவுள்ளம்.

இப்படி ஆழ்வார்கள் விஷயமாகப் பொதுவாக மங்கார சரணம் செய்துவிட்டுப் பிறகு குருபக்தி அவச்யம் செய்யவேண்டுமோ? குருபக்தி செய்யாமற்போனபோதிலும் 'ஸம்ஸாரம் ஸமஸ்தா ஸத்ரா ஸாஸ்த்ராவெது ஜநார்த்தநம்' என்றும், 'வாஸுதேவ: ஸ்ரீஜ்ஞானம் ஸஹபக்தி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே [illegible] ஸ்வதந்த்ர, முக்திபலைகளினால் ஜ்ஞானம் ஸம்பாதிக்கா மோக்ஷம் பெறலாமே என்னில் இதற்கு ஸமாதானமாக ஆசார்ய பக்தியே செய்யவேணுமென்கிற விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி, 'யஸ்ய தேவே ஸயே: வ்ருணம் வெஷாஸ்ரு' என்கிற ப்ரமாணத்தைப் ப்ரஸ்தாபித்து [illegible] மாகிற ப்ரமாணத்தை ஸ்ரீ மதுரகவிகளின் அனுஷ்டானமுகத்தாலே காட்டியருளுகிறார்—'இன்பத்தில்' என்றாரம்பித்து இதனால் இப்பொழுது நிரூபிக்கப்படுகிற குருபக்தி ஆவச்யகம் என்கிற விஷயத்திற்கு அனுஷ்டானத்தினாலும் க்ரந்தமுகத்தினாலும் உபகாரம் செய்தருளினவராகையினாலே பரதான பரவாத்தக்கரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார் விஷயத்தில் ஸதுநிருபமான [illegible]ங்கள் மூடிசெய்தருளினாயிற்று. அனந்தரம் 'இன்பத்தில்' என்று [illegible]பிக்கும் பாட்டும் இப்படிப்பட்ட குருஸத்தயாத்மக ப்ரங்கள சரணரூபம், 'வாவிஷ்ட:' என்று ஆரம்பித்து ப்ரபந்தார்த்த

இன்பத்தில் இறைஞ்சுதலில் இசையும்பேற்றில்
இகழாத பல்லுறவில் இராகம்மாற்றில்
தன்பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில்
தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்
அன்பர்க்கே யவதரித்த மாயனிற்ப
வருமறைகட் டமிழ்செய்தான் றாளேகொண்டு
துன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக் காட்டுந்
தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே 2

மாகவுமாம். இப்படி இவர் ப்ரதானமான ஆத்மஸித்திப்ரதாநோபகாரகரானதுபற்றியே இவர் விஷயமாகத் தனித்து ஒரு மங்களம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் ஸூசிதமாயிற்று என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு. இப்படி ஆசார்யபக்தி செய்ய வேண்டியது அவச்யமானாலும், மோக்ஷத்திற்குபாயமாகிய பக்தி ப்ரபத்திகளுக்கு உபயுக்தமான ஜ்ஞானப்ரதத்வமாகிய ஆகாரத்தைக்கொண்டு தானே பக்தி செய்யவேண்டும் என்கிற சங்கையை நிராகரித்து ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வாதி ஆகாரங்களோடு பக்தி செய்யவேண்டுமென்று நிரூபிப்பதற்காக 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்கிற இந்த ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வார் அருளிச் செய்த ப்ரபந்தத்தின் பத்துப் பாட்டுக்களின் அர்த்தங்களைப் பத்துப் பதங்களினால் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் — 'இன்பத்தில்' என்றாரம்பித்து.

[பதவுரை] இன்பத்தில் - ஆநந்தத்தில், இறைஞ்சுதலில் ஆச்ரயிக்கவேண்டியதில் இசையும் - அங்கீகரிக்கக்கூடியதான, பேற்றில் - புருஷார்த்தத்தில், இகழாத - சாஸ்த்ரங்களில் நிந்திக்கப்படாத, அன்றிக்கே உபேக்ஷியாத அதாவது ஒரு காலத்திலும் விடாத, பல்லுறவில் - பலவிதமான பந்துத்வத்தில், இராகம் - இதர விஷயங்களில் ஆசையை, மாற்றில் - மாற்றுவதில், தன்பற்றில் தானே வந்து விஷயீகரிப்பதில் வினைவிலக்கில் - பாபத்தைப் போக்குவதில், தகவு - கருணையின், ஓக்கத்தில் - உத்கர்ஷத்தில், தத்துவத்தை தத்வங்களை உணர்த்துதலில் - தெளிவிக்கும் விஷயத்தில் தன்மையாக்கில் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை உண்டாக்குவதில் அன்றிக்கே ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஸ்வரூபத்தை உண்டாக்குவதில் என்றுக

வுபாட, அன்பர்க்கே - தன்னிடத்தில் பக்தி செய்கிறவர்களுக்காக்
கவே, அவதரிக்கும் - அவதரித்தவனான, அதாவது கீழ்ச்சொல்
லிய பக்தி விஷயமான காரியங்களைத் தன் பக்தர்களுக்குச் செய்கிற
தாகவே அவதரித்த, ஆயன் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், நிற்க - விலக்ஷண்ய
கலபஞுயிருக்க, அருமறைகள் - துர்ஜ்ஞேயங்களான வேதங்களை,
தமிழ் செய்தான் - த்ராமிட ப்ரபந்தங்களாகச் செய்தருளிய ஆழ்வா
ருடைய, தாளே கொண்டு - திருவடிகளையே ஆச்ரயித்து, துன்
பற்ற - தோஷமில்லாதவரான மதுரகவி - ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வார்,
தோன்றக்காட்டும் - ஸ்வவ்ருத்த ப்ரகாசமாகும்படி காட்டின,
தொல்வழி - அநாதியான ஆசார்யபக்தியாகிற மார்க்கமே, துணி
வார்கட்கு - விச்வாஸமுடையவர்களுக்கு, அல்லது மோக்ஷோபாய
மனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று அதில் ப்ரவ்ருத்திப்பவர்களுக்கு, நல்
வழிகள் - நல்ல வழிகளான பக்தி ப்ரபத்திகள், ‘காயெடு கார
ணொவயாரோ’ என்கிற பாட்டின்படி பக்தி ப்ரபத்திகளுக்குக்
காரணமும் அவைகளுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய யோக்
யதை யுண்டாக்கக்கூடியதும், அவைகளை வ்ருத்தி செய்யக்கூடி
யதுமான ஆசார்யபக்தியை இதுவே பக்தி ப்ரபத்திகள் என்று
ஔபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

பகவத்விஷயத்தில் அநுஸந்திக்கவேண்டிய ஆகாரங்களெல்லா
வற்றையும் ‘கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு’ என்கிற ப்ரபந்தரூப
மாய் ஆசார்யன் விஷயத்தில் அநுஸந்தித்தார் என்பதை வெளியிடு
கிறது. ‘இன்பத்தில்’ என்று ஆரம்பிக்கும் இந்தப் பாட்டு. ‘இன்
பத்தில்’ என்பதிலே பகவத் விஷயம் ஆனந்தாவஹம் என்று
‘எனக்குத் தேனே பாலே கன்னலே அமுதே திருமாலிருஞ்சோலை
கோனேயாகி நின்றொழிந்தான்’ என்றும், ‘தேனும் பாலும் கன்
னலும் அமுதுமாகித் தித்திப்ப யானும் எம்பிரானையே ஏத்தி
னேன்’ என்றும் ஆழ்வார் அநுஸந்தித்ததுபோல் அந்த ஆநந்தா
வஹத்வத்தை ‘இவர் என்னப்பனில் நண்ணித்தென் குருகூர்
நம்பியென்றக்கால் அண்ணிக்கும் அமுதூறும்’ என்று ஆசார்யன் விஷ
யத்தில் அநுஸந்தித்தார் என்பது காட்டப்படுகிறது. ‘இறைஞ்சு
தலில்’ என்பதிலே முமுக்ஷுக்களால் ஆச்ரயிக்கவேண்டிய
விஷயம் ஸ்ரியபதியே என்று ‘கண்ணனல்லால் இல்லைகண்டீர்
சரண்’ இத்யாதிகளான அநேக இடங்களில் ஆழ்வாரால்
நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டதை இவர் ஆசார்ய விஷயத்தில் ‘மேவி

னென்னவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே' என்று அனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இசையும் பேற்றில்' என்பதி னால் வேறொரு காரணத்தினாலல்லாமல் ஸ்வயமாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய புருஷார்த்தம் ஸரியபதியின் திருவடிகளே என்று தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே 'நின்செம்மா பாதபற் புத்தலை சேர்த்தொல்லை கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே அம்மா வடியேன் வேண்டுவதீதே' இத்யாதிகளில் அருளிச்செய்ததை இவர் அப்படி ஸ்ரிய:பதி திருவடி தனக்கு உபேயமாவதும் ஆழ் வாருக்கருளியதாகையினால் ஆழ்வார் திருவடிகளே தமக்கு ஸ்வத ஏவ புருஷார்த்தமென்று 'தேவபிரானுடைக் கரியகோலத் திரு வுருக்காண்பன் நான் பெரியவண் குருகூர் நகர்நம்பிக்காளுரியனே' என்று அனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இக ழாத பலப்பேற்றில்' என்பதினால் தஞ்சமாகிய தந்தை தாயொடு தானுமாயவையல்லனே', 'என்னைப்பெற்ற அத்தாயாய்த் தந் தையாயறியாதன வறிவித்த அத்தா' என்றிவை முதலிய ஸ்ரீஸூக்திகளில் ஒருநாளுமழியாத ஸம்பந்தத்தையுடையவன் ஸ்ரிய:பதியே என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் ஆசார்யன் விஷயத்தில் 'அன்னையாய் அத்தனாய்' என்றனுஸந்தித் தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'இராகம் மாற்றில் என் பதினால் 'கண்டு கேட்டுற்று மோந்துண்டுழலும்' இத்யாதிகளில் இதர புருஷார்த்தங்களில் ருசியை நிவர்த்திப்பவன் ஸ்ரிய:பதியே என்கிற அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் விஷயத்தில் 'செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூர் நம்பிக்கன்பனாய் அடியேன் சதிர்த்தேன்' என்றனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படு கிறது தன்பற்றில்' என்பதினால் தானே விஷயீகரித்துத் தன்னுடைய குணங்களை ஸாக்ஷாத்கரிப்பவனாகப் பண்ணுவது ஸ்ரிய:பதியே என்று 'ஆழ்கலவனிவனென்று கழ்பேற்றி என் நாழ்கல் வந்து புகுந்து நலின் கவி தூமுதல் பத்தர்க்குத் தான் தன்னைச்சொன்ன என் வாய் முதலப்பனை' என்றும், 'யானுயத் தன்னைத் தான் பாடி' என்றும், நிஷ்கர் ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் ஆசார்யன் விஷயத்தில் 'இன்று தொட்டுமெழுமையும் எம்பிரான் நின்று தன் புகழேத்தவருளி னான்' என்றனுஸந்தித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'வினை விலக்கில்' என்பதினால் 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி

என்று ஸங்கல்பித்த ஶ்ரிய:பதியே என்று ‘என்னைக்கொண்டு என் பாவம் தன்னையும் பாறக்கைத்து, சார்ந்த விருவல்வினைகளும் சரித்து மாயப் பற்றறுத்து’ இத்யாதிகளில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் ‘காரிமாறப்பிரான் பண்டை வல்வினை பாற்றியருளினன்’ என்றனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ‘தக்கவோக்கத்தில்’ என்பதினால் ‘எதிர்சூழல் புக்கெனைத்தோர் பிறப்பும் எனக்கேயருள்கள் செய்ய விதிசூழ்ந்ததால்’, ‘அருளாழியம்மானை’ இத்யாதிகளில் அபார கருணையான ஶ்ரிய:பதி என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் ‘அருள்கொண்டாயிர மின்தமிழ்ப் பாடினா னருள்கண்டீ ரிவ்வுலகினில் மிக்கதே’ என்றனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ‘தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில்’ என்பதினால் ‘மயர்வற மதிநல மருளினன்’, ‘அவனுடை யுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே’ இத்யாதிகளில் தத்வஜ்ஞானோபதேசம் பண்ணுவது ஶ்ரிய:பதி என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் ‘மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்’ என்றனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ‘தன்மையாக்கில்’ என்பதினால் ‘தன்னைப்பெறுத்தித் தன் தாளிணைக்கீழ்க் கொள்ளுமப்பன்’ இத்யாதிகளில் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை யுண்டாக்குமவன் ஶ்ரிய:பதி என்றருளிச்செய்த அர்த்தத்தை இவர் தன் ஆசார்யன் திறத்தில் ‘செயல்நன்றாகத் திருத்திப்பணி கொள்வான்’ என்றனுஸந்திக்கிறார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இப்படி இந்தப் பத்துவிதமான உபகாரங்களைப் பகவான் தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்குச் செய்கிறான் என்கிற விஷயத்தில் ப்ரமாணமாக ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளே கீழ் உதாஹரிக்கப்பட்டன. ‘யத்தஸ் க்ருத்யம் ப்ருஷ்டநாம் தேநிப்ரணவிஹிம்லெதவேஷிஹா லெஸ: வாலாம்லண: தத்ராவஸ்ய ஸக்ஷவஸ்ஷ: ஹாஹேயுநேதூ லெஹஸ்ம்ஹிதா ஸாக்ஷுதூம்ளீ’ என்று இவர் காட்டி இந்தத் திருவாய்மொழியில் ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி, இதிஹாஸ புராணாதிகளில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட அர்த்தம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி ஶ்ருப்ப திருல ஶ்ருத்யாதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் ஸங்க்ஷிப்தமாணுலும் அந்த ப்ரமாணங்களை உதாஹரியாதது

காந்தவிஸ்தரப்யாத் என்பது அறியத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட பக்ஷவிசுமான உபகாரங்களையும் ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்குப் பண்ணுகிறான் என்னுமர்த்தத்தை இவர் தாமே ஸ்ரீயாஸ்ஸம்பத்தியில் ஆசார்யலக்ஷணத்தை நிர்ணயிக்குமிடத்தில் 'அஜ்ஞாநஸ்யாஸஹாயாச் பரஸ்ய ஸம்ப்ரகத்தி: அநுசிதசிபாதக்ருபயாத்ரு இந்த காந்தமே மூலமென்பது ஸூசிதம். இவ்விடத்தில் இன்பத்தில்' என்பதை 'நித்யாஸ்தயா' என்றும், 'இறைஞ்சுதலில், இசையும் பேற்றில், இசழாத பலனுறவில்' என்பதை 'நித்யம்ப்ரஷ்க்வபொமாச்' என்றும், இராகம் மாற்றில் தன்பற்றில் என்பதை 'திவ்யசேஷத்வமாயாசு' என்றும், 'தகவோக்கத்தில்' என்பதை 'நிஷ்க்ருஷ்டாநுஷ்டாநஸ்யாசு' என்றும், 'வினை விலக்கில் என்பதை 'அஜ்ஞாநஸ்வாநேநாயாதிவ்யாபேக்ஷானாசு' என்றும், 'தத்துவத்தை யுணர்த்துதலில் என்பதை 'ஜந்மப்ருவஸிஜந்ம வாசூசிதா' என்றும், 'தன்மையாக்கில்' என்பதை 'ஆத்மஸாத்ம்யாவஸாநேநாச' என்றும் அந்த ஸம்பந்தம் ஏற்தருளியிருக்கிறார். அன்பாக்கே' இத்யாதி ஸௌஷ்ம 'ஆசாய்ப் இத்யாதி மிகுதியினால் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. ஆக இதனால் 'தேவதையைப் போலவே ஆசார்யனை உபாஸனம் செய்யவேண்டும்' என்றதக்குள்ள ஸ்ருதி வாக்யத்தின் தாத்பர்யம் நம்சியாழ்வாரால் அநுஷ்டானத்திலும் ப்ரபந்தரூபத்திலும் வ்யக்தமாக்கப்பட்டது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'அன்பாக்கே' என்பதற்கு இவ்விதமான உபகாரங்களைப் பக்தர்களுக்காகச் செய்யவே என்று தாத்பர்யம். அவதரிக்கும் ஆயனிறக' என்பதிலும் 'வஸிஷ்டாணாய ஸாயுஜ்யநாம்' என்பதின் அர்த்தத்தின் முக்ய ப்ரயோஜனம், ஆசகருக்கவிசபாதிகள் நடுவில் சேரும் அவாந்தர ப்ரயோஜனம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'அருமறைகள் தமிழ்செய்தான்' என்பதற்கு 'வேதாநாம் த்ராவிடவாசா உக்யாரச் ப்ரபந்தம் ப்ரவர்த்தநம்' என்றபடியே 'தமிழ்' என்கிற பதத்தை 'மறைகள்' என்பதோடு அந்வயித்துக்கொண்டு தாமிட்டவேதார்த்தத்தை ப்ரவசனம் செய்தவரான என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே ஒருவராலுமறிய

முடியாக வேதார்த்தங்களைத் தமிழ் பாஷையாகப் ப்ரவசனம் செய்தவர் என்றும் ப்ரதிபாத்யமாம் 'வேதாந்தங்களில் [illegible] ஸாரதமோஹ்ரா ஸ்வநிருந்து [illegible] ஸாம்யெஷ்டியா [illegible] என்றிவை தம்மா லேயே அருளிச்செய்யப்பட்டது இங்கனுஸந்தேயம் 'தானே கொண்டு' என்கிற இடத்தில் அவதாரணத்தினாலே (ஏகாந்தி னாலே) பகவானை அநாதரித்து ஆழ்வாரை ஆஶ்ரயித்தபடி சொல் லப்படுகிறது 'துன்பற்ற' என்பதற்கு பரம விப்ரலம்பாதிதோ ஷங்களொன்றுமில்லாதவரான என்றர்த்தம், இத்தால் இவரு டைய ஆப்ததமத்வம் (மிகவும் விஶ்வாஸம் செய்யக்கூடிய தன்மை தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினியின் நிர்வா ஹம் பாகவத பக்தியுண்டாவதற்கு விரோதியான பாபங்களற்ற என்று ஸ்ரீஸாரப்ரகாஶிகையின் நிர்வாஹம் புருஷார்த்தங்களில் ப்ரதமபர்வத்தை விட்டு சரமபர்வத்தில் நிலைநின்றவராகையினாலே [illegible] சொல்லப்பட்ட 'க்ருதவ:' என்னும் பதத்திற்குப் பாகாபூகரான என்று ஸ்ரீஸார ஸங்க்ரஹத்தின் நிர்வாஹம் [அதாவது– கேவலபகவத்பக்தியோடு நிற்காமல் பாக வதபக்திபர்யந்தம் சென்றவராகையினாலே 'க்ருதவ:' என்று சொல்லப்பட்டார் என்று தாத்பர்யம்] 'விஶிஷ்டவத் வா [illegible] என்கிறபடியே பலவிஷயத்தில் ஸம்ஶ யத்தினுண்டாகிற துக்கமில்லாதவரான, அதாவது 'துன்பு' என்பது துன்பம் என்கிற பதத்தின் பர்யாயமாகையினாலே துக்கம் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் நிர்வாஹம் ஆயன் நிறக' என்பதினாலே என்னப்பனில் நண்ணி' என்பதினார்த்தம் ஸூசிதம் 'தோன்றக் காட்டும்' என்பதற்குத் தன்னுடைய அனுஷ்டானத்தில் மாத் திரம் பர்யவஸியாதே க்ரந்தரூபமாய் வெளியிட்டபடியினாலே பின் புள்ள ஸகலகாலவர்த்திகளும் அறியும்படி ப்ரகாஶமாகக் காட்டப் பட்ட என்றர்த்தம் 'தொல்வழி' என்பதினால் இது கேவலம் மதுரகவிகள் தன்னுடைய புத்திமூலமாகச் செய்ததுமாத்திரமன்

' வாவிஷ்ட: க்ஷுத்ருவாஸோர்ஷு வாஸ்லோகேஷு வா
ணேக்ருஜ | ஸ்வாயம்புவத்யா ஊஷ்மா தஸ்யாஸ்வாயம்புவாஸு

திக்கே பரித்யக்தமாய், அதினாக்கத்தை உபபத்யமாணமாண்ண வந்த ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் ஸ்ரீசத்ருக்னாழ்வானுடைய வந்த காந்தமுகத்தாலே பரக்கப்பேசப்பட்ட மார்க்கம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'தொல்வழியே நல்வழிகள்' என்பதினால் இந்த குருபஜனத்தைத் தவிர்ப் பக்திப்ரபத்யாதிகளுக்கு வேறு மார்க்கமில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இந்தால் பக்திப்ரபத்திகளாகிற மோக்ஷஸாதனங்கள் குருபக்தியைத் தவிர வேறு மார்க்காந்தரத்தாலே யதாவத்தாக முடிவுபெறாது, கார்யகரமுமாகாது என்பது திருவுள்ளம் என்று ஸ்ரீஸாரஸ்வாதினியில் வ்யாக்யாதம் மோக்ஷோபாயங்களில் ஏதாவதொன்றை யவலம்பிக்கவேண்டுமென்று ப்ரயத்னம் செய்கிறவர்களுக்கும் மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையே துணியப்படுவது (அதாவது- பரவாதிக்கப்படுவது) ஆசார்யாபிமான நிஷ்டையே பக்திப்ரபத்திகள் செய்யும் பலத்தைக் கொடுக்கும் என்கிற முன்சொன்ன யோஜனையில் பக்த்யாதிஸாம்யமும், இந்த யோஜனையில் அவைகளைக் காட்டிலும் உத்கர்ஷமும் விவக்ஷிக்கிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையின் நிர்வாஹம் முன் ஆசார்யபரம்பரையிலே உபதேசபரம்பரையாய் வந்தபடியினாலே, ஆசார்யர்களினாலே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபத்தியாகிற ஆசார்யநிஷ்டையே மஹாவிச்வாஸமுடையவர்களுக்கு ஸுலபமார்க்கம் என்பது ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகை ஸ்ரீஸாரவிவரணிகளின் நிர்வாஹம் புருஷார்த்தகாஷ்டாபூதமான ஆசார்யஸத்தியில் பர்யவஸித்ததானதுகொண்டு இவருக்கு 'மதுரகவி யென்று திருநாமமாயிற்று ஆகையினால் நேரில் பகவதாச்ரயணத்தைவிட ஆசார்யஸமாச்ரயணம் பகவானுடைய ப்ரீத்யதிசயத்திற்குக் காரணம் என்பது இதினாலேயே கம்யாதிகம் என்று திருவுள்ளம்.

இப்படி தாபஜ்ஞஸமயமாகிற ப்ரமாணத்தைக் காட்டி யருத்தியாகிற ப்ரமாணத்தைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு [illegible] ப்ரமாண வைபவ வாக்யத்தை உதாஹரிக்கிறார்— 'வாவிஷ்ட: என்றுபட்ட [illegible] அனுஷ்டிக்கை [illegible] அருளிச்செய்யப்போகிற குருபக்திக்கு ப்ரதான உபகாரகரான ஸ்ரீ மதுரகவிகள் விஷயமாக தனித்தொரு மங்களாசரணம்

ஹவெக்ஷ' என்று ஆசார்யாபிமானத்தையே ஸர்வருக்கும்
மோக்ஷகாரணம் என்று அறுதியிட்டார்கள் [illegible]

செய்தருளி, இனி குருபக்தி அவஶ்யம் செய்யவேண்டுமென்ப
தற்கு ப்ரமாணத்தையுதாஹரித்தருளுகிறாராகவுமாம் 'வாவிஷ்ட:
என்றாரம்பித்து அதுவுமன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரகவிகள் நம்பியென்ன
பிரான் தன்பொருள் தன்னையும், புன்மையாகக் கருதுவராகளின்'
இத்யாதி ஸர்வாக்யத்தாலே பரமபாசுரப்ரகாசையிலே அவருக்கு
குருபூஜாதிரா அபேக்ஷிதமாயிருக்கைபடியாலும், "ஸாக்ஷா
த்ஜ்ஞாநம் வ்யபோஹதி" இத்யாதி வசனங்களாலே உத்க்ருஷ்ட
ஸுக்ருதகாரிகளே ஜ்ஞானத்தை வருந்திப்பெறணுமென்றேற்படு
கிறபடியினாலே அந்த உத்க்ருஷ்டஸுக்ருதஶாலிகளுக்கு குருபக்தி
ஆவஶ்யகமில்லை என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அப்படிப்பட்ட
உத்க்ருஷ்ட ஸுக்ருதஶாலிகளுக்கும் குருபக்தி ஆவஶ்யகமென்று
காட்டுவதற்காக ப்ரமாணத்தை உதாஹரித்தருளுகிறாராகவுமாம்—
'வாவிஷ்ட:' என்றாரம்பித்து. வாவிஷ்ட: - மிருந்த பாபி
யான, க்ஷத்ரவம்ஶஸ்ய - க்ஷத்ரியவம்ஶத்திலுள்ள, ஸாணை க்ரூக்ஷ-
பாபம் செய்தவரேயும், ஸாஸ்லூரீகஸ்ய புண்டரீகனுடைய,
ஆசார்யவத்தயா ஆசார்யனுடைய அபிமானத்தினால் உஜ்ஜ்வல
ப்ராக்ஷதாகப்பட்ட ராஜா தஸ்யாஸ் ஆஜ்ஞையினால், ஆசா
ர்யவாது ஆசார்யன் அடைக்கலத்தை ஹவெக்ஷ ஆசார்யவான்
டும் இக்கால புண்யம் ஜ்ஞானத்தை வருந்திச்செய்யும் என்று
சொல்லி இருப்பதால் ஆசார்யனை அடைந்திருப்பவனுக்குப்
புண்யம் உதவியாகும் என்பதில் தாத்பர்யம் என்று திருவுள்ளம்.
" க்ஷத்ரவம்ஶோத்பவோ ராஜா ப்ராணிஹிம்ஸக: '
" ஸஜ்ஜ்யேத்ர வம்ஶோத்ப தத்விப்ரோ ஸம்வ்ருத்தயேதவி ।
த்ஜாம் அகாரஸ ஸத்பதி: க்ஷத்ரவம்ஶ உபாவது: ॥ ' என்
கிற பாத்மோத்தர வசனத்தினடியே க்ஷத்ரபந்து என்கிற
ஒரு ராஜா காட்டில் வஸித்துக்கொண்டிருந்து அங்கிருந்த மஹர்ஷி
முதலியவர்களை ஹிம்ஸித்துக் கொண்டிருந்தான் இப்படிப்
பல ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் செய்யப்பட்ட பாபங்கள் அதிக
மாயிருந்தபோதிலும் ஏதோ ஒரு ஸுக்ருதம் பலிக்கும் காலத்

தில் நாரதமஹர்ஷியை ஸந்திக்கும்படி நேர்ந்தது. இவன் தன்னுடைய வழக்கப் ப்ரகாரம் அவரை அடிக்கத் தடியை ஓங்கிக் கொண்டு அவரை நோக்கிச் செல்ல, அவர் 'நீ இப்பொழுது என்னை அடிக்க வருகிறாயே? இது பாபமா புண்யமா என்று உனக்குத் தெரியுமா? பாபமாயிருந்தால் நம்பாக்ஷணிகளுக்காகச் செய்கிறேயாகில் நீ யாருக்காக இந்தப் பாபங்களைச் செய்கிறாயோ அவர்கள் இந்தப் பாபத்தில் ஒரு பாகத்தை வாங்கிக் கொள்ளுவார்களா என்றறிந்து வா. நான் அதுவரையில் இங்கேயே இருக்கிறேன். நீ திரும்பி வந்து உன்னிஷ்டப்பிரகாரம் செய்' என்று சொல்ல இவனுக்குப் பாகவதோத்தமராகிய அவருடைய தர்சனத்தினால் கொஞ்சம் ஜ்ஞானம் உண்டாகி வீட்டிற்குச் சென்று பார்யாதிகளைப் பாபத்தில் பங்கு பெறுவீர்களா என்று கேட்க, அவர்கள் மாட்டோம் என்று மறுக்க, நாரதரிடம் திரும்பி வந்து 'நான் இதுவரையில் தெரியாமல் அநேகம் பாபங்களைச் செய்துவிட்டேன், இதிலிருந்து தப்புவதற்கு உபாயம் ஒன்று சொல்லவேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திக்க, காருணிகரான அவர் இவனுக்கு உபதேசாதிகளைச் செய்து உபாயானுஷ்டானம் பண்ணி மோக்ஷத்தையடையும்படி செய்தார் என்று இவனுடைய சரித்திரம் உபதேசபரம்பரையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. 'க்ஷத்ரபந்து' என்னும் பதத்திற்கு க்ஷத்ரியாசாரத்தால் அதமன் என்றர்த்தம். இவன் ராஜாவாயிருந்தபோதிலும் இவனுடைய நடத்தையைப் பிசகினால் இவனுடைய பந்துக்கள் ப்ரஷ்டன் என்று தள்ளிவிட இவன் காட்டில் வருபவர்களை ஹிம்ஸித்து அதனால் ஜீவித்தபடி நேர்ந்தது. புண்டரீக வ்ருத்தாந்தம் ஸ்ரீபாத்மோத்தர புராணத்தில் ஆறாவது பாகத்தில் எண்பத்தோராவது அத்யாயத்திலும், இதிஹாஸ ஸமுச்சயத்தில் முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயத்திலும் அடியில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கும் விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புண்டரீகன் என்பவர் ஒரு தனிகனான ப்ராம்மணன். வேதாத்யயனம் முதலியவைகளை யதாக்ரமம் செய்து தர்மானுஷ்டானத்தில் நிலைநின்றிருந்தார். மாதாபிதாக்களுடைய ஶுஶ்ரூஷைகளை யதாசாஸ்த்ரம் நடத்திப் போந்து தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார். அநேகம் புண்ய க்ஷேத்திரங்களில் வஸித்து ஸகல பாபங்களையும் போக்கடித்துக் கொண்டு பக்தியோகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். ஆயினும் பக

வுககு சூவாயபூவமஸம ஸமவானனளவும செலலசுநாவ ஈயிககவேணுமெனறோதபபடடது 1

வக ஸாக்ஷாதகாரம எறபடவிலலை இபபடி இருககுமபொழுது ஒரு ஸமயததில ராத ஸமாகமம இவருகது நேரததது நாரதா திருவஷடாக்ஷரததின பெருமையைப பரகக நிரூபிததது, அதை இவருககு உபதேசிககு, அதில நிஷடையை யுடையவராயிருக குமபடி நியமிகக இவரும அபபடியே அதில நிஷடையையுடை யவராய அதினால பகவானை ஸாக்ஷாதகரிகது மோக்ஷததையடைந தார — எனறு இநத இரணடு வருததாநதஙகளினாலும உதகருஷட புணயம, பகதி முதலியவைகள மாததிரம மோக்ஷ ஸாதநமாகாது பரபலமான பாபஙகளும தடைகளாகாது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது எனறு 'சூவாயபூவததையே எனகிற இடததில எகாரததினால தாதபாயம 'ஸவபூருககும' எனப தறகு புணயசாலிகளுககும, பாபிகளுககும எனறு தாதபாயம 'அறுதியிடடாரகள' எனபதறகு நிஸசயிததாரகள எனறாததம இநத வசனததினால ஆசாரயனை அடையவேணடுமெனபது எறபடட போதிலும மோக்ஷததிறகு ஆசாரயாபிமானததின ஆவஸயகதை எறபடவிலலையே? அபபடி ஆவஸயகதை எறபட டாலும மறறைய பரமாசாரயாகளின அபிமானம அவஸய மெனபதெறபடவிலலையே? 'ததரானந' எனறு ஆரமபிதத குருபரமபரையில பகவானை முதலாக நிரதேசிததது ஸஙகத மாகுமோ? எனகிற முதலிய ஸஙகைகளுககுப பரிஹாரமாக இதின மூலமான ஸூததிவாகயததின தாதபாயததை அருளிச செய கிறா— 'உஜஜீவநாவுககு' எனறாரமபிதது 'சூவாயபூவமஸம' எனபதறகு ஆசாரயபரமபரை முழுவதும எனறும 'ஸமவா னளவும செலல' எனபதறகு ஸவாசாரயனிடமிருநது ஆரம பிதது பகவானளவு எனறும தாதபாயம 'வமஸம' எனபது இஙகு பரமபரையைச சொலலுகிறது 'ஓதபபடடது' எனபதறகு இநத அரததம ஸூததியில சொலலபபடடிருககிறது

1 ரஹஸயாமநாயபராமமணம

1 ‘தஸ்மை ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸராயுஷ்யம் விதரும் ஸ்ரீ
பகவானுடைய ஸ்ரீ’ என்றும், 2 ‘ஜாயத்விஷ்ணு
பாதமாசார்யத்வம் ஜோகாநாம் ஸ்ரீஸ்ரீநாராய
ணோ ஸ்ரீஸ்ரீ:’ என்றும், 3 ‘கலௌ வஸுஸ்ரீ

என்று தாத்பர்யம் இந்த ஶ்ருதிவாக்யத்தை உதாஹரித்தரு
ளாத்தின் கருத்து இக்ஷ்வாகுதம ஸ்ரீராமாதி வ்யத்யாஸமில்லா
மல் ஸகலருக்கும் உபஜீவ்யமாக வேணுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால்

எல்லா ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்களுக்கும் பகவான் பரமாசார்யன் என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? சதுர்முகப்ரஹ்மா முதலாக வரும் ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டருக்கல்லவோ பகவான் பரமாசார்யனுவான்? இப்பொழுதுள்ள நமக்குப் பகவான் பரமாசார்யனுவதெப்படி? இப்பொழுது மனுஷ்யஜாதியிலிருக்கும் நம்முடைய ஆசார்யர்கள் நாரதபராஶராதிகளைப்போலப் பஜனீயர்களோ? அவர்கள் பக்தி முதலிய குணங்களினால் சிறந்தவர்களாகையினாலும், பகவானுடைய அம்ஶாவதாரமென்று ப்ரஸித்தர்களாகையினாலும் பஜனீயர்களாயிருக்கை ஸம்பவிக்கக்கூடும். இந்தக் காலத்திய ஆசார்யர்கள் அப்படியில்லாமையினால் அது ஸம்பவிக்காதே? என்கிற இவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பராசர வசனங்களினால் பகவான் ஸர்வருக்கும் பரமாசார்யன் என்பதைச் சொல்லுகிறபடியினால் அவனாலேயே ப்ரஹ்மவிதமாக ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரவசனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்றும், இதற்கு முன் ராமாதிகளாலே செய்யப்படாத பாஷண்டிமத நிரஸனம் முதலிய உபகாராதிசயத்தாலும், இவர்கள் பகவதவதாரமென்று வசனங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலும், இவர்கள் அவர்களைவிடப் பஜனீயதமர்களென்று ஸமர்த்தனம் பண்ணிச் செய்கிறார் ‘தஸ்மை’ என்று தொடங்கி ‘அவதரித்தருளினான்’ என்னுமளவாக. தஸ்மை - அப்படிப்பட்ட இந்த ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரம் - அதிகார்பூஜையை அடைவதற்குத் தகுந்த அவதாரங்களினாலும் பூர்ணரான ஆயுஷ்யம் ப்ராப்தமென்கிற அபத்ய உபதேஶம் செய்தவராயும் விதரும் கல்பனாராயும், ஸ்ரீஸ்ரீம் வேதாத்யயனம் செய்வித்தவராயுமிருக்கிற, இவ்விடத்தில், ‘ஸ்ரீ

1 பா ஸ 41 21 [ஸஹாதேவன் வார்த்தை] 2 வி பு 5-1-14 3 ஸ-க

ராமாநுஜஸ்ஸைவ' என்றும் 1 'ராமாநுஜஸ்ய மதிஸ்தாஸ்ய ஜந்மதாம்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸ்ருஷ்டாக்கும் ஸாசார்யனான ஸ்வபுத்ரனான ப்ரஹ்மாவுக்கடியிலே வேதங்களைக் கொடுத்ததும், அவற்றைப் பிறகு ஸ்வஹம்ஸமாய்ப் பிறந்தபோது மீட்டுக் கொடுத்ததும், இவனுக்காக ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்ததும், இவன் புத்ரர்களான ஸநத்குமாராதிகளை 2 'ஸ்வாத்மவிஜ்ஞாநநிவ்ருத்திம் யஶுஜ்ஞாஸ்திதா:' என்னும்படி பண்ணி அவர்கள் ஸம்ஶயங்களாலே ஸிதப்ரவர்த்தகம்

ரா என்னும் பதம் ஸாமாந்யமாக விவக்ஷிதமாகையும், 'ஆசார்ய' என்னும் பதம் பரமவிவக்ஷிதமாகையும் சொல்லுகிறது 'ஸவிதுர்லோகாநாம்' என்ற ஶ்லோகங்களுக்கும், ராமாநுஜ - ஆசார்யனாகிய, நாராயண: நாராயணனான ஸவிதா என்கிற ராமாநுஜ: ஆசார்யன், இங்கு 'ஸவிது' என்பதினுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சேராதவர்களும் ஸங்க ... ஸ்வஸைவ - மேலே, ஸ்வஸ்ய பந்துவும், ஸ்வஸைவ ... ராமாநுஜ: - ஆசார்யனும் ஜந்மதாம் ... ராமாநுஜ: ஆசார்யருக்கும், மதி: அடையவேண்டிய ஸ்வரூபமாகிய ஸவிதா ஆகிய 'ஸாசார்யன்' என்பதற்கு இவர் தாமே ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே 'இவனொருவனுமே தனக்கொரு ஆசார்யனில்லாத ஆசார்யன்' என்றாகக் கடவன். அடியிலே முதலிலே அதாவது ஆரம்பத்திலே, 'ஸ்வஹம்ஸமாய்ப் பிறந்த போது' ... இடத்தில் பதவுரைகளினால் என்று சோதித்துக்கொள்ளவும். இங்கு பகவான் ஜ்ஞானத்தைக் கொடுத்தது நான்கு விதம்— (1) தானே நேரில் உபதேசம் செய்தது, (2) சிலரை ஶக்தியினால் அதிஷ்டானம் செய்து உபதேசம் செய்தது, (3) தான் ஸ்தாபித்து உபதேஶம் செய்யும்படி சிலரைத் தூண்டினது, (4) உபதேஶம் இல்லாமல் கேவலம் அநுக்ரஹவிஶேஷத்தினால் ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கினது. அதில் ப்ரஹ்மா முதலிய

---

1 ஸ்ரீஸ்தோ-60 2 பா மோ—349-72

பண்ணுவித்தும் இப்படியே மற்றும் நாரதவ்யா ஸபராசர சுகாதிகளான பல ருஷிகளையிட்டு அத்யாத்மஸாஸ்த்ரங்களை நடத்தியும், [1] க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் ப்ரபும் । கோ ஹ்யந்யோ புவி மைத்ரேய ! மஹாபாரதக்ருத் பவேத்' என்றும், [2] 'மஹர்ஷே: ப்ரத்யக்ஷதர்மஸ்ய ப்ராஜ்ஞஸ்ய வ்யாஸஸ்ய' என்றும் சொல்லுகிறபடி நிறைந்த வ்யாஸாதிகளை யவதரிப்பித்து மஹாபாரதபுராணாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் ஹம்ஸ மத்ஸ்ய ஹயக்ரீவ நரநாராயண தத்தாத்ரேயாத்யவதாரங்களாலே தானே

வக்தாக்களுக்கு முதலாவது செய்யப்பட்டது வ்யாஸாதிமுகேன செய்தது இரண்டாவது நாரதபராசராதிகளை இட்டு உபதேசம் செய்வித்தது மூன்றாவது பராங்குசாதிகளைக் கொண்டு செய்தது நாலாவது என்று இந்த ப்ரபாவாக்யத்தில் பிரிவுகள் அறியத்தக்கது என்று ஸ்ரீபாஷ்யபூமிகையில் வ்யாக்யாதம் ஸ்வயம் [illegible], ஆமத [illegible] விஜ்ஞாநாத் விசேஷஜ்ஞாநத்தையுடைய [illegible], நிவ்ருத்திம் யச்ச [illegible], ஆஷ்ரிதா: [illegible], 'நிவ்ருத்தியச்ச [illegible] பலவங்க காதருகவாதி தயாகக்கோடு பண்ணப்படும் காட்சிகள் இப்படிச் செய்யாதது பரவருதத்தி தாமம் என்னப்படுகிறது அத்யாத்மஸாஸ்த்ரம் [illegible], குலை யாதபடி [illegible], க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் [illegible], ப்ரபும் [illegible], நாராயணம் [illegible], விஷ்ணு வைத்ரேய [illegible] மஹாபாரதக்ருத் [illegible] பவேத் [illegible] மஹர்ஷே: [illegible] கீர்த்திநாக: [illegible], வீஷ்ணு: [illegible], ப்ராஜ்ஞஸ்ய [illegible], க்ருஷ்ணஸ்ய [illegible] ஆசார்யர்

1 விபு—3 4 5 2 பாஆ—114-11

வெளிநின்று தத்வஹிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்ததும், தானருளிச்செய்த வ்யூஹங்களை யெல்லாம் ஸ்ரீவிஷ்ணு முதலான ஜகந்நாயிகரையிட்டு முதலிப்பித்ததும், [1] 'வக்தா ஸ்ரோத்ருத்வ க்ருத்ஸ்நத்வ வஸ்து நாராயண: ஸ்வயம்' என்கிறபடியே அடியிலே தானருளிச்செய்த ஸம்வாதஸூத்ரஞாத 'ப்ரஹ்மணோ: க்ஷத்ரியவைஸ்யபோஷ்யசூத்ரஸ்ய க்ருதலக்ஷணே: | ஸ்வடீயஸ்ய வைஸ்யஸ்ய நித்யாரெணை: ஸ்வகர்மவஸ: || ஸாக்ஷாத் விஶிஷ்டாய ஸீதஸ்ம

ஞருடைய திருநாமத்தைச் சொல்லும்பொழுது அஞ்ஜலிபண்ணிக்கொண்டு சொல்லவேண்டுமென்கிற ஆசாரம் ஸங்க்ஷிப்பிக்கப்பட்ட காரணம் தானே 'வெளி நின்று' என்பதற்கு வ்யாஸாதிகளைப்போன்ற ஜீவர்களை அதிஷ்டானம் செய்யாமல் தானே ஸாக்ஷாத்தாக அவதாரம் செய்து நின்று என்றர்த்தம். முதலிப்பித்ததும்–இதுவே வாஸ்தவார்த்தமென்று அவர்கள் சொல்லும்படி செய்வித்ததும், அதாவது ஸ்ரீகோபீதஸம் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக மாத்திரம் ஏற்பட்டதாகையினாலே அர்யபாரம், தத்வார்த்தவுபதேசபரமல்ல என்று சொல்லாமலிருக்கும்படி பீஷ்மாதிகளைக்கொண்டு அதுவே ஸாஸ்த்ரார்த்தம் என்று நிரூபித்தது என்று தாத்பர்யம். அதாவது– யுத்தத்திற்குப் பிறகு தர்மபுத்திரர் பீஷ்மரிடம் தர்மங்களை ஸ்ரவணம் பண்ணும்பொழுது பகவான் ஸ்ரீகீதையில் உபதேசித்தருளின கர்மயோகஜ்ஞானயோக பக்தியோகாதிகளையே மறுபடியும் தத்வார்த்தங்கள் என்று உபதேசித்தபடியினாலே பீஷ்மர் பகவானுபதேசித்ததையே ஸமர்த்தித்தார் என்பதேற்படுகிறது. இத்தால பௌத்தாதி உபதேசங்கள் பகவானால் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது அப்படிப் பெரியோர்களினாலே ஒப்புக்கொள்ளப்படாமையால் தத்வார்த்தமன்றென்று ஏற்படுகிறது. க்ருத்ஸ்ந எனை, வக்தாருவ ப்ரஜ்ஞசாரஸாஸ்த்ரத்திற்கும், நாராயண: நாராயணனே ஸ்வயம் தானே, வக்தா உபதேஷ்டா, ஸ்ரோதா க்ருதலக்ஷணே: – செப்பப்பட்ட ஸங்கச்சாதயங்களையுடையவர்களாயும், ஸ்வகர்மவஸ: தங்கள் தங்கள்

1. பீ ஸா 359, 68   2 பா-ஸ 66-39, 40.

க்ஷுண்ண: ய: | த்வாபரஸ்ய யுகஸ்யாந்தே ஆதௌ கலியுகஸ்ய ச' என்கிறபடியே அவஸரங்களிலே ஆவிஷ்க்ருதம் 1 '[illegible] ஸத்த்வேஷு தேஷு தேஷு கலௌ ப்ரபு: அநுப்ரவிஸ்ய கார

வாஸுதேவாத்மகங்களில், நித்யயுக்தை: - எப்பொழுதும் இருக்கிறவர்களான, ப்ராஹ்மணை: - ப்ராஹ்மணர்களினாலும், க்ஷத்ரியை: - க்ஷத்ரியர்களினாலும், வைஸ்யை: - வைஸ்யர்களினாலும், ய: எந்த (ஸாத்வதஸாஸ்த்ரம்) த்வாபரஸ்ய த்வாபரயுகத்தினுடைய, அந்தே - முடிவிலும், கலியுகஸ்ய கலியுகத்தினுடைய, ஆதௌ ச ஆரம்பத்திலும் ஸங்கர்ஷணேந ஸங்கர்ஷணனால் ஸ்ரீத: - சொல்லப்பட்டதோ (அப்படிப்பட்ட) ஸாத்வதம் விதிஜ்ஞாய - பாஞ்சராத்ரசாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட விதியை யறிந்து, அர்ச்சநீயஸ்ச - பூஜை செய்யத் தகுந்தவர், ஸேவ்யஸ்ச - சேவிக்கத் தகுந்தவர் அவஸரங்களிலே - ப்ரகாசம் செய்யவேண்டிய ஸமயங்களிலே, ஆவிஷ்க்ருதம் - ப்ரகாசம் செய்ததும் இங்கு 'ஸ்ரீத:' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஸங்கர்ஷணனால் சொல்லப்பட்டது என்றர்த்தமாகையினால், அவராலேயே முதலிலேயே பாஞ்சராத்ரஸாஸ்த்ரம் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்லலாம்படி இருந்தபோதிலும், திருநாராயணீயத்தில் உபரிசரவஸுவின் சரித்திரம் சொல்லும்பொழுது பாஞ்சராத்திரஸாஸ்திரானுஷ்டானங்களைப் பரக்க நிரூபித்து, அந்த உபரிசரவஸுவிற்குப் பின்பு, அந்த ஸாஸ்த்ரம் மறைந்துவிட்டுப் போகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால், க்ருதயுகத்தில் அனுஷ்டானத்திலிருந்த வந்த ஸாஸ்த்ரமே பிறகு ஸங்கர்ஷணனால் வெளியிடப்பட்டது என்று ஏற்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆவிஷ்க்ருதம்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரபு: - ஸர்வஸக்தனான, அச்யுத: பகவான், கலௌ - கலியுகத்தில், [illegible] - முன்னமே பிறந்திருக்கிற, ஸத்த்வேஷு - பிராணிகளிடங்களில், அதாவது ஜீவர்களிடங்களில், அன்றிக்கே 'கடல

1, வி த—108-50,

தே யத்ஸ்ரீஹிதவேஷ்டித:' என்கிறபடியே ஸர்வாக்ஷஸ்வர காரூஷிர்ரேவத்தாலே அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி ஜெகங்களை ஸம்ருஜ்ஜீவநத்தை வாங்கி ஸவெஷ்ட

வண்ணன் பூதங்களமண்மேல்' என்றிவை முதலிய ப்ரயோகங்களை அநுஸரித்து நித்யஸூரிகளிடங்களில், ஸுதாசூவிஷ்ணு-அநு ப்ரவேசித்து, யத் - எது, ஸ்ரீஹிதம் - கலக்கு இஷ்டமோ (அதை) சேஷ்டதே - செய்கிறார் இங்கு பராங்குசபரகாலாதிகளைக் குறித்து விசேஷியாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் கலியுகத்தில் விசேஷமாக உபகாரம் செய்தவர்கள் ஆழ்வார்களாகையினால் அவர்களை இதற்கு விஷயம் என்று திருவுள்ளம் இங்கு நம்மாழ்வார் கலியன் என்றிவைமுதலிய பெயர்களினால் நிர்தேசியாமல் 'ஸர்வாங்கஸ்வர காரூ' என்று நிர்தேசித்திருப்பதினால் கலியுகத்தில் அவர்கள்செய்த விசேஷோபகாரம் சொல்லப்பட்டதாயிற்று ஸ்ரீபாகவதத்தில் காணகாவது ஸ்கந்தத்தில் இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயத்தில் ப்ராஜ்ஞகோபாக்கியானத்தில் நாரதர் ப்ராசீநபர்ஹிஸ் என்கிற ராஜாவிற்கு தத்வார்த்தத்தை ஒரு கதையாகச் சொல்லுமிடத்தில் "உபயேஷு வீர்யவர்ணாம் வேதஸ்ஸீதும் ஷ்ரேயஸ்ஸ: | யாஹி நிர்விஷ்டம் ராஜந்யாந் ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வஸர்வஜ்ஞ:' என்றும், "தத்ர ஸம்ஸ்வேஸா நாம தாம் ரவணீஷ் நவோதகா| தத்ர ஸம்ஸ்வேஸா நிர்விஷ்டம் ஸ்வயத்ரா த்ரௌநா ரூஜந்' என்று சொல்லியிருப்பதும் பராங்குசருடைய அவதாரத்தைக் குறிக்கிறதாகையினால், அதை அநுஸரித்து இந்த ஸ்லோகத்திற்கும் இப்படி அர்த்தம் சொல்லவேண்டியதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அங்கு 'ஸர்வஸர்வஜ்ஞ:' என்பதை இங்கு 'ஸர்வாஜ்ஞஸ்வ' என்றருளிச்செய்திருக்கிறார் 'அபிநவமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி' என்பதனால் 'சில ஜீவர்களை சக்திவிசேஷத்தாலும், விக்ரஹவிசேஷத்தாலும் அதிஷ்டித்து அதிசயித காரியங்களை நடத்துகிறதும் விபவபேதம்' என்று தத்வத்ரயாதிகாரத்தில் இவர் தாமே அருளிச்செய்திருப்பதினால் ஆழ்வார்கள் ரூபமாக ஒரு தசாவதாரம் பண்ணி என்று தாத்பர்யம். 'அபிநவமாக' என்பதற்கு மத்ஸ்ய கூர்மாத்யவதாரங்களில் செய்யப்படாத உபகாராதிசயம் செய்யும்படியான என்று அர்த்த

ஸஜீவமான தண்ணீரால் ஸம்ருத்தமாப்போலே வேதா
ந்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதராம்ஶத்தை ஸங்க்ருக்
குமயிகளிக்கலான ஹாஷெயாலே ஸங்க்ரஹித்துக்
காட்டியும் இப்படித்தான ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸம்ப்ரதா
யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராயும் ப்ரஜ்ஞராயுமிருந்துள்ள ஸா
ஸ்திகளாலுமவரோபம் வாராமைக்காக [1] "ஸாக்ஷா
ந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நா
நுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா"

பாயம் 'ப்ரவர்த்தகராயும்' என்பதற்கு பரசமயப்ரசங்கம் என
ரைத்தும் அவர்களாகிற ஸாக்ஷாத்தாக வேதத்திற்கு அப்ராமாண
யத்தைச் சொல்லி வேதஸ்வரவிதூஷகர்களான பௌத்தசார்வா
காதிகள் 'ப்ரஜ்ஞராயும்' என்பதற்கு மறைந்து சொன்னபடி நச
கிற என்றாத்தம் அவர்களாகிற வேதம் முதலியவைகளை ஒப்
புக்கொண்டு ஈஶ்வரஸ்வரூபாதிகளுக்கு அபலாபம் பண்ணும் பக்ஷ
தோல போரத்துப் புலிப்பாயச்சல் பாய்கிறபடியினாலே கோமுக
வ்யாக்ரமென்று சொல்லப்படுகிற பாஸ்கரயாதவாதிகள் அதா
வது— வைதிகமதஸ்தாபனமென்கிற வேஷத்தைப் பூண்டு வேதங்
களுக்கு அப்ராமாண்யத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே பரசசாத
கள் என்கிறது அப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில்
"ஶாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணககபிலப்ரோக்தவாதப்ரபூயா
ன்னேதந்நேத்ராய வத்யாகவத யுக்தி க்ஷமமிதி ஷ்வாந்தவி
ஷிஷ்ட | ஸ்வஹ்ருதய: க்ஷாந்திதாவி ப்ரஶ்ஞிஷ ஸஹஸ்ரா
ஸாயகோதந்த ஜீவா கர்ஹ காருணீ ப்ரவா கூஹஸ்சித
ரக்ஷ்யஷதா ரக்ஷதாஷவாஷ" என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
தேவ:- தேவனுடைய, நாராயண: நாராயணன், ஸ்ரீமந் 'ஷிவ'
என்ற தாதுவின் அர்த்தங்களாகிய ஜயிக்கவேண்டும் என்கிற
இச்சை, காந்தி, லீலை முதலிய அர்த்தங்கள் அபிப்ரேதங்கள்
ஸாக்ஷாத் - நேராக, மர்த்யமயீம் - மநுஷ்யரூபமான, தநும்
ஶரீரத்தை, க்ருத்வா - செய்துகொண்டு அங்கீகரித்துக்கொண்டு
என்றபடி, காருண்யாத் சந்தோஷத்தினால் ஶாஸ்த்ரபாணிநா
ஶாஸ்த்ரமாகிய கையினால், மக்நாந் - முழுகியிருக்கிற, லோகா

1 ஸார்வபௌமஸ்ஹிதை

என்றும் [1] 'பீதகவாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்தவெஷித

காருண்யங்களை 'யோகஸ்ய தப, இந்த லோகத்திலே ரக்ஷகம் ஜ்ஞாநகரை உபலக்ஷிக்கிறது உபதேசம் பண்ணிச் செய்தார் இங்கு 'ஸாக்ஷாத்' என்பதினால் ஜீவாத்மாக்களை த்வாரமாகக் கொண்டல்லாமல் நேராகவே என்பதே தெரியப்படுகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம் உபதேசம் கண்டமேல், அதாவது- இங்கு ஸங்கோசம், பீதகவாடை - பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, பிரானார் - உபகாரகரான பகவான் இந்த 'வீதவாஸா ஜகத்குரு:' என்கிறபடியே புருஷோத்தமத்வசிஹ்நமாயும், ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நமாயுமிருக்கிற பீதாம்பரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் என்று அர்த்தம் இங்கு பீதாம்பரம் மற்றைய சங்கசக்ராதி ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் 'ஶங்கசக்ரகதாபாணி: வீதவாஸா ஜகத்குரு:' என்று ஸர்வேசோதத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி ஸர்வேஶ்வரத்வசிஹ்நங்களைக்காட்டியும் தன்னுடைய ஸ்வாபாவத்தைக்கொண்டிருந்த வொன்றாகச் சேர்ந்தாப்பு பிரமகுருவாகி வந்து இந்த துமபடியாயிற்று என்று ஆசார்யர்களின் உபகாராதிஶயம் சொல்லப்பட்டதாகிறது 'செய்தகஸ்' என்கிற பாட்டு இங்கு அநுஸந்தேயம் பிரமகுருவாகி வந்து பரமோபகாரஞ்செய்யும் ஆசார்யரூபேண அவதரித்து, 'ஸமஸ்தவெஷிதமான தேஶத்திலே என்பதினால் "கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் । நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:" என்கிற வசனத்தில் கலியுகத்தில் பாகவதர்கள் கிடைப்பது அரிது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால், அப்படிப் பாஷண்டிகளினால் நிறைந்த தேஶத்தில் பகவான் அவதரித்தான் என்பதும், ஸத்வோத்தரர்களான ஆசார்யர்கள் அவதரித்தார்கள் என்பதும் விரோதியாமோ என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியென்னில் [2] அகஸ்தியர் முதலிய மஹர்ஷிகளினால் பரிகரிக்கப்பட்ட தேஶம் கலியுகத்திலுமுண்டு என்று

1 பெ-தி—5 2-8

மான தெஶத்திலே ஸ்வேதகதெஶிகாவதெஶத்தாலே அவதரித்தருளினான் இத்தைக் கணிசித்து 1 "கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: | க்வசித் க்வசித் மஹாபாகா த்ராவிடேஷு ச பூரிஶ: || தாம்ரபர்ணீ நதீ

பரமாணஙகளில சொலலபபட்டிருபபதினால கீழககூறிய வசனம பெருமபாலும அபபடி இருககும எனகிற அபிபபிராயததை உடையது ஆகையினால அபபடிபபட்ட தேஶஙகளில பகவானும ஆசாாயனும அவதரிபபது உபபாகம எனறு தாதபாயம 'தெஶிகாவதெஶத்தாலே யவதரித்தருளினான்' எனபதறகு பகவானே ஆசாாயரூபமாக அவதரிததருளினபடியினால இவவா சாாயபகதி ராமகருஷ்ணாதயவதாரா திகளைக குறிததுப பணணும பகதியைபபோல பகவதபகதிரூபமாயும ஆகும எனறு தாதபாயம அபபடியே ஸ்ரீஸததாஷணியில அமேலபகமதபஙகமெனகிற அறு பததைநதாவது வாததததில "குருஸ்தாஸு கரஜஹாாயாதீ நாஜிஹ்வதாரஷேஷா இதி வரராணவ்யவஸிதம் | தத தெஷாம் ஷ்டிஷ்ரவர்ணாதிகம் ராமேக்ருஷணாதிவயவதாராணாமி வெதி ஸ்தருஷ்டிஷ்மாஸ்த்ராநுஸாரேண நிணேதவ்யம்" எனறருளிசசெயயபபட்டிருககிறது தெஶிகாவதெஶத்தாலே - ஆசாாயாகள எனகிற வயாஜததினாலே இபபடி 'க்ருஷ்ணா த்ருஷ்டயே' எனறு பொதுவாக இருபபதை ஆசாாயாகள விஷயமெனறு நிாணயிபபது எபபடியெனனில இதறகு பரமாணா காஸமவாககததை அருளிசசெயகிறாா— 'இத்தைக் கணிசித்து' எனறாரமபிதது 'இத்தை' எனபதறகு இபபடி ஆழவாாகளும ஆசாாயாகளும அவதரிதது லோகோபகாரமசெய யபபோகிறாாகள எனகிற விஷயததை எனறும, 'கணிசித்து' எனபதறகுத தபோமஹிமையினால இனி வரபபோகிறதை அபி பராயததில வைததுககொணடு எனறும அாததம கலௌ கலு- கலியுகததிலலவா, நாராயணபராயணா: பகவானையே பரபய பராபகமாக ஆஶ்ரயிததிருககிற, மஹாபாகா: - மஹா னுபாவாகள, க்வசித் க்வசித் (மறற தேசஙகளில) சிறசில இடங

1 ஸ்ரீபா—11-5-38, 39

யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ | காவேரீ ச மஹாபாகா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ" என்று மஹர்ஷியருளிச்செய்தார்.

இவ்வாசார்யர்களில் ஸம்ப்ரவர்த்தநிகள்பிள்ளை
ஆசார்யபரம்பரா நாயவர்த்திகள் இவர் நாயகத்வமென்ன
க்ரமம் கிற ஸாஹஸமும் யோக ஸஹஸ்ரமும்

களிலும், பவிஷ்யந்தி - அவதரிக்கப்போகிறார்கள், த்ரமிடேஷு ச - தமிழ்தேசத்தில் பூரிஶ: - அதிகமாக (அவதரிக்கப்போகிறார்கள்), (இது எவ்விடங்களில் என்னில்) யத்ர எந்த இடத்தில், தாம்ரபர்ணீ நதீ - தாமிரபரணி என்கிற நதி இருக்கிறதோ, க்ருதமாலா - வைகையாறு (இருக்கிறதோ), பயஸ்விநீ - பாலாறு (இருக்கிறதோ), மஹாபாகா மிகவும் பரபாவமுள்ள, காவேரீ ச - காவேரி நதி (இருக்கிறதோ), ப்ரதீசீ - மேற்கு ஸமுத்திரத்தைக் குறிக்கப்போகிற, மஹாநதீ மஹாநதி இருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட இடங்களில்)

இப்படிப் பொதுவாக ஆசார்யர்களின் பரபாவத்தை யருளிச்செய்து இவ்வாசார்யர்களை அவரவர்கள் செய்த உபகாரங்களுடன் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்கிற க்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வாசார்யர்களில்' என்றாரம்பித்து. இதில் விஷ்வக்ஸேனர், பிராட்டி, நம்மாழ்வார் இவர்களை விட்டு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளை உபக்ரமித்து அருளிச்செய்திருப்பது உபபந்நமாகுமோ வென்னில்? 'ஸ்வநேக ஷேமிகாவஶேஷத்தாலே யவதரித்தருளினார்' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவித்து, 'இவ்வாசார்யர்களில்' என்று உபக்ரமித்திருப்பதினால் பிராட்டியும் விஷ்வக்ஸேனரும் அப்படி அவதாரம் செய்தருளவில்லையாகையினாலும், 'ஸஹி நவஷஶாவதாரமாக' என்று கீழ் நம்மாழ்வார் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் உபபந்நமாகும் என்று திருவுள்ளம் அனதிங்கே 'வாஷண்டிகளினால் உபரோதம் வாராமைக்காக' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவித்திருப்பதினால் அப்படிப்பட்ட பாஷண்டிமத நிரஸனத்தில் ஸ்வாநுபவபரரான நம்மாழ்வார் இதம்பரமாக அவதரித்தவரல்லாமையினாலே அப்படிப்பட்டவர்களில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ப்ர

அருளிச்செய்தார் இவருக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முத லாக வுண்டான ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராதலும், திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தகராதலும், யோகமஹிமையிலே தானமாகையினால் அவரை முதலிட்டு நிகமதேசிகர் திருப்பது உபபந்நமாகும். நாதமுனிகளுக்கு ப்ராப்யமாக இவர் நாட்டிய தத்வம் என்கிற ஶாஸ்த்ரமும் நிபந்தனமாகையினாலே ஆசார்யர்கள் செய்தருளிய உபகாரங்களை அநுஸந்தானம் செய்யும் ப்ரகாரம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படியே மேலும் அவரவர்கள் க்ரமத்தை நிகமதேசிகர் திருப்பதற்கு ப்ரயோஜனம் கண்டு கொள்வது. ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு முன் ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களை அருளிச்செய்யாததற்குக் காரணமென்ன ? நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஆசார்யரானார் என்னில் இவர்கள் இருவருடைய காலமும் வெகுதூரமாயிருப்பதினால் பொருத்தமுடையதாகாதே ? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமருளிச் செய்கிறார்—'இவருக்கு முற்பட்டது 'மதுரகவிகள் முதலாக வுண்டான ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராதலும்' என்பதற்கு மதுரகவிகள் வம்ஶத்தில் அவதரித்தவரான பராங்குஶதாஸரிடத்திலிருந்து 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்கிற ப்ரபந்தத்தை உபதேசிக்கப்பெறுகையால் அந்தப் பராங்குஶதாஸருக்குப் பிதாபிதாமஹாதி க்ரமத்தினாலே மதுரகவிகளும் அவருக்கு ஆசார்யனை நம்மாழ்வாரும் ஆசார்யரானார் என்று தாத்பர்யம். 'திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தகராதலும்' என்பதற்கு 'திருவாய்மொழி' என்கிற க்ரந்தத்தினாலே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு உபகாரம் செய்தருளினபடியினாலும் என்றாக்கம். இப்படி க்ரந்தமுகேந உபகாரகரானார் என்னுமிடத்தைப் ஸ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தியில் 'ஶ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்குப் பின்பு நம்மாழ்வார் ப்ரவர்த்தகரானார்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டதுக்கும் ப்ரமாணமுண்டு. 'யோகமஹிமையிலே ஸாக்ஷாத்க்ருதராயும்' என்பதற்கு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆழ்வாரைக் குறித்துத் தபஸ்ஸு செய்யும்பொழுது பகவானுடைய நியமனத்தினாலே ஶ்ரீதபஸ்ஸுரியான தாம் ஆவிர்பவித்து ஸர்வ வேதார்த்தங்களையும் உபதேசிக்கையாலும் என்றாக்கம். அப்படியே 'காலவிப்ரக்ருஷ்டவி ஷயங்களிலும் ஸாக்ஷாத்காராதிகளா

ஸாக்ஷாத்க்ருதராயும், நம்மாழ்வார் ஆசார்யராக நாதமுனிகள். நாதமுனிகள் பிள்ளை ஈச்வரபட்டாழ்வான் ஈச்வரபட்டாழ்வான் பிள்ளை ஆளவந்தார். இவர் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள் — ஆகமப்ராமாண்யமும், மஹாபுருஷநிர்ணயமும், ஆத்மஸித்தி, ஈச்வரஸித்தி, ஸம்வித்ஸித்தி என்கிற ஸித்தித்ரயமும் ஸ்ரீகீதார்த்தஸங்க்ரஹமும், ஸ்தோத்ரமும் சதுச்ச்லோகியும், ஆக எட்டு. ஆளவந்தார் பிள்ளை என்னுச்சான் என்னுச்சான்பிள்ளைகள் நால்வர் இவர்களிலொருவர் பிள்ளையப்பர் பிள்ளையப்பர்பிள்ளை தோழப்பர் தோழப்பருக்குப் பெண் பிள்ளைகளிருவர் நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்த முதலிகள்— உய்யக்கொண்டார், குருகைக் காவலப்பன் நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறு திருவுடையார் திருக்கண்ணமங்கை யாண்டான் வானமாதேவியாண்டான் உருப்பட்டூர் ஆச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான், ஆக எண்மர் உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்தை யாச்ரயித்தவர்கள் ஐவர் அவர்களாகிறார்— மணக்கால் நம்பி திருவல்லிக்கேணிப் பாண் பெருமாளரையர், சேட்டலூர் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர், உலகப்பெருமாள் நங்கை மணக்கால் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்த முதலிகள் ஐவர் அவர்களாகிறார் — ஆளவந்தார், தெய்வத்

[illegible] ஸாக்ஷாத் [illegible] ஸ்ரீஸந்தேச [illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசார்யர்களுடைய புத்ர பௌத்ராதிகள் ஆசார்ய பரம்பரையில் அந்வயிக்காவிட்டாலும் அவர்களை அனுஸந்திக்கிறபடி, ஆசார்யனுடைய வைபவத்தை அறியவேண்டுமென்று ப்ரீதியில் விதித்திருப்பது ஆசார்யர்களுடைய சிஷ்ய பரம்பரையையும் புத்ராதி பரம்பரையையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது என்கிற திருவாசிரியம் [illegible] வ்ருத்தி: இத்

துக்கரசு நம்பி கோட்டத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், சிறுப்புளூருடைய பிள்ளை ஆச்சி ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் பதினைவர் அவர்களாகிறார்— பெரிய நம்பி திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலை நம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன் திருமோகூர் நின்றார், தெய்வப்பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளை திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், மாறனேர் நம்பி ஆவிகொண்டி பெரிய நம்பி ஸ்ரீபாதத்தையாச்ரயித்தவர்கள் அறுவர் அவர்களாகிறார்—எம்பெருமானார், மலை குனிய நின்றார், ஆர்ய ஸ்ரீஸம் கோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார் திருவாய்க்குலமுடையான்பட்டர் திருக்கச்சி நம்பி எம்பெருமானார் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸஹ

யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம். ஸ்ரீ ஆளவந்தார் குமாரர்கள் நால்வர் என்று குருபரம்பராதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கைபோதிலும், அவர்களில் இருவருக்கு ஸந்ததி இல்லாமையினாலும், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி ஸந்ததியில், பெரிய திருமலைநம்பி குருபரம்பரையில் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஆசார்ய பரம்பரையில் சேராத குருபுத்ர பௌத்ராதிகளையும் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று தெரிவிப்பதற்காக அப்படிப்பட்டவரான சொட்டை நம்பிகளின் திருவம்சம் மாத்திரம் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறியத்தக்கது. ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்குப் பிறகு அப்படிப் புத்ர பௌத்ராதிகளை அருளிச் செய்யாதொழிந்தது புத்ராதி ஸந்ததியைக்காட்டிலும் ஜ்ஞான ஸந்ததியே ப்ரதானமாய அநுஸந்தேயம் என்பதைக் காட்டுவதற்காக முதலிகள்' [illegible] ஆவார்கள், [illegible] 'திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே [illegible] ஸேவாஶ்ரீ [illegible] திருக்கோட்டியூர் நம்பி [illegible] என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே 'ஸ்ரீபா

ஸூத்ரங்களை ஶிக்ஷித்தார். திருமாலையாண்டான் ஸ்ரீ பாதத்திலே திருவாய்மொழி கேட்டார். ஆளவந்தாராழ்வார் ஸ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமோதி ஸ்தோத்ரமுமருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தைகளுங்கேட்டருளினார். திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸ்ரீராமாயணங்கேட்டருளினார். இவரருளிச்செய்த க்ரந்தங்கள்—ஸ்ரீபாஷ்யம், தீபம், ஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், ஸ்ரீகீதாபாஷ்யம், சிறிய கத்யம், பெரிய கத்யம், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம், நித்யம் ஆக ஒன்பது. இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளைத் தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே கண்டுகொள்வது.

ஷத்திலே' என்னுமிடங்கட்கு ஆஶ்ரயித்து என்னும் ஒரு பதத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லிக்கொள்ளவுமாம். இப்படியே 'சீயர்' 'நாயனார்' ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்த முதலிகள்' இத்யாதிகளிலும் கொள்ளப்பட்டிருப்பதென்று பெரியோர் கொண்டாடுவர். 'ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களை ஶிக்ஷித்தார்' என்பதற்கு முன்பு காஷ்டிக்க அர்த்தங்களையே பரிஷ்காரம் செய்து கொண்டார் என்று அர்த்தம். ஆசையினாலேயே இவற்றைச் சிந்தனை செய்தார் அனுஸந்தித்தவர். 'திருவாய்மொழியும் ஓதி' என்பதற்கு ஆசார்ய ஸந்நிதானத்தில் அத்யயனம் செய்து என்று அர்த்தம். 'ஓதி' என்பதற்கு அத்யயனம் செய்து என்றர்த்தம். இதனால் இதை அத்யயனத்தினாலேயே க்ரஹிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானமாகிய ஶிஷ்டாசாரம் காட்டப்பட்டதாயிற்று. 'ஸ்தோத்ரமும்' என்பதனால் ஸ்ரீஆளவந்தார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்நம், ஸ்ரீசதுஶ்லோகீ முதலியவை சொல்லப்படுகின்றன. 'அருளிச்செய்யும் நல்வார்த்தை'களாவன — ஹிதோபதேஶரூபமாய் அவர்களால் அருளிச்செய்யப்பட்ட வார்த்தைகள். 'அருளிச்செயலும்' என்று பாடமாகில் ஆழ்வார்களுடைய திருவாய்மொழியைத் தவிர மற்றைய ப்ரபந்தங்களென்று அர்த்தம். 'தந்தாம் ஸம்ப்ரதாயப்படிகளிலே யறிந்து கொள்வது' என்பதற்கு எம்பெருமானாருக்குப் பல ஆசார்யபரம்பரை அநேகவிதமாகப் பிரிந்துவிட்டபடியினால் அவர்

1 'ஶாஸ்த்ரம் ஶுஶ்ரூஷயேஜ்ஜாநு உக்தம் யத்நேந மௌ
வயேத் | அஶுஶ்ரூஷும் அஶுஶ்ரூஷாஹம் க்ஷீயேதே ஸம்வத்ஸர
ஆசார்யபக்தி யாஷீ என்றாகவ் ஶாஸ்த்ரவை
அவசியம் செய்ய ஒருவன் ஶுஶ்ரூஷிப்பிக்கிறதுவும் ஒரு
வேண்டுமென்பது வன ஶுஶ்ரூஷிப்பியாதொழிகிறதுவும்
ஶாஸ்த்ரஹத்தியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்வஸிஷ்யத

கன் எல்லாம் ஸித்தஸித்தகால கர்மம் விலக்கிக்கும் என்பதி
னால் அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று தாத்பர்யம்.

இப்படிக் குருபரம்பராநுஸந்தானத்துக்கு ஒரு நிதானம் அருளிச்செய்தது, இப்படி குருபரம்பரையை அநுஸந்திக்காவிடில் ப்ரத்யவாயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இது நித்யமென்று அருளிச்செய்கிறார்—'ஶாஸ்த்ரம் ஶுஶ்ரூஷயேத் என்று ப்ரதிபாதிக்கிற யஜ்ஞாநு - புருஷார்த்த ஶாஸ்த்ரம் ஆசார்யன், ஶுஶ்ரூஷயேத் ப்ராசார்ய ஸம்ப்ரதாயம் உக்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற, யத்நேந ப்ரயத்நத்துடன், மௌவயேத் ப்ரகாசம் செய்யவேண்டும், அஶுஶ்ரூஷும் அஶுஶ்ரூஷாஹம் குருவை ப்ரகாசம் செய்யாதவர்களுக்கு, ப்ரகாசம் செய்யாதவர்களுக்கு, ஸம்வத்ஸராயுஷி ஞானஸம்பத்தும், ப்ரகாசக்கிரமமும் க்ஷீயேதே நசிந்து போகின்றன. இந்த வசனத்தில் குருவை ப்ரகாசம் செய்யவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறதே ஒழிய குருவினிடத்தில் பக்தி செய்ய வேண்டுமென்று விதிக்கவில்லையே? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'ஶாஸ்த்ரவை' என்று. ப்ரகாசம் செய்வது பக்தியினாலாகையினால் ப்ரகாசம் செய்யவேண்டும் என்று விதித்திருப்பதினாலேயே அதற்குக் காரணமான பக்தி செய்ய வேண்டுமென்பதே ஏற்படுகிறதென்று தாத்பர்யம். இப்படி ப்ரகாஶத்தைச் சொல்லுகிற வசனத்திற்குப் பக்திவிதியில் தாத்பர்யம் கொள்ளுகைக்கு ப்ரமாணமென்ன? அப்படி பக்தி பண்ணாவிடில் ஸம்பத்து க்ஷயிக்குமென்று சொல்லியிருக்க, அதை ஜ்ஞானஸம்பத்து என்றர்த்தம் பண்ணுவதற்கும் நியாமகமென்ன? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக குருபக்திக்கும் ஜ்ஞானத்திற்கும் கார்ய காரணபாவம் சொல்லுகிற ஶ்ருதியை அதின் அர்த்தாநுவாதபூர்வக

1 சேஷஸம்ஹிதை 14-50

திறம்போலே ஸாமாந்யவிஷயத்திலும் வஶீயான ஶக்தி யுடையவனுக்கு ஸ்வேச்சாதீநங்களெல்லாம் ஸுகா ஸிக்குமென்னுமிடம் ஸஞ்ஜாபாலாதி ஶ்ருதிகளிலும் ஸஞ்ஜயாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலும் வ்யக்தம். இங்ஙனல்லா தார்க்கு இப்படி ஜ்ஞாநஸம்வந்துண்டாகாதென்னு மிடம் ஶிஷ்யர்களுடைய ஜ்ஞாந தாரதம்யத்தாலே

பாக உதாஹரிக்கிறார்— ஸர்வவிஷயத்தில்' என்றும் பிறகு 'சடாறுதியாவது எவனுக்கு தேவதையினிடத்தில (பக்தி இருக்கிறதோ) அப்படி ஆசார்யனிடத்திலும் (இருக்கிற தோ) அந்த மஹாத்மாவுக்கே உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் ப்ரகாசிக்கின்றன' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம். 'ஜாபாலாதி' சத் தியாவது— ஆசார்யனிடத்திலிருந்து அறியப்பட்ட வித்யையே ஸாதுதமத்வத்தை அடையும்' என்று அர்த்தமுள்ள வாக்யம். ஜாபாலாதி என்பதிலடங்கிய 'ஆதி' ஶப்தத்தால் ஸாந்தோக்யம் முதலிய உபநிஷத்துக்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது— ஆசார்யனையுடைய புரு ஷனே ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யம் முத லியவைகள். 'ஸஞ்ஜயவ்ருத்தாந்தம்' என்பதால் 'வ்யாஸப்ரஸா தாச் ச்ருதவாந்' என்று சொல்லப்பட்டபடி ஆசார்யரா கிய வ்யாஸருடைய அநுக்ரஹத்தினால் திவ்யத்ருஷ்டி கிடைத்த சரித்திரம் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டது. இந்த அர்த் தத்தை வ்யதிரேகத்தினாலும் (எதிர்மறையாலும்) ஸமர்த்திக்கிறா ர் 'இங்ஙனல்லாதார்க்கு' என்று தொடங்கி. இங்ஙனல் லாதார்க்கு - ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் (அதிசயமான) பக்தி இல்லாதார்க்கு. 'கண்டுகொள்வது' என்பதற்குக் கருத்து— ஆசார் யனிடத்தில் காலக்ஷேபங்கள் செய்த ஸம்பத்தியுள்ள ஶிஷ்யர்களுக் குள் ஜ்ஞானத்திலே தாரதம்யம் காணப்படுகிறபடியினாலும் அதற்கு வேறு காரணமில்லாமையினாலும், அது குருபக்தியின் தாரதம் யத்தினாலே வந்ததென்று ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றாக கம். இதற்கு 'ஶ்ரத்தாம் யஜேத மேதாவிநஸ்' என்பது உபபாதக மாகுமோ? குருவிசாரான ஶிஷ்யர்களுக்கு அர்த்தங்களை உப

கண்டுகொள்வது மிகவும் குணாதிகரான ஶிஷ்யர்களுக்கும் கடுக அஜ்ஞாதவிஷயங்களை ப்ரகாஶிப்பியாதார்க்கு நிஷ்டை குலையாதென்னுமிடம் ரைக்வாதி வ்ருத்தாந்தங்களிலே ஆவஸிகம் பெற்றது குணமாக உபதேஶித்தால், 1 ‘ஶிஷ்யபாபம் குரோரபி’ என்கையாலே ஆசார்யனுக்கு நிஷ்டை குலையும்படியாமென்னுமிடம் வருவது விசாரியாதே ஶூத்ரனுக்கு உபதேஶித்துத் தானும் ப்ரஹ்மவித்யையைப் பறந்து

தெரிக்கவிட்டார் ‘வாத்ருஸ்யாத்விஜ்ஞானம்’ என்கிறவை முதலிய வசனங்களுக்கும், அப்படி உபதேஶியாதவனை ஜ்ஞானவான் என்று நிச்சித்திருக்கிறதற்கும் விரோதமாகாதோவென்னில் அதற்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்— ‘மிகவும்’ என்றாரம்பித்து ‘ரைக்வ [illegible]— [illegible] என்னும் ஒரு ராஜா ஹம்ஸங்களின் வார்த்தையைக் கேட்டு ரைக்வர் என்கிற ப்ரஹ்மநிஷ்டரிடத்தில் ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேஶம்செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஸம்பத்துக்களில் பாதி பாகத்தை ஆசார்யனுக்குத் தக்ஷிணையாக எடுத்துக்கொண்டுபோன பொழுது உபதேஶியாமல் திருப்பியனுப்ப, பிறகு ஸர்வஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பித்தபொழுது அவைகளை பரிக்ரஹியாமலே உபதேஶித்த வ்ருத்தாந்தம் சாந்தோக்யத்தில் (4- 2- 5) சொல்லப்பட்டிருப்பது ‘ஶூத்ர ஶப்தத்தினால் உபஸேவாவ்ருத்தாந்தமும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது அதாவது— அநேகவருஷகாலம் காத்திருக்கும்படி செய்து அவனுடைய பொறுமை முதலிய குணங்களை அறிந்து, பிறகு ஶிஷ்யனுக்கு உபதேஶம் செய்தாரென்பது ‘பெற்றது குணமாக’ என்பதற்குத் தனக்குக் கிடைத்த ஶிஷ்யனை எல்லாக் குணங்களையுமுடையவனாக நினைத்து என்றாதல் அனதிகாரி ஶிஷ்யனைத் தானே பெற்றதே தனக்கு உத்கர்ஷாவஹம் என்று நினைத்து என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் ‘ஶிஷ்யபாபம் குரோரபி’-ஶிஷ்யனுடைய பாபம் குருவையும் சேரும் ‘வருவது விசாரியாதே’-மேலே வரப்போகிற பலத்தை

1 மனுதர்மஶாஸ்த்ரம்

தன் ஶிஷ்யனை நாஶஹமவாணையிட்டு ஸர்வேஶ்வரன் உணர்த்திவிக்கவேண்டும்படியிருந்த வதூர்ஶூர்வன் பக்கலிலே கண்டுகொள்வது இப்படி 'ஸர்வகாஶ்ய காஶ்யாஹர்ஷி' என்கிற இரண்டுக்கும் 'க்ஷீயேதே ஸம்வ ஷாயார்ஷி' என்கிற ஹேதுங்களை ஔசித்யத்தாலும் வ்யாகரணவ்யுத்பத்தியாலும் க்ருத்தாலே உபாஹரித்த

அநுஸந்திக்காமத 'ஜந்துக்கு உபதேசித்தது [illegible] பாஹமா, இந்தான் தனக்கு ஶிஷ்யனுக்க கிடைத்ததையே விசேஷமாக நினைத்து அவனுக்கு ஶிஷ்யலக்ஷணம் பொருந்தியிருக்கிறதா என்று பார்க்காமல் உபதேசித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸர்வகாஶ்ய காஶ்யாஹர்ஷி' [illegible] அபரகாஶ்ய, பர காஶ்யம் இவைகள் இரண்டும் ஜ்ஞாநநிஷ்டைகள் குறைவறத்தக காரணம் என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருக்க அபரகாஶ்யத்தினால் ஜ்ஞா நம் குலையுமென்றும், பரகாஶ்யத்தினால் நிஷ்டை குலையுமென்றும் தனித்துப் பிரித்து அந்வயம் சொன்னது ஸங்கதமாகுமோ? இக ரேதரயோக த்வந்த்வஸமாஸமாகையினால் இவை இரண்டும் சேர்ந்து இரண்டு பலத்திற்கும் ஸாதனம் என்று ஏற்படும் ஆகையினால் அபரகாஶ்யத்தினாலாவது பரகாஶ்யத்தினாலாவது தனியாக ஒரு ப்ரத்யவாயம் சேராது என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அரு [illegible] — 'இப்படி' [illegible] 'ஔசித்யத் தாலும்' [illegible] 'ப்ரகாஶ்யயக', '[illegible]' என்று தனித்தனியாக விதிவாக்யமிருக்கிறபடியினாலே ஒவ்வொரு விதி யும் தனித்தனியே பலத்தை எதிர்பார்க்கிறபடியினாலும், ஸமமான கணக்குடைய வஸ்துக்களுக்குக் கார்யகாரணபாவத்தைக் குறிக்கு மிடத்தில் முறையே அந்வயிப்பது ந்யாயம் என்று ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதினாலும், இங்கு சொல்லியிருக்கும் இரண்டு பதங்களையும் இரண்டு வாக்யங்களுடன் முறையே அந்வயிப்பது உசிதமென்று [illegible] வ்யாகரண வ்யுத்பத்தியாலும்' என்பதற்கு ஸஞ்ஜய வருத்தாந்தம், கடஜாபாலஶ்ருதிகள் சதா முகவருத்தாந்தங்கள், இவைகளினால் என்று அர்த்தம் 'க்ருத்தாலே உபாஹரித்த வித்தனை' என்பதற்கு முறையே அபரகாஶ்யபரகாஶ்யங்களுக்கு ஜ்ஞானஸம்பத்தின் க்ஷய மும், நிஷ்டாஹாநியும் ஆகிய இரண்டு பலங்களும் தனித்தனியே

வித்தை இரண்டிலும் இரண்டு ஹேதும் அன்வயித்தா லும் வாக்யத்தில் வரும் விரோதமில்லை. ஆகையால் ஸ்வரூபவெவ்வேயிலும் ப்ராப்தியின் வரிவாஹமாக ப்ராப்யமான வ்யகாஸிப்பிக்கவும் உதாரத்தமலமான மாணிக்கச் செப்புப்போலேயிருக்கிற திருமந்த்ரத்தி னுடைய பொருளையும் தன் நிஷ்டையும் குர்லயாமைக்காக்க

உதாஹரிப்ப [illegible] இரண்டிலும் [illegible] திக்கு உத்தராக்கத்தில் இந்தத் தவ்வ ஸமாஸங்களினு டைய ஸ்வாரஸ்யத்தை அனுஸரிக்க அபார்யத்திற்கும் இரண்டு பக்ஷ, பரகாசத்திற்கும் இரண்டுபக்ஷ என்று தாத்பர்யம் சொன்ன போதிலும் வாக்யங்களில் அந்வயத்திற்கு விரோதமில்லை என்றாத் தம் இக்கா [illegible] ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டதைப்போல அபாகாசபரகா சங்கள் இவை இரண்டும் சேர்ந்து இரண்டு அதிஷ்டபலங்களுக்குக் காரணமாகையாலே அபாகாஸ்ய மாகாரத்திலேயாவது பரகாஸ்ய மாத்திரத்திலேயாவது பரஸ்பவாயமில்லை என்று சொல்லில் பூர்வார்த்தத்தில் நுபாசாஸ்ய த்தையும் மகாத்தின் அபாகாசத்தையும் தனித்தனியே விதிக்கிறுபட சுபகுவிரோதமாகும் என்று தாத்பர் யம் ஸ்வரூபவெவ்வேயிலும் [illegible] முன்பும், ஜ்ஞானம் உண்டானதற்குப் பின்பும் இத்தால் குருபக்தி செய்த வனுக்கு ஜ்ஞானமுண்டாகும் என்று கடமந்தியின் சொல்லியிருக் கிறபடியினால் ஜ்ஞானமுண்டாவதற்கு முன் குருபக்தி செய்ய வேண்டியிருந்தபோதிலும் ஜ்ஞானமுண்டான பிறகு செய்யவேண் டியதில்லையே என்கிற ஸங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படி யெனனில்? உண்டான ஜ்ஞானம் குருபக்தி செய்யாவிடில் குறைந்துவிடும் என்று சிழ உதாஹரிக்கப்பட்ட வசனத்தில் 'க்ஷீயதே' [illegible] ப்ராப ஹத்தியின் வரீவாஹமாக' [illegible] டும் என்று விதிக்கிறபடியாகும் அதற்குக் காரணமான பக்தி செய்யவேண்டுமென்பதில் தாத்பர்யம் என்று கீழ் நிரூபிக்கப்பட் டது [illegible] உஹாரத்' [illegible] திரு திருமந்த்ர ஸம்பந்தத்திலும் ஆத்தத்திலும் ஸாதக

சிலவான ப்ரயோஜனங்களைப்பற்ற ஶிஷ்யகுணபூ ர்த்தியில்லாத அவர்களுக்கு வெளியிடாதே ரஹஸ்யத்தை மிகவும் சேமிக்கவும் வேணும் இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரம் வாக்ய ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் ஸாரா

மென்பது மேற்கோள்காட்டப்பட்டது. 'சீர்மை' யாவது உத்கர்ஷம் அதாவது ஸ்வாரஸ்யம். 'தன் நிஷ்டையும்' என்பதற்கு ஆப்த மனத்து ... சொல்லப்பட்ட மந்த்ரத்தில் நிஷ்டையும் ... குலையாமைக்காக ப்ராப்யமிருப்பதற்காக, சிலவான ப்ரயோஜனங்களைப் பற்ற அப்ரயோஜனங்களுக்காக, அதாவது- 'பரக்கும் புகழ்வரும்' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ரீ அமருதாஸ்வாதினிப்பாட்டின்படியே க்யாதிலாபபூஜாதிகளான ப்ரயோஜனங்களைப் பற்றவென்றபடி. 'ஶிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாத' ... 'வாத்ஸல்யாதிஸீலவீ' என்று ஆரம்பித்து ஸ்ரீ ... நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் குணங்கள் ... அவர்களுக்கு - சஞ்சலபுத்தியுடையவர்களுக்கு, சேமிக்க - மறைக்கவேணும். இவ்விடத்தில் ஶிஷ்யகுணபூர்த்தியில்லாதவர்களுக்கு மந்த்ரோபதேஶம் செய்தால் மந்த்ரத்தின் சீர்மை குலையும் சபலபுத்திக்கு உபதேஶம் செய்கையால் தன் நிஷ்டை குலையும் என்று தாத்பர்யம் என்பது ஸ்ரீஸாரதீபிகையின் நிர்வாஹம். இப்படியாகிலும், 'ஶாஸ்த்ரம் ப்ரகாஶயேத்' ... ஞானப்ரதானம் பண்ணின குருவை ப்ரகாசம் செய்யவேணும், அப்படிச் செய்யாவிடில் ப்ரத்யவாயம் என்று விதிக்கிறதே ஒழிய, குருபரம்பரையை ப்ரகாசிப்பிக்கிறதற்கு ப்ரமாணமாகுமோ? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் ...— 'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. அதாவது- ஶ்ருதியில் ஆசார்யவம்சத்தை அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறபடியினாலே அதை அநுஸரித்து இங்கிருக்கும் 'ஶாஸ்த்ர' ஶப்தமும் பகவான் வரையிலான குருக்களை உபலக்ஷிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். இப்படி 'ஶாஸ்த்ர' ஶப்தத்திற்கு ஸ்வாசார்யனை மாத்திரம் அர்த்தமாக அங்கீகரித்து வசநோக்தத்தை யநுஸரித்து உபலக்ஷணமாம் என்று சொல்லுவது விவம்பித்பாத்திகமென்று நினைத்து கல்பாந்

ரூபமாகவுமாய் ஶுஶ்ரூஷம் ஶுஶ்ரூஷையும் முதலான ஸஹ ஸ்வங்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயராய் தான் இந்த ஸம்ஶ யங்களை அநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம் ஆவாய் ரூ ஸம்ஶயங்களை அநுஸந்திகளையும் விபிவருஷாவும் இவர்வாயுராக்களுடைய அநுஸந்தாநம் 1 'ஸம்ஹாஷ்

த்ரம் அநுஸரிக்கிறார் — 'ஸாக்ஷாந்மாநவுமாம்' என்று அதாவது- குருசப்தத்தின் அஜ்ஞானத்தை நிவருத்தி செய்கிற வன் என்று அர்த்தமாகையினாலே நேராக உபதேசம் செய்தாவது பரம்பரையாக உபதேசம் செய்தாவது அஜ்ஞானத்தை நிவருத்தி செய்கிறவர்கள் இங்கு குருசப்தத்தினாலே சொல்லப்படுகிறார்கள் ஆகையினாலே பரமகுருக்களும் குருசப்தத்திற்கு நேரில் அர்த்தம் ஆகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் மந்த்ரசப்தமும் அப்படியே மந்த்ரார்த்தம் முதலிய ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்று அநுஸரிக்கிறார் — 'ஶுஶ்ரூஷம்' என்றாரம்பித்து இப்படி ஶ்ரு நடக்கிறதென்று அநுஸரிப்பது இனி இது நைமித்திக மாகவும் கூடுமென்று அநுஸரிக்கிறார் — 'தான் இந்த' என்றாரம் பித்து 'அநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம்' என்பதற்குத் தன் சாஸ்த்ரபக்ஷத்திலும், ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேசம் செய் யுங் காலத்திலும் என்று அர்த்தம் 'விபிவருஷாவுடி' என்பதற்கு 'ஶ்ருஷவாமிணாம் ஶ்ருஷிவ்யாஹ்ரு: வ்யாவஹாரம் ஸாக்ருதம் தயா' என்று ஆசார்யஸேவகத்திலே ஸ்ரீ வாய ப்ரகாஶிபயாகொழிகையும் வபிக்கப்பட்டது' என்று ஶிஷ்யகருத்யாதிகாரத்தில் இவர் தம்மாலேயே உதாஹரிக் கப்பட்டிருக்கும் வசனத்தினாலே ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் இப்படி உபாகாஸ்த்ர ஜாதேயாதிகளைப்போன்ற நைமித்திகம் என்று நிர்ணயித்துவிட்டுப் பிறகு ப்ராயஶ்சித்தரூபமான நைமித் திகரூபாகவாம் என்று அநுஸரிக்கிறார் — 'இவர்வாயுராக ளுடைய' என்று ஆரம்பித்து 'ஸம்ஹாஷ் வாணைக்ரு தீ' இத்யாதி — 'நமஶ்ஶாஸ்த்ரவ்யாஹி-யெக்: ஸம் ஸாவித' என்று இதற்கு பூர்வ வாக்யம் அதாவது மேச்சர்கள், அபரிக்கர்கள், அதாமிஷ்டர்கள் இவர்களுடன் பேசுக

1 கௌதமதர்மசாஸ்திரம்,9-18.

வர்ணாச்ரமதோ ஹ்யஸ்வா ந்யாயேஷு என்கிறபடியே ப்ரதிஷித்தஸம்பாஷணத்திற்கு ப்ராயச்சித்தமாம்

என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம் புக்கு
யானடைவே அவர் குருக்கள் நிரை வணங்கிப்
பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்த வள்ளல்
பெரியநம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால்நம்பி
நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யக்கொண்டார்
நாதமுனி சடகோபன் சேனைநாதன்
இன்னமுதத் திருமகள் என்றிவரை முன்னிட்டு
எம்பெருமான் திருவடிகள் அடைகின்றேனே 3

கூடாது, அப்படிப் பேசினால் புண்யம் செய்தவர்களை மனதினால் நினைக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வாக்யங்களுக்கும் சேர்த்தக் கர். ‘ப்ரதிஷித்தஸம்பாஷணத்திற்கு ப்ராயச்சித்தமாம்’ என்பதற்கு ஶாஸ்த்ரங்களில் பேசக்கூடாதென்று கடிக்கப்பட்டவர்களுடன் பேசினதற்கு ப்ராயச்சித்தமாக ஸாமாந்யமாய்ப் புண்யம் செய்தவர்களை த்யானம் செய்யும்படி விதித்த இடத்தில் பரமைகாந்திகளான பூர்வாசார்யர்களை த்யானிப்பது விசேஷமானது என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி நித்யமாகவும், நைமித்திகமாகவும், ப்ராயச்சித்தரூபமாகவும் அவஶ்யம் செய்யவேண்டியதாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட குருபரம்பராநுஸந்தானத்தை ஸங்க்ஷேபமாய்ச் செய்வதற்காக ஒரு ப்ரயோகம் அருளிச்செய்கிறார்— ‘என்னுயிர் தந்தளித்தவரை’ என்றாரம்பித்து குருபரம்பராநுஸந்தானத்திற்கு வாக்யகுருபரம்பரையைப்போலவே இந்தப் பாட்டும் மாத்ரமாகலாம் என்பது திருவுள்ளம். இவ்விடத்தில் கீதை பதினேழாவது அத்தியாயம் பத்தாவது ஶ்லோகவ்யாக்யானத்தில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யதாத்பர்யசந்த்ரிகையில் ‘தயா ஹேயோபாதேயஷட்கத்ஸ்வாத்ரா தேஹேஷ்வபி தத்தேஷு வ்ருத்தோதம் ஹேதுரிதி’ உக்தி ஸ்ம வருத்தோபஸ்நாத்வா யாவதாசாரோபி ஜீவசாரதிவங்க வைராக்யமதாம் ப்ரதிபாத்யதே’ என்றிவர் கபட மேல்லிய அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அநுஸந்தேயம்.

பதவுரை] யான் - நான், என் உயிர் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை, தந்து - உபதேசம்செய்து, அளித்தவரை - ரக்ஷித்தவரை, சரணம்புக்கு -

ஸரணமாக அடைநது, அடைவே - கரமமாக, அவா குருககள அவாகளுடைய ஆசாரயாகளின நிரை - வரிசையை, இது பாராசாரயன முதலாக ஸ்ரீபாஷயகாரா வரையிலுள்ள ஆசாரயா களை ஸாகஷாதகரிககிறது வணஙகி, பின - பிறகு அதாவது இப படி ஆசாரயாகளை ஸேவிகக பிறகு, அருளால - கருணையினால, பெருமபூதூா - ஸ்ரீபெருமபூதூா என்கிற திவயக்ஷேதரததில, வநத-அவதரிததவரான, வநத'என்பதினால அடையாளமலகது' என்கிற தாமரநதாதிய பாசுரபபடிநதா 'வஞுமுு வஂவஷிரா யாஂஒயெஉஉாாஒஃ என்கிற பஞராஜஸடசத்தி சமிரகப படிககும இவா திகயஸூரியின அவதாரம என்பது தெரி விககபபடுகிறது வளளல - பரமோதாரரான எமபெருமானா, பெரிய நமபி - மஹாபூரணா, ஆளவநதாா, மணககால நமபி - ஸ்ரீ ராமமிஸரா, நனனெறியை - நல மாாககததை அதாவது— பரபததிமாாககததை, இது தததுவ புருஷாாததஙகளுககும உப லகஷணம அவாககு - அநத மணககால நமபிககு, உரைதத - உபதேசிததவரான, உயயககொணடாா - ஸ்ரீ புணடரீகாகஷா, நாதமுனி, சடகோபன, சேனைநாதன - ஸ்ரீ விஷவகஸேனா, இனனமுதத திருமகள - போகயமான அமருதமபோனற லகஷமீ, அதாவது— பகவானுககு அமருதமபோல போகயமான பெரிய பிராடடியாா எனறபடி அனறிககே, இன - தேவதைககுநகுப போகயமான, அமுத - அமருதததில உதபவிததவளான, அதா வது— 'அமுதில பிறநத பெணணமுது' எனகிறபடியே அம ருதம சகலைபாய அதின ஸாரமாய அவதரிதத திருமகள - பெரிய பிராடடியாா எனறு அாததமாகவுமாம அதுவுடனறிககே இன - ஸாவருககும போகயமான பகவானுககும போகயமாகை யினாலே நிருபாதிகபோகயையான, அமுத - அமருதஸதருசை யான, இததால தேவதைகளுககு மாததிரம போகயமான அம ருதம வயாவாததிககபபடுகிறது ஆராவமுதாகிய பகவானுககும போகயமான இனனமுது இவள எனறு தாதபாயமாகவுமாம எனறு இவரை - எனறு சொலலபபடுகிற இநத ஆசாரயாகளை, அதாவது— ஸவாசாாயன முதல பெரிய பிராடடியாா வரையி லான ஆசாரயாகளை, முனனிடடு முதலில ஆராதிததுககொணடு,

வந்தே ஹ்ருத்யைர்வாக்ஜந்மஸோநாயாய நாயாஷய:
த்ரய்யந்த ஹ்ருதிநடிநீயவிவியொடுகா:ஷ்டுகாஜிஹ |
ஸ்வாத்வ்யபாண்யம் வதிஷ்யாதிவ்யாவஷாவ்யாவகா:
ஸம்ஸாரவிஷ்டவிஷ்ணுஜ்ஞவடிவீவெவெதேஶிகா தேஶிகா: ||

எமபெருமான - ஶ்ரிய பதியினுடைய, திருவடிகள - திருவடிகளை, அடைகினறேன, 'ஏ' ஏனபது பாட்டின பூரணார்த்தம

இபபடி குருபரமபராநுஸநதானம அநதக குருககளிடத்தில பக்தி பூர்வகமாக இருக்கவேணடுமெனறு மூனறு அருளிச செயயபபட்டிருப்பதினால, அநத குருபக்தியானும ஸமஸாரத்தசையில காமக்ரோதாதிகளினாலே கலஙகின மனதையுடையவா களுக்கு உணடாவது அஸமபாவிதமாகையினாலே அநத குருபக்தி உணடாவதறகு விரோதியான காமக்ரோதாதி நிவருததியும அநத ஆசார்யாகள கடாக்ஷத்தினால உணடாகவேணடும எனறு அவாகள பராரத்திக்கிறார - 'வநதே' என ஆரமபித்து காமக்ரோதாதிகளினாலே கலஙகின சிஷ்யாகளை அனுக்ரஹிப்பதறகாகத் தாமருளிசசெயத பராரத்தனை இநத சார்த்தாருடமாக அருளிசசெயயபபட்டிருக்கிறது அவாகளும இபபடியே பராரத்தித்து பக்தியை அடையவேணடும எனகிற திருவுள்ளத்தினால

பனை] த்ரய்யந்த - வேதாநதஙகளினுடைய, ஹ்ருதிநடிநீய - கொணடாடத் தகுந்தவையான, விவிய - அநேகம விதஙகளான, உடுகா: - சிகரஙகளையுடையவா ஸம்ஸார - பரமாண விதமான அர்த்தம அயலாரால சொலலபபட்டதினால அதை அநயதாகரிப்பது, அயலாரை அவமானமசெயயவேணடும எனகிற அபிஸநதியாகவுமோ விஷ்ணு அயசாரஜனோ, விஷ்ணுஜ்ஞ - வஞ்சனை, அதாவது தான ஸரியாக அர்த்தத்தை கானித்திருந்த போதிலும, அயலானுக்கு அபபடிச சொலலாமலிருக்குமபடி பார்ப்பனோ, இவைகளின, வடிவீ - வற்களுக்கு, வெவெதே ஶிகா: - ஞானதேஶத்தின் நசிப்பு, ஸ்வாத்வ்ய - நமபக்கூடிய

வாகாங்கிய, ஸாநூ - ஸாநுக்களான, அதாவது — ஸா
னுக்கிகுத்து உகந்தஸ்பாகாரன, ஷ்வதி - தப்பிகளின ஷயா
குந்யமாகிற, திவ்யாவமா - சங்கசயை, வ்யாவகார: - தங்க
ளிடத்தில் வயாபரிக்கச் செய்கிற, அப்பது - ஸிஷ்யாகளிடத்
தில் பரவும்படி செய்கிற, ஸாதே இரக்க, நாதாத்யா: - ஸ்ரீம
நாதமுனிகள் முதலிய ஆசாரியாகள், உஹம் என்பொருட்டு
அதாவது — எனக்கு ஸவொஙூ காளப்பட்ட, உந்ரு - மன
மதனுடைய, ஸாா பாணங்களினுண்டாகிய, உந்ராய
பீடையை உடையவனுக்குமபடி, அதாவது — மன்மதனுடைய
பாணங்களினால் உண்டான பீடையை நிவருத்திசெய்து என்று
தாத்பர்யம், ஊஹ இந்த ஸ்பஸாபதகளையில் ஹ்ஷாம்
ருசிக்கவேண்டும் என்று பாரத்திக்கின

இந்த 'ஸாதே' என்பதினால் இவாகளுடைய போக்யத்
வம் பரஸிக்கம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. உஹம் என்
பதற்கு பால பித்தரோகஹத்துக்கு போக்யமாகாதுபோலக்
காமாதிகளினால் கலங்கிய மனதை உடைய எனக்கு இவாகள்
போக்யமாகத் தோற்றுவது மிகவும் கஷ்டமானது என்றும்,
அந்தப் பாலே பித்தரோகத்தையும் ஸமிப்பித்துத் தன்னுடைய
போக்யதையைத் தெரிவிப்பதைப்போல இந்த ஆசாரியாகள்
காமாதிகளினுண்டான காலுஷ்யங்களை நிவருத்திசெய்து தங்க
ளுடைய போக்யதையை அனுபவிப்பிக்கவேண்டும் என்றும் தாத்பா
யம். 'உந்ருஸ்மரொரந்ராய' என்றது க்ரோதாதிகளினால்
உண்டாகும் பீடைக்கும் உபலக்ஷணம் ஆனதிக்கே 'காம ஏஷ:
க்ரோத ஏஷ:' என்று தனிக்கு ஸ்ரீகீதையில் அருளிச்
செய்திருக்கச்செய்தே 'காமாத் க்ரோதோऽபிஜாயதே' என்று
க்ரோதத்திற்கும் காரணமாகக் காமத்தை அருளிச்செய்திருப்ப
தினால் ஸர்வதோஷங்களுக்கும் காரணமான மன்மதஸரோகமா
தம் நிவருத்திக்க வேண்டுமென்று பாரத்திக்கதினாலேயே ஸர்வ
தோஷ நிவருத்தியும் பாரத்திக்கப்பட்டதாயிற்று என்று திரு
வுள்ளமாகவுமாம். இதாவிஷயங்களில் வைராக்யம் உண்டாகி,
அதனால் மோக்ஷம் பெற வேண்டுமென்கிற ஆஸ உதித்து,

அதினால் குருவை ஆச்ரயித்து, அதற்குப் பிறகு குருபக்தி வர வேண்டியதாகையினால் குருபக்தியை அவச்யம் பார்த்திக்க பொழுதே காமாதி நிவ்ருத்திகள் முன்னமே இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்டிருப்பதினால், இங்கு 'உக்தய' என்ற சரீரஸம்பந்த பலு ஸாக்ஷாத்பட்டான மனப்பக்குவம் ஆகையினால் 'ஸாக்ஷாத்க்ருத உக்தய:' என்று ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்ட — பகவான் சொல்லப்படுகின்றன அவனுடைய ஸாரங்களாவன — அவனுடைய கல்யாணகுணங்கள் அவைகளின் மீதே நிவ்ருத்திக்கவேண்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கப்பட்டதாயிற்று. அதாவது — பரமபாவமாகிய பகவானுடைய குணங்களில் ஈடுபாடு அவனிடத்தில் கைங்கர்யத்திற்கே விரோதம் ஆகலாம் என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் 'ராஜ்யே ப்ருதே ஸா காங்க்ஷா: வா ஆத்மாநம் ஸ்ருஷ்டி' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அது ஆசார்யர்களுக்கு விருத்தம் என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம். இப்படி ஆசார்யகைங்கர்யத்திற்கு விருத்தமான பகவத்பக்த்யாதிகள் நிவ்ருத்திக்கவேண்டுமென்கிற ப்ரார்த்தனை இங்கு செய்யப்பட்டதாகிறது என்று ஸ்ரீஸாரதிபிள்ளையின் நிர்வாஹம். 'நாயோடியக' என்பது 'நாயொவஸ்தும் ப்ருவ்ருத்தய' என்கிறபடியே ஸ்ரீமாதர் முனிகள் ஸம்ப்ரதாய ஸ்வார்த்தக என்பதை எதிருமளாயாமாதி 'ஆயுஷே ஷுதிராதீய விவியோடிகோ:' என்று தைத்தரீயஉபநிஷத்தில் 'யோக்யர்களாயும், ஓரிடத்திலும் பக்ஷபாதமில்லாதவர்களாயும்' என்பது முதலாக அர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்கள் நம்மாசார்யர்களுக்கே பொருத்தமுடையதாயிருப்பதினால் அவைகள் அவர்களையே குறிக்கின்றன என்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே நம் பூர்வாசார்யர்கள் 'நாயோஸ்லேஷ ஸநாய ந ப்ரூதிவய தெவெயவ் வெருத்திப்ர' என்று ஆரம்பித்து ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்த படியே வேதாந்தங்களுக்கு ஸ்வரஸமான அர்த்தங்களை நிரூபித்து 'கவம்ராவிதவாநு ப்ரூதெதாவாய்மாநு' என்கிறபடியே கெட்ட அர்த்தங்களை நிரஸனம் செய்ததினால் அடைகிய உபகார ஸ்ம்ருதியினால் வேதாந்தங்கள் பகவானுடைய குணங்களை ஸ்துதித்திருப்பதுபோல ஸ்ரீமாநாதமுனி ப்ரப்ருதிகளான நம் பூர்வாசார்யர்களை ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கப் பொருந்தும்.

என்று திருவுள்ளமாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே வேதாந்தங்களிலும் ஸ்துதிக்கத் தக்கவைகளை யன்றி இவர்களின் பெருமைகள் உள்ளபடியாகச் சொல்லமுடியாதென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'உதாரா:' என்பது குணாநுஸந்தமும் உபலக்ஷணம். இதினால் பகவானைப்போல அஸங்க்யேய கல்யாணகுண மஹோததிகள் நம் ஆசார்யர்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. 'ஸ்ருஜாதவ' இத்யாதிப்படி ருத்திரன் கங்கையைத் தன் ஜடையில் அடக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பது போல பகவானுடைய கருணையாகிற ஒரு கங்கையை நம் ஆசார்யர்கள் தங்களிடத்தில் அடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இவர்களுடைய ப்ரஸாதத்தினாலேயே பகவானுடைய கருணையை நாம் அடையமுடியும் என்பது த்யோதிதம். அன்றிக்கே கமலயுக்த கடற்கிடைக் கடல் கருணை உயர்த்திட்டாக்கொருக்கினார்' என்று பரமபங்கத்தில் இவர்களே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பகவானுடைய கருணையாற்ற கங்கையை அது எதிர்ப்பாய்வதற்கு ப்ரஸக்தி இல்லாத மேட்டு நிலமான நம்மிடத்தில் பாயும்படி செய்கிறவர்கள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இதனால் இவர்கள் செய்த உபகாராதிசயம் த்யோதிதமாயிற்று. மேலும் இவர்கள் ஸகலகல்யாணகுண பரிபூர்ணராயிருந்தும் மாத்திரமன்றியே இவர்களுடைய கல்யாணகுணங்கள் நம்மளவில் பர்யவஸிதமானபடி தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆகையினால் ஆழ்வார் 'உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்' என்று அந்தக்கல்யாணகுணத்வத்தை முதலில் உபபாதித்து, அது தனக்கும் உபகாரமாகப் பர்யவஸன்னமானபடியை 'மயர்வற மதிநலமருளினன்' என்று அருளிச்செய்த க்ரமம் இங்கே விவக்ஷிதம். 'வத்ஸலா' இத்யாதியால் ஷேடபாதயக்கத்வம் சொல்லப்படுகிறது. 'வதவீசெவெஷயிகா:' என்பதற்கு இவர்களுடைய பரம்பராப்பட்டரும் உடையவர்களிடத்திலும் அப்படிப்பட்ட தோஷங்களிருக்கையாகையினால் அவைகளுக்கு வெகு தூரத்திலிருப்பவர்கள் என்று அர்த்தம். 'ஸஹ ஸூக்ஷ்மா:' என்பதற்கு முக்தி ஸமயம் வரும்போதிரமஸாபலமாகிய குருபக்தி இல்லாமலிருக்கையில் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார். அன்றிக்கே எல்லோரும்

ஸஹஸ்ரா ஸஹஸ்ர ஸிம்ஹாஸந
ரஸிக ஹயக்ரீவ ஹேஷாபிரேவாஷ
க்ஷிப்த ப்ரத்யர்த்தி த்ருப்த ஜயதி
பஹு ப்ரமாணா வக்ஷ்ரஸ்ய ஸுத்ருணா |
ஶ்ரீஶைலபூர்ண ஜெஜத் யுஜஸ்வ பவந
ஹ்லாதி நிஷ்டைத தத்த்வ
ஸிம்ஹாஸ ஹேஷாக தக்ஷ ஸ்த்வக
விமேக வ்ருஷஸம்ஸ்தக்ஷணா ||

தன்னை யாஶ்ரயிக்க அபகாரம் பண்ணின் அதிமானுஷ சேஷ்டிதங்களைச் செய்து மனுஷ்ய ஸஜாதீயனாக தன் தெய்வநிலை யுலகிற் புகவுய்த்தம்மான' என்கிறபடியே தன்னுடைய ஶக்தி முதலியவைகளை ப்ரகாஶம் செய்துகொண்டு நிற்கச் செய்தேயும் 'அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் | பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேஶ்வரம்' என்று ஸ்ரீகீதையில் பகவான் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸஜாதீயத்வத்தைப் பண்ணுகிற இந்த லோகத்தில் அப்படி பகவானென்பதற்கு அடையாளங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் கேவல வெள்ளைத்தனத்தை நடத்திருக்கிற ஆசார்யர்களிடத்தில் மிகுந்த பக்தியுண்டாவது மிகவும் அஸம்பாவிதமாகையினாலே, அப்படிப்பட்ட இந்த இடத்திலேயே விஶேஷபக்தி உண்டாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாராகவுமாம்

இப்படி குருபக்தியை ப்ரார்த்தித்தமாத்ரத்திலேயே இவர் ப்ரார்த்தித்த ப்ரகாரம் ஆசார்யர்களுடைய கடாக்ஷத்தினாலே குருக்களிடத்தில் நிரவதிக பக்தியுடையராய் அந்த பக்தியின் பரீவாஹமாக தாம் செய்த அனுஸந்தானத்தை ஶிஷ்யானுக்ரஹார்த்தமாக அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸஹஸ்ரா' என ஆரம்பித்து [illegible] 'ஜயத்யதி வேதிதா ராகேச்' என [illegible] போலிருக்கிறது என்று நம் பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்யும்படி அந்த ராக்ஷஸர்களை ஜயிக்கையினால் உண்டான ஹர்ஷாதிஶயம், இவர் காமக்ரோதாதிகளான முக்திகண்டகத்தில்

தஸ்ரோத்ரங்களைப் போன்ற பாபங்கள் விரோதிகளை சிரஸ்ஸித்த ஹாஸ்ஸாதி [illegible]

[illegible] **ஹாஸ்யா** [illegible] ஆசார்யர்களுக்குக் [illegible] **ஹாஸ்வஷ்** - [illegible] **ஸிம்ஹா** [illegible] **ஹய** ஸ்ரீவ [illegible] **ஹெவேஷாஹிஷிஷோஷ** [illegible] **க்ஷிஷு** [illegible], **ஆத்யஹிஷிஷஷ்** - [illegible] **ஸூர்ய** [illegible] **வளய** - [illegible], **ஜூவஸ** - [illegible], **வெஜத்து** [illegible] **யுஜவடி** - [illegible] **வவத** [illegible] **ஷாதி** [illegible] **நியூத்த** [illegible], **தத்தல்** [illegible] **வியோஷ** - [illegible] **வெஷத** [illegible] **தத்துவஷக** - [illegible] **விஜ்ஜ** - [illegible] **வஷத** [illegible], **வஷத்தூக்க** - [illegible] **ஜயதி** - [illegible]

இக்கால் ஆசார்யபரம்பரையினால் செய்யப்பட்ட பரமத் [illegible], ஸ்வமதஸ்தாபனமுமாகிற உபகாரம் அனுஸந் [illegible] 'ஹாஸ்யா' [illegible] [illegible] எனறு [illegible] கருதப்பாதிசாரத்தில் இவர்களே அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே மஹா ஆசார்யரான பகவதனுபவத்தைக் காட்டிலும் இவ

வாசார்ய பரம்பராநுஸந்தானம் மிகவும் ஆநந்தாவஹமானபடி கவியார்த்திகப் 'ஹ்ருத்ஷு' இட்டாங்கிருப்பப்பட்ட ஸ்ரீபாதி முதலிய ஸ்தானங்களைவிட நம் பூர்வாசார்யர்களினுடைய ஹ்ருதய கமலம் பகவானுக்கு மிகவும் அபிமதமான வாஸஸ்தானம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்தவானாடும் புல்லென்றொழிந்தனகொல் ஏபாவம் வெல்லநெடியான் நிறங்கரியான் உள்புகுந்து நீங்கான் அடியேனதுள்ளத்தகம்' என்கிற பெரிய திருவந்தாதிப் பாசுரமும் 'பனிக்கடலில்' இத்யாதி பெரியாழ்வார் திருமொழிப் பாசுரமும் இங்கநுஸந்தேயங்கள். நம் பூர்வாசார்யர்கள் பரவாதிகளை நிரஸனம் செய்வதற்காக அருளிச் செய்கிற வாக்யங்களை ஹயக்ரீவனுடைய ஹேஷாரவப்ரதமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஹேஷாஹலஹலோ' இத்யாதி அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாக்யங்களை அவர்கள் உச்சரிக்கும்பொழுது உண்டாகும் காம்பீர்யமும், தடங்கலில்லாமல் ப்ரஸரிப்பதும் ஸ்கலனமில்லாமல் உச்சரிப்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. ஸ்ரீஹயக்ரீவன் இவர்களுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் வஸிக்கப்பெற்றேனே என்கிற ஸந்தோஷத்தின் பரிவாஹமாய ஹேஷாரவத்தைச் செய்ய வஸ்து ஸ்வபாவத்தினால் ப்ரதிவாதிகள் தாமே நிரஸ்தராவார்கள். 'ஸூர்யம் தமிஸ்ரம் ஸஹஸா காலீக ஜஹதோ:' என்கிறபடியே ப்ரகாசம் ஸ்வயம்பான செய்ய வஸ்து ஸ்வபாவத்தினால் ஸூர்யன் காரிருள் நாசமடைந்த காரப்போல என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதா. 'வஹாஸ ஹாணா:' என்பதினால் பரவாதி நிரஸனத்திற்கு ஸாதகங்களான உபயுக்தங்களான ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகள் மாத்ரமின்றிக்கே மற்றும் ஸகலகல்யாணகுணங்களினாலும் நிறைந்தவர்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஶிக்ஷாளயாவஸஜேஜ்ஞாயுஜ:' என்றது ஆசார்ய இடங்களில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கிற 'வேதாந்தப்புக்க பிறவேண்டாத கொள்ளுஞ்சொல்லை நிறைந்தமையைப் போன்ற ஸிம்ஹபாசர் அவர்களுடைய 'வடக்கு திருவீதிப்பிள்ளை ஸ்ரீகக்வம் நம், ஸ்ரீசக்ரமேர பாதம் முதலிய பங்கள் அப்படியே 'யதிவதிஷேவோ ஹாஷ்யஸ்யாக்ஷள பயோ ப்ரூக்தவிக்த்கப்புவங்க வியாவஷ்ராவிம்ஸெ ஜயயுஜவ்யூக்கா'

என்று ஸ்ரீ கக்கடைச்சப்தவார், 'வ்யஸந ஸஹ்ருத்வ்யூஹோ [illegible] ஜா யுஜஸ்வஷ்ரிகா' என்று ஸ்ரீசதுர்ஹோத்ராசார்யபாதத்திலே அநுஸந்தித்து செய்யப்பட்ட நடாதூர் [illegible] என்று ஸ்ரீஸாரஸ்வாமி த்ரிபீர் வ்யாக்யாதம் ['வ்யஸநஸஹ்ருத் [illegible] ஸமய [illegible] பொழுது [illegible] ஸ்ரீ [illegible] விட்டுப்போய் நக்கிறது] அவைகளின் 'வசக' [illegible] விசேஷ பக்ஷ [illegible] 'ஹ்ருதி' [illegible] உதாரம் [illegible] 'தத்தஸ்வஹிஸாதவேதாஸ' என் பதிற்று 'ஸஹஸ்ர [illegible]' தத்தஸ்வஹிஸாத [illegible] உவ்யூஹதஸ்ய தத்தஸ்ய ஸம்ப்ரதாய [illegible] ஸம்ப்ரதாய [illegible] ஸ்ரீ [illegible] காரண [illegible] 'வேதாஸ' என்பதற்கு ஒவ்வொரு யுக்தியும் அநேக அபஸித்தாந்தங்களைத் தள்ளக்கூடிய ஸக்தியுடையதாயிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். எப்படியென்னில், ஆகமா ஜ்ஞாதா என்று ஸ்பஷ்டமாய்ச் செய்ததினால் ஞானகுவிக வௌக்கொ முன்றுவித அவைதிகள் இவர்களின் நிரஸனம் ஏற்படுவதைப்போல ஆதும் அவைகளைப் பஞ்சகளின் துஷ்பலாக நிரூபித்திருப்பதினால் தன்னுடைய மக்கை ஸ்வீகரிக்கும்பொழுது அவைசாலவயமே கழிந்துவிடுகின்றன என்பது தாத்பர்யம். 'ஸ்வதந்த்ரீகர [illegible] போதாயனத்தின்றே பரிபாலிக்கப்பட்ட மார்க்கம் இப்பொழுது ப்ரகாஸம் செய்யப்பட்டதென்றி இது புதிதாய் உண்டாக்கப்பட்டதன்று என்று தாத்பர்யம். 'நிஹாரோ ஞானம் [illegible] நிஜஸ்தகிரவ்யாரவிட [illegible] ஹ்ருதயம்' என்று [illegible] அநுஸந்தித்திருப்பது இங்கு அநுஸந்தேயம்.

இப்படி பொதுவாகக் 'குருபங்க்தியை அநுஸந்தானம் செய்து, விசேஷித்து அதிசமாக உபகாரம் செய்த ஆசார்யர்களைத் தனித்தனியே அநுஸந்தானம் செய்கிறார். இப்படி அவர்களைத் தனித்த விசேஷ கௌரவத்துடன் அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது வாக்யகுருபரம்பரையிலுள்ள 'ஸ்ரீ' 'ஸ்ரீமத்',

ஆரணநூல் வழிச்செவ்வை யழித்திடும் ஐதுகக்கோர்
வாரண மாயவவ் வாதக் கதலிகள் மாய்த்தபிரான்
ஏரணி கீர்த்தி யிராமானுச முனி யின்னுரைசேர்
சீரணி சிந்தையினோம் சிந்தியோமினித் தீவினையே 3

'ஸ்ரீமதே' என்கிற ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையின் ஸ்வாரஸ்யத்தை தெரிவிக்கப்புகுகிறது அதில் முதலில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'ஆரணநூல்' என்று ஆரம்பித்து

[ப-ரை] ஆரணநூல் - வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் அதாவது உபநிஷத்பாகத்தின், செவ்வை - ஸ்வரூப அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் தன்மையை, அழித்திடும் - கெடுக்கிற ஐதுகக்கு - ஹேதுவாதம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு, ஓர் - அத்விதீயமான, வாரணமாய - யானைபோல, அவ் - அவர்களுடைய, வாதக்கதலிகள்- வாதங்களாகிற வாழைகளை மாய்த்த - நசிப்பித்த, பிரான் - உபகாரகரான, ஏர் - அனுரூபமான அணி - பூமிக்கு அலங்காரமான, கீர்த்தி - கீர்த்தியையுடைய, இராமானுசமுனி - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, இன் - போக்யமான உரை - ஸ்ரீஸூக்திகள், சேர் - சேர்ந்திருக்கிற, சீர் - குணங்களினால், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, சிந்தையினோம் சிந்தையையுடைய நாம், இனி - இதற்குப்பிறகு, தீவினை - பாபத்தை, சிந்தியோம் நினைக்கமாட்டோம்

'செவ்வை யழித்திடும்' என்பதால் வேதங்கள் தானே ஒருவிதமான கட்டுமில்லாமல் அர்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் தன்மை உடையவைகளாயிருக்க அவைகளில் சில பாகங்களை ப்ரமாணங்களன்றென்றும், ப்ரமாணமாக ஒப்புக்கொண்ட பாகத்திலும் லக்ஷணையாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டும் என்றும், எல்லா வேதங்களும் அவித்யா கல்பிதமென்றும், இவை முதலிய வாதங்களினால் வேதத்தின் ப்ராமாண்யத்தை யழிக்கிற என்றபடி 'க்ஷ்வேஷாஷா: க்ஷுட் நிஹிதத்வயஸ்ஸஞ்சாரமதே' என்கிற ஸ்ரீமத் தத்வஸார ச்லோகம் இங்கு அனுஸந்தேயம் அன்றிக்கே ஆரணநூல் என்பது வேதாந்த ஸூத்ரமாகவுமாம் அதின் வழியாவது உபநிஷத்தின் அர்த்தங்களை யுக்தியைக்கொண்டு நிர்ணயிப்பதாய், 'ஸ்வல்பாக்ஷரமஸந்திக்தம்' என்றிவை முதலிய லக்ஷணத்தோடு கூடியதாயுமிருப்பது. அதின் 'செவ்வை

யை யழித்திடு'கையாவது ஸூக்திராஶிகளுக்கு அநுகுண மான அர்த்தங்களைச் சொல்லாமல் தாங்கள் மனதிற்கொண்ட அர்த்தத்திற்கனுகுணமாக ஸூக்திகளை கௌணமாக அர்த் தங்களைச் சொல்லுவதாக வ்யாக்யானம் பண்ணுகை. அப்படியே 'யஶாவாயஶ்சயஃ ஸங்க்ஷிப்த வேதார்த்தாந் தயாவஶேஷ்யாம் ஶாரீரகஶாஸ்த்ரம் ப்ரவர்த்தயிஷ்யாமஃ' என்று ஸ்ரீ பாஷ்ய அவதாரிகை. இதுக்காக' என்பதற்குக் கேவலம் யுக்தி யையே தங்கள் மதத்திற்கு ப்ரதானஸாதனமாகக் கொண்டவர் களுக்கு என்றர்த்தம். 'வாரணமாய்' என்பதினால் ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாமையும், அதிக ஶீக்ரபாவமும், எதிரிகளை அநாத ரித்திருப்பதும் விவக்ஷிதம். இந்த 'பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ்' என்றாரம்பிக்கும் நூற்றந்தாதிப்பாசுரம் அநுஸந்தேயம். 'ஏரணி கீர்த்தி' என்பதற்கு நம் இராமானுசனுடைய கீர்த்தி ப்ரசாரத் தினாலே பூமி முழுவதும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகிறது என்று திருவுள்ளம். இவ்விடத்தில் 'அலர்ந்தவம்புயத்திருந்து' என்றாரம் பிக்கும் அம்ருதாஸ்வாதிநிப்பாசுரம் அநுஸந்தேயம். 'இன்னுரை' என்பதற்கு ஸ்தோத்ர ப்ரஸாதகத்தினால் 'ஸ்ஶாஸ்ரஃ விஶ்வத்ரு ஷஶ்ச' என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் நாதமுநிகளுடைய ஸ்ரீஸூக்தி அநுபாவ்யம் என்று தாத்பர்யம். 'சோர் சீரணி சிந்தையினோம்' என்பதற்கு 'நிவிஷ்டம் பதி ஸாரவம்ஶே வஶஸாத்ராவ்ருத்திஶ்சி ஷிப்யாவநஸ்' என்று ஸ்தோத்ரரத்நத்தில் அருளிச்செய் திருக்கிறபடியே அநவரதம் அதிலேயே ஊன்றியிருக்கிற புத் தியையுடைய நாம் என்று தாத்பர்யம். சீரணிசிந்தையினோம்' என்பதினால் 'ஶ்ரீமத்ப்ராஷூவதர் வஸுதி வாஹாஸாவேஶாஷா ஶோஸ்ஸுப்ரஷுக்ஷாஸோக்ஷ்ஷுளயிஷுக்ஷிந்த்ர்தாதேஷாதீஷாதீ என்கிற காரிகை ஸ்ரீபதிராஜாநபத்தினும் 'ஶ்ரீமத்ருவஸந்த ஶ்ரீமத்ருணமயீந்த் பாநாரவேஸ' என்று ஸ்ரீரங்கராஜஸ்த வ ஸ்தோத்ரத்திலும், 'தத்ஸத்த்வஶ்ரீமத்வஶ்ரீவாதஶஹிதே த்ரஷேஶ ம்ஹதஸா என்று ஸ்ரீ தேவராஜய தாத்பர்ய சந்திரிகையிலும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பூர்வாசார்யர்களுடையவும் ஶரீர பதியினுடையவும் அநுக்ரஹவிஶேஷத்தினாலும், அவர்களுடைய க்ரந்தங்களில் அர்த்த பரிசயத்தினாலும் உண்டாகிய குணவிஶே

நீளவந்தின்று விதிவகையால் நினைவொன்றிய நாம்
மீளவந்தின்னும் வினையுடம்பொன்றி விழுந்துழலா
தாளவந்தாரென வென்றருடந்து விளங்கிய சீர்
ஆளவந்தாரடியோம் படியோமினி யல்வழக்கே 4

ஷகளையுடையது தம்முடைய சிந்தை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'சிந்தியோமினித் தீவினையே' என்பதற்குக் கீழ்ச்செய்த பூர்வபாபங்களைப்பற்றி இனி வ்யஸனப்படமாட்டோம் என்றாத்தம் அதாவது எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யம், கத்யம் முதலிய ஸ்ரீஸூக்திகளினால் ப்ரபத்தியின் ப்ரபாவத்தை யதாவத்தாக அறிந்தபிறகு, பூர்வபாபங்களைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம் என்று தாத்பர்யம் இக்கால ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திபரிசயத்தினால் தனக்கு ஸர்வஶோக நிவ்ருத்தி உண்டானதைப்பற்றி அவர்களிடத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதி செய்யப்பட்டதாயிற்று அன்றிக்கே, எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் தம்முடைய புத்தி சென்றபிறகு இனி பாபத்தைப் புத்தியினால் யோசிக்கமாட்டோம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அதாவது உத்தராகத்திலிருந்து மனது நிவ்ருத்தமானபடி அனுஸந்திக்கப்பட்டது

இப்படியே விசேஷ உபகாரகரான ஸ்ரீஆளவந்தார் விஷயமாகவும் ஒரு மங்களம் அருளிச்செய்கிறார் — 'நீளவந்தின்று' என்றாரம்பித்து

[பதவுரை] நீளவந்து - நெடுங்காலமாக ஸம்ஸாரத்திலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுவந்து இன்று இந்த ஜன்மத்திலே, விதி வகையால் - பாக்யவசத்தினாலே, நினைவு ஒன்றிய - நல்ல எண்ணத்தை அடைந்த, நாம், இன்னம் இதயந்து மேலும் மீளவும் - திரும்பவும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலேயே வந்து, வினையுடம்பொன்றி - கர்ம ஸம்பந்தமுடைய ஶரீரத்துடன் சேர்ந்து, விழுந்துழலாது - கீழே விழுந்து ஸம்ஸாரத்திலேயே உழன்றுகொண்டிராமல், ஆள்வந்தாரென நம்மை ரக்ஷிக்க வந்தவர் என்று சொல்லும்படி, வென்று - ஜயித்து, விளங்கிய ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிற, சீர் - கல்யாணகுணங்களையுடைய ஆளவந்தாரடியோம் - ஸ்ரீஆள

வந்தாருக்குத் தாஸபூதர்களானோம், இனி - இதற்குமேல் அல்வழக்கு அல்லாத வ்யாஜங்களை அதாவது அபஸித்தாந்த ந்யாயங்களை, படியோம் வாசிக்கமாட்டோம்.

'மீளவந்து' என்பதற்கு ஸாரஸாரம் அநாதியென்றும், 'விதி வகையால்' என்பதற்கு 'ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந:' என்கிறபடி பகவானுடைய கடாக்ஷத்தை ஏதோ ஒரு பாக்யயோகத்தால் பெற்றோம் என்றும், 'நினைவொன்றி' என்பதற்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு அது பகவானுக்குச் சேஷபூதமானது என்கிற ஜ்ஞானத்தைப் பெற்று என்றும் தாத்பர்யம். இக்கால் மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கப் பாத்ரரானோமென்பது அர்த்தாத் ஸித்தமாகிறது. 'வினையுடம்பு' என்பதினால் கர்மங்களினால் உண்டாக்கப்பட்டதாய் மேலும் கர்மங்களுக்குக் காரணமாகையினால் கர்மங்களோடு சேர்ந்த ஸரீரம் என்பது கயோகிதம். 'ஒன்றி' என்பதற்கு தேஹாத்ம ப்ரமம் முதலியவைகளையடைந்து என்றர்த்தம். 'விழுந்து' என்பதற்கு 'க்ஷிபாமி' என்ற பகவத் வசனப்ரகாரம், 'அஜோ... தாவோ:' என்கிற ஸ்ரீகீதாச்லோகத்தின்படியே கீழே விழுந்து என்றர்த்தம். 'உழலாது' என்பதற்கு அங்கு நரகாதிகளிலே அதிதீர்க்ககாலம் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிராமல் என்றர்த்தம். அதாவது இப்படி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் நம்மைக் கடாக்ஷிக்காவிடில் இந்த யாதனையிலேயே உழன்றுகொண்டிருப்போம் என்று திருவுள்ளம். ஆளவந்தாரென்றென்பதினால் '... ஸம்ஜ்ஞா ...' என்றபடியே ... கூடிய நம்முடைய மனத்தையும் தனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டபடியினால் நம்மை ரக்ஷிக்கவந்தவரென்று எல்லாரும் கொண்டாடும்படி அவதரித்தார் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. அன்றிக்கே இந்த ஆளவந்தார் ராஜஸபையில் ஆஸ்தான பண்டிதனைத் தோற்கடித்து அங்கிருந்தே தன்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றினபடியினால் தனக்கு அடிமைவேலை வாராதபடி தன்னைக் காப்பாற்றினார் என்று ராஜபத்னியே 'ஆளவந்தீரோ' என்று இவரைக் கொண்டாடின வ்ருத்தாந்தம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறதாகவுமாம். அவ

சீராம வமைப்புயனை நற்காதலுடி யவர்க்குத்
தாளம் வழங்கித் தம்முமமை யினனிசை தந்த வள்ளல்
பூ அந்த வெறிமுடிய நாகபுரி கழலே
நாளந்தொழு தெழுவோம் நமக்காரு நிகரானிலந்தே

இதி ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபாதஸ்ய [illegible]
ஸ்ரீ [illegible]
ஸ்ரீ [illegible] ஸம்பூர்ண: ॥

॥ ஸ்ரீ [illegible] ॥
சீராருமப் [illegible] திருவடிகளே சரணம்

விதமாகச் சொன்னபடி 'வென்று - பண்டிதரை வாதத்தில் ஜயித்து விளங்கிய - அதனாலே பராசரபட்டர், சீர் - கல்யாண குணங்களையுடைய என்றர்த்தம். இந்த 'அடியோம்' என்பதற்கு அவருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் பரிசயத்தைச் செய்து அதிலே அவருக்குத் தாஸபூதரான நாம் என்றாகவும் 'படியோமினி அல்லவழக்கே' என்பதற்கு குத்ருஷ்டிமுதலியவர்களின் மதக்ரந்தங்களைப் படிக்கமாட்டோம் என்றர்த்தம். இங்கு 'புறமாகி நின்ற புகலொழிந்து சரணமெல்லாம் கைவிடக்கூற [illegible] காணப்போகேட்பீர்காள்' என்கிற திருமாலைப் பாட்டும், '[illegible] சென்றேறேகாம்' என்கிற திருப்பாவை பாசுரமும், [illegible]' என்கிற ஸ்ரீராஜஸபத்தி ஶ்லோகம் முதலியவைகளும் அனுஸந்தேயங்களா யிருக்கை பரமபுருஷன் பகவத்தாஸ்யத்திலிருந்தவர்கள் [illegible] திலிருந்து திருமயிலையும் திருமணாம் ஆசார்யதாஸ்யமாகிய பரம்பரையில் வந்தவர்கள் ஸமயோசிதம் [illegible] களிலே திருமப வழியிலே, ஆகையினாலே இந்த 'அல்லவழக்கே' [illegible] 'ஸம்பூர்ணம்' [illegible] ன்று இந்த திருப்படியான மிக்யாரூபமான வழக்கில், படியோம் - நடையமாட்டோம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம்" என்று ஸ்ரீஸார தீபிகையில் வ்யாக்யாதம்.

இப்படியே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளைவிஷயமாக ஒரு பாட்டு அருளிச்செய்கிறார்— 'காளம் வலம்புரி என்றாரம்பித்து

[பதவுரை] காளம் - காஹளவாத்யம், வலம்புரி - வலம்புரி சங்கு, அன்ன - இவைகளுக்கு ஸத்ருசர்களான, நற்காதல் - ஸ்நேஹயுக்தமான பக்தியையுடைய அடியவர்க்கு - தாஸபூதர்களான மேலையகத்தாழ்வான், கீழையகத்தாழ்வான் என்பவர்களுக்கு தாளம் வழங்கி - கானசாஸ்த்ரத்தை உபதேசித்து, தமிழ்மறை - த்ராவிடவேதம் என்று சொல்லப்படுகிற திவ்யப்ரபந்தங்களினுடைய இன்னிசை - இனிமையான கானத்தை தந்தவள்ளல் - உபதேசித்த பரமோதாரனாயும் மூளும் எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடியதான தவநெறி - பக்தி ப்ரபத்திகளாகிய மார்க்கங்களை, மூட்டிய - ப்ரவர்த்திப்பித்தவரான நாதமுனிகழலே - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் திருவடிகளையே நாளும் தினந்தோறும், தொழுதெழுவோம் ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிப்போம் நானிலத்தே நாலுவிதமான பூமியில் நமக்கு ஆர் நிகர் - ஸமானர்கள்

காளம் வலம்புரியன்ன இத்யாதிக்கு காஹளம் முதலியவைகள் எப்படி ராஜாவின் விஜயத்திற்கு ஸூசகங்களோ அப்படியே இவர்களிருவரும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் கல்யாணகுணங்களுக்கு ப்ரகாசகர்கள் என்று கருத்தபாயம் 'காளம்' என்றல் சகாடி திசிரி வட்டம் காளம் ஸங்காம்ஸம் என்று சகரத்தின் பெயராகுமிவை என்று நிகண்டு என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யாதம் இந்தப் பக்ஷத்தில் பகவானுக்கு சங்கசக்ரங்கள் எப்படி அலங்காரங்களோ அதைப்போல ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுக்கு இவர்கள் என்று திருவுள்ளம் 'அடியவர்க்கு' [illegible] தாளம் [illegible] காளம் [illegible] ஆசார்யர்கள் [illegible] ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் [illegible] ஆசார்யர்களுக்கு [illegible] மூளும் தவநெறி மூட்டிய' என்பதினால் 'ஞானம் [illegible] [illegible] ஸ்ரீ [illegible] விவக்ஷிதம் 'கழலே' என்கிற இடத்தில் ஏகாரத்திற்கு ஸகல அபிஷ்டங்களை [illegible] அன்றிக்கே 'நாதமுனிப

சத்து வாரத்து உரவி நித்யம் யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்' என்கிறபடியே உபாயதசையிலும் ப்ராப்யதசையிலும் உத்தேச்யதவம் சாதப்யமாகவுமாம். 'நானில'மாவது மருதம், குறிஞ்சி நெய்தல், முல்லை என்று நான்கு விதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பூமி, பாலை யென்னும் ஐந்தாம் வகுப்பு மருகாந்தாரமாகையினாலே மனுஷ்யஸஞ்சாரமற்றதால் இங்கு எடுக்கப்படவில்லை.

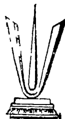
இப்படிக் கீழ் மூன்று பாட்டுக்களிலும் சிந்தியோ மினித் தீவினையே என்று பரிசுத்த மனோவ்ருத்தியும், படியோமினி யல்வழக்கே என்று பரிசுத்தமான வாக்வ்யாபாரமும், 'தொழுதெழுவோம்' என்று பரிசுத்தமான சரீரவ்யாபாரமும் தனித் தனியே அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஒவ்வொரு ஆசார்யனிடத்திலும் இந்த மூன்றும் சேர்த்து அநுஸந்தேயம் என்பது திருவுள்ளமாய் ஆக இத்தால் ஸதாசார்ய ஸம்பந்தத்தினாலே த்ரிகரணங்களினாலும் பரிசுத்தமான வ்ருத்தியைச் செய்யப்பெற்றோம் என்று அவர்களிடத்தில் உபகாரஸ்ம்ருதி செய்யப்பட்டதாயிற்று. இப்படியே ஒவ்வொரு ஆசார்யர்களிடத்திலும் செய்ய வேண்டுமென்பதும் இங்கே ஸூசிதம்.

மஹாமஹோபாத்யாய திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்
பகவத்விஷயம் ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீ குருபரம்பராஸார வ்யாக்யானம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஸ்ரீமதே வாதிபீஷண மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத்
ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

உபோத்காதாதிகாரம்.

[மங்களாசரணம்— மோக்ஷோபாயத்தில ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூப போக்யதை— தத்யாபாதிகாதுச காரணம்— ஈஶ்வரவிஸ்லம்பாவஸ்தம்— ஆசார்யப்ராப்தி— வைஷ்ணவப்ரஹ்மவித்தமாக ராமாநுஜரைப் பிடித்தது]

ஸுலபமவது: ஆஸ்ரிதாநவா
ஶாஸ்வதாயுவஞ்சதிம் வதே |
மநஸி மம யஸ்யாஸ்வாதாஸ
வஹதி ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஸாரோயம் ||

|| ஸ்ரீ: ||

தாப்ருேவ சந்தி ஸ்ரீ ...ா ...ா ...கா வலேத
ஸ்ரீ ...வராமவர ...வ்யா...ா நம: ||
ஸ்ரீமதே ஸக ...வைஷ்ணவ ...தேசிகாய நம: ||
ஸ்ரீ ...தே ...மாட ...ாய நம: ||
ஸ்ரீ ...தே ...டஸ்ர ...தேசிகாய நம: ||
ஸ்ரீ ...தே ஸ்ரீநிவாஸாா ...ாய ...தேசிகாய நம: ||

இப்படிச் சில ஸ்ரீ குருபரம்பராநுஸந்தானமென்னும் காரியத்தில் "ரஹஸ்யார்த்தங்களை அநுஸந்திக்கும் போதெல்லாம் குருபரம் பராநுஸந்தானம் ஸித்திபலப்ராப்தம்' என்றும் அப்படி அநுஸந்தானம் செய்தாலல்லாது ஞானம் முண்டாகாதென்றும், ஸம்ப்ரதாயக் கருத்தின்படியே ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் என்னும் இக்ரந்தத்தை அருளிச்செய்ய ஆரம்பிக்கும் ஸித்திபல ப்ராப்தமான குரு பரம்பராநுஸந்தானமாகிய மங்களத்தைச் செய்தருளி அதனால் தனக்கு அந்த ரஹஸ்யத்ரய ...ப்பற்றிய ஞானம் விசேஷமாய உண்டாயிற்று என்று ...அருளிச்செய்கிறார்— 'குஹமவத்து:' என்று ஆரம்பித்து

...ஸ்ரீ ஷ்ருதம் - ...கேட்டதும், சுருவாம் - ...மிகவும் சிறந்ததுமான ஆசார்யஸுக்திம் ஆசார்யபரம்பரையை அதாவது ...கேட்டு ஆசார்யர்கள் ...அருளிக்கு ஆசார்யன் இதுவரை ...உள்ள பரம்பரையை, குஹமவத்து: ...வரைவித்து வந்து ...விசேஷிக்கின்ற அல்லது— குஹமவத்து: ...ஆசார்ய ...ஸ்ருக்த ஆசார்யஸுக்திம் ஆசார்யர்களிடமிருந்து ...கேட்டவர்களான யச் ஷ்ருவா ...ஸ் ...ஆசார்யர் ...ப்ராப்தங்களை 82 என்னுடைய உதவி ...ன்ற, ரஹஸ்ய த்ரயம் ரஹஸ்யத்ரயத்துடைய ஸுயம் ...க, ஸாரம் - ...ஸாரமானது, வஸதி ...என்று ...அருளிச்செய்கிறார்

...ஷ்ருதம் ...ஆசார்யனுக்குச் ...ஸ்ரீ ...ப்ராப்திக்கு, 'சுருவாம்' ...ஸ்ரீ ...ப்பட்டது ...ஸ்ரீ குரு

பரம்பராப்ராப்த[illegible] 'ஸ்வாஸ்த்ருக்திநந்தீ', 'ஷ்ருட்டாவிட
ம்ப்ரஜா' [illegible] ஸிரோ[illegible]
அர்த்தப[illegible] 'அதஸ்மத்யஞ்ஜ:' [illegible]
ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்று [illegible] சித்திக்கப்பட்டிருக்கிற பார
ரம் இந்த அர்த்தங்கள் சேர்க்கப்பட்டதென்று தெரிவிக்கப்பட்ட
யிருக்கும் 'ஸஹஸ்ரத்யஸாரஸாரேஸ்ய' [illegible]
காரத்தைத் திருத்து விட்டு ரஹஸ்யசாஸ்த்ரங்களின் ஸாரத்தைச் சொன்னபடி
அந்த அர்த்தங்களை அறியவேண்டும் என்கிற ஆசையுடையவன் அதி
காரி என்பதும், அந்த அர்த்தங்களை அறிவது ப்ரயோஜனம்
என்பதும் [illegible] 'அயம்' [illegible]
'தத்வம் [illegible]' [illegible]
மீஹேஷ்வாஸ்த்ர[illegible] மேக்கைமாரியிறைப் பாலு
க்ஷீகரிக்கப் போகிற ஆசார்யபாரதந்த்ர[illegible] இந்த
அர்த்தங்கள் பரம்பரையாக வந்தனபடி தெரிவிக்கப்பட்டது
"ஐயம் [illegible]
[illegible]"
என்று மேல் திருமந்த்ராதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது
இந்த அனுஸந்தேயம் 'ஷலஷ்ரீ' என்று [illegible] ப்ரதிபல
மாக (விகடசாஸ்ரர) அருளிச்செய்திருப்பதனால் ப்ரதிபத்தியை
சனிப்பிக்க முடியாமல் [illegible] தெரிவிக்கப்படு
கிறது [illegible] '[illegible]
வ்யாஸமரணம்' [illegible]
படுகிற அர்த்தம் [illegible] கப்படுகின்றது என்பதென் என்னில்?
இந்த ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்னும் கிரந்தம் அர்த்தாநு
ஸந்தானபாகம், ஸ்திரீகரணபாகம், ப்ரமாணரக்ஷணபாகம், ஸ்தாந
காய பரிகரபாகம் என்று நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டி
ருக்கிறது. அதில் முதலாவது பாகத்தில் முமுக்ஷுக்களால் அவஶ்யம்
ஜ்ஞாதவ்யங்களாய ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ரதிபாத்யங்களான அர்
த்தங்கள் இருபத்திரண்டு அதிகாரங்களில் விஸ்தரமாக அருளிச்செய்யப்படு
கின்றன. இரண்டாவது பாகத்தில் [illegible]
—சித்தமான ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதானம் நான்கு அதிகாரங்களில்
அருளிச்செய்யப்படுகிறது. மூன்றாவது பாகத்தில் [illegible]
ளுக்கு பகவத்ப்ரயோஜன மூன்று அதிகாரங்களில் [illegible]
கிறது. நான்காவது பாகத்தில் இவை உபதேசிக்கும் ஆசார்யன், உப

கஷ்டப்ரஹ்லாதிகே ஸாகேஷு
கனகஸூத்ரவிவர்தகாநு ।
வநே மஹர்ஷிபிஸ்ஸஹ
வீதசோகர்க்ஷராநு ॥

[illegible] பெரும் ஸ்ரீராமன் இவர்களுடைய கஷ்டமும் சிலமணிப்பும் [illegible] அதிகாரங்களில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இவைகளில் 'ஸ்ரீ தபஸ்வி வானரோயு' என்கிற [illegible] [illegible] பாதகங்கள் [illegible] பகவானுடைய [illegible] [illegible] 'வஸாதி' என்கிற [illegible] [illegible] 'பஞ்சவாஸாக' என்கிற [illegible] [illegible] உபதேசிக்கவேண்டிய [illegible] அப்படிப் பட்ட [illegible] ஸ்ரீ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்யவேண்டும் [illegible] செய்யப்பட்டதாகிறது

இப்படி [illegible] [illegible] செய்த [illegible] [illegible] [illegible] அப்புள்ளார் [illegible] 'கஷ்டப்ரஹ்லாதிகே' என்று [illegible] இங்கு [illegible] [illegible] உபதேசம் செய்தவராகிய [illegible] என்று [illegible]

[illegible] கஷ்டப்ரஹ்லாதிகே [illegible] ஸாகேஷு [illegible] கனகஸூத்ர [illegible] ஹ்ருஷி மஹர்ஷிபிஸ்ஸஹ [illegible] வீதசோகர்க்ஷராநு [illegible] வநே [illegible]

[illegible] 'ஸத்வ ஹாயதேஸஞ்ஜாயதே
[illegible] ஞானம் [illegible] அநுஸந்தேய
[illegible] 'ஸத்வம் ஆத்மகுணம் ஸர்வேஷு' என்
பதினால் ஜ்ஞானப்ரத [illegible] கிறபடியினால் இது ஸ்ரீ அப்புள்ளார்
விஷயமான ப்ரகாசம் என்று சிலர் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள்.
அப்படியே 'ஸம்ஹிதிப்ஸவ ஷ்யேகோபாயகஸ்ஸ்ராது'
என்பதற்கு ஸரியபதியினால் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட பகவத்ப்ரபத்
யாதி பராசரர்களை கருணைகளைப்போல மறைத்துக்கொண்டி
ருக்கிற பரமதங்களை நிரஸனம் செய்து அந்த மார்க்கங்களை மறு
படியும் ப்ரகாசம் செய்வதாக ஸம்ப்ரதாயத்தோடான என்னாத்தம்
[illegible] 'ஸ்ரீமத் ஸுதர்சனம் ஸாவஸ்'
[illegible] கத்தினால் 'நிகளய'
[illegible] ப்படுகின்றன
'ஷ்யேகோபாயகஸ்ஸ்ராது' [illegible] செய்திருப்பதினால்
கட்குத்த நியாயமொழியை அத்யயனம் செய்வித்த ஆசார்யன்
ஸ்ரீ தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியில் 'கடைக்கண் நீயக்கப்பெறாமல்'
'உன் கோயில் நீயக்கு' இதயாகிரணி ப்ரதிபன்னமான திருவலக்கு
ஸேவாதகைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருக்கப்படியினால் அவரைக்
[illegible] 'ஷ்யேகோபாயக
ஸ்ராது' [illegible] பகவா
[illegible] "உத்தாயத்ராத்ரேவிஹ்ஞெள
[illegible] தாஸ்யமஹிதஸ்ஸ்ருமக்கு | உத்யம் ஹிரீ
[illegible] ஸாநுமேவ ஹிரமாதயே" என
கிறபடியே பகவத்ருணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிற திவ்யஸூக்திகளாக
குழாங்களாய்க் கூடிப்பாடுகிற கவிகளின் ஸேவகத்தினாலே பகவானை
எழுந்தருளுகிற வீதியில் உள்ள அமங்களங்களை நிரஸனம் செய்து
கொண்டு [illegible] 'ஸ்தவ்ய ப்ரியஸ்ஸ்ரீ ஸ்ருஷ்டீ
காமலகண்ணாநு' [illegible] போல
பாஷண்டயாதிஜனங்களுடைய ஸஞ்சாரத்தினாலே பகவான் எழுந்
தருளுவதற்கு அர்ஹங்களான மார்க்கங்களைத் தங்களுடைய ஸஞ்
சாரத்தினால் பரிசுத்தம் செய்கிறபடியினாலும் என்று தாத்பர்
யம். இவ்விடத்தில் 'தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளவையுமொரு பத
மம் வல்லார்களைத் தேவர் வைகல் தீர்த்தங்களேயென்று பூசித்து

[illegible] மமடக்கலமெனறெ மாம யட்புயததாளகணவன
[illegible] ணரசெதம்சத மவைததகவுடையார
[illegible] நடகள [illegible] புயன ரியுமனறிஞுளளம
[illegible] பூகககவிகெக நமக்ரராவிதிவாயகனறதெ

[illegible] யுனரபபா கமேதவிபாகசே ' எனகிற நம்மாழவாருடைய
[illegible], ஸ்ரீ வ்ருஷகிரி ஸத்வ்ருத்யக்ஷமீரி வா
[illegible] [illegible] திவ்யாவிவ்ருத்தி [illegible]
[illegible] ஸவாமி [illegible] தாதாமத
[illegible] ஸவி [illegible] வ [illegible] தகஷாதவெஙகட '

[illegible] ஸ்ரீவெஙகடபஸ்ரோதயவாசயமப அநுஸநதேயஙகள
[illegible] மஙலாசதகிலே அவரோ ஆசாரயாகளின திருநாமஙகளை
[illegible] அருளிச்செயயாமைககும், பஹுவசனததிற
பாரஸயததிறகும இநத யோஜனை பொருததமுடையதாகிறது

[illegible]படி இநத பாயாதததிறல சேர்ககவும பாயபவரையா
[illegible] கூடிய பரயோஜனஙகளை விஸதமாக அருளிச்
செயதுகொணடு இபபடி ரஹஸயதரயஙகளின அரததாநுஸநத
ஙததிறல ஆசாரயானுபவம செயயுமபடியான தனககுணடான
[illegible]பிராயததைக குறிகக விவஷிககிறார—'ஆளும' என்று
[illegible]பிககது

ப[ஒ]ரை] எமமை நமமை, அமபுயததாள கணவன-தாமரைப
[illegible] ஸ்திதஞகொணடிருககிற லக்ஷ்மியின பாததாவாகிய
[illegible] அடைககலம - ரக்ஷகவஸ்துவாக(க்கொணடு), ஆளும
[illegible]பன, என்று நிரூபிததது, தாளிணை சேர்ந்து - (அநத
[illegible] கணவனுடைய) திருவடிகளிரணடையும ஆசா
[illegible] எமககும - தமமை யாசரயிததவாகளான நமககும, அவை
[illegible] அந்தத திருவடிகளிரணடையும உபாயமாகவும உபேய
[illegible] காட்டிக தநத தகவுடையார - கருணையையுடையவாக
[illegible] பூர்வாசாரயாகள, ஆளும வயாபிததுககொணடிருககும,
[illegible] அஜ்ஞானாந்தகாரஙகள, விளள - ஙமிபபதறகாக,
[illegible] பாடததினைசசெயது, ஓதிய அபயாஸம செயத, [illegible]
[illegible] ரஹஸ்யதரயஙகளின, உளளம - தாதபாயாததததை,
[illegible]திலாததாறம உககக ஸநதோஷிகக, அதாவது
[illegible] [illegible]ததஙகளை அனுஸநதானம செயது அதிறல ஸநதோ

ஷிக்க என்று தாத்பர்யம். இங்கே - இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில், நமக்கு ஓர் ஒப்பற்ற, விதி பாக்யம், வாய்க்கின்றதே ப்ராபகமாகிறது.

'இங்கே' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அனுபவத்திற்கு விரோதமாக பகவத்ஸ்வரூபத்திற்கு திரோதானத்தை(மறைப்பு முதலியவைகளை)ச்செய்கிற இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலே என்றதாய் 'உகக்க' என்பதற்கு கூறுள்ள நெஞ்சுகளால் குறை மெண்ணி' என்கிறபடியே அஸூயாதிகளினாலே ஆஸாரஸாம்யவதையுடைத்து பகவானுடைய குணவிபூதியாதிகளில் பொறாமை கொண்டிருக்கிற இந்த லோகத்திலே இதைக் கேட்டு உகக்கும்படியான பாக்யம் பெற்றேனே என்று தாத்பர்யம். 'ஸூவக்ஷ்யாத்ருஷ்டவஸ்துவியமே' என்று ஸ்ரீவைநயி அஸூயைப்பரிஹாரமாய் குணமாகச் சொல்லப்பட்டது அப்படிக் கோஷ்டிபாவமாகத் திரத்திலே நின்றுவிடாமல் உகக்கும்படியான குணவிசேஷம் சொல்லப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் 'ஓர் விதி' என்றருளிச்செய்கிறார். இங்கு 'ஓர் விதி' என்றது பகவானுடைய அனுக்ரஹவிசேஷத்தைக் காட்டும் மிகவும் விலக்ஷணமான ஆசார்யகடாக்ஷத்தைக் குறிக்கிறது. நமக்கு - அந்த ஆசார்யன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்திருக்கிற நமக்கு, வாய்க்கின்றதே' என்பதினால் கண்டாயே நெஞ்சே கருமங்கள் வாய்க்கின்றோர் எண்டானும் இன்றியே வந்தியலுமாறு என்றும் 'வரவாறொன்றில்லையால் வாழ்வினிதால்' என்றும் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ரமான ஹேது இன்னதென்று தெரியாமலிருக்கப் பெரிய லாபம் தானே வந்து கிட்டாநின்றது என்பது த்யோதிதம். 'ஏ' என்பது ஸந்தோஷாதிக்யத்தைக் காண்பிக்கிறது. 'மூன்றிலுள்ளம் நாளுமுகக்க' என்பதினால் ரஹஸ்யத்ரயங்களின் அர்த்தஜ்ஞானமுடையவர் அதின் வழியாக அம்புயத்தாள் கணவன் தாளிணை சேர்வதும், அதிலே அவன் உகமையடைக்கலமாக ஆவதும், இந்த சாஸ்த்ரத்தின் ப்ரயோஜனமென்ன பலத்தைப் போதிச... ஸம்லாபநிருபகஸ்ஸு ஸம்பூர்வம் வக்தா' என்று ... ரயங்களின் அர்த்தத்தை அனுஸந்தித்து ஆநந்தானுபவம் செய்கை ஸ்வயம் ப்ரயோஜனம் என்பது 'நாளுமுகக்க' என்பதினால் காட்டப்படுகிறது.

மணிவர இவ ஶௌரேர் நித்யமுரஸ்தலே ஜீவ:
கருணாஷ்டித்ரவிந்து நிக்ஷேபஸ்வாபிராஜ்ய |
விவிதவிநதிஹேதோர் ஶிக்ஷிதவேஷ கர்மோ
ஶாஸ்த்ரவிஷ்டவஜ்ஜம் ஹ்ராவ்ய மொசயதி ஷ்ரு ||

இப்படி இந்த சாஸ்த்ர ஸித்த பரம்பரையாக மோக்ஷ பரமோபா ஞானம் என்றருளிச்செய்தது கூடுமோ? ஸம்ஸாரிகளான நமக்கு அது எப்படி ஸம்பவிக்கக்கூடும்? மேலும் கைங்கர்யம் புருஷார்த்தத [illegible] 'ஸம்ப்ரதாய ஸ்வரூபம் [illegible] ஸ்வர்ய [illegible] அபவர்க்கத் ஸ்வப்படியிருக்கை தூக்கமாகக் காணப்படுகிறதல் லவா? ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையினாலே அது புருஷார்த்தமாகலாம், ஸம்பவிக்கவும் கூடுமென்னில் இதற்கு முன்பு அநாதிகாலமாய் நம் மால் ஒருநாளும் அனுபவிக்கப்படாத பகவதனுபவ கைங்கர்யங் கள் ஸ்வரூபப்ராப்தமென்பதால் அதற்கு விருத்தமாக அநாதியாக அனுபவிக்கப்பட்டு வருகிற ப்ராக்ருதியப்ரபந்தம் ஸ்வரூபமென்றும் சொல்லாவது ஸங்கதமாகாதோ? அனைவரும் மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனம் ஸித்திப்பதற்காக இந்த சாஸ்த்ர ஆரம்பம் என்கிற ஸங்கைகளுக்கு ஸமாதானமாக, நம்மால் அனுபவிக்கப் படாதது ஸ்வாபாவிகமென்று, அனுபவிக்கப்பட்டுவருவது ஔபாதிகமென்றும் நிரூபிப்பதற்கு மந்தி முகேன பரமாசார்ய கள் இருக்கின்றனர் என்பதைக் குறித்தாகத்தில் ஸாவதானத் தோடு, அது ஸ்வாபாவிகமென்று பாதிரால் காட்டுவதற்காக ஒரு ராஜ குமாரனுடைய கதையை தருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்து இந்த சாஸ்த்ரம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அருளிச்செய்கிறபடியினால், இந்த அதிகாரத்திற்கு உபோத்காதாதிகாரமென்று பெயர் [illegible] [illegible] ஸ்ருதவிஸ்ம்ருதி [illegible] [illegible] விருத்தாபாய: என்று பரகுருதகாரியம் ஸித்திப்பதற்காக விசாரிப்பது உபோத் காதம் என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த அதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாக உபதேசிக்கப்போகிற அர்த்தத்தை ஸங்க்ஷேபமாக அறிவிப்பதற்காக ஒரு ஸ்லோகமருளிச்செய்கிறார்— 'மணிவர:' [illegible]

[illegible] ஜீவ: [illegible] மணிவர இவ சௌஸ்துப [illegible], நித்யமுரஸ்தலே-ர் [illegible]

[illegible] கருணைஷக்தி [illegible] யுடையவருமாகிறார், ஸிம்ஹாஸநாபிராஜ்யம் - [illegible] அவித்யா [illegible] அடையாதவராயிருக்கிறார், காருண்ய - [illegible] விஷ - [illegible] வரிணக்தி [illegible], ஹேதுகா [illegible] தேசு - [illegible], ஷக்ஷி ததை - [illegible], [illegible] வரிஷக - [illegible], உவஜீவம் [illegible] ப்ரம [illegible] ஆ [illegible], ஷாவ [illegible] ஹேதுவாயதி - [illegible]

இங்கு [illegible] ஷ்ரு ஹை, ருதெ, ஷை [illegible] உள்ள பதங்களினால் இவன் [illegible] ஷிரோமணியென்பதும், மரிய [illegible] அதிஶயங்களைச் செய்யக்கூடியவனென்பதும், இவைகள் ஸ்வாபா விகங்களான ஆகாரங்கள் என்பதும் [illegible] [illegible] அதாவது இப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவனுக்கு [illegible] [illegible] யாதியினாலே இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸார [illegible] இருப்பு [illegible] திகம் அநாதியான அவித்யையினாலே [illegible] உண்டான தாம், என்கிற ஸ்வாதந்த்ர [illegible] [illegible] ஸிம்ஹாஸநாபிராஜ்யம் [illegible] பிதாவினிடத்தில் புத்ரர்களுக்குப்போலே ஸ்வாகளுபாரனம் [illegible] 'விஷவரிணக்திஹேதுகா' என்பதற்கு யாதருச்சிக ஸுக்ருதம் முதலிய ஆசார்ய [illegible] குக் காரணங்களான காலங்களின் பரிபாகத்தினாலே என்று தாத் பர்யம் 'ஷக்ஷிதவேஷ்டகாருண்ய' [illegible] யில் ஸ்தவந்தத்தக் காரணமான பகவத்கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்ரமாய் என்று [illegible] 'ஹேது வரிஷஜ்ஜீவ ஜீவம்' என்பதற்கு ஆசார்ய [illegible] களைத் தெளிந்தாலல்லது மோக்ஷோபாயத்தமாகாது என்று ஸ்ரீர

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்தாநீயனாய்க்கொண்டு ஹ்ருதயங்கமனாய் க்ஞாதாவென்றும் ஜீவாத்மாவின ஸ்வரூப யோக்யதை கர்த்தாவென்றும் போக்தாவென்றும், விஷ்ணுவென்றும், சேஷபூதனென்றும், தாஸபூதனென்றும், அவ்வோ சாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரதிபன்னனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா, இவன் தனக்கு

ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தியில் இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்ட வாக்யம் விவக்ஷிதம் அகஸ்த்ய மூலமான ஸ்ருதியும் கண்டுகொள்வது 'ஸர்வாதிவிசிஷ்டோ வஜ்ரோ ஸ:' என்பதற்கு ஆசார்யபரம்பரையை முன்கொண்டு வருகிற பகவத்கைங்கர்யமாகிற தன்னுடைய புருஷார்த்தத்தை என்று ஸ்ரீ ஸாரஸங்க்ரஹத்தில் வ்யாக்யாதம் [illegible] ஸௌஹார்த்தி: [illegible] என்கிற ஸ்ரீ [illegible] ரத்நப்ரபோத [illegible] ஷேபர் மௌவாயதீ' என்ற [illegible] இருக்கும்படியைக் கணிசிக்கிறதாகவுமாம் [இக்காலம் ஸ்வரூப ப்ராப்யமான புருஷார்த்தத்திற்கு ப்ரதிபந்தகம் அநாதியான அவித்யாதிகளின் ஸம்பந்தம் அதற்கு உத்தேஜகம் யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளடியாக குருபதேசமவரையிலாக வரும் பரிபாகங்கள் என்பது தயோதிதமாயிற்று. ப்ரதிபந்தகமாவது தானிருக்கும் பொழுது காரியமுண்டாகாமல் தடுத்துக்கொண்டிருப்பது உத்தேஜகமாவது அப்படிக் கட்டங்களிருக்கும்பொழுதே அந்தக் கட்டங்களின் சக்தியை அடக்கிக் காரியத்தையுண்டாக்கக்கூடியது] இப்படி ச்லோகத்தில் ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்த அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'ஸ்ரிய:பதியான' என்று தொடங்கி. 'ஸ்ரீகௌஸ்துபஸ்தாநீயனாய்' என்பதற்கு கௌஸ்துபம் ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானிதேவதையென்று ப்ரஸித்தமாகையினாலே அந்தக் கௌஸ்துபத்தினிடத்தில் பண்ணும் ப்ரீதிவிசேஷத்தை அதனால் அபிமானிக்கப்படும் ஜீவர்களிடத்திலும் பண்ணுகிறான் என்று கருத்து. அந்தந்த ப்ரமாணங்களில் ஜீவாத்மாவைச் சொல்லும் விதங்களை நிர்தேசிக்கிறார்— 'க்ஞாதாவென்றும்' என்று தொடங்கி. ப்ரமாணங்களாவன— 'ஜ்ஞாதா:' 'கர்த்தா:' '[illegible]

வகுத்த சேஷியாய் அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதியாய், உயர்வற உயர் நலமுடையவனாய் நமக்கும் பூவின் மிசை நங்கைக்கு மின்பனாய் ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் பெருமானை ஸவிசேஷணனை 'ஒமெ காரணம் தத்வமெ ரொகெ ஸ்ரியப் லாஞ்சனம் ஜகத்பதி:|

வேயநாம், 'ஸிஷ்டிஸ்திதி ஸாயிநாம்' 'சேஷ்யூ: ஸ்வா ர்க்கதவ்யூ:' 'ஸம்ஷாஷி வாரோத்த:', 'பாவஹமிதா ஸ்வஸ்தியெவ்' இத்யாதிகளான [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களிலே [illegible] ஸாஸ்த்ரங்களில் ஆதிவஸ்துவாயிருக்கும் [illegible] திருச்சந்த 'ஜீவாத்மா' என்பது யதாவஸ்த்வாகாரமஹித்ருஜமா நிறக [illegible] ஜீவாத்மா ஆதிவஸ்துவாயிருக்கும் [illegible] [illegible] 'இவன் தனக்கு' என்பதற்கு இட்டபட்டபடு [illegible] முழுச்சொல்லாக ஆத்தம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியது [illegible] [illegible] 'இவன் தனக்கு' [illegible] பிரித்தபதமாய அந்வயிக்காக சொள்ளவேண்டியது அப்பொழுது 'இவன்' என்பது 'இட்டுப் பிறந்து' [illegible] அந்வயிக்கிறது இவ்வளவால பக்வத்தையைக்காண்கிற புருஷார்த்தம் லவக பராபதமென்பதற்கும், அது புருஷார்த்தம் என்பதற்கும் காரணம் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது வகுத்த சேஷியாய் ஸ்வடாவகத்தாலே பரதாதமான ஸேஷியாய அயர்வறும் ஞானம், அயர்வறுமவர்களோ, அதாவது [illegible] அமரர்கள் – [illegible], அதிபதியாய் – ஸ்வாமி பாட, உயர்வற இதரஸஜாதீயங்களை [illegible], உத்கர்ஷம் [illegible], உயர் [illegible], நலமுடையவனாய் – [illegible] ஞானஸாவஸ்யமாதபரனென்றருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று இப்படி அவன் பரனுகில நமக்குத் தாலபனுகையால புருஷார்த்தமெல்லைய பதிப்படி என்கிற ஸங்கையுண்டாகாமைக்காக அவனுடையவெள [illegible] அருளிச்செய்கிறார்- 'நமக்கும்' [illegible]

[illegible] என்றும், [1] துணைப்பொடியாள் திருப்[illegible] [illegible] நீ [illegible] என்றும் சொல்லுகிற [illegible] [illegible] பிராட்டியாரோடே கூடத் தெளிவிசும்பில் [illegible] [illegible] ஆழ்வாரிதே தி [illegible] நாங்கை [illegible]

[illegible] ப்ருவினரிலை [illegible]

[illegible] நமைகளுக்கு [illegible]

[illegible] இனப்பையும் [illegible]

[illegible] துட்கு [illegible] வர [illegible]

[illegible] திரு [illegible]

[illegible] ஷிரா [illegible]

[illegible] வாம்போல அதைப்போல [illegible]

[illegible] அவர்களிடத்தில் பரிவிசெயலை [illegible]

[illegible] ஆதையில் [illegible]

[illegible] வைத்தைகாபம் [illegible]

[illegible] அவன் [illegible]

[illegible] தெளிவிசும்பில் [illegible]

[illegible] ஆகை [illegible]

[illegible] என்று தெளிவிப்பதாக [illegible]

[illegible] தெளிகு [illegible]

[illegible] தெளிகுண [illegible]

[illegible] ஆகை [illegible]

[illegible] ஸ்ரீய [illegible]

[illegible] குலை [illegible] துணை [illegible]

[illegible] தொடியாள் [illegible] திருப்[illegible]

[illegible] நீயுமே திருநிறம் [illegible]

[illegible] நீலநிறப் [illegible]

[illegible] தெளிவிசும்பு [illegible]

[illegible] அதாவது [illegible] கொடுக்கிற இடமாகிய

1 திருவாய்மொழி 4 9 10

2 [illegible]

ஸ்ரீதா [illegible] மானிறபடியே சுயோஸ்ராதிஸஹவாஸமான கலங்காப் பெருநகரிலே ஸஹஸ்ர ஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படும் திருமாமணிமண்டபத்திலே ஸௌஷ்டிகராக்ஷணாதிகள் சேவிக்கப்படுகிற வயல்

[illegible] தெளிந்தவிசும்பு - [illegible] ஆராம [illegible], சுயோத்ருதி - [illegible] திரு [illegible] சுவாராஜிதெதி [illegible] ஸ்ரீதா - [illegible] யா [illegible], நாகவைரோணை [illegible], ஸ்ரீதா [illegible] 'ஸ்ரீதா [illegible] [illegible] செ [illegible] கலங்காப் பெருநகரிலே- [illegible] பட்டணத்திலே இக்தாஸ்யுக்திகளினால் இந்தப்பாராருதலோநகரைஉதாஹரணமாகக்கொண்டு அந்த லோகமும் அதிசயம் என்பது ரூகம்பியது மாறுதிசாரு [illegible] ரோகப்பானையினால் வாதிகரூடியாது ஆகையினால் அப்படிப்பட்ட நகரம் [illegible] யபடியினாலே வைகுண்ட [illegible] விர [illegible] ‘ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலே’ [illegible] ! ‘ஆயிர [illegible] தூண்களையுடையதாகவும், அதிகவிசாலமானதாயும், உயர்ந்ததாயும், மிகவும் ப்ரகாசமுமாகிய எந்த மண்டபத்தில் நித்தியஸூரி களுக்குத் தேவனை பகவான் இருக்கிறாரோ’ என்றாகத்துள்ள [illegible] திருமாமணி மண்டபத்திலே [illegible] [illegible] ‘திருமா’ [illegible] அப்பொழுது மிகவும் அழகுள்ளதும், விஸ்தாரமானதும், [illegible] தனங்களினால் இழைக்கப்பட்டதுமான மண்டபத்திலே என்று

1 தலவகார உபநிஷத்து

ஷவிசேஷத்திலே [1] சென்றால் குடையாமிருந்தால் சிங்காசனமாம் என்றும் [2] 'நிவாஸசய்யாஸந' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஸங்கல்பஸ்வஸங்காரஸ்வபூர்வவஸ்வாசித ஸ்வரூப சேஷ்டிதங்களையும் ஸ்வரூபிய ஸரீரங்களாலே பரிக்ரஹித்து சேஷத்வமே தனக்கு நிரூபகமாகையாலே சேஷனென்றே திருநாமமாம்படியான திருவநந்தாழ்வானாகிற திருப்பள்ளி மெத்தையிலே வாஸிளவராயக்கொண்டு தான் வாழ

அர்த்தம், 'கௌஷீதகீ ப்ராஹ்மண[3]த்தில் 'அந்த பர்யங்கத்தை ஜ்ஞன அதிஷ்டித்து ஸ்வாமியுடைய ஸிம்ஹாஸனத்தைக் கிட்டுகிறான் அந்த ஸிம்ஹாஸனத்தில் பரமாத்மா இருக்கிறான்' என்று ... வபுஷ்விசேஷத்திலே ஸிம்ஹாஸனத்தில், சென்றால்—நடந்தால், குடையாம்—குடையாம், இருந்தால்—உட்கார்ந்தால் சிங்காதனமாம் ... நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் என்றும் புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும் அணையாம் திருமாற்கு அரவு என்று பூர்வாசார்ய ஸூக்தி ப்ரஸித்தம். ஆதிசேஷன் இருக்கும்போது பாதுகையாகவும், முகாந்திரமே பரமாகவும் மணிமயமான தீபமாகவும், அழகிய பட்டாடையாகவும், சாய்ந்துகொள்ள ... 'நிவாஸ சய்யாஸந பாதுகாம்சுகோபதான வர்ஷாதப வாரணாதிபி: | சரீரபேதைஸ்தவ சேஷதாம் கதைர் யதோசிதம் சேஷ இதீரிதே ஜனை:' நிவாஸ இருப்பிடம், ஸய்யா — படுக்கை, ஆஸநம் — ஸிம்ஹாஸனம், பாதுகை, பீதாம்பரம், தலையணை, மழை வெயில் இவைகளைத் தடுக்கும் குடை இவை முதலியவைகளாக மாறியிருக்கிற ஸரீரங்களைக்கொண்டு (பகவானுக்கு) கைங்கர்யம் செய்கிறபடியினாலே அதற்குத் தக்கபடி ஜனங்களாலே சேஷனென்று சொல்லப்படுகிற ... வாஸிளவராய ... நிர்பரனாய்

1 முதல் திருவந்தாதி 53

2 ஸ்தோத்ர 40,

3 கௌஷீதகி 4-1-5

கிற வாத்ஸல்யத்தை ஸவ்யூர்த்தாந்தகளும் ஸஹாஹவித்து க்ரூ
தாத்பூர்வகவேவனுமென்று ஸஹ்ருதய ஞாயிருக்கிற
விருப்படியாக நித்ய ஸ்வாவப்பணனுக்கு அந்தமில்
பேரின்பத்தடியரான நித்யஸூரிகளோடொக்கத்
தானும் ஸாத்யேக்ஷயத்துக்கு ஸாமவொழுந்தை
யாலே யிட்டுப் பிறந்து வைத்து ஸநாதிகாலப்பாலே

[illegible] ‘இளவரசு’ [illegible] வார [illegible]
[illegible]
‘ஷ்[illegible]யன ஸௌாவத்திர [illegible]வஷி தக [illegible]
[illegible] [illegible] ஸ்ரீவ
வாகளின அபிமதப்படி [illegible] நடக்கின்றன என்பது விவ
க்ஷிகட அனுகூல கியபுவாவாயிருக்கும் அவவதை தெரிவிக்க
[illegible], ‘ஸஹ்ருதய [illegible]
[illegible] ‘ஸவ்யூர்த்தாந்தகளும்’
என்பதில் [illegible] ஆகாரங்களுக்கும்
பொதுவாக [illegible] [illegible] அவாசோப
போல இவனும் இட்டுப் பிறந்தவன் என்பது தெரிவிக்கப்படுகி
[illegible] அந்தமில் – [illegible],
[illegible], பேரின்பத்து
[illegible] அடி
யான [illegible]
[illegible]’ என்று ஆழ்வார் தாம [illegible] ஸ
மான அனுபவம் பெற்றமையைத் தனக்கு என்று [illegible]
பொதுவாக அருளிச்செய்கிறபடியால் ஸாவாகபாக்தாரும
[illegible] தாயமாகப் பகவதனுபவம் செய்ய யோக்ய
[illegible] ஒக்க [illegible],
இட்டுப் பிறந்து வைத்து [illegible]
[illegible] ‘இட்டுப் பிறந்தை [illegible]
புகிறான் பிதாவினுடைய தனத்தை அடைவதற்கு தான
பிறந்தபொழுதே யோக்யதையுடையனாகிறானே, அதைப்போல
ஜீவாத்மாக்களும் பகவதனுபவத்திற்கு ஸ்வாபாவிகயோக்ய

ஸாத்ஜுய ¹ "அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம் ஸம்ஸாரபத
[illegible] வீம் வ்ரஜந் | மோஹஶ்ரமம் ப்ரயா
[illegible] தோऽஸௌ வாஸநாரேணுகுண்
டித:" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரபாழியிலே
விழுந்து ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்து தடித்
தாவற்று அழுக்கடைந்து ஒளியழிந்தபடியாலே,
தத்ஹிதவிஷயமாய யதாவஸ்த ப்ரகாராஹிதரூப

[illegible] அநாதிகாலமாயப்பாலே — [illegible]
[illegible],
ஸாத்ஜுய — [illegible], [illegible]
[illegible]
[illegible] 'அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம் [illegible]
களையைச் சொல்லுகிறது அதாவது அநாதிகாலமாயக் கழிக்க
கொண்டிருக்கையிறும் பிறந்து விழிக்கக் பாலவனங் கழிக்கையா
கையிறும், பரம்புருஷார்த்தத்தை அடையாதிலிலே என்று
[illegible] அநேகஜந்மஸாஹஸ்ரீம் — [illegible]
[illegible], ஸம்ஸாரபதவீம் [illegible], வ்ரஜந்
[illegible] வாஸநாரேணுகுண்டித: — [illegible]
[illegible], அஸௌ — [illegible]
[illegible], மோஹஶ்ரமம் [illegible] ப்ரயாத:
[illegible] பாழியிலே [illegible],
[illegible], ஓடியோடி
[illegible] பல பிறப்பும் பிறந்து
[illegible], தடி — [illegible]
[illegible] தாவு அற்று [illegible]
[illegible]
[illegible] 'மோஹஶ்ரமம் ப்ரயாத:
[illegible]
அழுக்கடைந்து [illegible]
ஒளியழிந்து [illegible]

1 விஷ்ணுபுராணம் 6 7 19

நிற்க ஒருராஜா அச்வத்துடனே வேட்டைக்குச் சென்று விளையாடுகையில் [illegible] வாரத் தையறிவதற்கு முனிவே வழிகப்பின் ராஜகுமாரன் எடுத்தாற் கையிற்பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குறிச் சியிலே வளர அவன்தன்னநிலவாத ஸ்வரூபஸ்வாதி

[illegible] வாஸ [illegible] ஸ்வரூப [illegible] இந்த முளியழினை [illegible] [illegible] துறைநி [illegible] 'தகவஹிதவிஷயமாய [illegible] 'தகவ' [illegible] 'ஹி [illegible] [illegible] இவைச [illegible] யயாவசவ்யகாஸ்ரஹிதஜை [illegible] வ்காஸ்ரஹிதஜைய' [illegible] 'வேறுருநிகாணடு நிற்க [illegible] வ்சாஸ்ரஹிதஜைய நிற்க' [illegible] 'ஒருராஜா' [illegible] அச்வத்துடனே [illegible] [illegible]டுத்தாரகையில பிள்ளையாய- [illegible] [illegible] குறிச்சி - [illegible] அவனதனகு' [illegible] ஸ்வரூபஸ்வாதி [illegible] ஏறிட்டுக்கொண்டு - [illegible] இது ஸாதவிகஸஹவாளாதியோகயதை இலலாமைக்கும [illegible] தேஹத்தின் ஆகாரங்களான தேவத்வம், மநுஷ் வம இவைகளை ஆரோபித்துக்கொண்டதறகும் கருஷ்டாநதம படி இநதப்பாகிலும ஸபலாககததிலும கன லவாபாவ

[illegible] | 'ஶதாவெ[illegible] [illegible] [illegible] | ஸ்வயம் [illegible] [illegible] || ஸ்வயம் [illegible] [illegible] [illegible] வஸுந்தரேணாதி | [illegible]

[illegible] 'ப்ருதிவீ' [illegible]

[illegible]

[illegible] 'ஶதாவெ[illegible]' [illegible]

[illegible] 'ப்ராஹ்ம' [illegible]

[illegible] ஓஜஸ்விநீ [illegible] ஶதா [illegible] ஶ்ரியா [illegible] ஸ்வயம் [illegible] வஸுந்தரா [illegible] வஸுந்தரேணாதி [illegible]

கிளிபோல் அவர்கள் பழக்கிவைத்த பாசுரமே தனக்குப் பாசுரமாய் அவர்களுக்குப் பிறந்தவா க்ஷேபபோலே அவர்களுடைய வ்யுத்தியே தனக்கு ஊனுடைய வ்யுத்தியுமாய் அவர் பிறவிக்குரிய தொழில்களிலும் ஆசார ஸம்ப்ரதாயங்களிலும் புதியதுணையே, ராஜமஹிஷியானவள் [illegible] ஜாமாத்ருவிஷயங்களிலே தனக்குப் பெருமிடுவும் மஹாஷ்டோகங்களுமாய

[illegible] தோஷமனாः [illegible], [illegible] ஸம்ஸாமுஜா: [illegible] லவணி - ஆ[illegible], வாதக [illegible] லவநாவி - [illegible], வ்யுத் க்ஷம் - [illegible] ஷ்ருஷ்டம் [illegible] 'வ்யுத்பத்தி டாகி', 'ப்ரக்ருதி [illegible] பாக்ருதி, [illegible] முதலியவைகள் ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களின் ப்ரயோகத்தை புத்தி உண்டாகிறது என்பதை [illegible] அடியிலும், பாசுரமாதி வருதகாங்கள் [illegible] பரபகோரணத்திலு உண்டானபடியிலே [illegible] என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. [illegible] பாசுரமே [illegible] வ்யுத்தி [illegible] [illegible] மாத்திரமாய் [illegible] புருஷார்த்த [illegible] பிறவிக்குரிய [illegible] ஆசாரம் [illegible], [illegible] ஸம்ப்ரதாயம் [illegible] புதியதுணைமே [illegible] செய்யா [illegible] [illegible] ஜாமாத்ருவிஷயங்கள் [illegible] பேறு [illegible], இப்படி [illegible], மஹாஷ்டோ கங்களும் [illegible] காத்தம் கிடைத்த போது ஸந்தோஷம், அப்படிக் கிடைக்கா விடில் துக்கம் என்ற காரியகாரணபாவம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தந்து ஸ்வரூபானுரூபமான புருஷார்த்தத்தினுடைய லாபாலா

[illegible] தனபிறவியறிவார சில ஜீஷிவ்ர [illegible] அவா [illegible] கிடடவொணணைத [illegible] இபபடி ஞாஞிவிஙஙவா [illegible] யாவஜ்ஜீவம் நடககில உதுர [illegible] விரகிலொதபடி [illegible] நிறகுமாபபோலே, இவனும [illegible] தனனுருக கொடுதது

[illegible] ஸவரூபவிருததமான [illegible] எனறு தாகபாயம அன [illegible] போகமும, கிடைககாத [illegible] அது மாறி வாஇருக [illegible] தன பிறவியறிவார [illegible] ‘தனனடியறிவாரகள [illegible]’ படி இவனுககு ஸமாகவாகிகள வாக [illegible] எனறு ஸ்ரீஸாரதீபிகை ஸ்ரீஸா [illegible] ஷீவ்ரயா [illegible], அதா [illegible]

[illegible] கிடடவொணணைக - [illegible] கால அ[illegible] தெரிக [illegible] தெரிவிகக அவா [illegible] இது இரசகனுககு [illegible] யோகயதையிலலாமைககு நிதாஸ [illegible] செயயககூடிய இநத [illegible] அவித யாதியாத [illegible] இநககககூடுமோ? [illegible] இதுபர பரிஹாரம செயயாவிடில யாவ [illegible] அநுபவிககககூடுமெனறு ஸமாதானமருளிச [illegible] — ‘இபபடி’ [illegible] அதாவது அாக [illegible] அனைகியடக [illegible] வொழு வைடு பெற [illegible], விரகிலொதபடி - [illegible], தடடுபபட டிருநதுபபோலே - [illegible] ‘ஷைஸா தூஹிஸாத’ [illegible] ‘சூதிஙடசகதி [illegible] ‘தனனுருக

வேறுருக்கொண்டு திறக, அந்த ராஜகுமாரனுடைய லக்ஷணாதிகளாலே ஜாதிவிசேஷத்தை யறி
ஸாத்விக ஸம் வார் சில யாத்ருச்சிகர் ஒரு விரகாலே
பாஷணம் யிவனை மீட்கப்பெற்று ஸஹிதாநிக்க,
இவனுக்கு வந்தேறியான ஜாத்ரூஷராஹித்யத்தை

கொடுத்து வேறுருக்கொண்டு திறக என்பதற்குத் தனக்கு ஸ்வாபாவிகங்களான பகவச்சேஷத்வ ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வரூபத்வாதிகளை இழந்து அதாவது அறிந்துகொள்ளாமல், தன்னைவிட வேறுபட்ட ஶரீர முதலியவைகளுடையனவாகிய அசேதனத்வாகாரங்களை ஆரோபித்துக்கொண்டு திறக என்று தாத்பர்யம் இவ்வளவால் அனாதியாக அனுபவிக்கப்பட்ட ஆகாரம் ஸ்வாபாவிகமானதன்று என்று அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று இனி இந்தத் தசையிலிருக்கும்பொழுது இவனுக்கு உபதேசாதிகளைக் கொண்டு இந்த ப்ரம்ம ஸிருஷ்டியாய் நிரத விபரீதவாஸனை இருக்கும்பொழுதே ஸ்வரூபப்ராப்தமான புருஷார்த்தங்களில் ருசியும் அதற்குத் தகுணமான குணங்கள், நடவடிக்கைகள் முதலியவைகளும் உண்டாகலாமென்பதற்கும் இந்த ராஜகுமாரனே த்ருஷ்டாந்த மாகக்கொண்டு ஏருப்படுத்தப்படுகிறது — 'அந்த' என்று ஆரம்பித்து லக்ஷணாதிகளாலே – ராஜகுமாரனுக்குரிய சின்னம் முதலியவைகளினாலே 'யாத்ருச்சிகர்' என்பது அப்பரானுடைய நன்மையையே தன் பரமப்ரயோஜனமாக எண்ணுமவர்கள் இதனால் ஸத்துக்கள் இவனுடைய துக்கத்தைக் கண்டு ஸஹிக்கமுடியாமல் இவன் கேட்காமலிருக்கும்பொழுதே சில ஸாமான்ய சாஸ்த்ரவசனங்களை உபதேசிக்கிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது 'ஒரு விரகாலே' என்பதற்கு அவனுக்குத் தங்களுடைய வார்த்தையில் நம்பிக்கை உண்டாகும்படி தங்களுடைய பாண்டித்யத்தினாலே செய்யும் தந்திரத்தினாலே என்பது கருத்து மீட்கப்பெற்று ஸஹிதாநிக்க இவனைக் குறிச்சியிலிருந்து தங்களுடைய அருகில் வரவழைக்கும்படியான ஸமயத்தை அடைந்து, அப்பொழுது இவனிடத்தில் அபிமானத்தைச் செய்ய வந்தேறியான ஜாத்ரூஷராஹித்யத்தை – சேர்ந்து ஆரோபிக்கப்பட்ட ஸ்வாதந்த்ர்யாதியையுடையவன் என்கிற ப்ரமத்தை, வழி விலக்கி – வேடு

வழிவிலக்கி, த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஹாராதிகளாலே உத்தரோத்தரபோகதக்ஷவாயங்களுக்கு யோக்யமாம்படி விரகு செய்து, இவனுக்கு ஸ்வஜாத்யநுரூபமான ப்ராணவ்ருத்திகளைத் தந்தா உபதேசாநுஷ்டானங்களாலே குடிபுகுரவிட்டு இவனுக்கு அநேகதோஷ துஷ்டங்களான ஸ்வர்காதிபோக்யக்ஷுத்ரவிஷயங்களை அருவருப்பித்து, ராஜாதிபோக்யங்களான அதிசயித

வழியில் விலக்கி, அதாவது இவனைவிட்டு நிவர்த்திப்பித்து, அனர்த்திக்கே வழியினின்று விலக்கி, அதாவது அதற்கு உசிதமாகத் தக்க காலாபிகத்து விடாதே 'த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட ஸம்ஹாராதிகளாலே'- என்கிறவிடத்தில் 'த்ருஷ்ட ஸம்ஹார'மாவது தேஹத்தை அழிப்பது முதலியது 'அத்ருஷ்ட ஸம்ஸ்கார'மாவது— உபநயனம் முதலியவை 'ஆதி'ஶப்தம் மேற்சொல்லப்படுகிற உபதேசாநுஷ்டானங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது. 'உத்தரோத்தர'த்தினிடையில் வரப்போகிற, போகதக்ஷவாயங்களுக்கு – ஸாதகத்வத்தின் அங்க உபாயங்களுக்கும், 'போக'மென்பது உக த்ருஷ்டஸாதகங்களும்; 'தக்ஷவாய' என்பது அதற்கு உபாயமான ஆநுகூல்யாதிகளான ஸஹகாரிகளையும் குறிக்கிறது. 'உத்தரோத்தர' என்பது ராஜ்யஸாம்ராஜ்யம் முதலியதும், ஸ்வர்க்கம் முதலியதுமான த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸாதகங்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வஜாத்யநுரூபமான – ஜாதிக்குத் தக்கதுமான, 'ப்ராண வ்ருத்திகளாவன ஸாஸ்த்ர, வ்யாபாரத்தியம், வீரம் முதலியவைகள் உபதேசாநுஷ்டானங்களினாலே- உபதேசத்தினுடைய அநுஷ்டானத்தினாலும் என்ற 'உபதேச'மாவது இவனுக்கு ஹிதமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களைத் தெரிவித்தல் 'அநுஷ்டான'மாவது இவன் இப்படிப்பட்ட நல்ல தசையை அடையவேணுமே என்று பகவத்ஸந்நிதியில் ப்ரார்த்திக்கை என்று ஸ்ரீஸாரப்ரகாசிகையிலே வ்யாக்யாதம் குடிபுகுரவிட்டு புத்ராதிகளிடத்தில் ப்ரவேசிப்பித்து ப்ரவேஶிப்பிக்கச் செய்து, அநேகதோஷ துஷ்டங்களான- அநேக தோஷங்களோடு கூடினவைகளான, ஸ்வர்காதிபோக்ய ஸ்வர்க்கம் முதலிய தாழ்ந்தவர்களுக்கு போக்யமான, க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அல்பவிஷயங்களை, அருவருப்பித்து-

ஸாராஸாரங்களை ஆய்ந்தெடுக்கவல்ல வளவுடை மையையுண்டாக்கி நிறுத்துமாப்போலே, இவ்வாத்மா வுக்குச் சில யாஜிகர் விசித்ராஜீவேந நொடித்து, 1 "புமாந் ந தேவோ ந நரோ ந பஶுர்ந ச பாதப:| ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்து பூபைதே கர்மயோநய:" என்கிறபடியே உருவிப்பற்றின நிலைமையுண்டாக்கி அதுக்கு ஸாதிஶயமான ஸாரார்த்தங்களிலே ஸங்க்ரஹித்தபடி விரகுசெய்து உடம்புதின

அவைகளில் ஜுகுப்ஸை உண்டாகும்படி செய்து இது அநேக காலம் போக்யமாக அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த விஷயங்களிலும் அவைகளின் தோஷங்களை நிரூபித்து ஹேயத்வபுத்தியையுண்டாக்கலாம் என்பதற்கு உதாஹரணம். ஸாதிஶயித ஸாரார்த்தங்களை உத்க்ருஷ்டமான ஸாரங்களை ஆய்ந்து - ஸாராஸார விவேகஞ்செய்து, எடுக்கவல்ல - பரிக்ரஹிக்கக்கூடியதான அளவுடைமை-ஜ்ஞானத்தையுடைத்தாயிருக்கை, நிறுத்துமாப்போலே என்பது 'நிறுத்தினவளவிலே' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. இவ்வாத்மாவுக்கு கீழ்ச் சொல்லியபடி ஸௌஹார்த்தமான ஆசார்யர்களிடம் ஔபாதிகமான ஆகாரத்தினிற்பட்டிருக்கிற ஜீவாத்மாவிற்கு விசித்ராஜீவேந - பிதா முதலியவர்களாயிருந்து 'ஆத்ம'ஶப்தம் மறைய ஹிதை ஷிகளாகக் குறிக்கிறது அனதிகே, தாங்களே நேரில் உபதேசித்தால் அநாதரிக்குமென்று பிதாமுதலியவர்கள் மூலமாக உபதேசிக்கிறார்கள் என்று அர்த்தமாகவுமாம் நொடித்து சொல்லி, புமாந் ஜீவாத்மா ந தேவ:-தேவனுமல்லன் ந நர: - மனுஷ்யனுமல்லன், ந பஶு: பசுவுமல்லன் ந ச பாதப: மரமுமல்லன், ஶரீராக்ருதிபேதாஸ்து - ராஜரிஷியே ஹேதே இவைகள், கர்மயோநய: கர்மங்களைக் காரணமாகவுடைய ஶரீராக்ருதிபேதா: - ஶரீரத்திலுண்டான ஆகாரத்தின் வைத்யாஸங்கள் உருவப்பதைப்புடைத்தாகிய ஶரீரங்களாகட்டிலும், விப்ரத்தைவிலக்ஷணமான (வேறுபட்ட), இந்நிலைமையை-

1 விஷ்ணுபுராணம் 2 13 98

ரூபடியன்றிக்கே ஒரு வெளிச் சிறப்புடையாராகக் வரும் மானவ்ருத்தங்களை உண்டாக்கி ஹேயோபாதேய விபாகக்ஷனுமாக்கி நிறுத்தினவளவிலே, இவனு டைய வடியுடைமையையும் சில யாதிருச்சிகாதியாக

இப்படிப்பட்ட ஸந்நிதி உண்டாகுதி அறவிடாய் அதுக்கு காரணமான ... ஆசார்யபத அனுகூல ... ஸாம்ஸாரிக வ்யாபாரங்களிலே ... காரணத்தில் ... அநுவர்த்து ... ஸ்வயத்நத்தால் ப்ரயோஜனமின்றி விரகுசெய்து அகவிக்கக்கூடியதான உபாயத்தைச்செய்து இதுகாலம் தேஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞானமில்லாதவனை லோகாந்தரத்தில் அநுபவிக்கக் கூடிய புருஷார்த்தத்தில் ஆசைப்படமாட்டான் என்பது ... உட்பட்டு தின்ரூபடி ... தின்னப்பட்டவர்களின் ப்ரகாரம் அதாவது சரீரத்தைவிட வேறு ஆத்மா இல்லை என்றுகின்றப்படியின்றி சரீரத்திலுமுறைக்கப் பட்ட ஆத்மாவோடுகூடிய தேஹாத்மாபிமானிகளின் ப்ரகாரம் என்றாத்து அன்றிக்கே ... ஒருவெளிச்சிறப்பு - ... சிறப்பு, அதாவது ஜ்ஞான விகாஸம், அதை உடையவர்கள் அதாவது தேஹாதிரிக்த ஆத்மஜ்ஞானமுடையவர்கள், ஹேயோபாதேயவிபாகக்ஷனுமாக்கிவிட்ட ... இவை களைப் பிரித்தறியக்கூடிய யோக்யதையுடையவனாகச்செய்து அநாதியான ப்ராதிகூல்யமாகிய அவித்யாதிகளையும், அதற்கும் காரணமான பகவானுடைய லீலாரஸத்திற்கு விஷயமாயிருக்குந்தன்மை யும் அறவாதத்துக்கொண்டு நிற்க, நடுவில் ஆசார்ய உபதேசம் முதலிய உத்தேஜகமுண்டாவது எப்படி ஸம்பவிக்கும்? என்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அநாதியான ஸம்ஸாரத்தில் பூர்வ பூர்வ காமங்களின் விசித்ரமான பரிபாகத்தினால் யாதருச்சிக ஸுக்ரு தாதிகள் ஸம்பவித்தது அதினாலே பகவானுடைய நிக்ரஹ ஸங்கல் பம் சாந்தமாகிறபடியினாலே உத்தேஜகம் ஸம்பவிக்கலாம் என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — இவனுடைய' என்றாரம் பித்து அடியுடைமையையும் ...ரணத்தையுடையவனாயிருக்க

வந்த யோக்யதையையும் அளவுடைமையையும் ஆசார்யப்ராப்தி நேராகக் கண்டு ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வசேஷியாலே ஹ்ருஷீதராய் தாமங்களும் காரணிகொத்தராயிருப்பார் சில தேசிகர். 1 'ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷ ஸம்ஹாரஞ்சும் யத்ருச்சா ஸுக்ருதம் ததா । விஷ்ணோ: கடாக்ஷச்ச அத்வேஷாபிமுக்ய ஸாத்விகை: ॥ ஸம்பாஷணம் ஷடேதானி ஹ்யாசார்யப்ராப்திஹேதவ:' என்கிற படியே நேர்பட்டு அந்த ராஜகுமாரனுக்கு சில

தையையும், அதாவது ஸ்வாபாவிகமான [illegible], பகவானுடைய ஸஹஜகாருண்யத்தினால் விஷயமாயிருக்கையையும் சில யாத்ருச்சிக அடியாக வந்த யோக்யதையையும் சில காமிகர்களின் உபதேசாதிகளாக காரணமாகக்கொண்டுண்டான போக்யதையையும் **யோக்யதை** - ஆஸ்திக்யம் [illegible] **அளவுடைமை** - [illegible] **நேராகக் கண்டு** விசதமாக அறிந்து, அனுபிக்கை, [illegible] இவன் விஷயத்தில் செய்யப்போகிற உபதேசங்களுக்கு யோக்யங்களாக அறிந்து **ஸர்வசேஷியாலே** - [illegible] சேஷியான [illegible] **ஹ்ருஷீதராய்** அத்யாயாதி யாயிருந்து [illegible], **இருப்பார்** [illegible] **தேசிகர்** ஆசார்யர்கள் **ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷ** - பகவானுடைய **ஸஹாரஞ்சும்** - [illegible] ததா அப்படியே, **யத்ருச்சாஸுக்ருதம்** - [illegible] **விஷ்ணோ: கடாக்ஷம்** பகவானுடைய கடாக்ஷம் **அத்வேஷம்** - பகவானிடத்தில் [illegible] **ஆபிமுக்யம்** - பகவானிடத்தில் [illegible] **ஸாத்விகை:** - ஸாத்விகர்களுடன், **ஸம்பாஷணம்** ஸம்பாஷிப்பது, **ஏதானி** [illegible], **ஷட்** - ஆறும், **ஆசார்ய ப்ராப்திஹேதவ:** ஆசார்யனை அடைவதற்குக் காரணங்கள் **'என்கிறபடியே'** என்பதற்குச் [illegible] உதாஹரிக்கப்பட்ட ப்ரமாணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வரிசையாக என்பது **நேர்பட்டு** - [illegible] இப்படி [illegible]

1

ராஜாஜ்ஞா நேர்பட்டுப் பிறவியை யுணர்த்தி மே
லுள்ள ப்ரியதமங்களையும் ஹிததமங்களையுந் தெளிவித்
தொரு விரகாலே அந்த ராஜாவுக்கும் ராஜகுமார
னுக்கும் பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷாகாங்க்ஷையை உத்தம்ஸிக்கு

ரை அத்யுத்க்ருஷ்டமான பரமாத்மஸ்வரூபத்தையும் தன்னு
டைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்துத் தான் அநர்ஹன் என்று நினைத்து
அந்தப்புருஷார்த்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்காமல் போகும்படி ஸம்ப
விக்குமே என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக அந்த ராஜபுத்திர
னையே த்ருஷ்டாந்தமாகக்கொண்டு புருஷார்த்தத்தின் ஆநந்தரூபத்
வத்தையும், அது ஸ்வத்வ ப்ராப்தம் என்பதையும் உணர்த்தி
அதில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி செய்கிறார்கள் என்று ஸமாதானம்
[illegible] 'அந்த' என்று ஆரம்பித்து 'நேர்பட்டு'
என்பது [illegible] 'இவனுக்கும்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது
[illegible] 'நேர்பட்டு' என்கிறவரையில் [illegible] அந்வயிச்செய்கைக்கு
'சில ராஜாஜ்ஞா நேர்பட்டு' என்கிறவரையிலும் உதா
ஹரணம் [illegible] இதயாதி மேலவரும் 'இவ
னுக்கும்' சேர்க்கத் உதாஹரணம் 'உத்தம்ஸிக்குமாப்
போலே' என்று [illegible] 'தத்ராவ்ருத்தி ப்ரஸங்களிலேயுமென்னு'
என்பதாம் [illegible] பிறவியையுணர்த்தி - இவனு
டைய ராஜகுமாரனுடைய பிறப்பைத் தெரிவித்து, இது அர்ஹதவ
[illegible] ப்ரியதமங்கள் ஐஶ்வர்யப்
ப்ராப்தி [illegible] ஹிததமங்கள் - இப்படிப்பட்ட
[illegible] உபாயங்கள், பரஸ்பர ஸம்ஶ்லே
ஷாகாங்க்ஷையை ஒருவரையொருவர் அந்யோந்யம் சேர
வேண்டுமென்கிற ஆசையை, அதாவது, பிதாவுக்குப் பிள்ளையை
அடையவேண்டுமென்கிற இச்சையையும் பிள்ளைக்குப் பிதாவைச்
சேரவேண்டுமென்கிற இச்சையையும் உத்தம்ஸிக்குமாப்
போலே வருத்திசெய்யுமாப் போலே இக்கால பிதாவிற்
கும் புத்ரனுக்கும் ஒருவரையொருவர் சேரவேண்டுமென்கிற ஆசை
இதற்கு முன்பே இருக்க அதை ராஜாந்தரங்கர்கள் வருத்திசெய்
கிறபோலே பகவானுக்கு ஸர்வஜீவகோடிகளைக் குறித்தும்
பொதுவாக இருக்கும் ஸஹஜ காருண்யம் இவனுடைய காமங்களி
னால் தடுக்கப்பட்டிருந்தபடியாலும், இஜ்ஜீவாத்மாவுக்கு த்தவ

மாம்போலே, இவனுக்கும் 1 "நாயம் தேவோ ந மர்த்யோ வா ந திர்யக் ஸ்தாவரோऽபி வா । ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும், 2 'தாஸபூதா: ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:' என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகுமங்காதுஞ் சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய ஸ்ரிய:பதி நாரா

ஜ்ஞானம் உண்டாகும் ஸமயத்திலேயே பகவானை அடையவேண்டுமென்கிற ஆசையிருக்கப்போதிலும் அது அநாதிகாலவாஸநாருசிகளிலே கட்டுப்பட்டிருந்தமையாலும் இவ்விரண்டு ப்ரதிபந்தகங்களையும் நீக்கிப் பரஸ்பராகாங்க்ஷையை ஆசார்யர்கள் வருத்திசெய்கிறார்கள் என்பது கவியோதிதம். இதை ப்ரகரணத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவனுக்கும்' என்றாரம்பித்து. இவனுக்கும் - இந்த ஜீவாத்மாவுக்கும், அயம் - இந்த ஜீவாத்மா, தேவ: - தேவனுமல்லன், ந மர்த்யோ வா - மனுஷ்யனுமல்லன், ந திர்யக் - திர்யக்குமல்லன், ந ஸ்தாவரோऽபி வா - ஸ்தாவரமுமன்று, ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், ஜ்ஞாநாநந்தமய: - ஜ்ஞானாநந்தங்களை ஸ்வரூபமாக உடையவன், பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, சேஷ: சேஷபூதன். ஆத்மா தேஹங்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டிருக்கிறது என்கிற உபதேசம் செய்யப்பட்டது முன்பேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் இங்கு பரமாத்மாவுக்கு சேஷபூதன் என்பதை உபதேசிக்கிறார்கள் என்பதில் இந்த வசனத்தை உதாஹரித்தருந்த தாத்பர்யம். ஸர்வே ஆத்மாந: எல்லா ஆத்மாக்களும், ஸ்வத: - ஸ்வாபாவிகமாகவே, பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, தாஸபூதா: - தாஸர்கள், பொங்கு - வந்து அடைந்துகொண்டிருக்கிற, ஓதம் - ஸமுத்திரத்தினால், சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட, புவனியும் - பூமியும், இது லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷணம், விண்ணுலகும் - பரமாகாசத்திலிருக்கும் லோகமும் அதாவது நித்யவிபூதி, அங்கு இந்த இரண்டு விபூதியிலுமுள்ளோர், ஆதும் - ஒன்றும்,

1

2 மந்த்ரராஜபதஸ்தோத்ரம்.

யனானுடனே கூடலதுவக்கைத் தெளிவித்து, இவனுக்கு தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களிலே முயன்று இவன் பெறுகிற பேற்றைத் தங்களுக்குப் பொன்னுலகையும் புவனி முழுதையும் ஆளுகையாக உகந்து, அதடியாக அன்றீன்ற கன்றுக்கிரங்கிச் சுரக்கும் பெற்றவையைப்போலே இத்தேசிகர் இவ்வாத்மாவுக்கு அஜ்ஞாநஸம்ஶயவிபர்யயங்களை தீரவேணும் என்று மிகுதி குறைவறச் சுரக்கும் பாசுரங்களைக்

சோரார்பே - விடாய்ப்பட்டவர், ஆளகின்ற ... செங்கோலுடைய - ஆஜ்ஞையையுடைய, 'செங்கோல்' என்று ... செய்யப்படும் ஆஜ்ஞை ... கூடலதுவக்கு ... முயன்று ... செய்து ... இவன் பெறுகிற பேற்றை - ... பொன்னுலகையும் - நித்யவிபூதியையும் புவனி முழுதையும் - லீலாவிபூதியையும், ஆளுகையாக - ... உகந்து ஸந்தோஷித்து அதாவது இவன் புருஷார்த்தத்தை அடைவதையே தங்களுக்கு உபயவிபூதியினுடைய கிடைத்தாப்போலே ஸந்தோஷித்தது என்று அர்த்தம் இத்தால் 'பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ' என்கிற திருவாய்மொழிப் பாட்டில் ஆசார்யர்களுக்கு உபயவிபூதியும் ப்ரத்யுபகாரமாகாமையினாலே கேவலம் கருணையினாலே செய்யவேணுமென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்திருப்பது தோற்றுகிறது இருவரும் பெறுகிற என்று பாடமாம் அப்பொழுது மோக்ஷம் மோக்ஷிக்கிறவரும் பெறுகிற என்றர்த்தம் அதடியாக - அப்படிப்பட்ட ... ஸம்பந்தமாக, அன்றீன்ற கன்றுக்கு - அப்போது பெற்ற கன்றுக்கு, இத்தால் ஆசார்யர்களின் வாத்ஸல்யம் சொல்லப்பட்டது ... இத்தேசிகர் ... சுரக்கும் ... அஜ்ஞாநம் அறியாமை ஸம்ஶயம் - ஸந்தேஹம், விபரீதம் - தப்பான ஞானம், தீரவேணும் - நீங்கவேணும், என்று - என்று நினைத்து, மிகுதி வேண்டாத அம்சங்க

கொண்டு 1 "தத்வேந யஶ்சிதசிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவ' இத்யாதி
களின்படியே ஈஶ்வரனுடையவும் ஈஶிதவ்யங்களு
டையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவஸம்பந்தங்களும், போகா

ரின் விஸ்தாரம் குறைவு [illegible] அம்சங்களின் சுருக்கம்
அற இந்த க்ரந்தகாரர் [illegible] ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி
இதிஹாஸபுராணாதிகளும் மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்
களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு வேண்டும் அம்சங்களைத் தெரிந்து
கொள்ளலாமே? ஆகையினால் ஆசார்யோபதேசத்தினாலேயே
அறியவேண்டும் என்கிற நியமம் கூடுமோ? என்கிற ஶங்கை பரி
ஹரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியென்னில்—ஸ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதி
க்ரந்தங்கள் மிகவும் விஸ்தருக்கங்களாகையினாலும், பூர்வாசார்ய
க்ரந்தங்கள் மிகவும் சுருக்கமாகவிருப்பதனாலும், இவைகளையெல்
லாம் அல்பஜ்ஞானமுடையவர்கள் அறிவது கூடாமையினாலே, சீக்
கிரத்தில் தத்வஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கக் கூடிய ஆசார்யோப
தேசமே மிகவும் ஆதரணீயம்—என்று அப்படியே ஸ்ரீமத்ஸம்
ப்ரதாயபரிசுத்தியில் "ஸத்ஸம்ப்ரதாயரஹிதைர் ந ஶாஸ்த்ரார்த்த
நிர்ணயம் [illegible], ஸாங்க்ய [illegible] உபயாஸ்த்ரா
காது" என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அப்படி ஆசார்யர்க
ளினால் உபதேசிக்கப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை எளிதில்
தெளிவிப்பதினால் இந்த க்ரந்தம் ஆதரணீயம் என்பது திருவுள
ளம் முமுக்ஷுவுக்கு இவ்வளவு அர்த்தங்கள் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என
பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'தத்வேந யஃ' என்று
ஆரம்பித்து 'தத்வேந யஶ்சிதசிதீஶ்வர தத்ஸ்வபாவபோகாப
வர்க்கததுபாயகதீருதாரஃ । ஸந்தர்ஶயந் நிரமிமீத பு
ராணரத்நம் தஸ்மை நமோ முநிவராய பராஶராய" என்று
பூர்ணமாக இந்த ஶ்லோகத்தின் அர்த்தத்தையே அனு
வதிக்கிறார்—'ஈஶ்வரனுடையவும்' என்றாரம்பித்து ஈஶி
தவ்யங்களினுடையவும் நியாம்ய வஸ்துக்களினுடைய
வும், அதாவது பகவானால் நியமிக்கப்படுகிற சேதநாசேதநங்களி
னுடையவும் என்று தாத்பர்யம் இத்தால் தத்வத்ரயங்களும்
அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று 'ஸ்வபாவஸம்பந்தங்களும்'

---

1 ஸ்தோ—ஶ்லோ—4

வஸ்துக்களும், த்யாஜ்யோபாதேயங்களான இவற்றினுடைய உபாயங்களும், இவற்றின் மதிப்ரகாரங்களும் உத்தாநார்த்தங்களான மோக்ஷவிரோதிகளுமாகிற இவ்வர்த்தங்களை முமுக்ஷுவான இவனறிந்து

என்கிறது. 'தத்த்வ' என்ற பதம் விவரிக்கப்பட்டது. 'ஸூசிதா'வாவது அதிகாரிகளுக்கு அஸாதாரணமான … 'ஸூஹ்ருதா'வாவது அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களின் … விசேஷங்களை 'ஸம்பந்த'மாவது … ஸரீராத்மபாவாதிகளை இந்த ஸ்லோகத்தில் 'ஸூஹ்ருதா' என்பதினால் … உபலக்ஷணமாய் … 'ஹோம'மாவது வைராக்யாதி ஆசாரங்கள் 'ஸ்வஸ்மிந்' … 'த்யாஜ்யோபாதேயங்களான' என்பதினால் … அதிகாரிக்குப் போக்யங்களும் அவைகளின் உபாயங்களும் என்றதாக அறிய வேண்டும் என்கிற சங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது. அதாவது போக்யங்கள் த்யாஜ்யங்களென்று தெரிந்துகொள்ளுவதற்காக அவைகளில் தோஷதர்சனம் அவச்யம் வேண்டியிருக்கையினாலே அவைகளும் அறியத்தக்கவைகள் என்று தாத்பர்யம். அப்படியே உபாயம் முதலியவைகளை அறிவதற்கும் ப்ரயோஜனம் அறியத்தக்கது. ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்று சொல்லப்படும் அர்த்தபஞ்சகங்களில் ஸ்வாத்மப்ராப்திவிரோதி ஸ்லோகத்தில் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்யப்படாமையினாலே அவைகள் குறிக்கப்படவில்லை என்கிற திருவுள்ளத்தினால் 'உத்தாநார்த்தமோக்ஷவிரோதிகளும்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றிக்கே, இந்த ஸ்லோகத்தில் மோக்ஷவிரோதி என்று அருளிச்செய்யப்படாவிட்டாலும் அஹித, போகம், தத்பாயம் என்கிற சில விரோதிகள் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே அவைகளையும் இங்கு அருளிச்செய்யப்படாத அவித்யாகாமவாஸநைகளையும் சேர்த்து அபிப்ராயத்தில் கொண்டு 'உத்தாநார்த்த' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதாகவுமாம். உத்தாந - சொல்லப்பட்ட, அநர்த்த - சொல்லப்படாத. இப்படி ஸம்ப்ரதாயஸாரார்த்தமான இவைகள் ஆசார்யோபதேசத்தினாலே முமுக்ஷுவுக்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களா

ஜ்ஞாதவ்யங்கள் இவ்வெழுங்களெல்லாம் ஸஜ்ஞாத விஷயஸ்வரூபாப்ரஸியில ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே ஸங்க்ஷிப்தஸாரோத்தரேண ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது.

ஞானாய அவைகளைப்பற்றி ஸம்ப்ரதாயார்த்தஸாரம் என்று அருளிச் செய்யாமல் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் என்கிற இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பித் திருப்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் அநுஸந்திக்கிறார்—‘இவ்வெழுங்களெல்லாம்’ என்று ஆரம்பித்து இதற்குக் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் என்று தாத்பர்யம். மற்ற ஶாஸ்த்ரங்கள் இவைகளையெல்லாம் பூர்ணமாகவும், விஸ்தாரமாகவும் நிரூபிக்கையினால் அப்படி ப்ரதிபாதிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயமும் அதின் வ்யாக்யானரூபமான இந்த க்ரந்தமும் அவஶ்யம் ஆரம்பணீயம் என்று திருவுள்ளம். ஸஜ்ஞாதவிஷய ப்ரமாணப்ரமேயங்களை நிரூபிக்கும் ஸ்வரூபாப்ரஸியில - ஸுதரூபமான ப்ரபாணங்களின் ஸமுதாயத்தில், ஸாரதமமான- மிகவும் ஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலே- திருமந்த்ரம் த்வயம், சரமஶ்லோகம் என்கிற மூன்று ரஹஸ்யங்களிலும், ‘ஸங்க்ஷிப்த’ ஸாரோத்தரேண- ஸங்க்ஷிப்தங்களான ஸாரார்த்தங்களான அர்த்தங்கள் அடங்கியதால் ‘ஸார’ ப்ரதிபாதகங்களான அவைகளின் ‘உத்தர’ ப்ரதிபாதநப் பட்டதாகத்திலே சொல்லுவது அதாவது ஸங்க்ஷேபத்தினாலே அர்த்தாதமான அர்த்தங்களில் ஸாரமான அர்த்தங்களை ரேகில பதங்களினாலேயே சொல்லுகிறது. இப்படித் தம்முடைய க்ரந்தத்திற்கு மூலமான ரஹஸ்யத்ரயங்களும் அவை மூலமாக ஸம்ப்ரதாய ஸாராரத்தங்களும் ப்ரதிபாத்யங்களாகையினாலே இக்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்று திருவுள்ளம். இந்த ராஜகுமாரனை த்ருஷ்டாந்த மாக நிரூபித்திருப்பதினால் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸமந்வயாதிகரணஸித்தாந்தத்தில் “யதா உ கஸ்சித் ராஜகுமாரோ பால்யாத் ஶபரஸங்கநாத் கிராதஸ்த்ஷு க்ஷு: நஷ்ட: ஐதிராஜ்ஞா விஜ்ஞாத: ஸ்வயம் ராஜ்ஞாதவித்யக: செந்வித் ஜிஜ்ஞ பட்டனை வஸிஷ்டக: கயிம் தப்வேதஸாஸ்த்ர: ஷைவஸ்வஷ்டஃ ஸவஷ்கஜ்யாணமாண்கஸஷ்ந ‘பிதா தே ஸர்வலோகா

திருவுடன் வந்த செழுமணி போல் திருமால் இதயம்
மருவிடம் என்ன மலரடி சூடும் வகை பெறு நாம்
கருவுடன் வந்த கடுவினை யாற்றில் விழுந்து ஒழுகாது
அருவுடன் ஐந்து அறிவார் அருள் செய்ய அமைந்தனரே

[illegible] வாஸுதேவ [illegible] விய[illegible]
[illegible] ஸங்கர்ஷ [illegible] நஷ்டம் [illegible]
[illegible] இதி [illegible]
[illegible] 'ஸஹம் [illegible]
[illegible] இதி [illegible]
[illegible] ராஜா [illegible]
[illegible] விதித [illegible]
[illegible]
[illegible] '' என்று
அருளிச்செய்யப்பட்டபடி நப்பின்னை தாத்பர்யம் விஸ்தாரமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டதாயிற்று.

இப்படிக் கீழ் அருளிச்செய்யப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் ஸுஸங்க்ரஹமான ஸ்ரீமதாசார்ய அநுஸந்திக்கும் ப்ரகாரத்தை எளிதில் எல்லாரும் விசதமாக அறியும்பொருட்டுத் தமிழ்ப் பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் — திருவுடன் என்று ஆரம்பித்து.
திருவுடன் — லக்ஷ்மியுடன், வந்த — உண்டான க்ஷீராப்தியில் என்று தாத்பர்யம். செழு — ஸ்லாக்யமான, மணிபோல் — கௌஸ்துபரத்னம் போல், திருமால் இதயம் — ஸ்ரிய:பதியினுடைய திருமார்பு, மருவிடம் — வஸிக்கும்படியான ஸ்தானம், என்ன — என்று சொல்லப்பட்ட, மலரடி — புஷ்பம்போன்ற திருவடிகளை, சூடும் — ஸிரஸா வஹிக்கும், வகை பெறு நாம் — ப்ரகாரத்தை அடைந்திருக்கிற நாம், கருவுடன் வந்த — கர்ப்பத்தோடே வந்ததான, கடு — க்ரூரமான, வினையாற்றில் — கர்மப்ரவாஹத்திலே, விழுந்து ஒழுகாது — அந்தப்ரவாஹத்தின் வழியிலேயே ஓடாமல், அருவுடன் — ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவுடன், அதாவது ஸரீரஸம்பந்தமற்ற ஆத்மாவுடன், ஐந்து — ஐந்து அர்த்தங்களையும் அதாவது அர்த்தபஞ்சகத்தையும், அறிவார் — அறிந்த ஆசார்யர்கள், அருள் செய்ய — நமக்கு

கருணை செய்ய அதாவது இவைகளை உபதேசிக்கும்படி கருணை செய்ய அமைந்தனரே அமைந்தார்கள்

'திருவுடன்வந்த' என்பதால் கவியமர்கின்ற காரணமாயிருந்ததைக்கொண்டு பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றுமிடத்து நாம், பிராட்டி பரிக்ரஹமாகையினால் ச்ரியபதிக்கு மிகவும் அபிமானபாத்ரபூதர்கள் என்பது கபாதிகம் அதாவது பிராட்டியுடன் கூட உண்டானதென்று ஏத்தத் தொல்வயம் பகவானால் திருமார்பில் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைப்போல் பிராட்டியை முன்னிட்ட நம்மிடத்திலும் ஸ்ரீபோஷகநுஜ்ஜையைச் செய்வான் என்று தாத்பர்யம் 'பாகவினை மிக்க கொண்டுடனே யனியிப் பாலப்பட்டது யாக்கவக்கரும் சோகொட்டனென்றோனுவா புதுத் திருந்து' இத்யாதி திருவாய்மொழிப் பாசுரம் இங்கு ஸமாதேயம் 'செழுமணிபோல்' என்பதால் ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனாகையினாலே மலாதயமென்பது விவக்ஷிதம் இக்கால் ஜெனனப்ப ஜீவாத்மாக்களின் அபிமானி தேவா நயாசனையிலே அரிசா பானும் பரிதியை ஆகிலை அப்ரகாசமான ஸீதாசரனிடத்திலும் பண்ணுகிறான் என்பதைக் கூறுகிறது 'திருமால்' என்பதால் பிராட்டி பரிக்ரஹமான நம்மிடத்தில் கருணை பண்ணுவதற்குக் காரணம் 'அலர்மேல்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்குமம்மான்' பெருமா பணிமாறிடுமாதாமைதம்', ஈறுர், 'உலஹார வீக்ஷய் ... தனி நீதவராயிதொழியுமெத்துவிழுந்' ... பிராட்டியினிடத்திலுள்ள வ்யாமோஹாதிசயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது இக்கால் மறுக்கவொண்ணாத புருஷகாரத்தின் ஸ்ரேஷ்டம் கயோகிதம் 'மலரடிசூடும்' என்பதினால் அந்த ஸ்ரிய:பதியின் திருவடிகளின் போக்யதாதிசயம் ஸூசிதம் இது ஸர்வ ஸக்தாய்ஸம்பந்துர் ... "யாவனூ வரணனை வராதர: பாயிவ்வ்ருநநாஸ்திகள் | ஸிரஸா பாரயிஷ்யாமி மலர் ஸ்ரீ மதிஷ்யித்வி" என்றபடியே ஈரத்துச் சேர்ந்திருக்கி செய்யக்கூடியவை அந்த திருவடிகள் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே மலர் - புஷ்பங்களை அடி - திருவடிகளிலே, சூடும் - சூட்டு, வகை - ப்ரகாரத்தை என்றாக்கமாகவுமாம் அதாவது திருவடிகளில் மலர்களைச் சூட்டும்படியான பாக்யத்தையுடைய என்று அர்த்தமாகையினால் மற்றைய கைங்கர்யங்களும் உபலக்ஷிதங்கள்

இத்தால் 'நாட்டாகப் பலர் நாடிச் சேமத்தோடும் நாரணன் தன் வாட்டாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று' என்கிற திருவாய்மொழிப் பாட்டின் அர்த்தமும் 'க்லேசாபஹாரிராஜம்' என்கிற பத்தின் அர்த்தமும் ஸூக்திகங்கள் நாம்' என்பதிலே ஸூக்திகளைப் போலவே இந்த அம்சத்தில் யோக்யதையுடைய ஸகல ஆத்மவர்க்கங்களும் சேர்த்துச்சொல்லப்படுகின்றன. அன்றிக்கே இப்படிப் பட்ட யோக்யதையைத் தமிடத்தில் கண்டு கடமையே பஹுமானித்துப் பேசுகிறார்களாம். 'கருவுடன் வந்த' என்பதற்குக் கர்ப்பவாஸத்திற்குக் காரணமாயும் காரியமாயுமிருத்துடன் சேர்ந்து வந்த என்றாக்கும். அன்றிக்கே அநாதியாக நம்முடன் சேர்ந்திருப்பதினாலே நமக்குத் தெரியாதபடி சேர்ந்திருக்கிற என்றாக்கும். 'கரு' என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷார்த்தத்தைக் கடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆசார்யர்கள் அன்றிக்கே "யஸ்ய ப்ரஸாத ... நாஸ்ய" என்றும் 'நரகம் புகும் பாவம் செய்தேன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே நம்மால் பரிஹரித்துக்கொள்ள முடியாமை அர்த்தமாகவுமாம். 'விழுந்தொழுகாது' என்பதிலே இப்படி ஆசார்யர்கள் கருணைசெய்யாவிடில் அந்தக் கர்மபரம்பரைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்போம் என்பது விவக்ஷிதம். ஒருகாலத்திலும் அதிலிருந்து உத்தாரணம் பிறவாது என்றுகாட்டியும். 'அருவுடன்' என்பது ஸர்வஸம்பந்தம் ஸ்கந்தாங்கத்திற்கு ப்ரதானம் என்பது மேலே அநேக காரணங்களைக்கொண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டபடியோறிகைக் திருவுள்ளப்பற்றியருளிச்செய்தபடி. இது நம் ஸ்கந்தங்களைத் தவிர மற்றவர்களினால் அறியப்படாமையினாலே 'அரு' என்றருளிச்செய்யப்படியாகவுமாம். அமைந்தனரே' என்பதிலே அந்தக் கலையிலே அந்த ஆசார்யர்களுடைய உபதேசமே நம்முடைய அஜ்ஞாதிகளைப் போக்கடிப்பதற்குப் பர்யாப்தமானது, மற்றவைகள் அபர்யாப்தமானவை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஆனாலும் ஈஸ்வரன் கர்மத்திற்குத் தகுந்தபடி பலன்கொடுப்பவனாகையினாலே அநாதியாக இவ்வளவு காலத்திலும் உண்டாகாத ஆசார்யப்ராப்திக்குக் காரணமான கர்மங்களும் ஈஸ்வரானுக்ரஹமும் இப்பொழுது உண்டாயின என்பது அஸங்கதமாகாதோ? அப்படி விசேஷகாரணமாக உண்டாகும் பக்ஷத்தில் ஸர்வருக்கும் உண

கஉுாவிஷுாஷிவகெ வுதிவாஈஷ
ஜிஹா நாஷிவி த்ருவுவாஹெ
தத்தூாஜெ விவக்ஷிஹவுவதி ஹி
விவியா ஸவவுஸிஷாஜஸிஷா ।
தஜ்ஜுஸ்வாவகாஸவுயஉஈஈ
கூவாரஹரணாஃ கஹாசிஃ
உாஜெஷுஷுயவுாஜஸஂவஜிபிஸ
ஹவிதா கஷ்ஷிஷிஸுஂ விவஷுஃ ॥

உதி ஸ்ரீகவிதாகிகஸிஂஹஸ்ய ஸவதந்துஸ்வதந்துஸ்ய
ஸ்ரீஉஜெஷ்டநாயஸ்ய வேஷாஜோசாயஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீஉஹுஹஸ்துயவாஜெ உவொஷூாதாயிகாஸஃவுயஉஃ ॥

ஸ்ரீஉத நிடஸாஜஉஹாவஹஸிகாய நஃ ॥
ஸ்ராாதுபபுல திருவேங்கடமுடையா ஈதிருவடிகளே சரணம

டாகவேணடாவோ வெனனில ? இதறகு ஸமாதானமாகக கூற
'உணிவாஃ' ...டு ஸாததிரத்தில் நிரூபிககப்பட்ட அா
ததகை விஸதாரமாக நிரூபித்து நிசசயிகக அதிகாரமுணடு எனகி
கடாகிறா—'கஉுாவிஷுாஷி' எனறு தொடஙகு

பவா] ஜஹ - சிசுத தொகுதியை, வுதிவாஈஷம் -
நுவலியாரு பு நடிசசுகொணடு, ஜிஹாநாஷிவி த்ருவுவாஹெ அாதி
யாபுர விசிகயாயுபிறகா ந பரமபரையாயபு நடக்கும, கஉு-
புணயபாபருபமான ககமஙகள, கவிஷுா கறவுமுள சூனமா
னைதிலை பு சனிப பரமபாகிம அ ஏனாா சூஷி லைவ ாா
வி பலைவகளாகிய, வகெ - சசாரகதி தொடா சகாாமோ
சுழனறுகொணடிய நகிறபடியிறுல ஜீவாசகளை நாபாக நிரு
பிககபபடடுருககினறன ஸவுஸிஷாஜஸிஷா ... வி த
காகஙகளிலும ஏறபடடகான, தத்தூாஜெ அாநக ஙாாலா
வி. விவியா - அநேக விதமான, விவக்ஷிஃ - பாபாக
மானது, ஹவதி ஹி - வருகிறதலலவா, தஃ - ஆகையினால,

றுஷ்டு ... ..., ஷ்ப ... , கூவகாரம் - இட ...
... ஆபஜேமாறு ... ரனாட னை ...
, ஈஜயா ... , மூஜஹ, ஊணை - பிடிகப்பட
... , ... கஷ்ரீகஃ - ... ,
வவஸ்ரீகஃ ... உ ... ... , ஊநெசேஷ்யஜாஆ
வாவவ்யிரவி ... ... உண
... ... கஷாவீகஃ ...
... ஙவீதா ...

... 'கஷூாவீஷ்ராதிவஞை' ... அவிஞ
ை, ... ரசி, பாகருகிஸமபதம் இவைகள் ஒன்றுக்கு
ஒன்று ... ... இடைவிடாமல் சுழன்று
கொண்டு வருகின்றன என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஆதிவா
... ... மற்றொரு
... உண்டாக்குதல் ... உண்டாகா
... உண்டாகாமை எனகிற பரிஹாரம் அரு
... ... 'சுஜாதி' ... ...
... ... விவ
... 'விதுஆவாஹ' ... ...
... ...
... ... 'அவாஹ' ... ... ஓவ
தைப்போ ... ... இவைவிடாமம் அதைப்போன்ற
... ... விடாமல் வருகொண்டேயிருப
... 'தத்ததாஜ' ... ... பல
... ...
... 'வவிபாஹவதிஹி' ... ...
... ... அதிகாரிக்கு கககப ... அதிகார விஷயங்களான
... ... என்பது ... ...
பட்டிருப்பதுபோல் என்று ... ... ஒரு குறுமே
குறுவ ... வயது ... ... முதலிய வயத
... ... அநேகவிதமான ... காரணமா
யிருப்பதைக் கண்டிருக்கிறோமல்லவா என்று திருவுள்ளம்

'[illegible]' என்பதற்குப் படியே சாஸ்த்ரார்த்திகள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது அவஶ்யம் அப்படிக்கில்லாவிடில் [illegible] ஸித்தாந்தங்களில் சொல்லப்படும் மோக்ஷங்களும் தது(உ)பாயங்களும் இவ்வளவு காலமில்லாமல் இப்பொழுது உண்டாவதற்கும் சிலருக்கு இல்லாமல் சிலருக்கு உண்டாவதற்கும் காரணம் சொல்ல வழியில்லை என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'ஸுகா' என்பதற்கு [illegible] என்றர்த்தம் அதாவது பரலோக மென்னுமொன்றை ஒப்புக்கொள்ளாத சார்வாகனும் அவனால் மோக்ஷமென்று சொல்லப்படுமதைச் சிலரே அனுபவிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், காமம் என்றே சொல்லித் தீரவேண்டுமாகையினால் அவனும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது என்று [illegible] 'ஸுவ்யூஹாவகாஶ' இத்யாதிக்கு [illegible] களையும் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணத்துடனிருந்தபோதிலும் அநாதியான கர்மமாகிற சகடம் சுழன்றுகொண்டுவந்ததினால் அவகாஶம் ஏற்படாமலிருந்தது, ஒரு ஸுக்ருதபரிணாமகாலத்தில் கொஞ்சம் அவகாஶம் ஏற்பட அதினை வழியாக விஷயீகரித்தது என்று தாத்பர்யம் அதாவது அநாதியான பகவந்நிக்ரஹஸங்கல்பத்தை யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகள் விலக்க பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யத்தினால் விஷயீகரிக்கப்படுகிறான் என்று [illegible] வசிப்ரு ஷணைகள் [illegible] ப்ருயுக்தவாரவஸ்ய: ப்ருஹம: । [illegible] க்ஷித்வலச்சேத் ஸுக்ருதலக்ஷணே க்ருதிஸ் ஸாணக்ஷ த[illegible] வாஜ [illegible]' என்று ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் இவர் தம்மாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு அனுஸந்தேயம். 'க்ஷதாவிஸ்' என்பதற்கு அந்[illegible] ஸுக்ருதாதி பரிணாம விஶேஷத்திற்கு இதுகாலம் என்றறிய முடியாதாகையினால் எப்பொழுதாவது ஒரு ஸமயத்தில் என்று அர்த்தம். '[illegible]' என்பதற்கு [illegible] 'க்ஷமி' என்பதற்கு [illegible] அதாவது '[illegible]' என்கிற [illegible] ஶ்லோகத்தினபடியே அதற்குத் திவ்யமான நமக்கும் மனதினால

ஸம்ஸாரமுடையாத மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யமும் கிடைக்குமென்று [illegible] 'ஐத்ரும்' [illegible] விகசாட்டுகிற [illegible] உசர [illegible] தாட்கிறது அகா வது இக்குபுர இல்லாதவைகளும் ஈடக்கு அதயக்கம் அஸம்பா விதங்கசாகாரா [illegible] கதுசகாதிரள் நாம் சீனக்காதிருக்கச் செய்தே சாரி [illegible] கககிறு [illegible] டபாகை இந்த லோகத்தில டாதயக்கு தி [illegible] ராகநிருக்கிறு [illegible] போ [illegible] வ என்று காத [illegible] அனுதிக 'ஐத்ரும் வ்யஷ்டிக்' [illegible] சிருபிக்க பட்டே ஆசார்யகடாக்ஷத்தைப் பெற்று ஹேயோபாதேய விவேக பூர்ணடவனான [illegible] ருயன என்றாக்கமாகவுமாம் [illegible] பொழுது 'ஐத்ரும்' [illegible] சப்ரிக்ஷப்பட்ட என்றாக்கும் 'அவி [illegible] பத்திறந ஸாம்ஸாரிக பலன்களையும் சோகதுச சொல்லு கிறது அது கருஷ்டாந்தாரம் அந்தக்க சாம்பாரிபாகங்களி று [illegible] ஸாம்ஸாரிக பலன்களை அனுபவிப்பது போல மோக்ஷ ஸாம ராஜ்யத்தையும் அனுபவிப்பான் என்று திருவுள்ளம்

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

மஹாமஹோபாத்யாய

ஶ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்

செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யானத்தில்

உபோத்காததிகாரம்

முற்றிற்று

ஸ்ரீ:||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸார நிஷ்கர்ஷாதிகாரம்.

[ரஹஸ்யத்ரயங்களின் உபயோக விசேஷம் — மோக்ஷ ததுபாயங்களில் ஸம்பந்தமே ப்ரமாணம் — அகில ஸாரதமமாம உபாதேயம் — ரஹஸ்யத்ரயார்த்தம் மிகவும் உபாதேயம்]

ஶ்ருதிபதவிபரீதம் க்ஷ்வேளகல்பம் ஶ்ருதௌ ச
ப்ரக்ருதிசபலஷண்டப்ராயகாம்யம் ந வாச்யம் |
ததிஹ விபுதகுப்தம் ஶ்ருதகோடீதா விசிந்த
ஜீவநிஷ்கர்ஷதாபேஸ்த்யாதஸம் ஸாரமாயுஷ: ||

ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படி ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்களை விசாரித்து ஸாரஸார ஆரம்பணீயம் என்று விகல்பித்தது, ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யான ரூபமான இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்பது எப்படி பொருந்தும்? வ்யாபக மந்த்ரங்களாகிய வேத மந்த்ரங்களும் உபநிஷத்துக்களும் ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை ப்ரகாசிக்கும்படியிருக்க அவைகளைவிட்டு ரஹஸ்யத்ரயங்களை மாத்திரம் பரிக்ரஹிக்கைக்கு நியாமகமென்ன? உபநிஷதாதிகளும் ஸாரதமங்களானவையிருக்க 'க்ஷுத்ர விஷய ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டியில் ஸாரதமமானது ஸங்க்ரஹத்திலே' என்று சொல்லி அருளிச்செய்யத் தகுமாகாதோ என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் இந்த அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய அந்த அர்த்தங்களையெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்து ஒரு ஸ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் — 'ஶ்ருதிபதவிபரீதம்' என்று ஆரம்பித்து.

பதவுரை] ஶ்ருதிபதவிபரீதம் - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற மார்க்கத்துக்கு விருத்தமானதும், க்ஷ்வேளகல்பம் விஷத்

[illegible], ஶ்ராந்தஸ்ய [illegible] ஆக்ருதி [illegible] [illegible] வாராஹே [illegible] ஹோம [illegible] ஆஹவநீயஸ்ய: [illegible] மான பாகம் அதாவது அடைவதற்கு உபாயங்களை [illegible], நமஸ: [illegible] சொல்லக்கூடியது [illegible] தஸ்- [illegible] விஶ்வம் [illegible], [illegible] ஶாஸ்த்ரம் [illegible], உபநிஷத்ஸு தாவேஷு: [illegible], உத்தமம் ஸாரம் [illegible], ஶ்ருதிஷ் தா: [illegible] க்ஷயா: [illegible] ஸம்பாதிக்கிறார் அதாவது [illegible] சேர்க்கிறார் [illegible]

[illegible] ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் அர்த்தத்திற்கு [illegible] 'ஶ்ராந்தஸ்ய [illegible] அவி [illegible] (அநாதியாக இடைவிடாமல் வந்துகொண்டிருப்பவைகளை [illegible] உண்டாவதற்கு ஸம்பாவனையே இல்லாத) என்று சொல்லப்பட [illegible] 'யாவாநய உதபாநே [illegible] ஸர்வத: [illegible] தாவாந் ஸர்வேஷு வேதேஷு [illegible] விஜாநத: [illegible] படியே முமுக்ஷுவுக்கு அநுபாதேயங்களான [illegible] இருக்கின்றன என்று காட்டுவதற்கு ஆக்ருதி ஹோம' [illegible] ஸாக்ஷாத்காரம் வாராஹே ஹோம' [illegible] ஆஹவநீயஸ்ய' [illegible] யும், அவைகளின் உபாயங்களையும் சொல்லுகிற பாகம் என்று [illegible] 'நமஸ:' என்பதற்கு அவைகள் அர்த்தம்

காலங்களில் நாசமாகக் கோறபின்போதிலும், புனர் ஜன்மா
ந்தரத்துக்குக் காரணமாகையினாலே பின்னும் நாசத்தைக் கொடுக்
கூடும் ஆகையால் என்று கருத்து. 'தத்' என்பதால் கீழ்ச் சொ
ல்லியவைகள் காரணம் என்பதைக் குறிக்கிறது. 'விவர்ஜ்
யம்' என்பதற்குத் தள்ளிக்கொள்ள அமுதம் நீக்கவேண்டியவைக
ளை ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அர்த்தம் 'பூர்வாசார்
ய ஸுரக்ஷிதாம்' என்கிறபடியே ஸ்ரீ நாதமுனிகள் முத
லாக ஸ்ரீ அப்புள்ளார் வரையிலான ஆசார்யர்களினால் ரக்ஷிக்கப்
பட்டது என்று தாத்பர்யம். இதனால் ரஹஸ்யத்ரயங்களுக்கு
விபரீதங்களான பூர்வாசார்யர்களின் பரிக்ரஹ விசேஷமாகிற
மேன்மை சொல்லப்பட்டதாகிறது. 'நிரு வேதா வேதாப்யந்
ஸமுத்ராய ஸாயுதம்' 'மதிவாதா மனப்பாவ்ரி வந்தமானம்'
திஸாதி விபாரிகா ஊர்தந்மஹீதா:' என்கிறபடி ஸாக
ரமான அம்ருதம் கேவலம் மரணத்திற்குப் பயந்தவர்களினால்
அங்கீகரிக்கத் தக்கது, இந்த அம்ருதம் ஸம்ஸாரமாகிற மரணத்
திலிருந்து பயந்தவர்களினால் அங்கீகரிக்கத் தக்கது என்று தாத்
பர்யம். ... 'ஸம்ஸாராக்நி விதீவந வ்யபகத ப்ரா
ணாத்ம ஸஞ்ஜீவனீம்' என்று ஸ்ரீ பராசர பட்டரால் செய்யப்பட்
டருளப்பட்ட ... 'விவிநக்தி' என்பதற்கு அவதா
ரித்துக் கலக்கப்பட்டு ஸாரம் பிரிக்கப்பட்டது என்று ஆகக்கம் இந்த
ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி பக்கலிலே அநேக
ஆவ்ருத்தி உபஸந்னம் பண்ணி ரஹஸ்யார்த்தங்களை சிக்ஷித்த
பரசார்ய அநுஸந்தாநம் 'உபநிஷத் ரத்நாகரேப்ய:' என்ப
தற்கு உபநிஷத்து மிகவும் ஸாரபூர்வமாகையினால் அம்ருதமய
மான ஸமுத்ரம் அதில் ஸாரதமமானவை இந்த ரஹஸ்யத்ர
யங்கள் இது அபூர்வமானமை, அதாவது- க்ஷீரஸமுத்ரத்திலிருந்து
அம்ருதத்தைக் கடைந்தெடுத்தாப்போல, அம்ருதமயமான ஒரு
ஸமுத்ரமிருந்து அதின் ஸாரபூதத்தைக் கடைந்தெடுப்பதைப்
போலிருக்கின்றன இந்த ரஹஸ்யத்ரயங்கள் என்று தாத்பர்யம்
இங்கு உபநிஷத்தை அம்ருதஸமுத்ரமாக நிரூபித்ததினாலே உப
நிஷத்துக்கள் அநந்தங்கள் என்பதும், அதிலும் பரபந்துக்கு அது
பாதிப்பங்கள் உண்டென்பதும் தோற்றுகிறது 'உத்தம் ஸா
ரம்' என்பதற்கு இதைவிட மேம்பட்ட ஸாரபூதம் இல்லை

என்று தாம்ப்ர... விசோயுமுரஷூம்’, ‘உத்தீம் ஸரம்’ என்கிற பதங்களினால் மற்றவர்களால் வ்யாக்யானத்திரங்களில் கிட ரஹஸ்யத்ரயத்தின் ப்ரமாண ... ஸாதிக்கப்பட்டது ‘ஜ்ரூதாஹீ தாஸ்’ என்பதினால் ம்ருதராசநி ... உண்டான சுவையைப் படுகிறவர்கள் என்று ஏற்படுகிறபடியினால் உபநிஷத்துக்களுக்குத் வ்யாக்யானம் பண்ணுகைக்குக் காரணம் அருளிச்செய்யப்பட்டது ‘ஆயுர்தாஸ்’ என் ... ஸப்தத்தில் ... யே அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்கிற ஆசையுடையவர்கள் என்கிறார் ‘அனாஸ் யாதா வேதாஹீ யேஷாம் மத க்ருயர்தாஸ்’ என்கிற வாக்யத்தினாலே கிடைத்ததானதாகையினால் பரயோஜனமில்லாத அபார்த்தங்களிலிருந்து வேதத்தாரம் விலங்கின புத்தியை உடையவர்கள் என்று கருத்து. ஆகையினால் அனுபவத்துக்ளான மற்றைய விசயாதானங்கள் அவர்களுக்கு அனுபாதேயங்களாகையினாலே அவர்கள் இந்த வ்யாக்யானம் பண்ணப்படவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. ஆக இதனால் வேதம் க்ஷீரஸமுத்திரம் என்றும் உபநிஷத்துக்கள் அதில் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட அம்ருதமென்றும் அதிலும் அநுபாதேயங்கள் கலந்து இருக்கிறபடியாலே அனுபாத ஸமுத்திர ஸஜாதீயமாய் அதிலிருந்து கடைந்தெடுத்த உத்தமமான ஸாரம் ரஹஸ்யத்ரயமென்றும் ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் அதற்கு வ்யாக்யானமான இந்த க்ரந்தம் ஆரம்பணீயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. இப்படி இந்த இரண்டு அதிகாரங்களும் இந்த ப்ரபந்தம் ஆரம்பணீயம் என்கிற அர்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறபடியினால் இவை இரண்டும் சேர்ந்து ஒரு பேடிகை என்பது கவேதிகம். இப்படியே மேல் ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ர, அர்த்தபஞ்சக தத்வத்ரய பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரங்கள் நான்கும் சேர்ந்து தத்வநிரூபண பரமாகையினால் அவைகள் ஒரு பேடிகை. அதற்குமேல் ஆறு அதிகாரங்கள் அங்கங்களுடன் கூடிய உபாய விசேஷத்தை நிரூபிக்கிறபடியினால் ஒரு பேடிகை. அதற்குமேல் பத்து அதிகாரங்கள் புருஷார்த்தத்தை நிரூபிக்கிறபடியினால் ஒரு பேடிகை. ஆக இந்த நாலு பேடிகைகளுமாகச் சேர்ந்து ஸாராஸாரமயம் தத்வநிரூபணம், உபாய நிரூபணம், புருஷார்த்த நிரூபணம்— என்கிற நாலு அர்த்தங்களைப் பற்றியதாகையினால் இவை நான்குமான முதல் இருபத்திரண்டு

இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்த்ரம் [1] 'ஸர்வ மஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்த்தம்' என்கிறபடியே கன்னயத்தை ரஹஸ்யத்ரயங்களின் பற்றிய எல்லா வஸ்துக்களையும் உபயோகவிசேஷம் அறிந்து தரும்படியாயிருக்கையாலும் சரமச்லோகம் [2] 'ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்று தான் சொல்லுகிற உபாயமொன்றையுமே யனுஷ்டிக்க ஸர்வோபாய ஸாத்யஸித்தி யுண்டாமென்று ஸ்தாபிக்கையாலும், த்ரயமும் க்ர

அதிகாரங்களுமாகச் சேர்ந்து அர்த்தானுஸந்தானபாகமாகிறது என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது

இப்படிக் கீழ் ச்லோகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கும் அர்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்போகிறவராய், ஸாரதமமான வ்யாபக மந்த்ராதிகளை விட்டு இந்த ரஹஸ்யத்ரயங்களை வ்யாக்யானம் பண்ணுவதற்குக் காரணம் என்ன? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு [illegible] உக்தம் ஸாரம்' [illegible] செய்த [illegible] இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் [illegible] ஸர்வம் [illegible] அர்த்தங்களும் அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்த்தம் [illegible] இருக்கும் அறிந்து தரும்படியாயிருக்கையாலும் - [illegible], 'சரமச்லோகஸ்ய ஸாக்ஷாச்ச்ரேண ஸாவெத்ய யென யெநைஷ ஷைதந்நராவஸ ஸ தஸ்யாஹம் இதி சரமச்லோகஸம்ப்ரஹ:' என்றிவை காரிகையில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அர்த்தப் பலன்களுக்குத் தனித்தனியே விதிக்கப்பட்ட உபாயங்களை விட்டுப் ப்ரபத்தி ஒன்றையே அனுஷ்டித்தால் அவைகளினால் வரக்கூடிய பலன்களெல்லாம் வரும் என்று சொல்லுகிறபடியி னாலே என்று தாத்பர்யம். இதற்கு த்வயத்திற்கு முந்தி சரமச்லோகத்தை எடுத்தது அனுஷ்டானம் உண்டாவதற்கு முந்தி

---

1 நாரதீய கல்பம் 10   2 கீதை 18-66

ஶ்ருத்யாதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே தன்னை யொருக்கால் உச்சரித்தவனை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் க்ருதக்ருத்யனாக்க வல்ல வைபவத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமே முமுக்ஷுக்களுக்கு ஆதரணீயம்

அஸ்ஸாரமல்பஸாரஞ்ச ஸாரம் ஸாரதரம் த்யஜேத் |
பஜேத் ஸாரதமம் சாஸ்த்ரம் ரத்நாகர இவாம்ருதம் ||

ஸித்திவாக்ய விசாரம் இருக்கவேண்டுமென்கிற திருவுள்ளத்தினால் 'கம்' பரிகியானது அந்தரம் தவயம் விசாரிப்பட்டதாகில் ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவிக்கிறது என்றாதத்முள்ள வாக்யம். க்ருதக்ருத்யராய் தன்றும் செய்யப்பட்டவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தவன், அதாவது— தவ்யத்தைக் கொண்டு ப்ராணனைத் பண்ணினவன் தான் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்து முடித்தவனாகையினாலும், அதற்குமேல் மோக்ஷத்திற்காகத் தான் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுமில்லாமையினாலும் 'க்ருதக்ருத்யன்' என்று சொல்லப்படுகிறான். 'ரஹஸ்யத்ரயமே' என்னுமிடத்தில் ஏகாரத்தால் பரமான வ்யாபகமந்த்ரங்கள், உபநிஷத்துக்கள் முதலியவைகள் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகின்றன.

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயமே ஆதரணீயம் என்று நிஷ்கர்ஷிக்கை கூடுமோ? வேதங்களிலும் அநுபாதேயாம்சங்கள் கலந்திருந்த போதிலும் உபாதேயாம்சங்களும் இருக்கிறபடியினாலே அவைகளை அறிய வேதாந்த விசாரம் பண்ணலாமே? என்கிற சங்கைகளுக்கு உதாஹரணத்தைக்கொண்டு ஸாரதமமே க்ராஹ்யம் என்று அருளிச் செய்கிறார்— அஸ்ஸாரம் என்று தொடங்கி. அஸ்ஸாரம் - ஸாரமில்லாததையும், அல்பஸாரம் - கொஞ்சம் ஸாரமுள்ள பாகத்தையும், ஸாரம் - ஸாரமுடைய பாகத்தையும், ஸாரதரம் - மிகவும் ஸாரமான பாகத்தையும், த்யஜேத் - விட்டுவிட்டு, ரத்நாகரே - ஸமுத்ரத்தில், அம்ருதமிவ அம்ருதத்தைப் போல சாஸ்த்ரம் - சாஸ்த்ரத்தில், ஸாரதமம் இதற்கு மேற்பட்ட ஸாரமில்லையென்று

வாசோவாசாமகோசரம் தத்வாயதும் ச்ருத்ய
க்ஷாதி ப்ரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதபடியா

மோக்ஷ தத்துபாயங்களில் ஸம்பந்தமே ப்ரதானம்

மே இவற்றிற்கு[1] ஸாஸ்த்ரசெக்ஷு
ஜநார்த்தநம்[2] தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யா
கார்யவ்யவஸ்திதௌ[3] ஸம்பந்தஸ்த்தூணி நிஷ்ணாத: வாசம்

சேர்ப்பதற்கு உபாயமாக ஹேதுஸ் - அடைய
வேண்டிய இக்காரிகையின் அர்த்தத்தை விஸ்தரமாக மேலே
உபபாதிக்கப்போகிறவராய் மோக்ஷ தத்துபாயங்களை அறிவதற்கு
ஸாஸ்த்ரமே அவஸ்யம் அபேக்ஷிதமென்பது விவக்ஷிதத்தாலல்லவோ
ஸாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமமாம் உபாதேயம் என்பது விதிதிக
குமே? என்று ஸாரத்தைப் பரிசீலிக்கிறார் — 'வாசா
வாசாமகோசரம்' ... 'ச்ருத்யக்ஷாதி' என
கிற ... 'அக்ஷி' ஸப்தம் அவ்யக்தத்தைக் குறிக்கிறது
அறியவொண்ணாதபடியிலே - அறியமுடியாதபடியிரு
க்கை ஸாஸ்த்ரசக்ஷு ஸாஸ்த்ரத்தினாலே ஜநார்த்தநம் பகவானை,
சக்ஷு - அறிகின்ற தஸ்மாச் ஆகையால், தே-உனக்கு,
ஸாஸ்த்ரம் ஸாஸ்த்ரமே, கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ - செய்ய
த்தக்கது, செய்யத்தகாதது என்கிற வ்யவஸ்தையில்,
ப்ரமாணம் - ப்ரமாணம் ஸம்பந்தஸ்தூணி வேதத்தினால் உண
டாக்கப்பட்ட ஞானம், நிஷ்ணாத: மிக்க ஸாமர்த்தி
யமுள்ள உடையவர், வாசம் ஸ்தூ விசேஷங்களினால் உண
டாக்கப்பட்டு ப்ரகாசிக்கும் ஞானத்தை, அவி
முக்தி அடைகின்ற ப்ரமாணத்தின் ஸம்பந்தஸ்தூணா
மக்கியம் வாசம் ஸ்தூ விசேஷங்களை எல்லாம் விவரிக்கின்ற
படியினால் ப்ரமாணமாவது விவேகாதிகளினால் உண்டாக்கப்படு
கிற ஜ்ஞானம் என்று அர்த்தமாகிறது இத்தால ப்ரத்யக்ஷாநு
மானங்களினாலே காசிகாதிகளைப் போல யதார்த்தத்தை ப்ரமத்
தைத அறிந்தாலும் அது கார்யமாகாது என்பது ஏற்பட்டது

---

1 பார உத் 69 5 2 கீதை 16 24 3 பார ஸாந்தி 276 2

வ்யுஷ்டியிமுக்தி' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸங்க்ஷேபேணம் அவ்விடத்தில் [1]'அநந்தபாரம் பஹு

அதில் ஸாரதமாம்ஶம் உபாதேயம்

வேதிதவ்யம் ஸ்வல்பஶ்ச காலோ பஹவஶ்ச விக்நா: | யத் ஸாரபூதம் ததுபாஸீத ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவாம்புமிஶ்ரம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில்

'ஶப்தம்' என்பதும் 'அநாத்யநந்தவாக்ய ஸஹிதம் யதுப விஜ்ஞானம் தச் ஶாஸ்த்ரம்' என்று ஸ்ரீமத் ந்யாயபரிசுத்தியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே அநாப்தர்களினால் சொல்லப்படாததும், அர்த்தஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குவதுமான ஶ்ருதி, ஸ்ம்ருதி முதலியவைகள் என்று தாத்பர்யம். இப்படியானால் 'ஜ்ஞாநி வேதாஶ்வகாரஸ்' என்கிறபடியே பதினாறு வித்யாஸ்தானங்களும் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்று வசனங்கள் சொல்லுகின்றனவே, அவைகளில் க்ரமமாக எல்லாவற்றையும் அப்யஸித்துக் கீழ்ச்சொல்லிய ஸாரதமாம்ஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாமாகையினால் முதலில் ஸாரதமாம்ஶங்களையே அறிய வேண்டும், மற்றவைகளை விட்டுவிட வேண்டும் என்பது விருத்தமாகாதோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்கு வசனபூர்வகமாக ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — 'அவ்விடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து அனுபாஷிக்கக் கீழ் அருளிச்செய்த காரிகையில் ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமாம்ஶம் உபாதேயம் என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பது சில ப்ரமாணங்களில் ஸாராம்ஶம் க்ராஹ்யம் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு விரோதியாதோ? என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — அவ்விடத்தில் என்று ஆரம்பித்து 'அவ்விடத்தில்' என்பது ஸாரதம்ஶம் ஸங்க்ராஹ்யம்' என்பதைக் காட்டுகிறது அநந்தபாரம் நிஶ்சயிக்கமுடியாத கரையையுடைய பஹு-அநேக ஶாஸ்த்ரம் வேதிதவ்யம் அறிய வேண்டியது, காலோ-காலமும் ஸ்வல்ப: அல்பமானது, விக்நா: கஷ்டங்கள், பஹவ: அநேகங்கள், (ஆகையினால்) யத்-எந்த, ஸாரபூதம் ஸாரமாகிய அர்த்தம்,

1. உத்தரகீதை—3—1.

‘ஸாரஹ்ருதம்’ என்கிற வடிகாலே ஶ்ருதிவசமான நிரூபாதிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதமஶ்ரேஷ்டம் உபாதேயம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிஶாஸ்த்ரங்கள் அஸத்ஸாரங்களாகையாலே அநுபாதேயங்கள்

அம்புமிஶ்ரம் - ஜலத்துடன் கலந்த, **க்ஷீரமிவ** - பாலைப்போலே, (இருக்கின்றவற்றை), **தத்** - அதைக், **ஹம்ஸோ யதா** - ஹம்ஸம்போலே, அனுஸந்திக்க, **ஹம்ஸோயதா** - ஜலத்தைப்போலிருக்கிற புருஷன், **உபாஸீத** - ஸாதிக்கவேண்டும் என்று புராணத்தில் **‘ஸாரஹ்ருதம்** என்று சொல்லியிருக்கிறது மேற்காரிகையில் இருக்கும் **‘ஸாரதம’** ஶப்தத்தைக் குறிக்கிறது என்று நிர்ணயம் செய்கிறார் — **‘ஸாரஹ்ருதம் என்கிற’** என்று ஆரம்பித்து இங்கு ஸம்ஹித தத்ராபி ஹ்ருதம் என்கிற வாக்யத்தைச் சேர்த்து ‘ஸாரீஹ்ருதம்’ என்று சொல்லாமல் **‘ஸாரஹ்ருதம்’** என்றிருப்பதனால் எல்லாவற்றையும்விட உத்க்ருஷ்டமான ஸாரமே சொல்லப்படுகிறது என்கையாலே **ஸாரஹ்ருதம்** என்பதற்கு **‘ஸாரதம’** ஶப்தமாகிய ரஹஸ்யத்ரயம் அர்த்தம் என்று தாத்பர்யம் **ஶ்ருதிவசமான** என்பதால் ஸாரஶப்தத்தோடு அன்வயிக்கிறது **‘நிரூபாதிகஸாரத்தை விஷயீகரிக்கிற ஸாரதமஶ்ரேஷ்டம்’** என்கிற ஶப்தம் ஸாரதம என்பது அதின் அர்த்தத்தைப்பற்றியாகையினாலே நிருபாதிக ஸாரமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே ரஹஸ்யத்ரயமே **‘ஸாரதமஶ்ரேஷ்டம்’** என்று தாத்பர்யம் அனுஸந்திக்க, இங்கு **‘ஸாரஹ்ருத’** ஶப்தமும் நிருபாதிகஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்தைச் சொல்லுகிற ஆசார்யன் **‘அஸாரம்’** என்று ஆரம்பிக்கும் காரிகையில் உபாதேயமாகச் சொல்லப்பட்ட **‘ஸாரதம’** என்று நிரூபிக்கப்பட்டதால் இந்த **‘ஸாரஹ்ருத’** ஶப்தத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். அபயோபூர்வ **‘ஸாரதமஶ்ரேஷ்டம்’** என்பதற்கு **‘அஸாரம்’** என்கிற ஶ்லோகத்தில் **‘ஸாரதம’** என்கிற பதத்தின் அர்த்தம் என்று கருத்து **‘உபாதேயம்’** என்பதற்கு அங்கீகரிக்கத் தக்கது என்றர்த்தம் கீழ்ச்சொன்ன **‘அஸாரம்’** முதலியவைகளை நிரூ

வைதிகரில் வ்யவஸாயத்தில் ஐஹிக ஹிதஸாதந ப்ரதிபாதகமான ப்ரதேசங்கள் ஸத்த்வஸாரமானவையாலே ஸுக்ராஹ்யம் ஆமுஷ்மிக ஹிதப்ரதிபாதகங்களான ஐஹிகஹிதத்தில் நாட்டில் ஸுப்ரஸித்த ஹிதத்தை உடைத்தாகையாலே சிலர்க்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் தீர்க்கவேதிகளுக்கு தோஷதுஷ்டமாகையாலே ஸங்க்ராஹ்யமல்ல ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு யதார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் அம்சமும் ஸாரதரமாயிருந்

பிக்கருளுகிறார்— 'வாஹ்ய குத்ருஷ்டி' என்றாரம்பித்து 'வாஹ்ய' என்பது [illegible] பரமான [illegible], சார்வாக பௌத்த, ஜைன, யோக பாசுபதாதி மதங்களை, 'குத்ருஷ்டி' என்பது பூர்வமீமாம்ஸை முதலியவற்றின் மதங்களை 'அத்யந்த அஸாரங்கள்' [illegible] இம்மை மாத்திரமன்றிக்கே அதிருஷ்டபலத்தையும் கொடுக்கக்கூடிய தாயிருந்தாலும் "யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய: யாஸ்ச காஸ்ச குத்ருஷ்டய: | ஸர்வாஸ்தா நிஷ்பலா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா ஹி தா: ஸ்ம்ருதா:" [illegible] இங்கு விவக்ஷிதம் 'வ்யவஸாய' [illegible] 'ஐஹிக ஹித ஸாதந' [illegible] அனுபவிக்கக் கூடிய பலன்களுக்கு உபாயங்களான சாமங்கள் 'ஸத்த்வஸாரமானவையாலே' என்பது [illegible] விவக்ஷிதம் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார் 'ஆமுஷ்மிகஹிதப்ரதிபாதகங்கள்' [illegible] அனுபவிக்கக்கூடிய ஸ்வர்க்காதி லோகங்களுக்கு உபாயங்களைச் சொல்லுகிற பாகம் சிலர்க்கு - ஸாராஸார விவேகமில்லாதவர்களுக்கு ஸாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் [illegible] சொல் [illegible] லும், 'தீர்க்கவேதிகளுக்கு' [illegible] நாசத்தைக் காரணமாக உடைத்தாயிருக்கை, அதாவது கஷ்டப்பட்டுச் செய்யவேண்டிய உபாயங்களின் [illegible] 'ஆதி' ஸப்தத்திலே மேலே முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் அல்பத்வம், அஸ்திரத்வம், துக்கமிச்ரத்வம், துக்கோ

த்தேயாகிலும் அதிலும் ஸங்க்ஷிப்தமானவற்றை த்தான் ஸாரஜ்ஞருக்கு ஸந்தோஷமும் வாராது தத்வ ரஹஸ்யத்ரயங்களை வெளியிட ஆக்ஷேபம் வாராததாகையாலே விசேஷித்து உபாதேயம். அவ ரவர்களுடைய வம்ஶத்திலும் வ்யாவ்ருத்திக்கு அந னாத்தங்களுடைய ஸம்ப்ரதாய மாகையாலே மிகவும் ஸாரதமமாயிருந்துள்ள ரஹஸ்ய

ரஹஸ்யத்ரயம் மிகவும் உபாதேயம்

தாத்தகவ ஸ்ரீகாஞ்சீபுரமாக, ஸ்வாபாவிகா நந்த வி[illegible] ஆத்தத்வ ஷ்டி [illegible] தத்வஸாரம் — [illegible], ஸாரதமமாயிருந் ததேயாகிலும் [illegible] ஸாரஸங்க் க்ஷேபங்கட்டிலும் மேம்பட்டதாயிருந்து மிகவும் ஸாரமானது என்று [illegible] ‘ஸந்தோஷம்’ [illegible] கொண்டு [illegible] ஷ்மாகையாலே [illegible] [illegible] யதா ஸம்ஹவ புனா டான வேதாந்த [illegible] செய்யப்பட்டிருப்பதினாலே கைவல்யாதுவகமிலும் [illegible] ஸோஷங்களில் சிலவற்றை [illegible] அவைகள இத்தும் இது அனுபாதேயம் என்று அருளிச் செய்கிறபடி [illegible] காரணமாகிறது [illegible] விவேகிக்கு [illegible]

பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களை பகுத்தறிகவலுக்கு அதாவது கீழ் அதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே சில காமிகாதியாக ஹோ [illegible] விடாச [illegible] அவ்வம்ஶத்திலும்-பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை பாதிபாதிக்கும் உபநிஷத்பாகத்திலும் இக்கால அல்பகாலவர்த்திகளாய் அனேக விகல்பங்களை உடையவர்களான நமக்கு முமுக்ஷுக்களுக்கு தெளிவிக்கும் திருமந்த்ராதிகளே மிகவும் ஸாரதமம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது [illegible] ‘ஸ்வஸாரம்’ என்ற [illegible] டிருப்பதினாலே, பரமாத்ம ஸ்வரூபாதிகளை பாதிபாதிக்கிற உபநிஷத்பாகம் ஸார

த்ரயம் ஆகையால் [1]'அணுப்யஶ்ச மஹத்ப்யஶ்ச ஶாஸ்த்ரேப்ய: குஶலோ நர: । ஸர்வதஸ் ஸாரமாதத்யாத் புஷ்பேப்ய இவ ஷட்பத:' என்கிறபடியே ரஹஸ்யத்ரயம் முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு மிகவும் உபாதேயமாகக் கடவது

த்ரயம் என்று இந்த அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்படி ஸாரதமமான உபநிஷத்பாகமும் உபாதேயமென்று ஸித்தித்திட்டிருக்க, ரஹஸ்யத்ரயமே முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸாரணீயம் என்று இங்கு அருளிச்செய்தது விரோதியாதோ? என்ன அறியக்கடவதெல்லாவற்றிலும் ஸாரதமம் என்றோ அதுவே உபாதேயம் என்று ஸமாதான வசனபூர்வமாக அருளிச்செய்கிறார் — 'ஆகையால்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஆகையால்' என்பதற்கு கீழ்க் கூறிய காரணத்தினாலே என்றர்த்தம். அதாவது எல்லாவற்றையும் விட ரஹஸ்யத்ரயம் அத்யந்த ஸாரதமமாகையினாலே என்றபடி. இது மிகவும் உபாதேயமாகக்கடவது என்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் 'அணுப்யஶ்ச' என்று ஆரம்பித்து. குஶல: = அத்யாத்ம ஶாஸ்த்ரங்களில் விவேகமுடைய, நர: = மனிதன், அணுப்ய: = அல்பங்களாயும், மஹத்ப்ய: = பெரியவைகளாயுமிருக்கும், ஶாஸ்த்ரேப்ய: = ஶாஸ்த்ரங்களிலிருந்து, ஸர்வத: = எல்லாவற்றையும் காட்டிலும், அதாவது ஸாரதமம் என்று சொல்லப்படும் உபநிஷத்துக்களைக் காட்டிலும், ஸாரம் = ஸாரபூதத்தை, ஷட்பத: = வண்டு புஷ்பேப்ய இவ = புஷ்பங்களிலிருந்துபோல, அதாவது வண்டு புஷ்பங்களிலிருந்து மிகுந்த ஸாரபூதத்தை எடுப்பதுபோல, ஆததீத = எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 'முமுக்ஷுவான இவ்வதிகாரிக்கு' இத்யாதிக்கு மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனும் த்வரையோடுகூடினவனுமான ஜீவாத்மாவிற்கு அதற்கபேக்ஷிதமான அர்த்தங்களைத் தெளிவிப்பதினால் ரஹஸ்யத்ரயமே மிகவும் உபாதேயம் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் 'ஸாரம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் 'ஸாரதமம்' என்று சொல்லியிருப்பதும் உத்தம ஸாரமாக இங்கு உதாஹரிக்

1. பார. ஶாந்தி 176—66

அமையா விவையென்னு மாசையி னாலறு மூன்றுலகிற்
சுமையான கல்விகள் சூழவந்தாலுந் தொகையிவையென்
றிமையா விமையவ ரேத்திய வெட்டிரண் டெண்ணியநம்
சமயாசிரியர் சதிர்க்குந் தனிநிலை தந்தனரே

கப்பட்ட வசனங்களை அனுஸரித்து ரஹஸ்யத்ரயத்தைச் சொல்லு கிறபடியினாலே விரோதமில்லை என்பது தாத்பர்யம்.

இப்படி அத்யந்த ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயம் உபாதேயம் என்று ஸங்க்ஷேபமாய் நிஷ்கர்ஷம் செய்து அஸார அல்பஸாராதிகளிலே அலையாமல் இருக்கும்படியான ஸ்திதியை நம் பூர்வாசார்யோபதேசத்தாலே பெற்றோம் என்று அவர்கள் செய்தருளின உபகாராதிசயத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயங்கள் பூர்வாசார்ய பரிக்ருஹீதங்களாகையினாலே உபாதேயதமங்கள் என்பதையும் அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக் கிறார் — 'அமையாவிவை' என்று ஆரம்பித்து.

[பதவுரை] **இவை**-நம்மால் அப்யாஸம் செய்யப்பட்ட சாஸ்த்ரங்கள், **அமையா** - போரா **என்னும் ஆசையினாலே**-என்கிற ஆசையினாலே, உலகில் - ப்ரபஞ்சத்தில், **சுமை யான** - பாரங்களான, அதாவது நிஷ்ப்ரயோஜனங்களான, **அறு மூன்று** - பதினெட்டு, **கல்விகள்** வித்யாஸ்தானங்கள் **சூழ** முழுமையாய் **வந்தாலும்**-தன்னுக்கு ஸ்வாதீனங்களாய்க் கிடைக்கப்பெற்றாலும், **இவை** - இவைகள், **தொகை**-எண்ணிக்கை, அதாவது கேவலம் கணக்கிடுவதற்கு மாத்திரம் உபயோகம், **என்று** - என்று நிர்த்தாரித்து, **இமையா** - இமைக்கொட்டுத லில்லாத, **இமையவர்**-நித்யஸூரிகள் அதாவது அனந்தகருடாதிகளும் ஞான ஸங்கோசமில்லாத நித்யஸூரிகள், **ஏத்திய**-ஸ்தோத்ரம் செய்த, **எட்டு** - திருவஷ்டாக்ஷரம் **இரண்டு** - மந்த்ர ரத்னமாகிய த்வயம், இது சரமச்லோகத்துக்கும் உபலக்ஷணம் அன்றிக்கே **இரண்டு** - மற்றை இரண்டாகிய த்வயம் சரம ச்லோகங்கள் என்றாருமுண்டு (இவைகளை) **எண்ணிய** - அனுஸந்தானம் செய்தவர்களான **நம் சமயாசிரியர்** - நம்முடைய விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்களான ஆசார்யர்கள், (**சமயம்** ஸித்தாந்தம்), **சதிர்க்கும்** சதுரமான, அதாவது சா

[illegible] தனாதிலே- [illegible] ஸதி [illegible] தந
தனா- [illegible]

அறுமூனறுடைகில சுவையான கலவிகள' [illegible]
[illegible] கேயாவதானா [illegible] உட [illegible] ஷகபாசமும், அகற
[illegible] அடங்கிய ரஹஸ்யத்ரயங்களுடைய அடங்கியவையாகையிறுலே
[illegible] சுவையான கலவி [illegible]
[illegible] அறுமூனறு [illegible]
[illegible] உலகி [illegible] சுவையான
[illegible]
சுவையான [illegible] ஸ்ரீ ஸார
[illegible] டெடிர [illegible] டெணணிய [illegible]
[illegible] அருளிசசெயதிருபபதிறுலே கலவிகள
[illegible]
[illegible] உலகில சுவையான' [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ருபவததாலும [illegible]
அவைகள தவ [illegible] நூறுகதுகொணடு வசதாலும எனறாததம
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ ஹயக்ரீவகடாக்ஷம உணடான
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ சகா
வாதகிக கிருபைக்கு வததகாபகேபால, தமமை எலலா விதயா
ஸதானஙகளும் வரிததன எனறும், அபபடியிருககேபாதிலும
அவைகள தொகையிலவைவெயனறு [illegible]
[illegible] எடடிணடெணனிய [illegible] பூரவாசாயாகளுடைய
அனுகரஹததிறுலே பெறறேம எனறும தாதபாயம இதத
[illegible] 'இமையாயிமையவா எக்கிய எடடிரணடெணணிய
[illegible] இவை [illegible] அறு
மூனறுலகில சுவையான கலவிகள குழுவததாலும தொகையிலவை
யெண சஞசதகும தனிநில தாததனா' எனறு அருளியம இததால

ஸாவதாநாஸ்ஸமீக்ஷ்யைதாந்
தந்த்ராந் தச்சிந்தந ஶுஶ்ரூஷுக்ஷு
ஸத்த்வஸ்தா ஹிதஸங்க்ருஜ்ஜேத்
ஸக்ஷம் ஸாரம் ஜபேத் க்ஷிபேத் ।
வேதாந்தஸாரஸாரஜ்ஞ
ஜ்யோதிஸ்ஸேந விஸ்ரம்பித
ஸாரஜ்ஞா யதி க்ஷீரஸ்த ஸந்தே
நாமஸ்ய ரஸஸ்ய ந: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்
வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரோ த்விதீய: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

அல்பஜ்ஞர்களான நமக்கு ரஹஸ்யத்ரயங்களே ஆதரணீயங்கள் என்பது ஸுக்ருதிகளபிப்ராயம் ஆசையினால் என்பதால் அப்யஸிக்கப்பட்ட என்னும் ஒரு பக்ஷத்தைச் சோதித்துக்கொள்ள வேணும். இப்படி உலகத்தினால் ஆசைப்பட்டு அப்யாஸபூர்வகமாகக் கற்கப்படும் வித்யைகளுக்குமிடத்தில் அயதன ஸபதங்களாக வந்தபோதிலும் அவைகளைத் தாம் அநாதரித்ததை தெரிவிக்கப்பட்டதென்பது அப்படியே 'தத்வோபஜீவ்யதசாயாம் ஜ்ஞாதத்தெல்லாம் ஸாரிஷ்வைராய் நச்ச ப்ரயாணயுக்ய காம ஸூக்தி ஸாரணாரப்போர்தவது' என்று கிடந்த அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதில் விபரீதவாச்யமான ஸமுல்லேக வந்தாலும் என்பது அஸம்பாவிதமானதை ஸம்பவிக்கிறதாக வைத்துச் சொன்ன சொல்லென்று நிச்சயிக்கலாம் மொழியை என்பதற்கு 'விஷ்ணோர்ஹி சிந்தனமேவ பணம்' என்றபடியே கேவல ஸாரமாக

பூர்ணமாகச் சொல்லக்கூடியவைகள் என்றாக்கம் அல்ப ஸாரத்திற்கு அதிக பலனை அடையாது 'சதிர்' (சாதுர்யம்), அற்பப்பட்ட கை 'சதிர்க்கும் நிலை' 'தனி நிலை' என பதினொரு இந்நிலை வாழுளமாந்தவர்க்கு மற்ற வரும் நிலைகள் எனயிதிலே ஒப்பற்றது என்பது விவரிக்கப்படுகிறது

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயங்கள் ஸாரதமங்களானாலும் இவைகளிற் தவன ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களில் கருத்தளவித்தாகக் கூடியவனோ? என்கிற ஸங்கையையும், எல்லா அர்த்தங்களும் ஒவ்வொரு ரஹஸ்யங்களிலும் இருக்கிறபடியினாலே ஒன்றே போதாதோ? என்கிற ஸங்கையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு இந்த ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தையுடையவனைக் கொண்டாடுகிறார்— ஸாவதாநா' என்று ஆரம்பித்து.

(உ-ரை] ஸாவதாநா - வேதஸாரங்களுக்கு, உபநிஷத் பாகத்தில், அர்த்த உபநிஷத்பாகத்தில், ஸ்ரீகீதை திருக்கிட, அதாவது ப்ரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிற, ஊற்றுருவ ஊற்றா - முதலாக்ஷரமென்று சொல்லப்படுகிற திருவஷ்டாக்ஷரத்தை, ஸூத்ரத்தக: ஆகப்பட்ட ஸூத்ரகாரஸவரூபத்தை உடைய ஒன்றும், ஸத்தா வகித்தது, ஸேதுர் சரணமாகிய வஸ்துஜ்ஞ வைநத்ருஷ்டான உசரிட்டதை உடைத்தாய் நக்ஷத்ர, வயெந்து தயையும் ஜனித்த பக்ஷத்திலே வஸ்துமும் எல்லா, காலும் - சாகல்யத்துக்கு, கஷிவது - சரீர அசிசாவாடி நடப்பவனுடைய, வெஷா தூவல வேதாஸனத்து ஸ்ரீராமாநுஜனாய்ருக்கிற, அதாவது ப்ரகாசிப்பதிக்கப்பட்ட, விஹாரஸாரத்தி விஷ்டாப்புறம் ப்ராப்தியான ஸ்ரீ சரணாவுடைய, ஆயாஸம் ஒஹஷ - கவயிருந்து ஞானம் மாதாப தத்தினை, அதாவது கருணை நினைவு விட்டப்பட்ட சரமமாசத்தினை, விஷ்ஞம் விஷ்ணு: விமலாலத்தாச உண்டாக்கப்பட்டவனையும், ஸாரஜ்ஞ: ரஹஸ்யத்ரயங்களின் ஸாரார்த்தங்களைத் தெரிந்துகொண்டவனும், கஸ்மிச்ச் புருஷன, ஸாவதா இந்த லோகத்தில், அவ்ஷ

யக்ஷி - இருக்கின்றனையோ? **ஸ:** - அவன், **ந:** - நமக்கு, **யச்சஸ்வ** - குபபலுாரு, அதாபத டபாநா மூகாயகதிபது, **நாய:** பழமான

'**ஸாவாநாசேவஸீஷ்டேத**' என்பதினால் அக்ஷர ஶிரஸ்ஸு முதலிய உபநிஷத்துக்களில் அக்ஷரஸமுதாயமுடன் நிரவஷ்டாக்ஷரம் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸுவ்யாத்தக:' என்பதினால் திருமந்திரமெடுத்துப் பரதிபாதிக்கப்பட்டதாக விவக்ஷிக்க 'ஸத்தா ஸெத்து' என்றவிடத்தில் 'ஸஷெத்து' என்பது ஸ்வரூப பரமாத்மாவைத் 'ஸுவ்யாத்தக:' என்று சொல்லப்பட்டபடியினால் அதின் அநுவருத்திரூபமான ஸந்நிதியைச் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே லக்ஷணையாக ஸ்வரூபானுரூபமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே 'ஸஷெத்து' என்றது வாக்யங்களின் ஸமாஸ்யம், அதாவது 'க்ருஷ்ணச்சேஷ ஸஜ்ஞாவம் லக்ஷ்மணஸ்ய க்ஷேபாந்த:' என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டபடியே பகவத் கைங்கர்யம் என்றாக்கமாகவுமாம். அதுவுமன்றிக்கே 'ஸஷெத்து' பாவம் பரமபதத்தில் பரிய ஞானம் இருக்கையாலே அவனை இருப்பவனாக அறிகிறார்கள்' என்று அர்த்தமான ஶ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற பகவத்ஞானமுமாம். 'ஸத்தாஸெத்து ஸக்ருஜ்ஜெவ' என்று ப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது காரணாந்தரமாகையினாலே ஒருதரம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு கீழ்ச்சொல்லிய மோக்ஷத்துக்கு பாயமான ப்ரபத்தி, பகவத்கைங்கர்யம், பகவதநுபவம் இவைகளை உண்டாக்குகிற என்றாக்கம். 'தவ்யம் ஒருதரம் உச்சரிக்கவேண்டும் ஸ்மரத்தைக் காண்பிக்கிறது' என்றாக்கமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் இதற்கு விவரணமாக 'ஸக்ருதேவ காயும்' என்கிற 'அயதா ஸாரோ ஸஹஸஸ்மேஷிவம் வக்தா ப்ரியாப்ரியா விஷ்ணுவசா 'வெஷொத்தம்ஸ' இயாதியினால் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற பரமபுருஷனே தன்னுடைய லீலைக்காக ஸாதியாக வந்தான் என்பதினால் பரமவிப்ரலம்பாதி தோஷமில்லாமையும், ஆஸ்ரிதர்களிடத்திலுள்ள வாத்ஸல்யாதிஶயமும் சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஆப்ததமத்வம் அருளிச்செய்யப்பட்ட

காரிதா ஸ்ரீ [illegible] ஸமஸ்தவாநு [illegible] ருஷிகா [illegible] ஸர்வஸ்வமாகு [illegible] [illegible] வாஸனா [illegible] [illegible] விஹார - [illegible] வாராஹ [illegible] [illegible] [illegible] சேட்ட [illegible] 'காரிகாரத்தில் ஜாக்ஷயதத்ரூ [illegible]' [illegible]

கையில ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறபடியே ப்ராரப்தவா [illegible] 'விஹார வாராஹி' [illegible] "ஸ்ரீ [illegible]" [illegible] 'ஷயாமோக்ஷ' என்ப

தற்கு அர்ஜுனனிடத்தில் உண்டான நிரவதிககருணை காரணமெ ன்ற சரமஶ்லோகரூபமாகப் பரிணமித்தது என்று காகபாயம் இந்த அர்த்தம் மேலே சரமஶ்லோகாதிகாரத்தில் வ்யக்தமாயரு ளிச்செய்யப்படுகிறது பகவானை வக்தாவாகையினாலே வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தாலும் கருபையின் பரீவாஹமாக வழிந்தகாகை யினாலே வசனவைலக்ஷண்யத்தாலும், இது மிகவும் விஶ்வஸநீயம் என்பது கீயோக்தம் இத்தால் ரஹஸ்யங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எல்லா அர்த்தங்களுமிருக்கச்செய்தேயும், ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தை உண் டாக்குகை, ஒருகால் உச்சரிக்கப்படுகிறவை ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவைக்கும் பக்தியுடன் காலக்ஷேபார்த்தமாக ஸர்வதா அநுஸந்தேயமாயிருக்கை, மஹாவிஶ்வாஸத்தை உண்டுபண்ணுகை ஆகிய ப்ரயோஜனவிஶேஷங்கள் தனித்தனியாக இருப்பதினால், இவை மூன்றும் அநுஸந்தேயங்கள் என்று ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகிறது வாக்யத்தின் என்பதினால் இப்படி

ரஹஸ்யத்ரயங்களின் அர்த்தத்தை அறிந்தவன் க்ருதஸ்வித்தாக இல்லாமற்போனபோதிலும் ஸம்ப்ரதாயத்தில் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தவிசேஷங்களை அறிந்தவனாகையினால் ஸம்ப்ரதாயப்ரவசன துரந்தரனுவான், அஸாரமான அர்த்தங்களைத் தெரியாததினால் ஒரு ந்யூநதையும் வராது என்று ஸமாதானம் தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று 'பஹி கஸ்த்விஷஹி' என்பதால் இப்படி ஸாரார்த்தங்களைப் பற்றிய அநுஷ்டானபர்யந்தமான ஜ்ஞானத்தை உடையவன் தூப்யன் என்று காட்டப்பட்டது. 'தாஸ்ய ஸ்யஸ்ஸஹ ந:' என்று பாட்டிக்கர அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட ஸாரஜ்ஞன் அவனுடைய பரிஜனங்களோடுகூட நமக்கு நாதன், அதாவது அவனும் அவனுடைய பரிஜனங்களும் நமக்கு நாதர்கள் என்று காட்டப்பட்ட 'ந:' என்பது பூர்வாசார்யர்களையும் கண்ணா போன்றவர்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்

மஹாமஹோபாத்யாய

ஸ்ரீ-உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யானத்தில்

ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரம்

முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்.

[ப்ரதிதந்த்ர ஶப்தார்த்தம்—ஶரீரஶரீரி லக்ஷணம்—ஆதேயத்வாதி நிரூபணம்—நிருபாதிகஶப்தவ்யாக்யானம்—ரஹஸ்யத்ரயத்தில் இந்த அர்த்தங்கள் கிடைக்கும் ப்ரகாரம்—திருமந்த்ரார்த்தானுஸந்தானபூர்த்தம் அப்புள்ளார் அருளிச்செய்த விதம்—ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தத்தின் விஶேஷமான தாஸத்வஸ்வாமித்வநிரூபணம்]

ஆதேயத்வப்ரப்ருதிநியமைராதிகர்த்து: ஶரீரம்
ஸத்தாஸ்தேமப்ரயதநபலேஷ்வேததாயத்தவ்ருத்தே: |
விஶ்வம் பஶ்யந்நிதி பகவதி வ்யாபகாதிப்ரஶக்தே
ஶம்ஸீராணாம் ஶக்ருதகதிஶாம் ஶாஸதே வித்தவ்ருத்தி: ||

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: |

இப்படி ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யானரூபமான இந்த ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்பணீயம் என்று இரண்டு அதிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு பேடிகையினால் ஸமர்த்தித்தருளி, இனி ரஹஸ்யத்ரயவ்யாக்யானம் ஆரம்பிக்கப் போகிறவராய் அதில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை விஸ்தாரமாக நிரூபிக்க ஆரம்பித்து, அதில் உத்தேஶக்ரமத்தினால் தத்வங்களை முதலில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ப்ரதானமாயும், ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாயுமிருக்கிற ஶரீரஶரீரிபாவத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபித்தருளுகிறார் என்று ஏழு பேடிகையோடு இந்தப் பேடிகைக்கு ஸங்கதி சொல்லிக்கொள்வது. 'வ்ருத்திஸ்த்ர' என்னும் பக்ஷம் 'வ்ருத்திவாதி இத்யாதி ப்ரயோகங்களைப்போல விருத்தமான அர்த்தம் என்பதைச் சொல்லலாமாகையினால், ஏழு அதிகாரத்தில் 'அவ்யபதேஶ்ய வ்யாப்ருத்திகளான தத்வஹிதங்களுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைப்பற்றி மிகவும் ஸாரதமமாக இருக்கும் ரஹஸ்யத்ரயத்தை ஏன் நம்பிச்செய்கிறது ஸங்கதமாகுமோ? அதில் சில அர்த்தங்களை ப்ரதானம் என்று சொல்லி

யிருக்கிறபடியினால் நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு அநேக ப்ரதிதந்த்ரங்கள் உண்டென்றும் அவைகளில் சில ப்ரதானம் என்று ஏற்படுகிறதே? நம் ஸித்தாந்த அர்த்தங்களெல்லாம் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களா யிருக்க, அவற்றுள் சில ப்ரதானமாவதற்குக் காரணமென்ன? இத்யாதி ஆக்ஷேபங்களுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் என்று கீழ் அதிகாரத்துடன் இந்த அதிகாரத் திற்கு ஸங்கதி அறியத்தக்கது

பதவுரை] ஹமவத்தி - பலமான வ்ராவகாத்மஸுக்ஷ்ரஷே (ஸமவத்தி) [illegible] பார்க்கப்பட்ட [illegible] ஸக்தா [illegible] ஸ்லோகம் அது [illegible] வேத்ய [illegible] ப்ரத்யக்த பராந்தி வேறும் - [illegible], இவை [illegible], வனத்தாயத்தா - இந்த [illegible], ஜ்ஞேயத்வஹேதுக்தி - ஆகையால் [illegible], நியமேன [illegible] பதினோல், [illegible] ஆதேயமாயும் விதேயமாயும் சேஷமாயும் [illegible] ஸுஷிக்தஞாஃ - [illegible] ஸரீரம் - [illegible], ஜதி - என்று, விஸூம் [illegible] வஸ்து - [illegible], ஹூமாணாம் [illegible], ஸக்ஸ்ரதக்ஷிராம் - [illegible], விதவ்ருத்திம் - [illegible], மாஹதே - [illegible]

இங்கு 'ஸூக்தி [illegible] விதேயத்வமும், சேஷத்வமும் குறிக்கப்படுகின்றன இக்கால் ஸாவதா இந்த பர பஞ்சம ஆதேயமாயும் விதேயமாயும் சேஷபூதமாயும் இருக்கும் என்றதாயிற்று எந்த சேதநனுக்கு எந்த வஸ்து தானிருக்கு மளவும் ஆதேயமாயும், விதேயமாயும், சேஷபூதமாயும் இருக்கிற தோ, அப்படிப்பட்ட வஸ்து அந்த சேதநனுக்கு ஸரீரமென்று [illegible] 'ஆதேயத்வ'மாவது அவனால் தாங்க [illegible] 'விதேயத்வ'மாவது அவனால் நியமிக்கப்பட்ட [illegible] 'சேஷத்வ'மாவது அவனுடைய ப்ரயோஜ னத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கை லோகத்தில் ஸரீரம், ஸரீரம்,

என்று சொல்லப்படுகிற தசையுடன் இருக்கும்பொழுதெல்லாம் ஜீவாத்மாவினால் தாங்கப்பட்டதாயும், அவனுக்கு நியாம்யமாயும், அவனுடைய ஸுகதுக்கங்களாகிற ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறது. அதைப்போல ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் பகவானால் தாங்கப்பட்டதாயும் அவனுக்கு நியாம்யமாயும், அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டுமிருக்கிறபடியினால் அவனுக்குச் சரீரம் என்று திருவுள்ளம். 'ஸத்தாயத்தம்' (?) என்பதற்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபத்திற்கும் ஸங்கல்பத்திற்கும் அதீனப்பட்டதாயிருக்கிறது என்றர்த்தம். இது கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட ஆதேயத்வப்ரப்ருதிகளையுடையது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தினால் தாங்கப்பட்டிருப்பதினால் ஆதேயம் என்கிறது. அவனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுடையதாகையினால் நியாம்யம் என்கிறது. பலனிலும் அவனுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு வசப்பட்டிருப்பதினால், அதாவது அவனுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தனக்கு ப்ரயோஜனமாகவுடையதாகையினால் சேஷபூதம் என்கிறது. ஆக இக்கால ஸத்தா ஸ்தேம ப்ரயத்ந பலன்களில் பகவானுக்கு அதீனப்பட்டிருக்கிறபடியினால் இந்த ப்ரபஞ்சம் எப்பொழுதும் பகவானுக்கு ஆதேயமாயும், விதேயமாயும், சேஷமாயுமிருக்கிறதாகையினால் சரீரமென்னப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இதற்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (?) — 'ஸமவதி வ்யாபகாக்ஷரேஷு' (?) என்று 'வ்யாபகாக்ஷரேஷு' என்பதற்கு வ்யாபகமந்த்ரங்களான திருவஷ்டாக்ஷரம், ஷடக்ஷரம், த்வாதசாக்ஷரம் இவைகளில் நாராயண விஷ்ணு வாஸுதேவ பதங்கள் இருக்கிறபடியினால் அவைகள் கண்டாரேவண (?) பகவானுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது ப்ரத்யக்ஷத்தில் பார்க்கும்பொழுது தெரியாத சில ஸூக்ஷ்மமானவைகள் பூதக்கண்ணாடியில் பார்க்கும்பொழுது தெரிவதைப்போல— ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரமாகத் தோன்றும் இப்ப்ரபஞ்சங்கள் வ்யாபகமந்த்ரங்களினால் பார்க்கப்படும்பொழுது பகவானுக்குச் சரீரமாகத் தோன்றுகின்றன என்று தாத்பர்யம். 'ஸம்ஹீராணாம்

ஶ்ருதிதந்த்ரமாவது பிறருமுள்ள விஷயங்களை ஒருவரும் இசையாதே தன்னுடைய விஷயத்துக்கே
ப்ரதிதந்த்ரப்ரதாநம் அஸாதாரணமான அர்த்தம்
இங்கு வேதாந்திகளான நம்முடைய தர்சநத்துக்கே
அஸாதாரணமுமாய் ப்ரதாநமுமான அர்த்தமேதென்ன

என்பதின் இவ்வர்த்தம் அறியப்படாமல் ஸ்ருதியின் அர்த்தம் அறியப்படாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸகல தத்த்வானாம்' என்கிற ப்ரயோகங்களின் ப்ரமாணத்தமாக ஆகையினால் தனக்கு விருத்தங்களான சில ஸ்ருதிகளை அப்ரமாணம் என்று சொல்லுவது அஸங்கதம் என்பது கவிதம் 'மாஹாத்ம்யே விதிவத்தம்' என்றபடி ஸ்ருதிகள் ப்ரமாணங்களாய் இதராகாரமே அறியமுடியாதவைகளுமான ஸ்ருதிகளின் தாத்பர்யார்த்தம் ஒரு ஸ்ருதிக்கும் அப்ராமாண்யகல்பனை பண்ணாமல் மிகவும் ஸ்வரூபமாய் அறியப்படுகிறது என்று அர்த்தம் இத்தால் இந்த ராமாநுஜதர்சநத்தில் ஸாராம்ஸத்தைத் தெரிக்கவேண்டுமென்றால் அவன் கிஞ்சிஜ்ஞனாயிருக்கப்போதிலும் ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸாரார்த்தத்தை அறிக்கவனாகையினால் ஸம்ப்ரதாயதுரந்தரனாவான் என்று கீழ் அதிகாரத்தின் ஸங்க்ரஹஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது விவரிக்கப்பட்டதாகிறது எப்படியெனில்— ஸர்வஸ்ருதி தாத்பர்யார்த்தமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறபடியினால் இதை அறிந்தவன் ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவனாகிறான்— என்று ப்ரதிதந்த்ரம் என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார்— 'ஶ்ருதிதந்த்ரமாவது' என்று ப்ரஸித்தம் ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில் "ஸர்வதந்த்ரவிஷயம் ஸ்ருதிமத்விஷயம் ப்ரதிதந்த்ர விஷயம், யதா வேதாந்தவிஷயம் ஸர்வம் தத்த்வ ஸ்வரூபம், ஸித்தாந்தவிஷயம் ஸப்தஸம்ஸ்தாம், ஸர்வஸம்ப்ரதாய வைஷம்யம் ஸ்வரூபதாரதம்யம், ஸாங்க்யாதிகள் ப்ரதிஷித்த விஷயம் ஸர்வ வேதார்த்த ஸம்ப்ரதாயம் விஷ்ணுபுராணம் ப்ரதிதந்த்ரம்" என்று அருளிச்செய்யப்பட்டபடி நம் இதின் வ்யாக்யானமாகிய ப்ரதந்த்ராதிகத்தில் 'ஸர்வதந்த்ர ப்ரதிதந்த்ர ஸித்தாந்தம்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்ப

னில்-சேதநாசேதநங்களுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்குமுண்டான ஶரீராத்மபாவஸம்பந்தாதிகள். அதில் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரித்வமாவது, சேதநாசேதநத்ரவ்யங்களைப் பற்ற நியமேந தாரகனுமாய் நியந்தாவுமாய் ஶேஷியுமாயிருக்கை. சேதநாசேதநங்களுக்கு ஶரீரத்வமாவது, நியமேந ஸர்வேஶ்வரனைப் பற்ற தார்யமுமாய், நியாம்யமுமாய், ஶேஷமுமான

ஶரீரஶரீரிலக்ஷணம்

பதும் அநுஸந்தேயங்கள் பரதானபரிதந்த்ரம் என்று சொல்லப்படுகிற ஆத்மத்திற்கு பாரதந்த்ர்யம் ஸ்வப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் விரோதமில்லாமல் அர்த்தம் சொல்லுவதற்கு காரணமாயிருக்கை, நம் ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கை, வாதிகளை ஜயிப்பதற்கு காரணமாயிருக்கை ஆகிய மூன்று இவைகளில் முதல் காரணம் கீழ் ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது. கடைசி காரணம் மேல் அதிகாரஸங்க்ரஹஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்யப்படப்போகிறது. மற்றொன்று அதிகாரவாக்யங்களில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது. இசையாதே - ஒப்புக்கொள்ளாமல். 'வைதிகர்களான நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்துக்கே' என்பதில், த்வைதம், அத்வைதம், விஶிஷ்டாத்வைதம் ஆகிய மூன்றும் வேதாந்தங்களையே ப்ரமாணமாகக்கொண்டு அதிலிருந்து உண்டானவையாயிருக்க மற்றவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாமல் நமக்கு மாத்திரம் அஸாதாரணமான அர்த்தம் இருக்கக்கூடுமோ? அப்படி இருந்தாலும் அவைகளுக்குள் ப்ரதான அப்ரதான விவக்ஷை எப்படி? என்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம் த்யோதிதம். 'ஶ்ருதிஶதத்தினால் ஸர்வஶப்தவாச்யத்வம், ஸர்வகாமஸமாராத்யத்வம், ஸர்வபலப்ரதத்வம் முதலியவை விவக்ஷிதங்கள் த்ரவ்யங்களைப்பற்ற ப்ராணபக்ஷங்களாக கூறுகிறது. நியமேந அந்த வஸ்து உள்ளவரையிலும் இவ்விடத்தில் ஆத்மாவிற்குத் தாரகனாயிருக்கையும் ஶரீரத்திற்குத் தார்யமாயிருக்கையும் லக்ஷணம் என்று சொல்லில் ஸபைகளுக்கும் அவைகளைத் தரிக்கிற மனுஷ்யாதிகளுக்கும் ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி நேரிடும், இப்படியே நியாம்யத்வம் மாத்ரமும் ஶரீரலக்ஷணமன்று, ஏனெனில் யஜமானன் வேலைக்காரனை நியமிக்கும்பொழுது ஶரீராத்மபாவம் வரும்படி நேரிடுமாகையினால்

கேவலம் சேஷமாயிருக்கையும் சரீரமாயிருப்பதற்கு லக்ஷணமன்று; வஸ்த்ராதிகளைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்த வஸ்த்ரம் இவனுக்குச் சரீரமாகவேண்டிவருமாகையினால், இவைகளைக் கழிப்பதற்காக 'நியமேந' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது. ஶரீரலக்ஷணத்தில் 'த்ரவ்யமாயிருக்கை' என்கிற விசேஷணத்தை எல்லாவற்றோடும் அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டும். ரூபம் முதலிய குணங்கள் அவ்வோ வஸ்துக்களினால் தரிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், க்ரியைகள் அந்தந்த த்ரவ்யங்களின் ஸங்கல்பப்படி நடத்தப்படுகிறபடியினாலும், கீழ்க் கூறப்பட்டவைகள் அந்தந்த த்ரவ்யங்களுக்குச் சேஷபூதமாகையினாலும், ரூபம் க்ரியை முதலியவைகள் த்ரவ்யங்களுக்குச் சரீரம் என்று சொல்லவேண்டிவருமாகையினால் அதை விலக்குவதற்காகச் 'த்ரவ்யமாயிருக்கை' என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை மூன்றும் தனித்தனியே மூன்று லக்ஷணங்களாக ஸ்ரீமந் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம் முதலிய க்ரந்தங்களிற் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதெப்படியென்னில்— எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் அந்த அவஸ்தையோடு கூடியிருக்கும்வரையிலும் அவனால் தரிக்கப்பட்டதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம்; அப்படித் தரிப்பவன் ஆத்மா என்றும், எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் உள்ளவரையில் அவனைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கக்கூடாததாயும், தன்னால் ஸாத்யங்களான கார்யங்களில் அந்தச் சேதநனால் நியமிக்கப்படக்கூடியதாகவே ஸ்வபாவமாக உடையதாயிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும், எந்தச் சேதநனுக்கு எந்த அவஸ்தையையுடைய த்ரவ்யம் தான் உள்ளவரையில் அவனுக்குச் சேஷபூதமாகவே இருக்கிறதோ, அதாவது அவனுடைய ப்ரயோஜநத்திற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறதோ, அது அவனுக்குச் சரீரம் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் இவை மூன்றும் சேர்ந்து ஶரீரத்திற்கு லக்ஷணங்களா? தனித்தனியே லக்ஷணங்களா? தனித்தனியே லக்ஷணங்கள் என்று சொன்னால் 'ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வாநி ஶரீரஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநி' என்று மூன்றும் சேர்ந்து ஶரீரஶப்தத்திற்கு அர்த்தம் என்கிற ஸ்ரீபாஷ்யவாக்யத்திற்கு விரோதமாகும்; மூன்றும் சேர்ந்து லக்ஷணமென்னில்— ப்ரயோஜநமில்லாமையினால் கௌரவம் வருகிறது; ஆகையினால் எந்தச்

ரூவ்யமாயிருக்கை; 'வேதாந்தவேத்யங்களைப்பற்ற [illegible] ஆஸ்ரயத்வாத் [illegible] நியந்தாவுமாகையாவது [illegible] தன் ஸ்வரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் யதாஹம் ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜகமாயிருக்கை; அதெங்ஙனேயென்னில் — [illegible] கள் ஸ்வாதீநஸ்வகீயஜந்துக்களுக்கும் நிரதிஶய [illegible] ஸ்வாதீந [illegible] ளுக்குமபோலே

சேதனாசேதனங்கள் அவனோடு கூடின காலம் அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணங்களாகையால் அவை அவனுக்கு சரீரம், இங்கு அப்ருதக்ஸித்தமாயிருக்கையாவது [illegible] அச்சேதனம் [illegible] ஆதேயத்வ விதேயத்வ [illegible] சொல்லுகிற அப்ருதக்ஸித்தம் [illegible] வாக்யங்களாகையினால் விரோதமில்லையென்று [illegible] ஸாமாந்ய அநுவிர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது [illegible] பரமாத்மஸ்வரூபம் ஆதாரமென்பது [illegible] அஜ்ஞாதிகங்கிறதாகிய [illegible] ஆதேயத்வம் முத [illegible] — 'வேதாந்தவேத்யங்களை' [illegible] 'யதாஹம்' [illegible] என்றார்கள். அதாவது ஸ்வரூபத்தாலே ஸத்தா ஸ்திதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கை காரணத்வமென்றும், ஸங்கல்பத்தினாலே ஸத்தா ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்குக் காரணமாயிருக்கை நியந்த்ருத்வமென்றும் [illegible] இப்படி சேதனாசேதனங்களுடைய ஸ்வரூபாதிகளுக்கு இவன் ஆதாரமென்னில், ப்ரத்யக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ரங்களாக அவைகள் தோன்றுகிறபடியினாலே விரோதமாகாதோ? ஸ்வயத்னங்களான [illegible] ஆதாரமென்னில், 'ஸர்வபூதஸ்தம்' [illegible] விரோதிக்காதோ? அப்படிகளில்லை என்னில் ஸர்வஶரீரத்வம் வாராதோ? என்கிற முதலிய ஸந்தேகங்களை திருவுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு ஸமாதானம் அநுவிர்த்தம் செய்கிறார் — 'அதெங்ஙனே என்னில்' [illegible] எங்ஙனே - [illegible], 'ஸ்வாதீந ஸ்வகீயஜந்துக்கள்' [illegible] ஸ்வதந்த்ரம், ஸுசேதநம், அந்த

ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்வரூபேண ஆதாரமாயிருக்கும் அவனே வஸ்துக்களை ஆஸ்ரயித்திருக்கும் தர்மாதிகளுக்கு அவனோ

கள்வா, அப்பசுவா, என்கராணப் 'நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷண'ங்களாவன — ஸத்யஜ்ஞானா, ஸர்வகத்த்வா, கருணை முதலியவைகள் இந்த சேதனாசேதனவஸ்துக்களை விபூதிகளோடு கூடிய ப்ரஹ்மத்தை அறியும்பொழுது ஸ்வரூபநிரூபகமென்றும் குணங்களைக் அறியும்பொழுது நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமென்றும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். அப்படியே 'ஜ்ஞானாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஸேஷோ ஹி பரமாத்மந:' என்றும் 'நானுன்னை யன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலை' என்றும், 'நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்' என்றும் விபூதிகளும் ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 'ஸகலமாயும் ஜ்ஞானமாயும் ஆநந்தமாயும் இருக்கிறது ப்ரஹ்மம்' என்பதான ச்ருதியிலும், 'உணர்முழுநலம்' இத்யாதிகளிலும், குணங்களைச் சொல்லும்பொழுது விபூதிகளையும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதினால் அந்த நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்கள் என்று திருவுள்ளம். இப்படியே ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் ஆசார்யர்களாலும் "யாவத்ஸ்வரூபம் யத்வஸ்துநிஷ்டம் ஸஹஜம் தத்விசேஷ்யம் யஸ்ய வைசேஷிகம் வஸ்தாத்யந்தவத்தத்விஷம் ஸ்யாத் தத்ஸ்வரூபவத் ப்ரத்யக்ஷம் | தஸ்மாத் ச்ருத்யாதி ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தே ஹேதுஸ்யாத் ப்ரஹ்மணோ ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வத்வம் ப்ரத்யக்ஷாதிநாவர்ணிதே ஸத்யே ஸத்தாவிக்ருதா:" என்று விபூதிகளுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமும் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்யவஹிதமாக - 'ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தம்' இத்யாதி ச்ருதி ப்ரமாணங்களால் ஸாக்ஷாத்தாக என்கின்றன. ஸாக்ஷாத்த்வம் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்கள் நேராகவும் பரம்பரையாகவும் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரம் என்கின்றன. ஆகையினால் விரோதம் இல்லை என்று திருவுள்ளம். 'ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும்' என்பதினால் கூடாது, அதாவது தன்னையொழிய மற்ற த்ரவ்யங்களுக்கு என்பதாம்

ஊவ்வாதார ஆதாரமாயிருக்கும் ஜீவர்களாலே
தரிக்கப்படுகிற சரீரங்களுக்கு ஜீவத்வாரா ஆதாரமா
யிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், ஜீவனை
த்வாரமாகக்கொண்டும் ஸ்வரூபத்தாலும் ஆதாரமா
யிருக்குமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுவார்கள்
இப்படி ஸர்வமும் ஸர்வேச்வரஸ்வரூபத்தைப்பற்ற ஆச்ரு

அவ்வோ ஊவ்வங்களை ஆச்ரயித்திருக்கும் - அந்தந்த
வஸ்துக்களை ஆதாரமாக உடைத்தாயிருக்கும் ப்ராணாதிக
ளுக்கு ஸாகார ஸாபேக்ஷ ப்ரசவியங்களுக்கு 'ஆதி'ஸப்தம்
க்ரியையைக் குறிக்கிறது அவ்வோ ஊவ்வாதார - அந்தந்த
வஸ்துக்களை த்வாரமாகக்கொண்டு ஜீவர்களாலே தரிக்கப்படும் சரீ
ரங்களுக்குப் பரமாத்மா ஆதாரமாயிருக்கிறபடியை அபிப்ராயம்
கொண்டு சொல்லுகிறார் — 'ஜீவத்வாரா' என்றாரம்பித்து
'சிலர் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு 'இதர ஜீவர்களின்
வழியாக அநுப்ரவேசித்து' என்றாகமுள்ள ச்ருதிவாக்யத்தில்
ஜீவாத்மாவை த்வாரமாகக்கொண்டு அநுப்ரவேசித்திருப்பது
சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஜீவனை த்வாரமாகக்கொண்டே ஆதா
ரமாயிருப்பதாயும் 'அவ்யவஹிதமாக' இத்யாதி அநுப்ரவேசம்
செய்திருப்பது ஜீவர்களால் அதிஷ்டானம் செய்யப்பட்டிருக்கும்
சரீரங்களைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றியது என்று அவர்கள் அபி
ப்ராயம் 'ஜீவனை த்வாரமாக' இத்யாதி 'சில ஆசார்யர்
கள் சொல்லுவார்கள்' என்பதற்கு ஸாரகதிரஞ்ச ஆரம்
பங்களான ப்ருதிவ்யாதிகளுக்கும் தனித்தனியே பகவா
னுக்குச் சரீரமென்று 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ சரீரமோ' என்றாக
முள்ள வாக்யம் முதலாக ஆரம்பித்து ச்ருதியில் சொல்லப்படு
கிறபடியினாலும், 'அது ஸங்கல்பித்தது, அந்தத் தேஜஸ்ஸு ஸங்
கல்பித்தது' என்றாகமுள்ள ச்ருதிவாக்யத்திற்கு அப்படியே
ஸ்ரீபாஷ்யகாரரினால் "தேஜோஸப்தாபிதேயபரமாத்மா
தேஜ: தேஜச்சரீரகபரமாத்மா ஸ்வயம் பரமாத்மா ஸங்
கல்பயாமாஸ" என்று வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பதனாலும்

யக்ஷிஸவிஶேஷணமாகையாலே இவற்றின் ஸத்தாதிகள் ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் ஸ்வரூபவஸ்துக்களுடையவும் ஸத்தை ஸங்கல்பாதீநமாகையாவது அநித்யங்கள் அநித்யேச்சையாலே உத்பந்நங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யேச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை இவ்வர்த்தத்தை

'அடியேனுள்ளானுடலுள்ளான்' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பதிலும், ஸாக்ஷாத்தாக ஆதாரத்வமும் த்வத்வாரா ஆதாரத்வமும் ஸித்திக்கின்றன என்று அர்த்தம். இந்த இரண்டுவிதமான ஆதாரத்வமும் ப்ரஸித்தமாகையினாலும் ஶப்தாதிகளுக்கு நேரில் ஆதாரத்வம் சொல்லுவதைப்போல ப்ரத்யக்ஷவிரோதமில்லாமையினாலும் இரண்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன என்று திருவுள்ளம். இப்படி - ஸூக்ஷ்மப்படி ஸாக்ஷாத்தாகவோ, பரம்பரையாகவோ, 'ஸத்தாதிகள்' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' ஶப்தத்தினால் ஸ்திதி ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஆஶ்ரயஸத்தாதீநங்கள் - ஆஶ்ரயமான ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு வசப்பட்டவைகள். ஆகிலும் ஸர்வவஸ்துக்களின் ஸ்திதி ஈஶ்வரேச்சாதீநமென்பது பொருந்துமோ? ஸங்கல்பாதீநமென்பதற்கு ஸங்கல்பத்தினால் உண்டானதென்று அர்த்தமாகையினால் நித்யவஸ்துக்களுக்கு உத்பத்தி இல்லாமையினாலே அவைகளில் ஈஶ்வரேச்சாதீநத்வம் அஸம்பாவிதமாயிற்றே என்னில் ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்- 'ஸ்வரூபவஸ்துக்களுடையவும்' என்று ஆரம்பித்து 'அநித்யேச்சையாலே' என்பதற்கு அந்த ஸமயங்களில் உண்டாகிற இச்சையாலே என்றர்த்தம். 'நித்யேச்சாவிஷயங்களாயுமிருக்கை' யாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இந்த வஸ்துக்கள் இரா என்று நினைக்கக்கூடிய யோக்யதையுடையவைகளாயிருக்கை அதாவது 'ஸங்கல்பாதீநம்' என்பதற்கு ஸங்கல்பமில்லாவிட்டால் இவைகளுமில்லாமல் போகவேண்டிய யோக்யதையுடையவைகளாகும் என்று தாத்பர்யம். இது நித்யம் அநித்யம் ஆகிய இரண்டிலும் துல்யம். இப்படியாகில் நித்யமாயிருக்கிற வஸ்துவிஷயத்திலும் பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் அநித்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்குமே என்னில் அதற்குப் பூர்வர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை

1 ஐஶ்வாதனவ தவ விஶ்வஶாயிஷுவஸத்தா என்கிற ஶ்லோகத்தாலே க்ஷமியாந்தா விவேகித்தார்கள் இத்தாலே ஸர்வத்தினுடையவும் ஸத்தாநுவ்ருத்தி ஈஶ்வரனுடைய ஸ்திதியும் ஸங்கல்பாதீனையானபடியாலே ஸர்வமும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று சொல்லு

உதாஹரித்து ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வர்த்தத்தை' என்றாரம்பித்து. தவ - உம்முடைய, ஐஶ்வாதவாவ ஐஶ்வர்யமானது, விஶ்வஶாயிஷுவஸத்தா ஸகலவஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபம் (ஸ்திதி) "நித்யம் வியாபகம் தாவகே வஸந்தே தாவ நித்யா: । நித்யம் கவஸ்திரவாசத்து நிஜஹஸாமூ வாசம் ஊராவதீத்வேநா ஸு நிஷ்டம் நு:" என்று ஶ்லோகத்தின் பிரகிருதி பாகம் ஸகல வஸ்துக்களுக்கு எப்பொழுதும் பரியமாயிருக்கின்றனவோ அவைகள் நித்யங்கள் இவ்விஷயத்தில் உம்முடைய ஸ்வரூபத்திலேயே இருந்துகொண்டு நித்யங்களாயிருக்கிற கல்யாணகுணங்கள் உதாஹரணமாகின்றன என்று ஆகத்தட இந்த கல்யாணகுணங்களை ஸ்தாபனமாக அருளிச் செய்திருப்பதினால், நித்யவஸ்துக்களை அழிக்கவேணும் என்கிற ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதில்லை என்று இந்த ஶ்லோகத்தில் விவேகிக்கப்பட்டது என்று அருளினார் க்ஷமியாந்தா என்பது ஸூக்ஷ்மமாக விவேகித்தார்கள் - ஸர்வத்தினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதி ஸங்கல்பாதீனமென்று ஸ்பஷ்டமாய் சொன்னார்கள். இத்தாலே ஸர்வத்தினுடைய ஸ்வரூபமும் ஸங்கல்பாதீனமானபடியாலே, ஸத்தாநுவ்ருத்தி ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபத்தைக் குறித்ததாகும் 'ஸங்கல்பாஶ்ரிதம் என்று சொல்லுகிறது' என்பதற்கு ஸ்வரூபத்தாலே ஆதாரமாக ஆதாரபூதமாயிருப்பதினாலல்ல ஸங்கல்பாதீனமாக இருக்கிறபடியையே ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்று ஔபசாரிகமாகச் சொல்லுகிறது என்பது பகவான் ஆகில ஓ கார்கியே, இந்த அக்ஷரத்தினுடைய ஶாஸனத்திலே ஸூர்யசந்த்ரர்கள் தரிக்கப்பட்டவர்களாய் நிற்கிறார்கள்' என்று ஆகமமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யத்தில் ஸூர்யன் சந்த்ரன் முதலிய

கிறது ப்ராஜாபத்யசா ஸூக்தத்தாலே வ்யூதங்க ளென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லுமது. [1]த்யௌஸ்ஸசந்த்ரார்க்க நக்ஷத்ரம் கம் திஶோ பூர்மஹோததி:। வாஸுதேவஸ்ய வீர்யேண வி஧்ருதாநி மஹாத்மந: என்கிற படியே ஒரோரு தேவவிஶேஷங்களிலே வி஧்ருதபடி

வஸ்துக்கள் ஸங்கல்பத்தினால் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்வது விரோதியாதோ என்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் 'ப்ராஜாபத்யஸா' [illegible] ப்ராஜாபத்யங் களான [illegible], த்யௌ: - ஸ்வர்க்கம், ஸசந்த்ரார்க்க நக்ஷத்ரம் [illegible] [illegible], கம் - ஆகாஶம், திஶ: [illegible], பூ: பூமி, மஹோததி: - [illegible], [illegible], மஹாத்மந: [illegible], வாஸுதேவஸ்ய [illegible], வீர்யேண [illegible], 'வி஧்ருதாநி [illegible] என்கிறபடியே என்கிற வசனத்தில் சொல்லியிருக்கிற ப்ரகாரம் இந்த வசனத்தில் 'வி஧்ருதாநி' [illegible] [illegible] அவஶ்யம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்னில் திக்குகள், ஸமுத்திரம், இவைகளுக்கு கீழே விழுவதற்கு ப்ரஸக்தியே இல்லாமையினால் [illegible] 'வி஧்ருதாநி' என்பதற்கு [illegible] எல்லையை மீறாமலிருக்கும்படி செய்யப்படுகின்றன என்றாகும் [illegible] 'வீர்யேண வி஧்ருதாநி' [illegible] ஸ்வரூபம் போலாதாரமல்லாமல் [illegible] வஸ்துக்களைத் தந்தாம் நிலைகளிலே நிறுத்தும்படி செய்கிறது என்றாகும். ஆகையினால் [illegible] போலவே ஸூர்ய சந்த்ராதிகள் தரிக்கப்படுகிறார்களென்று ஶ்ருதியில் சொல்லியிருப்பதும் ஸூர்ய சந்த்ராதிகள் [illegible] [illegible] வி஧்ருதபடி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற [illegible] சொல்லுமது' [illegible] தேவவிஶேஷங்களிலே' [illegible] [illegible] அதில் [illegible] 'த்யௌ:' [illegible] [illegible] னால் காண்பிக்கப்படுகிறது. அதாவது இந்த வசனத்தில் எப்படி

1 பார— அனு— 254—136

நிறுத்துகையைப்பற்ற இப்படி ஜ்ஞாயீந ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு வாஸுதேவஸ்ஸர்வம் என்கிறதென்னில்? வாஸுதேவனுடைய ஜ்ஞெளு இவ்வஸ்துக்களை வாஸுதேவன் ஸ்வாச்ரிதங்களாக வைத்து வைக்கும் இப்படி ஸர்வவஸ்துவும்

'வியூதானி' என்ற பதத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார் ... 'வியூதன்' ... என்று காட்டியுள்ளதென்று ஸ்ரீ ... 'வீயெஞ' என்பதனைச் சொல்லுகிறது இந்த ஸ்லோகத்தில் ஸங்கல்பத்தினாலே காக்கப்பட்டவை என்று சொல்லியிருப்பதற்கு கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வாயத்தமாக ஒளபசாரிகமாக அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமென்கை ... மற்ற இடங்களில் ஸங்கல்பத்தாலே தரிக்கும் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு ஒளபசாரிகமாக தாத்பர்யம் சொல்லவேண்டும் ... ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுமது' ... 'இவ்' ... வசனம் விவக்ஷிதமானாலும் இது ஸ்பஷ்டமாகயிருப்பதால் இதை த்ருஷ்டாந்தமாக இதைப்போல மற்ற இடங்களிலும் இப்படிச் சொல்லவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் என்று ஸ்ரீஸாரதீபிகையில் வ்யாக்யானம் இப்படி ... ஸ்வாயீநஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு' இதனால் ... வஸ்துக்களும் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினால் ஏற்பட்ட ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகளையுடையது என்பதினாலேயே பகவானுக்கு ஸர்வேஸ்வரத்வமும் ஜகத்துக்கு தத்ரூபத்வமும் ஏற்பட்டிருப்பதால் ... 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வமென்கிறதென்னில்' ... ஸ்வரூபத்தினிடத்து ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று எடுக்க வேண்டும், பகவானுடைய ஸ்வரூபம் இவைகளினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிகளுக்கு என்ன விசேஷத்தைச் செய்கிறது என்று தாத்பர்யம் ஜ்ஞெளு - ... ஸ்வாச்ரிதங்களாக வைத்து வைக்கும் ... ஆகப்பாகவும், ... பட்டதாகவும் பிரித்துவைக்கும் அதாவது சேதநாசேதந வஸ்துக்கள

ஸம்ஶ்லிஷ்ட ஸ்வாஶ்ரிதமுமாய் ஸம்ஶ்லேஷாயோக்யமுமாய்
இருக்கும், லோகத்திலும் ஶரீரம் ஶரீரியினுடைய
ஸ்வாஶ்ரிதமுமாய் ஸ்வஶக்யாஶ்ரிதமுமாயிருக்கக்
காணாநின்றோம் ஜீவனிருக்கக் காலுமிருந்து இவனை
விட்டபோதழிகையாலே ஸ்வாஶ்ரிதம் இவ்
வழும் ஸ்வஶக்யமில்லாத ஸம்ஶ்லேஷாநர்ஹவஸ்துக்களிலே

அவனுக்குச் ஶரீரமென்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியினாலே இவைகளுக்கு ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வமும் ஸங்கல்பாதீநத்வமும் ஸித்திக்கிறதாகையினாலே பகவானுடைய ஸங்கல்பம் இவ்வஸ்துக்களை ஸ்வரூபத்தினாலே தாங்கப்பட்டு நிற்கும்படியே வைக்கிறது இதனால் ஸ்வரூபத்திற்கு வையர்த்யம் ப்ரமாணஸாரணாகளினாலே சொல்ல முடியாது ப்ரமாணஸித்தமாகையினாலே யுக்திகளினாலே ஸம்பிஶிக்கவொண்ணாது என்பது கருத்து. இதை நிகமனம் செய்கிறார்— 'இப்படி [illegible]' [illegible] சொன்னதினாலே ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வம் ஸித்திக்குமோ என்னில், அதற்கு ஸமாதானமாக லோகத்ருஷ்டமான ஶரீராத்மபாவத்தை உதாஹரிக்கிறார்— 'லோகத்திலும்' என்று ஆரம்பிக்கும் காணாநின்றோம் [illegible] றோம் அவ்விடத்திலும் ஸங்கல்பாதீநத்வம் மாத்திரம் போதுமே, ஸ்வரூபாஶ்ரிதத்வம் ஏற்படுத்தற்கு என்ன ப்ரயோஜனம் என்னில், [illegible] அருளிச்செய்கிறார்— 'ஜீவன்' என்று ஆரம்பித்து. அந்த தசையிலும் ஸங்கல்பம் கூட இருக்கிறபடியினாலே ஸங்கல்பாதீநம் என்று சொல்லலாமே என்னில், அதற்கு [illegible] அருளிச்செய்கிறார்— 'இவ்வழும் [illegible] இவ்வழும் [illegible] ஸ்வரூபத்தை ஆஶ்ரயிக்கிறதா கிறது என்று [illegible] 'ஸங்கல்பமில்லாத' [illegible] [illegible] 'ஸுஷுப்தி' [illegible] தாகக்கொள்ளப்படுகின்றன ஸ்வப்னதசையில் மனது இருக்கும்போதிலும், ஸ்வப்னதசையில் பாராபடுகிற ஶரீரத்தை அதிஷ்டானம் பண்ணுகிறபடியினாலே தாங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஶரீரத்தை அதிஷ்டானம் செய்யவில்லை என்கிற காரணத்தினாலே ஸ்வப்நதசையும்

தெளிவது ஜாக்ரதாதி தஶைகளில் ஸங்கல்பத்தாலே விழாதபடி தாங்கும்போது ஸங்கல்பாஶ்ரிதமென்னப் படுவது. இதில் ஸர்வேஶ்வராஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை ஆதேயத்வமென்றும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை விதேயத்வமென்றுஞ் சொல்லுகிறது. ஸம்ஸாரமெ

[illegible] தெளிவது — [illegible] கொள்ளாது இப்படியாகில் ஶரீரத்துக்குத் ஸங்கல்பாதீனத்வம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமோ? அப்படி ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் இந்த ஶரீரம் இவனுடைய இச்சையினடிக்கே பரிணமிக்கிறபடியினால் இவனுடைய ஸங்கல்பாதீனமாகவில்லையோ? என்கிற ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் — 'ஜாக்ரதாதி தஶைகளில்' என்று தொடங்கி. ஜாக்ரத்தஶை — விழித்துக் கொண்டிருக்குங் காலம். அதாவது — விழித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது உடம்பானது நடப்பது நிற்பது முதலிய காரியங்களில் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடத்தாநின்றான். ஸங்கல்பாதீனம் என்று சொல்லுகிறது இது ஸ்வரூபாபஹிதமென்று சொல்லவொண்ணாது, அது எல்லாத் தன்மைகளுக்கும் பொதுவாகையினால் ஶக்த்யாதிகளுக்குக் காரணமாகாது என்று திருவுள்ளம். இதனால் மரணம் தன்னுடைய ஸங்கல்பப்படி நடக்காமல் போனபோதிலும், அதாவது தான் சிரகாலம் இருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கச் செய்தே மரணம் நேர்ந்தபோதிலும், தனக்கு ஶக்யமான விஷயத்தில் நியமிக்கக் கூடியதாயிருக்கையை ஸ்வபாவமாக உடையது என்று சொல்லியிருப்பதினால் தோஷமில்லை என்பது ஸூசிதம். இப்படி ஸ்வரூபாபஹிதமாயும் ஸங்கல்பாபஹிதமாயுமிருக்குமிடத்தில் ஆதேயத்வமிது விதேயத்வமிது என்று பிரித்துக் காட்டியருளுகிறார் — 'இதில்' என்று ஆரம்பித்து. 'ஸர்வேஶ்வராஶ்ரிதமாயிருக்கிற படியை' என்கிற இடத்தில் 'ஸத்தாஸ்திதிகள்' என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். 'ஸங்கல்பாஶ்ரிதமாயிருக்கிறபடியை' என்கிற இடத்தில் ஸத்தாஸித்தி ப்ரவ்ருத்திகளென்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். ஶக்திவிஶேஷத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'ஸம்ஸ

ஸ்வப்ரயோஜனமாகையாவது 1 'உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ| உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம் ந து குணௌ அதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணமவ்யாஜமபஜம் ||' என்கிறபடியே தன் ப்ரயோஜனத்துக்காகவே

என்று ஸ்வப்ரயோஜனமாகையாவது என்று ஆரம்பித்து இத்தால் அசேதநவஸ்துக்களைப்பற்றி ஶேஷியென்பது உசிதமானாலும் சேதநன் புத்திபூர்வகமாக ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ப்ரவர்த்திக்கிறானாகையினாலே, அப்படி புத்திபூர்வகமாகப் ப்ரவர்த்திப்பவன் 'ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோऽபி ப்ரவர்த்ததே' என்கிற ந்யாயத்தினாலே ஸ்வப்ரயோஜனமாகவே ப்ரவர்த்திப்பான் என்றேற்படுகிறபடியினாலே சேதனனைப் பற்றப் பகவான் ஶேஷி என்பது எப்படி ஸங்கதமாகும் என்பது ஶங்கையின் தாத்பர்யம். இந்த ஶங்கைக்கு ஶ்ருத்யாதிகளில் இருக்கும் ஸமாதானத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி ஶரீரியென்று சொல்லியிருப்பதினாலேயே இது ஸித்தம்' என்றுகொண்டு ஸாம்ப்ரதாயிகமான ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் — 'உபாதத்தே' என்று ஆரம்பித்து. ஶ்ரீமாந் - ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன், சிதசிதௌ - சேதநாசேதநவஸ்துக்களை, ஸ்வம் உத்திஶ்ய - தன்னைக் குறித்து அதாவது தன் ப்ரயோஜனத்திற்காக, ஸத்தா - ஸ்வரூபம், ஸ்திதி - அவை இருப்பு, நியமந - உள்ளிருந்து நியமிக்கை க்ரியைகளை ஆத்யை: - இவை முதலியவைகளினாலே, உபாதத்தே அங்கீகரிக்கிறான், இதி - என்று ஔபநிஷதீ - உபநிஷத்தைச் சேர்ந்த, வாக் - வாக்யம், வததி சொல்லுகிறது. தத் - ஆகையினாலே இஹ - இந்த ஜீவாத்மாக்களிடத்தில் உபாயோபேயத்வே - உபாயமாயும் உபேயமாயுமிருக்கை தவ - உன்னுடைய, தத்வம் - ஸ்வரூபம், அதாவது ஸ்வரூபத்திலேயே ஏற்பட்டவைகள் ந து குணௌ - கல்யாணகுணங்களில் வந்தவைகளல்ல. அத: - ஆகையினாலே, ஶ்ரீரங்கேஶய - ஶ்ரீரங்கத்தில் பள்ளிகொண்டருளும் பகவானே! த்வாம் - உம்மை, அவ்யாஜம் - வேறொரு வ்யாஜமில்லாமல் அதாவது ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ஆசையில்லாமல், ஶரணம் உபாயமாக,

1 ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் உத்—37

வாராஹெளக்த ஸாதனங்களானவிவற்றை யாவ-
த்ம பண்ணி யிவற்றாலே யதிஶயவானானை இ,
ஆசார்யோப ஸாவாதிகளாலிச்சேதனனுக்கு ஸஹி
க்ருபண ப்ரயோஜனம் தென்னென்னில் ஆசார்யோ
ஸாவத்தாலே அவனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளுக்
போலே ஸ்வப்ரயத்ந நிரபேக்ஷஸாதநமும், ஸெ
ஸஷிஹாவத்தாலே சுத்தாஹிதா நாராயணவா
ஷாத்ய வ்யவஸ்தையின்படியே ஸாதநாநு

ஸஹஜம் ஆர்யாடீகேன 'உபகாரிஷு யஃ ஸாது ஸாது
செ தவஸ்ய ஶோபணஃ' இத்யாதி சர்மீலீபா க்ருபண-
பரமப்தமையைச் சொல்லுகிறபடியன்றோ 'நந்த ப்ரணா
னபகதகு பராபரஸாதகமாகச் சொல்லப்பட்டதல்ல என
ஆர்த்தம் என்று ஸ்ரீஸாரவிவரணியில் வ்யாக்யாதம் 'தன ஏ
தற்நிமித்தமாக ப்ராமாணிகனுடைய என
ஆகா வாராஹெளக்தஸாதநங்களான' என்பத
'ஸ்வஸ்த்ய ஸ்தித்வ ஸ்தித்' யேஷாம் புத வாராஹ்ரோ, ெ
ஷாம் ஸாவம் வாராஹ்ரோ' என்கிறது ஆயலானுடைய பரமே
ப்ரகாதத்தியே பராபராமாசவுடைய வகாரப்ரந்கை வார
ஹ்ரோ, இப்படியான நகையொனமொழிய ஸ்வபாவமாகவுடையரா
களான ஏனமாகக உபாயாந்தபண்ணி அங்கீகரித்து
அதிஶயவானானை - அதிஶயத்தையுடையவனாயிருக்கை இ
படிச் சேதநாசேதநவஸ்துக்களாலே அவனுக்கு அதிஶயம் வி
ளைக்கப்போகிறதோ இதைத் தெரிந்துகொள்ளுவதிலே சேதநனுக்
என்ன அதிஶயம் ஏற்படுகிறது? அப்படித் தனக்கு ஒரு அதிஶ
முமில்லாத இந்த ஆத்மப ஜ்ஞாநத்வயத்தில் ப்ரதானம் என்று
சொல்லுவது ஸங்கதமாகுமோ என்னில், இதனால் இவனுக்கு
ப்ரீதிரூப ஆகாரத்தைப் பற்றிச் செய்கிறார் — இந்த என்று
பதி ஆசார்யோபஹாவத்தாலே சவான ஆகார
புர இவன் ஆத்மயாப்ர ப்ரகாசபாசே, ஸாதநாநுஷ்டானமும்
ஸ்வரூபத்தை பற்றிய ஜ்ஞாநத்தில் லாபமும், சுத்தாஹிதா
தன்னை அபிமானித்துக்கொள்ளுகைக்கு, சுத்தாஹிதா கத்ராக
வாராஹ்ஷாயுக்தாபமேபாணசமேது வ்யவஸ்தையின்படியே,

மான வ்யஷ்டிஸமஷ்டியும் ஶேஷஶேஷிபாவத்தா லும் நியந்த்ருநியாம்யபாவத்தாலும் ஸர்வாந்தரா வமான வ்யஷ்டிஸமஷ்டிகதஸர்வஸ்வமாய நிர வெக்ஷமாயிருந்துள்ள உபாயவிஶேஷத்தையறி கையும் ஶுசிகம் ஆக இவற்றால் ப்ரதிபாதிதனான ஸ்வ தந்த்ரனான ஸ்வதந்த்ரப்ரயோஜனன் ஸ்வதந்த்ரஶரண

[illegible] - 'ஸர்வம் ஹொ ஜும் ஸ்ருஷ்டாணாம் ஶ்ருதம் தஸ்ய ஶிவஶாஸ்வதம்' | ஶ்ருதிஸ்ம் ருதி [illegible] ஸ்வாத்மனா [illegible] என்று சொல்லி யிருப்பதையநுஸரித்துக் கொண்டு தங்கள் ஸ்வீகாரமாகக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதற்குத் தக்கபடி புருஷார்த்தத்தையும் இன்னதென்று ஏற்படுத்தின அதைப்போல என்று தாத்பர்யம். **'ஸர்வாந்தராத்மாவான'** [illegible] ஸகல சேதனாசேதனங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், **'ஶேஷஶேஷிபாவத்தாலும் நியந்த்ருநியாம்யபாவத்தாலும்'** என்பதற்கு ஶேஷத்வ [illegible] ஶேஷிபாரதந்த்ர்ய [illegible] யினாலும், தான் செய்கிற வ்யாபாரங்களில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய மில்லாமையினாலும் பகவானே உபாயமென்கிற அத்யவஸாயரூப மான ஶரணாகதியாகிற உபாயமும் ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் **வ்யஷ்டிஸமஷ்டிகதஸர்வஸ்வமாய** [illegible] தத்தைக் கொண்டு [illegible] **நிரபேக்ஷமா யிருந்துள்ள** - [illegible] அபேக்ஷிக்காதிருக்கிற, **உபாயவிஶேஷத்தை** [illegible], அதாவது **'நிரபே க்ஷமா'**யாவது [illegible] ஸஹாய [illegible] மாக அபேக்ஷிக்காமை இப்படி அறிந்துகொள்ளுகிறவர் இது ஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருக்க தன ஸ்வரூபத்தில் ஏற்படும் விஶேஷங்களை [illegible] அநுஷ்டிக்கிறார் — **'ஆக இவற்றால்'** என்று [illegible] **ஆக இவற்றால்** - இப்படிச் சொன்னதுகொண்டு [illegible], **ஸ்வதந்த்ரனான** [illegible] தன்னைத் தானே ஆதாரமாயுடையவன், **ஸ்வதந்த்ரப்ரயோஜனன்** பகவானுடைய ப்ரயோஜனத்தைத் தவிர வேறொன்றையு

ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ப்ரதிபாத்யங்கள் ளென்றதாயிற்று. இவ்

கீழ்ச்சொன்ன ப்ரகாரம் வழியும் ஸ்ரீஸஹஸ்ர

தில் கிடக்கிறபடி யெங்ஙனேயென்னில் — நாராயண

ஸூக்தத்தில் தத்த்வஷ்வஹஸ்ரீஹிதசாஸ்த்ரத்தாலு

முண்டான யாரக்கவ்ராவக்கவாதிகளாலே அநந்யா

யார்க்காதிவிசிஷ்டஸ்வரூபாலமும், வாராயஷ்வோர

த்தூமஹுமான கீழ்ச்சொல்லியத்தாலே அநந்யார்ஹயோ

தனக்கு டம்பேராடிபாச வ்யாடயவனலென, அநந்யார்ஹ

னென - பரர் அதக்கவிர ஸேவ்தருவனை உபாயாரக உடையா

னானன, என்றதாயிற்று என்று ஸேவாகஸ்ஸாரூப்ய பெரி

விக்கப்பட்டதாயிற்று. இப்படி இவை மூன்றும் ரஹஸ்யத்ரயங்

களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தை விஸ்தமாக நிரூபிக்

கிறார் — 'இவ்வழியும்' என்று தொடங்கி 'நாராயணோ

பநிஷத்தில்' 'நாராயணாய நம (நாராயணர்க்கு இருப்பிடம்)'

என்கிற தத்புருஷஸமாஸத்தில் சேதநாசேதநவஸ்துக்களுக்கு

இவன் ஆதாரன் என்று சொல்லுகிறபடியினால் அவன் தாரகன்

என்றேற்படுகிறபடியாலும், 'நாராயணாய நம யஸ்ய (நாரங்கள்

எவனுக்கு அயனமோ)' என்கிற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் சேதநா

சேதநவஸ்துக்கள் இவனால் வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என

றேற்படுகிறபடியினால் இவனுக்கு ஸர்வாதாரத்வமும், ஸர்வ வ்யாபி

கத்வமும் ஏற்படுகின்றன என்றாத்தம் ஆகையினால் ஜீவாத்மா

அநந்யாதாரன், அநந்யாத்மகன் என்றேற்படுகிறது. இது

'ஆதி ஸபத்தினால் அநந்யவ்யாப்யத்வம் குறிக்கப்படுகிறது,

வாராயஷ்வாரதத்தூமஹுமான பாரார்த்யஸ்வரூபம்

பாரதந்த்ர்யத்தையும் தாதபர்யத்திலுடையவைகளான அதாவது

ஸம்பந்தத்தில் தனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்று மாத்திரம்

சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாரதந்த்ர்யம் தாதபர்யத்தில் ஏற்படு

கிறது என்று தெரிவிப்பதற்காக 'மஹுமானது' என்று நிரூபி

க்கப்பட்டிருக்கிறது கீழ்ச்சொல் வடிவத்தாலே, ரஹஸ்யமா

னக்ஷரால் பரனுக்கு சேஷத்வம் சொல்லப்படுகிறபடி

னால் 'அநந்யார்ஹயோஜகஸ்வரூப, ஸம்பந்தத்தின் ஸ்வாதந்த்ர்ய

ஜநகமும் சுநந்ருஸாரணத்வமும் ஹிதகும் ஆவ த்ருநாஷ்டாநஆகாஸகட்டான் உத்தரார்த்தத்தில் வக்ஷ்யவண்ணத்தாலே சுநந்ருஸாரணத்வமும் உத்தரவண்ணத்தாலே சுநந்ருஆயோஜநத்வமும் உபயஹாமத்தாலும் சுநந்ருயாரத்வமும் ஆகாஸிக்கிறது இப்படி ஸாவுடாநவும் சூடிடாநவும் வாசஸ்லோகத்திலு மிவ

கிவநக்கி சொல்லப்படுகிறபடியினாலே அநந்யபரணத்வம் தாதபர்யத்தினாலே ஸித்திக்கிறது என்றாத்தம். இப்படியே த்வயத்திலும் இவ்வாத்தங்கள் பரிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும்படியை நிரூபிக்கிறார்—‘ஆவத்ருநாஷ்டாந’ [illegible] ‘ஆவத்ருநாஷ்டாநஆகாஸகடான்’ [illegible] திகத்த காணமக்கிரமாநபாலும், காணமக்கிரம அப்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்படுகிற க்ரியையை பரகாஸிக்கிறது என்று அதற்கு லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், அப்பொழுது அனுஷ்டிக்கப்படுகிற பாபத்தைப் பரகாபப்படுத்துகிற என்றாத்தம் உத்தரார்த்தத்தில் [illegible], [illegible], ஸங்காந்திர [illegible] ‘உத்தரார்த்தம் என்று [illegible] ‘வக்ஷ்யவண்ணத்தில் [illegible] ‘வனவ’ [illegible] கொள்ளவேண்டுமென்று மேலே நிரூபிக்கப் போகிறபடியினாலே அநந்ய ஸாரணத்வமும், பரயோஜன பரமான உத்தரகண்டத்தில் ஸம்பப்பம் இருக்கிறபடியினால் அதற்கு ஸ்வார்த்த காத்ருத்வ போகத்ருத்வ நிவ்ருத்திகளிலே தாதபர்யமாகையினாலே அநந்ய பரயோஜனத்வமும், இரண்டு கண்டத்திலும் நாராயணபதமிருக்கிறபடியினால் திருமந்த்ரத்தில் நிரூபித்திருக்கிறபடியே அநந்யார்ஹத்வமும் ஏற்படுகிறது என்று தாதபர்யம் இந்த மூன்றாத்தங்களுடைய சரமஸ்லோகத்திலும் ஸித்திக்கிறது என்று அருளிச் செய்கிறார்—‘இப்படி [illegible] இவ்வகுப்பு [illegible], அதாவது [illegible], [illegible] ஸாரண வ்ரஜ [illegible] அநந்யஸாரணத்வமும், [illegible] கிறது பலமும் உபாயமும் ஒன்று என்று ஆகக்கடவதாகையினாலே அர்த்த ஸ்வபக்ஷத்திலும், ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மோக்ஷயிஷ்யாமி

வருப்பும் கொண்டுகொள்வது. இப்படி ஸாக்ஷாத்க்ரு-
திகள் விரோதாய வசீகரணாயுமாக விஹிதமான
ஸாத்யோபாய விசேஷத்தை அவத்தாலே மந்த்ரவிஷ்ட-
ரூபோபாத்தரஹஸ்யங்களாயக் கொண்டு அவ-
ச்யாபேக்ஷிதங்களான வர்த்தங்களையெல்லாம் சிறிய

[illegible] அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானம், ஸ்ரீமந்' 'ஸமும் [illegible]
[illegible] அர்த்தங்களைப் [illegible]
கொண்டுகொள்வது' என்பதற்கு [illegible] இப்படி அர்-
த்தபஞ்சகம் முதலான மூன்று அர்த்தங்களை இந்த ரஹஸ்யத்ர-
யங்கள் ப்ரதிபாதிக்கிறபடியாலே ஒன்றோடொன்று போதுமே என-
கிற ஸந்தேஹத்தில், இந்த அதிகாரத்தில் இவைகளுக்கு தனித்தனி
ப்ரயோஜந விசேஷங்களிருக்கிறபடியினால் மூன்றும் ஆதரணீயம்
என்று ஸ்வாமி அருளிச்செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது
அர்த்தத்திலும் ப்ரயோஜந விசேஷமிருக்கிறபடியினாலே இவை
[illegible] 'இப்படி' என்று
[illegible] 'இப்படி [illegible] தெளிவிக்கும்' என்பது
[illegible] விரோதாயவசீகரணாயுமாக - வி[illegible]
[illegible] விஹிதமான -
விதிக்கப்பட்ட ஸாத்யோபாயவிசேஷத்தை - [illegible]
[illegible] அனுஷ்டிக்கும்போதைக்கு - அர்[illegible]
[illegible] பக்தி, சுருக்கு - [illegible], திருஜ்ஞம்-[illegible]
[illegible] இத்தால் சரமச்லோகத்தில் ப்ரபத்தியை விரோ-
தோபாய வசீகரணாயமாக விதிக்கிறது என்கிற ப்ரயோஜன
விசேஷமும், த்வயம் நியத காரண மந்த்ரமாகையினால் பொழுது
அனுஷ்டிக்கிற அர்த்தத்தை ப்ரகாசம் செய்கிற ப்ரயோஜனவிசே-
ஷமும், திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரபத்தியை அனுஷ்டிக்கும்போது அறிய
வேண்டியவைகளாய், அதற்கு முன்பே அவச்ய ஜ்ஞாதவ்யங்களான
ஆத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபம், ஸம்பந்தம், முதலியவைகளை ஸம்-
ப்ரதிபத்தியாக ஸங்க்ரஹித்துத் தெளிவிக்கிறதாகிற ப்ரயோ-
ஜன விசேஷமும் இருக்கிறபடியினாலே இவைமூன்றும் அறியத்
தக்கது என்பது ஏற்படுகிறது. இப்படித் திருமந்த்ரம் அவச்யம்
[illegible] தவ்யங்களான அர்த்தங்களைச் சுருக்கமாக ப்ரதிபாதிக்கையால்
அது [illegible] சுருக்கமாகையினாலே ஸம்ப்ரதாயம் முதலியவைகளில்

கண்ணடி பெரியவுருக்களைக் காட்டுமாப்போலே
சுருங்கத் தெளிவிக்குந்திருஷ்டம் இதில் வ்யூஹவடித
திருமந்திரார்த்தானுஸந்தா நிலயரூபங்கள் ஸஜாதீயத்தி
னார்த்தமாக அப்புள்ளார் லும், 1 ஸ்வ ஏதஃ வ்யயன ராஜஃ'
அருளிச்செய்த விரகு என்கிற ச்லோகத்திலும் கண்டு

கொள்ளல் பரிபாலிக்கிறது என்பது கூடுமோ? அப்படி பரிபா லிக்காலும் மந்தமதிகளான நமக்கு அது ஸுகமாய் அறியக்கூடிய தாக இருக்குமோ? என்கிற சங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமாக, இது இவ்வர்த்தங்களைத் தெளிவிக்கிறது என்பது ஸம்ப்ரதாய பரம் பரையிலே ஏற்பட்டதென்றும் இது உதாஹரணங்களாகக்கொண்டு மந்தமதிகளுக்கும் ஸுலபமாய் அறியத்தக்கது என்று பூர்வாசாரி யர்களினால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் அருளிச்செய்கிறார்- 'இதில்' என்று ரஹஸ்யத்ரய வ்யூஹவடிதத்தில் ப்ரஸவக்தி, 'ஸஜரூபங்கள்' என்பதனால் சேஷன் சேஷி, இருவர்களையும், சேஷியினுடைய ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும், ஜகத்காரணத்வத்தை யும் தன் ப்ரயோஜனத்திற்காகத் தன் இஷ்டப்ரகாரம் ஸங்கல் பத்தினால் நியமிக்கிறான் என்பதையும், சேஷன் ப்ரதானனைத் தோன்றினபோதிலும் தாதபாகத்தில் சேஷியே ப்ரதானனை இருக்கிறபடியையும் என்றாக்கால் ஸஜாதீயத்திலும் பார்ஸ்பரத்திலே அர்ஜுனன் இருக்க ரதத்திலும், அதாவது சேஷி முன்பும் சேஷபூதன் பின்புமாக இருப்பதை மேலெழுந் தவாரியாய்ப் பார்க்கும்போது சேஷபூதனுக்கு ப்ராதான்யம் தோற் றின போதிலும் ராஜபாயத்தில் பாரதந்த்ர்யம் முதலில் சொல்லப் பட்ட சேஷிக்கே இருக்கிறபடியினாலும், இவர்களிருவரையும் தவிர வேறு ரத வஸ்துக்களின் ஸம்பந்தமில்லாமையினாலும் ப்ரதான வத்தின ஆஜ்ஞார்த்தம் த்ருஷ்டாந்தமாயிற்று என்றாக்கும் இவ்வர்த்தம் ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயத்தில், இருபக்கு முன்னுவது னாஸ்ஸரதி 'ஸ்யாயிரம் ... ஸ்யம் ... யஸாய்ஷ்தொ டிஸம்யதிஸ்ஷ பஷா। த்யாஜுவிஷாதிரவெக்ஷீஸ: த்ராக்ஷ்ய ஸம் தக்ஷவிஷாமம்ரா‌க்ஷ்ய॥ ஸாமஸ்ஃஸ்ரிஃத ரொவரி விஸ்வெஷ தஸ் வஸ்யாஷவஸ்யாயிநி தக் ப்ரவெக்ஷ்த। கஸந்த்) யொபாக

1 ராமா ஆர 1—11

சொல்லுவது த்விதீயபதத்தில் ஸ்வாமித்வத்தாலும் ஸௌசீல்ய
ஸாவத்தாலும் வரும் ஸம்ருத்தியை ஸ்ரீ ஸஹிதனானவனு
டையவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடையவும் வ்யாப்தாங்க

ப்ரணயப்ரயாசம் [illegible] ஸர்வம்ப்ரதீக்ஷ்ய ||'
என்று விவக்ஷிதமாய் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்க
[illegible] 'ப்ரஹ்ம ஸ்ருஷ்டவானயிந்த்ர
வஸிஷ்டப்ருஹஸ்பதீந்' [illegible]
டிருக்கும்படியே தத்வங்களின் ஸ்ருஷ்டிகளும், பகவானுடைய காரு
ணிகத்வமும், ஸர்வஜ்ஞத்வமும், ஜீவாத்மாக்களின் கர்மவச்யத்
தையென்பதும், அவனுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்ட
வன் என்பது முக்கிய அர்த்தங்கள் ப்ரமாணத்திலும் ஆம்நா
யத்திலும் அநேகங்களாக பலதி [illegible] கப்பட்டதாகிறது
[illegible] உதாரண அவதாரணத்தைச்சொல்லுகிறது என்கிற
போதினியில் இந்த உதாஹரணம் நிரூபிக்கப்பட்டது. உதாஹ
ரண [illegible] யாலும் யோஜனையை நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது
[illegible] 'ஸம்ருத்' [illegible] 'ஸம்ரு
த்தி ருபயன்னாம்' என்கிற ச்லோகத்திலும் [illegible]
'ஸம்ருத்தம் ப்ரஹ்மாணஸ் ஸீதாஸம்ஸ்ருஷ்டவ்ருத்த்யா தஸ்ய
[illegible] 'ஸாருப்யம்' [illegible]
யத்திற்குப் பகவான் எழுந்தருளும்பொழுது முதலில் பகவானுடை
ய பிராட்டியும், அதற்குப்பின் இளையபெருமாளுமாகப் போ
னார்களென்று மஹர்ஷியினால் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும்
ச்லோகத்திலும் என்றாக்கம் இங்கு மோக்ஷிகள் இருவருமா
னாலும் மோக்ஷ பின்னும் இருப்பது முதலாக மற்ற அர்த்
தங்களை விசேஷித்தல் த்விதீயபதம் - [illegible] அபிவ
ஸம்பத்தால் வரும் ஆத்தபாவது பகவானுக்குப் பாரதந்த்ர்யமென்
பது அர்த்த ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்பட்டதாவது பாரதந்த்ர
[illegible] 'ஸம்ருத்தஹாவ' என்பதா
கும் பகவான் ஸ்வதந்த்ரனும் மோக்ஷியாயும், ஜீவாத்மா பாரதந்த்ர
னும், மோக்ஷப்ரதனுமிருக்கைபாகிய வஸ்து ஸ்வபாவம் என்றர்த்
தம் அதாவது அவன் ஸ்வாதந்த்ரனை மோக்ஷியாயிருப்பதினாலே
தன் இஷ்டப்படியாம் இவைகளை நடத்துகிறதையால் பாகவத

களிலே யறிவது ¹'நானுன்னையன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னை யன்றியிலை' என்னும்படி திறக்கிற நாராயணஶப்தத்தை கொவஸுஜக வடிகதில ஜ்ஞாநங்களையும் வகுவதித்த திருமந்த்ரங்களையும்

சேஷத்வம் விக்தம். இவ்வர்த்தம் மேலே புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரம் முதலியவைகளில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கண்டுகொள்வது. இவைகளுக்கு உதாஹரணம் காட்டப் புகுந்து 'ஸ்ரீ பரதாழ்வான்' என்றும் இத்யாதி. அறிவது' என்பதற்கு ஸ்ரீ பரதாழ்வான் பாரதந்த்ர்ய காஷ்டையிலே நிஷ்டையை உடையவரானார் என்பது. பகவான் நியமித்தபடியே ராஜ்யத்திற்குத் திருவடி நிலைகளை ஶிரஸா வஹித்துக்கொண்டு திரும்பினபடியிலும், அவ்விடத்திலும் ஸ்ரீ பாதுகைகளை முன்னிட்டு ராஜ்யம் நடத்தினபடியிலும் பாரதந்த்ர்யம் அப்படியே ஸ்ரீஶத்ருக்நாழ்வான் 'கதஸ்யாபி ஶத்ருக்நோ லக்ஷ்மணாவரஜோ ஹிஸ:' என்கிறபடியே பரதாழ்வானுக்கு லக்ஷ்மணனைப்போலே பாரதந்த்ர்யத்தை இருக்கப்படி சொல்லப்படுகிறபடியினாலே பாகவத சேஷத்வத்தில் ஶத்ருக்நாழ்வான் பரநிஷ்டராயிருந்தபடி சொல்லப்பட்டதென்றபடி. நான் ஜீவாத்மா வாசியா, உன்னையன்றி ஆகாயமும் உனக்கு இல்லை, இல்லை, நாரணனே' என்னும் வ்யாக்யானமாக உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீ—நாராயணஶப்தத்திற்கு அர்த்தமான நீ, என்னையன்றி ஏதுமில்லாமல், யில்லை அதாவது நாராயண பதார்த்தமும், புருஷோத்தம ஶப்தங்களினாலே பரமாத்மஸ்வரூபத்தைச் சேதநாசேதந வஸ்துக்களைவிட வேறாக நிரூபிக்கும்பொழுது ஸர்வாத்மத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வ காரணத்வ ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வாதிகளைக்கொண்டு நிரூபிக்கவேண்டுமாகையினாலே அப்பொழுது இந்த வஸ்துக்கள் இல்லாமல் அவனை நிரூபிக்கமுடியாது என்பது தாத்பர்யம். 'நானுன்னையன்றியிலேன்' என்பது ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், 'நீ யென்னையன்றியிலை' என்பது பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தின் அர்த்தத்தையும் விவரிக்கின்றன. கொவஸுஜநவடித்தில் ஜ்ஞாநத

1 நான்முகன் திருவந்தாதி—7

உதாஹரணமாகக் கண்டுகொள்வது. வஸிஷ்டவக்ஷ ஸ்ஸ்தலத்திலே தோற்றின காஷ்டாஷ்டாவ வானாய்க்ஷ வான தத்த்வங்கள் பேரணியாக த்ருதீயஸ்கந்தத்தில் சதுர்த்தி யில் கருத்திலே ப்ராப்நீயமான மோக்ஷயுக்தத் தெக்ஷ யத்தை இளையபெருமாளுடையவும், இவருடைய

களையும் சொல்லப்படுகிறது இந்த சராசரங்களையும், அவை வந்த அளவில் ஸ்ரீராமனுடைய பிரிவை ஸஹிக்கமுடியாமல் வாடிப் போகாது சொல்லப்படுகிறது இந்த 'விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஷிதா: | அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: ||' என்கிற ஸ்ரீமத்ராமாயணச்லோகம் விவரிக்கும். 'வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திருமகளையும்' என்பதினால் அவனுடைய சேர்த்திக்கெழுந்தருளும் பொழுது சராசரங்களானவற்றுக்கு எல்லாவற்றையுங்கூட அழைத்துப்போன வருத்தாந்தம் விவக்ஷிதம். 'அன்று சராசரங்களை வைகுந்தத்தேற்றி' இத்யாதிகளை இங்கனுஸந்தேயம். இளையபெருமாளுடைய விஶ்லேஷத்தைத் தரிக்கமாட்டாமல் உடனே தன்னுடைய சேர்க்கைக்கு எழுந்தருளினமை ஸூசிக்கும் ராமஸாரதிபிரகைவிட வயாசபாதம் 'வஸிஷ்டவக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில்' - பரமவ்யோமங்களாகிற இரண்டு பக்ஷங்களில் 'காஷ்டாஷ்டாவ' உபாஸகத்தைஸம்பந்தமுடைத்த, பேரணி - பூர்வபாகம், அதாவது முதல் ஸாரமாக சதுர்த்தியில் கருத்திலே நாராயணஸம்பந்தத்தின் நடுப்பட்ட வேற்றுமை காத்தியமென்கிற மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறதாயிருக்கப்போகிலும், பூர்வபாகத்தில் மோக்ஷத்வம் சொல்லப்பட்டபடியினாலே, அதின் கார்யமான கைங்கர்யத்தில் இதற்குத் தாத்பர்யமாகக் கொள்ளவேண்டும் மோக்ஷி உகந்த - மோக்ஷிகளான பகவான், பாகவதர்கள், இவர்களுக்கு ப்ரீதிஜனகங்களான முதல் இரண்டு பதமாகிய ப்ரணவத்தில் பாரார்த்யபாரதந்த்ர்யங்கள் உபாந்தத்தைஸம்பந்தமுடைய பொழுது பாகவதபர்யந்தமாக வளருகிறபடியினாலே சதுர்த்தியில் பரார்த்தகைங்கர்யமும் பாகவதபர்யந்தமாக வளர்ந்து நிற்கிறதென்று அநுபந்திக்கப்பாக்கம் இளையபெருமாளுடையவும் ப்ரதானதுடையவும் இவ்விடத்தில் இளையபெருமாள் 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி' என்று நிர்பந்தித்துச்சொண்டு

அவதாரவிசேஷமான திருவடி நிலையாழ்வாருடைய வும், ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே தெளிவது, இது திரு

கைங்கர்யம் செய்தமை விவக்ஷிதம். 'இவருடைய அவதார விசேஷமான' என்பதற்கு இவர் ஆதிசேஷனுடைய அம்சம் என்று புராணத்தில் ப்ரஸித்தமாகையினாலே அந்த ஆதிசேஷன் பகவானுக்குப் பாதுகாதிகளாயிருக்கிறார் என்று 'நின்றால் மரவடியாம்' 'நிவாஸசய்யாஸந' இத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தமாகையினாலே ஸ்ரீ பாதுகைகள் இவருடைய அவதாரவிசேஷம் என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'ஸா தஸ்ய விஸூத்ரம் பாதுகே ப்ரதஸ்தாம் ஸூதநாதேவி வஞ்சே ஸ்ரேஷ்ட ஸுஸ்ரூஷயா ஹ்ருத: | கிம் புநஸ்ஸஹவிஷ்டும் நித்யாநுஷ்டேயமேவ ப்ரஸாத நயநஸ்ய ஸுராஜ்யாயம் ஸம்ஸ்யே ||' என்றும், 'கௌது ப்ரபோ மஹாமஹிதஸ்ய ப்ரஸ்யபாவஸ:' என்றும் ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் ஸேஷ பக்தியின் அருளிச்செய்திருப்பது அநுஸந்தேயம். திருவடி நிலையாழ்வாருடைய - ஸ்ரீ பாதுகைகளுடைய, 'ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே' என்பதை இளையபெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும், திருவடிநிலையாழ்வாருடைய நிவ்ருத்தியிலுமென்று பிரித்து அந்வயித்துக்கொள்ளவேண்டும். பாரார்த்த்யத்தைக் காரணமாகவுடைய பகவத்கைங்கர்யத்தை இளையபெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலே கண்டுகொள்வது, பாரதந்த்ர்யத்தினாலே அவனுடைய நியமனப்படி செய்யவேண்டுமென்கிற கைங்கர்ய விசேஷத்தை திருவடிநிலையாழ்வாரின் நிவ்ருத்தியிலே கண்டுகொள்வது என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகாதிகளில் வ்யாக்யாதம். இந்த யோஜனையில் 'ஸஹ்யாந்தே விநிவ்ருத்திஸாஹஸா தேவி ராஜவதி ரத்நவாடிகே | கத்யம்ஸஹதீர் ஹீயஸா வாரதஸ்ய விஹஸேந ஸம்யதீர் ஹி || யத்து ஸூஹிதா ஸாதோதாவதி வடாரவிஹம் ரக்ஷ்யம் ஸ்யா ரவாவ தேவி ஸாவயத்ய | நிஶ்ரேஷேஷ ஸஹஸா ஸோபிவாஹர கேஷ நிஷ்ஷங்கம் ஜம்பிதம் விதயே மஹத்யா ||' என்கிற பாதுகா ஸஹஸ்ர ஶ்லோகங்கள் அநுஸந்தேயங்கள். பாரார்த்த்ய பாரதந்த்ர்யங்களாலே ஏற்படுகிற பகவத்கைங்கர்யத்திற்கு உதாஹரணம் இளையபெருமாளுடைய ப்ரவ்ருத்தியும் சாஸ்த்ரப்ராப்தங்களான பாரார்த்த்ய பாரதந்த்ர்யங்களாலே ஏற்படுகிற பாகவதகைங்கர்யத்

சிறந்த நிஷ்டர்கள் திருவடி நிலையாழ்வாருடைய நிவ்ருத்தியும்
உகந்தருளி ஸ்ரீ பாதுகைகள் நிவ்ருத்திக்கத் பாகவதரான
பரதனுடைய கைங்கர்யமல்லவா, என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதிநி ஸ்ரீ
ஸாரப்ரகாசிகைகளில் வ்யாக்யாதம் ஸ்ரீ பாதுகைகள் நிவ்ருத்தி
தத் பாகவத கைங்கர்யமென்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ?
[illegible] ஸ்வாமிசேஷஜட தாஸ்யே ஸ்வம் ஸ்வாபாதி
ஸ்வாதந்த்ர்ய [illegible] | ஸ்வஸ்வாதாதி மேதஸ்ஸ்ம் ஸ்வயம்ஸாரய
[illegible] வடிவநிவாழ்' [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
செய்கிறதுக்கிறபடியே பரதனுக்கு ஆராதய கைவதமாக அன்றோ
எழுந்தருளினது இவர் தாமும் பகவதாராதனத்திறகு நிர்வா
[illegible] ப்ரகாரமான [illegible]
[illegible] என்றருளிச்செய்கிறு [illegible]
[illegible] வரஸ்வராவகாவே [illegible] வா
[illegible] விரோதமில்லை என்று [illegible]
[illegible] சக்தஸ்ய [illegible] யாவஜ்ஜீவிதம் [illegible]
[illegible] சக்தஸ்யாபாஸம் பண்ணினால் அசக்தஸ்யாப்யக்ஷ
[illegible] திருந்தும் சேஷத்வமுண்டாய அசக்தஸ்ய
[illegible] பூர்யமாக [illegible] திருவருக்கும் சேஷித்வமுண்
டாகக் குறையில்லை என்றிவர் தாமே மேலே புருஷார்த்த காஷ்
டாதிகாரத்திலேயருளிச்செய்திருக்கும் ந்யாயத்தினாலே ஸ்ரீபரதாழ்வா
னுக்கு லோகாபவாதத்தினாலுண்டான அஸமாதியைத் தீர்த்து
விசேஷ பரஸமாதியை உண்டாக்கி அதினாலே பரதனுக்கு அதி
ஸ்பாசாவகரானபடியினாலே பாகவதகைங்கர்யம் ஏற்படுகிறபடியி
[illegible] ஹாதவைஸ்வ [illegible] ஸ்மஸ்திதவிஸ்ரவ
[illegible] பராக்ரயா வரவதி வஸிஷ்டஸ்ருமாஹ்ருந்
[illegible] [illegible] | [illegible]
[illegible] விமதே ஸாதத்ருஸேஸகஷ்டோ [illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
கதிலே இங்கு விவக்ஷிதங்கள் அன்றிக்கே இங்கு கைங்கர்யம்
இரண்டுவிதம்—பாரார்த்ய மூலமானது, பாரதந்த்ர்ய மூலமானது
என்று இவைகள் தனனிலும் கேவலம் பாரார்த்ய மூலமானதும்,
காஷ்டாப்ராப்த பாரார்த்ய மூலமானது, கேவலம் பாரதந்த்ர்ய
மூலமானது, காஷ்டாப்ராப்தமான பாரதந்த்ர்யமூலமானதென்று,
இரண்டுவகை ஆக்க கைங்கர்யம் நான்குவிதமாயிற்று இதில

(செய்தவிரே) ப்ரயாண உத்தரகாயிகாரம்

153

ஸஹ்ராநத்துகளுக்கு ஸேபா கவ்யுமாரரே
ஸீத ஸேயந்த விரஹ இருப்பதியிலே உய

கேவலம் பார்த்தய மூலமான
கார்யம் இருக்கிற கைங்கர்யங்களுக்கு உதா
ஹரணம் இளைய பெருமாளுடைய
வ்யாவ்ருத்தி. கேவலம் பாரதந்த்ர்ய
மூலமான கார்யம், காதுநாராத் மூல
மான கார்யம் இருக்கிற கைங்கர்யத்துக்கு
உதாஹரணம். திருவடி திருவையா
ஷ்வாருணேய நிவ்ருத்தி ஸதார்த்
தமாகையாமாம் அதாவது " ஸதாம்
ஸைவம் கரிஷ்யாமி ஜாயகஸ்யைவ தத்ர்ஹ"
என்று ப்ரமாதித்து ஸ்வத்திற்க
பதவியில் பாரார்த்ய மூலமான
ஹ்ருதய கைங்கர்யம் ஸித்தம்.
அப்படிப்ரஸ்த்ருத்து இருமேனி
ஸம்ரக்ஷ இருக்கண் செய்த்தும்
" ஸ்ருத்வாஸ்யம் வாநராணாம் ஸூநா
த்: ஸஹாஜ்ஞ ரோ ஸாஜை வ்ரதி
தம் ஹேகாவஷ்ட்: ஸாதாஜராநகஸ்யுத்தி
என்கிற ஸ்லோகத்தில் வாக்யத்துக்கு
ப்ரதிபடி ஹாஸ்யவத்வையாய் ப்ரித்ய
ஷர் மாணையிலே, காஞ்ஜநஷ்ரா

[illegible]

உத்தம பா. ஸ்ரீ [illegible] ஸ்வாமி
ஸகல [illegible]

கைங்கர்யம் ஸித்தம் ஸகலவாத்ருத்து
ம் மற்றுமுடைய நியமனத்தாலே ஸாதிக்
யோ ஒருவர் நிவர்த்தனம் ராஜஸூயத்திலே கூட
பரிக்ஷத்தம் ராஜ்யதை ஒதுக்கி ஒருவரா
ப்ருத்ரூஷ் ஓரவரமாவதாம் மலைத்தியாய ||
ஜகத்ரய ராஜ்யத்திலே ப்ரியமாய
நல ஸேவலம் பரவத்மரதத்திய ஸித்தம
_ ஆபவசனிய மாத்துமுடைய திருமேனி
பரகாம ராஜ்யமாதத்தை வளர்த்து ஸ்ரீபர
மாயாநம் பண்ணிபடியிலே காவ்ய
ஸ்வரூப பாரதந்த்ரிய ஸ்வரூபமான கைங்கர்யம்
ஸித்திக்கிறது காத்யாயம் ''
இத்தால் திருமந்த்ரத்தில் பாகவத கைங்கர்யம்
ப்ரதானமாக விவக்ஷிதம் என்று'' மற்றுமொரு
ஸ்ரீயம் உனதென்றிருப்போர் நோக்கிக்கொள்,
உற்றது மெய்யடியார்க்கு'' என்றிவை
அதுவிய லைவகரின் ஸித்தமயிலே க, அ
தை பார்க்கச் செய்யவில் வியே, மயன்
கு பத்ய மதுபோ பரிக்ருதிக்ஸபய
தூயிந்து திருப்பு = ஆதாரமாம
திருப்படியில் - இடிஷமமாக திருமே
ஷிக்கப்பிற ... ''

விஷ்ருதில ப ஸ்லாநுகவோ தகாம்ஹத்த லேஷிகம்
இஷ்க்ராஷெ தநலா தராணமான மூலம்

ஸ்லோகத்தை கடைசியின அர்த்
தத - "ஸஹஸ்ரகோ ஸூர்யாணாம் மாலை"
"ஸ்வாமிநோ ஸஹ வைவெ ஹாஸ்ரீ" என
கிற ஸ்லோகத்தை பயனாக கீழும், மற்ற
ஸ்ரீ சக்தின அர்த்தங்களை "ஹிரு
ஹாவெல ஸம்ப்ராதாயப்", "ஸகுர்வ
ப்ரவர்த்தநய' இத்யாதி ஸ்லோகங்
களிலும் கண்டுகொள்வது என்றாக்கும்
இங்கேயே "வேத வேதாந்த ஹாவலம்ப
வே ஈக்ஷணம் உபாதாநாய
ஸ்லவெஷ்யின பதியிலே ஸூரி
உபாதாநாவமான உபாதாநாய
நமீபம" என்றதின் அந்வயத்ததற்கு
ககமாக்கேன? வேதாந்தத்தை வேதிக்
க ஸ்தாபநத் தனி அதிசயப் பண்ண
மெல்லாக்கியான் தேசிகேசரி
ஹாவத்துவ விருத்தக்ஷ' அப்படியே
"வேதகலக வேதாந்தத்தை'என
தும் ஸஞ்சாரமாகி? தேசயுகளில்
வரே அதிசயம் இந்த சிர்சாகிகளில்
கண்டுகொள்ளு போல தேசிகவாள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 'ப்ரகாஶித' [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]" - [illegible]

[illegible]

[illegible], - [illegible]

[illegible]

[illegible]" [illegible]

[illegible], [illegible]

[illegible], [illegible]

[illegible]

[illegible]. [illegible] -

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மைத்ர ஶேஷகப்ரும. ஸாரதம்யமாகையாலே ஶாஸக
யமிரு விஶேஷத்திலே விஶ்ருபிதக்காஸ்மித்ததேவ
ஷூயம். இவற்றில ஸாரதம்யமான ஶேஷஶேஷிபா
வம் ஒத்யசிரக்ஷாதலில் வதாம்யியாயாலே ஒத்காரமூம
இனி விஶேஷமான ஶாஸகவமஷிகங்கள இருவ
நம வெதமாயத தோறுநைகையாலே அஶஷவிலம

[illegible] ஶேஷவஸ்து [illegible] பரியாயமான அகில [illegible] ஶேஷித்வ [illegible] அகிலபதார்த்த [illegible] அகிலபகத்தை அடை [illegible] [illegible] ஸ்வாமித்வமாத்ரத்தில் [illegible] [illegible] பரிபாஷையாகிற [illegible] ஶேஷத்த உடையாத்தை [illegible] [illegible] அகிலத்தை [illegible] தன்னுடைய - [illegible] ஸாரதம்யமாகையாலே - [illegible], விஶ்ருபிதத்து [illegible] [illegible] [illegible] — ப்ரவாஹில [illegible] அஶஷவிஶம் [illegible]

[illegible] ஸாக்ஷாத் [illegible]
[illegible] இதர ஸாக்ஷாத் [illegible]
[illegible] விசேஷங்களை [illegible]
[illegible] இப்படி [illegible]
[illegible] விசேஷங்களை அவனுக்கு [illegible]

[illegible]

நாராயண [illegible]

[illegible] அவனுக்கு [illegible]

[illegible]ஷிகிறது வேதத்ருடைய லக்ஷணத்தில [illegible] ஆஜ்ஞாரூபமாய், ஸக்துரூபமாய், [illegible] வேதத்துக்கு [illegible] [illegible] நிரவாயிக [illegible], நிரவாயிக [illegible], இவ [illegible]டைய நிரவாயிக [illegible], நிரவாயிக [illegible] உடையவனுடைமையை லக்ஷிக்கை

[illegible] — வேதத்ருடைய [illegible]

[illegible] உபாயம் [illegible]

[illegible] நிரவாயிக [illegible]

[illegible] — உடையவன [illegible]

[illegible] ரக்ஷிக்கையும் [illegible] ரக்ஷிக்க [illegible] கர்ப்பவாஸத்தை [illegible] ரக்ஷிக்க [illegible]

[illegible]

[illegible] ரக்ஷிக்குமபோது [illegible] கர்ப்பவாஸத்தை [illegible]

[illegible] வாயுக்கு [illegible]

[illegible] ரக்ஷி கர்ப்பவாஸத்தை [illegible]

[illegible]

[illegible] இவருடைய [illegible]

[illegible] ப்ரவ்ருத்தி

[illegible] இது [illegible]

[illegible] இவருடைய [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] திருவடிகளை யாழ்வாருடைய-

[illegible] ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible] கோஶேஷு

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] தாம் [illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] வ்ருத்தி [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்ரீ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] இதினபடி [illegible]

[illegible]

[illegible] அதாவது [illegible]

[illegible]

[illegible] இதினபடியிலே [illegible]

சொளவது [illegible]

[illegible] ஆகாசம் [illegible] விசேஷ [illegible]
[illegible] வேதநவாக்யாரணய [illegible]
[illegible] வேதத்தொடு [illegible]
[illegible] விசேஷ [illegible]
[illegible] இப்படி [illegible]

[illegible]

[illegible] விசேஷ [illegible]

[illegible] வேதநவேதந வாக்யாரணயக்ஷமாகையாலே - [illegible]

[illegible] விசேஷத்திலே [illegible]

[illegible]

1 ‘ ப்ராணேவிப்ராராவே ராமம் ’, 2 ‘ தமேவம் குண
ஸம்பந்நமப்ரத்ருஷ்யபராக்ரமம் ’, 3 ‘ ஸஹவோ ராஜ
கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே ’, 4 ‘ ஆந்ரு
ஶம்ஸ்யமநுக்ரோஶ: ஶ்ருதம் ஶீலம் தம: ஶம: | ராகவம்
ஶோபயந்த்யேதே ஷட்குணா: புருஷோத்தமம் ’,
5 ‘ விதித: ஸஹி யசோஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல: ’, 6 ‘ஶர
ண்யம் ஶரணஞ்ச த்வாமாஹுர்திவ்யா மஹர்ஷய: ’,

ஞானம், விராராவே பராகரமிததார் னவம் குணஸம்பந்நம்-
இப்படிப்பட்ட கல்யாணகுணங்களை நிறைந்தவனையும், அப்ரத்ரு
ஷ்ய பராக்ரமம்-ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவனையுமிருக்கிற,
தம்-அந்த ஸ்ரீராமனை (பூமி ஆசைப்பட்டாள்) ராஜ-ஓ ராஜாவே,
தே-உம்முடைய, புத்ரஸ்ய - பிள்ளைக்கு, ஸஹவ:-அநே
கங்களான, கல்யாணகுணா:-கல்யாண குணங்கள், ஸந்தி-
இருக்கின்றன ஆந்ருஶம்ஸ்யம் - அஸ்ரிதர்களைக் காப்பாற்றும்
தன்மை, அநுக்ரோஶ:-தயை, ஶ்ருதம்-ஶாஸ்திரம், அதாவது
அகில ஜ்ஞானம், ஶீலம் - அஞ்ஞானத்திற்குத் தகுந்த நல்ல அனு
ஷ்டானம், தம: - வெளி இந்திரியங்களை யடக்குதல், ஶம: -
மனதை யடக்குதல், ஏதே - இந்த, ஷட்குணா: - ஆறுகுண
ங்களும், புருஷோத்தமம் - புருஷ ஶ்ரேஷ்டனாகிய, ராக
வம் - ஸ்ரீராமனை, ஶோபயந்தி - அலங்கரிக்கின்றன ஸ: -
அந்த ராமன், யசோஜ்ஞ:-தர்மங்களைத் தெரிந்தவன் என்றும்,
ஶரணாகதவத்ஸல: - ஶரணாகதி பண்ணினவர்களிடத்
தில் மிகுந்த ப்ரீதியை யுடையவனென்றும், விதித: ஸஹி -
ப்ரஸித்தனல்லவா, அதாவது எல்லோராலும் அறியப்பட்டவ
னல்லவா என்று தாத்பர்யம் த்வாம் - உம்மை, திவ்யா: -
உயர்ந்தவர்களான, மஹர்ஷய:-மஹாருஷிகள், ஶரண்யம் எல்
லோராலும் ஶரணமாக அடையத்தக்கவராயும், ஶரணம் - அப்
படி அடைந்தவர்களை காப்பாற்றுகிறவராகவும், ஆஹு: -
சொல்லுகிறார்கள் ஸாயமிஹ்ராம் - உபாஸநம் செய்கிறவா

1 ராமா-அயோ-2 47　　2 ராமா-அயோ-1-84
3 ராமா-அயோ-?-26　　4 ராமா-அயோ-38-12
5 ராமா-ஸு-21-20　　6 ராமா-யுத-120-18

1 'நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பரா கதி:', 2 'தேஜோ பலைஶ்வர்ய மஹாவபோத ஸுவீர்ய ஶக்த்யாதி குணைகராஶி:', 3 'ஸர்வபூதாத்மபூதஸ்ய விஶேஷா: கோ வேதிதும் குணாந்', 4 'யதா ரத்நாநி ஜலதேரஸம்க்யேயாநி புத்ரக । ததா குணா ஹ்யநந்தஸ்ய அஸம்க்யேயா ஹி சக்ரிண:॥', 5 'வர்ஷாயுதைர்யஸ்ய குணா ந ஶக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வதேவை: । சதுர்முகாயுர்யதி கோடிவக்த்ரோ

[illegible], நிவாஸவ்ருக்ஷ: - வசிக்குமிடமான வ்ருக்ஷமாய், அதாவது ஆஶ்ரயிக்குமிடம், தேஜ: - தேஜஸ்ஸு, பலம் - பலம் ஐஶ்வர்யம் ஐஶ்வர்யம், மஹாவபோத: உயர்ந்த ஞானம், ஸுவீர்யம் - வீர்யம், ஶக்தி - ஶக்தி, ஆதி குணைகராஶி: முதலிய குணங்களின் கூட்டம், ஸர்வபூதாத்மபூதஸ்ய எல்லா பிராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவான, விஶேஷா: - பரமாத்மாவுடைய, குணாந் - குணங்களை, வேதிதும் - அறிவதற்கு, (1ஸௌஶீல்யாதி குணங்களைக் காட்டுகிறார்), க: - எவன், ஶக்த: - ஶக்தியுடையவனாய் ஆகிறான், ஜலதே: - ஸமுத்திரத்தினுடைய ரத்நாநி ரத்னங்கள், யதா - எப்படி, அஸம்க்யேயாநி - கணக்கிடமுடியாதவைகளோ, ததா - அப்படியே, சக்ரிண: - சக்ராயுதத்தைக் கொண்டிருக்கிற, அநந்தஸ்ய பகவானுடைய, குணா: - குணங்களும், அஸம்க்யேயா: - கணக்கிடமுடியாதவைகளாகவே, யஸ்ய - எந்த பரமாத்மாவுடைய, குணா: - குணங்கள், ஸமேதை: - ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற, ஸர்வதேவை: எல்லா தேவதைகளினாலும், வர்ஷாயுதை: - பதினாயிரம் வருஷங்களிலும், வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, ஶக்யா: - முடியாதவைகளோ, க்வாபி - இருந்தாலும், சதுர்முகாயு: பிரமனுடைய ஆயுளை

---

1 ராமா. கி. 15-19
2 வி-பு-6-5-85
3 பாத்மபுராணம்
4 வாமனபுராணம்-74-40
5 பாரதம் 88-15

வக்த்ரோ ஹ்ருதேஶஶ் ஶ்வாமீ விஶாலநேத்ர: | ஸ தே கு
ணாநாமயோ நேதாகஸ்ஸம் வக்தும் நவா தேவவர ப்ரஸீத!',
1 'தவா நந்தகுணஸ்யாபி ஷடேவ ப்ரதமே குணா: |
யைஸ்த்வயேவ ஜகத் குக்ஷாவந்யேப்யந்தர் நிவேஶிதா:!', 2 'ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிவத்ருதேநா நந்தஶிக்ஷகஷ்டிக்ஷ
யாசல் | ஶக்திஷ்யாதிவத்ருதே ந ஸௌவிஷ்டிகுணக்ஷ
யாசல்!', 3 'பலவினையேனையீர்கின்ற குணங்களையுடை

ஸ்வச்சமான பல்லுக்களையுடையவனாயும் கொடிவக்த்ர: - கோடி
முகங்களையுடையவனாயும், விஶாலநேத்ர: - பரிஶாலமான
கண்களையுடையவனாயும், ஹ்ருதேஶ: - இருதயத்தை யாள்கிற, ஸ: -
அவன், தே - உம்முடைய, குணாநாம் - குணங்களினுடைய,
அயுதைகம் - பதினாயிரத்தில் ஒன்றாகிய, அம்ஶம் - பாகத்தை,
வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, நவா - மாட்டான், ஆனதினால், தேவ
வர - தேவஶ்ரேஷ்டனான பகவானே ப்ரஸீத - அநுக்ரஹம்
செய்யும் அநந்தகுணஸ்யாபி - எண்ணிறந்த குணங்
களையுடையவனாயிருக்கிற தேவரீருக்கும் தவ - உமக்கு, ஷடேவ - ஞா
னம், ஶக்தி, முதலிய ஆறு குணங்களே, ப்ரதமே - முக்யமான,
குணா: - குணங்கள், யை: - எந்த குணங்களினால்,
ஜகத் - இந்த லோகமானது, குக்ஷௌ - வயிற்றில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு
வயிற்றிலேபோல, அந்தர்வதம் பிறருக்கு வசப்பட்டிருந்தது
போலே, அந்யேப்ய: - மற்ற குணங்களுள், அந்தர் நிவேஶிதா: -
உள்ளடங்கியிருப்பதாகப் பட்டிருக்கின்றன ஜ்ஞாநஶக்தி-
யாணங்கள் செலவழிக்கப்படுகின்றன, நிவத்ருதே - திருப்பு
கிறாகள், அநந்தஶிக்ஷகஷ்டிக்ஷயாசல் - ஆராமத்தில்
இடமில்லாமையினாலே, ந - இல்லை, (அதைப்போல) ஶக்திக்ஷ
யாசல் - புகழ்க்குறைவினாலே, நிவத்ருதே - திருப்பிப்போகா,
ஸௌவிஷ்டிகுணக்ஷயாசல் - பரமாத்துடைய குணங்களின்
மையினாலே, ந-இல்லை பலவினையேனை-பரம பாபத்தை
யுடைய என்னை ஈர்கின்ற-ஹிம்ஸிக்கிற, குணங்களையுடையாய-
கல்யாணகுணங்களையுடையவரே இது விரஹிணியான பிராட்டி

[illegible] 1 'உயர்வற உயர்நலமுடையவன' என்கிற படியே ஹேயப்ரத்யநீகமாய் கல்யாணைகதாநமான [illegible] விசிஷ்டமாக [illegible] 2 '[illegible]' 3 'நித்யஸித்தே ததாகாரே

தத்பரத்வே ச பௌஷ்கர |
யஸ்யாஸ்தி ஸத்தா ஹ்ருதயே

[illegible] இப்படி [illegible] 'உயர்வற' இத்யாதி [illegible] குணங்களை [illegible], இவை இரண்டுக்கும் உபயுக்தமான [illegible] எல்லாவற்றிலும் மேலாயிருக்கை [illegible] ஆகைக்கு [illegible] முதலியவை [illegible] குணங்களையுடையவன் [illegible] இரண்டுக்கும் உபயுக்தங்களான [illegible] விசிஷ்டமாக - [illegible] திவ்யமங்கள [illegible] நித்யத்தைக் [illegible] வாத்ஸல்யம், முதலிய [illegible] ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியிருக்கும் [illegible] குணங்களுக்கும்—'ஸவேஜக' என்று [illegible] ஸதா - எப்பொழுதும், வக்ஷ — [illegible] வைரா [illegible] ரஜஸ்வ - [illegible] நிகரஹத்தை [illegible] ஸௌகுமார்ய - [illegible] நித்யஸித்தே - எப்பொழுதுமிருக்கிற, ததாகாரே - அந்த [illegible] தத்பரத்வே ச - அந்த [illegible] ஆகையால் அவனுடைய [illegible] யஸ்ய - எவனுடைய, ஹ்ருதயே - [illegible], ஸத்தா - [illegible] என்கிற எண்ணம், அஸ்தி- இருக்கிறதோ [illegible]

---

1 திரு 1-1-1 (70 [illegible]) 2 வி பு-1-2-1
[illegible]

ரமும் பரவாதிகளும் அஸங்கப்பாதாயப் ந்தத பாதிலும் ந்தவஸ்த்தாகிய ஒருவனை அபரஞ்ஞருடைய ராஜ்யத்தை ப்ரவர்த்தி செய்ய ஸமர்த்தி உடையவன் என்பது தப்பாதிடம் ஆசார்ய **‘தலெ ஆருகத்து’** என்பதிலே இந்த ப்ரகரண ப்ரதிபாத்ய த்தை அபிநந்த ஒருவர் அசக்தராய்ச் சரண நித்த் ப்ரபந்ந கூடியவனை யொழிய மற்றிருப்பாரில் ... பாதா ... ஸாத்யமாகவுமாம் அசை ஸ்வதந்த்ரனாய ப்ரபந்நருடைய ரந்தகளை நிராகரிக்கிறானபடியும், ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி சாத்திரம் ஆயிரமாயிரம் பக்ஷகத்தைப்பவரும் ரென்பதும் **‘கூடா விலூரு’** என்பதற்குத் தாத்பர்யம் **‘உபகாரணைய் தெ வாளா நாத்ரூ கார்த்தி ஹாரா நாவஞ்சிகளப் ராவ ஆரெட ராவத்யஸங்கதெ: । ஸாவ்ஷெரவத்யாவஸ்ஷிக்ஷாவப்ரீகேடா ட ஷெவஸிவிஷக’** இத்யாதி ஸ்ரீஸஹஸ்ரபஸஹஸ்ர ... கா இராத்ரு விவரிக்கட இந்த ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ராதிகார ப்ரதிபாத்யமான அர்த்த ஸங்க்ஷேபமாக ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியை ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டானென்பதும் தாத்பர்யம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்ய ...
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளுடைய
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்
முற்றிற்று

❋

॥ ஶ்ரீ: ॥
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

அர்த்தபஞ்சகாதிகாரம்.

[... அபேதம்—அர்த்தபஞ்சக நிர்தேஶம்—
... பதித்வம—அநந்த கல்யாண குணகாரத்
... விஶிஷ்டத்வம—உபய விபூதியோகம்—
... ஸ்வரூபத்தில பதகமுக்த நித்ய
... ஸ்வருப ஸங்க்ரஹ நிரூபணம—ப்ராப்தி
... ப்ரகாரம்]

ஆத்மா ப்ராப்யம் ... ப்ராப்யரூப ...
...
...
... ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥
ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥
... ப்ரதான ப்ரதிதந்த்ரமாகிய ஶரீராத்மபாவமே
... அநுஷ்டேயங்களான அர்த்தங்களில ப்ரதா
... செய்வது ஸங்கதமாகுமோ? இந உபோத்
... ஶாஸ்த்ரங்களில் ...
... இவருக்கு
... நிர செய்திருப்பது விரோதியாகாதோ?
... பாதிபாதிக்கப்படுகின்ற
... ப்ரஸ்தாவங்களை இந்த அதிகாரத்தில
... அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ர
... அநுஸந்திக்க செய்கிறார்—ஆத்மா
ப்ராப்யம் ...

... ப்ரதானமான ... நிலையாததும், வாமே
... உயர்ந்ததுமாயிருக்கிற ப்ராப்யம்—
... பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை,
ஆத்மா— ... என்கிற அக்ஷரம் முதலிய பதங்களிலும்,
ப்ராப்தா ... ஜீவாத்மாவின் ஸ்வ
ரூபத்தை ... முதலிய பதங்களிலும், உபாய—
... உபாயத்தை, ...

ஶௌரே:- முறையே அயனஶப்தத்திலும் நமஶ்ஶப்தத்திலும், **ஸம்ஶ்லிஷ்டாம்**-ஆலிங்கப்பட்டப்பட்ட ப்ரயோஜனத்தை, **வக்ஷஸ்ஸ்தலம்**-(நாராயண ஶப்தத்திற்கு மேல் இருக்கும் நான்காம் வேற்றுமையிலும், **தவ்ராவாதம்** - ஆக்க ப்ரயோஜனமாகிற விரோதியை, இந்த விரோதத்தைச் சொல்லுகிற பதம் விரோதியைச் சொல்லுகிறது, **மம க்ருதிமிதி** - ‘மம’ என்பதின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பக்ஷத்திலும், அதாவது ‘நமஃ’ என்கிற பக்ஷத்திலிருந்தும் ‘மஃ’ என்பதிலும் **வ்யஞ்ஜயந்தம்** - ப்ரகாஶம் செய்கிற, **தம்** - அந்த, **மந்த்ரம்** - திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், **தஸ்யாயதனம் ச** - அதற்கு ஸ்தானமாயிருக்கிற, **த்வயமபி** - இரண்டையும், அதாவது த்வயத்தையும், சரமஶ்லோகத்தையும், **விதுஷ** - தெரிந்துகொண்டவன், **ஸர்வவேதீ**- எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாக, **ஸம்மதஃ** - எண்ணப்பட்டான்

‘**ஆத்மன**’ என்பதற்கு ‘**கஃ ஶ்ரீஃ யஸ்ய**’ அர்த்தத்தை முதலாவதாக உடைய’ என்கிற வ்யுத்பத்தியினால், ப்ரணவத்தில் இருக்கும் அகாரம், நாராயணஶப்தம், இவைகளில் ஒன்றாகக் ‘**ஸாரம் ஶப்தம்**’ என்பதற்கு மேற்பதங்களில் ப்ரதிபாத்யனான ஸ்ரீமான் ப்ரதிபாத்யனாய் ஸாக்ஷாத் விவக்ஷிதனென்றும் ப்ரகாரம் **மாதள** என்பதற்கு ப்ரணவத்திலிருக்கும் மகாரம் நாரஶப்தம், இவைகளில் ஒன்றாகும் ‘**ஶேஷாவயம் ஸ்வயம் மமேவ**’ என்பதற்கு விஶேஷ்யமாகிய பகவான் அயனஶப்தத்திலும், ஸாதகோபாயமாகிய நமஶ்ஶப்தத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் ‘**தவ்ராவாதம் மம க்ருதிமிதி**’ என்பதற்கு நமஶ்ஶப்தம் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிற யோஜனையில் ‘**மஃ**’ என்பது அநிஷ்டங்களாகிற விரோதிகளைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் ‘**மம க்ருதிமிதி**’ என்பதற்கு மகாரத்திலுடைய ஶப்தம், அதாவது மகாரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ‘**மஃ**’ என்கிற பதத்தில் ஒன்றாகும் ‘**தம் மந்த்ரம்**’ என்பது ப்ரஸித்தமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை இங்கு ‘**த்வயம்**’ என்றது மந்த்ர ரத்னமாகிற த்வயத்தை ‘**அபி**’ என்பதினால் சரம

நாராயணாதி ஶப்தங்களிலே விவக்ஷிதமான ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை [illegible] தளமாக்கி இ[illegible] ஆர்த்தபந்த [illegible] த்தை [illegible]ஸ்த்திருக்கும் [illegible] [illegible] வக்கத்தை சில [illegible] வி[illegible]

[illegible] அனுஷ்டிக்கை [illegible] என்று [illegible] ஆகிய இரண்டையும் [illegible] [illegible] என்பது [illegible] இந்த ஆர்த்த ப்ரபந்தங்களையும் [illegible] ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவிக்கிறார் [illegible] அதிகாரத்தில் ஸ்பஷ்டமாகப் ப்ரதிபாதிக்கப்படு[illegible]

இவ்விடத்தில் ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தமும், இந்த ஆர்த்த [illegible] அவஶ்யம் அறியவேண்டியதாயிருக்கச் [illegible] அறியவேண்டுமென்று [illegible] நிரூபிக்கருளு[illegible] '**நாராயணாதி**' — [illegible] **ஶப்தத்தினால்** [illegible] 'விவக்ஷிதமான' என்பதற்கு [illegible] போன்றவற்றில் [illegible] **ஸம்பந்தவிஶேஷத்தை**—ஶரீர[illegible] **தளமாக்கி** — ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு, [illegible] விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிற [illegible] இதுவே காரணமாகிறபடியினாலே [illegible] வைத்துக்கொண்டு என்றபடி **இத்தை** [illegible]**ஸித்திருக்கும்** - இதை அநுஸரித்திருக்கும், [illegible] பின்தொடர்ந்திருக்கும் என்றபடி. [illegible] அருளிச்செய்தபடியே ஶரீராத்ம [illegible] ஶேஷஶேஷிபாவ ஸம்பந்தம் [illegible] ஆவன், திருவடிகளில் [illegible] ஆழ்வாருடைய [illegible] [illegible] [illegible] **வக்கத்தை** - [illegible] இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்க [illegible] சில **விசாரித்தார்கள்**' என [illegible] அறியவேண்டும் என்று சில ஆசா[illegible]

ஸித்தர்கள் இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட ஷஷ்டிங்களென்று சிலர் ஸந்தஷ்டித்தார்கள் இஸ்ஸம்பந்தம் போலே ஊசேக்ஷவ்யத்தை விசேஷித்து அறியவேண்டுவதாகச் சேர்த்த வஷ்டவ்யங்களென்கனில —

[1] ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்ய

பார அநுஸரித்துச் செய்திருப்பதும் சேஷத்வத்தையில் பாரதந்த்ர மான உபோத்காதிசார வாக்யத்திலும், ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தை விசேஷித்துக் வைத்துக்கொண்டு ஆகைத்தடாந்து கிறக்கிற அர்த்தபஞ்சகங்கள் அவஶ்யம் அறியவேண்டுமென மாக த்தமே ஒழிய பரதான பரதந்த்ரம ஜ்ஞாதவ்யமல்ல என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமில்லை யாகையினால் விரோதமில்லை என்று ப்ராதம்ய ஆறாக்கம அறியவேண்டுமென்று சொன்னவர்களுக்கு இந்த ஸம்பந்தத்தைச் சேர்த்து ஆறாக்கம் அறியவேண்டுமென்று தாத்பர்யமேயல்லது இதைத் தவிர மற்றொரு அர்த்தபஞ்சகம் ஜ்ஞாதவ்யம் என்பதில் தாத்பர்யமில்லை ஆகை யினாலே ஸூத்ரகாரர் அறியவேண்டுமென்பவர்களுக்கும் ஆறாக்கமர் அறியவேண்டுமென்பவர்களுக்கும் விரோதமில்லை என்றருளிச் செய்கிறார் — ‘இஸ்ஸம்பந்தத்தோடேகூட’ என்றாரம்பித்து ‘ஊசேக்ஷவ்யத்தை விசேஷித்தறியவேண்டியதாக’ என்பதற்கு அப்ரதானமான அர்த்தங்களைப் போலப் பொதுவாக அறியவேண்டியதாக இல்லாமல் மோக்ஷோபயோகிகளாகை யாலே ஶரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தைப்போல விசேஷித்தறிய வேண்டுமென்று ஏற்பட்ட என்றாகத்தம் **சேர்த்த - ஶரீராத்ம** பாவத்தோடு ஸதருஶமாகச் சேர்த்த இத்தால் இஸ்ஸம்பந்தமே இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு ப்ரதானமாகையினால் விசேஷித்தறிய வேண்டியதாக ஏற்பட்டபோதிலும் மற்ற அர்த்தங்களை அவ்வளவு விசேஷித்தறியவேண்டியதில்லை என்கிற ஶங்கை பரிஹரிக்கப்பட்டதாகிறது இந்த அர்த்த பஞ்சகங்களையறிய வேண்டுமென்பதை ப்ரமாண பூர்வகமாக நிரூபித்தருளுகிறார் — **‘ப்ராப்யஸ்ய’** என்றாரம்பித்து **ப்ராப்யஸ்ய**-அடையவேண்டிய ப்ராப்யனாகிய, **ப்ரஹ்மண:** பரப்ரஹ்மத்தின், **ரூபம்**-ஸ்வரூபத்தையும், இதனால் ஸ்வபாவம், ரூபியங்களை உப

---

1 ஹாரீதஸம்ஹிதை

மாத்மந: | ப்ராப்த்யுபாயம் பலஞ்சைவ ததா ப்ராப்தி விரோதி ச | வதந்தி ஸகலா வேதா: ஸேதிஹாஸபுராணகா:' என்று சொல்லப்பட்டன.

இவற்றில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபம் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவத்திலும் நாராயணசப்தத்திலும், த்வயத்தில் ஸவிசேஷணங்களான நாராயணசப்தங்களிலும், சரமச்லோகத்தில் 'மாம்', 'அஹம்', என்கிற பதங்களிலும்

-சொல்லப்பட்டன, ப்ராப்துஶ்ச - அடைகிறவனுடைய, ப்ரத்யகாத்மந: - ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபம் முதலியவைகளையும், ப்ராப்த்யுபாயம் - அடைவதற்கு உபாயத்தையும், பலம் - பலத்தையும், ததா - அப்படியே, ப்ராப்திவிரோதி ச - அடைவதற்கு விரோதியையும், ஸேதிஹாஸபுராணகா: - இதிஹாஸ புராணங்களோடு கூடிய, ஸகலா: - எல்லா, வேதா: - வேதங்களும் வதந்தி சொல்லுகின்றன. இதில் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் பாகங்களை நிரூபிக்கத் தொடங்குகிறார்—'திருமந்த்ரத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. ப்ரணவத்திலும் - அகாரத்திலும். ஸவிசேஷணங்களான - 'ஸ்ரீமத்', 'ஸ்ரிய:' என்கிற விசேஷணங்களோடு கூடின இரண்டு பதங்களிலும் நிரூபிக்கப்படும் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தை அநுபவிக்கும்போது ஸ்வரூபம், குணம், விக்ரஹம், விபூதிகள், இவைகளோடு சேர்த்து அநுஸந்திக்கவேண்டும் என்று ஸப்ரமாணமாக உபபாதிக்கப்போகிறவராய் முதலில் ஸ்வரூபத்தை ப்ரமாண பூர்வமாக நிரூபித்தருளுகிறார். அதில் 'விசேஷ்யத்வேபி யதூர்த்வம் ஸ்ம்ருதிஷ்வவிஷயே | ஸர்வேஸம் ஸ்தைர்யே ப்ராப்யம் ஸ்ரீ ரமோதிக: ||' என்று இவர் தம்மாலேயே ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன் தேவதாந்தரங்களைவிட வ்யாவ்ருத்தியைத் தெரிவிக்கிறதற்காக விசேஷணமாயிருப்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களுக்குள் ப்ரதானமாயிருப்பதினால் அதை ... அருளிச்செய்கிறார். அதிலும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் இவர்கள் ப்ரியாத சேர்த்தி உண்டென்பதற்கு ப்ர

பஞ்சாவஸ்தையும் அவ்விடங்களில் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கும்போது ஸ்ரீய:பதித்வம் [1]'ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:', [2]'ஸ்ரேஷ்ட நாராயண: ஸ்ரீமாந்', [3]'ஸவா நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாஞ்சக்ராயுதோ விபு:', [4]'ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்ய ஸ்ரீ:', [5]'விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயினீ', [6]'ஸீதா

பிரமாணங்களை க்ரமேண உதாஹரிக்கிறார் — 'ஸ்ரீயா ஸார்த்தம்' என்றாரம்பித்து. ஜகத்பதி: - லோகநாத ஸ்வாமியான விஷ்ணு, ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் - லக்ஷ்மியோடு கூட (இருக்கிறார்) இது பரத்வத்தைப் பற்றியது. ஸ்ரேஷ்ட: - இந்த ஸ்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடிய நாராயண: - நாராயணன், இந்த ச்லோகத்தில் க்ஷீராப்தியில் இருக்கிறவன் என்று சொல்லப்படுகிறபடியினாலும், க்ஷீராப்தியில் வ்யூஹங்களைச் சொல்லியிருக்கையினாலும் இது வ்யூஹத்தைக் குறிக்கிறது. ஸவா நோ, ஸ்ரீமாந் - லக்ஷ்மியோடு கூடியவராய சக்ராயுத: - சக்ரத்தை ஆயுதமாகவுடையவராய, விபு: - பரபுவாய் அனேகே எங்கும் நிறைந்தவராகிய, தேவ: - தேவனாய, நாராயண: - நாராயணன், இது விபவத்வத்த உதாரணம் அனேகமுதலில் லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தமும் மற்று இராமாவதாரங்களிலும் 'ஸேநாநீ' பர்யாயத்தின் ஆதாரமாகிய நித்யோபாயமும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: - ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மறுவைத் திருமார்பில் உடையவன், நித்ய ஸ்ரீ: - எப்பொழுதும் ஸம்பத்தை தரித்துக்கொண்டிருப்பவன் இது ஸகல அவஸ்தைகளையும் குறிக்கிறது அனேகே பத்யத்தின் ஆந்தர்த்தத்தை விவரிக்கிறதாகவுமாம். ஸ்ரீ: - லக்ஷ்மியானவள், விஷ்ணோ: பகவானுக்கு, அநபாயினீ - விட்டுப்பிரியாதவள் இதனால் நித்யயோகம் அர்ச்சையிலும் சொல்லப்படுகிறது. ஸீதா ஸமக்ஷம் - ஸீதைக்கு முன்னால், காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமனை 'நோக்கி', இதம் - இந்த வசநம் -

1 லிங்கபுராணம்
2 ஹரிவம்சம்-54-50
3 ராமா-யுத்த-120 13
4 ராம-ஸு-14-15
5 வி-பு-1 8 17
6 ராமா ஆர-15 6

ஸக்ஷம் காகுத்ஸ்தம் வத்ஸலேவீக்ஷ', [1] 'ஸீதாஸ்
வாபதியஸா ஸாவலம்ச ஸஹாவ்ருதம்', [2] 'அநுஜேஷா
வரித்ராதம் ஸாவயாஹ்ராக்ஷஸீகணம்', [3] 'ஹவையம்
ஸரணாம்ஹிவஃ', [4] 'ஹவாம்ஸ்த ஸஹ வைதேஹ்யா',
[5] 'தயா ஸஹாஸீநசநந்தஹோமிநி', [6] 'காஞ்சவஸ்த

[illegible] அப்யவீக்ஷ - [illegible] இது புருஷ[illegible]
[illegible] அதியஸா: - [illegible]
[illegible] ஸீதாம் - [illegible]
[illegible] உவாச - [illegible], ஸஹாவ்ருதம் - [illegible]
[illegible] வரத்தை யுடைய, ஸாவலம்ச-
[illegible] இது [illegible]
[illegible] அநுஷா இந்த [illegible], ஸாவவாச - ஸ்ரீ
[illegible] ஸாக்ஷஸீகணம் - [illegible]
[illegible] வரித்ராதம் [illegible], அஹம் - [illegible]
[illegible] யுடையவன் வஃ - [illegible],
ஸரணம் - [illegible], ஹவையம் ஆவன, இவை இரண்டும்
[illegible] ஹவாம்ஸ்த - [illegible],
வைதேஹ்யாஸஹ - [illegible] 'ஸீதாஸ்
[illegible] ஸஹம் ஸவம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஃ ஸ்வபதஸ்
[illegible] அந்த [illegible]
[illegible] பொழுதும்
[illegible] பொழுதும் [illegible]
[illegible] செய்யப்போகிறேன், ஆகாவது செய்ய வேணும்
[illegible] தயாஸஹாஸீநம் - அப்படிப்பட்ட
[illegible] அநந்தஹோமிநி - ஆதிசேஷன் [illegible]
[illegible], ஆஸீநம் - [illegible]
'ஸுராஸுரேகாதிக நிக்ரு கிம்கரஃ ப்ரஹஷ்டயிஷ்யாமி
ஸநாதநீஃ' [illegible] இந்த [illegible] பாட
[illegible] இவை இரண்டும் பலத்[illegible]

1 [illegible] -81 2
2 ராமா [illegible]-58-87
[illegible]-58 90
4 ராமா அயோ-81-27
5 [illegible] 39
6 ஸ்ரீ தயஸலோக-1

வாரோஷாத்த:', 1 'ஸ்வாபாவிகாநவதிகமஹிம்நே ஶ்ரீமதே வீர்யஶாலிநே', 2 'ஶ்ரீமதே நிர்மலாநந்தோதந்வதே விஷ்ணவே நம:', 3 'ஶ்ரிய: காந்தோ நந்தோ வரகுணகணைகாஸ்பதவபு:', 4 'ப்ரஹ்மணி ஶ்ரீநிவாஸே' 5 'ஶ்ரிய: பதி: நிகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந

ப்ரமாணம். மதெ - உயர்ந்த, காந்த: - ஆநந்திப்பிக்கிறவர், வாரோஷாத்த: புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவர் ... விபூதி விஶேஷிகவதகதிப்பத ப்ரமாணம். ஶ்ரீஸஹஸ்ர ... எனச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமித்வம், உபாயத்வம், உபேயத்வம் ... நிருபகம், இவைகள் இந்த விஶேஷணங்கள். ஸ்வாபாவிகாநவதிகமஹிம்நே - தன்னுடைய நைஸர்கிகமாயிருக்கிற ... ஶ்ரீமதே - லக்ஷ்மியுடன் கூடிய பகவானை, வீர்யஶாலிநே - ... ஶ்ரீமதே - ... நிர்மலாநந்தோதந்வதே - ... விஷ்ணவே - ... காந்த: - ... ஶ்ரிய: காந்த: ... அநந்த: - (... வரகுணகணைகாஸ்பதவபு: - ... ப்ரஹ்மணி ஶ்ரீநிவாஸே - ... ஶ்ரிய: பதி: - ... நிகிலஹேய ப்ரத்யநீக - எல்லா ஹேயகுணங்களுக்கும் எதிர்த்தட்டானவர், கல்யாணைகதாந - நல்லதான குணங்களுக்கே இருப்பிடமானவர், அநந்த - அளவில்லாததாயும், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப: - ஜ்ஞானம், ஆனந்தம், இவைகளாயிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை உடையவனாயிருக்கிற இவைகள் ஸம்பந்தாதிகளைப் பற்றி ... ஶேஷி பதித்வமும் ஸ்வரூப நிரூபகதர்மம் என்பதற்கும், அவை களிலும் ப்ரதானம் என்பதற்கும் ப்ரமாணம் ...

---

1 ஆகமஸித்தி
2 வேதாந்தஸாரம்
3 வேதாந்ததீபம்
4 ஶ்ரீபாஷ்யம்
5 கீதாபாஷ்யம்

[illegible], 1 'நீயுந் திருமகளும் நின்' [illegible], 2 'அணைட்டடியாள் திருமகளும் நீயுமே' [illegible], 3 'கோலத்திருமாமகளோடு உன்னை', [illegible] பங்கயத்தாள் திருவருளும்', [illegible] 5 'அகலகில்லேன்'

[illegible] ஸங்கதிகளை ப்ரமாணமாக்க காட்டியருளு[illegible] [illegible] நீயும், திருமகளும் [illegible] [illegible] இது ப்ரதம [illegible] [illegible] காட்டுகிறது, திரு [illegible] முதலாழ்வார்களுக்கு ஸேவை ஸாதி [illegible] [illegible] ஆணைட்டடியாள்' இதயாதி [illegible] [illegible] போகயதாத்ஸமயத்தை சொல்லுகிறது [illegible] குறிக்கிறது கோல - உன [illegible], திருமாமகளோடு [illegible], உன்னை, [illegible] அருளிச்செய்யப்பட்டிரு [illegible] இன்னும் இந்த ஸமஸ்தத் [illegible] நின்திருவருளும்-[illegible] பங்கயத்தாள் [illegible], திரு [illegible], 'கொண்டு உன்னைக்கோயிலிலேயே' [illegible] உம்முடைய ஸந்நிதியில் திரு [illegible] செய்தது என்றதும் [illegible] உடைய சருபையினாலே உண் [illegible] இது உபாயத்வத்திற்கு [illegible] அஸாதாரணமான பதவியாகிய, [illegible] நீயும், 'மூவுலகுங்கொழுவிருந்தரு [illegible] இது ப்ராப்யத்வத்தில் ப்ரமாணம் [illegible] பங்கயத்தாள் திருவருளும்' [illegible] வாத்ஸல்ய உபாயத்வம் சொல் [illegible] ஔதார்யம் சொல்லுகிறது' என்று

[illegible] 2 81-ம் பக்கம் பார்க்க
[illegible] 13 4 திருவாய்மொழி-9-2-1
[illegible] 9 2 3 6 திருவாய்மொழி-6 10-10

ணிறையும்', 1 'உணர் முழு நலம்', 2 'நந்தா விளக்கே அளத்தற்கரியாய்' என்னும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூபாகாரத்தாலும் ஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யத்திலும் ஸஹதர்மசாரிணியான பெரிய பிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழு நலமான ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வ

இருபத்து நாலாயிரப்படியில் வ்யாக்யாதமாயிருப்பது அநுஸந்தேயம். இறையும் - க்ஷணகாலமும், அகல - பிரிவதற்கு, கில்லேன் - ஶக்தியுடையவளல்லேன். இது ப்ராப்யத்வத்திற்கு உதாஹரணம். உணர் முழுநலம் - முழு என்பது காகாக்ஷிந்யாயத்தினால் இரண்டு பக்கத்திலும் அந்வயிக்கிறது. முழு உணர் - முழுமையும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபம், முழுநலம் - முழுமையும் ஆநந்த ஸ்வரூபம், நந்தா - நஶிக்காதவன், இதனால் ஸத்யத்வமும், விளக்கே - தீபமே, இதனால் ஜ்ஞாநத்வமும், அளத்தற்கு - அளப்பதற்கு, அரியாய் - அஶக்யனானவனே, இதனால் அநந்தத்வமும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது. 'ஸ்வரூபாகாரத்தாலும்' என்பதற்கு 'ஸாகாரந்த' என்றாரம்பிக்கும் ஸ்ரீசதுஶ்லோகி ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ஸ்வரூபம் விக்ரஹங்கள், விபூதிகள், முதலிய எல்லா விதத்தாலும் என்றர்த்தம். 'ஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யத்திலும்' என்பதற்கு பரம், வ்யூஹம், விபவம் முதலிய எல்லா தஶைகளிலும், உபாயோபேயத்வ தஶைகளிலும் என்றர்த்தம். 'பிரிவில்லாத முழுநலமான' என்பதினால் பகவானுடைய ஸ்வரூபம்போலப் பிராட்டியின் ஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப' என்பது ஶ்ரிய:பதியினுடைய ஸ்வரூபத்தில் அநந்தத்வாதிகளைக் குறிக்கிறது. 'முழு நலமான' என்பது இப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபையான பிராட்டியோடு சேர்ந்திருக்கையாகிற ஆநந்தத்தைக் குறிக்கிறதாகையினால் புனருக்தி இல்லை. இப்படி ஸ்வரூபம் அநுஸந்தேயம் என்று நிரூபித்து ஹேயப்ரத்யநீகத்வத்தை முன்னிட்டுப் பேசவே கல்யாண குணாகரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். குணங்கள் ஹேயப்ரத்யநீகங்களாயில்லாவிட்டால் நிரதிஶயத்வம் ஸம்பவிக்காதாகையினால் அது முதலில் அருளிச்செய்யப்படுகிறது—

[illegible] திருமொழி 3-8-1

ரூபமாக அநுஸந்திக்கவேணும். இப்படி 1 'ஸமஸ்த ஹேயரஹிதம் விஷ்ண்வாக்யம் பரமம் பதம்' 2 'பர: பராணாம் ஸகலா ந யத்ர க்லேசாதய: ஸந்தி பராவரேசே' என்கிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீகமாக அநந்தஸ்வரூபம் 3 'தைர்யுக்த: ச்ரூயதாம் நர:' 4 'தம் ஏவம் குணஸம்பந்நம்,' 5 'ஜ்யேஷ்டம் ச்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம்', 6 'ஏவம் ச்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம்,'

அநந்தகல்யாண குணகத்வம்

'இப்படி' என்றபடி விஷ்ண்வாக்யம் - விஷ்ணு என்று பெயருடைய, பரமம் - மிகவும் உயர்ந்ததாகிய, பதம் - அடையவேண்டிய வஸ்துவானது, அதாவது பரம ப்ராப்யமான பகவத் ஸ்வரூபமானது ஸமஸ்தஹேயரஹிதம் - ஒரு தோஷமும் இல்லாதது. பராவரேசே - உயர்ந்த வஸ்துக்கள், தாழ்ந்த வஸ்துக்கள், இவைகளுக்கு ப்ரபுவானவர், யத்ர - எந்தப் பகவானிடத்தில் ஸகலா: - எல்லா, க்லேசாதய: - கர்மம் முதலியவைகள், 'க்லேசம்' என்பதற்கு அவித்யை ராகம், த்வேஷம், முதலியவற்றைக் கூறுவர், ந ஸந்தி - இல்லையோ (அவன்), பராணாம் - நம்மைவிட உயர்ந்தவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பர: - உயர்ந்தவர் — அநந்த கல்யாண குணாகரத்வத்தில் ப்ரமாணங்களை நிரூபிக்கிறார் — 'தை:' என்ற பதத்தால் தைர்யுக்த: - அநந்த கல்யாண குணங்களோடு கூடிய, நர: - மனிதன், ச்ரூயதாம் - கேட்கப்படட்டும், அதாவது அப்படிப்பட்டவனைச் சொல்லுகிறேன் என்று தாத்பர்யம். ஏவம் குணஸம்பந்நம் - இப்படிப்பட்ட குணங்கள் நிறைந்தவனாகிய, தம் - அந்த ஸ்ரீராமனை, ஜ்யேஷ்டம் - மூத்தபிள்ளையாயும், ச்ரேஷ்டகுணைர்யுக்தம் - பாக்ய குணங்களோடு கூடினவனான அந்த ஸ்ரீராமனை ஏவம் - இப்படிப்பட்ட, ச்ரேஷ்டகுணைர்யுக்த: - ச்ரேஷ்டமான குணங்களோடு கூடிய ராம: - ஸ்ரீராமன் ச்ரேஷ்டை: குணங்களி

1 வி-பு-1-22-53 2 வி-பு-6 5-85
3 ராமா-பால-1-7 4 ராமா அயோ 2-48
5 ராமா-பால-1-20 6 ராமா அயோ-1-32

தஸ்யாஸ்ய ஸ்தம்பம் வ்ரஜேத்॥ 1 ஸத்வஸ்தம் ஸத்வயமேவ தா ஸ்ரவ யத்ர ஆகிஷ்டிதா: । தமிஸ்வரூபவைவரூப்யம் ரூபவைகந்யகமே ஏகமேவ॥ 2 ஜ்ஞாநமஸ்யதாமி ஏதேரூபதேஹம் ; 3 ந ஹித்வஸ்வஸ்தாவே தேஹே ஹேவவாஸ்ய வரஸாத்ரம: , 4 ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா ஏஷித்ர

தஸ்ய - அவனுடைய, ஸ்தம்பம் - ஸ்தம்பமாக, அமலா - அந்தப பகவான, வ்ரஜேத் - அடைவான, அதாவது அவனையே அடையத் தக்கவனுடைய அனுபிக்கக, தஸ்ய - அந்தப பகவானுடைய, ஸ்தம்பம் - ஸந்நிதியை, அமலா - இந்திரியங்களால், வ்ரஜேத் - அடைவான் .. அடையத்தக்கதாகவும், ஸ்ரவ - ஸ்ரவணாதிகளில், யத்ர - இந்த, ஸத்வஸ்தம் - ஸர்வ, ஸக்தய: - ஸக்திகள், அதாவது அசேதன ஸக்தி, சேதநஸக்தி காம ஸக்தி என்று பிரிக்கப்பட்ட மூன்று ஸக்திகளும், யத்ர - எந்த ரூபத்தில், ஆகிஷ்டிதா: - (அஸ்திர பூஷணாதி ரூபங்களாக) ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, தத் - அப்படிப்பட்ட, விஸ்வரூபவைரூப்யம் - ப்ரபஞ்சத்தில் பார்க்கப்படுகிற ரூபங்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாயும் அதாவது அமைப்பினால் அவைகளைவிட வேறானதாயும் அந்யத் - வேறாயிருக்கிற ஹரே: - பரமாத்மாவுடைய ரூபம் - ரூபமானது, ஏகம் - மிகவும் பெரியது ஜ்ஞாந - ஸங்கல்பத்தினாலே ம்ருஷ்ட - அனுக்கிரகிக்கப்பட்டவைகளாயும், அமிதத - அளவில்லாத பகவானுடையதும் ஆகியவும் இஷ்டங்களாயும், அநேக ஆச்சர்யங்களை அமைத்தவைகளாயும் உரு - பெரியவைகளாயும், அதாவது உத்க்ருஷ்டங்களாயும் இருக்கிற, தேஹ - தேஹங்களையுடையவன் அஸ்ய - இந்த, வரஸாத்ரம: - பரமாத்மாவுடைய, தேஹ: - தேஹம், ந ஹித்வஸ்வஸ்தாவ - பஞ்சபூதங்களினால் ஆக்கப்பட்டதல்ல அது ஸ்வேச்சையால் உண்டானது, தஸ்ய - அந்தப் பரமாத்மாவுக்கு, ப்ராக்ருதா ஏஷித்ர - ப்ராக்ருதமான ..., ... இவைகளின்

---

1 வி பு 6 7 70 2 வி பு 6 5 84

3 பாரத சாந்தி 206-60 4 வராஹ புராணம் 84-40

... ஸம்ஹவா, 1 ஹாதெஜெஜ்ஞ கவஹி்த ஷ
... விஶிஷ்டம் ஶிவ ஸம்ஷ்தா',
... 3 தஶெத்ருகஷ்ம் ஜமக கு
... வாரஜ் தெவாஸ்வ தெவ தெரெ', 5 'அஷ்டு
... ஸம்ஸ்வாஹ்ஷத', 6 'ஹமஷ்ணாஷ்ஷ்
... ஜமக 7 'தஉ வாஸெர யாதா
... என்கிறபடியே ஸவஙஜமதாஹ

... - பரக்குதியின பரிணமமாகிய, உண
... - ... ஸ்வராபிஙக்-ான்கு, ஹாதெஜெ-
ஸவாவெக்தம் - ... நக்கிற, ஸஸதக -
விஶிஷ்டம் - ... ஶிவ - ...
... ஸ்வராஙரஹம் - ...
... ஷ்வஙவஷ்ம் - ...
... கஷ்டம் - ... ஜமக
... தெவ - ... தவ - ...
... தெவாரு - ..., வாஸரி -
... ஹமஷணஸம்ஷ்தஷ்ஷ - ...
... ஆதாரமாகிய ...
... ஆஸகிர ...
...
... ஜமக - ..., யமா ..., ஹம்ஷ
... ஆஸகிரஸ ...
... தஉஸெ-பரக்ருதிசு, வாரஉ-...
... யாதா - ...
... ஸவாஸமதாஸா-... சகராம, க்தை இ...

- 5 31
- 1 13
- 1-22 ...
- 11 4 15
- 2 மனுஸ்ம்ருதி-12 123
- 4 கீதை 11-15
- 6 வி-பு 1 22 66

மான **அப்ராக்ருத திவ்ய மங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டமாக அநுஸந்தேயம். இவ்விக்ரஹம் பர வ்யூஹ விபவ ஹார்த்த அர்ச்சாவதார பேதேன பஞ்சப்ரகார**மாயிருக்கும்படியும், இவற்றிலுள்ள **விசேஷ**ங்களும், **ஸாத்வதசாஸ்த்ர ஸம்ப்ரதாய**த்தாலே யறியப்படும். 1 '**விஷ்ணோரேதா**

களைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற. **ஸ்வரூபாநுரூப்யமான** - ஸ்வரூபத்திற்கு அநுரூபமான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளுக்கும் ஆச்ரயமான. **அப்ராக்ருத** - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத அதாவது சுத்த ஸத்வ ஸ்வரூபமான, **திவ்ய** - ஆச்சர்யகரமான அமைப்பையுடைய, **மங்கள** - த்யானம் செய்பவர்களின் பாபத்தைப் போக்கடிக்கக்கூடியதாயும் ஸுகமாக த்யானம் செய்யக்கூடியதாயுமிருக்கிறபடியினாலே சுபாச்ரயமாயிருக்கிற. **இவ்விக்ரஹம்** - ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் நிரூபித்தருளினபடியே ஜகத்காரணத்வாதி விசிஷ்டமான விக்ரஹம். '**பர**' இத்யாதி - பரம், வ்யூஹம், விபவம், ஹார்த்தம், அர்ச்சை என்கிற ஐந்து விதமான ரூபங்களுடைய பேதங்கள் மேலே த்ருதீயாதிகாரத்தில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது. 'இவற்றிலுள்ள **விசேஷ**ங்களும்' — இவற்றின் உபயோகங்கள், வர்ணங்கள், க்ருத்யங்கள் முதலியவைகள். **ஸாத்வதசாஸ்த்ரம்** - ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரம், **ஸம்ப்ரதாயம்** - பூர்வாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகள். மேல் விக்ரஹங்களுக்கும் பரிபூர்ணமான விபூதிகளுக்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார் — '**ஏதா:**' என்று ஆரம்பித்து. **ஏதா:** - இவைகள், அதாவது கீழ் '**ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: கால:**' என்று ஆரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்கள் எல்லாம். **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய **விபூதய:** - விபூதிகள், அதாவது அவனால் நியமிக்கப்படுமவைகள். ஒரு வஸ்துவுடன் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் '**விபூதி**' என்கிற பதத்திற்கு நியமிக்கப்படுகிற வஸ்து என்று அர்த்தம், அப்படி இல்லாவிடில் '**விபூதி**' என்னும் பதம் ஐச்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது என்று ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இங்கு ஸந்

---

1 வி பு-1-22-82

விலக்ஷண:' 1 ஸ்வாவிஹதிஸம்ஹார: ', 2 [illegible]
உபயபூதயோ: ஹீ ஜ ஜிவ்ருதாம் விஹதீ
நாம் வர்தவ' உத்ருஜிகளுடைய ஸம்ரக்ஷமமான
3 [illegible] எனகிற ஶ்லோகத்
[illegible] விஹதிவிஶிஷ்டமாக ஸங்கல்பத்
[illegible] விஹதிகளில் வெதமங்களாயு மவெதங
[illegible] ஙகளாயுமுள்ள இரண்டு
[illegible] ஸ்ரீயங்களாயும், ஹேயங்களாயும்,
விலக்ஷணங்களாயிருக்கும் ஆஶ்ரயத்தும் பொரு

ஸ்வாவிஹதி ஸம்ஹார: - [illegible] என்று சொல
[illegible] யுடையது [illegible]
[illegible] ஸர்வ ஜீவ [illegible] ஜ - என்று
ஜிவ்ராதம் - [illegible] விஹதீநாம் - [illegible]
[illegible] - [illegible] ஸம்ரக்ஷமான-
[illegible]
[illegible] யஶோதாஸ்[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்லோம் - [illegible]
யக்ஷ - எதுவோ, ஸ்லோகஸ்தாயாஸம்வயக்ஷ
[illegible] நத்தாளி நக [illegible]
[illegible] ஆண்டகளில் நகதுப [illegible]
[illegible] ஆண்டவர்[illegible],
[illegible] அவைகளுக்காதாரமா [illegible]
[illegible] விபூதியும், முகதாத [illegible],
[illegible] விகாரமும், உடையுடைய
[illegible] ஸ்ரீயங்களாயும் - பகவானுடைய
[illegible] ஹேயங்
[illegible]
விலக்ஷணங்களாயிருக்கும் [illegible]
[illegible] வேஷங்களை [illegible]

1 [illegible] 56 2 [illegible]-10 40 3 ஆர ஸேரா-17

வாயிருக்க ஸஹஸ்வைஷ்ட்யத்தாலே ஸ்ரீராமஹோம விஹா ரம் யதாரேச்சகங் கண்டுகொள்வது அப்படியே

மிந்த வுந்நசனமிட்டாற்போல பரமிருக்கும்படி பண்ணுகை, அப்படியே பாக ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமாகையினால் ஆத ராவுள்ளிலாக சராசராதி ஆதாரமாய்த் தரிப்பதாக எல்லாரை யும் பாதிக்கும்படி செய்கிறபடியினால் இதை லீலா விபூதியென் கிறது இப்படிக்கிலவாமல் கேவல ஆநந்தமாத்திரத்தை யநுப விப்பதற்கு யோக்யமான போக விபூதி என்கிறது எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்கு அநுகூலமாயிருக்கிற வைஷ்டம் சொல்லுவதற்குக் காரணமென்ன? பகவான் ஸர்வஸ்வமென் என்று சொல்லுகிற **'ஸ்வேச்சாஸம் ஸம்ப்ருஹவிசேஷ்டா ந சேஷ்டாஷ்யாஷ்டி ந ஶ்ரியம்'** இத்யாதிகளில் விரோதிப்பதால் என்ன? அருளிச் செய்கிறார்— **'ஸுநகரீடும்'** என்று ப்ரஸித்தமான **ஸுநகரீடும்**-பகவானுக்கு அநுகூலமாயிருக்கை போதுவாயிருக்க-இந்த உபய விபூதிகளுக்கும் ஸாம்ய இருந்தபடியே, **ஸஹஸ்வைஷ்ட்யத்தாலே**-லீலாரஸம், போகரஸம் என்கிற பேதத்தாலே லீலையினுண்டாகிற ஆநந்த மும், போகத்தினால் உண்டாகிற ஆநந்தமும் தம்மிடத்திலும் ஆநந் தத்திற்கு காரணம் என்கிறதையினால் வைஷம்யம் சொல்லுகிறது இங்கே **'ஸ்வேச்சாஸம்'** இத்யாதிகளில் ஸகல வஸ்துக்களும் பொதுவில் நமக்கு அநுகூலமாய் இருக்கின்றன என்பதில் ஸங்கல்பத்தாலே யோகிய அம்சங்களினால் உண்டாகும் ரஸத்தில் வைஷம்யமில்லை என்பதில் தாத்பர்யமில்லை என்பதே தாத்பர்யமென்பது ஆநந்தமே சில வஸ்துக்களினால் உண்டாகும்பொழுது லீலை யென்றும், சில வஸ்துக்களினால் உண்டாகும்பொழுது போக மென்றும் சொல்லப்படுகிறது என்று **'ஸ்ரீராமஹோமவிஹாரம்'** என்பதற்கு தாத்பர்யம் **'யதாரேச்சகம்'** என்பதற்கு லீலா ரஸத்தில் ராஜாதிகளுக்குத் தோட்டம் முதலியவைகள் எல்லாம் அநுகூலமாயிருந்தாலும் சில பாகங்கள் கந்துகாதி விளையாட்டிற்காக இருப்பதினாலே லீலோபகரணமென்றும், அந்தப்புர ஸந்நிதி ஜனங்களாலே ஸங்கல்பமிடமாகையினாலே போகோப கரணமென்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறாப்போலே என்று தாத்பர் யம் இந்த விபூதிகளில் அவன் செய்யும் வ்யாபார விசேஷத் தை நிரூபிக்கிறார் இதனால் பருமம் லக்ஷணமும் ஸங்கர

1 ஜந்மாத்யஸ்ய யத:, 2 'க்ரீடா ஹரேரிதம் ஸர்வம்', 3 க்ரீடிதா பாலகஸ்யேவ, 4 பாலஃ க்ரீடநகைரிவ 5 ரமதே விஹரதி க்ரீடாகாலே கெளிவ ஜகந்நாதி: 6 லோகவத்து லீலாகைவல்யம்' என்கிறபடியே ஸ்ரீராமானுஜஸ்வாமி ஸ்வாராத்யலக்ஷணமாக வ ஸ்வாராஸ்ய்மம்

திருப்பாமாய் ஸர்வஸ்ய - இந்த லோகத்து

யத: - யாவன் பகவானிடத்திலிருந்து, ஜந்மாதி - உத்

... பத்தி முதலானவைகள் நடக்கின்றனவோ (அவன் பரமபுருஷன்)

ஹரே: - ஸர்வம் - எல்லாம், ஹரே: - பகவானுக்கு,

க்ரீடா - விளையாட்டு க்ரீடிதா பாலகஸ்யேவ - விளையாடு

... பாலகனைப்போல (அந்தப் பகவா

... ன் ... பார), பாலஃ - குழந்தை,

க்ரீடநகைரிவ - விளையாட்டுக் கருவிகளாலேபோல (பரமபு

... ... ரு விளையாடுகிறார்) ஹரே: - பகவானே,

க்ரீடாகாலே கெளிவ - விளையாடுவதற்குக் காரணமான

... ... போலிருக்கிறான், ஜகந்நாதி: - ஜகத்து

... விஹரதி - விளையாடுகிறார் லோகவத் - லோகத்தில்

லீலாகைவல்யம் - ஸர்வமும் விளையாட்டு மாத்

... ... திரமாவது போலிருக்கும் பரமேச்வரனுடைய ஜகத்

காரணத்வம் 'அப்படியே' என்பது 'ஸ்ரீரா

மானுஜர் அருளிச்செய்தது அப்படியே - மேற்சொன்ன

... ... படியே, அதாவது, நிரபேக்ஷனான ராஜா

... விளையாட்டுக்காகச் செய்வதுபோல

... பகவான் லீலைக்காக ஜகத் ஸ்ருஷ்டி

... செய்கிறான் என்று தாத்பர்யம் ஸ்ரீரா

... ... ஜமதாத்வாராஷ்ணமாக -

... ... பாராகாரகிய ஸ்ருஷ்டிப்பது, ரக்ஷிப்

... ... மாக வுடையதாக

... ... ரூபத்தை அருளிச்செய்யப்

... ... உபபாதிக்கப் பார்ப்ப ஸ்வரூபத்

1 ... 12 2 ... 206 58. 3 விஷ்ணு-1-2 18

4 ... 12 07 5 ... 6 ஶா-ஸூ 2 1-33

இப்படி ஶுத்தஸ்வபாவமாய், அபரிச்சிந்நஜ்ஞாநாநந்தமாய், ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாய், ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வாத்ஜ்ஞாநாதிகுணவிஶிஷ்டமாய், நித்யஸூரிகளோடொத்ததாய், ஶரீரஸம்பந்த விஶ்லேஷயோக்யமாய், ஜந்மஜராதிவ்யாதிரஹிதமாய்க்கொண்டு ஸ்வரூபமான ஸ்வரூபத்தை ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வத்மாத்மாவினுடைய ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்வ ஸ்வ ஶேஷத்வ நித்ய ஸ்வாதீநத்வ பந்தமுந்நித்ய விபாகம ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வாதிகாரியான தன்னடிப்பாடு ஸ்வாதீநத்மமான ஸர்வமும் மறைப்போதும் இவர்களில் ஸம்ஸாரவாரம், அநாதிகர்ம ப்ரவாஹத்தாலே யதாவ்ருத்த ஸம்ஸார

த்தை ஸங்க்ஷேபமாய் அருளிச்செய்கிறார் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நிகமிக்கிறார்— 'இப்படி' என்று தொடங்கி 'ஸ்ரீமாயக்கோண்டு ஸ்வரூபமான' என்பதினால் இவ்வளவாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட அணு வயவர்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்வாமிக்கும்-உடைய, ஸ்வத்மாத்மாவினுடைய - ஸ்வாதந்த்ர்யமுடைய ஸ்வாமியானவனுடைய ஸர்வாதிகாரியான - ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஆகிற ஸம்பந்தத்தையுடைய வனாகிய ஸ்வாமியான, ஸர்வாதிகாரி ஸர்வமுமறியவேணும் - தன் பக்கத்தில் மற்றவர்களாகிய முக்த நித்யர்களோடே இவர்களுக்கு ஸாம்யம் இருக்கும் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேணுமென்று தங்கள் பக்கல் கேட்டவர்களுக்கு நித்யர்களைப் போலன்றிக்கே புருஷார்த்தத்தையுடைய ஸ்வரூபமாயிருந்தாலும், அப்படி இருந்தும் இப்பொழுது அடைய முடியாமல் ஸ்வரூபத்துக்கு காரணத்தைத் தெரிந்து கொள்ள ஆசை நிரம்பினவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறார் என்று கருத்தாகும். இது மேலே அதிகார ஸங்க்ரஹம் ஸம்ஸாரத்தில் அநாதிகாலமாய் வந்தமைக்கு நிமித்தம் இதில் ஸங்க்ஷேபமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் அநாதிகாலமாய் இருப்பதற்கு ஆரோக்கியமான காரணத்தை நிர்தேஶிக்கிறார்—எவர்களுக்கும் என்று தொடங்கி அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே என்பது வரையில் ஸம்ஸாரத்திற்கு காரணமான கர்மம் ஆரம்பத்துடன் கூடியதாகவும் அந்தமுடையதாகவும் இல்லையென்றும் 'அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தாலே' என்பதால் தெரிகிறது.

[illegible] ஸுலாதிஷூ ... விஹாமஹாமிகளான [illegible] ... ஸாயூஜ்யொதிகளான [illegible] ... விசேஷங்களை [illegible] ... ஸம்ஸாரம் ... ரத்நிவ்ருத்தஸம்ஸாராய ... நிரதிசயானந்த [illegible] ... நித்ய ... ஸம்ஸாரபோகே ... 1 'ஸவயஸ ஜவ ... நித்ய ... ' என்கிறபடியே ... [illegible]

[illegible] ஸுஹார்தி' [illegible] ... ஸம்ப' [illegible] ... ஸஹாரஹித [illegible] ... விஹாமஹாமிகளான - [illegible] ... ஜ்ஞா' என்று [illegible] ... க்ஷேத்ரஜ்ஞ [illegible] ... ஹ்ராஹ: க்ஷேத்ரஜ்ஞ ... ' [illegible] ... ஆவ்யஸநீயம் [illegible] ... இந்த [illegible] ... உபாயவிசேஷ [illegible] ...

ரத்நிவ்ருத்தஸம்ஸாராய' என்று [illegible] ... ஸம்ஸ்காரஹித [illegible] ... அநுபவ [illegible] ...

ஸவயஸ ஜவ - [illegible] ... நித்யநிஷேவ்யஷண்ய:-என்பொருட் [illegible]

1 ஸ்தோத்ர 27

ஸம்ஸாரதாபங்கொண்டு நிர்வேக்ஷப்படப் பண்ணுகிற அநந்தஶர்ம விஷ்வக்ஸேநாதிகள் இவர்களெல்லாருக்கும் ஸாதாரணமான ரூபம் அஸாதாரணஜீவாகாரங்களும் ஶேஷித்வாதிகளும், ஸமஷ்டிவ்யஷ்டி வார்த்தக்ஷேத்ராதிகளும் ஊர்த்வலக்ஷ்மீயான நாதக ஸாதாரணமாக வருகிறவனை நிமோசகாரங்களை உபோத்காதத்திலே சொன்னோம், மேலும் கண்டுகொள்வது. இப்ரஸ்தாவியினுடைய ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாந ஸத்வாதிகளில் உகாரங்களிலும், ஶாஸ்த்ரங்களிலும், 'ஜ்ஞாவதேஹ'ஏனகிற உக்திகளிலும்,

---

துப ப்ராஷத்தின் ஸாபேக்ஷ்யமாகவாகவா, அப்படிப்பட்ட நிதபஸமிகள் பரம்பரையும் தங்கள் பிரபத்தியான ஸாதகர் ஶ்ருஷ்டஸம்ஸாரராய்-ஸ்நாநத்திலும் ஸபஸார ஸம்பந்தமின்றிக்கவாசனாய் இத்தால் மூர்த்திகள் ஏற்படுத்தும் பேதம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'அநந்தஶர்ம' இத்யாதி — ஶாஸ்த்ரம் இப்படி முனுவிகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட பதத்முதத் தேபாசனான த்ரவ்யமாகின பொதுவான ஆதாரத்தை யருசிசெய்கிறார் — இவர்கள் என்றும்பிரகத ஜீதாகாரம்-ஸம்பம் பாகமாயிருக்கை, ஶுத்தஸ்வம் ஆழுடைமையாயிருக்கை, அநுதஸ்வம்-பாகதுதியிலேப்பட்ட விகாராதிரஸ ஸம்பந்தத்தில்லாம லிருக்கை இவர்கள் சாதாரணமானவை என்று ஆகாம லிருக்கிறதாக உபயர்களை 'அஸேஶவாதி' என்கிற இடத் ஆதி' ஶப்தத்தினால் ஸங்க்ரஹமாகவும் சொல்லப்படுகிறது 'வார்த்தக்ஷேத்ராதி' என்பதில், 'ஆதி' ஶப்தத்தினால் நாஸ்ஸ்ஸ சொல்லப்படுகிறது. இவர்களுடைய புருஷார்த்தத்தை யடைய போக்யன் என்கிற எண்ணம் உண்டாவதற்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகத் தனித்தனியாகப் பருஷிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்-முமுக்ஷுத்வாதிகாரத்திலும் அதிகாரி விபாகாதிகாரத்திலும் இப்படிப்பட்ட ப்ராப்யாக்கின ஸ்வரூபம் ரஹஸ்யத்ரயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட இடங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இப்ரஸ்தாவியினுடைய' என்று ஆரம்பித்து 'ஶாஸ்த்ரங்களிலும்' என்பதினால் நாராயணாதி தஸ்வாதி, 'நாராணாம் ஸமூஹம்' இத்யாதிகளில் ப்ராப்ய ஸ்வரூபம் விவரிக்கப்படுவது அபிப்ராயம் 'ஜ்ஞாவதேஹ' என்கிற

வ்ரஜ' என்கிற ச்லோகத்திலும், 'ஏகா' என்கிற வடிதத்தி ...., சரணம்' என்கிற வாக்யத்திலும் ....
ஆர்வமுடனின் ... வரிகளங்களும், ...
... மேலே ஆர்வலஷணங்களி
... லே பரகத ... கட
... வோம் இவற்றில் உவா
... நீதத்தில் கூவியும், ...

உத்தமனிலும் ... உத்தமனிலும் ... உகதம் ... காலையின் மேல் இராது ... ஆடைகின்ற என்பதில் தெரியும் ... 'வ்ரஜ' என்பதால் ... ச்லோகத்திலும் ... 'சரணம்' என்கிற வாக்யத்திலும் ... வாக்யங்களும் ... 'இதிசெ வராயஹகம் வுற ... செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியப்படுகிறது ... செய்யப்பட்டி ' ஸ்வருளஷவ மிருக ... செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'இருக்கட்டும் ... ஆர்வலஷணங்களிலே - ... இடங்களிலே, பரக்க-விஸ்த ... இப்படி ... இந்த ... அதிகாரத்தின் ... இந்த உபாயம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில்

அயனத்தில் வ்யூஹவர்ணனத்திலும், ஸாத்வதஸாஸ்த்ரத்தில் வ்யூஹப்ரகரணத்திலும் மந்த்ரஸித்தியிலும் ஹரிவம்ஸத்திலும் ஸ்தோத்ரங்களிலும், அயனத்தில் ஸம்ஹிதையிலும், 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற இடத்திலும் மந்த்ரஸித்தியும்.

பரிபாலிக்கப்படும் இடங்களை நிரூபிக்கிறார் — 'திருவிருத்தத்தில்' என்றாரம்பித்து '**ஸம்ஹிதை**யும் **ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர**த்திலும்' என்பதளவும் வ்யூஹமாகிற ஸாத்யோபாயமும் ஆபத்ஸகத்வமும் அதற்கேற்றதாக **வ்யூஹவர்ணனத்திலும்**' என்பதளவும் ஸ்வீகாரமான தாபத்ரயநிவ்ருத்தியும், '**ஸர்வம் ஆவஹ**' என்கிற ஸாத்யோபாயமும் சொல்லப்படுகிறது என்றதளவும் இவை என்கிறார் வ்யூஹகாரியமும், '**ஸர்வம் வஸு**' என்கிற ஸாத்யோபாயமும் ஸாமர்த்யத்தில் சொல்லப்படுகிறது பரப்ரதிபாதித்தம் இடங்களை நிரூபிக்கிறார் — '**மந்த்ரஸித்தி**' என்றாரம்பித்து '**ஸ்தோத்ரங்கள்**களிலும்' என்பதாகிறதை நிரூபிக்கிறதிலும் கல்பத்திலும் என்று சொல்லுகிறார் உபாய ஞானம் வேறொன்றை முடிவில் உட்படுத்துகிறார், அதாவது திருமந்திரத்தில் '**நாராயணாய**' என்கிற பதத்திலும், த்வயத்தில் '**ஸ்ரீமதே நாராயணாய**' என்கிற பதங்களிலும் என்று காட்டப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகங்களின் ப்ரதிபாதிக்கும் ஞானத்தை வேறுமையிலே ஸாத்யோபயமான கைங்கர்யமும், ஸர்வசரீரங்களிலும் பதங்களிலே **ஸித்தோபாய**மான ப்ரபத்தியும் சொல்லப்படுகிறபடியிலே அதற்கு ஸாதகமான இராமாநுஜ ஸம்பந்தமும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று. த்வயத்தில் விசேஷமருளிச்செய்கிறார் — **த்வய**த்திலும் என்றாரம்பித்து '**ஸம்ஹிதை**யிலும்' என்பதற்கு உதாஹரணத்தில் இந்த ஸம்பந்த பலத்தையில் உண்டாகக்கூடிய ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியாதிப் ப்ரக்ரியைக் கழிக்கிறபடியிலே பாதகத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்ய '**ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி**' என்கிற இடத்திலும்' என்பதற்கு ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியைச் சொன்ன இடத்தில் ஸ்வாபாவிகமான பகவதநுபவ கைங்கர்யங்களாகிற ஆத்மாத்தங்கள் என்று தாத்பர்யம்

ப்ராப்திவிரோதியாவது அவித்யாகர்மவாஸநாதி ... மோக்ஷப்ராப்திவரைக்கும் அதில் ஆய
பரபக்தி ... அநாதியாக ... வாஜ்ஞாதிருஷ்டபடியாகப்பிறந்த ... இது மோக்ஷத்துக்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசமான

... ப்ராப்திவிரோதியாவது ... அவித்யா ...

... ஆத்ம ... இவை ... பரபக்தி ... ஆகாரப்ரவ்ருத்தி ...

... ஆந்தரமான ...

... ப்ராப்திவிரோதியான ... ஜ்ஞாநஸங்கோசமான ...

த்ரிகுணாத்மக ஆக்ருதிஸம்ஸ்தாந விசேஷத்தை யுண்டாக்கியும், ஆக்ருதி ஸம்ஸ்தாந விசேஷங்களான சரீரேந்த்ரியாதிகளோடே துவக்கி 1 'திண்ணம் அழுந்தக் கட்டிப் பல செய்வினை வன்கயிற்றால் புண்ணை மறைய வரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய் புறமே' என்றும், 2 'அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே தேஹேந்த்ரியாதி

காரமான - மிகவும் அஜ்ஞானத்தைப் பண்ணுகிற த்ரிகுணாத்மக - ஸாம்யாவஸ்தையைப் பற்றாமல் குணத்ரயமுடையதான ஆக்ருதி ஸம்ஸ்தாந விசேஷத்தை' என்பதினால் ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியின் பின் விபாகமற்ற சரீரம், இந்த்ரியம் முதலியவைகளின் ரூபமாக பரிணமிப்பித்து பிறகு ஸமஷ்டி ரூபமாக்கி ஸ்ருஷ்டி தசையில் பண்ணும் விபாகத்தை யருளிச்செய்கிறார் — 'ஆக்ருதி' என்றாரம்பித்து 'ஸம்ஸ்தாநவிசேஷ' மென்பதினால் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் உண்டாகும் பாகுபாடு சொல்லப்படுகின்றது. துவக்கி-ஸம்பந்தப்படுத்தி. திண்ணம்-த்ருடமாக, பல-பலவகைப்பட்ட, செய்வினை - நான் செய்த பட்டாய கர்மங்களாகிற வன் - உறுதியான, துகள் - து உன்னைத் தவிர மற்றொருவராலும் அவிழ்க்கச் செய்ய முடியாத கயிற்றால் - பாசத்தினால், அழுந்தக்கட்டி - இறுகப் பிணித்துவிடாமல் கட்டி, புண்ணை - காயத்தை, மறைய - மறையும்படி வரிந்து - சூழ்ந்து, அதாவது சரீரத்தை நிந்தித்துப் பார்க்கா வண்ணமாய் மேலே தோலால் மூடப்பட்டிருக்கிற தென்பதே என்று தாத்பர்யம், என்னை - ஆத்மஜ்ஞானமில்லாத புறம் - பாஹ்ய விஷயங்களிலே, போரவைத்தாய் - போகும்படி செய்தாய். அந்நாள் - அந்த ஸ்ருஷ்டி காலத்திலே, நீதந்த - பெருமானே நீ க்ருபையால் படைத்தளித்த' என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வாதீனமற்ற ஜீவாத்மாக்களுக்கு, ஆக்கையின்வழி - சரீரத்தின் வழியிலே, உழல்வேன் - சுழன்று திரிகிறவனான ஞானசக்தியும் - அசுத்த ஸம்பந்தப்பட்ட ஜ்ஞானம், பாவந்தத்தில், இவ்வாக்கையுடைய அறுக்கையும் தேஹேந்த்ரியாதிகளுடைய ஸாக

---

1 திருவாய்மொழி-6-1-5 2 திருவாய்மொழி-3-2-1

வாதத்தை நீக்கியும், அவ்வவஸ்தையிலும் ஸாத்த்வஸ்தைப்படாத கியுக்தாதி தமஸ்களிலே நிறுத்தியும் ஸாத்த்விகர்களான ஆசார்யாதி ஜனங்களிலே ஸாத்த்விகானுஷ்டானங்களாலே கலக்கியும், அவற்றிலிருந்தவர்களையும் 1 ‘ஹம்ஸ: ஸ்வப்ந க்ரியாகல்பம் விபரீதஜ்ஞாநஜநகம் வ்யவஸாயாத்மஹோமவ்யாகேச ஜநகம்’ என்கிறபடியே இம்மூன்று கூறுகளைத் தவிர்த்து முதலான ஜோதிவிஷ்ணுக்களையும் தவ

[illegible] அவ்வவஸ்தையிலும்’ [illegible] ஸாத்த்வஸ்தைகூடாத ஸாஸ்திரத்திலிருந்து [illegible] கியுக்த - [illegible] குதி’ [illegible] ஸாஸ்திரம் [illegible] குதி - [illegible] ஸாஸ்திரவ[illegible] [illegible] ஸாத்த்விகர்களான’ [illegible] ஸாத்த்விகர்களான - ஸாஸ்திரத்திலிருந்து [illegible] ஆசார்யாதி’ என்கிற இடத்தில் ‘குதி’ [illegible] ஸாஸ்திரத்தில் அதிகாரம் [illegible] ஸாஸ்திரத்தில் [illegible] கலக்கியும் [illegible] தவிர்வது - இருந்தவர்களு ஹம்ஸ: - [illegible] ஸ்வப்ந - [illegible], க்ரியாகல்பம் [illegible], விபரீதஜ்ஞாநஜநகம் - [illegible] உண்டாக்குகிறதாயும், வ்யவஸாயாத் - [illegible] ஹோமவ்யாகேச: - இது [illegible] உண்டாக்குகிறதாயும், இவை [illegible] முதலான [illegible] காரணங்களாகிய [illegible]

1 [illegible]

ராஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந விஷயஶ்ரவணங்களைப் பண்ணியும், இவையடியாக 1 ‘ஆவி திகைக்க ஐவர் குமைக்கும் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ’ என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனாயுமான அக்ருத்யகரணாதிரூபமான ஆஜ்ஞாதிலங்கனத்தைப் பண்ணுவித்தும், 2 ‘பாபம் ப்ரஜ்ஞாம் நாஶயதி க்ரியமாணம் புந: புந: | நஷ்டப்ரஜ்ஞ: பாபமேவ

ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை – ஆவது இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ஈடுபட்டவாறே பாபாசரணத்துடைய புத்தியைப் பட்டுச்செய்து மறந்து புத்தியவசன உச்சரிக்கமாட்டாதே சாஸ்த்ரார்த்தம் ப்ரஸ்ஸநவர்கள சாஸ்த்ரங்களை மறக்கைக்காக ஆதல் போய், பாபாசரிகதமும் சேஷ்டைகளைப் பாதிக்கும் உபகாரங்கள் என்று கைவக்ஞானரொரானதை இவர் புத்தியைப் பாழ்த்தியே பண்ணும் அஜ்ஞாந’ மாவது உணர்வு இல்லாமை. இது ‘ஜ்ஞாநஸ்வரூப’ மாகிறது. ‘விபரீதஜ்ஞாந’ மாவது ... ‘விஷயஶ்ரவணங்களை’ ... ‘ஶ்ருதிவிஷயாணா:’ இதற்கு ... ‘ஶ்ரவணம்’ ... ஆவி திகைக்க - ... ‘ஆவி’ ... அதனுடன் கூடவே இந்த ... ஐவர் - பஞ்சேந்த்ரியங்கள், குமைக்கும் - ... பல - அநேகவிதங்களான சிற்றின்பம் - அல்பஸுகம், காட்டி - ..., நீ - ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தனான நீ, பாவியேனை - பாபியான என்னை, படுப்பாயோ - ... ஸர்வஜ்ஞனாயுமான ஆப்தஸர்வஜ்ஞத்துக்காரணமான ‘ஆஜ்ஞா ...’ குறிக்கப்படுகிறது. அக்ருத்யகரணம் - செய்யத்தகாத காரியத்தைச்செய்கிறது. க்ருத்யாகரணம் - செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்யாமை. புந: புந: - அடிக்கடி, க்ரியமாணம் - செய்யப்படுகிறது, பாபம் - பாப

---

1 திருவாய்மொழி 6-9-9 2 பார. உத்யோ. 35-73,74

ஸாக்ஷாத்ஸஹதே நர:॥' என்கிறபடியே மேலும் ஸுவ ... வரைகளிலே முடி ... 1 'ஆஷ்வாஸ் ... ஜஸம்' இத்யாதிகளின்படியே மஹாஜக்ஷ ... வக்ருவிவ்ருத்தியிலே வ்ஹ்ருதிபதிக ... ஆத்ரஸாவாதிகநக்த ஸாயகமான ... தாஸ்ஸாஸ்த்ரம் ... கொண்டு 2 'யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ... ஜஸா: । வேதாது ஹூதமணாம்ஸ்தாதோ யஜந்தே ... ஜநா:॥' என்கிறபடியே தனஞ்ஜொடாக்க ... நடக்கிற ... அவர்கள் கொடுத்த ஐ ...

... ஸாமயதி ... மயபுகித்த ... நர: - ... வாவதேவ ... ஸா நர: ... ஸஹதே ... வரைகளிலே-வரிகைகளிலே ஸுஜ ... அஷ்வாதி - ... மஹா - ... ஜக்ஷ-டிறபடி, ஜரா-கிழம் ... வக்ருவிவ்ருத்தியிலே - சக்கரத்தின் சுழலில், வ்ஹ்ருதிப்ருதம் - ... சபதும் 'ஸாஜஸஸாஸ்த்ரம்' ... பாலக்கு ஸாதனமான காம ... முள்ளவர்களுக்கு காஹிக்கவேண ... சொல்லப்பட்ட காமங்கள் அப்படி ... தாஸ்ஸாஸ்த்ரங்க' ... மிகவும் அல்பமாய இஹ ... ஸாதனமான காமங்கள் ஸாஜஸா: ... யக்ஷரக்ஷாம்ஸி யக்ஷர்களையும், ... (... திரகிறார்) அதேத்-மற்ற, தாஸ்ஸா: ... ஜநா: - ஜனங்கள், வேதாது - ... ஹூதமணாது - பூதங்களின் கூட்டங்களையும், யஜந்தே ... செய்கிறார் தனஞ்ஜொடாக்க - ... ஒழுத்சங்கிலியிலே - ... சங்கிலியிலே, ... வைத்திருக்கும் பெரியதான ... கட்டுண்டிருக்கிற

ஸாலோக்யாவஷ்டம்பக்ஷோடாஷாதிகளை [illegible] **கூர்மிகளைப்**
போலே **கூர்தாம** [illegible] **வைஷ்ணவ்யூஹாந்தராண**
வாகளையும் **க்ஷோடசவதாதிகளிலே** [illegible]
தாள்தாவரவதிவர்மவஸ்தங்களிலேயாகில் [illegible]
[illegible] **மோக்ஷ**
[illegible] **ஆத்மருவணரையும் ஆகூர்**
திவ்யவ்யூஹம் ஆகூர்திவிய [illegible]
[illegible] **வ்யூஹாத்ருஷ்டி** [illegible]

[illegible]

ஸாலோக்யாவஷ்டம்ப– [illegible] **கூர்மிகளைப்போல** – [illegible]
[illegible] **கூர்தாம**[illegible]
[illegible]
[illegible] **வைஷ்ணவ்யூஹாந்த**
கரையும் [illegible]
[illegible]

தாள்தாவரவதிவர்மவஸ்த [illegible]
[illegible]
[illegible] **தீர்த்தஸாயப்பிதத்**– [illegible]
[illegible] **ஆத்மருவணரையும்** –
[illegible]
[illegible] **ஆகூர்திவ்யவ்யூஹம்** [illegible]
[illegible] **ஆகூர்திவிய**[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வ்யூஹாத்ருஷ்டி [illegible]

நாதனேயாதல் உபாஸிக்கும்படி அவை நாலு
மாகைக்கும் ஸ்வயமாக ஸூத்ரபாஷ்யங்களைக் கொடுத்துப்
ப்ரவ்ருத்தியைப் பண்ணியும், ப்ரஹ்மஸூத்ரங்கள்
ப்ரவ்ருத்தரானவர்களையும் ஸ்வாத்மஸம்ரக்ஷணார்த்தி
களானவரையும் அஞ்ஞாயமான வாத்ஸல்யத்தா
லேயாதல் அவிஶேஷ்யவிஶிஷ்டங்களாலேயாதல் ஸ்வாதி
ஷ்டாதிஷ்டு ப்ரஹ்மகாரயநிஷேவணாதிகளாலேயாதல்

[illegible] ஸூத்ரபாஷ்யங்களை-[illegible]
[illegible] ப்ரவ்ருத்தியை-[illegible]
[illegible] ப்ரஹ்மஸூத்ர [illegible]
[illegible]

அபிஷேகத்துக்கு நாளிட்ட ராஜகுமாரனுக்குச் சிறையிலே யெடுத்துக் கைநீட்டின வெழிமார் பக்கலிலே கண்ணேறிட்ட முண்டாமாப்போலே ஆராத்ய க்ஷேமமான க்ஷேத்ரங்களிலும் தத்ஸம்பந்தி யான வளிக்ருஹங்களிலும் தத்ஸம்ஹோமங்களிலும் காலதாழப் பண்ணியாதல் ஸ்வராங்கியும், இப்படிப் பலமுகங்களாலே ஸமஸ்த ஆராவிக்கத் விலக்கா

என்றது ஸங்கமாதம் [illegible] அருளிச்செய்கிறார் — அபிஷேகத்துக்கு' என்று [illegible] அபிஷேகத்துக்கு - [illegible] ராஜ்யாபிஷேகத்துக்கு [illegible] சிறையிலே - [illegible] 'எடுத்துக்கை நீட்டின' [illegible] வெழிமார் - [illegible] கண்ணேறிட்டம் - [illegible] 'ஆராத்ய க்ஷேம மான' [illegible] வளிக்ருஹங்கள் - [illegible] தத்ஸம்ஹோமங்கள் - [illegible] காலதாழப்பண்ணி - [illegible] ஸ்வராங்கி [illegible] பல [illegible] வங்களாலே - [illegible] விலக்காயிருக்கும் - [illegible] புருஷார்த்தத்தை [illegible] ஜனங்களுக்கும், [illegible]

[illegible]ந்தம் முப்பத்திரண்டடியான த்ரவ்யத்துவார முன்னடியிலே விழுந்ததோடு முப்பதாமடியிலே விழுந்ததோடு வாசியில்லாதாப்போலே வேதேனு பாதவாக்யத்திலே யக்ஷராய முண்டானாலும் இவனை ஸம்ஸாரத்தைக் கடத்துகைக்கான கடூவியோமாதிகளில் ஆவர்த்தனுக்கு[1] 'மஹாவிக்ருஷ்ணாஸௌக்ஷ் ஜதக்ராதி கர்மங்களி' பட்டபடை கறபடையாயென்றேனு போந்தாள் வெறுவிலி[illegible]ண்டாயென்ற விதுவும் கலூர ஜ்ஞ ஒருக்ஷ யுஷாக்ஷ ஜகூராக்ஷராதிகளிலேதிலே

---

1. [illegible] செயகி — முப்பத்திரண்டு' [illegible] த்ரவ்யத்துவார - [illegible] முன்னடியிலே [illegible], வாசியில்லாதாப்போலே [illegible] இ[illegible] [illegible] விஷயத்தில் இ[illegible] [illegible] பவைவருந்த [illegible] [illegible] ஆவர்த்[illegible] [illegible] [illegible] ந்தேனுமொரு வவஜ்ஞத்திலே - [illegible] [illegible], அகாரத பரிபூர்ணோபாஸனை [illegible] [illegible] இப்படியாகில் 'மஹாவிக்ருஷ்ணாஸௌக்ஷ் 'கஷிக்ருஷ்ணக்ருக', இக[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — கடூவியோமாதிகளில்' என்[illegible] [illegible] கடைபடையாய [illegible] [illegible] — ஆ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்றேனு மொருநாள்' [illegible] [illegible] [illegible] 'தெரியாது' என்பதும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வி[illegible]

மென்று தெரியாது. ஞானசக்த்யாதிகளும் மிகவுமுண்டா யிருக்க வசிஷ்டாதிகளுக்கு விளம்பங்காணாநின்றோம், ஞாதிகளும் மிகவுமுண்டாயிருக்க வ்ருத்ரக்ஷத்ரப ந்து ஆஹ்ராதிகளுக்குச் சடக்க மோக்ஷமுண்டாகக் காணா நின்றோம். ஆகையால் விளம்பரஹித மோக்ஷஹேதுக்க ளான ஸாக்ருதவிசேஷங்கள் ஆபக்கலிலே கிடக்கு மென்று தெரியாது, விளம்பஹேதுவான நிக்ரஹ த்துக்குக் காரணங்களான தோஷவிசேஷங்களும் ஆபக்கலிலே கிடக்குமென்று தெரியாது இப்படி

சரீரவ்ருத்தி ப்ரகாரம்

யதிஷ்டஸம்வரைக்கு ஈச்வ ரங்களான வாஜ்ஞாதிருஷ்டங்களாலே வந்த ஸம்வந்த்ரு ஹவிசேஷமாகிற ஆயாச விரோதிகருச் செய்யும் வரிஷ்டாரத்தை 1 'ந்வஸ்வ வசீகரணம் தஸ்வரணாமதி ரேவ' என்று 2 'கம்வஷ்யிர வசீகாயந் ஸம்வரைப

கொப்ப ஹேதுவாகச் சுருக்கில் என்று காசபாயம் இப் பொழுதிருக்கும் ஆசாரம், முதலப்பதக்கோனாகி உவரிக முடியாதசாவெனவில் ? அவைகள் காரணமாகாதென்று அந ரச் செய்கிறார்— 'ஞானசக்த்யும்' என்பதித்தது ஞான சக்தியும்-பரமனுடைய இஷ்டப்படி நடப்பது ஆதிகளு ம்- அதற்கு விரோதமாக நடப்பது ஆசையினால் ஜகமாக பர ஸாநருக்தாதிகளே காரணம் என்று தாதபாபம் வருகார ஸாரா எனப்படும் விரவகாமாவிலுடைய பிரா இவன் தேவ னைகளையும் போரங்களையும் மிகவும் பிடித்து வந்தான் ஸவெ வ்ருத்ஜக்ஷி ஹ்ராக்ஷ: பாவ: பரமேச்வரண:' என்று ஸ்ரீபாகவ தத்தில் ஆறாவது ஸ்கந்தத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது விளம்பரஹித காலதாமதமில் லாத ஆபக்கலிலே - யாரிடத்திலே இப்படி அபிப்ராயங்க ளாயினகமாயிருந்தாலும் கூட ஆகைக்குருக்கெல்லாம் முக்காரண மான பரமைக்ரியாலும் ஸங்கல்பம் ப்ரவ்ருத்தியடைந்தால் பற் றவைரா எல்லாம் நிவ்ருத்திக்கும் என்று நிச்செய்கிறார்— 'இப்படி' என்றாரம்பித்தது தவஸ்வ அந்தப்பகவானை, வசீகர

வந்த விடத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார் இவ்விரோதி வர்க்கத்தையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரய விவரிக்கிற வாக்யங்களுடைய வ்யவச்சேத ஸக்தியாலும், ஸ்லோகங்களில் ஷஷ்டிகளாலும், ஸ்வரூபாவஸ்ய ... த்தாலு ப்ரஸந்தித்து ஸம்ஸாரத்திலடிச் சூட்டாலே பேற ... ந்துபாய வழிகளிலே ஆவிக்க ஆர்வம்

பொருளொன்றென்று நின்ற
பூமகள் நாயகன் தன்னடிபோற்ற
அருளொன்று மன்பால் வன்
கோளுபாயமமைந்த பயன்
மருளொன்றிய வினை வல்விலங்
கென்றிவை வைத்தறிவார்
இருளொன்றிலா வகை
யென்மனம் தேற வியம்பினரே

ணம் - ... உபாயம், தத்வ ஞானமதிரேவ - ... செய்வதே 'வஸீகாய ஸ்வாஸம் வரையை வகுத்த விடத்திலே' என்பதற்கு 'இந்திரியங்களை விட ... விஷயங்கள் சிறந்தவை ... ' என்றுரமபித்துச் சொல்லப் ... வ்யாக்யானம் பண்ணுமிடத்தில் ... வகுக்கை - பிரித்துச் சாட்டுகை 'வ்யவச்சேத ஸக்தியாலும்' ... பரமாவம முதலிய இடங்களில் மோக்ஷ ... பாரதந்த்ரியாதிகளைச் சொல்லுகிற இடங்களில் ... அதற்கு விரோதியாகிய மோக்ஷ ... ஜடத்வம், ஸ்வாதந்த்ரியம், முதலி ... படியினாலே அவைகள் எல்லாம் விரோதி ... ஸ்லோகங்களில்-திருமந்திரம், த்வயம், ... இருக்கும் ... பதங்களில் ஷஷ்டிகளாலும் - ... ஆத்மஸ்வரூபமையினாலும் அடிச் சூட்டா லே - ... அதாவது வெயிற்காலங்களில் ... பூமி சுடுகிறதைப் பொறுக்காமல்

தவரிப்பதைப்போல ஸமஸாரத்தி லுண்டாகிய தாபத்ரயத்தின மிகுதியினால் கஷ்டத்தை ஸஹிக்காமல் தவரைப்படுமது சொல்லப்படுகிறது பேறுக்குறுப்பான - பரம ப்ரயோஜனமாகிய மோக்ஷத்துக்குக்காரணமான, வழிகளிலே-பக்தி ப்ரபத்தியாதி மார்க்கங்களிலே, **ஆர்வம்** உசிதம

ப-ரை] **பொருள் ஒன்று**-இவன் ஒருவனுமே பரயோஜனம், **என** - என்று சொல்லுமபடி, **நின்ற** - நிற்கிற, **பூமகள் நாதன்** - லக்ஷ்மிக்குப் பாத்தவாகிய பகவான், அதாவது தனக்கு ஸதருஶம இல்லாத புருஷார்த்தமாயும், நித்யஸித்தனும், சேதனு சேதன விஶிஷ்ட வேஷத்தால் ஒரே த்தவமாயுமிருக்கிற ஸரிய பதி என்று தாதபாயம அவனடி - அந்த ஸரிய பதியினுடைய திருவடிகளை, **சேர்ந்து** - ஶரணமாக ஆஶரயித்து, **அருள்**-அவனுடைய கருபையோடு, **ஒன்றும்** - சேரும, அதாவது கருபையை அடையும, **அன்பன்** - அவனிடத்தில் ப்ரீதியையுடைய ஜீவாதமா, அன்றிக்கே '**சேர்ந்து**' என்பது ப்ராப்தியையும், '**அருளோன்றும்**' என்பது நித்ய கைங்கர்யத்திலுண்டான பகவானுடைய கருபையையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம இது இப்படி கருபாபாத்ரமாவதற்கு ஸவரூபயோக்யதையுடையவன் என்பதைக் காட்டுகிறது **அவன் கொள்** - அவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட, அதாவது தனக்கு ஶக்யமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட, **உபாயம்,** **அமைந்த** ஶேஷபூதனுன தன்னுடைய ஸவரூபத்திற்கு அனுகுணமான, **பயன்**-ப்ரயோஜனம், **மருள்**-அஜ்ஞானத்துடன், **ஒன்றிய** - சேர்ந்த, அதாவது கார்யமாயும் காரணமாயும் என்று தாதபாயம,**வினை** - கர்மங்களாகிற, **வல விலங்கு** - உறுதியான விலங்கு, அதாவது தன்னுடைய ப்ரயத்னத்தினால் கழற்றிக்கொள்ள முடியாத விலங்கு என்றாத்தம், **என்றிவை** - என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்தங்கள், **ஐந்தறிவார்** - ஐந்தையும் அறிந்த பூர்வாசார்யர்கள், **ஒன்று** - ஒருவிதமான, **இருள்** - அஜ்ஞானமும், **இலாவகை** - இல்லாதிருக்கும்படியாக, அதாவது இந்த ஆத்தபஞ்சகங்களில் அஜ்ஞான ஸமஶய விபர்யயங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கும்படியாக, **என்மனம்** - என்னுடைய மனது, **தேற** - தெளிவாயறியும்படி, **இயம்பினார்** - உபதேசித்தார்கள்.

ப்ராப்யம் ப்ரஹ்ம ஸமஸ்தசேஷி
பரமம் ப்ராப்தாஹமஸ்யோசித:
ப்ராப்திர் த்யாநயஜாநுபூதிரஸ
தத் ப்ராப்தா ஸ்வதஸ்ஸம்விதிவச: ।
ஹேதுச்சாத்ர ப்ரதிவ்ருத்தவாரண
ததத்த்வா விதத்ராண்ய
ஸ்வத்வஸ்வம்ப்ரதி சேஷித்வம் ப்ரதி
நாகால்யஸ்வத்ர சிஷ்யதே ।

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
முமுக்ஷுத்வாதிகார: ஸப்தம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ।
[illegible]ப்புத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

[illegible] இவ்வர்த்தங்கள் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தாலே [illegible] என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது.

[illegible]ப்பட [illegible]ர்த்தங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதினால [illegible] ப்ரயோஜனரூபமான அநுபவத்தான [illegible]கிறார்—'ப்ராப்யம்' என்றாரம்பித்து [illegible] ப்ராப்யம் - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிய, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமானது, ஸமஸ்தசேஷி - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் [illegible] பரமம் - உத்க்ருஷ்டமானது, இதனால் ப்ரஹ்மத்[illegible] [illegible]மையினாலாவது, நமக்கு ஸம்பந்தமில்லாததினா[illegible] [illegible]கிடைக்காமற்போகவில்லையென்பது தோன்றும். ப்ராப்தா - அடைபவனாகிய, அஹம் - நான், அஸ்ய - இந்தப் [illegible] உசித: - தகுந்தவன், நிருபாதிக தாஸனாகை [illegible] ஸ்வரூபனாகையினாலும் என்று தாத்பர்[illegible] [illegible] அடைவதற்கு உரியவனல்லாமையி[illegible]

ஞ்லே இழக்கிறேனில்லை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆர்ஷ: - அந்த பகவானை அடைவது, வைஸ்ரிவஜ: நித்யஸூரி களைப்போல, தாயவத் ஷ்ரேஸ் - தாயத்தைப்போல மிதாக்ஷரத்தில் வ்யவஹாரகாண்டத்தில் 'தத் தாயஸப்தேந யத் த்ரவ்யம் ஸ்வாமிஸம்பந்தாதேவ நிமித்தாத் அந்யஸ்ய ஸ்வம் பவதி தத் உச்யதே' என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது எந்த த்ரவ்யத்தில் யஜமானனோடு ஸம்பந்தமிருப்பதாகிய காரணத்தினாலே மாத்திரம் தனக்கும் அயலாருக்கும் பாத்தியதை ஏற்படுகிற தோ அப்படிப்பட்ட த்ரவ்யம் 'தாய' மென்னப்படுகிறது என றாற்போல 88 - என்கவும், ஸுதஃ - ஸ்வபாவத்திலேயே, ஆர்ஷ-கிடைக்க வேண்டியது அதாவது பிதாவின் தனம் புத்ரிய ளைகளில் பிள்ளைகளுக்கு அவனுடைய ஸம்பந்த மாத்திரத்தி ஞாலேயேபாத்யதை ஏற்படுகிறாற்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் நமக்கும் ஒரேவிதமான பாத்யதையுள்ளது என்று தாத்பர்யம் இத்தால் அடைவதற்கு மற்றொரு ஸம்பந்தம் தேடவேண்டியதில்லை இழக்கிறேனில்லை என்றுசொல்லப்பட்டதாகிறது 'வள்ள' என்பது ப்ரஸத்தைத் தெரிவிக்கிறது அதாவது இவ்வளவு ஸஹஜமாயச கிடைக்கக்கூடியபரமபதத்தை ஈடமுடைபகுற்றத்தினாலே இழந்தோம் என்கிற துக்கத்தைக்காண்பிக்கிறது வள்ளல்-இப்படிப்பட்ட பகவானை அடைவதை, விச்லேஷ யஃ-விபரீதமான புத்திக்கு இருப்பிடமாகிய, அஹம்-நான், அஹங்கார-அஹங்கார மமகாரங்களினாலே, அதாவது நானே ஸேஷீ, நானே ஸ்வதந்த்ரன்,என்கிற பரமத்தினாலும் அஹம் என்கிற பதத்திற்கு ஆத்மாவில்லாத தேஹமே ஆத்மா என்கிற எண்ணத்தினாலுமென்றாத்மம், அதிவ்ருத்வாநு-இழந்துவிட்டேன், ஸம்ஸ்ருதி-இப்பொழுது, அநாதியாக அவித்யாதிகளை அடைந்திருந்த படியினாலே அதிக பாபத்தை உடையவனாய், இவற்றாலேமேல ஜனங்களிலும் நல்ல ஸத்திவ்ய யடைவதற்கு யோக்யதையில்லாத இருக்கும் நிலைமையில், 'க்ஷிபாமி அஜஸ்ரமசுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு' என்று கீதையில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம் இத்தால் பரபத்திக்கு அஸாதாரணதிகாரமான ஆகிஞ்சந்யத்தை அடைந்திருக்கும் தன்மை சொல்லப்படுகிறது. 98 - என்கவும், ஸேஷிஷ்வஹீ ஸாரஸ்ராவஃ - ஸேஷிகளான

ஈச்வரனும் பிராட்டியுமான இருவர்களிடத்தில் பாரந்யாஸமானது, **வேதுஃ** - (அந்தப் பலத்தை யடைவதற்கு) உபாயமாக, **ஶிஷ்டே** - (செய்யவேண்டிய காரியங்களில்) மிகுதியா யிருக்கிறது. அப்படியே ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது '**ஶேஷவஷ்டி**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது மிகுதியான ஸ்வபந்தாகிய முகத்தைஸ்வாயத்தில் என்றர்த்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரதீபிகையிலும் '**ஶேஷிஷ்டவக்தி**' என்பதே ஸ்வாரஸ்ய பாடமென்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதினியிலும் வ்யாக்யாநம்.

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பதவகவிஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஆத்தபஞ்சகாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥
॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

தத்வத்ரய சிந்தநாதிகாரம்.

[தத்வத்ரய நிரூபண ப்ரயோஜனம்—தத்வத்ரய விபாகம்—ஜீவாத்ம நிரூபணம்—பத்தஸ்வரூபம்—முக்தஸ்வரூபம்— நித்ய ஸ்வரூபம் — முக்தர்களுக்கு ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தி—தர்மபூதஜ்ஞான நிரூபணம்—ஶுத்தஸத்வ நிரூபணம்—த்ரிகுணத்ரவ்ய நிரூபணம்—கால நிரூபணம்—ஈஶ்வரதத்வ நிரூபணம்—பர ரூபம்—வ்யூஹ ரூபம்—விபவ ரூபம் —அர்ச்சா ரூபம்—அந்தர்யாமி ரூபம்—அவதார ரஹஸ்யம்—லக்ஷ்மீதத்வ நிரூபணம்—தத்வங்களில் ஏற்றமும் குறுக்கமும் பண்ணும் விபாகங்களின் தாத்பர்யம்]

ஆகூரத்ராதஹாரீ மருஜ கிவிட விலக்ஷணயோ
தயோ: ஜீவசேஷக்ருஷ்ணக்ருதி கஷ்டஸ்வலிஹஜநாக்ஷ: ।
ஸதா ஹோக்தா ஹோத்ரம் தத்ஹ்ய நியஞ்ஜதி நிமஜ்ஜே
விமுஹக்ஷம் நவ்ஸக்ஷஸ்ய ஶ்வமிஸஞ்க்ஷதயிவ: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥
॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி முன் அதிகாரங்களில் ஆப்ததமர்கள் ஜ்ஞாதவ்யங்களென்று நிரூபித்திருக்கிற ஶ்ருதி, ஸம்ப்ரதாயம் முதலியவைகளில் தத்வத்ரயங்களே அறியப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றனவே? இவைகள் தனித்தவைகளா? அவைகளுக்குத் உள்ளடங்கினவைகளா? தனித்தவைகளாயிருந்தால் ஒன்ப தாத்தங்கள் என்று சொல்லவேண்டாமோ? உள்ளடங்கினவைகளாயிருந்தால் தனித்தருளிச் செய்வதற்குக் காரணமென்ன? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதானமருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்—'ஆகூரதி' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] ஜடவிலக்ஷணயோ: - அசேதனங்கள், சேதனங்கள், இவைகளினுடைய லக்ஷணத்தைப்பற்றிய புத்தியினால், அதாவது அவைகளை அறிவதினால், ஆகூரத்ராதஹாரீ: -

ப்ரக்ருதியை ஆத்மா என்கிற ப்ரமம், அதாவது மூல ப்ரக்ருதியை ஆத்மாவென்கிற ப்ரமம் உண்டாகாததாகையினாலே அதனாலே உண்டான தேஹமே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் என்று கருத்தும், '[illegible]' என்றருளிச்செய்யாமல் '[illegible]' என்றருளிச்செய்திருப்பது இந்திரியம், மனஸ், ப்ராணன், இவை சரீரத்தில் ஆத்ம ப்ரமம் ஸம்பவிக்கும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. அதாவது சேதநாசேதந வஸ்துக்களின் அஸாதாரணங்களான ஸ்வபாவங்களைத் தெரிந்து கொண்டால் அசேதநங்களாகிய ப்ரக்ருதி பரிணாமங்களில் இதுவே ஆத்மா என்கிற ப்ரமம் உண்டாகாது என்று திருவுள்ளம், **ஶாந்தி** - நழுவுகிறது, அதாவது தானே நிவ்ருத்தித்துவிடுகிறது, **ஜீவேஶௌ [illegible]** - ஜீவாத்மாவும் பகவானும் ஒன்று என்பது முதலான பக்ஷங்களைப்பற்றிய கலஹம், '**ஶாந்தி**' என்பதினாலே ஸம்பந்தியென்பதும் குறிக்கப்படுகிறது **[illegible]**- அவைகளைப் பிரித்துக்காட்டுவதினாலே, அதாவது அவைகளினுடைய அஸாதாரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு பிரித்து நிரூபிப்பதினாலே, **ததா** - அப்படியே (நிவ்ருத்திக்கிறது), **[illegible]** - ஆசையினால் அதாவது கீழ்க்கூறிய ப்ரயோஜன மிருக்கிறபடியினாலே, **போக்தா** - (ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிக்கிறவன், **போக்யம்** - அனுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவாகிய அசேதனம், **[illegible]**- இவ்விரண்டையும் நியமிக்கும் ஈஶ்வரன், **[illegible]**-என்று, **[illegible]** - வேதங்களினாலே, இங்கு 'போக்தாவையும், போக்யத்தையும் நியந்தாவையும் தெரிந்துகொண்டு அவனால் அனுக்ரஹம் செய்யப்பட்டவனாய் மோக்ஷத்தை யடைகிறான்' என்பதாகத் [illegible] ஶ்ருதிவாக்யம் விவக்ஷிதம், **விலக்ஷம்** - பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற, **தத்த்வத்ரயம்** - தத்வத்ரய ஸமூஹம், **[illegible]** - நமக்கு, **[illegible]** - தடுக்கப்படாமலிருக்கிற புத்தியை யுடைய ஸம்பூர்வாசார்யர்கள், **உபதிஶந்தி** - உபதேசிக்கிறார்கள். இங்ஙன் கீழ்க்கூறிய அர்த்த பஞ்சகங்களில் இவைகள் அடங்கினவைகளாயிருந்தபோதிலும் அவைகளை அவைகளின் அஸாதாரணமான ஆகாரங்களைக்கொண்டு அறிவதற்கு தேஹாத்ம ப்ரமம் முதலியவைகள் நிவ்ருத்திப்பதாகிய கீழ்க்கூறிய ப்ரயோஜனம் இருக்கிறபடியினாலே ஶ்ருதிகளும், பூர்வாசார்யர்களும்,

ஸம்ஸாரமும் அவித்யாதிகளும் கூட வாஸநையோடே மறியவேண்டியிருக்க இவற்றிலே ஸூக்ஷ்மமான தத்வத்ரயத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து விசேஷித்தறியவேணுமென்று ஆசார்யர்களுபதேசித்துப் போருகைக்கடி யென்னென்னில்? அதுக்கடி தேஹாத்மப்ரமமும் ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமும் இதுக்கு நிதாநமான அநீச்வரவாதாஸ்தையுமாகிற மஹாவிரோதிகளை முற்படக் கழிக்க ப்ராப்தமாகை இத்தை நினைத்து போக்த்ருபோக்யநியந்த்ரு

தத்வத்ரயநிரூபண ப்ரயோஜனம்

இவைப்பிரித்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது.

இதை விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸம்ஸாரமும்' என்றாரம்பித்து. **ஸம்ஸாரமும்** - சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தமும். **'ஸூக்ஷ்மமான'** என்பதற்குப் பர்யாயம் என்பதில் ஸம்ஸாரத்துப் பராபதா என்பதில் ஜீவாத்மாவும், விரோதிவர்க்கத்தில் அசேதனமும் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். **இதுக்கு** - மேற்கூறிய ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமத்திற்கு, **நிதாநமான** - காரணமான, **அநீச்வரவாதாஸ்தையும்** - ஈச்வரன் இல்லையென்று சொல்லுவதில் ஆஸ்தையும். **மஹாவிரோதிகளை** - ப்ரபலமான மோக்ஷ விரோதிகளை, **முற்பட** - ஆத்ம பஞ்சகங்களை யறிவதற்கு முன், அதாவது தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு என்று தெரிந்து அதற்கப்புறம் பரலோகத்தில் அனுபவிக்க வேண்டிய புருஷார்த்தத்தைப்பற்றி யோசனை உண்டாகி, பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞானத்தாலே மோக்ஷமாகிய ப்ரயோஜனத்தில் ருசி பிறந்து, அதற்கு உபாயத்தை விசாரிக்கும்போது இஹலோகத்தில் விவரிக்கத்தக்கபடி ஆத்ம பஞ்சகஜ்ஞானம் ப்ரயோஜன ப்ராப்தமாகிறது. அப்படிக்கில்லாமல் தேஹாத்மப்ரமமும், ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமும் இருக்கும்பொழுது 'ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ' என்கிற ச்லோகத்திலருளிச்செய்த அனுஸந்தானம் உண்டாகாது. ஆகையாலே அதற்குமுன் இது கழிக்கவேண்டுமாகையினாலே ஆத்மபஞ்சக ஜ்ஞானத்திற்கு முந்தியே இந்த மஹாவிரோதிகளைக் கழிக்கவேண்டுமென்று தாத்பர்யம். இப்படித் தத்வத்ரயங்களை ஆத்மபஞ்சகங்களுக்கு முன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாயி

ஶாஸ்த்ரங்களிலே தத்வ விவேகம் பண்ணு றாநிற்பது இவற்றில வைத்துக்கொண்டு 1 'அவ்யக்தம் [illegible] தத்வத்ரயவிபாகம க்ஷரா வராஷ்ட்ர நித்யா ஸத்த விஸ்ருதா | த்ரிகுணா கர்மணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே ||', 2 'அநாதிமத்யவாரு காலோ காலஸ்வரூப விஜ விதேஹம்யதே', 3 'காலாஸ்ச ஸர்வஸ்துஸ்திய காலோ ந யஸ்ய ஹேது வர்ணாஸ

[illegible] ஸம்பந்தத்தைக் காரணமாகவுடைய [illegible] ஸம்பந்தத்தை நிரூபிக்கவுடனே ஆத்த [illegible] நிரூபித்திருக்கிறது இத்தை நினைத்து-இப்படித் [illegible] நிவ்ருத்தி மூலமாக தத்வத்ரய ஜ்ஞானம் [illegible] ஸாதனமாகிறது என்பதை நினைத்து, ஶாஸ்த்ரங்களிலே - வேதம் முதலிய ப்ரமாணங்களிலே இந்த [illegible] நிரூபித்தருளுகிறார் — இவற்றில வைத்துக்கொ ண்டு [illegible] இவற்றில வைத்துக்கொண்டு - இந்த [illegible] உள்ளடங்கியதாகிய நினைத்து அவ்யக்தா - [illegible] வராஷ்ட்ர - அயலாருடைய ப்ரயோஜனத் [illegible] யுடையது, நித்யா-நித்யமானது, ஸத்த விஸ்ருதா-[illegible] ழுதும் பரிணாமத்தையுடையது, த்ரிகுணா-[illegible] குணங்களை யுடையது, கர்மணாம் - புண்ய பாப [illegible] செய்பவர்களுக்கு, க்ஷேத்ரம் - அதின [illegible] உண்டாகும் இடம் (என்று), ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே-ப்ரக்ருதியின் ரூபம் சொல்லப்படு [illegible] விஜ-[illegible] காலஸ்-காலஶரீரகனான பரமாத்மா, அநாதி-[illegible], அவஸ்ய இவனுக்கு, அந்த-முடிவான [illegible] விதேஹம்யதே-[illegible] இந்த காலஶரீரனை பரமாத்மாவைச் [illegible] விஶேஷணங்கள் காலத்திலேயே அநவ [illegible] ஹவாரு காலஸ் என்றவயித்து பக [illegible] ரியான [illegible] என்றாத்தமாகவுமாம் காலா - ஸ்வஸ்தித-[illegible], ஸர்வஸ்ய - இவை முத [illegible] காலஸ் - காலம், யஸ்ய ஹேது - [illegible]) ஷிருதிக்கு, வர்ணாஸ

1 - [illegible]-2 2 வி பு-1-2 26 3 வி பு 4-1-84

ஸந்த:', 1 '**ஜ்ஞாநாநந்தமயோ ஹ்யாத்மா**', 2 '**காலம் ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:**' இத்யாதி களிலே த்ரிகுணகாலஸ்வரூபங்களான த்ரிவிதாசேதநங்களுடைய ஸ்வபாவஞ் சொல்லிற்று 3 '**பாஹ்யாந் தேவோ மஹாந்**', 4 '**நாயமேவோ ஸத்யோ வா**', 5 '**க்ஷர: ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோऽக்ஷர உச்யதே**', 6 '**யத்வை பச்யந்தி ஸூரய:**' இத்யாதிகளாலே த்ரிவிதஜீவாத்மாக்களுடைய ப்ரகாரம் விவேகிக்கப்பட்டது 7 '**ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வத்ருக் ஸர்வசக்தி ஜ்ஞாநபலர்த்திமாந் | க்லமதந்த்ரீபயக்ரோ**

ஸந்த: - பரிணாமத்திற்குக் காரணமாக, **ந** - ஆத்ம..., **ஜ்ஞாநாநந்தமயோ ஹ்யாத்மா** - ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மா, **தத்ர** - அந்த விபூதியில், **ஸ:** - அந்தப் பரமாத்மா, **காலம்** - காலத்தை, **பசதே** - பரிபாகம்செய்கிறார், அதாவது நியமிக்கிறார், **தத்ர** - அந்த விபூதியில், **கால:** காலம், **ந ப்ரபு:** - 'பிறருடைய ...' மைத்தாக்கும் ... ஸக்தியுடையதல்ல **க்ஷர:** - க்ஷர மென்று சொல்லப்பட்ட வஸ்து, **ஸர்வாணி பூதாநி** - ஸகலப்ராணிகளும் அதாவது பத்த சேதனர்கள் என்று தாத்பர்யம் **கூடஸ்த:** - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத ஜீவாத்மா, அதாவது முக்தாத்மா, **அக்ஷர:** - அக்ஷரமென்று, **உச்யதே** - சொல்லப்படுகிறது **ஸூரய:** - நித்யஸூரிகள், **யத்** - எந்த ஸ்தானத்தை, **பச்யந்தி** - பார்க்கிறார்களோ **த்ரிவிதஜீவாத்மாக்களுடைய** - பத்த முக்த நித்யர்கள் என்கிற மூன்று விதமான ஜீவாத்மாக்களுடைய **ஸர்வஜ்ஞ:** - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன், **ஸர்வத்ருக்** - எல்லாவற்றையும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிறவன், **ஸர்வசக்திஜ்ஞாநபலர்த்திமாந்** - எல்லா விதங்களான சக்தி, ஜ்ஞானம், பலம், இவைகளின் நிறைவையுடையவர், **க்லம** - ச்ரமம், **தந்த்ரீ** - சோம்பல், **பயம்** - பயம், **க்ரோத** - கோபம், **காமாதிபி:** - காமம் முதலியவைகளோடு,

---

1 ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரம் 2 பார-மோ-196-9 3 91-ம் பக்கம் பார்க்க
4 95-ம் பக்கம் பார்க்க 5 கீதை 15-16 6 வி-பு 1-6 39
7 வி-பு 5-1 47.

யசகாராதிவிஸ்மயாத:॥' இத்யாதிகளாலே ஸம்ஸாரஸ்தாவ ப்ரவிஷ்டமாயிற்று இவ்வீச்வரதத்த்வ மான தத்த்வத்ரயம் நிற்கும் நிலையை 1 'ஸ்வாயீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திபே தம் [illegible] என்று அருளிச்செய்தார். த்ரிவிதசேதந [illegible] பத்தரையும் முக்தரையும் நித்யரையும் த்ரிவிதாசேதந மென்றது த்ரிகுணத்ரவ்யத்தையும் காலத்தையும் சுத்தஸத்த்வமான த்ரவ்யத்தையும் ஸ்வ ரூப மென்றது ஸ்வாஸாதாரண லக்ஷணத்தாலே நிரூ பிதமான தர்மியை ஸ்திதியாவது இதினுடைய காலாந்தராநுவ்ருத்தி இதுதான் நித்யவஸ்துக்களுக்கு நிவேத்யமாயிருக்கும், அநித்யவஸ்துக்களுக்கு ஸம்ஸார

ஸமயாத: - [illegible] ஸம்ஸ - ஈச்வரன், ஸம்ஸித்த [illegible] ப்ரயமிக்கப்படுகிற சேதன சேதனங்களை [illegible] - [illegible] ஸ்வரூபங்களோடு வெவ்வ [illegible] அதாவது எல்லாம் ஈச்வரனுக்கு ப [illegible] 'அருளிச்செய்தார்' என்பதோடு [illegible] ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் சதயத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகா [illegible] இதில் 'த்ரிவிய' என்னும் [illegible] அசேதனத்திலும் அந்வயிக்கிறது என்று [illegible] த்ரிவிதசேதனங்களை நிரூபித்தருளு — த்ரிவிதசேதனா' என்றும் அப்படியே அசேத [illegible] என்று நிரூபித்தருளுகிறார் — 'த்ரிவிதா சேதனம்' [illegible] த்ரிகுணத்ரவ்யம் - ஸத்வரஜஸ [illegible] வஸ்து ஸத்த்வமான த்ரவ்யம் - [illegible] யுடையதாகிய வஸ்து, அதாவது [illegible] ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களா [illegible] ப்ரக்ருதியிலிருக்கும் வஸ்துக்களெல்லாம் [illegible] ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ரு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸ்வரூப' [illegible] நிரூபிதமான தர்மியை - மற்ற வஸ்துக

1 [illegible], ஸ்ரீ[illegible]ண்ட கத்யம்.

ஸங்கோசத்துக்கிடாக ஏறியும் சுருங்கியுமிருக்கும். இங்கு **ப்ரவ்ருத்தி**யாவது **ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூப**மான **வ்யாபாரம்** இவையெல்லாம் **வஸ்து**க்கள்தோறும் **ப்ரமாணப்ரதிநியத**மாயிருக்கும் **ப்ரமாணங்கள் வஸ்து**க்களைக் காட்டும்போதவ்வோ **வஸ்து**க்களின் **ஸ்வரூப**த்தையும் **ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்**களையும் **நிரூபித ஸ்வரூப விசேஷணங்**களையும் **வ்யாபார**ங்களையுங்காட்டும் அதில் **ஸ்வரூப**த்தை **ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்**களாலே **விசிஷ்ட**மாகவே காட்டும்

களை விட வேறுபட்டதாக நிரூபிக்கப்பட்ட வஸ்துவை **காரணாகாரானுவ்ருத்தி** - மற்றக் காலங்களிலும் தொடர்ந்து நிற்கை யுண்டாக - அனுரூபமாக ஏறியும் - அதிகரித்திருப்பதாயும், சுருங்கியும் - கொஞ்சக்காலம் இருப்பதாயும். ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் '**நிவ்ருத்திரப்யகரண ஸங்கல்பரூப ப்ரவ்ருத்தி விசேஷ:**' என்றிவர் தம்மாலேயே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டிருப்பபடியாலே நிவ்ருத்தியும் ப்ரவ்ருத்தி செய்கிறதிலே என்றிறே ஸகலப்ரவ்ருத்தி வ்யாபாரமாகையிறே ப்ரவ்ருத்தி என்பதற்கு அர்த்தமென்று திருவுள்ளம். '**ப்ரவ்ருத்தி**' என்றது வ்யாபாரம் எல்லாம் பகவானுக்கு வசப்பட்டதென்று சொல்லும் ப்ரகரணமாகையினால் இப்படியே அர்த்தம் கொள்ளவேணும் என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸர்வோபாதிகளான வஸ்துக்கள் வேறுபட்டிருக்கும் என்று நிரூபித்தருளினார் — **இவையெல்லாம்** என்றாரம்பித்து **ப்ரதிநியத**மாயிருக்கும் - ப்ரமாணப்ரதிநியதி வெவ்வேறாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்களைக் காட்டும் ப்ரமாணங்களே அவ்வவற்றின் ஸ்வரூபாதிகளையும் காட்டுகிறது என்றருளிச்செய்கிறார் — '**ப்ரமாணங்கள்**' என்றாரம்பித்து. ப்ரமாணங்களாவது ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம், சப்தம். '**ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்க**'ளாவது மநுஷ்யன் பசு, முதலிய வஸ்துக்களைப்பார்க்கும் பொழுது எந்த ஆகாரங்களை அறியாவிட்டால் மநுஷ்யன் பசு என்றறிய முடியாதோ அப்படிப்பட்ட ஆகாரங்கள். '**நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்க**'ளாவது மநுஷ்யன், பசு என்று வஸ்து நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு அறியக்கூடிய ஆகாரங்கள் **விசிஷ்டமாகவே**-

அந்த ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லும்போது அவ்
விசேஷணங்களை யிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது
அவற்றைக் கழித்துப் பார்க்கில் ஸமவிஷாணந்யாயம்.

ஆகையால் ஜீவஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாநாநந்தா-
மலத்வாதிகளான நிர்தேசகங்க-
ஜீவாத்ம நிரூபணம் யிட்டு நிர்தேசித்து ஜ்ஞா-
நாநந்தாமலத்வ வென்றிம் ஶப்தங்களாலே சொல்-
கடவது இஜ்ஜீவத்வம் ஸ்வேஶ்வரனுக்குச் செ-
மாயேயிருக்குமென்றும், அவனுக்கே நிர்வா-

அவைகளோடு சேர்ந்ததாகவே ஶப்த ப்ரமாணமும் விப-
மான வஸ்துவையே சொல்லுகிறது என்றருளிச்செய்கி(றார்)
'அந்த' என்றாரம்பித்து 'இட்டல்லது' என்பதற்கு அந்த
ரூபநிரூபக விசேஷணங்களைக் கொண்டே சொல்லவேண்
அப்படிக்கில்லாமல் சொல்ல முடியாதென்று தாத்ப
இத்தால் வஸ்துக்கள் நிர்விசேஷமானவை என்று சொல்லு
அஸங்கதம் என்பது தயோதிதம் அப்படிப் பார்ப்ப
விரோதத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அவற்றை' என்(றாரம்)
பித்து அவற்றை - ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களை, கழித்து
மிகையிட்டு விலக்கி ஸமவிஷாணந்யாயம் - முயல் (கொம்)
புக்கு ஸமானம், அதாவது அப்ரஸித்தம் என்றா(ம்)
ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கும்பொழுது உருண்டை, நீளம், முத(லிய)
ஆகாரத்தோடேயே பார்க்கிறோம் சொல்லும்பொழுதும் ம-
யன், பசு, முதலிய பதங்களினால் வ்யவஹரிக்கிறோம் ஸ-
ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும் ஜ்ஞானம் ஆநந்தம் முதலிய ப(த)-
ங்களும் ஜ்ஞாத்ருத்வ ஆநந்தத்வங்களையுடையவைகளைச்
சொல்லுகின்றன. ஆகையினால் ஒரு விசேஷணமுமில்லாத வ(ஸ்து)
என்று தெரிவிக்கக்கூடிய ப்ரமாணமில்லாமையினால் அப்(படிப்)
பட்ட வஸ்துக்கள் அப்ராமாணிகம் என்றுதாத்பர்யம்

ஆகையால்-ஸ்வரூப நிரூபக தர்மத்தாலேயே ஸ்வரூபத்
நிரூபிக்கவேண்டியதாகையினால் சேஷத்வமும் ஜீவாத்மாவி(ன்)
ஸ்வரூப நிரூபகதர்மமாகையினாலே அதை அப்படி அருளிச்செ(ய்)
யாமைக்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இஜ்ஜீவத்வம்',

சேஷமென்றும், அயோகாந்யயோகவ்யவச்சேதங்களாலே ஆத்யபதத்தில் தோற்றின சேஷத்வம் ஸம்பந்தரூபமாகையாலே ஸம்பந்திஸ்வரூபம் நிரூபிதமானாலல்லது அறியவொண்ணாமையாலே ஜீவனுக்கிது நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமென்னலாம். அணுசேஷவத்தி சேதநத்வம்போலே ஸ்வதந்த்ரசேஷவத்தி சேதநத்வமும் ஜீவலக்ஷணமாக வற்றுகையாலே இச

ருளம்பித்து 'அயோகவ்யவச்சேத'மாவது இந்த ஆகாரத்தின் ஸம்பந்தமில்லாமையை விலக்குகிறது 'அந்யயோகவ்யவச்சேத' மாவது இந்த ஆகாரத்திற்கு வேறொரு வஸ்துவினிடத்தில் ஸம்பந்தமிருப்பதை விலக்குகிறது 'சேஷமாயேயிருக்கு' மென்றது அயோகவ்யவச்சேதம் 'அவனுக்கே * சேஷம்' என்றது அந்யயோகவ்யவச்சேதம் ஸம்பந்தரூபமாகையாலே-ஜீவாத்மாவிற்கும் பரமாத்மாவிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தமாகையாலே 'ஸம்பந்தி' இத்யாதிக்கு இந்த ஸம்பந்திகளாகிற இருவரையும் தெரிந்தாலல்லது இந்த ஸம்பந்தத்தையறியமுடியாது என்றாத்தம் 'நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷண மென்னலாம்' என்பதற்கு ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாகில் இதைவிட்டுத் தனித்து ஸ்வரூபத்தை யறியமுடியாதாகையினாலே ஸ்வரூபம் தெரிந்த பிறகு அறியவேண்டிய சேஷத்வம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாகாது என்று தாத்பர்யம் ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமன்றாகில் ஜீவாத்மலக்ஷணங்களைச் சொல்லுமிடங்களில் 'ஸ்வதந்த்ரசேஷவத்தி சேதநத்வம்' என்று லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே லக்ஷணம் என்பதற்கு மற்ற வஸ்துக்களைவிட வேறுபட்டதாகத் தெரிவிக்கக்கூடியதென்றாத்தமாகையினால் சேஷத்வமும் ஸ்வரூப நிரூபகமாகாதோ என்னில்? ஆகாராந்தரத்தாலே (அதாவது ஈச்வரனைவிட வேறுபட்டதாக) அறியும்பொழுது ஸ்வரூபநிரூபக தர்மமாகலாம் என்றருளிச்செய்கிறார்—'அணுசேஷவத்தி' என்றாரம்பித்து அணுசேஷவத்தி சேதநத்வம்- அணுபரிமாணமாகிற சேதனனாயிருக்கை ஸ்வதந்த்ரசேஷவத்தி சேதநத்வம் - ஸ்வபாவத்திலேயே பரசேஷபூதனுசிய சேதனனாயிருக்கை லக்ஷணமாக வற்றுகையாலே - லக்ஷண

ஶேஷத்வம் ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகமென்னவு
மாம். இப்படி விஹிதவிஷயபேதகத்வமும், அணுத்வ
ரமாக நிருபாதிக ஶேஷித்வாதிகளும் ஈஶ்வரலக்ஷண
ங்கள் ஜீவேஶ்வரபேதமான வாதமுந்துக்கெல்
லாம் பொதுவான லக்ஷணம் வேதகத்வமும் ஏகத்
வமும் வேதகத்வமாவது ஜ்ஞாதாஶ்ரயமாகை ஏகத்
வமாவது தனக்குத்தான் தோற்றுகை அப்போது
ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷமாக நான் என்று தோற்
றும் இப்படி வேதகத்வாதிகள் ஈஶ்வரனுக்கும் ஜீவ
னுக்கும் பொதுவாகையாலே அவனிற் காட்டில்
வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக ஜீவலக்ஷணத்தில் ஸ்வ

[illegible] ஈஶ்வரனைவிட வ்யாவ்ருத்தியைத்
[illegible] விஸ்தாரமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—
'இப்படி' [illegible] விஹிதவிஷயபேதகத்வம் -
[illegible] தனனுயிருக்கை அணுத்வாயத்
கவம் - [illegible] வஶப்படாதவனாயிருக்கை நிருபா
திகஶேஷித்வம்-ஒரு காரணமில்லாமல் ஶேஷியாயிருக்கை
[illegible] இருவருக்கும் பொதுவான
[illegible] வொருவா வ்யாவ்ருத்தியைக் காட்டு
[illegible] நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஜீவேஶ்வர'
[illegible] ஜ்ஞாதாஶ்ரயமாகை - தாமஸ்ருத ஜ்ஞானத்
[illegible] இருக்கை அப்போது - தனக்குத்தானே
[illegible] 'நான்' என்பதற்கு வெளி வஸ்துக்களை
[illegible] 'ப்ரத்யக்ஜ்ஞாநநிரபேக்ஷம்' (இந்த வஸ்துவை நான்
[illegible] அநுபவம் உண்டாகிறபடியினால் அறிகிறவ
[illegible] வஸ்துவும், அறிவும், வெவ்வேறாகத்
[illegible] என்றறியும்பொழுதோவெனில் அறி
[illegible] அறிவிக்கிற ப்ரமாணமும், அறிவுக்கு
[illegible] தோன்றுகிறது என்று தாத்
[illegible] பொழுது தாமஸ்ருத ஜ்ஞானத்தைக்
[illegible] அபேக்ஷிப்பதில் ப்ரத்யக்த்வத்தைச் சொல்லு
[illegible] வ்யாவ்ருத்தி - வ்யத்யாஸம் அவனிற்காட்டில் - ஈஶ்வர

ஸ்ரேஷ்டத்வாதிகள் சொல்லுகிறது **ஆத்யாக்ஷரத்தில்** சதுர்த்தியிலே தோற்றின தாதர்த்யத்துக்கு உபாயியில்லாமையாலே ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரிய:பதிக்கு ஜீவாத்மா நிரவதிகசேஷமாயேயிருக்குமென்றபடி. யாவச் ஸ்வரூபம் ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகை ஸ்வயோக்யத்வம். உகாராக்ஷரத்தில் அவதாரணஸாமர்த்யத்தாலே அவனுக்கே நிரவதிகசேஷம், வேறொருத்தருக்கு நிரவதிகசேஷமன்றென்கை ஸ்வயோக்யத்வம். இச்சேஷத்வம் பாகவதசேஷத்வபர்யந்தமாக வளரும்படி மேலே சொல்லக்கடவோம். இப்

ஜீவாத்மாவினாட்டில் அயோக அந்யயோக வ்யவச்சேதங்களை நிரூபிக்கருளுகிறார் — **'ஆத்யாக்ஷரத்தில்'** என்று தொடங்கி. **சதுர்த்தியிலே** - அகாரத்தின் மேலில் சதுர்த்தி லுப்தமாயிருந்தாலும் பிறகு லோபித்திருக்கும் தாதர்த்யம் வேறுபாடில்லையென்று. **'உபாயியில்லாமையாலே** - காரணம் சொல்லப்படாமையாலே என்றபடி. ஒரு காரணத்தினால் உண்டாகியிருந்தால் அந்தக் காரணம் நீங்கின காலத்தில் இல்லாமலிருக்கக்கூடும்; அப்படியன்றென்று. இவ்விடத்தில் யாவத் ஸ்வரூபம் சேஷமாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம். **யாவதாத்மபாவம்** - ஸ்வரூபம் உள்ளவரையிலும். **'சேஷமாயேயிருக்கும்'** என்பது சேஷபூதமாக இல்லாமல் ஒரு காலத்திலும் இராது என்று சொல்லப்படுகிறபடியினாலே என்றபடி. **அவதாரணஸாமர்த்யத்தாலே** - 'உ' என்பது **'ஏவ'** என்பதின் அர்த்தமாகி அவதாரணத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே அந்ய சேஷத்வத்தைக் கழிக்கிறதாகில் பகவானைத் தவிர அந்யரான பாகவதருக்குக் குறித்த சேஷத்வம் கழிக்கப்படுமே என்கிற சங்கையைத் தானே மருளிச் செய்கிறார் — **'இச்சேஷத்வம்'** என்று தொடங்கி. **'வளரும்படி'** என்பதினால் தனக்குத்தானே கடவனாதல் அந்ய சேஷத்வம் கழிக்கப்படுகிறதாகையினாலே தன்னுடைய வருத்தியாகிற தனக்குள்ளடங்கிய பாகவத சேஷத்வம் அந்ய சேஷத்வத்திற்கு ஆத்தமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. மேலே - புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரத்தில் ஸாதநபக்ஷமான

ப்ராப்ருதந்த்ர வேதமருதக நப ஆவரத்தியாவது வாரயீ
கபுயய வாரய-முமான கதஜ்ருகவமும ஹோத்ருகவ
புப ஸ்ரைஸ்ரன தனஹோக்த்ருகவாய-மாக விவாதகளு

... அதின துடாசியாரிற ஸஙிதியும
... திருவு பாமபறறி மேலே பாவ
... இப்படி' எனமுரமபிகது இ,க
... பாதககாரான இவாகளுக்கு ஒரு பாவருதகி
... தயோதிதமாயிறறு 'வேதமரு
ருடைய ... பயோஜனததை கருதா
... பரயோஜனகதிறசாகவே பாவருதகிகளை
... இப்படித் தன்னுடைய பரயோஜனததிறகாக
... எப்பொழுதும் கிருபாதிசயமோக்ஷப்ரத
... எனகிற மஹதை தயோதிகம
... அருளிச்செய்கிறார்—'வாரயீத' என
... வாரயீத' இதயாதியிலே பாராதகாரய,
... பனடும், 'வாராய-மான' எனபதி
... தமிழிலே எனபதும தெரிவிககபபட-
— கத்ருகவ - காமதச்னச செயகை, ஹோக்த்ருகவம -
... ஜீவாதமாவின போகததுகவம
... மனபது ஸஙகதமாகுமோ? பகியின நிவருததி
... தன்னுடைய பரயோஜனததிறகாக ஸாபபிடுவது
... செய்யக காணகிறோமே எனனில ? ஸமா
... 'ஸ்ரைஸ்ரன' எனறருமபிததது தன
ஹோக்த்ருகவாய-மாக-தார இவைகளாகசொணடு வீஸே முத
... இஙகு 'கவேதநமான குழ
... # # வாசியிலலையிறே இர
வேதஷ ... எனகிற ஸாரக பரபதததிகார
... 'ஹோருமு ... தவேதஷா
ஹோக்த்ருகவர் ... வலு தெவாவாரவரகிகா மோக
விமர்த்... ஹோமசரமி வைராமிவாதத வவேர வஷ ஷோதவெ
... தீபிகா மஹோககமும அனுஸாரிததயம
... பரயோஜனததை யடைகிறவன ஈமவார

களுக் கர்மாநுரூபஸுகதுக்கங்களை யுண்டாக்குகையாலி வை வர்ணாச்ரமங்கள ஸகலவேதங்களுக்கு நீக்கியுள்ளார பந்தஸ்வரூபம் ரில ஹேதுமத்விஷ்டா கர்மா வாவஸாரா ஷீ ஹ்ருத ப்ருதிவ்யம்பஸ யாக்ரா ட்ருககை இவர்களுக்க கர்மாநுரூபம் வரும ஜ்ஞாநஸாவர்ஷி ஹேதுத்தை ஸூஹ்ருதிவ்யம்வவயங்களான வந்ப புக்களிலே கணடுகொளவது இபவவேத்ரா தந்தாமுக்குக கர்மாநுரூபமாந வீஹ்ரானடைதத ஶரீரங்களை ஸ்ருஷ்டித்தாலும ஸங்கல்பித்த ஜ்ஞாநத்தாலும ஶரீரநிறபாகள ஸ்ருஷ்டியால வரு கிற காரணம ஶரீரத்தினுடைய ஸம்பந்தரூப ஹேயொஜகமாயிருக்கும ஜாக்ரதாத்யவஸ்தைகளி ஸ்ருஷ்

ஞ்கையினால ஜீவாத்மாவின் காதருகவாகிற ...
என்றது ஸங்கதம என்பது தெரிவிக்கப்படுகிற ...
ரனுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி ...
கிறார —'வல' எனறுபக்ரமித்தது நீக்கியுள்ளாரில ...
முகத்திரயங்களைக காட்டினும் 'கணடு கொளவது' ...
பததாகளுக்குள இருக்கும பேதம அவரவர ...
ஸாக்ஷாதிகளைக கொணடு நிரூபிக்கவேணடும, ...
ஸாக்ஷாதிகளும ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள ...
ணடும இநத காரணம விஸதரிக்க ஆரம்பி ...
படவிலலை, அவரவாகள நிருபிக்க ...
மெ என்றாகதம இநதப பததாகளுக்கு ...
வந்த காரணத்தை நிரூபிக்கருகிறார —'இப வல' ...
முபக்ரமித்தது அடைத்த-தனிதது ஸங்கல்பிக ...
டைய ஸங்கல்பததினால அவரவர்களுக்கு ... 'கர்மா
நுரூபமான' என்பதினால ...
யாதி ஶரீரங்களைக கொடுக்கதும ...
அனுகுணமாக என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ... ஸ்ருஷ்
மா இதில தாமியா வரும காரணதை ...
தினால வரும காரணத்தையும பிரி ... —
'ஸ்ருஷ்டியால' எனறுபக்ரமித்து ஹேயொஜகமாயிருக்கும -

லாதஜோக நராயே வருகிற மரணம் வாரா
ஹரத்ததமாயா மாஷ மகஞக்கும், கரஜோவாய
ஒரு பிரம்பெங்களை ஹமவத கம்ஸவ சுகஷயத்ர
ரகட வயக்ஷ்ம்ப்பிருகம் வாவகரதுகைகளுக
பிரயணம் விவர்தமஹதுக்கு ஹெதவா
கை இரீவாகள் இசமர்மத்தை விட்டா
ர்ஷ் பிராதசதத்தை மர்மதுக்குவா

ஜுரானததில் வயாபார
ஸ்வரூபததாலே
வாமாஷ
தஹவாயாமஷடாம
முகவியவைகளே அனுஷ
கர்தோவாயனை - செய்கவனை, வா
இப்தால உபாயம
மர்ம காரணம் என செய்ய
உபாயததிறகாக
பாவகனுபவ
மகையிறலே
புருஷாதகர்கள் பவபவிபபகம
ஸமரதானததின அபிபராயம வாவ
விவசிதமென்று,
ஜனமங்களில் செய்யப்படும
ஸவரூபத்திலே தரிகதிரு
ஜீவாதம ஸவரூபமிலலாம
காணபபடுகிறதே எனனில ?
இஜீவாகள்' எனறும
வாதமததில மித்தினை - மர்மம் எனறு சொலலப
ஜீவாதமாவிட்டவுடன
அநதாலமான சில தாவ
'இததனை' எனபதறகு
எனறததம இத
பாரதசதரின ஏகதேசம இருப
பயனறிகைகபபடுகிறதே ஒழிய

த்மகமான ஷாட்³கு³ண்யங்களிலே ஸ்வஶரீரங்களைக் கொண்டு கிடக்கும். பஞ்சவேதகமாகத் தீர்த்தாட்டில் ஸ்ருஷ்டிஹேதும் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் யாவந்மோக்ஷம் அநுவர்த்திக்கை ப்ரவ்ருத்திஹேதும் ப்ராணாபாநாத்யாஸ்ரயங்களா

முக்தஸ்வரூபம்

ன இந்த்³ரிய ப்ரவ்ருத்திகளும். ஜீவர்க்கு நீக்கியுள்ளாரில் ஹேதும் ப்ரவ்ருத்திஸங்க நிவ்ருத்தியாலே ஆவிர்பூதஸ்வரூபராயிருக்கை ஸ்திதிஹேதும் வாஸுதேவஸ்வாமியுடையான வாவிஹாரத்துக்கு உத்தரவயஸ்ஸின்றிக்கேயிருக்கை இவா

அது ஶரீரம் என்கிற பதத்திற்கு முன்பான அர்த்தமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. 'ஶரீரத்துக்குவாசகமாக ஷாட்குண்ய'மாவது 'ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்யதேஜஸ்' என்று சொல்லப்பட்ட ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்கள், ப்ரக்ருதி, மஹாந், அஹங்காரம், என்பவை இந்த்ரியாதிகளும், ப்ராணவாயுவும் இவைகளாமையினால் ஸங்கோசம் விட்டது என்று தாத்பர்யம். அந்த ஸம்ஸாரம் முடிப்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஸம்ஸார' என்று ஆரம்பித்து. பரவான ஸாவதாரமாம் பரமபதத்தில் என்று ப்ரமாணம் பதங்களின் ஸந்நிதியை நிரூபிக்கிறார் — 'பஞ்சவேதகாக' என்று ஆரம்பித்து. 'யாவந்மோக்ஷம்' — மோக்ஷம் வருமளவில் 'ஸ்தாஹ'மாவது [illegible] கொட்டுவது முதலிய [illegible] ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஜீவர்க்கு' என்று ஆரம்பித்து 'ப்ரவ்ருத்திஸங்க நிவ்ருத்தியாலே' — [illegible] நிவ்ருத்தியடைந்தபடியினாலே 'ஆவிர்பூதஸ்வரூபராயிருக்கை' — பரமஸாம்யத்தை அடைந்து அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய ஸ்வரூபத்தை உடையவர்களாயிருக்கை. 'ஆவிர்பூதஸ்வரூப' என்பதினால் பந்தத்தைச் சொல்லிற்று. 'ப்ரவ்ருத்திஸங்க நிவ்ருத்தி' என்பதினால் [illegible] தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'வாஸுதேவஸ்வாமியுடையான' — [illegible] முன்னெல்லையோடு கூடிய, அந்தாவதும் [illegible] மின் என்கிற [illegible] உத்தரவயஸ்

கள்ந்த **கடுந்நோதும் ஷுத்திஹைமாதிஹலாவஸ்**த்தில் முற்பாடுபிற்பாடுகளாலுண்டான முன்புற்ற வேற்றச்சுருக்கம் **ஷுப்ருத்திஹைம ஷூநாரிகாவு** மிழந்துபெற்ற **வஸிவஸீணாடு ஹமவஷுநாஹவ ஜநிதஷ்ரீதிகாரிதமான யதாஷித்தெகைஷயநுவிசேஷங்கள். நித்**ருக்கு நீக்கி நித்யஸ்வரூபம் முள்ளாரில் **ஹைம ஷூநாஷுராவிஹ நூதுவூஸவராய வாதஙூ**ராயிருக்கை இவர்களுக்கு நீக்கியுள்ளாரிற் காட்டில் **ஷுத்திஹைம ஷூநாஷுநாவஷுத்து**

யஷிசகே- மேல் எல்லா இல்லாமல் இவர்களுக்குள் ஸ்வரூபத்திலே ... பேதம் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்டபடியே ஸித்தமென்று ... ஸத்தி பரவருத்தி பேதங்களை அருளிச் செய்கிறார் — இவர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து **ஷூநாரிகாவும்'** என்பது 'இழந்து' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது **வஸிவஸீணாடு** - குணம், விபூதி, முதலானவைகளினாலே நிறைந்த, **ஹமவஷுநாஹவஜநித** - பரவானுடைய அனுபவத்தினாலே உண்டாக்கப்பட்ட, **ஷ்ரீதிகாரிதமான** - ப்ரீதியினாலே செய்யப்படுகிற, **யதாஷித்த**- தனவிஷ்டப்படி செய்யப்படுகிற நித்யர்களுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார் — **நித்ருக்கு'** என்றாரம்பித்து **ஷூநாஷுராவிஹநூதுவூஸவராய** - அநாதியாய் பாகாபியத்துக் கொண்டிருக்கிற அபஹத பாப்மத்வாதிகளை உடையவர்களாய **ஷூநாஷி'** இத்யாதியினாலே பக்தமுக்தர்களைக் காட்டிலும் பேதம் காண்பிக்கப்படுகிறது 'வாதஙூராய' என்பதினால் ஸ்வரூபவிட பேதம் தெரிவிக்கப்படுகிறது **சேஷித்வாநாஹவம்** - சேஷிகளான ஸ்ரீ, ஸரிய பதி, இவர்களை உள்ளபடியே ... சேஷிகளாக அனுபவிப்பது இதனால் பிராட்டி பகவானைத் தனக்குச் சேஷியாக அனுபவித்தபோதிலும் சேஷிகளாகிய இருவரையும் தனக்குச் சேஷியாக அனுபவிக்கவில்லை ... பாகையினாலே அவளைவிட வ்யாவ்ருத்தி காட்டப்பட்டது பகவானும் தன்னைத்தானே அனுபவித்தாலும் ... சேஷியாக இருவரையும் அனுபவிக்கவில்லையாகையினாலே அவனைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இதைத் தெரிவிப்பதற்காகவே **சேஷூநாஹவம்'** என்றருளிச் செய்யா

ரான ஶேஷித்வாநுஹவம் இது நித்யர்களுக்கெல்லாம் பொதுவானபடியாலே யிவர்களுக்கு ஶேஷாநுபவ ஸ்திதி யில் வைஷம்யமில்லை. இவர்களுக்குப் ப்ரவ்ருத்திவிஶே ஷம் அநாதிப்ரவாஹநித்யங்களான கைங்கர்யவிஶேஷ ங்கள். அநந்தகருடாதிகளுக்கு அதிகாரவிஶேஷங்க

நித்ய முக்தர்களுக்கு ளும், தத்விதகைங்கர்யங்க
ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸித்தி ளும், வ்யவஸ்திதங்களாயிரு

க்க நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் ஸர்வவிதகைங்கர்யஸி த்தியுண்டென்கிற வசனங்கூடுமோவென்னில்? ஸ்வாமி

யல 'ஶேஷித்வாநுஹவம்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக் கிறது. பொதுவானபடியாலே - ஒரேவிதமாகையால். அநாதி ப்ரவாஹ நித்யங்களான - அநாதியாகவும், ப்ரவாஹரூபமாக நித்யங்களாயுமிருக்கிற இந்தக் கைங்கர்யம் சரிசை பாசைத் தால அது நஶ்வரமாகையினால் அநித்யமாகுமே என்கிற ஶங்கை பரிஹ்ருதம். 'கைங்கர்ய விஶேஷங்க'ளாவது ஆதிஶேஷன் கருடன் முதலியவர்களுக்கு ப்ரஸித்தமாயிருக்கிற படுக்கையா யிருக்கை, வாஹனமாயிருக்கை, முதலியவைகள். இத்தால நித்யஸூரிகளுக்கு ப்ரவ்ருத்தியில் பேதம் நிரூபிக்கப்பட்டது. நித்யஸூரிகளுக்குக் கைங்கர்யம் ப்ரதிநியதமாயிருந்தால் 'ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித நித்ய கைங்கர்ய ஹ்ருத்யபேக்ஷயா' என்கிற கத்யவாக்யத்தினால் முக்தருக்கு முள்ள ஸர்வவித கைங்கர்யஸித்தி உண்டென்று ஏற்படு கிறது ஸங்கதமாகுமோ என்று ஆக்ஷேபித்துக்கொண்டு அத றகு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்—'அநந்தகருடாதி' என்று மபித்து 'அதிகார விஶேஷங்க'ளாவது பாதுகையாயிருக் கை, ஶயனமாயிருக்கை, முதலியவை. 'தத்விதகைங்கர்ய ங்க'ளாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பப்படி தன்னுடைய ஶரீ ரங்களை அமைத்துக்கொண்டு சிறப்பது நடப்பது முதலியவை கள். வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்க - பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் தனித்தனியாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்க. 'உண்டென்கிறவசனம்' ஸர்வவித கைங்கர்யஸித்தி உண்டென்று கத்யத் திலருளிச் செய்திருப்பது என்றபடி. 'ஸ்வாமி' இத் யாதிக்கு நித்யமுக்தர்களுக்குப் பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை

னுடைய வஸிஷ்டாய தத்துக்கிடாகத் தனக்க கஹிக்கங்க ளான கைங்கர்யங்களிலே நிலையாதவை பொன்று கைமையாரும், ஒரொருத்தருக்கு வ்யவஸ்திதங்க ளான கைங்கர்யங்களாத நாங்கள் ஸாக்ஷிக்கவேணு மென்கிற வஸிஷ்டி வேறிருந்தருக்குப் பிறவாமை யாய், ஆரேனுமொருவர் ஸாக்ஷிக்கும் கைங்கர்ய முமாம் ஸ்ரீநப ஸ்ரியமானபடியிலே ஸக்ஷிதகைங்கர் யங்களும் ஸ்வரூபநம ஸ்ரியமாய கைங்கர்யமுமா ம ஸந்திரி வாரிவிலாமையினுலும் ஸ்வரூபருக்கும் ஸ்வரூபவிய கைங்கர்யஸ்வ... டனகையில விரோத ... மில்லை இவ்வர்த்தங்களெல ... யஜ்ஞாதிவமபோலே யஜ்ஞ க்ரதுஜ்ஞாக

... படியும் ... அப்படி இருவருக ...
... காவஷி வகை ...
... என்று சொல்லுகிற ந்யாயத்தினெ ...
... முப்பருத்தமுனர ...
... நிருபமுமாரும அமோச ...
... ஸவருக்கும் ஸர்வஜ்ஞ ...
... விரோதிகாது என்று ப்ராக ...
... விஸேஷங்கள ...
... ஸமர்த்தான ...
... ரொருத்தருக்கு என்றாமதிற்கு இப ...
... தாரதம்யம அதிகாரிகக ...
... ஸாதாவம அருளிச்செய ...
... ஆக இப்படி ...
... கனகாபிமதங்க ...
... ஸர்வவித ...
... பரிதி உண்டென்று ...
... தெரிவிக்கப்பட்ட ...
... செய்யவர்களுக்கும்,
... வாசி-வ்யதயா ...
... ... இவ்வர்த்தர'

**மும் த்ரவ்யமாயிருக்க இதின் ஸ்வரூபத்தைத் தனித்
திட்டருளிச் செய்யாதொழிந்தது சேதநரென்றெடுத்
த விசிஷ்டத்திலே விசேஷணமாய்ச் சொருகிநிற்கை
யடியாக. இத்தம்பூதஜ்ஞாநம் விஷயப்ரகாசநதசை
யிலே ஸ்வாச்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கும்.**

என்றாரம்பித்து 'இவ்வாத்மாக்கள்' என்பது '**தர்மிஸ்வரூ
பம்**' என்பதோடே அந்வயிக்கிறது. இத்தால் பத்ததசையில் அவித்
யையினாலே ஜ்ஞாத்ருத்வம் உண்டாகிறது முக்தர்களுக்கு
ஸ்வரூபத்தைத் தவிர ஜ்ஞானம் என்று ஒன்றில்லை என்கிற அத்
வைதிபக்ஷம் நிரசிக்கப்பட்டது. '**தர்மிஸ்வரூபம்போலே**'
என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே தர்மிஸ்வரூபத்தை ஒப்புக்கொண்டு
தர்மபூத ஜ்ஞானத்தை இல்லையென்னில் துல்ய ந்யாயத்தினாலே
தர்மபூத ஜ்ஞானத்தை ஒப்புக்கொண்டு தர்மிஜ்ஞானத்தை இல்லை
என்னலாம், யுக்திகளும் யதாகதஞ்சித் ஸாம்யமிக்கும், ஆகையி
னாலே ப்ரமாணஸித்தமான தர்மிஸ்வரூபத்தைப்போலே ப்ரமாண
ஸித்தமான தர்மபூத ஜ்ஞானத்தையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண
டும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**த்ரவ்யமாயிருக்க**' என்பதி
னாலே ஸங்கோச விகாஸாதிகளை யடைகிறபடியினாலே இது த்ரவ்
யம் என்று ஸ்ரீமந்ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநம் முதலிய க்ரந்தங்
களில் நிர்த்தாரணம் செய்திருப்பது ஸித்தவத்கரிக்கப்படுகிறது.
இங்கு-'ஸ்வாமீந:' இத்யாதி வாக்யத்தில் '**சேதநர்**' இத்யாதிக்கு
சேதநரென்பதற்குத் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தையுடையவர்கள் என்
றர்த்தமாகையினாலே அதற்குள் தர்மபூத ஜ்ஞானம் விசேஷண
மாய் அடங்கியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். **சொருகி நிற்கை** -
உள்ளடங்கி இருக்கை. தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வரூபாதிகளை
நிரூபித்தருளுகிறார்—'**இத்தம்பூத ஜ்ஞாநம்**' என்றாரம்
பித்து. **விஷயப்ரகாசநதசையிலே** - வெளி வஸ்துக்களை
ப்ரகாசம் செய்யும்பொழுது, **ஸ்வாச்ரயத்துக்கு** - தனக்கு ஆதார
மான ஜீவாத்மாவிற்கு, **ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருக்கும்** - தானே
தோன்றுவதாயிருக்கும், அதாவது அந்தந்த ஆத்மாவின் தர்ம
பூத ஜ்ஞானம் அவரவர்களுக்கு வெளி விஷயங்களைக் காட்டும்
பொழுது ஸ்வயம் ப்ரகாசம், ஒவ்வொருவருடைய தர்மபூத ஜ்ஞா
னம் மற்றவர்களுக்கும், அவரவர்களுடைய தர்மபூத ஜ்ஞானமும்

இது ஸம்ஸாரிகளுக்கும் நித்யர்க்கும் நித்யவிபூதியாயிரு க்கும் மற்றுள்ளவர்க்கும் ஸம்ஸாரவெல்லையில கூடஸ்த [illegible]யாந ஸஹஜஸத்வ விகாஸத்தாய ஊர்த்வவெல்லையிலே வனகவிகாஸத்தாலே பின்பு ஸர்வ த்ராணு விபூதியாயிருக்கும் இதுக்கு வ்யாப்தியாவது விஷயங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையும், ஆயத்தாவவெல்லையி லே ஸரீராதிகளை ஷ்ரவிக்கையும், ஸகலவெல்லையில ஸத்வ விகாஸங்களும், ஆநந்தக்ருத்ரு ஆதிகளுக்கு ப்ரகாசமாவதாலே ஜோதிஸ்ஸென்கிற வவவெல்லையை [illegible] ஜோதியாவது தனக்கு கர்மாகணுமாக

[illegible] ஸம்பந்தங்களிலும் அஸ்வ [illegible] தாத்பர்யம் இதின ஸ்வரூபத்தின உடம்பிரி [illegible] —'இது' என்று ப்ரஸ்பிக்கது நித்யவிபூதியாயிரு க்கும் [illegible] எல்லா வஸ்துக்களிலும் பரவியிருக்கும் ஸஹஜஸத்வ விகாஸத்தாய—அனேகவிதங்களான [illegible] இவைரி முடையதாய 'கூடஸ்தம்' [illegible] காரணத்தைக் குறிக்கிறது வனகவிகாஸத் திலே-[illegible] பாவதலால், அதாவது முக்தாக்களுக்கெல [illegible] ஓரேவிதம் என்று தாத்பர்யம் 'வேஜவி காஸத்தாலே' என்று பாடாந்தரம், ஸ்வபாவத்திலேற்பட்ட [illegible] இது நியமாசைப்ரிலை ஸதிநி [illegible] பரவநக்திலையை நிரூபித்தருளுகிறார்— 'இக்கு' [illegible] ஆயத்தாவவெல்லை - காமபூத [illegible] ஆகார ஸரீரங்களை அதிஷ்டானம் செய்யும் [illegible] அவஸ்தை இத்தாலே பாபத்தினம [illegible] தாரகங்களின் பக்ஷம் நிராசரிச [illegible] 'ஆநந்தக்ருத்ரும்' இதயாதியோடுவளத்தகவோள [illegible] 'ஜோதிமாவது' இதயாதிக்கு அநுகூல [illegible] ஸர்வம், பாதிகமான பொன்ற [illegible] தாத்பர்யம் இவைகளில் எல்லா [illegible] அநுகூலமாய் நப்பதே ஸ்வபாவம் பாதி [illegible] முகதிபது அவரவர்களின் ராமங்களு [illegible] பாவாறல ஸங்கல்பிதப்பட்டதே ஒழிய

வாதல் ப்ராதிகூல்யமாகவாதல் ஒன்றை யபேக்ஷிக்கை ஸம்ஸாரவிமுக்தியான ஸர்வவஸ்துவுக்குமாநுகூல்யம் ஸ்வபாவமாயிப்படி ஈச்வரனும் நித்யரும் முக்தருமநுபவியாநிற்க ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸுகஹேதுத்வத்தாலும் து:கஹேதுத்வத்தாலும் மோஹஹேதுத்வத்தாலும், ஆநுகூல்யமாயும் ப்ராதிகூல்யமாயும் உதாஸீநமாயுமிருக்கிற வ்யவஹாரங்களெல்லாம் இவ்வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வாபாவிகங்களன்று இது இவர்களுடைய கர்மங்களுக்கீடாக ஸத்யஸங்கல்பனான ஈச்வரனிவர்களுக்கு ஸங்கல்பம் பண்ணின ப்ரகாரம் இக்கர்மமுமநுபவிக்கைக்கு பத்தருக்கு ஸ்வரூபயோக்யதையும் ஸஹகாரியோக்யதையுமுண்டு ஸ்வரூபயோக்யதை ஸாதஞ்சேதநத்வம் ஸஹகாரியோக்யதை ஸாவராயகம் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸாதஞ்சேதநத்வத்தாலே ஸ்வரூபயோக்யதை யுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரஸஹித விபரீதாத்ருஷ்டமில்லாமையாலே ஸஹகாரியோக்யதையில்லை ஸம்ஸாரிகள் ஸவ-

அவைகள் ஸாமாந்யமாயிருக்க ஆத்மாக்களுக்கு ஒரே வஸ்து சிலருக்கு அநுகூலமாயும் சிலருக்கு ப்ரதிகூலமாயும் தோன்றுவது விருத்தமல்லவா என்று கருதிச்செய்கிறார்—'ஸம்ஸார' என்றாரம்பித்து 'ஆநுகூல்யமாயும்' என்பதினால் இந்த ஸம்ஸாரதசையில் சில வஸ்துக்கள் அநுகூலமாயத் தோன்றினாலும் ஈச்வராதிகளுக்குப்போல அவைகளுடைய ஸ்வாபாவிகமான ஆநுகூல்யம் தோன்றுகிறதில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது எல்லா ஆத்மாக்களும் ஸமானமாயிருக்க ப்ரத்யேகமாத்திரம் கர்மபலத்தை யநுபவிப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று கருதிச்செய்கிறார்— 'இக்கர்மமும்' என்றாரம்பித்து ஸ்வரூபயோக்யதை- ஸ்வரூபத்தினாலேயே போக்யனாயிருக்கை ஸஹகாரியோக்யதை- ஒன்றைக் காரணத்தினால் போக்யனாயிருக்கை ஸாதஞ்சேதநத்வம்' என்பதினால் ஈச்வரனும், அசேதனமும் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது ஸம்ஸாரஸஹிதாவாய - எல்லா

ப்ரகாசிதாவாய்த் தானொருத்தருக்கு சாஸநீயனன்றிக்கே நிற்கையாலே பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபவிரோதமுமில்லை, ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞாநிருத்தமான அஹங்காரவிரோதமுமில்லை. ஜீவேஸ்வரபேதம் வாதத்துக்கெல்லாருடையவும் ஸ்வாபாவ ஸ்வரூபஸ்வயம்ப்ரகாசம் இதரஸ்வரூபப்ரகாசம், [illegible] க்கு முற்பட்ட வொருகாலத்திலும் ஸம்ஸாரவிகாஸங்களிலே ஸர்வஜ்ஞர்களுடையவும் தர்மபூதஜ்ஞானம் விஷயப்ரகாசனவேளையிலே ஸ்வாச்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருக்கும். ஜ்ஞாநஸ்வரூப ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமும் தர்மியுக்திகளுக்கு ஸாதாரணம். தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கு விஷயித்வமேற்றம்.

[illegible] நியமிக்குமவனுமாய், சாஸநீயனன்றிக்கே — [illegible] ராமல 'ஸ்வதந்த்ரஜ்ஞாநிருத்தமாகிற' இந் [illegible] அபராதமென்பது ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவையீறி [illegible] யிலே இவனுக்கு வேறொரு ஸ்வாமியில்லாமையி [illegible] ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமியினுடைய உத்தரவையீறி நடப்ப [illegible] பராதத்வம் இல்லை தன்னுடைய உத்தரவை [illegible] அபராதமாகாது என்று தாத்பர்யம் [illegible] தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கும் வ்யத்யாஸத்தைத் [illegible] — 'ஜீவேஸ்வர' என்றாரம்பித்து ஸ்வஸ்வ [illegible] ஸங்கருக்குமுற்பட்ட — பக்தாத்மாக்களுக்குமாகட்டு [illegible] ஜ்ஞானம் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தைப்போல [illegible] காதிகளை அடைகிறதில்லை, என்பதும் நித்ய [illegible] போலவே பத்தாத்மாக்களுக்கும் ஸமமானது என்பதும் [illegible] தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் ஸ்வபாவத்தை நிரூபித்த [illegible] — 'ஸர்வஜ்ஞர்' என்றாரம்பித்து தர்ம தர்மி ஜ்ஞா [illegible] பொதுவான ஆகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் — 'ஜ்ஞாநஸ்வரூபம்' என்றாரம்பித்து கீழ் 'ஜீவேஸ்வர' என் [illegible] வாக்யங்களிலே தர்ம தர்மிகளிரண்டுக் [illegible] ஸ்வபாவங்களை நிரூபித்தார் 'தர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்கு' என்றாரம்பித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் அஸாதா

[illegible]யான வாத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரத்யக்த்வமேற்றம். ஜ்ஞாத்ருத்வமாவது கஸ்யசித் ப்ரகாசகத்வம், அதாவது தன்னுடையவாகவுமாம், வேறொன்றினுடையவாகவுமாம், ஏதேனுமொன்றினுடைய வ்யவஹாராநுகுண்யத்தைப் பண்ணுகை. ஸ்வயம்ப்ரகாசத்வமாவது தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞாநாந்தரத்தாலபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாசிக்கை [illegible]

ரணமான தர்மங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் ஆகையினால் புன்னருக்தியில்லை. ஏற்றம் - அஸாதாரணம். ‘ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு’ என்பதினால் இந்த ப்ரத்யக்த்வம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. கீழ் அருளிச்செய்த ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘ஜ்ஞாத்ருத்வம்’ என்று ஆரம்பித்து. கஸ்யசித் ப்ரகாசகத்வம் - ஏதாவதொன்றை ப்ரகாசம் செய்கை. இத்தையே விவரிக்கிறார்—‘அதாவது’ என்று ஆரம்பித்து. ‘தன்னுடையவாகவுமாம்’ என்பதினால் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமும், ‘வேறொன்றினுடையவாகவுமாம்’ என்பதினால் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வமும் நிரூபிக்கப்பட்டது. ‘வ்யவஹாராநுகுண்ய’மாவது அங்கீகரிப்பது, தள்ளுவது, முதலிய காரியங்களுக்கு யோக்யமாயிருக்கை. அதாவது ஜ்ஞானத்தினால் ஒரு வஸ்து ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றிய வ்யவஹாரம் உண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஜ்ஞான...ன் என்பதின் அர்த்தம் ‘வ்யவஹாராநுகுண்யத்தைப் பண்ணுகை’ என்பது, மற்றவை வ்யத்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கின்றன என்பது த்யோதிதம். விஷயீகரிப்பது - ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியது. தர்மபூத ஜ்ஞானம் தனக்கு ஆச்ரயமான ஆத்மாவிற்கு ப்ரகாசிக்கிறபடியினாலே ஆதாரமாகிய ஆத்மாவை அபேக்ஷித்த போதிலும் அந்த தர்மி ஸ்வரூபம் இதை விஷயீகரிப்பதில்லாமையினாலே இது ‘ஜ்ஞானாந்தரத்தாலபேக்ஷையறத்தானே ப்ரகாசிக்கிறது’ என்றது ஸங்கதம் என்று தாத்பர்யம். ‘ஜ்ஞானாந்தரத்தால’ என்பதினால் தன்னைத்தானே விஷயீகரிப்பது ...லக்கப்படுகிறது. ‘விஷயித்வம்’ என்பதற்கு ஏதாவது ஒன்றை ப்ரகாசம் செய்வது என்றர்த்தமாகையினாலே, அது தன்னையே ப்ரகாசம் செய்துகொள்ளுகிற ஆத்மாவிற்கும் ஸம்பவிக்கு

ஜ்ஞாதாக்களுக்கு விஷயி [illegible]
தொன்றைக் காட்டுகை [illegible]
மாவது ஸ்வஸ்வ [illegible]
ஏகாஸ்ரயத்துக்கு [illegible]
படி [illegible]
ஷிவெனகிற [illegible]
துக்குத் [illegible]

[illegible] தனஸ்ரீ யொழி [illegible]
[illegible] ஸ்வஸ்வ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
விக்கிறதில்லை, [illegible]
[illegible]
[illegible]
யும் [illegible]
பிருக்கையாகிற [illegible]
நவதத்திறகும் [illegible]
[illegible]
ஜீவா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அருளிச் [illegible]
தோன்றா [illegible]
[illegible] என்று [illegible]
[illegible] ஆத்மாக [illegible]
தோன்றுகிறபடியிலும் [illegible]
வேறு என்று [illegible]
பொதுவான [illegible]
தது விசேஷித்தால் [illegible]
ரவருடைய [illegible]

க்ஷமாம். இவ்விசேஷங்களில்லாத வஸ்துக்களுக்கு ஸாதா ரண்யமிருந்ததோடு வ்யாவ்ருத்தமான சேதநத்வமுமில்லை இத ரசித்துக்களிரண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் நித்யஸூரி யசித் விசேஷ விசிஷ்டங்களாலே ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதவ்யங்களாம் தன்னுடைய யசித்

யம் இப்படிப் ப்ரகாச பலித்வமும் ப்ராத்யக்த்வமும் ஸாமாந்ய விசேஷ ஸ்வரூபங்களில் விசேஷ தாமமில்லாத இடத்தில் ஸாமா ந்ய தாமமிருக்கலாமே யென்னில் அதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் —'இவ்விசேஷ' என்றாரம்பித்து கறுப்புக்குடமில்லை என்று விசேஷநத்தை இல்லையென்று சொல்லுகிற இடத்தில் ஸா மாந்யமான குடம் இருக்கக்கடவது, அதைப்போல அல்ல இங்கு என்று கருத்து. ஸூரிகள் ப்ரகாசத்வம் ஜ்ஞானத்தையறிந்துகொண்டு தமக்கு வேண்டியபடி ஸாகார சில வஸ்துக்களை அங்கீகரிப்பதும் வேண்டாதவஸ்துக்களைப் பரித்யாகமும் செய்யவேண்டுமாகை யினாலே ஜ்ஞானத்தையுடையராய் ஒருவருக்கு இவ்விரண்டும் ஸம்பவிக்கா தாகையினாலும், இதர வஸ்துக்களினால் உண்டாகும் ப்ரகாசத் தைப் ப்ராப்திக்கும்பொழுது தன்னைத் தானே அறிந்துகொண்டே யாகவேண்டுமாகையினாலும் இந்த விசேஷம் ஸாமாந்யத்திற்குக் கிடையாதாகையினால் விசேஷமில்லாதவற்றுக்கு ஸாமாந்யமும் இல்லையென்று தாத்பர்யம் இத்தோடேவ்யாவ்ருத்தமான — இது இருக்கிற ஸ்திதியில் இருக்கக்கூடியதான இவைகளுக்குச் சில ஸாமான்யங்களோடு சேர்த்தியும்பொழுது அஸமபர தாவத்தமும் உண்டென்றருளிச் செய்கிறார் —' இதரசித் ' என றாரம்பித்து யசித்துக்கள் - ஸ்வாமபூத ஜ்ஞானமும், ஆத்ம ஸ்வ ரூபஜ்ஞானமும் ' ஸ்வயம் ப்ரகாசமாயிருந்தாலும் ' என்பதோடு ஏகத்வமும், அணுத்வமும் முதலிய ஸ்வபாவங்களோடு என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் ' நித்யஸூரி ' என்கிற இடத்தில 'ஸூரி' சப்தத்தினாலே ஜ்ஞாத்ருத்வமும், அதீதத்வாதிக ளும் (முன்பு சொன்னவை) குறிக்கப்படுகின்றன. இத்தால் ஸாவ யிருந்தாலே ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஜ்ஞானம் பிறக்கவேண்டுமென்ப தற்கு விரோதமில்லை யென்பதும் தயோதிதம் ஒரு ஜீவனுக்குத் தாமபூத ஜ்ஞானம் ஒன்றேயாயிருக்க அதுஜ்ஞாநாந்தர வேத்ய மாகும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார் —' தன்னுடைய ' என்று

ஸம்ஸ்ருஷ்டஜ்ஞாநம் தனக்கு ஜ்ஞாநாஶ்ரயவேஷமாமபோது ஆவரணஹேதுக்களாலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயவ்யவச்சேதம் த்ரிவியாவேதநங்களும் வாருக்கே தோன்றக் கடவனவாயிருக்கும் அவேதநத்வமாவது ஜ்ஞாநாஶ்ரய (அசேதன நிருபணம்) மன்றிக்கே யொழிகை ப்ர நக்கே தோன்றுகையாவது தன் ஆகாரத்துக்குத் தான் ஸ்பஷ்டியன்றிக்கே யொழிகை இவையிரண்டும் யதாஸம்ஸ்ருஷ்டஜ்ஞாநாதிகளுக்கும் ஸாம்யம் த்ரிவியாவேத நங்களென்றெடுத்தவற்றில் ஆகூதியும் காலமும் (ஸாத்தஸத்தவத்தின்) ஜடங்கள் (ஸாக்ஷஸ்வமான) (ஸ்வயம் பரகாஶத்வம்) ஆவ்ருத்தையும் ஜடமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் ஜடசப்தாவது ஸ்வயம்ஆ காஶமன்றிக்கே யிருக்கை ஸம்வித்ஸ்வீகாரிவரா

ப்ரவித்து ஆவரணஹேதுக்களாலே - இந்த்ரியங்களின் வாபாரம் பாபுவதின் வயதயாஸகத்தாலே 'ஹேதுக்களாலே' என்பதின் ஜ்ஞானம் வெவ்வேறுனதிலல்ல, அதின் பாயத மாத்திரம் பேதம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஜ்ஞாநாஶ்ரயவ்யவச்சேதம்-ஜ்ஞானாகாரம் என்று சொல்லுகிறது

அசேதன ஸ்வரூபங்களை நிருபிக்கிறார்—'த்ரிவிய' என்றாரம்பித்து வாருக்கே - அபலாருசக்கே ப்ரகாசிக்கிறதிலை இராகத்தாதாமபூதஜ்ஞானத்தில பாகாமமெய்யக்கூடியதாயிருப்பது எப்படி யென்னில—அவைவாரை பாரு தோன்றிறுய தங்கள் தங்கள் ஆதமா தங்கள் தங்களுக்கு தோன்றுகிறபடியில்லை ஜ்ஞாநாஶ்ரயமன்றிக்கேயொழிகை-தாதுதத்ஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயமாகாமலிருக்கை இந்த அசேதனத்வம், இரண்டும் தாமபூத ஜ்ஞானத்திற்கும் உண்டு என்கிறார்—'இவை இரண்டும்' என்றாரம்பித்து ஜடத்வத்தைப்பற்றி அபிப்ராயபேதத்தை நிரூபிக்கிறார்—'ஸாக்ஷஸ்வ' என்றாரம்பித்து 'சிலர் சொல்லுவார்கள்' பகுதி அப்படிச் சொல்லுமவர்களுக்கு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஶாஸ்திரம் முதலியவை விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம் ஸ்வயம்ஆகாஶமன்றிக்கேயிருக்கை-தாமபூத ஜ்ஞானம் ...

[illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸம்ஸாரி [illegible] வெஞ்ஞானிக [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible] ஸ்வயம்ப்ரகாச [illegible]

[illegible] 'ஸம்ஸாரிகளுக்கு' [illegible] 'ஸகல ஞானகர்களுடையவும' [illegible]

யமில்லை 1 'யோ வேத்தி யுகபத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத꞉ । தம் ப்ரணம்ய ஹரிம் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்த்வம் ப்ரவக்ஷ்மஹே ॥' என்கிறபடியே யுகபத்ஸர்வஜ்ஞனத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶாஸ்த்ரைகவேத்யத்வமும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய

வம் பரோக்ஷமாயிருப்பதினாலும் இதற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் அங்கீகரிப்பது வ்யாஹதமன்றோ என்று ஶங்கித்துக்கொண்டு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'யோ வேத்தி' என்றாரம்பித்து. ய꞉ - எந்த பகவான் ஸர்வம் - எல்லா வஸ்துக்களையும், யுகபத் - ஒரே காலத்தில், ஸதா - எப்பொழுதும் ஸ்வத꞉ - ஸ்வபாவத்தினாலேயே, ப்ரத்யக்ஷேண - ப்ரத்யக்ஷமாக, வேத்தி - அறிந்துகொள்ளுகிறாரோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, ஹரிம் - பகவானை, ப்ரணம்ய - ஸேவித்து, ந்யாயதத்த்வம் - ந்யாயதத்த்வம் என்கிற, ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்த்ரத்தை, ப்ரவக்ஷ்மஹே - சொல்லுகிறோம். இதில் முதல் பாதி ஶ்லோகம் இவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமான அர்த்தத்திற்கு ப்ரமாணமாய் காட்டப்பட்டது. இது இன்ன க்ரந்தத்தில் இவரால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இதின் ப்ராமாண்யத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக மேல்பாதியும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'எங்ஙனே யென்னில்' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸர்வஜ்ஞ ஜ்ஞானம் எப்பொழுதும் எல்லா வஸ்துக்களையும் விஷயீகரிக்கிறதாகையால், 'ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாவது தன்னை விஷயீகரிப்பதொரு ஜ்ஞானாந்தரத்தாலே அபேக்ஷையற ப்ரகாஶிக்கை' என்று கீழ் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதும் விரோதிக்கிறதாகையினாலே இதுக்கு ஸங்கதமாகும்படி எப்படி? என்று கேட்டால் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபம் ஸர்வத்தையும் விஷயீகரிக்கிற ஸ்வாபாவிக ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருக்க, அதற்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் ஒப்புக்கொள்ளுவதைப்போல இங்கும் ஒப்புக்கொள்ளவேணும் என்று ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'இவனுடைய' என்றாரம்பித்து. அதாவது ப்ரயோஜனமில்லை என்கிற பாவத்தைக் கொண்டு ப்ரமாணங்களின் மேற்பட்ட ஸ்வாபாவிக ஜ்ஞா

---

1 ஶ்ரீமந் ந்யாய தத்த்வம் - மங்கள ஶ்லோகம்,

தர்மபூதஜ்ஞானம் திவ்யாத்மஸ்வரூபம் முதலாக ஸமஸ்தத்தையும் விஷயீகரியாநிற்க இத்திவ்யாத்மஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கிறாப்போலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கலாம். இப்படி நித்யருக்கும் [illegible] விஷயப்ரகாஶகாலத்திலே தர்மபூதஜ்ஞானம் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கே ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானாற்போலே முக்தருக்குமவ்வவஸ்தையிலே இது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமானால் விரோதமில்லை. தர்மபூதஜ்ஞானத்தினுடைய

ஶத்வத்தை நிஷேதிக்கை அனுசிதம் என்று தாத்பர்யம். திவ்யாத்ம ஸ்வரூபம் வேறு சில தர்மங்களோடு சேர்ந்து தோன்றும் பொழுது தர்மபூத ஜ்ஞானத்தினால் விஷயீகரிக்கப்பட்டபோதிலும், 'நான்' என்று தோன்றும்போது ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய்த் தோன்றுவதைப்போல இந்த ஶாத்தஸ்த்வமும் ஸ்வரூபேண தோன்றும்பொழுது ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய்த் தோன்றுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்று ஸ்ரீ ஸாராஸ்வாதினியில் வ்யாக்யாதம். இப்படிப் புருஷபேதத்தினாலே ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாகவும் அஸ்வயம் ப்ரகாஶமாகவும் இருப்பது ஸங்கதமானாலும் ஒரே ஆத்மாவுக்கு பத்த தசையில் ப்ரகாஶியாமல் முக்த தசையில் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாவது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—'**விஷயப்ரகாஶ**' என்றாரம்பித்து **அவ்வவஸ்தையிலே** முக்தாவஸ்தையிலே இப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் வஸ்துவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான தர்மமாச்சு. இருந்தால் சில காலத்தில் இருந்து சில காலத்தில் இராமலிருப்பது ஸங்கதமாகுமோ வென்னில்? ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருந்தாலும் தானே தன்னைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஶக்தி இவனுடைய கர்மங்களினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸத்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்தருளுகிறார்—'**தர்மபூதஜ்ஞானத்தினுடைய**' என்றாரம்பித்து. தர்மபூத ஜ்ஞானம் பத்ததசையில் சில ஸமயங்களில் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய்ச் சில காலங்களில் அஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய் இருக்கிறபடியினாலே ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் ஸ்வபாவமென்றும், கர்மங்களினால் சில ஸமயத்தில் மறைக்கப்படுகிறதென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஶாத்தஸ்த்வ த்ரவ்யமோ அப்படிக்கில்லாமல் பத்ததசை முழுவதும் அஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய்,

ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாஶ ஶக்தியானது விஷய ப்ரகாஶமில்லாத காலத்தில ஸம்ஸ்கார விஶேஷங்களாலே ப்ரதிபத்தமெனயாறுபோலே முக்தஸ்தத்திலுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாஶ ஶக்தியும் ஸங்கல்பத்தாலே ப்ரதிபத்தமாகையாலே முக்தஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு ப்ரகாஶியாதொழிகிறது.

தியஸ்ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் முக்தஸ்ய ஸ்வாபாவிகம் யதா ।
பந்தே க்வாசித் ஸங்கோசம் ததாத்ராபி நியம்யதே ॥

இவ்வளவு அஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்தி விகாரிதம்ருதம்

முக்த தசையில் மாத்திரம் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாய்த் தோன்றுகிற படியினாலே இந்த உதாஹரணம் அஸங்கதமாகாதோ வென்னில், ஆ நிஷ்க்ருஷ்டமான ஸமாதானத்தை ஒரு காரிகாரூபமாக அருளிச் செய்கிறார் — 'தியஃ' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] முக்தஸ்ய - மோக்ஷ தசையில், தியஃ - தர்மபூத ஜ்ஞானத்திலுடைய, ஸ்வாபாவிகம் - ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்டதான, ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் - ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமானது, பந்தே - பத்த ஜீவாவஸ்தையில், க்வாசித் - சிலஸமயத்தில், ஸங்கோசம் (எப்படி) தடைப்பட்டிருக்கிறதோ, ததா - அப்படியே, அத்ராபி - இந்த முக்தஸ்வத்திலும், நியம்யதே - நியமிக்கப்படுகிறது. அதாவது மோக்ஷதசையில் தர்மபூதஜ்ஞானத்திற்கு ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் உண்டானதற்குப் பிறகு அது ஒருநாளும் தடைப்படுவதில்லை. அதுவே ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்பட்டது. பத்ததசையில் அந்த ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமானது மறைபடுகிறது. ஆகையினால் ஸ்வபாவஸித்தமாய்த் தடையில்லாத ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வம் பத்ததசையில் ஒருகாலத்திலும் உண்டாகாமல் முக்ததசையில் மாத்திரம் உண்டாவதுபோல முக்தஸ்வத்தின் ஸ்வயம் ப்ரகாஶத்வமும் பத்த தசையில் ஒரு பொழுதும் உண்டாகாமல் முக்த தசையில் ஸம்பவிக்கிறது என்று தாத்பர்யம்.

ஆகிலும் சில ஸமயத்தில் ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருப்பது சில ஸமயத்தில் அஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருப்பதாகிற விருத்தாகாரம் அஸம்பாவிதமன்றோ வென்னில்? ஸமாதானமருளிச்செய்கிறார் — 'இவ்வளவு' என்றாரம்பித்து இவ்வளவு அஸ்வாதந்த்ர்யவ்ருத்தி-

கது விரூஜ மனறு ஆகையாலே ஒூூணஒூிவ ஹாடூதததுககு யூக்திவிரோயஞசொலல வழியிலலே. இஙஙனனறிககே யுவவாரததாலே நிவ-ூஹிககப பாாககிலாதவூரூவததிலும ஜூாதாதி ஶவூஙகளே யுவவாரததாலே யதூவாஙகளாககலாம வூயம ஒூகாஶததுககு ரூவாரஹாதி ரூணஙகளுமவையடி யாகவநத வூரமிவூரிவிஹாரமும வஙிணாரோகிகளுங கூடுமோ வெனகிற வொதூமும யூுஹூதஜூாதத துககும யதூஜூாதததுககு முணடான ஒவெஷூஙக

அலபமான இபபடிபபடட வெவவேறுஅவஸதைகளேயடைகை, விகாரிஜூவூததுககு - (மணடபம, கோபுரம, முதலிய) மாறு தலகளே யடையககூடிய ஶூததஸதவ தரவயததிறகு இததால ஸவரூபததிலேயே விருததஙகளான பெருததல சிறுததல முதலிய மாறுதலகளே யடையசகூடியதான ஶூததஸதவ தா வயததிறகு, நிதயவஸதுககளுககுககூட ஸமபவிககககூடியதான ஸவபாவததில மாறுதலாகிய இநத மாறுதலகள் ஸமபவிகக லாம எனபது தெரிவிககபபடுகிறது சீழசசொலலிய அாதததை ரளேச சோதது நிகமனம செயதருளுகிறா— 'ஆகையால' எனறுராமபிதது சொலலவழியிலலே' எனபதறகு யுகதி விரோதததினுலே பரமாணபரதிபனனமான அாதததை அஙகீ காரிபபது அஸமபாவிதம, அபபடி விரோதம சொலலுவ தறகு யுகதியுமகிடையாது எனறு தாதபாயம இஙஙனனறிககே- கீழச சொலலிய நயாயததினுலே பரமாணஙகளுககு அஙகதா வஙிததியும, யுகதி விரோதமுமிலலாமலிருகக உவவாரததா லே நிவ-ூஹிககபபாாககில - ஶூதத ஸதவததிறகு ஸவயமபர காஶதவததை பரதிபாதிககிற வசனஙகளுககு ஔபசாரிகமாக அாததம சொலலில 'வூயமஒூகாஶததுககு' எனறது ஹேது காபப விஶேஷணம, அதாவது ஸவயம பரகாஶமாகையினுலே எனறு தாதபாயம அதாவது ஸவயம பரகாஶமான தாம ஶூத ஜஞானததிறகு ரூப ரஸாதி குணஙகளும பருதிவயாதி விபாகஙகளுமிலலேயே, இதறகு மாததிரம ஸமபவிககுமோ எனறு ஶஙகையினதாதபாயம 'ஒவெஷூஙகளே'எனபதறகுக தாமதாமிகள இரணடும ஜஞானமாயிருகக ஒனறுககு பரத

க்கே ப்ரத்யக்ஷியாகக்கொண்டு ப்ரமாணவசத்தாலே பரிஹரித்தது. இப்படி ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஸம்ஸ்வே த்வ ஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாத்ருத்வமில்லாமையாலே த்ரிவிதா சேதநங்களென்று சேர்க்கோத்தது. இவ்வசேத நங்கள் மூன்றுக்கும் ப்ரவ்ருத்தியாவது ஸம்ஸாரஸஜ்ஞா நாநாவேஷங்களான விசித்ரபரிணாமாதிகள்.

இவற்றில் த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸர்வவேத ஸப்ரமாணத்ரவ்யத்வம் ஸத்தவரிணாமவேஷமான த்ரிகுணத்ரவ்ய நிரூபணம் விதத்ரவ்யத்துக்கு ஸத்தாஜ்ஞ ஸ்வதந்த்ரா ப்ரத்யக்ஷம் ஸமானபோது ஸஹாரஹேயம்

... மூன்றுக்கு பராசத்வம், விஷயித்வம், ஸ்வஸம்பாஸ ... த்வம், இத்யாதி வபத்யாஸங்களை என்றாக்கம ப்ரத்யக்ஷியாகக்கொண்டு - பதில ஸமாதானமாக வைத்துக்கொண்டு, ப்ரமாணவசத்தாலே-ப்ரமாணத்தில சொல்லியிருப்பதினாலே ... த்விபாதி விபாகம் அஸம்பாவிதம் என்கிற ஸங்கைக்கு ... டம ப்ரகாசமான வஸ்துக்களுக்கே ஒன்றுக்கொன்று ... த்பாஸமான ஸ்வபாவாதிக விருப்பதைப்போல இவ்வஸ ஸம்பாவித பரமாணங்கள இத்தவிபாகம் உண்டென்று சொல்லிருப்படியினால் இவை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் இப்படி ஸ்வயம் ப்ரகாசமான ஸம்ஸ்த்வத்தை ... பாகருதி, காலம், இவைகளோடு சேர்த்தருளிச்செய்த ... காரண மருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து ஜ்ஞாத்ருத்வ மில்லாமையாலே - ஜ்ஞாத்ருத்வ ... மில்லாமையாலே இது ஜடமல்லவாகிலும் ஜ்ஞாத்ருத்வ மில்லாமையினால் அசேதன மென்னக் குறையில்லை என்று தாத்பர்யம் அசேதனங்களென்று சொன்னதினாலேயே ... ருபமும், அது நித்யாநித்ய வஸ்துக்களுக்கு பரிமாண ... ட்டங்களுக்கும் என்பதினால ஸித்தியும் அருளிச்செய்யப்பட்ட ... பரவ்ருத்தியை யருளிச் செய்கிறார்—'இவ்வசேதநங்கள்' என்றாரம்பித்து 'வரிணாமாதி' என்கிற இட ... ஆதி' ஸப்தத்தினால உத்பத்தி விநாஸங்கள க்ரஹிக்கப் படுகின்றன ப்ரக்ருதியின ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளு ... —இவற்றில என்றாரம்பித்து ஸத்தவரிணாமவேஷமான

விஷமமானபோது ஸூக்ஷ்மஸ்தூலாதிகளை மாணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே ஷோடசவிகாரங்களை இதில விக்ருதமல்லாத ப்ரதேசத்தையும் விக்ருதமான ப்ரதேசத்தையுங்கூட ப்ரக்ருதி மஹதஹங்கார தந்மாத்ரேந்த்ரியங்களென்றிருபத்தினாலு தத்வங்களாக ஶாஸ்த்ரங்கள் வகுத்துச் சொல்லும் சில விவக்ஷா விசேஷங்களாலே யோரொருவிடங்களிலே தத்வ

ஶமான - எப்பொழுதும் விகாரத்தை யடையும் தன்மையுடைய இத்தால் ப்ரளய தசையிலும் மூன்று குணங்களின் ஸாமயத்தையுடைய அவஸ்தைகள் மாறிவருகின்றன என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது விஷமமானபோது - ஏதாவது ஒரு குணம் அதிகப்பட்டு மற்றவை குறையும்பொழுது 'மாணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேசத்திலே' இத்யாதிக்கு எங்கும் நிறைந்ததான ப்ரக்ருதியில் எந்த பாகத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று பகவத் ஸங்கல்பம் உண்டாகிறதோ அந்த இடத்தில் குணங்களின் வயத்யாஸமுண்டாகி மஹாநென்கிற தத்வம் உண்டாகிறது, இப்படியே மற்ற அஹங்காராதிகளிலும் என்று திருவுள்ளம் ஆகையினாலே ப்ரக்ருதி முழுவதும் மஹத்தாகமாறி, அப்படியே மற்றவைகளும் மற்றவைகளாக மாறிவருதால் பஞ்சபூதங்களின் பஞ்சீகரணத்திக்கு ப்ரஸக்தி இல்லாமற்போவதுடன், தத்வங்கள் இருபத்தினாலென்று சொல்லுவதும் ஒரே தத்வமே நிற்கிறபடியினாலே ஸம்பவிக்காதே என்கிற ஶங்கை கீழ்ச் சொல்லிய காரணத்தினாலே பரிஹரிக்கப்பட்டதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்— 'இதில' என்றாரம்பித்தது தந்மாத்ர - என்றது ஶப்த, ஸ்பர்ஶ, ரூப, ரஸ, கந்த, என்று ஐந்துவகை 'பூத' என்றது ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாஶம், என ஐந்துவகை 'இந்த்ரியங்கள்' என்றது கண், மூக்கு, நாக்கு, தோல், காது ஆகிய ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள் ஐந்து, கால், கை, வாய், பாயு, உபஸ்தம் என ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், மனது ஒன்று, ஆகப் பதினொன்று 'சில விவக்ஷாவிசேஷங்களாலே' என்பதற்கு அக்ஷரம், தமஸ்ஸு, என்று சொல்லப்படுகிற ப்ரக்ருதியின் அவஸ்தைகள் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான வயத்யாஸத

க்ளை யேறவும் சுருங்கவும் சொல்லா நிற்கும் இந்த தத்வங்களிலவாந்தர வகுப்புக்களு மவற்றிலபிமானிதெ வதைகளு மவ்வோவுபாஸநாதிகாரிகளுக்க க ற்றி ஷேனும் சூத்ராவுக்கவற்றிறகாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி யறிகை இங்கு நமக்கு ஹேயாம்ஸம் இவையெல்லாம் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு கஸ்தூரபூஷணாதி ரூபங்களாய் நிற்கும் நிலையை—

புருடன் மணிவரமாகப் பொன்று மூலப்
பிரகிருதி மறுவாக மானதண்டாகத்
தெருணமருள் வாண்மறைவாக வாங்கா ரங்கள்
சாரங்க மங்க மனந் திகிரியாக
இருடீகங்க ளைந்துஞ் சரங்களாக
விருபூதம் மாலை வனமாலையாகக்
கருடனுருவா மறையின்பொருளாங் கண்ணன்
கரிகிரிமேனின்றனைத்துங் காக்கின்றானே 17

...கராதி கூடினவைகளாகையினாலே அவையத்தனை ந ...
சொல்லுவது, சொல்லாததாகிய தாத்பர்ய ப்ரதீதி நாமே என்
ணாதபடி சொல்லா நிற்கும் - சாஸ்திரங்களில் சொல்லும் அவா
ந்தர வகுப்புக்களும்-உட்பிரிவுகளும் அவ்வோ உபாஸநாதி
காரிகளுக்கு - அந்தந்த தத்வங்களை உபாஸிக்கிறவர்களுக்கு
ஆகிற இங்கு அவைகளை நிரூபிப்பதற்குக் காரணந்தெரிவி
க்கிறார்—'சூத்ராவுக்கு' என்றாரம்பித்து நமக்கு - முமுக்ஷு
க்களாய், அகிஞ்சனர்களாயாகையினாலே ப்ரபத்தியில் அதிகாரிகளான
நமக்கு 'ஹேயாம்ஸம்' என்பதற்கு அந்தக் குறுக்கங்களான ...
னத்வாசேதனத்வாதிகளான ஆகாரங்களை யறிகை ஆவஸ்யகம்
என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் அசேதனம், சேதனம், என
இரு விபாகம் பண்ணினதினாலேயே ஆத்மாவிற்கு ...
விட பேதம் ஏற்படுகிறபடியினால் ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களை
நிருபத்தினால் என்று கணக்கிடுவதற்குக் காரணம் அவைகள்
பகவானுக்குச் அஸ்திரங்களாகவும் பூஷணங்களாகவும் இருக்
கின்றன என்று அஸ்திர பூஷணாத்யாயங்களில் சொல்லப்படுகிற
படியினாலே அப்படிப்பட்ட பகவானுடைய பெருமையை

அறிவதற்காக இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை ஸங்க்ஷேபமாய் அறிவதற்காக ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'இவை யெல்லாம்' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] புருடன் - ஜீவாத்மா, மணிவரமாக - கௌஸ்துப மணிரூபமாகவும், பொன்று-நஶிக்காத, மூல பரக்ருதி, மருவாக-ஸ்ரீவத்ஸம் என்கிற மருவாகவும், மான் - மஹத், தண்டாக-கதையாக, மஹத்தை புத்தி தத்வமென்றும் வ்யவஹரிப்பதுண்டு, தெருள்-ஜ்ஞானம், மருள் - அஜ்ஞானம், வாள் - கத்தியாகவும், மறைவு - அதின் உறையாகவும், ஆங்காரங்கள் - ஸாத்விகாஹங்காரமும், தாமஸாஹங்காரமும், சார்ங்கம் சங்காக - சார்ங்கமாகவும், சங்காகவும், இங்கு ராஜஸாஹங்காரத்தை யருளிச் செய்யாதது அது தனித்தொன்றுக்குக் காரணமாகாமல் இந்த இரண்டு அஹங்காரங்களுக்கும் ஒத்தாசையா யிருக்கிறதென்று ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் 'ஶங்கசார்ங்க...' என்கிற ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்ன ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானம் செய்தருளுமிடத்தில் '...' என்று நிரூபித்திருப்பது இங்கனுஸந்தேயம் மனம் - மனது, திகரியாக - சக்கரமாக, ஈரைந்தும் - ஜ்ஞானேந்திரியமைந்து, கர்மேந்திரியமைந்து என்று பிரிக்கப்பட்ட, இருடீகங்கள் - இந்திரியங்கள், சரங்களாக - பாணங்களாகவும், இரு - ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மமாக இ வகையான, பூதமாலை - பூதங்களின் வரிசை, அதாவது த ... ாத்ரைகள் ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள், பருதி... ஸ்தூலபூதங்கள் என்று தாத்பர்யம், வனமாலையாக - வைஜயந்தி என்ற சொல்லப்படுகிற வனமாலையாகவும், இதற்குப் 'பொருளாம்' என்பதோடன்வயம் கருடனுருவாம் - கருடனுக்குச் ஶரீரபூதங்களான, இவ்விடத்தில் '...' என்கிற ஸ்ரீ கருடபஞ்சாஶத் ஶ்லோகம் அநுஸந்தேயம் மறையின் - வேதத்திற்கு

என்கிற கட்டளையிலே யறிகை யுசிதம். இருபத்திநாலு தத்வங்களுக்கு மஸ்த்ராதிகம் ஸாவயவஹ்ரூபவோஷணங்களாலே விஷம். இவற்றில் காய்—

போற்றாம-ஆத்தமாகிய, அதாவது இப்படி ஸர்வ ஸ்த்ரவர்ஜ ஸ்ரீ அஸாதாரணமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனாய் நிகத்ரிய பரிபாலிக்கப்படுகிறு என்றாகதம இத்தால ஸர்வ ஸ்தாந்தங்களுக்கும் ஆதாரமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை யுடையனாயிருக்கிறோம் ஸர்வவேத மயமான வாஹனத்தை யுடையனாயிருக்கிறோம் அவனே ஸர்வோத க்ருஷ்டன் என்பதும் ஸ்பஷ்டம். கண்ணன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், கரிகிரிமேல் - ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியின் சிகரத்தில், நின்று - அவதாரங்களைப்போலே தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப் போகாமல் ஸ்திரமாக நின்று, அனைத்தும் ஸர்வமும் ஆச்ரயிக்கும்படி நின்று என்றபடியாம் அத்தால் ஸ்ருதி ப்ரஸித்தமான நின்றவருள் வரதாசார்யனுயாத்தகளிறந்த ஹஸ்திசைலத்தின் சாதத்தித்து வாதுயா தேவகுருவுகசிரங்கிரு ஆனால் பரஞ்சோதியானந்தன் சலியில் தொழுதெழ நின்றனமே என்று ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யப்பாட்டினபடி ஸர்வகாலங்களிலும் ஸர்வஜனங்களும் தன்னை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி நின்று, அனைத்தும் - ஸர்வலோகத்தையும், காக்கின்றானே - ரக்ஷிக்கின்றான் ஸர்வ 'அனைத்தும்' என்பதற்கு அவனுடைய ரக்ஷணத்திற்கு விஷயமாகாத சிலர் என்று தாத்பர்யம் 'தேவேஸ்வரத்தியே தர்சநாவஸ்தித: ஸர்வ ஸ்வேதர்க்கா ஸத்யம் ஹர்யக்ஷேண ஹம்ஸ்தி யோஸௌ ஸர்வ ஸர்வங்க்ருதே । வர்ணாஸ் வாஜ்ய ஸம்யகாஸ் ஸ்வம்ஸ்வாஹேந் ரூபாநும் யா: ஸ்ரீ வத்ஸ: கவ்வேகே தல ஸ்வத: ஸமாஸ் ஸம்ஸாரம் ஸர்வாஸ்:' என்கிறபடியின் அர்த்தம் ஆசார்யரால் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது இப்படி இத்தத்வங்கள் பகவானுடைய திருமேனியில் அஸ்த்ர பூஷணரூபமாயும் நிற்கும் ப்ரகாரம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் அஸ்த்ர பூஷணாத்யாயத்தில் ப்ரகச நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ப்ரக்ருதிகளான இருபத்து நான்கு தத்வங்களுக்கும் ஸ்வரூப பேதங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இருபத்து நாலு' என்று தொடங்கி. அஸ்த்ராதிகம்-ஒன்றுசொன்ன அவவோஷணங்களாலே - அத்தத்த வஸ்துக்களுக்கு (ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்தாந்

மான இருபத்துமூன்று தத்வங்களுக்கு மிவற்றாலாரப்தங்களானவற்றுக்கும் ஸ்ருஷ்டியில் வருமேற்றச் சுருக்கங்கள் ப்ரமாணங்களிலே ப்ரஸித்தமானபடியே கண்டுகொள்வது 1 'ஸ்வஸ்தாஹாஸகம் ஸத்வம் ஶ்ராண ஸத்வாத் விலக்ஷணம்', 2 'தமஸ: பரமோ தாதா', 3 'அப்ராக்ருதம் ஸுரைர்வந்த்யம்' இத்யாதிகளாலே தத்வத்துக்கு

ஜன்மம் முதலியவற்றில்) நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணங்களாலே அங்கு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று திருவுள்ளம். இவற்றின் ஸத்திபேதத்தை அருளிச்செய்யாத திருவுள்ளம்பற்றி மூலப்ரக்ருதி நித்யமாகையினாலே அதுக்கு ஸத்தி நித்யம் என்பது ஸித்தம் என்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதிலிருந்து உண்டாகும் மற்ற இருபத்து மூன்று தத்வங்களின் ஸத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவற்றில்' என்று தொடங்கி. இவற்றில் - இந்த இருபத்து நான்கு தத்வங்களுக்குள், கார்யமான - ப்ரக்ருதியிலிருந்து உண்டாகிய ஸூக்ஷ்மங்களான வஸ்துக்களுக்கும் - பஞ்சீகரணம் செய்த பிறகு உண்டாக்கப்படும் அண்டத்திற்கும் அதற்குள்ளிருக்கும் வஸ்துக்களுக்கும் ப்ரமாணங்களிலே - விஷ்ணு புராணம் முதலியவைகளிலே ப்ரக்ருதிக்கு அழிவில்லை, எவ்விடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறது என்று சொல்லுவதால், ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாத ஶுத்தஸத்வம் இருக்கிறதென்று சொல்லுவது [illegible] விரோதிக்கிறபடியினாலே ப்ரக்ருதியின் பரிணாமங்களிலேயே ரஜோகுண தமோகுணஸம்பந்தமில்லாத ஸாத்விகாஹங்காரம் முதலியவைகளைப்போல கேவலம் ஸத்வகுணத்திற்கு மாத்திரம் ஆஶ்ரயமான ஒரு த்ரவ்யமே ஶுத்தஸத்வம் என்னப்படுகிறது என்னில்? அதற்கு ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார் — 'ஸ்வஸ்த' என்றாரம்பித்து. **ஸ்வஸ்தாஹாஸகம்** - தானிருப்பதினாலேயே ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது ஸ்வயம் ப்ரகாசமான, **ஸத்வம்** - ஶுத்தமானது, **ஶ்ராண ஸத்வாத்** - ரஜஸ் தமோகுணங்களோடு சேர்ந்திருக்கும் ஸத்வத்தைக்காட்டிலும், **விலக்ஷணம்** - வேறுபட்டது, **அப்ராக்ருதம்** - ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாக

---

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் 2 ராமா-யுத 114 15 3 ஜிதந்தா-2-21

பேரான தேஶவிஶேஷம் ஸித்திக்கையாலே 1 'அநந்த ஸ்யந்த தஸ்யாந்தஸ் ஸங்க்யாநம் வாபி வித்யதே', 2 'தஸ்ய அநந்தஸ்ய தஸ்யாமாணம் வாபி வைபவதஃ' இத்யாதிகள் நித்யவிபூதியாலவச்சேதமில்லாத ஆதேஶத்தாலே ஶ்ரூயமாணத்வாதிகாரணங்களுஞ் சொல்லுகின்றன. த்ரிகு ணத்ரவ்யத்துக்குப் ப்ரக்ருதியென்று ஸஞ்ஜ்ஞை வைத்தருளை— [illegible] ஸ்வாமாவமங்களுக்கு மீஶ்வரனுடைய ஸ்ரீ லீலா ரஸத்துக்கிடமாக ஸகமாகவும் விஷமமாகவும் பரிணாம ஶக்தியை யுடைத்தாய் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்கு ஸ்வரூபாவரணங்களையும் பண்ணுகை இத்

[illegible] ஸர்வேஶ்வரஸ்ய - தேவதைகளிலே ஶ்ரேஷ்டராய், [illegible] இருக்கும் பரசக்தியிலிருக்கும் ஸ்வரூப [illegible] பட்டதென்றும், பரசக்தியின் ஸ்வரூப [illegible] இல்லையென்றும் ஸ்பஷ்டமாக [illegible] ஆயவிடத்திலும் பரசக்தி வ்யாபித்திரு [illegible] விருத்தமாகும் ஆசையினாலே ஶாத்த ஸ்வரூப [illegible] ஸம்பந்த மற்ற ஒரு தத்வம் என்று [illegible] வேண்டும் என்று தாத்பர்யம் 'தஸ்ய' என்பது [illegible] ஆஶ்ரயமான பரசக்தியைச் சொல்லுகிறது அநந்தஸ்ய-அநந்தமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்படுகிற, தஸ்ய - [illegible] பராக்ருதிக்கு, அந்தஃ - நாஶமும், ஸங்க்யாநம் வாபி - [illegible] ந வித்யதே-இல்லை, யதஃ-எந்தக் காரணத்தால், [illegible] தத் - அந்த வஸ்து, அநந்தம்-நாஶமில்லாததோ, அஸங்க்யாத ப்ரமாணம் -[illegible]ரணாரகில்லாத அளவையுமுடையதோ நித்யவிபூத்யா லவச்சேதமில்லாத - நித்ய விபூதி இருக்கும் [illegible] மற்ற பரவருத்தியை நிரூபித்தருளுகிற— த்ரிகுணாத்ரவ்யத்துக்கு'என்றாரம்பித்து ஸமமான-குணஸாம்ய [illegible] விஷமமாயும் - ஏற்றத்தாழ்வை யுடையதாயும், [illegible]-ஸ்வரூபாவரணங்களை-தத்வஜ்ஞானத்தை மறைப்பது, [illegible] பட்ட வ்யாபாரங்களை ஓரே பரசக்தி பாஸ்ய [illegible] போகத்தினத்தும் மோக்ஷத்திற்கும் காரணமாயும்

---

1 [illegible] 2-7-25 2 வி-பு-2 7-26

ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு பலாத்கு தத்வங்களிலுண்மை
யை மறைத்து விபரீதஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்கு
கிறது ஹேயமாயுமாக இது தானே யவவமாப்பாவு
மாக ஸத்வவிவ்ருத்தியாலே தத்வங்களை யதாவத் ப்ரகா
சிப்பிக்கிறது இவையெல்லாம் ஈச்வரனுக்கு லீலா
ரஸாவஹமாயிருக்கும் சுத்தஸத்வத்துக்கு ஸ்வரூப

சுத்த ஸத்வ நிரூபணம்

ஹேசம ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களோடு
கலசாத ஸத்வகுணாச்ரயமாயிருக்கை இதின் ஸ்திதி
ஹேசம நித்யமான ஸ்தானவிசேஷாதிகளிலும் ஈச்வ
ரனுடையவும் நித்யருடையவும் விக்ரஹவிசேஷங்க
ளிலும் நித்யமாயிருக்கும் நித்யருடையவும் முக்த

பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களையிட்டு - அதிகமாக விருத்தியடைந்திருக்கிற ரஜஸ்தமோகுணங்களைச்சொன்னபடி இது தானே - இப்படி மோக்ஷத்திற்கு ப்ரதிபந்தகமாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியே, ஸத்வவிவ்ருத்தியாலே ஸத்வகுணத்தின் மிகுந்த விருத்தியாலே, ஜ்ஞானகாரணமான ஸத்வம் 'ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞானம்' என்று ஸ்ரீகீதையிலருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ப்ரஸித்தமாகையினால் உத்கட ஸத்வத்தின் வ்ருத்தியே மோக்ஷகாரணமாகுமென்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக 'விவ்ருத்தி' என்று வ்ருத்தியின் விசேஷம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் ஒரே ப்ரக்ருதி ஸத்வ விவ்ருத்தி முகத்தாலே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாயும், ரஜஸ்தமோகுணங்களின் விருத்தியாலே ப்ரதிபந்தகமாயும் இருப்பது த்வாரபேதத்தாலே ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் இவையெல்லாம்-இந்த ப்ரக்ருதியின் ப்ரவ்ருத்தியெல்லாம் சுத்த ஸத்வத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'சுத்தஸத்வத்திற்கு' என்றாரம்பித்து கலசாத-ஸம்பந்தப்படாத ஸ்திதியை யருளிச்செய்கிறார்—'இதின்' என்றாரம்பித்து நித்யமான ஸ்தானம்-ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் திருமாமணி மண்டபம் முதலியவை ஈச்வரனுடைய விக்ரஹவிசேஷம் - பகவானுடைய பரரூபம், வ்யூஹரூபம், முதலியவைகள் 'நித்யருடைய விக்ரஹவிசேஷ' ங்களாவது பரவாஸுதேவனுக்கு ஆஸனமாகிற ஆதிசேஷனுடைய விக்ரஹம்

டையவும் ஈச்வரனுடையவும் அநித்யேச்சையாலே வந்த விகாரங்களில் நித்யமாயிருக்கும் இதின் ஸ்வரூபத்தி லேசம் இவர்களுடைய விசேஷகர்மானுஸாரிகளாலே போக்த்ரு போகோபகரணமாயும் போகஸ்தானங்களுக்கு ப்ரவேசோபகரணமாயும் நிற்கை காலத்துக்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவம் ஜடமாய் விபுவா

கால நிரூபணம்

யிருக்கை இதின் ஸ்திதி காரணவசேஷமில்லாமையாலே நித்யமாயிருக்கும் ஸ்வரூபத்திலேசம் கலாகாஷ்டாதி விபாகத்தாலே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்கு உபகரணமாயிருக்கிறபடியிலே கண்டு கொள்வது இத்ரூபங்களெல்லாம் ஸ்வரூபவேண

முதலியவை அநித்யேச்சையாலே அந்தந்த ஸமயங்களில் உண்டாகும் ஸங்கல்பங்களினால் 'அவன் பிரகாசனோடுகூட இருக்கவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறானாய் அவனுடைய ஸங்கல்பத்தினால் பிதுர்ணாம் உண்டாகிறார்கள்' என்றாற்போல் தமுள்ள ச்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற அந்தந்த காலங்களில் உண்டாகும் ஸங்கல்பங்கள் என்றபடி. 'ஆதி' பதத்தினால் சதுர்முகாதி தேவகாயமோபகரணங்கள் மண்டப கோபுராதிகள் சேர்த்துச்சொல்லப்படுகிறது. பரவருத்தியை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இதின்' என்று ஆரம்பித்து 'இவர்களுடைய - நித்யமுக்தர்களுடைய காலத்தின் ஸ்வரூபாதிகளை யருளிச்செய்கிறார்—'காலத்துக்கு' என்று ஆரம்பித்து 'ஜடமாய' என்றது திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை விலக்குகிறது பரசுருதியை விலக்குவதற்காக 'விபுவாய' என்றும் பதம் காரணவசேஷமில்லாமையாலே - காரணம் என்கிற தத்வம் இல்லாத காலமில்லாமையினாலே, கலாகாஷ்டாதி - நிகாடி, நிமிஷம், முதலிய 'ஆதி' பதத்தினால் நாள், வாரம், பக்ஷம், முதலிய மற்ற விபாகங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. உபகரணமாயிருக்கிற - ஒத்தாசையாயிருக்கிற இத்ரூபங்களெல்லாம் - பரசுருதி, காலம், சுத்த ஸத்வம், இவைகளெல்லாம் இந்த காயவஸ்துக்கள் இதற்குமுன் இல்லாமலிருந்து இப்பொழுது உண்டாகிறது என்று சொல்லுகிற தார்க்கிகர்கள் பக்ஷம் நிராகரிக்கப

நித்யங்களாயிருக்கும் நாநாஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராவஸ்தாவிசேஷவிசிஷ்டதையையிட்டுச் சிலவற்றை அநித்யங்களென்கிறது. அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான வ்யவஸ்தாநங்கள் மேலும் முழுக்க வருகையாலே ப்ரவாஹநித்யங்களென்று சொல்லுகிறது. இப்பதார்த்தங்களெல்லாவற்றினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதங்கள் ஈஸ்வரனுக்கு ஸ்வாதீநங்களாயிருக்கையாவது ஈஸ்வரஸத்தையையும் ஈஸ்வரேச்சையையும் ஒழிய இவற்றுக்கு ஸத்தாதிகள் கூடாதொழிகை. ஆகையால் ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் ஸ்வாபாவிகநாச

பட்டது. நாநாஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார - வேறுபெயரை அடையத் தக்கந்த, அவஸ்தாவிசேஷ - ஒருவிதமான அவஸ்தையோடு, விசிஷ்டதை - சேர்ந்திருத்தல். ஜீவாத்மாக்களுக்குப் பத்தா முக்தா என்கிற அவஸ்தை வந்தபோதிலும் அவைகள் நாமாந்தரபஜநார்ஹமல்லாமையினாலே அவைகளுக்கு நித்யம் என்கிற வ்யவஹாரம், அசித்வஸ்துக்களோ அவைகளாகையினால் ப்ராக்ருதியின் மாறுதலுக்கு அநித்யங்கள் என்று வ்யவஹாரம், என்று தாத்பர்யம். சிலவற்றை - இப்படிப்பட்ட அவஸ்தையையடையக்கூடிய வஸ்துக்களை. அழிந்ததோடு ஸஜாதீயங்களான வ்யவஸ்தாநங்கள் - நாமாந்தரபஜநார்ஹாவஸ்தையிலே முன் நாசமடைந்ததற்கு ஸமமான அவஸ்தைகள், அதாவது மஹத், அஹங்காரம், முதலிய பரிணாமங்கள் பூர்வகல்பத்தில் போல மறுபடியும் உண்டாகின்றன என்று தாத்பர்யம். இப்படி நித்ய வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபமும் பராதீனமென்னில் அவைகளும் ஈஸ்வர ஸங்கல்பத்தினால் உண்டாகிறவைகளென்றேற்படுகிறபடியினாலே அநித்யத்வம் வருமேயென்னில்? அதற்கு ஸமாதானமாக 'ஸத்தா' என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'இப்பதார்த்தங்கள்' என்றாரம்பித்து. ஸத்தை - ஸ்வரூபம், இச்சை - ஸங்கல்பம். இவற்றுக்கு ஸத்தாதிகள் - இவைகளுக்கு ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள், அதாவது பகவானுடைய ஸங்கல்பமில்லாவிடில் இல்லாமற்போக வேண்டிவரும் என்னும்படி சொல்லக்கூடியதாயிருக்கை என்று தாத்பர்யம். ஸ்வாபாவிகநாசத்வம் - ஸ்வபாவத்திலேயே

கார்ய ஸ்வாதந்த்ர்யம் இத்தாலே ஈஸ்வரனுக்கும் நித்யருக்கும் முக்தருக்கும் ஸ்வேச்சா மாத்ர கார்யமாயிருக்கும் பத்தருக்குக் கர்மாநுகுண கார்யமாகப் பாராஷ சேஷத்தாலும் கார்யசேஷத்தாலுமிவற்றில் ஆஜ்ஞா கார்யங்களும் அநுஜ்ஞா கார்யங்களும் நடவாநிற்கும் இவ்வர்த்தங்களுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வேச்சாநு கார்யமாக ஈஸ்வராவிஷ்டம் இப்படி யதேஷ்ட கார்யமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடே ஐக்யப்ரமத்தாலும் கர்மவசத்தாலுமிறே ஹேயமான சரீரம் ஜ்ஞாநஹீநனாக கர்மகார்யமாய்த் தோற்றுகிறது இவற்றுக்கு கர்மோபாதிகமான ஆதிகார்யத்வத்தாலே முமுக்ஷுவைப்பற்ற த்யாஜ்யம் ஸ்வாபாவிகமான ஸங்

ஏற்பட்ட அநுகூலமாயிருக்குந்தன்மை ஸ்வாதந்த்ர்யம் - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தினாலுண்டானது, அதாவது பகவான் இந்த வஸ்துக்களை நியமித்து இருக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்து அந்தத் திருப்பத்தினால் நியமங்களாயிருக்கின்றன இப்படி ஸங்கல்பித்திருப்பதும் அநுகூலமாயிருப்பதினாலேயென்று தாத்பர்யம் இத்தாலே - எல்லாம் பகவானுடைய விபூதியாகையாலே பகவானுக்கு அநுகூலமாயிருக்கிறபடியினால் இப்படி ஸர்வ வஸ்துக்களும் பகவானுக்கு அதீனம் என்று தெரிந்து கொள்ளுவதின் ப்ரயோஜனம் ஸர்வ வஸ்துக்களையும் அநுகூலமாய் அநுபவிக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது 'பத்தருக்கு' இந்த்ரியாதியினால் காமத்தினால் சுருங்குவது பெருப்பது முதலியது தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கே ஒழிய ஆத்ம ஸ்வரூப ப்ரகாசத்திற்கு ஸங்கோசாதிகளில்லை என்பது தாத்பர்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யம்-அவரவர்களின் ஆத்மஸ்வரூபம் ஐக்யப்ரமத்தாலும் - தேஹமும் ஆத்மாவும் ஒன்றென்கிற ப்ரமத்தினாலும் ஜ்ஞாநஹீநனாக-தேஹாத்ம விவேகமில்லாதவர்க்கு 'கர்மோபாதிகமான' இந்த்ரியாதிகளுக்குக் காமங்களினுண்டாகிய தத்வஜ்ஞானத்தை மறைப்பது முதலிய விரோதம் செய்கிற ஸ்வபாவத்தினாலே என்றார்த்தம் முமுக்ஷுவைப்பற்ற-முமுக்ஷுவுக்கு இத்தால் மோக்ஷத்தில் இச்சையுடைய

கர்மத்தாலே ஸங்கோசப்பற்ற வவைதனக்கே புவாஷெயகவம். ஸஹஸ்ராம்ஸகார்யங்களையுங்கொண்டு தனக்கென்று ஸ்வீகரிக்குமவையெல்லாம் ஆதிக்யங்களாம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் பிறந்து ஸர்வஶேஷியென்று காணப்புக்காலெல்லாம் ஸங்கல்பமாம் இவ வஸ்ம வரிவர்ணஷ்வ ஹாரஹவஞ்சொல்லுமிடத்திலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம்

இப்படி ஸர்வஸ்வஸ்வதாதிகளையுடையவனாயிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய ஸர்வம் ஸத்யகாமிகளா

ஈஶ்வரதத்வ நிருபணம்

கிற ஸர்வ நிர்வாகயங்களாலே ஸத்யமாய ஜ்ஞானமாய அநந்தமாய ஆநந்த

வனுக்கு அப்பொழுது அவஶ்யம் வேண்டிய தத்வஜ்ஞானாதிகளுக்கு விரோதியாகையினாலே இதை த்யாஜ்யம் என்று சொல்லுகிறது மோக்ஷத்தை படைந்தவனுக்குக்காமங்கள் நபித்துவிட்டபடியினால அஜ்ஞானாதிகள் ஸம்பவிக்காதாகையினாலே விரோதம் செய்யாது அப்பொழுது அனுகூலமாய்த்தோன்றுகிறது இவவஸ்ம - சில அவஸ்தைகளில் ப்ரதிகூலமாய்த் தோன்றுகிறது, மற்ற அவஸ்தைகளில் அனுகூலமாய்த் தோன்றுகிறது என்கிற அர்த்தம் வரிவர்ணஷ்வ ஹாரஹவம் சொல்லுமிடத்திலே - பரிபூர்ண ப்ரும்மாநுபவாதிகாரத்திலே பரக்க - விஸ்தாரமாக, அதாவது யுக்திகளுடனும், த்ருஷ்டாந்தங்களுடனும்

ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இப்படி' என்றாரம்பித்து 'ஸர்வஸ்வ' இத்யாதிக்கு சேதனசேதன வஸ்துக்களைத் தனக்குச் ஸ்வாதீநமாகவுடையவன் என்று சொல்லப்பட்ட என்றர்த்தம் ஸர்வ நிர்வாகயங்களாலே' என்பதற்கு அவைகளுடன் சேர்த்து என்றர்த்தம் 'ஸத்யாதி' களாலே என்று தனித்தருளிச் செய்திருப்பதினால் ஸத்யாதி பதம் கேவலம் அஸத்யாதி பதங்களைவிட வேறுபட்டதைச் சொல்லுகின்றன என்கிற அத்வைதி பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம் இதற்கு ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவவஸ்மத்தை' என்றாரம்பித்து

...இவ்வமுத்தை 1 'ந...
விர...' என்றும், 2 'உணர்முழு
...' என்றும், 3 'சூழ்ந்ததனிற் பெரியபரஞான
...' என்றும், 4 'அமலன்' என்று மிகவாழ்களா
...
...திவ்யாத்மஸ்வரூபங்களெல்லாம்
...விசேஷணங்களாயிருக்க
...ஜ்ஞாநஸக்தி...
...
...வளர்த்...
...இக்குணங்களால்
...
...விஹாரங்களிலே குணங்களுக்கு
...மவோஜ்வலங்களை ...

...அதனிலபெரிய-...
...ஞானம்-...அமலன்-
...மறமாள் குணங்கள் - ...
...'சூழ்' ...
...இக்குணங்
...குணங்களிலே ...
...
...
...அருளிச் செய்கிறார்—
...இப்படி பரிலே பரவியூ...
...உணர்ட என்று சொல்லுகிற ...
...என்னில? ஸமானமான ...
...'சூழ்' ...
...குணங்களுக்
...அவ்யவஸ்...
...களையிட்டு - ...

1, 2 ... 3 ... -10-10-10   1 அமலனதிபிரான்-1

ஸந்திப்பார்க்கு ஸர்வேச்வரன் ஆவிஷ்கரிக்கும் குணவிசேஷங்கள் சொல்லுகைக்காக 'தத்தத்' ஔபநிஷத வித்யாவிசேஷங்கள்தோறும் ப்ரஸக்த்ய குணவிசேஷங்கள் நியதங்களானாற்போலே ஸர்வஜ்ஞஸூக்தமான ரூபவிசேஷாநுஸந்தாநத்துக்கும் குணவிசேஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில்

பரரூபம் — பரரூபத்தில் ஜ்ஞாநாதிகுணங்களாறும் வ்யூஹங்கள் வ்யூஹங்கள் நாலென்றும் மூன்றென்றும் சாஸ்த்ரங்கள் சொல்லும். நாலு வ்யூஹ

வ்யூஹரூபம்

ரூபங்களை விசேஷணமாக்கி, ஆவிஷ்கரிக்கும்-ப்ரகாசம் செய்யும், அதாவது எல்லாக் குணங்களையும் அநுஸந்தாநம் செய்வது அசக்யமாகையினாலே சில ரூபங்களை யநுஸந்திப்பார்க்குச் சில குணங்களை மாத்திரம் பகவான் தன்னுடைய க்ருபையினாலே ப்ரகாசம் செய்திருக்கிறான், அப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகைக்காக இந்த நியமம் என்று தாத்பர்யம் 'தத்தத்' என்பதினால் மற்ற குணங்கள் அந்த ரூபத்தில் இல்லை என்பதில்லை என்பது தோற்றுகிறது. 'ஔபநிஷத' இத்யாதிக்கு பரமன் ஸகல கல்யாணகுண விசிஷ்டனாயிருந்தாலும் ஸத்வித்யை, தஹரவித்யை, முதலிய உபநிஷத்தில் சொல்லப்படும் உபாஸநங்களில் அந்தந்த உபாஸகர்கள் ஸ்வரூபமாய் உபாஸிப்பதற்காகச் சிற்சில குணங்களை விசேஷித்து அநுஸந்தேயங்களாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரத்திலும் பரவ்யூஹாதி ரூப உபாஸநங்களில் குணநியமம் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். பரரூபாதிகளில் த்யேயங்களான குணவிபாகங்களை நிரூபிக்கிறார்—'அவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. **பரரூபத்தில்** - பரவாஸுதேவரூபத்தில் **ஜ்ஞாநாதிகுணங்களாறும்** - ஜ்ஞாநம், சக்தி, பலம், தேஜஸ், ஐச்வர்யம், வீர்யம், என்கிற ஆறு தத்துவங்களும், **வ்யூஹங்கள்** - உபாஸ்யங்களான 'வ்யூஹங்கள்' இத்யாதி - வஸ்து ஸ்திதியில் விகல்பம் அஸம்பாவிதமாகையினால் இப்படிச் சொல்லுகிற பக்ஷங்களுக்கு கதியை நிரூபிக்கிறார்—'நாலு' என்றாரம்பித்து 'வ்யூஹவாஸுதேவ' இத்யாதிக்கு வ்யூஹவாஸுதேவனுடைய உபாஸனத்திலும், பரவாஸுதேவனு

[illegible] ந்த வ்யூஹவாஸுதேவ [illegible] ருதுக்கு [illegible] லஸுஹ்ருதய ஷாணஸோஹ [illegible] [illegible] வ்யூஹமென்கிறது இப்பக்ஷ, 1 [illegible] த்தஷீஷஷாம் க்ரியாஹ் யுக்மஸோஹ [illegible] என்கிற ச்லோகத்திலே ஸங்க்ரஹித்தார் ॥ [illegible] வ்யூஹங்களில் ஷாணக்ரியா [illegible] [illegible] வாஸுதேவ: [illegible] ஹவாந் [illegible] ஹர

[illegible] ஆறு குணங்களை உபாஸனத்தா [illegible] வைத்துக்கொண்டு மற்ற [illegible] சொல்லுகிறதென்று [illegible] வ்யூஹமென்கிறபக்ஷத்தை [illegible] ஷாட்குண்ய: -குணங்களிலே, [illegible] [illegible] -முதலாவது பரவாஸுதேவ [illegible] - பரமாத்மா, தத: - பிறபாடு, க்ரியா - (ஆறு குணங்களை)யுடைய [illegible] பரத்வம், அநிருத்த [illegible], [illegible] - அநந்த குணங்களிலுடைய, [illegible] யுக்மஸோஹ: - இரண்டிரண்டு, [illegible] இரண்டு குணங்களை [illegible] வ்யூஹாதிகளில் [illegible] இப்படி வ்யூஹ ஷாண - ஜ்ஞாந ஸக்தயாதிகள், க்ரியா - [illegible] ஹவாநு - அப [illegible] - ஆறு குணங்களிலே, [illegible] - பரவாஸு [illegible] [illegible] -முதலாகளிலே அநு [illegible] -அப்படி ஹவாநு-பரவாஸு, [illegible] வ்யூஹ-வ்யூஹமாக [illegible] - பலகுடன் சேர்த்த, வ்யோமாக்ஷ -

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-39

ஸி விதநுஷே ஶாஸ்த்ரம் ஐஶ்வர்யவீர்யாத் । ப்ரத்யும்நஸ் ஸர்கதர்மௌ நயஸி ச பகவந் ஶக்திதேஜோநிருத்தோ பிப்ராணஃ பாஸி தத்த்வம் கமயஸி ச ததா வ்யூஹ்ய ரங்காதிராஜ ॥' என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸங்க்ஷேபிக்கப்

ஜ்ஞானத்தினால், **ஸங்கர்ஷணஃ** ஸங்கர்ஷணனாயிருக்கிற, **த்வம்** - நீர், **ஹரஸி** - (பிரளயத்தை) ஸம்ஹாரம் செய்கிறீர், **ஶாஸ்த்ரம்** - ஶாஸ்த்ரத்தை, **விதநுஷே** - போதிக்கிறீர், **ஐஶ்வர்யவீர்யாத்** - ஐஶ்வர்யத்துடன் சேர்ந்த வீர்யத்தினால், **ப்ரத்யும்நஃ** - ப்ரத்யும்நராயிருந்து, **ஸர்கதர்மௌ** - ஸ்ருஷ்டியையும், தர்மத்தையும், **நயஸி** - நடத்துகிறீர், அதாவது ஸ்ருஷ்டி செய்கிறீர், தர்மப்ரவசனம் செய்கிறீர் என்றபடி. **ஶக்திதேஜஃ** - ஶக்தி, தேஜஸ்ஸு, இவைகளை, **பிப்ராணஃ** - தரித்துக்கொண்டு, **அநிருத்தஃ** - அநிருத்தனாயிருந்து, **பாஸி** - லோகத்தை ரக்ஷிக்கிறீர், **தத்த்வம் கமயஸி** - தத்வத்தையும் அறிவிக்கிறீர். ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விஶாகஸ்தம்பமென்று சொல்லப்படுகிற ஒரு பெரிய அப்ராக்ருதமான ஸ்தம்பம் இருக்கிறது. அது நாலு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாகத்திலும் நான்கு பக்கங்கள். நான்கு பக்கங்களிலும் வாஸுதேவாதி ரூபங்களுடன் பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிறார். முதலில் ஜாக்ரத் ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் ஸ்வப்ந ஸ்தானமென்றும், அதற்குமேல் ஸுஷுப்தி ஸ்தானமென்றும், அதற்கு மேல் துரீய ஸ்தானமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஜாக்ரத் ஸ்தானத்தில் இருக்கிற நாலு வ்யூஹரூபங்களில் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்கள், ஆயுதங்கள், வாஹனங்கள், சின்னங்கள், முதலியவைகள் ஸ்பஷ்டமாயத் தோன்றுகின்றன. ஸ்வப்ந ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ரூபங்களில் ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளில் இச்சாமாத்திரமுண்டு. மிகவும் மங்கினங்களான வர்ணம் சின்னங்கள் முதலியவை ஸ்பஷ்டமாக ப்ரகாஶிப்பதில்லை. ஸுஷுப்தி ஸ்தானத்திலிருக்கும் ரூபங்களுக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்தில் இச்சையுமில்லை. ஸ்வாத்மாநந்தத்தை மாத்திரம் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வர்ணங்களுமில்லை. சின்னங்கள் கோடுகளாக இருக்கின்றன. ஆயுதங்களுமில்லை. துரீய ஸ்தானத்தில் ரூபங்களுக்கு ஶரீரம், சேஷ்டாதிகள், ஒன்று

பட்டன. ஜாக்ரதாதிவ்யூஹங்களிலுள்ள விசேஷ ங்களெல்லாம் 1 'ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்த தூரீய ஸத்ருஶ த்யாத்ருக்ரமைருபாஸ்ய: | ஸ்வாமீ தத்கர்ணவர்ணஸஹ: ப்ராக் சாதுர்வ்யூஹம் வஹஸி சதுர்தா ||' என்று ஸங்க்ரஹீதங்களாயிற்று கேசவாதிகளான பன்னி ரண்டு மூர்த்திகளும் வ்யூஹாந்தரங்கள் விபவங்க

விபவ ரூபம்

ளாவன மத்ஸ்யாதிகளான முப்பத்துச்சின்னரூபங்கள் இவற்றில் [illegible]

மிலே உபாஸனம் செய்கிறவனுக்குப் புத்தியை ஸ்வரூபத்தில் லயம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் பகவானும் இந்த வரிசையை யனுஸரித்துப் ப்ரகாசம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சாஸ் த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமானதை ஸங்க்ரஹித்து நிரூபித்தருளுகி றார்—'ஜாக்ரதாதி' என்று தொடங்கும் வ்யூஹங்களில்-ஸ்தான ங்களின் வ்யாக்யாஸங்களில் ஸ்வாமீ - ஸ்வாமியாகிய ரங்க நாதனே, ஜாக்ரத் - விழித்துக் கொண்டிருப்பவன் ஸ்வப்ந -ஸ்வ ப்நத்தை யடைந்தவன் ஸுஷுப்த - ஸுஷுப்தி தசை யடைந்தவன், தூரீய - மூர்ச்சை யடைந்தவன், ஸத்ருஶ-இவர் களுக்கு ஸமானமான, த்யாத்ருக்ரமை: - த்யானம் செய்பவர் களின் வரிசையைப்போல், உபாஸ்ய: - த்யானம் செய்யப்படு கிறவரான நீரும், தத்கர்ணவர்ணஸஹ: - அதற்கு உசிதமான குணம், ஆயுதம், சின்னம், இவைகளை யுடையவ ராய்க்கொண்டு சாதுர்வ்யூஹம் - நாலு வ்யூஹத்தையும், சதுர்தா - நாலுவிதமாக, வஹஸி - தரிக்கிறீர் உபாஸனம் செய்கிறவனுக்கு இந்திரியாதிகளை எல்லா விஷயங்களிலும் வ்யா பரித்துக் கொண்டிருப்பது ஜாக்ரத்தசை ஸ்வப்நத்தையில் வெளி இந்திரியங்கள் அடங்கி மனோவ்யாபாரம் மட்டும் இருக் கிறது மனதின் வ்யாபாரமும் அடங்கித் தன்னிடத்திலேயே தான் லயிப்பது ஸுஷுப்தி தசை தன் தேஹம் முதலியவை களையும் தன்னையும் மறந்து இருக்கும் தசை தூரீயதசை இப்படி உபாஸகனுடைய தசைக்கு அனுகுணமாக உபாஸ்யனான பகவா னும் ரூபங்களைத் தரிக்கிறார் என்று ஸ்லோகத்தின் தாத்பர்யம்

---

1 ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-40

உபாதிகளான வ்யூஹாவதாரங்களொரு ப்ரயோஜநவசத்தா லே விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டன இவ்விபவங்களில் ஸ்வாவோசாதாரணவிசேஷங்களுக் கீடாகத் தான வேண்டின குணங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும வேண்டினபோது ப்ரகாசிப்பித்தும் நடத்தும் இவற்றிலவாஸ்ஸரங்கள் 1 'க்ருஷ்ண ருக் வாணு வைஸ்ரந்' இத்யாதிகளிற்படியே யுத்தங்கள் இப்படியே விபவாவஸரங்களும் கண்டுகொள்வது.

வ்யூஹாவஸரங்கள்-வ்யூஹத்திலிருந்து உண்டாகிய உட்பிரிவுகள் வஸூதேவாதி பத்மநாபன் எனகிற ரூபம் முதலான முப்பத்தெசினை - முப்பத்தும் மேலெல்லையும் ஸம்ஹிதா பேதங்களில் முப்பத்தாறு என்றும், முப்பத்தெட்டென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் பொதுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இவைகளில் அவதாரங்களைத் தனித்து எடுத்துச் சொல்லாமல் அருளிச் செய்கிறார்—' இவற்றில் ' என்று ரம்பித்து ப்ரயோஜநவசத்தாலே - ஆஸ்ரயண ஸௌசாயம், ஸௌலப்யம், முதலிய ப்ரயோஜனங்களிலே இந்த விபவ ரூபமாகிய வ்யூஹாவதாரங்களில் போல் ஞானாதியமில்லையென்று ளிச் செய்கிறார்— இவ்விபவங்களில்' என்றாரம்பித்து அவவோ' இத்யாதிகுச் சில குணங்களை ப்ரகாசம் செய்வது, சிலவற்றை மறைப்பது, இவைகள் தாம ஸத்தினால் உண்டாகாதபடியினால் ஜீவாத்ம ஸாமயம் ஸங்கேசத் தோன்றாது என்பதற்காக ஸா வேஸவரன் தன்னிப் சைக்கிறேலே அந்தந்தக் காயங்களுக்குத் தக்கபடி குணங்களின் ப்ரகாசத்தையும், மறைப்பதையும் செய்கிறான் என்று தாத்பர்யம் ' காயவிசேஷங்க 'ளா வது ஸாதுசம்ரக்ஷண பக்தியை வருந்தி செய்வதும் அஸு ராதிகளை மோஹம் செய்வதும் இவற்றில் அவதாரவிசேஷங்கள்-விபவாவதாரத்தில் உட்பிரிவுகள் க்ருஷ்ணாவாணி - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய ரூபங்கள், அஸம்வ்யாதி - கணக்கிட முடியாதவைகள் இப்படியே விபவாவஸரங்களும் - மற்ற அவதாரங்களில் உட்பிரிவுகளும் விபவாவதாரத்தின் உட்பிரி

---

1 ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம்.

[illegible] விரு [illegible] தாலும் [illegible]
[illegible] நிற
[illegible]
[illegible] யாமி [illegible]
[illegible]
[illegible] என்கிறபடியே [illegible]
[illegible] யுடையவும் [illegible]
[illegible]

[illegible] சில ஸ்ரீவா
[illegible] ஸ்ரீவாச [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] இ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தானே- [illegible] அவர்கள் [illegible]
[illegible] இ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இந்த [illegible]
[illegible] இரு [illegible]
[illegible] யுடையவும்
[illegible]
[illegible]
[illegible] இந்த
[illegible]
[illegible] களிலே - [illegible]
[illegible]
1 [illegible]

ரூபவிசேஷத்தைக்கொண்டு நிற்கிற நிலை அந்தர்யா மித்வம் இது ஸர்வாந்தர்யாமியான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை யோகாப்யஸிக்க இழிவாகத் துறையாக 1 'அஷ்டாங்கயோகஸம்பந்நா: ஹ்ருத்பத்மநிரதாத்மந: | யோகிநாமதிகார: ஸ்யாத் ஏகமூர்த்தௌ ஹ்ருதேசயே ||' இத்யாதிகளிலே சொல்லுகையாலே அந்தர்யாமிரூப

ஶ்ருதிகளில் எங்கும் நிறைந்த திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை அந்தர்யாமியென்று சொல்லியிருந்தாலும் இந்த ரூபத்தை அந்தர்யாமி என்று சொல்லுவதற்குக் காரணத்தை அருளிச்செய்கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து. ஸர்வாந்தர்யாமியான - எங்கும் நிறைந்ததான, அப்யஸிக்க - உபாஸனம் செய்ய, இழிவாகத் - ஆரம்பிப்போர்க்கு, துறையாக - மார்க்கமாக, அதாவது அந்தர்யாமியான ஸ்வரூபத்தை உபாஸனம் செய்வதற்கு த்வாரமாக இருப்பதினாலே இந்த ஹார்த்த ரூபத்தையே அந்தர்யாமி ரூபமென்று சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். இதில் ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'அஷ்டாங்கயோக' என்றாரம்பித்து. அஷ்டாங்கயோக - யம, நியம, ஆஸந, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, தாரணா, த்யான, ஸமாதி, என்கிற எட்டு அங்கங்களோடு கூடிய யோகத்தில், ஸம்பந்நா: - ஸித்தியடைந்தவர்களாயும், அதாவது ஆத்மாவலோகனத்தைப் பெற்றவர்களாயும் என்றபடி, ஹ்ருத்பத்மநிரதாத்மந: - ஹ்ருதயபத்மத்திலிருக்கிற பகவானை ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடன் கூடிய மனதையுடையவர்களாயிருக்கிற, யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு, ஏகமூர்த்தௌ - ஒரு மூர்த்தியாகிய, அதாவது ஒரு மூர்த்தி என்று சொல்லப்படுகிற, ஹ்ருதேசயே - ஹார்த்தனான பகவானிடத்தில், அதாவது அவனை ஆராதிப்பதில், அதிகார: - அதிகாரம், ஸ்யாத் - உண்டாகும். இந்த ப்ரமாணத்தில் பரிபூர்ணனான பரமாத்மோபாஸனத்தைச் சொல்லி அதற்குபாயமான ஆசாரத்தோடு கூடிய பகவதாராதனம் செய்யவேண்டுமென்று நிரூபித்து, அதை ஏகமூர்த்தி என்றும் பிரித்து, ஹார்த்தரூபத்தை 'ஏகமூர்த்தி' என்று ஏகமூர்த்தியாகச்சொல்லி, இதில் அதிகாரமில்லாத

---

1 ஸ்ரீஸாத்வத ஸம்ஹிதை-2-7,8

இப்படி யவ ரவி ... வகைகளெல்லாம் ... தவகக ... பெற்றிருக்கும் இவ்வவ ... ஜ்ஞா ... இவ ... காரணமென்னும்,

... அதிகாரம் ... இப்படி அவதாரங்களை அருளி ... ரூபங்களும் ... ரூபமென்றருளிச் செய்கிறார் — இப்படி ... கைங்கர்யங்களோடே — ... ஸம்பந்தமில்லாத ... இதை அறி ... இப்படிப் பட்டிருக்கும் ... இவ்வவதாரங்கள் ... 'வை ஷ்ண' ... ஞான ... இது 'ஷேத்ஜி ஜேத்ர் ...' 'ஷேத்ஜி' ... ஸ்வயங்கள் ... ஸ்தான ... குண பரிஸரமான ... சொல்லப்படுகிறது 'இவவி ...' ... ஆத்மஸ்வரூபம் ... அபகத் ... ஸ்வாதந்த்ர்ய ... செய்துகொண்டு அவதரிக்கிற ... 'இவற்றிற்கு' இ...

யஜ்ஞரக்ஷணம் பண்ணவேண்டும் காலமே காலமென்றும், ஸாதுபரித்ராணாதிகளே ப்ரயோஜநங்களென்றும், இவ்வர்த்தம் தெளிந்த ஜ்ஞாநவாஸிப்பாராக அநேகஜந்மத்திலே ஸ்வாதிகாராநுகுண ஸந்நிஹிதாவதாரவர்த்தியாலே ஜந்மாந்தரம் ஸஹியாதே ஸ்தோத்ராகலாமென்றும் 1 'பஹூநி மே வ்யதீதாநி' என்று தொடங்கிய ஶ்லோ-

'ஸம்ஸாரோத்தாரயிதா' என்பது ஸங்க்ரஹீதா அங்கு 'ஶ்ரேயா' ஶப்தம் 'ஶ்ரேயஸ்தாவ்யாதாநம் ஜ்ஞாநம்' இத்யாதி நிகண்டுவின் படியே ஸாகல்யமாகிற ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது 'யஜ்ஞரக்ஷணம்' இத்யாதியினால் 'யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத। அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம்॥' என்பதினர்த்தம் ஸூசிதம் 'ஸாதுபரித்ராணாதிகள்' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' ஶப்தத்தினாலே துஷ்டர்களின் விநாஶம் குறிக்கப்படுகிறது இத்தால 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம்। தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே॥' என்பது ஸங்க்ருஹீதம் 'இவ்வர்த்தம்' இத்யாதியினாலே 'ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:। த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந॥' என்பதின் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது 'தெளிந்த ஜ்ஞாநவாஸிப்பாருக்கு' என்றது 'ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத:' என்பதின் தாத்பர்யம் 'ஸ்வாதிகாராநுகுண ஸந்நிஹிதாவதாரவர்த்தியாலே' என்பதினாலே பக்தி ப்ரபத்திகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தமாகாது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இவ்வவதாரரஹஸ்ய சிந்தனம் பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை ஸரியாக முடிவுபெறுமளவும் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பாபங்களை நிவ்ருத்தி செய்கிறது ஆகையினாலே ஒரே ஜந்மத்திலேயே உபாயம் பூர்த்தியாகிறதாகையினாலே அடுத்த ஜந்மமில்லாமலே மோக்ஷமுண்டாகிறது ஆகையினாலே இந்த அவதாரரஹஸ்ய சிந்தனம் அடுத்த ஜந்மத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடிய உபாயபூர்த்திக்குக் காரணமாகிறது என்றபடி 'ஜ-

1 கீதை-4-5

ஶ்லோகத்தாலே கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தான். இது **ஸ்தஜ்ஞ ஹ்ருவத்திநிஷ்ணுக்கு ஶரண்யகுணவிஶேஷ ஜ்ஞாநோத்பவத்தாலே உபாயாநுஷ்டாநக்ஷணத்திலே ஸஹாவிஶ்வாஸாதிகளை ஸ்வீகரித்து ஸ்வகாரகமாம். இப்படியே ஸ்வதந்த்ரமாம் மிறுக்கற மோக்ஷத்தைத்**

என்னக்கு, **ஸஹகாரி** - அநேகங்களான (ஜன்மங்கள்), **ஸாதநி** - முன்னால் உண்டாயின இந்த அவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞானம் பராபக காரணத்தையும் ஸ்வபாவத்திலேயே 'போக ஜ்ஞானம் பராபக காரணத்தையும் ஸ்வபாவத்திலேயே போக் கடிக்கக்கூடிய ஶக்தியையுடைய ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்துக்கு எப்படி ஸஹாயமாகிறது என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து **ஸ்தஜ்ஞ ஹ்ருவத்திநிஷ்ணுக்கு** - பக்தியோகத்திற்கு அங்கமாகவல்லாமல் நேராக மோக்ஷமாகிற பலத்திற்காக ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனுக்கு **ஶரண்யகுணவிஶேஷஜ்ஞாநோத்பவத்தாலே** - ஶரண்யனுடைய பரவாநுடைய ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்ய காருண்யாதி ஶரண்யத்வோபயுக்த குணவிஶேஷங்களை யறிவதினாலே, **ஸ்வீகரித்து** - தருடமாயிருக்கிற, அதாவது ப்ரபத்தியை யநுஷ்டிக்கும்பொழுது மஹா விஶ்வாஸம் தருடமாயில்லையாகில் மஹா விஶ்வாஸம் வரும் வரையில் பலம் விளம்பிக்குமாகையினால் ஜந்மாந்தராதி ஸாபா வனையுமுண்டு. அப்படிச்சில்லாமல் பின்னால் ஒரு ஸாயப்ருதிலும் கலக்க முடியாதபடியான மாஹவிஶ்வாஸத்தைப் ப்ரபத்தி அநுஷ்டான காலத்தில் உண்டாக்கி ஶீக்ரமாக உபாயம் யதாவத்தாக முடிவுபெறுவதற்கு (பலபாயந்தமாவதற்கு), இது காரணம் என்று தாத்பர்யம். விபவாவதாரங்களில் இந்த உபகாரம் ஸம்பவித்தபோதிலும் அர்ச்சாவதாரத்தில் இந்த ப்ரயோஜனம் ஸம்பவிக்குமோ? நம்மால் செய்யப்பட்ட பாராசருத்தமான அர்ச்சை தயாஜ்ஞாசக்த்யாதி விஷயமாய்க் கொண்டு நிவர்த்தகமாகுமோ? அதில் கலந்திருக்கும் அபராதருத்பாடும் ஶாஸ்திரைக வேத்யமாகையினாலே பாருபாம் முதலியவைகளுக்குத் துல்யமாகையினால் நிஷ்ப்ரயோஜன மன்றோ? என்கிற முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்— 'இப்படியே' என்றாரம்பித்து **மிறுக்கற** - ப்ரயாஸமில்லாமல் தயாஜ்ஞாசக்த்திகளுக்கு ஸுலபமாய விஷயமாயிருக்கிற இந்த

தருமென்னுமிடத்தை 1 'ஸ்வாஶ்ரிதம் ஹ்ருதி ஶோபி விசேஷணஶுத்தவேதாநீஷாம்| க்ருத்வா த்வா ஹ்ருத்வா ஸ்வாதாரம் த்யேயம் ஸேவ்யம் யஜேந்த்ரம் விஷ்ணுமேவ| விமுக்தஶ்வாஸதோஷஸ்ஸ ஸ்வா தேவ ஸஹஸ்ராம்ஶுமிவ ஸூர்யம்' என்று ஸ்ரீபராசர

பராசருத தரவயமயமாள ரூபமே அபராசருத தரவயத தோடு கலந்திருப்பதிலே அது செய்யும பரமோஜனத்தை யும் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் இதற்கு பரமாணம நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸ்வாஶ்ரிதம்' என்றாரம்பித்து ஸ்வாஶ்ரிதம் அழகிய ரூபத்தோடு கூடியதாயும், ஹ்ருதி ஶோபி - பரஸ்பரமான முகம், கண், இவைகளை யுடைய தாயும், த்வா - தனக்கு, ஹ்ருத்வா - பரீதியைக் கொடுக்க கூடியதாயுமிருக்கிற, விசேஷணம் - பகவானுடைய ஸ்வ ரூபம் - பிம்பத்தை, ஸ்வாதாரம் - தகசம் வெவளி, முதலியவைகளினால், க்ருத்வா - செய்து வைத்து தம் - அதை, த்யேயம் - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும், தம் - அதை, ஸேவ்யம் - ஸேவிக்க வேண்டும், தம் - அதை (குறித்து), யஜேந்த்ரம் - யாகம் செய்ய வேண்டும், தம் - அதை, விஷ்ணு மேவ - தயானம் செய்ய வேண்டும், ஶ்வாஸ - போக்கடிக்கப் பட்ட, தோஷஸ்ஸ - தோஷங்களை யுடையவனாக கொண்டு, ஸஹஸ்ராம்ஶுமிவ - பரப்ருஹ்ம ஸ்வரூபமாகிய, ஸ்வா தேவ - அந்த ரூபத்தையே, விமுக்தி - அடைகிறான் இத்தால் இது வே பரமாத்ம ஸ்வரூபம் என்றனுஸந்தானம் செய்யவேண்டு மென்பது தயோஷிதம் அப்படியே ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரி கையில் 'ஸ்வரூபஸாம்யாதிபேவி வாஸுதேவஸ்வாஸா பேஸ் டிஸ்டுதம்| யதா ஸ்வாதீனம் ஸ்வா தேவ ஸஹஸ்ராம்ஶுமிவ' இதி' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இங்கு 'ஸஹஸ்ராம்ஶுமிவ' என்பதற்கு அந்த அபராசருத ரூப மும் இதுவும் பிரிக்க வொண்ணாதபடி சேர்ந்திருக்கிறது என்று தாதபர்யம் பரபத்தி ஶாஸ்த்ரத்திற்கு விசேஷ பரவர்த்தகராக ளான ஆழ்வார்களும் இதையே விசேஷமாக அனுஸந்தித்து

1 விஷ்ணுதர்மம்-13-16

ஹமவானருளிச்செய்தான். ஆழ்வார்களு மிவ்வவதார ரஹஸ்யத்தையு மவதார வைலக்ஷண்யத்தையும் ஊர்வரமாக வசஸ்ஸித்திக்குப் பேரணியாகப் ஸாரஸ்வத்தைக்கண்டு போந்தார்கள். இப்படியிருக்கிற விஷ்ணுபத்நி தனக்கேற்றத்துக்குப் ஸர்வாஹமாகப் பண்ணினும் வ்யாபாரங்கள் ஸகலஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரமோக்ஷ ப்ரதாநாதிகள்.

ஸம்பந்தஸ்வ நிரூபணம்

இவ்விஷ்ணுநா 1 'நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ' உக்த்யாதிகளிற்படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும் ஸஹதர்மசாரிணியாகக்கொண்டே யிருக்கு மென்னுமிடத்தை 2 'தவேஷ

இது அப்படிப்பட்ட பரமதயாளினுடையது என்பதற்காக பரநபக்ஷத்தையும் சில இடங்களில் அநுஸந்தித்திருக்கிறார் என்று அருளிச்செய்கிறார்—'ஆழ்வார்களும்' என்று தொடங்கி. ஊர்வரமாக-அதிகமாக பேரணியாக - மூலராமாயணமாக ஸந்தி ஸ்பஷ்டம் பாகும் திருவுள்ளம் பற்றி பரவசத்தை அருளிச்செய்கிறார்— 'இப்படியிருக்கிற' என்று தொடங்கி 'தனக்கேற்றதுக்கு' இத்யாதியினால் பரிபூர்ணனான ஈச்வரன் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைச் செய்வதற்குக் காரணம் தயாதிகளும் 'ஸ்ரீ' பதத்தினால் அந்த பரஸம்பந்தமன்றோ குறிக்கப்படுகிறது

இப்படிப் பொதுவாக ஈச்வர தத்வத்தை நிரூபித்து அதின் உட்பிரிவாகிய லக்ஷ்மியின் ஸ்வரூபாதிகளை நிரூபிக்கவேண்டுமிடத்தில் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட ஈச்வரதத்வத்தின் ஸ்வரூபாதிகளைப்போலவே இவளுடைய ஸ்வரூபாதிகளும் என்று சொல்லும்படிக்கு அப்படிப்பட்டதத்வம் உண்டு, அவள் ஸாம்யாகாரத்தாலும் ஈச்வரனுக்கு ஸமமானவள், என்கிற விஷயங்களில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்விஷ்ணுநா' என்று தொடங்கி. ஜகந்மாதா - லோகங்களுக்குத் தாயாராகிய, ஏஷா-இந்த, ஸ்ரீ:-லக்ஷ்மி யானவள், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, நித்யைவ - எப்பொழுது மிருக்கிறாள், அநபாயிநீ - விட்டுப் பிரியாதவள், ஸர்வாவஸ்தையிலும் - உபாய தசை உபேய தசை, காரண

---

1 வி-பு-1-22-53 2 ஆள - ஸ்தோ-4

ஸ:', 1 '**ஶாதாவிதா**' என்கிற **ஶ்லோகங்களிலே பூர்வகார விசேஷத்தாலே ஸாக்ஷாத்தாக விசேஷித்துச்** சொல்லப் பட்ட ஸர்வாஸர்வாஜ்ஞ ஸஹ்ருஸங்களிலே தெளிந்து கொள்வது. இவ்விடத்தில் **ஞ்யாயஸ்த்வமும், புருஷகாரத்வாதிகளும்** எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும்

த்வம், அவதார தசை முதலிய எல்லாத் தசைகளிலும் பராஸர பராங்குசர்களின் ஆப்ததமத்வத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— '**தச்ச**' என்றாரம்பித்து **உபகாரவிசேஷத்தாலே** - அவரவர்கள் செய்த உபகாரத்தினாலே, அதாவது அந்தந்த ஶ்லோகங்களில் அவரவர்கள் செய்த உபகாரமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். '**ஓஹ்வஸங்களிலே தெளிந்துகொள்வது**' என்பதற்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம், திருவாய்மொழி, முதலியவைகளில் இவர்கள் விஸ்தாரமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அதைக் கண்டு கொள்வது என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸாமாசாரத்தாலும் ஸத்ருஶை என்பது உபபந்நமாகுமோ? பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமும், எம்பெருமானுக்குத் தண்டதரத்வமும், அதற்கு உபயுக்தங்களான காருண்ய ஸௌர்யத்வாதிகளும் அங்கீகரிக்க வேண்டாவோ? எம்பெருமானுக்குப் புருஷகாரத்வமும் பிராட்டிக்குத் தண்டதரத்வமும் ஒப்புக் கொண்டால் அநவஸ்தாதி தோஷங்கள் வாராவோ என்னில்? இதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — '**இவ்விடத்தில்**' என்றாரம்பித்து '**புருஷகாரத்வாதிகளும்**' என்கிற இடத்தில் '**ஆதி**' பதத்தினால் ம்ருதுத்வம், பதிசேஷத்வம், முதலியவை ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன. கூறாக **விபஜித்த**-அவரவர்கள் பாகமாகப் பங்கு பிரித்துக்கொண்ட '**விபாகோ நாம த்ரவ்யஸமுதாயவிஷயாணாமநேகஸ்வாம்யாநாம் தத்ததேகதேஶேஷு வ்யவஸ்தாபநம்**' என்று மிதாக்ஷரியில் வ்யவஹார காண்டத்தில் விபாக என்னும் பதத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது சில த்ரவ்யங்களின் ஸமுதாயத்தில் அநேகம் பேர்களுக்கு ஒரே விதமான ஸ்வாமித்வம் ஏற்பட்டிருக்க, அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்வாமித்வத்தை அந்த த்ரவ்யங்களின் ஏகதேசத்தில் மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளுகை என்றர்த்தம். ஆகையினாலே

---

1 **ஆ. ர - ஸ்தோ-5**

கூறுக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள் உபதிஷ்டோபாயோபா யாந்தரத்திற் காட்டில் அதிஷ்டோபாய யோபாயாந்தரத்துக்கு விசேஷம் ஸ்வத: ஸாத்த்யமென்று உவரருளிச் செய்த

இங்கு எல்லாக் குணபரணிரும் பிராட்டிக்கும் எம்பெருமானுக்கும் பாத்யதை இருந்தபோதிலும் இவைகளை எங்கேயுத்தில் பாத்யதையைப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது '**விபஜித்த**' என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலேற்படுகிறது இத்தால் எல்லாவித்தக் குணங்களும் இருவருக்கும் இருந்தபோதிலும் ரஸானுபவத்திற்காகப் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் நம்பாதிதம் **உபதிஷ்டமான**' இத்யாதி—வேதங்களில் பரகருதி பாகத்தில் எல்லா அங்கங்களையும் நேரிலேயே நிருபித்து விகருதியாகங்களைச் சொல்லும்பொழுது பரகருதி யாகத்தைப் போலச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது எந்த இடத்தில் எல்லாத் தர்மங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதற்கு '**உபதிஷ்டோப யோபாயாரம்**' என்று பெயர் அப்படிக்கில்லாமல் கீழ்ச் சொல்லியதைப்போல என்று சொல்லியிருப்பதற்கு '**அதிஷ்டோப யோபாயாரம்**' என்று பெயர் இங்கு பரகருதி பாகத்தைக் காட்டிலும் விகருதிபாகம் வேறொன்று? என்று ஸம்பம உண்டாகில் எப்பொழுது அதைப்போல இதைச் செய் என்று அதிதேசம் செய்திருக்கிறதோ அதினாலேயே ந்யாயாந்தரங்களை அபேக்ஷிக்காமலே இவை இரண்டுக்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமுண்டென்பது ஸித்தம் என்று பூர்வமீமாம்ஸையில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதைப்போல '**யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு: ததைவேயம் த்விஜோத்தம**', '**நித்யைஷா அநபாயிநீ**' என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய குணங்களை நிருபித்துப் பிராட்டி அதற்கு ஸமமான குணங்களையுடையவளென்று சொல்லியிருப்பதினால் '**அதிஷ்டோப யோபாயாரம்**' பிராட்டி, '**உபதிஷ்டோபயோபாயாரம்**' பகவான் என்பதேற்படுகிறது ஆகையினால் இவர்களுக்கு ஸ்வரூபத்திலேயே பேதம் பராமர்ஞ்ஞதர மன்றிக்கே ஸித்திக்கும் எல்லாக்குணங்களும் இருவர்களுக்குமுண்டு ஆனாலும் இவர்கள் கூறுகப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்னில் ஸ்வரூபத்திற்கு ஸ்வரூபமப்ரமாணம் என்று பொருத்து

துக்கும்படி விலக்ஷணத்தால் வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம் இது 1 'ய்வகாதிரள த்ருஷி' என்கிற ஶ்லோகத்திலே விவக்ஷிதம் 2 'இறை நிலையுணர்வரிது'

மீமாம்ஸா ந்யாயத்துக்கு விரோதம் வருகிறதே என்று ஶங்கை தயோதிதம் 'உவா' என்றது மத்யஸ்தகரான மீமாம்ஸகர்கள் **'இப்படி விலக்ஷணத்தால் வந்த வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம்'** இத்யாதிக்கு **'வஸ்து: ஸ்வரூபம்'** என்பதற்கு ஸ்வரூபத்திலேயே பேதம் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்யமல்ல இப்படி அதிக்ரமம் செய்ததினாலேயே வேறு ப்ரமாணம் ந்யாயம் முதலியவைகளினால் நிரூபிக்காமல் பேதம் ஸித்திக்கிறதென்பதில் மாத்திரம் தாத்பர்யம் ஆசையினால் இது இந்த விபாகத்தினால் வந்த பேதத்தையே குறிக்கிறது இந்த விபாகமும் இவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தினாலேற்பட்டது என்பதை சொல்லுகிறபடியினாலே விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் இங்கும் ப்ரமாணபராமர்ஶமில்லாமலே இந்த பபேதம் ஸித்திக்கிறபடியினாலே **'வஸ்து: ஸ்வரூபம்'** என்னகருத்தையில்லை என்று திருவுள்ளம் **'வைஷம்யத்திலே தாத்பர்யம்'** என்பதற்கு இந்த வைஷம்யம் ப்ரமாணநிரபேக்ஷமாக ஏற்படுகிறது என்று அபிப்ராயம் இப்படி இந்த விபாகம் இவர்கள் இருவரும் ஸம்மதித்துச் செய்தது சொன்னதென்பதற்கு ஸம்ப்ரதாயிகமான ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார் — **'ய்வகாதிரள'** என்று ஆரம்பித்து **'ய்வகாதிரள த்ருஷ்ட்யாவஸ்தா ஸத்ரூபௌ நஷ்டிராகாதீநு க்ருகா ஸமவதி ஶ்ரோணாநு வாஙுவாஸு கயி ஹ்ஜீவெக்கஸநாதிஷ வதிவாராய்ய கரௌணா கஸ ஸாதீநா ஜொகநு ஸ்வதி யாவயொ ராதிஷிடீ'** என்று பூர்ண ஸம்லோகம் யௌவனம் முதலிய குணங்களெல்லாம் உங்கள் இருவருக்கும் ஸமானமாயிருக்க ஒருவருக்கும் கீழ்ப்படியாமை, ஸௌலப்யம், தைர்யம், முதலிய புருஷார்த்தங்களுக்கு அவஸ்யம் வேண்டிய குணங்களை பகவானிடத்தில் வைத்து, ஸதீகளுக்கு ஸ்வாபாவிகமான மார்த்தவம், தயை, பாரதந்த்ர்யத்தால் கீழ்ப்படிந்திருக்கும் தன்மை முதலியவைகளை, உம்மிடத்தில் வைத்துச்சொன்னபடி அனுபவிப்பதற்காக ஜனங்களிருவர்

---

1 ஸ்ரீ குணரத்னகோசம் - 34   2 திருவாய்மொழி-1 3 6

என்றுழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலேயேதேனுமொருவர்யா கிவஷ்டமாகாது [1] 'க்ருஷாநஷ்ட்ராம் ஷுத்: கேவிதக்ருஷாம் ஷுத்ரு க்ருஷ்ணுவெகே' என்கிறபடியே தக்ஷ்வாணீத்துத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் ஸாயிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயிறே நாம் ஷேராணஷாணராயப் போருகிறது ஆகையாலிவ்வீஷ்ராதக்வத்தையு மீஷி

களுக்குள் ஏற்பட்ட பிரிவு இது என்று தாத்பர்யம் இறை - ஈஸ்வரனுடைய, நிலை - ஸ்திதியின், உணர்வு - அறிகை, அரிது - அஸக்யம் 'ஆழ்வாரருளிச்செய்த நிலத்திலே' இத்யாதிக்கு 'மயர்வறமதிநலமருளினன்' என்கிறபடியே இவ்விஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞனை ஆழ்வார் ப்ரமாண ப்ரதிபந்நமானபடியே யறியவேண்டிய தே தவிர யுக்திகளினால் ஈலபிக்கமுடியாது என்றருளிச் செய்ய திருக்குறும் இடத்தில் அஜ்ஞராயான நாம் கிஷப்ரயோஜனமான கிரப்ந்தங்களைச் செய்யலாகாது என்று தாத்பர்யம் இந்தத் தத்வங்களில் யுக்திகளினாலே வாஸ்தவார்த்தை அறியத்தக்கச் ஸக்தியுமுடையவனா யிருந்தும் ப்ராமாணிகத்தைக் கொண்டே நிரூபிக்கிறோம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'க்ருஷாநஷ்ட்ர து' என்றாரம்பித்து அன்றிகே அப்படி வருந்தி கிரப்ந்தம் பண்ணயத்தனித்தால் அதிலும் நமக்கு ஸக்தியில்லாமையினால் இல்லை, நமமிஷ்டத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஸக்தியுடையவராக இருந்தபோதிலும் வஸ்து ஸ்திதியைச் சொன்னோம் என்றருளிச் செய்கிறாராகவுமாம்—'க்ருஷாநஷ்ட்ராது' என்றாரம்பித்து தத்: - ஸ்வர்ணங்கம் முடிந்த பிறகு, தத்ரு - அந்தத் தாமபுத்திருடைய யாக ஸாலையில் க்ருஷாது - அல்பங்களான, க்ஷட்ராது - ஆதங்களை, கேவிக்ஷ - சிலர், க்ஷக்ருஷாது - பெரியதுகளாக, க்ருஷ்ணுவெத - செய்கிறார்கள் நினைத்ததெல்லாம் - ப்ராமாணிகமாகவோ அப்ராமாணிகமாகவோ நினைத்த எல்லாவற்றையும், ஸாயிக்கலாயிருக்கச் செய்தே-ஸ்தாபிக்கக்கூடிய ஸக்தி உடையவனாயிருக்கச் செய்தே இப்படி ப்ரமாணங்களில் சொல்லியபடி ஈஸேஷிதவ்ய தத்வங்களைத் தெளியவேண்டிய தவஸ்யமானாலும் புவனகோஸங்கள்,

1 பார ஸபா-39-5.

[illegible] ப்ராப்யம். இவ்விடத்தில் ஸ்வயத்நங்களும் வேண்டா, அதுக்கு [illegible] ஸாதநங்களைப் போலே ஸ்வதந்த்ர ஸாதநங்களான [illegible] வேண்டா, [illegible] மான [illegible] கோடுவோர் வழி முதலாக வேண்டுவன தெளியுமாப் போலே [illegible] விவேகத்தை [illegible] இது [illegible] மாகைக்காக இவை [illegible] ன்றது

[illegible] இவ்விடத்தில் [illegible] இவ்விடத்தில் - [illegible] ங்கள் - [illegible] ஸ்வதந்த்ர ஸாதநங்கள் [illegible] - [illegible] [illegible] கோடுவோர் - [illegible] வேண்டுவன தெளியுமாப்போல [illegible]

இப்படி மூன்று தத்வங்களாக வகுத்தது விஷித தாறபோலே ஸர்வ விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே ஸ்ரீஸ்வாமனேக

தத்வங்களில் ஏறவும் சுருங்கவும் பக்ஷாந்தரம் ...பாகங்களின் தாத்பர்யம்

தத்வமாக ஸமஸ்பாக ...ரும், ஸம்ப்ரதிபத்திகளை ஆத்மாத்மாக்களை உபயோக வேவ்யங்க ளென்றுறபோலே இரண்டும் ஜீவத்வமாக வகுப்பாகும், ஈக்ஷ்ணமீக்ஷகன் ஹேயமுபாதேய மென்றிப்புடைகளிலே ஸர்வத ஷயம ஜீவத்வமாக ஸங்க்ரஹிப்பாகும், முன்பு சொன்னபடியே ஸர்வஞ்ஞம் ஷஸ்வங்களென்று விவேகிப்பாகும், ஈஹஸ்ஸ ஶாஸ்த்ரங்களிறபடியே ஸத்வஸ்தாயிவிஞ்ஞாதிகள பண்ணுவாகும், அவ் வோஜ்ஞா நாநுஷ்டாந ஸந்திஷ்டாரவங்களான ஸம்யா

'இது' என்றாரம்பித்து இது-இத்தத்வவிவேசம் ஸந்திஷ்டமா கைக்காக - ஸ்திரமாய் நிற்பதற்காக, அதாவது பரதிவாதிகளி னுடைய யுக்திகளாலே ஈலக்கப்படாமலிருப்பதற்காக என்று தாதபாயம் விரிவுகள - விஸ்தாரமாக நிருபிக்குற ஶாஸ திரங்கள் தத்வங்கள் ஒன்றென்றும், இரண்டென்றும், அநேகங் கே நிரூபித்திருப்பதற்கு, இங்கு மூன்று தத்வங்கள் என்று நிர்த்தாரணம் செய்திருப்பதற்கும் தாத்பாயம் அருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்றாரம்பித்து ஸர்வ விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே- சேதனாசேதனங்களை ஶரீரமாக வுடையவனாயிருக்கிற ஆகாரத்தி னாலே ஏகத்வம் - ஒரு தத்வம் இது ஸ்ரீபாஷ்யாதிஸித்த தாஞ்ஜனத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'அவவோஜ்ஞா நாநு ஷ்டாந' இத்யாதிக்கு அப்படித் தெரிந்து கொள்ளுவதிலை அத்தற்குந் கருந்த அநுஷ்டானங்களும் அநுஸந்தானங்களு மாகிற ப்ரயோஜன விஶேஷங்கள உண்டென்று அறிந்துகொள் ளவும் என்று தாத்பாயம் அதாவது தத்வம் ஒன்றென்று நிரு பித்திருப்பதற்கு ப்ரபஞ்சங்கள் எல்லாம் அவனுக்குப் பரர்நீனம், அவனொருவனுமே ஸ்வதந்திரன் என்கிற ஜ்ஞானத்தின் பாரிஷ் டையும், இரண்டென்று நிரூபித்திருப்பதற்குக் தேஹாத்ம ஆத்மாவாய், உபாயமும் ப்ராப்யமும் ஈஶ்வரனே, ...

ஜ்ஞ விசேஷங்களைக் கண்டுகொள்வது 1 'சாஸ்த்ரஜ்ஞா நம் பஹுக்லேசம் புத்தேஶ்சலநகாரணம் | உபதேசாத் ஹரிம் புத்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு ||' என்கிறது உபயுக்தமான ஸாரத்தைக் கடுக ஶ்ரவணம் பண்ணி க்ருஷிபண்ணாதே யுண்ணவிரகுடையவன் க்ருஷி ஷிஞ்ஜையை விடுமாப்போலே விரிவுகளைக் கைவிட்டான

ஸ்வரூபாநுசிதம் என்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், நான்கு என்று நிரூபித்திருப்பதற்கு அநுபசித்தவ ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், ஹேயோபாதேயாவிபாக ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், ஆநந்த பஞ்சாஷ்டாந்த நிரூபணங்களுக்குச் சிற அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும், எழு பதார்த்தம் என்றதற்கு ஸ்வாதீந கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வம், ஸ்வார்த்த கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம், இவைகளை நிவ்ருத்தி செய்கிற ஜ்ஞான பரதிஷ்டையும் ப்ரயோஜனபரம் என்று தாத்பர்யம் இப்படி தத்வத்ரயங்களை அவச்யமறிய வேண்டுமென்பதற்கும், 'உபதேசாத்தரிம் புத்வா விரமேத் ஸர்வகர்மஸு' என்று சொல்லியிருப்பதற்கும் தாத்பர்ய விரோதமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்— 'சாஸ்த்ரம்' என்றாரம்பித்து. சாஸ்த்ரஜ்ஞானம் - சாஸ்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுதல், பஹுக்லேசம் - அதிகக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, புத்தே: - புத்தியின், சலநகாரணம் - சலிப்பதற்குக் காரணம், (ஆகையினால்) உபதேசாத் - ஆசார்யர்களின் உபதேசத்தினாலே, ஹரிம் - பகவானை, புத்வா - அறிந்து, ஸர்வகர்மஸு - எல்லாக் காரியங்களிலிருந்தும், விரமேத் - ஓய்வு அடையவேண்டும். இதற்கு அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான தத்வத்ரயங்களைப்பற்றிய ஜ்ஞானத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டாமென்பதில் தாத்பர்யமல்ல. சாஸ்திரம் முதலியவைகளில் பரிசயப்பண்ண இஷ்டமும் சக்தியும் இல்லாதவன் உபயுக்தமாய் அவச்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்களான அர்த்தங்களை சீக்கிரத்தில் தெரிந்துகொண்டு உபாயத்தில் த்வரைப்படவேண்டும் என்பதில் தாத்பர்யம். இதற்கு உதாஹரணம் அருளிச் செய்கிறார்— 'க்ருஷிபண்ணாதே' என்றாரம்பித்து. 'ஸர்வகர்மஸு', என்பதற்கு எல்லாக் காரியங்களையும் விட்டுவிடவேண்டும் என்ற

1

ஶாஸ்த்ராப்யாஸாதிகளிலுபர்தனுபக் கடுக சௌக்ஷாவாயத்திலே மூள ஶாஸ்த்ரமென்றபடி

உபயுக்தேஷு வைஶத்யம் த்ரிவர்க்க நிரபேக்ஷதா ।
கரணத்ரய ஸாரூப்யமிதி ஸாரவ்யவஸாயகம் ॥

தேற வியம்பினர் சித்துமசித்துமிறையுமென
வேறுபடும் வியனத்துவமூன்றும் வினையுடம்பில்
கூறுபடுங் கொடுமோகமுந் தானிறையாங் குறிப்பும்
மாற நினைந்தருளான மறைநூல்தந்த வாதியரே

த்தமல்ல புத்தியை ஸம்பாதிக்கக்கூடியதாகச் சிறந்த சொல்லப்பட்ட ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்திலிருந்து ஏற்படவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். ஆகையினால் உபயுக்தமான அர்த்தத்தில் அஸம்ஶய ஜ்ஞானத்வயாம ஸத்தை ஸம்பாதிக்கவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கிறார் — '**உபயுக்தேஷு**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **உபயுக்தேஷு** - உபயுக்தமான அர்த்தங்களில், **வைஶத்யம்** - தெளிவும், அதாவது ஸம்ஶயாதிகளற்ற ஜ்ஞானமும், **த்ரிவர்க்க நிரபேக்ஷதா** - தர்மார்த்த காமங்களாகிற மூன்று புருஷார்த்தங்களில் ஆசையில்லாமையும், **கரணத்ரய ஸாரூப்யம்** - மனோவாக்காயங்களாகிற மூன்று கரணங்களும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதும், **இதி** - என்கிற இவைகள், **ஸாரவ்யவஸாயகம்** - ஸௌஜந்யத்திற்கு ஸார ரஸாயனம். '**இதி**' என்பதற்கு இதுவும், இதைப்போன்றவைகளும் என்றர்த்தம்.

கீழ்க் குறித்த தத்வத்ரயங்களின் ஸ்வரூபாதிகளை நம் பூர்வாசார்யர்கள் தங்களுக்குத் தேஹாத்மப்ரமாதிகள் நிவ்ருத்திப்பதற்காக உபதேஶித்தார்கள், ஆகையினால் ஶாஸ்த்ரங்களில் பலவிதங்களாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்தத் தத்வத்ரயங்களைப்பற்றி நிஷ்கர்ஷமான ஜ்ஞானத்தைப் பெற்றோம் என்றவர்களிடத்தில் க்ருதஜ்ஞதானுஸந்தானத்தையும், இதின் ஸாம்ப்ரதாயிகத்வத்தையும் ஒரு பாட்டாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — '**தேற வியம்பினர்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **மறைநூல்** - வேதாந்த ஶாஸ்த்ரத்தை, **தந்த** - நமக்கு உபதேஶித்தவர்களான, **ஆதியர்** - நம்பூர்வாசார்யர்கள், **அன்றிக**

ஶ்ரோவோ வோ ஜாவத்ஸ்ஸ்யா: கதிகதிகவியே
விஸ்ருத்தத்தக்ஷேபு
ஷாட்குண்யாத்வித்தாவேத்யார நவயிகாத்மநா
யாந்திகாஞா: க்ருதாஞா: |
த்ர்யாணோகத்யா ஜோத்யாம் ப்ரபவதி ஸஹஸா
நிஸ்ஸத்யாது ஸத்யாது
யாம் ஸ்வஸ்த்யே க்ஷேமர் த்ருஷ்டா யாநர்வி நவஸ்ரா
ப்ராணிதா ஸ்தாணுதாஸ்தா: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
கத்யத்ரயசிந்தநாதிகார: ஷம்வஶ:

—

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

—

கே, **வாதியா** - வாதிகளான நம்பூர்வாசார்யர்கள் என்றுகவு மாம், **விளையுடம்பில்** - நாமங்களோடு சேர்ந்ததான சரீரத்தில், **கூறுபடமே**-கூறுகப்படும், அதாவது அதிகப்பாகமாக உண்டாகும் என்றர்த்தம், தேஹேந்திரியாதிகளில் ஆத்ம ப்ரமம் ஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமமாகிய இவைகளுக்குள் தேஹமே ஆத்மாவென்கிற ப்ரமம் பெரும்பாலும் உண்டாகிறது என்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, **கூறுபடமே** - அந்தத் தேஹத்தின் ஏகதேசங்களில் உண்டாகும் என்றர்த்தமாகவுமாம், **கோடு** - க்ரூரமான, **மோகமும்** - அஜ்ஞானமும், இங்கு 'கோடு' மையாவது லோகாந்தரங்களில் அனுபவிக்கிற புருஷார்த்தங்களுக்கு உபாயங்களான வைதிகக் காரியங்களெல்லாவற்றிலும் அதிகாரியல்லாமல் செய்வது. **தானிறையாம்** - தானே ஈச்வரனாகும், அதாவது ஸ்வதந்த்ரனாகும், **குறிப்பும்** - எண்ணமும், **மாற நினைந்து** - நசிக்கவேண்டும் என்று நினைந்து, **அருளால்** - க்ருபையினால், **சித்தும்**-சேதனமும், **அசித்தும்** - அசேதனமும், **இறையும்** - ஈச்வரனும், **என** - என்று

சொல்லப்பட்ட, **வியன**-விலக்ஷணமானவை, **தத்துவம் மூன்றும்**-மூன்று தத்வங்களையும், **தேற** - தெளியும்படி, அங்ஙனம் பர வாதிகளின் யுக்தி முதலியவைகளினால் ஏமாறாமலிருக்கும்படி, **இயம்பினார்** - உபதேசித்தார்கள்

இப்படி 'அவவோஜ்ஞாநாநுஷ்டாந **ஆதிஷ்டான**வையான'வென்றருளிச் செய்திருப்பது ஸங்கதமாகுமோ? இதற்கு முன் ஏற்பட்ட மதங்களை நிராகரித்து தத்வத்ரயங்களை ஸ்தாபிக்கையிலே இதற்குமுன்னேற்பட்ட மதங்களைப் பரிஹரிக்கப் போதிலும் இனிவரப்போகிற மதாந்தரங்களிலே அம்மதங்களை உண்டாக்குமவர்களையிலே அவைகளினாலே இந்த த்ரயத்தை ஜனங்களுக்கு திருத்தக் கலக்கமுண்டாகுமே? என்கிற ப்ராப்திய மதங்களைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'**ஆவாபோத்வாபவத:**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **தத்த்வேஷு** - அநந்த வஸ்துக்களில், **அஸ்தி நாஸ்தி** - உண்டு, இல்லை, என்கிற வாதங்களில், **அநந்தாஸ்** - எல்லையில்லாமையினாலே, அதாவது இப்படிப்பட்ட வாதங்களை அனேகங்களாயையினாலே, **ஆவாபோத்வாபவத:** - சேர்த்துக் கொள்ளுதல், தள்ளுதல், இவைகளினாலும், **அநவதி** - எல்லை இல்லாத, **ஸம்ஹாரநாயாத்** - பட்டயுத்திராளினாலே, **காஞ்சா:** - அழகான, **க்ருதாஞ்சா:** - ஸித்தாந்தங்கள், **கவியோ விக்ருவஸ்** கவிகளினுடைய புத்தியில் தோன்றப்படுத்தப்பட்ட சித்திரங்களைப்போல, அதாவது விசித்ரங்களான வ்ருத்தங்களைப்போல **கதி கதி** - எவ்வளவு, **ஸந்தி** - இருக்கப்போம் (இனிஉண்டாகக்கூடும் என்று தாத்பர்யம்), **நிஸ்ஸம:** - நமக்கு ஸத்ருஶமொன்றில்லாத, **தத்த்வோத்காஸ்ஸம்** - தத்வஜ்ஞானம், **ஸஹஸா**-சீக்கிரத்தில், **தாத்**-அந்த, **ஸத்வஸாத்** மேலான வாதங்களையும், **ஜொஷ்டும்** - போக்கடிப்பதற்கு **ஊஹவதீ** - ஸக்தியுடையதாகிறது **ஸம்வேல** - புருஷனாயிருப்பவன், **தத்த்வேந** - உண்மையாக, **ஸஞ்ஞவதி** - பார்க்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **ஸ்தாணுதாதி:** - கட்டை முதலியதாயிருப்பது, **வானர வி**-மறுபடியும், **ஸ்ருணீதாவனா** - உயிரோடிருக்கப் போகிற நிச்சயமில்லை

‘ஸவியோஷித்துவச்’ என்பதற்குச் சிலர் ஒரு அர்த்தத்தையே நாங்கள் கண்ட யுக்தியினால் சில விசேஷங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டும், சில விசேஷங்களைத் தள்ளிவிட்டும் பலவிதமாக எழுந்த வஸ்துபோல் என்றபடி ‘ஸவித்ராவேஷ்டா:’ என்பதற்கு ஸர்வமும் ஸம்சயம் என்றும், ஞானமாத்திரம் உண்டு என்றும், இப்படி நிச்சிதம் இல்லை என்று சொல்லுவது என்றாந்தம் ‘ஞாவாவொஷ்ரவத:’ என்பதினால் ஜ்ஞானம் என்ற ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டு அது க்ஷணிகமென்றும், அது நிஷ்பலமென்றும் அது நிராஸ்ரயமென்றும் ஆஸ்ரயத்தையுடையதென்றும் சொல்லுவது நிரஸிக்கப்படுகிறது ‘காஹாரயாக்ஷீ’ என்பதற்கு விசாரிக்கும் இடத்தில் யுக்திகளால் லாமற்போகும் நாஸ்திகர் முதலாகி, முதலிய யுக்தியாபாஸங்களையும், ஹேத்வாபாஸங்களையும், யுக்திகளாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம் ‘நிஸ்ஸ:’ என்பதினால் தனக்கு ஸமமானதும், மேற்பட்டதுமில்லை என்று அர்த்தாத் ஸித்திக்கிற படியினாலே மற்றவிட அதிகப் பலமுள்ள ப்ரமாணத்தினால் விரோதமாகிற பாதமும், ஸமமான பலமுள்ள ப்ரமாணத்தினால் தடுக்கப்படுவதான ப்ரதிரோதமும் இல்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ‘ஸஹஸ்ர’ என்பதினால் வேறொரு யுக்தி முதலியவைகளை எதிர்பாராமல் அவைகளைத் தானே நாசம் செய்துவிடுகிறதென்று தாத்பர்யம் ‘வாஸ்வேஷு’ இத்யாதி இதற்குப் பொதுவான உதாஹரணம் இதின் கருத்தாவது— ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கும்பொழுது பெருத்தது உயரமாய் நிற்கிறதினாலே புருஷனோ, மரக்கட்டையோ என்கிற ஸம்ஸயம் உண்டாகிறது பிறகு கை கால் முதலிய அவயவங்களின் அமைப்புகளை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்ததினாலே புருஷனென்றானதும் பிறகு கட்டை என்றாவது, புருஷன் என்பதற்கு விரோதமான மற்று வேறு எதுவாவது என்கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகாது அதைப்போலத் தத்வஜ்ஞானம் ஸரியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருந்தால் இனிவரப்போகிற ஸகல ஸம்ஸயங்களையும் நிவருத்தித்துவிடும் என்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே வேதாந்த ஸித்தமான மற்றொரு அர்த்தத்தை இங்கு உதாஹரித்தருளுகிறார் ஸ்வாமி—‘வாஸ்வேஷு’ என்றாரம்பித்து ஜகத்காரண வஸ்துவுக்குப் புருஷத்வம் உண்மையாய் அறியப்பட்டதேயா

னால் அந்தந்த ச்ருதிகளிலே முதலிய ஸமஸ்யம் பிறபாடு உண்டாகாது புருஷன் என்கிற ஸப்தம் புருஷ ஸூக்தம், புருஷ நிர்ணயம், முதலிய க்ரந்தங்களில் ஸ்ரிய பதியான பகவானையே சொல்லுகிறதென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ‘ஸர்வாநிதி ஸ்வேதபூதம் தயா வாஸுதேவ உத்யதி நிர்வாணஸ்ய வஸுதேவ வாஸுதேவ ஸநாதநே ’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களிலே பகவத் பரம்பென்றாகப்பட்டிருப்பதிலே ஜகத் காரண வஸ்து நக்கிரா என்றிதை முதலிய ப்ரமம் உண்டாகாது என்று காட்டப்பட்டது.

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
தத்வத்ரயசிந்தநாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரம்.

பரதேவதா ஜ்ஞாந ப்ரயோஜநம்—அபேக்ஷாதி பரீக்ஷிதாநாம்—ப்ரு ஹ்ம ருத்ராதிகளின் கார்ய பூதத்வம்—சரீரவச்யத்வம்—பகவந் மாயா பரதந்த்ரத்வம்—பகவத்கிங்கரத்வம்—ஸமாச்ரயணத்வ மில்லாமை—பக வதேகாச்ரயத்வம்—விபூதித்வம்—பராதீநத்வம்—சரீரத்வம்—சேஷ பூதத்வம்—பகவானுடைய ஸமாதிர நிரஸநம்—பகவத் கடாக்ஷமே மோக்ஷத்துக்கு ஸாதநம்—பகவானுக்கே முமுக்ஷு உபாஸ்யத்வம்—ப்ரு ஹ்ம ருத்ராதிகளின் பரம்பரயா மோக்ஷோபகாரகத்வம்—பகவானுடை யவும் மற்றவர்களினுடையவும் உபாஸநங்களில் வ்யத்யாஸம்—ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளின் பலப்ரதாநத்திலும் பகவதநுக்ரஹ விசேஷம்—தேவதாந் தர ஸேவையில் அபிஸந்தி பேதேந பலதாரதம்யம்—பகவதுபாஸகர்க்கு அவிச்சிந்ந பலப்ரதத்வம்—ஸ்ரீய: பதித்வ நிர்ணயத்துக்கு ஆழ்வார்களின் ப்ரஸங்கி உதாஹரணம் |

ஸ்துத்யேஷு தேவதேஷு
த்ரிகவஸமயிமதா தாந்யுஷ்வேதேஷு த்யாஜா
ஸந்த்யே த்வஸ்ம்யஞ்சி தத்ராச் சிவாத்யா:
ஹந்தி தீர் நாஸ்தியஸ்த ந வஸ்து: |
த்யஜ்யேதே ரக்ஷகத்வே ப்ரஹ்மநாத்யா
ஸந்த்வஸ்த ஸாத்வோத்தீர்ணிஷு
ஸ்ரீமாந் நாராயணோ ந: பதிரகில
தநுர் முக்திதோ முக்தபோக்ய: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படிப் பொதுவில் ஈச்வர ஸ்வரூபத்தை அறிந்தபோதி லும் அந்த ஈச்வரன் இன்னதேவதை என்றறியவேண்டிய ஆவச்ய கத்தையும், அப்படி நிரூபிப்பதில் ப்ரயோஜனத்தையும் அதில் ப்ரமாணங்களையும் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய் அதி காரார்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—

‘**ஐகாத்ம்யம்**’ என்றாரம்பித்து அனந்தரம் ஸ்லோகத்தில் ‘[illegible]’ என்றருளிச் செய்ததை விஸ்தரமாயருளிச் செய்கிறாராகவுமாம் — ‘**ஐகாத்ம்யம்**’ என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ஐகாத்ம்யம்** - ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அபேதம், இத்தால் ஸங்கர யாதவாதி பக்ஷம் ஸங்க்ரஹீதம், அன்றிக்கே ஆத்மா ஒன்று என்பது என்றர்த்தமாகவுமாம் மற்றவை மித்யை என்பது த்யோதிதம் **தைவைகாத்ம்யம்** - தேவதைகளெல்லாம் ஒன்றென்பதும், **த்ரிகஸாம்யமத்தா** - த்ரிமூர்த்திகள் ஸாம்யமடைந்திருக்கிற, **ஸாம்யதா** - ஸமமாயிருக்கை, **ஐக்யம்** - ஒன்றாயிருக்கை, **த்ரயாணாமந்யத்ர** - இந்த த்ரிமூர்த்திகளுக்குள் ஒருவனிடத்தில், **ஐஸ்வர்யம்** - ஈஸ்வரனாயிருக்கை, அன்றிக்கே, **த்ரயாணாம்** - மூன்றுகளுக்குள்ளே, **அந்யத்ர** - பகவானைத் தவிர மற்றவர்களிடத்தில், என்றர்த்தமாகவுமாம், இப்படி த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமர், ஒன்று, அவர்களில் பகவானைத் தவிர மற்றொருவர் ஈஸ்வரன் என்கிற பக்ஷங்கள் ஸங்க்ருஹீதங்கள், **இத்யாதி** - என்றிவை முதலிய, ‘**ஆதி**’ ஸப்தத்தால் பர்யாயேஸ்வர பக்ஷம் (கல்பந்தோறும் பகவான் மாறி மாறி வருகிறான் என்கிற பக்ஷம்) குறிக்கப்படுகிறது, **அமதிபணிதீ:** - புத்தி இல்லாதவர்களினுடைய வார்த்தைகளை, **ஸந்த:** - பெரியோர்கள், **நாத்ரியந்தே** - ஆதரிக்கிறதில்லை இதற்குக் காரணம் நிரூபிக்கிறார் — ‘**த்ரய்யந்தா:**’ என்றாரம்பித்து **ஏககண்ட்யா:** - ஒரே அபிப்ராயத்தை உடைய, **த்ரய்யந்தா:** - வேதாந்தங்களிலும் ஸாமாந்ய விசேஷ ந்யாயத்திலும், நாராயணானுவாகத்தில் சொல்லப்படும் ஸாமாநாதிகரண்யத்திலும் நாராயணனே ஸர்வஸப்தவாச்யன் என்பது ஏற்படுகிறபடியினாலே ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள், இவர்களை ஜகத்காரணமாய்ச் சொல்லியிருப்பதும் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறபடியினாலே வேதங்கள் எல்லாம் ஒரே தாத்பர்யத்தை உடையவைகள் என்று தாத்பர்யம். **தத்ஸாதூணா** - அந்த வேதங்களுக்கு அனுகுணங்களான, **மநுவ்யாஸாத்யுக்திஷு** - மனு, வ்யாஸர், முதலியவர்களின் உக்தியிலும் இத்தால் வேதவிருத்தங்களான ஸாங்க்யாதி ஸ்ம்ருதிகளும், இதர புராணங்களும், ஸ்ம்ருத்யதிகரண ந்யாயம் முதலியவைகளினாலே வ்யாவர்த்திக்கப்படுகின்றன ‘**மநு**

ஶ்ரவஸ' என்று நிர்தேசித்திருப்பதினால் இவர்கள் ஶ்ருதியிலும் ஆப்தர்களாக ஓதப்பட்டிருப்பது விவக்ஷிதம் 'ஶாஸ்த்ர' என்பதினால் பராஶர வ்யாஸ, ஶௌநக, வால்மீகி, முதலிய மஹரிஷிகள் குறிக்கப்படுகிறார்கள் இத்தால் அநுகுணமான ஸம்ருதிகள் அநேகங்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆகையினால் '**ஸம்வாதஸ்யாச்ச பலீயஸ்த்வம்**' என்கிற ந்யாயமும் இதற்கு அநுகுணம் என்று தாத்பர்யம் **ஸர்வஶரீர:** - ஸகல வஸ்துக்களையும் ஶரீரமாகவுடைய, **ஶ்ரீஶஸ்து** - ஶ்ரிய:பதியாகிய, **நாராயண:** - நாராயணன், **ந:** - நமக்கு, **பதி:** - ஶேஷி, **முக்தித:** - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன், **முக்தபோக்ய:** - முக்தர்களினால் அநுபவிக்கத்தக்கவன் (என்றறியப்படுகிறான் என்று தாத்பர்யம்)

இங்கு '**ஸர்வஶரீர:**' என்பதினால் காரண வாக்யங்களிலும் உபாஸநவாக்யங்களிலும் இருக்கிற ப்ரஹ்மஶிவாதி பதங்கள் பகவானைச் சொல்லுகின்றன என்பதற்குக் காரணமும், அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணம், நாராயணாநுவாகம், மஹோபநிஷத் முதலியவைகளில் அப்படியே ஶரீரியாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தாத்பர்யம் '**முக்தித:**' என்பதினால் புருஷ ஸூக்தத்தில் 'மோக்ஷத்திற்கு அவனே யஜமானன்' என்றும், 'அவனை அறிந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுகிறான், மோக்ஷத்திற்கு இதைவிட வேறு வழியில்லை' என்றும் அர்த்தமுள்ள வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் '**முக்தபோக்ய:**' என்பதினால் சாந்தோக்யத்தில் 'அவன் அவ்விடத்தில் அநுபவிக்கிறான், அப்படி அநுபவிக்கப்படுகிறவன் உத்தமனான புருஷன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற புருஷோத்தமன் தானே என்று கீதையில் '**அதோஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம:**' என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஶ்ரிய:பதியே என்று தாத்பர்யம் இதில் புருஷ ஶப்தவாச்யத்வமும் ஸித்தமாயிற்று என்று திருவுள்ளம்

இப்படிப் பரதேவதை இன்னாரென்று நிஷ்கர்ஷிப்பதின் ப்ரயோஜனத்தை நிரூபிக்கிறார்— '**உக்தைர் வேதமௌலிகளாலே**' என்றாரம்பித்து **வேதமௌலிகளாலே**-விரோதமான

உக்தவெயங்களாலே பொதுவிலே ஸூக்ஷ்ம ஸாரஷேஷ்ஷு விவேகம் பண்ணினாலும் 1 ‘ஒன்று ந பரதேவதாப்ரநாபரயோஜனம் தேவும்’ இத்யாதிகளிற்படியே ஸாரதேவதாவிஶேஷநிஶ்சயமில்லாதபோது 2‘உன்னித்து மற்றொரு தெய்வந் தொழா ளவனையல்லால்’ என்கிற ஸாரவைகாந்த்யங் கூடாமையாலும், ஸாரவைகாந்த்யமில்லது வ்யவஸாயஸஹிதமாக மோக்ஷங் கிடையாமையாலும் மீமாம்ஸனின்ன தேவதாவிஶேஷமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவேணும்.

அபேதாதி பக்ஷநிராகரணம்

அவ்விடத்தில் வேதாவேதாந்தங்களுடைய வத்ஸ்ரூஹைகம் ஸாரணவிஷமாகையாலே எல்லாம் ஸாரதேவதையாயிருக்கிற ஸு ஷூஜ்வ)

ப்ரமாணபரமாக ‘ஒன்றுந்தேவும்’ இத்யாதிகளிற்படியே’ என்ப தொன்றும் தேவும்’ என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழி முதலிய நாயனார் சொல்லி இருக்கிறபடியே என்றாதல், ‘ஆழி’ ஸப்தத் திருமொழியினற் கருதசடவாய’, என்கிற பெரிய திருமொழியும், ‘திண்ணன்வீடு’, என்கிற திருவாய்மொழியும் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன. அவனையல்லால் - அந்த ஸ்ரிய:பதியைத் தவிர, மற்றொரு - வேறொரு, தெய்வம் - தெய்வத்தை, உன்னித்து - (பல மாக) உத்தேசித்து, தொழாள் - ஆஶ்ரயிக்கமாட்டாள். இதனால் பரமைகாந்தித்வமாவது பரப்ரயோஜநாந்தரத்தில் ஆசையில்லாமை யும், தேவதாந்தரத்தை ஆஶ்ரயிக்காமையும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படியே ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷையில் ‘கஞ்சேந்த்ரா வாயெ கந்ந்ய ஆயொஜநே வாயிகாரிணீ ஸாரவைகாஷ்ஸ்வ ஸாஉராஜ்ஞாஸ்’ என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கு அநுஸந்தேயம். வ்யவஸாயஸஹிதமாக - வேறொரு உபாயத்தைச் செய்யப் பண்ணியதினாலாவது, வேறொரு பலத்தை யனுபவிப்பதினாலாவது விளம்பமில்லாமல் ‘ஆவெ தக்ஷ்யம்’ என்கிற ஸாராத்தினாற்றத்தை விஸ்தமாக நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘அவ்விடத்தில்’ என்றாரம்பித்து. ஸாரணவிஷமாகையாலே -

---

1 திருவாய்மொழி 4-10-1 2 திருவாய்மொழி-4-6-10

மென்கிற பக்ஷம் ஒவ்வாது ஸ்வாபாவிகமான ஜீவே ஶ்வரபேதமும் அப்படியே தேவாதிஶரீரரான ஜீவர்க ளுடைய பரஸ்பரபேதமும் ஸர்வதர்ஶிவ்யவ ஸ்தையாலே ப்ராமாணிகமாகையால ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தி யொருவனேயாகிலும் ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதி ஸர்வதே வதைகளும் ஸம்ஸாரஜ்ஞேந தன்னிலதானும் மஹிஷ ரென்கிற பக்ஷங்கூடாது இத்தேவதைகளில் ப்ரயா ஜாகச் சொல்லுகிற ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கு கார்யத்வ கர்மவஶ்யத்வங்கள் ப்ராமாணிகங்க ளாகை

ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளினாலேற்பட்டபடியினாலே, **ஸ்வாபாவிகமான** - பரவானுக்கு ஹேயப்ரத்யநீகத்வமும், கல்யாணைகதானத்வமும், ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளும், ஆத்மாவிற்கு ஹேயகுணங்களோடு ஸம்பந்தமுடைய காயிருச்சையும், அஜ்ஞத்வாதிகளும் ஆகிய ஸ்வபாவங்களினால் ஏற்பட்டிருக்கிற **ஸம்ஸாரஜ்ஞேந தன்னில தானும்** - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளும் ஈஶ்வரனும் அபின்னரென்றும், ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஒருவர்க்கொருவர் அபின்னர்கள் என்றும் '**ப்ராமாணிகமாகையால**' என்பதற்கு 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ ஶரீரமோ, எவனுக்கு ஆத்மா ஶரீரமோ, எவனுக்கு ம்ருத்யு ஶரீரமோ' இத்யாதி அர்த்தமுள்ள வாக்யம் சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலும், பரமாத்மாவைவிட வேறுபட்டவர்களென்றும், அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பின்னர்களென்பதும் ஸித்தம் என்று தாத்பர்யம் இனி இத்தேவதைகளில் ப்ரதானர்களான த்ரிமூர்த்திகளுக்குள் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய அவரத்வத்தை விஸ்தாரமாய் நிரூபிக்கப்போகிறவராய் முதலில் ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸர்வகாரணத்வத்தையும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்வத்தையும், தன்னிச்சையினாலேயே விஷ்ணுவாக அவதாரம் செய்திருப்பதையும் அருளிச்செய்கிறார்—'**இத்தேவதைகளில்**' என்றாரம்பித்து இத்தால் 'ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், இந்திரன், இவர்கள் எல்லாரும் உண்டாக்கப்படுகிறார்கள்' என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்தில் மற்றவர்கள் பகவானால் உண்டாக்கப்படுகிறார்கள் என்றும், விஷ்ணு தானே உண்டாகிறான் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம் '**ப்ராமாணிகங்களாகையாலும்**' என்ப

பாலும், 1 'ஆபூத ஸம்ப்லவே ப்ராப்தே ப்ரஸுப்தே ச ப்ரக்ருதௌ மஹாந் | ஏக: திஷ்டதி விச்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு: ||', 2 'ஆத்யோ நாராயணோ தேவ: தஸ்மாத் ப்ரஹ்மா ததோ பவ:', 3 'பரோ நாராயணோ தேவ: தஸ்மாஜ் ஜாதச் சதுர்முக: | தஸ்மாத் ருத்ரோ(அ)பவத் தேவி' இத்யாதிகளிலே 4 'ததஸ்த்வமபி துர்தர்ஷ: தஸ்மாத் பாவாத் ஸநாதநாத் | ரக்ஷார்த்தம் ஸர்வபூதாநாம் விஷ்ணுத்வ

நமது மேலே நிரூபிக்கப்படப்போகிறபடி என்றர்த்தம் ஆபூதஸம்ப்லவே - பஞ்சபூதம் வரையில் ப்ரளயம், ப்ராப்தே - வந்திருந்தபொழுது, மஹாந் - மஹத்தத்வம், இங்கு ஏழாம் வேற்றுமைக்கு முதல் வேற்றுமை ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது ப்ரக்ருதௌ - மூலப்ரக்ருதியில், ப்ரஸுப்தே - லயத்தை யடைந்திருந்தபொழுது, விச்வாத்மா - எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் அந்தர்யாமியாகிய, ஏக: - ஒருவர், திஷ்டதி - இருக்கிறார், ஸ து - அவர், ப்ரபு: ப்ரபுவாகிற, நாராயண: - நாராயணன் ஆத்ய: - முதலாவதாகிய, தேவ: - தேவன் நாராயண: - நாராயணன், தஸ்மாத் - அவரிடத்திலிருந்து, ப்ரஹ்மா - ப்ரஹ்மாவும், தத: - அந்த ப்ரஹ்மாவிடத்திலிருந்து, பவ: - ருத்ரனும் (உண்டானார்கள்) பர: - உத்க்ருஷ்டனாகிய, தேவ: - தேவன், நாராயண: - நாராயணன், தஸ்மாத் - அவனிடத்திலிருந்து, சதுர்முக: - ப்ரஹ்மா, ஜாத: - உண்டானார், தேவி - ஓ! தேவியே, தஸ்மாத் - அந்த ப்ரஹ்மாவிடத்திலிருந்து ருத்ர: - ருத்ரன், அபவத் - உண்டானார், துர்தர்ஷ: - ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத, த்வமபி - நீரும், தத: - அதற்குப் பிறகு, ஸநாதநாத் - அநாதியான, தஸ்மாத் - அந்த, பாவாத் - நாராயணரூபத்திலிருந்து, (மஹா ப்ரளய ஜலத்தில் படுத்துக்கொண்டு என்னை நாபீகமலத்திலிருந்து உண்டாக்கினீர் என்று கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்படுகிறபடியினால் இங்கு 'தஸ்மாத் பாவாத்' என்பதற்கு அப்படிப்

---

1 பார-மோ 210-24 2 வ-பு-25-6
8 உ-பு-90-8 4 ராமா-உத-101-26

த்வமுபஜக்மிவாந் ||' என்கிறபடியே ஸ்வேச்சாவதீர்ணனாய் த்ரிமூர்த்தி மத்யஸ்தனான விஷ்ணு நாராயணாதி ஶப்தவாச்யனான தானே தன்னுடைய பூர்வாவஸ்தையாலே ஸகல ஜகத்துக்கும் காரணமென்கையாலும், 1 'நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி பூதம் ஸ்தாவரஜங்கமம் | ருதே தமேகம் புருஷம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம் ||' என்கிற படியே அவனே நித்யனென்கையாலும், த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமரென்றும் த்ரிமூர்த்திகளைக்யமென்றும், த்ரிமூர்த்த்யுத்தீர்ணனீஶ்வரனென்றும், த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதல் ஈஶ்வரனென்றுஞ் சொல்லுகிற ஸாம்யைக்யோத்தீர்ணவ்யத்யாஸபக்ஷம் கடியாது.

ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஸர்வேஶ்வரனுக்குக் கார்யபூத

பட்ட நாராயணனாய் (இருந்து என்றர்த்தம்) ஸர்வபூதா நாம் - எல்லா ப்ராணிகளையும், ரக்ஷார்த்தம் - ரக்ஷிப்பதற்காக, விஷ்ணுத்வம் விஷ்ணுவாயிருக்கையை, உபஜக்மிவாந் - அடைந்தீர், 'ஸ்வேச்சாவதீர்ணனாய்' என்பது 'விஷ்ணுத்வமுபஜக்மிவாந்' என்பதிலிருந்து பெறப்பட்ட தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே தானே உண்டானவன் என்பதைச் சொல்லுகிறது. பூர்வாவஸ்தையாலே - இதற்குமுன்னிருந்த நாராயணனாகிய அவஸ்தையாலே, தம் - அந்த, ஏகம் - ஒரு, ஸநாதநம் - அநாதியான, புருஷம் - புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிற, வாஸுதேவம் ருதே - வாஸுதேவனைத் தவிர, ஜகதி - இந்தப் பூமியில், நித்யம் - நித்யமாகிய, ஸ்தாவரஜங்கமம் - ஸ்தாவரமாயும் ஜங்கமமுமாயுமிருக்கிற, பூதம் - ப்ராணியானது, நாஸ்தி ஹி - இல்லையல்லவா. ஐக்யம் - ஒரேவஸ்து, உத்தீர்ண - மேம்பட்டவன், கடியாது - ஸங்கதமாகாது. கீழ்ச் சொல்லிய வசனங்களில் மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் இவனே உயர்ந்தவனென்றும், இவனைவிட உயர்ந்தவன் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் என்று தாத்பர்யம். கார்யபூதா -

1 பார மோ-347 32

தரேணனுமிடம் 1 'தத்விஸ்ருஷ்டஸ் ஸ புருஷோ லோகே ப்ரஹ்மேதி கீர்த்யதே' என்று பரமருஷிகளின் ஸூக்திகளாலும், ராமாயணத்திலும் 2 'ஸம்க்ஷிப்ய ச புரா லோகாந் மாயயா ஸ்வயமேவ ஹி | மஹார்ணவே ஶயாநோ(அ)ப்ஸு மாம் த்வம் பூர்வமஜீஜந: ||', 3 'க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம ஈஶோ(அ)ஹம் ஸர்வதேஹிநாம் | ஆவாம் தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ||' 4 'அஹம்

அவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறவர் **தத்விஸ்ருஷ்ட:**- அந்தப் பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, **புருஷ:** - புருஷன், **லோகே** - இந்த லோகத்தில், **ப்ரஹ்மேதி**- ப்ருமமா என்று, **கீர்த்யதே**- சொல்லப்படுகிறான். **புரா** - முன்பு, **லோகாந்** - லோகங்களை, **மாயயா** - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே, **ஸ்வயமேவ** - தானே, **ஸம்க்ஷிப்ய** - லயம்செய்து வைத்துக்கொண்டு, **மஹார்ணவே** - ப்ரளய ஸமுத்ரத்தில், **அப்ஸு** - ஜலங்களில், **ஶயாந:** - படுத்துக்கொண்டு, **மாம்** - என்னை, **த்வம்** - நீ, **பூர்வம்** - முதலில், **அஜீஜந:** - உண்டுபண்ணினீர், இது ப்ருமமாவினுடைய வாக்யம். **க இதி** - 'க:' என்று **ப்ரஹ்மண:** - ப்ருமமாவிற்கு, **நாம** - பெயர், **அஹம்** - நான், **ஸர்வதேஹிநாம்** - எல்லாப் ப்ராணிகளுக்கும், **ஈஶ:** - ஈஶ்வரன், **ஆவாம்** - நாங்கள் இருவரும், **தவ**- உம்முடைய, **அங்கே**-ஶரீரத்தில், **ஸம்பூதௌ** - உண்டானவர்கள், **தஸ்மாத்** - ஆகையினால், **கேஶவநாமவாந்** - கேஶவன் என்கிற பெயரை உடையவராக (ஆகிறீர்) இது ருத்ரனுடைய வார்த்தை **அஹம்** - நான், **தாத** - ஓ! குழந்தாய், **கஸ்மிம்ஶ்சித்**-ஒரு, **காரணாந்தரே** - காரணத்தின் நிமித்தமாக, **தஸ்ய**-அந்தப் பகவானுடைய, **ப்ரஸாதஜ:** - அநுக்ரஹத்தினால் உண்டானவன், **த்வம் சைவ** - நீயும், **ஸநாதநே** - அநாதியான, **பூர்வஸர்கே** - இதற்கு முந்தின ஸ்ருஷ்டியில் (ஒரு காரணத்தின் நிமித்தமாக), **க்ரோதஜ:**- கோபத்தினால் உண்டானவன் இது ருத்ரனைப் பார்த்து ப்ருமமா சொல்லும் வார்த்தை இங்கு 'பூர்வஸர்கே' என்பதினால்

1 மனு-1-11 2 ராமா உத-104-14 3 ஹரி-131-48 4 பார ஶா 352 62

ஷாஸ்த்ர ஜந்மவாந் கல்பிம்ஷுக்காரணானெ | கம்ஷெ வெ கேரய ஜந்மாத வாலெவு ஸதெ ஸூஸ நாதெ|| ’ என்ற றெதிரிகையாலே விடுதீட்டானபடியே யவர்கள் தங்கள் பாசுரங்களாலும் ஷிஷ இவர்கள் கூடு ஸு கர்மவஸ்யத்வம் ராயபிக கூடுவிஶேஷங்களாலேஸுவெடு யூர்ணயாராயித்துத் தந்தாம வசனங்களைப் பெறுமாக்கின னுமிடம் 1 ‘ ஸவெடு தெவா வாஸஈதெவம் யஜத ஸவெடு தெவா வாஸஈதெவம் நமதெ’, 2 ‘ ஸஹ ஹ்ரா ஸூரஹு தெவா உஹஷுயஃ | அவுய ஸஈருஷெஷம் தெவம் நாராயணம் ஹரிம்||’, 3 ‘ விஷய தொஹி யம் நித்யம் ஷெஹாமா நாதயஃ ஷஹ |

சிழ வசனத்தில பருமமாவினிடத்தில ருத்திரன உணடாயினா னனபதும், இவனிடத்தில பரவனிடத்திலிருந்து உணடானன னனபதும வெவவேறு கலபஙகளைபபற்றியதாகையினால விரோத மிலலையெனபது தமோயாதிதம விடுதீட்டு - விதிகளைச் சேட்டு ‘அவர் கள தங்கள பாசுரங்களாலும’ எனபதற்கு பிரமாணதாக ளான மஹரிஷிகள வாக்யஙகள மந்திரங்களிலலாமல அவ ரவாகள வாக்யங்களிலுமெனறு தாதபரியம வசனங்கள-ஸதா னஙகளும அதிகாரங்களும ஸவெடுதெவாஃ - எலலாத்தேவ தைகளும, வாஸஈதெவம் - பரவாசுவை, யஜதெ - ஆராதிக கிறாகள, ஸவெடுதெவாஃ வாஸஈதெவம், நமதெ - நமஸ் கரிக்கிறாகள ஸஹ ஹ்ராஃ - பருமமாவுடன கூடினவாகளா யும, ஸரஹுராஃ-ருத்திரனுடன கூடினவாகளாயும, ஸெவந் ராஃ- இந்திரனோடு கூடினவாகளாயுமிருக்கிற, தெவாஃ-தேவதைகளும, உஹஷுயஃ - மகரிஷிகளும, ஸஈருஷெஷம் - தேவதைகளுக குள சிறந்தவனாகிய, தெவம்-தேவனாகிய, நாராயணம் ஹரிம்- ஹரி என்று சொலலபபடுகிற நாராயணனை அவுயஜி - ஆரா திக்கிறாகள ஷெஹாமாநாதயஃ - பருமமா, ருத்திரன, முத லியவாகள, ஷஹ - பரமவாகிய, யம் - எந்த விஷ்ணுவை, நித்யம் - எபபொழுதும, விஷயஷஃ- தயானம செயதுகொண

---

1 2 பார-மொ-350-30 3 பார-மொ-210-38

நிஶ்சயஜ்ஞாயிஷ்ணு தமஸ்மி ஶரணம் கத:||', 1 'பத்மே
திவ்யே(அ)ர்க்கஸங்காஶே நாப்யாமுத்பாத்ய மாமபி | ப்ராஜா
பத்யம் த்வயா கர்ம ஸர்வம் மயி நிவேஶிதம் || ஸோ
(அ)ஹம் ஸந்ந்யஸ்தபாரோ ஹி த்வாமுபாஸே ஜகத்பதிம் | ',
2 'யுககோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்ய பத்ம
பூ: | புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவா
நிதி ஶுஶ்ரும||', 3 'விஶ்வரூபோ மஹாதேவ: ஸர்வ
மேதே மஹாக்ரதௌ | ஜுஹாவ ஸர்வபூதாநி ஸ்வயமா

புருஷம், நிஶ்சயம் - நிச்சயத்தை, ஜ்ஞாயிஷ்ணு - அடைய விரும்பியோ, தம் - அப்படிப்பட்ட பகவானை, ஶரணம் கத: - சரணம் அடைந்தவனாக, அஸ்மி - ஆகிறேன் நாப்யாம் - நாபியில், திவ்யே - சிறந்ததான, அர்க்கஸங்காஶே - ஸூர்யனைப்போல ப்ரகாசிக்கிற, பத்மே - தாமரைப்பூவில், மாம் - என்னை, உத்பாத்ய - உண்டுபண்ணி, த்வயா - உம்மால், ப்ராஜாபத்யம் - ப்ரஜாபதி என்கிற அதிகாரத்தை சேர்ந்ததான, ஸர்வம் - எல்லா, கர்ம - கார்யமும், மயி - என்னிடத்தில், நிவேஶிதம் - வைக்கப்பட்டது, ஸந்ந்யஸ்தபார: - (இப்படி) வைக்கப்பட்ட பாரத்தையுடைய, ஸோ(அ)ஹம் - அந்த நான், ஜகத்பதிம் - லோகத்திற்குப்பதியான, த்வாம் - உம்மை, உபாஸே - உபாஸிக்கிறேன் பத்மபூ: - ப்ரும்மா, யுககோடிஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் கோடி யுகங்களில், விஷ்ணும் - பகவானை, ஆராத்ய - ஆராதனம் செய்து, புந: - மறுபடியும், த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் - மூன்று லோகங்களுக்கும் ப்ரும்மாவாயிருக்கையை, ப்ராப்தவான் - அடைந்தார், இதி - என்று, ஶுஶ்ரும - கேழ்க்கப்பட்டோம் விஶ்வரூப: - விஶ்வரூபனென்று சொல்லப்படுகிற, மஹாதேவ: - ருத்திரன், ஸர்வமேதே - ஸர்வ ப்ராணிகளையும் ஹவிஸ்ஸாகவுடைய, மஹாக்ரதௌ - பெரிய யாகத்தில், ஸர்வபூதாநி - எல்லா ப்ராணிகளையும், ஸ்வயம் - தானே, ஆத்மாநம் - தன்னையும், ஆத்மநா - மனதினால், ஜுஹாவ - ஹோமம் செய்தார் மஹாத்மா - மஹாத்மாவாகிய, மஹாதேவ: - ருத்திரன்,

1 ராமா-உத்-104 7,8 2 பார-குண்டதரோபாக்யானம்
3 பார-ஶா-8-37

செய்தான் இவர்கள் உபயவிபூதி நாயகனான ஸர்வேஶ்வ
விபூதித்வம் ஶரணுக்கு விபூதிபூத
ரனனுமிடம் 1 'ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: கால:,' 2 'ருத்ர: காலாந்தகாத்யாஶ்ச' இத்யாதிகளிலே மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாகச் சொல்லப்பட்டது இப்படி வஸ்து ஜாதம்போலேயிவர்களும் ஸர்வ ஶரீரியான ஸர்வேஶ்வ
ப்ரகாரபூதத்வம் ஶரணுக்கு ப்ரகாரபூத
ரென்னுமிடம் வஸ்துஜாதங்களுக்கு மிவர்களுக்குஞ் சேர நாராயணாதிஶப்த ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே
ஶரீரத்வம் ஸித்தம் இவர்கள் ஶரீரமா

விபூதிபூதா - நியமிக்கப்படுமவர் **ப்ரஹ்மா** - பிரமமா, **தக்ஷாதய:** - தக்ஷப்ரஜாபதி முதலியவர்கள், **கால:** - காலம், **ருத்ர:** - ருத்திரன், **காலாந்தகாத்யாஶ்ச** - ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிற யமன் முதலியவர்களும், 'மற்றுள்ளாரோடு துல்யமாக' என்பதினால் அவ்விடத்தில் '**விஷ்ணுர்மந்வாதய:**' என்று விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச் சொல்லியிருந்தபோதிலும் கடைசியில் '**விஷ்ணோரேதா விபூதய:**' என்று உபஸம்ஹாரத்தில் இவைகள் விஷ்ணுவின் விபூதிகள் என்று சொல்லியிருப்பதினால் விஷ்ணு அவதாரத்தைக் குறித்தே ஔபசாரிகமாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும் ஆனால் மனு, தக்ஷர், முதலியவர்களோடு எடுக்கப்பட்ட பிரம்மருத்திராதிகளுக்கும் விபூதித்வம் முக்யமாகச்சொல்லுவதுக்குப் பாதகமில்லாமையினாலே மற்றவைகளைப்போலே இவர்களும் விபூதிபூதர் என்பது நிச்சிதம் '**நாராயண**' இத்யாதிக்கு நாராயணானுவாகத்தில் 'இந்தப் ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் அந்தப்புருஷன்' என்று ப்ரபஞ்சத்தோடு ஸாமாநாதிகரண்யமாகச் சொல்லியிருப்பதைப்போல, 'அவனே பிரமமா, அவனே ருத்திரன்' என்றர்த்தமுள்ள வாக்யத்திலும், 'பிரமமாவும் நாராயணன், ருத்திரனும் நாராயணன், திக்குகளும் நாராயணன்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களிலும் மற்ற வஸ்துக்களுக்குப்போலவே இவர்களுக்கும் ஸாமாநாதிகரண்யம்

---

1 வி-பு-1-22 37 2 வி-பு-1-22-38

யவனுத்தாவா யிருக்கிறபடியை 1 '**த்வாஜ்ஞாதா சைவ யேசாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:| ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிபூதோஸௌ ந க்ராஹ்ய: கேநசித் க்வசித்||**' என்று ப்ரஹ்மா ருத்ரனைக் குறித்துச் சொன்னான். இவர்கள்

சேஷபூதத்வம்

சேஷபூதர் அவன் சேஷி யென்னுமிடத்தை 2 '**தாஸபூதா: ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:| அதோஹமபி தே தாஸ: இதி மத்வா நமாம்யஹம்||**' என்று உக்ரராஜ வசஸ்தோத்ரத்திலே ஸர்வஜ்ஞனான ருத்ரன் தானே சொன்னான்.

சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். மற்ற வஸ்துக்கள் அவனுக்குச் சரீரமென்று 'எவனுக்கு ப்ருதிவீ சரீரமோ' என்றாற்போலுள்ள வாக்யத்தில் சொல்லியிருப்பதைப்போல ப்ரும்மாதிகளுடைய அவனுக்குச் சரீரபூதர்கள் என்று ஸ்பஷ்டமாய்ச் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களை நிரூபிக்கருளுகிறார்—'**த்வாஜ்ஞாதா**' என்றாரம்பித்து **த்வ** - உனக்கும், **சைவ** - எனக்கும், **அந்யே** - மற்ற, **யே** - எவர்கள், **தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:**-ப்ராணிகள் என்று பேர் பெற்றிருக்கிறார்களோ (அவர்களுக்கும்), **அஜ்ஞாதா** - அந்தராத்மாவாகிய, **அஸௌ** - இவன் (இந்த நாராயணன்), **ஸர்வேஷாம்** - எல்லாவற்றிற்கும், **ஸாக்ஷிபூத:** - ஸாக்ஷியாயிருப்பவர், **கேநசித்** - ஒருவராலும், **க்வசித்** - ஓரிடத்திலும், **ந க்ராஹ்ய:** - அறியப்படாதவர். சரீரத்திற்கு லக்ஷணமாகிய அப்ருதக்ஸித்த விசேஷத்வம் இருக்கிறபடியினால் இவர்கள் சரீரபூதர்கள் என்றருளிச் செய்கிறார்—'இவர்கள்' என்றாரம்பித்து **ஸர்வே** - எல்லா, **ஆத்மாந:** - ஆத்மாக்களும், **ஸ்வத:**-ஸ்வபாவத்திலேயே, **பரமாத்மந:** - பரமாத்மாவிற்கு, **தாஸபூதா:** - தாஸபூதர்கள், **அத:** - ஆகையினால், **அஹமபி** - நானும், **தே** - உனக்கு, **தாஸ:** - தாஸன், **இதி மத்வா** - என்று அறிந்து, **நமாம்யஹம்** - ஸேவிக்கிறேன். '**உக்ரராஜ**' என்பது ஸ்ரீந்ருஸிம்மானுஷ்டுப மந்திரம். அதிலிருக்கும் ஒவ்வொரு பதங்களுக்கும் வ்யாக்யானமான

---

1 பார-சா-361-4 2 ஈஶ்வரஸம்ஹிதை

பகவானுடைய ஸமாதிக தரித்ரத்வம்

இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் நாராயணன் ஸமாப்யதிகதரித்ரன் என்னுமிடத்தை 1 'ந பரம் புண்டரீகாக்ஷாத் த்ருஶ்யதே பரதர்ஷப |', 2 'பரம் ஹி புண்டரீகாக்ஷாந் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி |', 3 'ந விஷ்ணோ: பரமோ தேவோ வித்யதே ந்ருபஸத்தம', 4 'ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி மங்களம் ந வாஸுதேவா

ரூபமாக இருக்கிற ஸ்தோத்திரம் 'ஜ்ஞாராஜவக்ஷோஸ்த்ரம்' என்று சொல்லப்படுகிறது 'தானே சொன்னான்' என்பதற்குப் பரதேவதையென்று இதரர்களால் சொல்லப்படும் ருத்திரனே சொல்லியிருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். **ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்** - கீழ்ச் சொல்லிய ஜகத்காரணத்வம், அகர்மவஶ்யத்வம், ஸர்வஶரீரத்வம், ஸர்வஶேஷித்வம், எல்லோராலும் ஆஶ்ரயிக்கத் தகுந்தவனாயிருக்கை, எல்லாவற்றையும் விபூதியாக உடையவனாயிருக்கை முதலிய எல்லாவிதத்தாலும், **ஸமாப்யதிகதரித்ரன்** - தனக்கு ஸமமானவர்களும், மேற்பட்டவர்களும் இல்லாதவன். இப்படிக் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினாலே மாத்திரம் ஶ்ரியபதி எல்லாரையும்விட உத்க்ருஷ்டன் என்று ஸாதிக்கவேண்டியதில்லை, அவனே பரதேவதை என்று ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களுமிருக்கின்றன என்று அவைகளை உதாஹரிக்கிறார்— **'ந பரம்'** என்றாரம்பித்து. **புண்டரீகாக்ஷாத்** - தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற கண்களையுடைய பகவானைவிட, **பரம்**-உயர்ந்தது, **ந த்ருஶ்யதே**-காணப்படவில்லை. **பரதர்ஷப** - ஓ! புருஷ ஶ்ரேஷ்டனே, **ஹி**-என்கிற காரணத்தினால், **புண்டரீகாக்ஷாத் பரம், ந பூதம்**-இதுவரையில் உண்டானதில்லை, **ந பவிஷ்யதி**-இனி உண்டாகப்போகிறதுமில்லை. **ந்ருபஸத்தம**-ஓ! ராஜஶ்ரேஷ்டனே, **விஷ்ணோ:** - விஷ்ணுவைக் காட்டிலும், **பர:** - உத்க்ருஷ்டமான, **தேவ:** - தேவன், **ந வித்யதே** - இல்லை, **வாஸுதேவாத்** - வாஸுதேவனைக் காட்டிலும், **பரம்** - உயர்ந்த, **மங்களம்** - ஶுபமான வஸ்துவும், அதாவது நன்மையைச்

---

1 பார-பீஷ்ம 67-2
2 பார-பீஷ்-67-17
3
4

[illegible] வாசகம் | ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி தைவதம் | ந வாஸுதேவம் ப்ரணிபத்ய ஸீததி ||', 1 'த்ரைலோக்யே தாத்ருஶ: கஶ்சித் ந ஜாதோ ந ஜநிஷ்யதே' 2 'ந தைவம் கேஶவாத் பரம்', 3 'ராஜாதிராஜ: ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மமயோ மஹாந் | ஈஶ்வரம் தம் விஜாநீம: ஸ பிதா ஸ ப்ரஜாபதி: ||' இத்யாதிகளாலே பலபடியுஞ்சொன்னார்கள் கருவிலே திருவுடையார்களாய ஜாயமாந தசையிலே ராஜஸ்த்த: ப்ரஶம்ஸந்தி

பகவத் கடாக்ஷமே மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனம்

கொடுக்கக்கூடியது, ந-இல்லை, வாஸுதேவாத் பரம், வாசகம்-பரிஶுத்தமான, அதாவது அநிஷ்டத்தைநிவ்ருத்திசெய்யக்கூடிய வஸ்து, நாஸ்தி - இல்லை, வாஸுதேவாத்பரம், தைவதம்-தேவதை, நாஸ்தி, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனை, ப்ரணிபத்ய - ஆஶ்ரயித்து, நஸீததி - துக்கத்தையடைவதில்லை த்ரைலோக்யே - இந்த மூன்று லோகத்திலும், தாத்ருஶ: - அப்படிப்பட்ட, கஶ்சித் - ஒருவன், நஜாத: - உண்டானதுமில்லை, நஜநிஷ்யதே உண்டாகப்போகிறதுமில்லை கேஶவாத்பரம் கேஶவனைக்காட்டிலுமுயர்ந்த, தைவம்-தெய்வமானது, ந - இல்லை ப்ரஹ்மமய: - பரப்ரும்மமாகிய, மஹாந் - மிகவும் சிறந்தவனாகிய, விஷ்ணு: - விஷ்ணு, ஸர்வேஷாம் - எல்லாருக்கும், ராஜாதிராஜ:' ராஜாக்களுக்கும் மேற்பட்ட ராஜா, தம் - அவனையே, ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாக, விஜாநீம: - அறிகிறோம், ஸ: - அவரே, பிதா - தகப்பன், ஸ: - அவரே, ப்ரஜாபதி:-ப்ரஜாபதி பல படியும் - அனேகவிதமாக, அதாவது கீழ்க்கூறியபடியே அனேகவிதங்களாக சில இடங்களில பருமமாதிகளை உபாஸ்யர்களாகச்சொல்லி இருக்கிற மனங்களுக்கு ஔபசாரிகமாக நிர்வாஹம் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய் அதற்குக் காரணத்தை யருளிச்செய்கிறார்—' கருவிலே' என்றாரம்பித்து கருவிலே - கர்ப்பத்திலே, அதாவது ஜாயமான தசையிலே திருவுடையராய - பகவானுடைய கடாக்ஷத்திற்குக் காரணமான யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி ஸம்பத்தையுடையவராய ஜாயமாநதசையிலே - பிறக்கும்பொழுதே ஜாய

---

1 2 நார-பு-18-33 3 பார-ஆஶ்-43-13

வான மதுஸூதநனுடைய கடாக்ஷமுடையவர்கள் முமுக்ஷுக்களாவார்கள் என்னுமிடமும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளானவர்கள் ரஜஸ்தம: பரதந்த்ராவர்கள் என்னுமிடமும், 1 'ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் யம் பச்யேந் மதுஸூதந:। ஸாத்த்விகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ்ஸவை மோக்ஷார்த்த சிந்தக:॥ பச்யத்யேநம் ஜாயமாநம் ப்ரஹ்மா ருத்ரோ(அ)தவா புந:। ரஜஸா தமஸா சாஸ்ய மாநஸம் ஸமபிப்லுதம்॥' என்று விவரிக்கப்பட்டது இவர்கள் முமுக்ஷுக்களுக்கு நாச்ரயாரென்னுமிடமும்

பகவானுக்கே முமுக்ஷுபாஸ்யத்வம்

2 'ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம்। விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம்॥' என்றும், 3 'ப்ரஹ்மாணம் சி

ஜாயமாநம் - பிறக்கிற, யம் புருஷம் - எந்தப் புருஷனை, மதுஸூதந: - பரமனான, இங்கு 'மதுஸூதந' சப்தத்தினால் ரஜோகுண தமோகுண ஸ்வரூபிகளான மதுகைடபர்களைக் கொன்றவனாகையினால் ரஜோகுண தமோகுணங்களை நிவர்த்திசெய்பவன் என்பது குறிக்கப்படுகிறது, பச்யேத் - கடாக்ஷிப்பனோ, ஸ: அவன் ஸாத்த்விக: - ஸாத்விகனென, விஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன், ஸவை - அவனே, மோக்ஷார்த்த சிந்தக: - மோக்ஷமாகிற ப்ரயோஜனத்தை நினைக்கிறவன், அதவா - அப்படி யல்லாமல், ஜாயமாநம் பிறக்கிற, ஏநம் - இந்த புருஷனை, ப்ரஹ்மா பிரமனாவது, ருத்ர: - ருத்திரனாவது, பச்யதி - பார்க்கிறானேயானால், ரஜஸா - ரஜோகுணத்தினாலும், தமஸா - தமோகுணத்தினாலும் மாநஸம் - மனது, ஸமபிப்லுதம் வ்யாபிக்கப்படுகிறது ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களாயும், விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் - சப்தாதி விஷயங்களினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனதையுடையவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்கு விஷ்ணுபோதம் விநா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தவிர, அந்யத் - வேறு, கிஞ்சித் - ஒரு, பராயணம் - ஆச்ரயிக்க வேண்டிய வஸ்து, ந - இல்லை ப்ரஹ்மாணம் - பிரமனையும், சிதிகண்டம் ச - ருத்திரனையும், அந்யா: - வேறு, யா: - எந்த,

த்ருஷ்ணாம் ச யாஸ்தாந்ய தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிஷ்டா: ஸாத்
வோத்வேஷ யஸ்மாத்பரிஜிதம் ஸதம் ||' என்றும்,
1 'ஸாசேராஸ்த்வா யோயோ ஸ்வயம் ஸம்ஸ்ஞிஸே: |
உவாஸ்யாயம் ஸதாவிப்ரா உவாயோஸ்மி ஹரே: ஸ்மிரு
தா ||' என்றுஞ் சொல்லப்பட்டது இத்தாலேயிவ
பருமம் ருத்ராதிகளின் பரம்பரயா ரகளே ஜொவேக்ஷாவகாரக
மோக்ஷோபகாரகத்வம் ப்ராகச்சொன்னவிடங்களும்
சூவாயுராதிகளைப்போலே ஜ்ஞாநாதிஸதங்களாகை
யாலேயென்று நிணீதம் இவ்வர்த்தம் 2 'ஸம்யக்
வெஸ்வ தா யோ ஸக்த ஸப்தஜந்மாந்தரம் நர:| தவெஸ்

தேவதா: - தேவதைகள், ஸ்ம்ருதா: - சொல்லப்படுகிறார்களோ
(அவர்களையும்), ப்ரதிஷ்டா: - தெரிந்தவர்கள், ஸாத்வ
வேஷ - மேலிச்சிறுதில்லை, யஸ்மாத் - எந்தக் காரணத்தினால்,
ஸதம் - (அவர்களினால் கொடுக்கப்படுகிற) பலம், பரிஜிதம் -
அல்பமோ, இங்கு 'ஸம்ஸாராணவநிமக்நாநாம்' என்று
பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால், ஜீவசேதனங்களில்
பருமாதிகளும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வசப்பட்டவர்கள் என்று நிரூ
பித்திருப்பதினாலே அவர்களுக்கும் பகவானே பராயணம் என
பது தயோதிதம் ஸக்ஷஸம்ஸ்ஞிஸே: - ஸகலகுணத்தில்
நிஷ்டையையுடைய, ஸ்வஸ்தி: - உங்களால், ஸாசேக: - பக
வான ஒருவனுமே, ஸதா - எப்பொழுதும், யோயு: - த்யானம்
செய்யத்தக்கவர், விப்ரா: - ஓ! ப்ராமமணர்களே, ஸதா -
எப்பொழுதும், ஸ்வயம் - இந்தப் பகவான், உவாஸ்ய: -
உபாஸிக்கத்தக்கவர், ஸாசே: - விஷ்ணுவினுடைய, ஸ்மிரு
தா - த்யானத்தில், உவாய: - உபாயமாக, ஸ்ஸி -
ஆகிறேன் இத்தாலே - பருமருத்ராதிகளுக்கு மோக்ஷத்
தைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இல்லை என்று ஸ்பஷ்டமா
யேற்படுகிறபடியினாலே இவ்வர்த்தம் - பரம்பரையாக மோக்ஷ
காரணம் என்கிற அர்த்தம் ய: - எந்த, நர: - மனுஷ்யன்,
ஸப்தஜந்மாந்தரம் - ஏழு ஜந்மங்களில், ஸம்யக்வெஸ்வ -

1 ஹரி-182-8,14 2

வதா ஞூவாஷெந ஈாஊ ஹக்தஃ ஞூஜாயதே ‖ ஶங்கர வஸூதா யொ ஹக்த ஸ்வஜநாஜாஶம நாஶ | தவெவஸூவ தா ஞூவாஷெந விஷ்ணுலக்தஃ ஞூஜாயதே ‖ வாஸுதெ-வஸூ யொ ஹக்தஸ்வஜநாஜாஶம நாஶ | தவெவஸூவ தா ஞூவாஷெந வாஸுதெவவ ஞூ ... | என்கிறவி

டத்திலும் பக்ஷிதம இப்படி ... கா **வஶம்வாயயா ...** ளிலேயே ... வருமவராவ

பகவானுடையவும் மற்ற ... ளொக, பா
வர்களினுடையவும் உபாஸ ... யுமவஷய
ஙங்களில வயஙயாஸம ... றமிபபுடைச
ளிலே வருமம திமயககஙகளும ஞூ ... ஹொவ ரதா

ஸமாயஞராபே, **ஹக்தஃ** - பகதனையிருககிறெ, **தஸூ** - அந்த ஸமாயனுடைய, **ஞூவாஷெணைவ** பரஸாதததிறைேல இஙகு '**வைவ**' எனபதறகு நடுவிலே வேறு பாடபதமாக சேபபா ணமேல எனறாததம, **ஈாஊஹக்தஃ** - ருததிரனிடததில பகதி யுடையவனாக, **ஞூஜாயதே** - ஆகிறான **யஃ நாஶ ஸ்வஜநாஜாஶம, ஶங்கரஸூ** - ருததிரனுககு **ஹக்தஃ தஸூ** - அந்த ருததிரனுடைய பரஸாதததினாலேயே, **விஷ்ணு ஹக்தஃ** - விஷ்ணு பகதனாக, **ஞூஜாயதே, யஃ, நாஶ, ஸ்வஜநாஜாஶம வாஸுதெவஸூ** - வாஸுதேவனுககு, **ஹக்தஃ தஸூ** - அந்த வாஸு தேவனுடைய, **ஞூவாஷெணைவ** பரஸாதததினாலே, **வாஸுதெவெ** - வாஸுதேவனிடததில, **ஞூலீயதே** - லயககுகிறான **வஸூதஸூவஸ்ஙி** - மாறுபாட்டமுடைய புததி, அதாவது தாழநத ததவததை பரததவமாயும, பரததவததைத தாழநதத வமாயும நினைபபது இபபுடைகளில-இநத பரசாரஙகளில ஒரு **விஷயத்தில** - பராவரததவஙகளில எதாவது ஒனறில, உதகருஷடாநஙாததம, அதாவது ஸமாய பாரபாதிரா ஸாவ பூதஙகளிலும தவேஷாதி புததிகளிலலாமல மைகாகருணா முதலியவை யுடையவனுககே பலததைக கொடுககும எனறு ஶாஸதிரஙகளில நிரணீதமாயிருபபதுபோல கீழககூறிய மயகக மிலலாதவனுககே பலம கொடுககும எனபதும ஶாஸதிரஸிததம எனறு தாதபாயம அனறிககே ... ஆஸ ... பாப

லேயொரு விஷயத்தில் ப்ரத்வேஷாதிகளுமன்றிக்கே ஸம்யக்ஜ்ஞாநாதிகளைப் பற்றுமவர்களுக்கே யென்னுமிடத்தை 1 'யே து ஸாமாந்யபாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம் | தே வை பாஷண்டிநோ ஜ்ஞேயா: ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதா: ||' இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஜ்ஞாநாதிகளில் மாறுபாட்டமுடையார்க்கு தேவதாந்தர பக்தியுண்டேயாகிலும் ஸமவந்த்ருஹத்தாலே ப்ரத்யவாயமே ஸித்திக்கும். ஆகையால் '2 த்வம் ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹசாஸ்த்ராணி காரய | அல்பாயாஸம் தர்சயித்வா பலம் சீக்ரம் ப்ரதர்சய ||' என்கிறபடியே மோஹசாஸ்த்ரங்களிலே த்ருஷ்டபலவிசேஷமுண்டாக்கினதுவும் மற்றையிட்டு

ஷை நிரூபிக்குமிடத்தில் 'ஈசேச்வரதேஹேஷு விசேஷோ ஹ்யவஸ்யக:' என்று ஸர்வாந்தர்யாமியான தன்னை த்வேஷிக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினால் இங்கும் 'ஒரு விஷயத்தில்' என்றது அப்படிப்பட்ட பகவான் விஷயத்தில் என்பதைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். யே து - எவர்கள், புருஷோத்தமம் - புருஷ ச்ரேஷ்டனான பகவானை, ஸாமாந்யபாவேந - ஸமானம் என்கிற புத்தியினால், மந்யந்தே - எண்ணுகிறார்களோ, தே வை - அவர்கள், பாஷண்டிந: - பாஷண்டிகள், ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதா: - எல்லாக் கர்மங்களிலிருந்தும் விலக்கப்பட்டவர்களாய், ஜ்ஞேயா: - அறியத்தக்கவர்கள். 'கண்டுகொள்வது' என்பதற்கு அவர்கள் கர்ம ஸாமாந்யத்திலும் அதிகாரமில்லாதவர்களாகையினாலே அவர்களினால் செய்யப்படும் கார்யங்களும் நிஷ்ப்ரயோஜனமாகையினால் என்று தாத்பர்யம். 'ப்ரத்யவாயமே' என்பதினால் அந்தப் பக்தியின் பலம் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம். மஹாபாஹோ - ஓ ருத்திரனே, த்வம் - நீ, மோஹசாஸ்த்ராணி - மோஹத்திற்குக் காரணமான சாஸ்திரங்களை, காரய - செய்வி, அல்பம் - ஸ்வல்பமான, ஆயாஸம் - ச்ரமத்தை, தர்சயித்வா - காண்பித்து, சீக்ரம் - சீக்கிரமாக, பலம் - ப்ரயோஜனத்தை, ப்ரதர்சய - காண்பி,

தியவையே சிவன் முடிமேல் தான் கண்டு பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை' என்றும், 1 'வானவர் தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும் செம்மையால் அவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித் திரிவரே' என்றும், 2 'பேசநின்ற சிவனுக்கும் பிரமன் தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே' என்றும், 3 'ஒற்றைவிடையனும் நான்முகனும் உன்னையறியாப் பெருமையோனே' என்றும், 4 'எருத்துக் கொடியுடையானும் பிரமனும் இந்திரனும் மற்றுமொருத்தரும் இப்பிறவியென்னும்

யே - அவைகளையே, சிவன் முடிமேல் - ருத்ரனுடைய தலைமேல், தான் கண்டு - தானே நேராகப் பார்த்து, பார்த்தன் - அர்ஜுநன், தெளிந்தொழிந்த - விச்வஸித்துத் தீர்ந்த, பைந்துழாயான் - பசுமையான திருத்துழாயைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பகவானுடைய, பெருமை வானவர் தம்மை - தேவர்களை ஆளுமவனும் - ஆளுகிற இந்த்ரனும், நான்முகனும் - ப்ரஹ்மாவும், சடைமுடியண்ணலும் - சடையை முடியிலே உடைய ருத்ரனும், செம்மையால் - கபடமில்லாமல், அவன் - அந்த ஸர்வேச்வரனுடைய, பாதபங்கயம் - தாமரைப்புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளை, சிந்தித்து - த்யானித்து, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரம் செய்து, திரிவர் - ஸஞ்சரிப்பார்கள். இது பரதேவதா பாரமார்த்யத்துக்குப் ப்ரமாணம். பேசநின்ற சிவனுக்கும் - நீங்கள் பரதெய்வமென்று பேசும்படி நிற்கிற சிவனுக்கும், பிரமன் தனக்கும் - ப்ரஹ்மாவுக்கும், பிறர்க்கும் - மற்றவர்கள் எல்லார்க்கும், அவனே - அந்தச் ச்ரிய:பதியே, நாயகன் - யஜமானன். ஒற்றை விடையனும் - ஒரு வ்ருஷபத்தை வாஹனமாக உடைய ருத்ரனும், நான்முகனும் - ப்ரஹ்மாவும், உன்னையறியா - உன்னையறியாத [illegible], பெருமையோனே - பெருமையையுடையவனே. எருத்துக் கொடியுடையானும் - வ்ருஷபத்தைத் த்வஜத்தில் உடைய ருத்ரனும், பிரமனும் - ப்ரஹ்மாவும், இந்திரனும், மற்றுமொருத்தரும் - வேறு ஒருவரும், இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு - இந்த ஸம்ஸாரமாகிற

1 திரு-3-6-4 2 திரு 4 10-4 3 பெரி-தி-4 10-4 4 பெரி தி 5 3-6

நாயகத் மருந்தறிவாருமில்லை' என்றும் பல ஊவ ஙகளாலே யருளிச்செய்தார்கள் இப்பாரதேவதா பாரமார்த்ர்யம் திருச்சந்தத்தில் ஆழ்வார் கூடியதிலும், நாராயணாநுவாகத்திலும், அதில் விசேஷணங் களான நாராயணஸூக்தங்களிலும், வாசுதேவநாக்கத்தில் 'ஓம்,' 'நம:' என்கிற ஸூக்தங்களிலும் கூடியவிதேவதை இதேவதா விசேஷநிஷ்டை முடையவனுக்கல்லது 1 'கண்ணன் கண்ணல்ல திலலையோர் கண்ணே' என்றும், 2 'களைவாய் துன்பங் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்' என்றும், 3 'ஆவிக்கோர்பற்று க்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்' என்றும், 4 'தருதுயரந்தடாயேல்' என்கிற திருமொழி முத லானவற்றிலுஞ் சொல்லும் ககாரண்காரவஸ்துவை கிடையாது இந்த பரதேவதாபாரமார்த்யத்தைத் திருச்சந்தத்திலே கண்டு தத்யவ்யூஹமாக வ்யவஹித கூம ஆசிலிஷ்டமானபடியை 5 'மற்றுமோர் தெய்வ

வயாதிக்கு, மருந்தறிவாருமில்லை - மருந்தைத் தெரிந்துகொண்ட வர்களுமில்லை கண்ணன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாகிற, கண்ணல்லது - ரக்ஷகனைத் தவிர, ஓர் கண் - வேறு ஒரு ரக்ஷகன், இல்லை துன் பம் - துக்கத்தை, களைவாய் - போக்கடிப்பாய், களையா தொழி வாய் - போக்கடியாதொழிவாய், மற்று – வேறு, களைகண்-உபா யத்தை, இலேன் - உடைத்தாகாதவன் ஆவிக்கு - ஜீவாத்மா விற்கு, ஓர் - அத்விதீயமான, பற்றுக் கொம்பு - பிடித்துக்கொள் ளும் கழி, அதாவது ஶரணம், நின்னலால் - உன்னைத் தவிர, யான் - நான், அறிகின்றிலேன் - தெரிந்துகொள்ளவில்லை தரு - காமங்களினால் தரப்படுகிற, துயரம்-துக்கத்தை, தடாயேல்-போக் கடிக்காதபக்ஷத்திலும், உன் சரணல்லால் - உம்முடைய திருவடி களைத்தவிர, சரண் - ஶரணம், இல்லை இது முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுபாஸ்யமான என்பதற்கு பரமாணம் தத்யவ்யூஹமாக - தேவதாந்தரங்களைச் சேர்க்கவாசனை யைரயிலாச மற்றும-

முளதென்றிருப்பாரோ டுற்றிலே னுற்றதுமுன் னடியார்க்கடிமை என்கிற பாட்டிலே ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே **ஸவ்ராய்ரூஹணம்** பண்ணின வாழ்வா ரருளிச்செய்தார் இவர் 1 'பாருருவில் நீரெரிகால்' என்கிறபாட்டிலே **வைசிஷ்ட்யத்தாலே விவாத விஷய**மான மூவரை நிறுத்தி யவர்கள் மூவரிலும்

உம்மைத்தவிர வேறு, ஓர் தெய்வம், உளது-இருக்கிறது, என்றிருப்பாரோடு-என்றெண்ணியிருப்பார்களோடு, உற்றிலேன்-ஸம்பந்தித்திருக்கமாட்டேன், உற்றதும்-நான் அங்கீகரித்ததும், உன்னடியார்க்கு-உம்முடைய தாஸபூதர்களுக்கு, அடிமை-தாஸனாயிருக்கை **ஸவ்ராய்ரூஹணம்** பண்ணின-திருமந்திரத்தையும் அதின் அர்த்தத்தையும், பாஹ்யமான ஆபரணங்களையும் ராஹித்ய, ஆழ்வார்-திருமங்கையாழ்வார் 'பாருருவில் நீரெரிகால் விசும்பாகிப் பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற ஏருருவில் மூவருமே யென்ன நின்ற இமையவர்தம் திருவுருவேறெண்ணும்போது ஓருருவம் பொன்னுருவம் ஒன்று செந்தீ ஒன்று மாகட லுருவமொத்து நின்ற மூவுருவம் கண்டபோதொன்றாஞ்சோதி முகிலுருவம் எம்மடிகளுருவந்தானே' என்று முழுப்பாட்டு. **வைசிஷ்ட்யத்தாலே** - மிகுதியாய் நிற்கிறபடியினாலே, **விவாதவிஷய**மான - இவர்களே பரதேவதையென்று விவாதப்படும்படி நிற்கிற **'நிறுத்தி'** என்பதினால் கீழ்க்கூறிய பாட்டில் பஞ்சபூதங்களிலும், தேவன் மனுஷ்யன் முதலிய அனேக வ்யவஸ்தைகளோடு கூடிய இந்தலோகத்தில் நம்மால் காணப்படுகிற வஸ்துக்களிலும், ப்ரஹ்ம ருத்ர விஷ்ணுவே ப்ரதானர்களென்று வாதிகள் சொல்லும்படி நிற்கிற ரூபங்களை எண்ணும்பொழுது என்றர்த்தமுள்ள 'வேறெண்ணும்போது' என்கிறவரையில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது '**ஹூரணாநாவஸாநத்தாலே** என்பதற்கு 'நீர் கொண்ட மேகத்தை நடுவிலுடைய மின்னல்கொடிபோலே ப்ரகாசிக்கிறது அந்த ஹ்ருதயகமலத்தில் ருசத்தம அக்னியின் சிகை, அதின் நடுவில் பரமாத்மா இருக்கிறார், அவரே ப்ரஹ்மா அவரே ருத்ரன், அவரே இந்திரன், அவரே ப்ரக்ருதி வியுக்த ஜீவாத்மா' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதிவாக்யம் முதலியவைகளின் அர்த்

1 திருநெடுந்தாண்டகம் 2

ப்ரணவாஸ்த்ரத்தாலே யிருவரைக்கழித்து அவசிஷ்டித்த பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸான வொருவனை 'முகிலுருவமெம்மடிகளுருவம்' என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இந்த ரூபவிசேஷத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனே ஸர்வவேதப்ரதிபாத்யமான ஸாரதமமென்னுமிடத்தை ஸர்வவேதஸாரஹ்ருதப்ரணவப்ரதிபாத்யதையாலே 1 'மூலமாகிய வொற்றை யெழுத்தை மூன்று மாத்திரை யுள்ளெழ வாங்கி வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில்' என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்தார்.

ஸந்தானத்தினால் என்றர்த்தம். 'இருவரைக் கழித்து' இத்யாதிக்கு 'மூவுருவம் கண்டபோது ஒன்றாம் சோதி' என்பதற்கு பரஞ்ஜ்யோதிஸ் என்று சொல்லப்பட்ட வஸ்து ஒன்று என்றர்த்தமாகையினாலே அந்தரால மற்ற இருவரும் கழிக்கப்பட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். அப்படி ஜ்யோதிஸ்ஸென்று சொல்லப்படுகிற எம்மடிகளின் ரூபம் முகிலுருவம், என்று ரூபவிசேஷத்தைக் கொண்டு ஸ்ரீயபதியைப் பரதேவதை என்று நிஷ்கர்ஷித்தார் என்று தாத்பர்யம். 'இந்த ரூபவிசேஷத்தையுடைய' என்பதற்கு இந்த 'பாருருவில்' என்றாரம்பிக்கும் பாட்டில் 'மாரடலுருவம்' என்றும், 'முகிலுருவம்' என்றும் சொல்லப்பட்ட ரூபத்தையுடைய என்றர்த்தம். 'ஸர்வவேதஸாரஹ்ருதப்ரணவப்ரதிபாத்யதையாலே' என்பதற்கு மூன்று வேதங்களுடைய ஸாரமாகிய மூன்றெழுத்துக்களும் சேர்ந்ததென்று ச்ருதியில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரணவத்திற்கு அர்த்தம் எவனோ அவனே ஸர்வவேதங்களினாலும் சொல்லப்படுகிறவன் என்பது ஸித்தமாகையினாலே என்றர்த்தம். மூலமாகிய - ஸர்வவேதங்களுக்கும் காரணமாகிய, ஒற்றை யெழுத்தை - ப்ரணவத்தை, மூன்று மாத்திரை - மூன்று மாத்திரை ப்ரமாணமுள்ளதாக, உள்ளெழ - மனதிற்குள்ளேயே இருக்கும்படி, அதாவது உபாம்சுவாக (வெளியில் சப்தம் வராமல்) ஜபித்து, வாங்கி - உச்சரித்துக்கொண்டு, வேலை வண்ணனை - ஸமுத்திரத்தின் வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய ஸ்ரீயபதியை, மேவுதிராகில் - ப்ரீதியுடன் த்யானம் செய்வீர்க

1 பெரி-தி-4-5-4

வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீயா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ

ஸௌத்ரீயத்தில் ஸ்ரீயஃபதித்வ விஷ்ணுத்வாலே மஹா வாஸுதேவனுக்கு வ்யாவர்த்தியோதினபடியை நீளநாறு 1'திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்' என்று வகுத்து, 2'சாவு நமக்கு' என்கிறபடியிலே ஆதி ஸௌரான நமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருடனே யிருந்தெனது மொக்கப்பரிமாறுகிற விலையாழிய ஹ்ராவாராஹ்ரும் ஸாராணாராஹ்ருமிறை, இதனை வதிகளே ஹ்ராவஹ்ரும் ஸாராணாருமெனது நீளிக் கப்பட்டது இவ்வபூர்த்தை 3'தேவதா பாராரா மய்யூஷ மயாவதே தஸ்ஸ்ய தே ஹவாது', 'வாஸுதேவோ யஷ்க்த தேவ வஷ்யே தஸ்ஸ விஷ்ணுதி' என்று வாஸுதேவனின்

ளேயாளுல (பரமபதத்தில் வஸிக்கிற ஸௌத்ரீயத்தில்-ஸைத்திரீயோபநிஷத்தில் நாராயணநுவாகத்தில் ஸ்ரீயஃபதித்வ விஷ்ணுத்வாலே' என்பதற்கு 'லக்ஷ்மியும் பூமியும் உனக்குப் பத்னிகள்' என்றதற்குள்ள வாக்யத்தில் என்று ... 'மஹாவாஸுதேவனுக்கு' என்றது ... 'இந்த மஹா புருஷனையறிவேன் நான்' என்பதும் ... யத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டதைத் தெரிவிப்பதாக திரு-லக்ஷ்மியை, கண்டேன் - பார்த்தேன், பொன்மேனி கண்டேன்-ஸுவர்ணமயமான திவ்யவிக்ரஹத்தைப் பார்த்தேன் ... ஸமமான தேஜஸ்ஸைக்கண்டேன், சங்கசக்ரங்களைக் கண்டேன் ஸமுத்திரத்தின் வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய ஸ்ரீபதியினிடத்திலே) 'சாவு' இத்யாதிக்கு முன்பு ... மேனப்பட்டியிலே என்றதம் ஒக்கப்பரிமாறுகிற அவருடன் ... ஸகல வ்யாபாரங்களையும் செய்கிற இவ்வபூர்த்தை - ... மியும், பகவானுமே ஸர்வோத்கருஷ்டர்கள் என்றுயர்த்தக ... தேவதாவாரராய்ஷ்ஷ - பரதேவதையின் உண்மையை யதாவத் - உள்ளபடியே, ஹவாது - நீ, வேத்தே - அறிய்ப்போ கிறுய இதி புலஸ்த்யர் பராசரரை அநுக்ரஹிக்கும்போழுது சொன்ன ஶ்லோகம் வாஸுதேவோ - புலஸ்த்யரிஷியால் யஷ்க - எந்த வார்த்தை, உக்கம் - சொல்லப்பட்டதோ, தே - உனக்கு

1 மூ தி-1　2 மூ-தி-100　3 வி-பு-1-1-26, 28

ஷவா ஒுஸாதததாலே வாசேவதா வாசோயஞ்ஜா நமுடையருை, பெரிய முதலியாா 1 ‘ தவேஷ நஜோ உநிவராய வராஶராய ’ என்று தரிக்குமபடியான ஸ்ரீ வராஶரஸு ஹஷி பரககபபேசி 2 ‘ தேவதிய்யுநவேஷு வுஙாஜோ ஹமவாநு ஹாீ:। ஸ்ரீ நாீ ருக்ஷீ வேசேத்ரிய நா நயோ விஷ்ணுதெ வரம்॥ ’என்று வாசாஹஸ்யோமுஜ ஸூஷ்ணுக குவதேஶித தான இததை மயாவற மதிநலமருளபபெறறு

வாதக - இது, **ஸவயுஶா** - எலலாவிததததாலும,ஸவிஷ்ணு-உணடாகபபோகிறது இது வஸிஷடா ஆமோதிததுசசொனன வாாததை ‘ **வுஞுஸுவஸிஷவ ஶஞுஸாததாலே** ’ எனப தறகுப புலஸதயாவரமகொடுகக அதைவஸிஷடா அனுமோதித தபடியினாலே எனறாததம பெரிய முதலியாா-ஸ்ரீ ஆளவநதாா, நம ஸமபரதாயததிறகு முதனமையானவரானபடியினாலே இபபடிச சொலலபபடடிருககிறது **தவேஷ** - அபபடிபபடட, அதாவது இநத ஸலோகததில அருளிச செயயபபடட உபகாரம செயத வரான எனறு தாதபாயம, **உநிவராய** - ரிஷிஶரேஷடராகிய, **வராஶராய** - பராஶாரின பொருடடு, **நம:** - ஸேவிக கிறேன பரககபபேசி - லக்ஷமியின விபூதி, அவதாரம முதலிய வைகளை விஸதாரமாகக சிழ அதயாயஙகளில நிரூபிதது **தேவதியயுநவேஷு** - தேவதைகள, பசுககள, மனுஷயாகள, இவாகளுககுள, **வுஙாஜோ** - புருஷன எனறு பெயருடையது, **ஹமவாநு** - பகவானாகிய, **ஹாீ:** - விஷணு, அதாவது அவருடைய விபூதி எனறு தாதபாயம, **ஸ்ரீநாீ:** - ஸதிரீ எனறு பெயருடையது, **ருக்ஷீ:** - லக்ஷமீ, அதாவது அவருடைய விபூதி எனறு தாதபாயம, **வேசேத்ரிய** - ஒ! மைதரேயனே, **நநயோ:**-இவாகளைககாடடிலும, **வரம்** மேலான வஸது, **நவிதயதெ** இலலை இஙகு விபூதிகளின பிரிவும லோகததிலிருககும பதிவரதைகள அவரவாகளுககுத தகுநதபடி உபயோகிததுககொளளககூடிய ஆபரணம முதலியவைகளைப பிரிததுக கொணடிருபபதைபபோல இவவிருவாகளினுடைய ஸங

---

1 சதுஸ்லோகீ-ஸ்லோ-4 2 வி-பு-1-8 35

1 ‘ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:’ என்கிறபடியே ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஸந்தானகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரும் 2 ‘ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டு’ என்றருளிச்செய்ததால் இவ்விஷயத்தில் வக்தவ்யமெல்லாம் வக்த்ருஶ்ரோத்ருவ்யாக்யாதத்திலே பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப பர்யவஸாயியாகப் பரக்கச் சொன்னோம். அங்கேக்கண்டு கொள்வது

கல்பத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விசேஷமான அபிமானத்தைச் சொல்லுகிறது, எல்லாம் இருவருக்கும் சேஷம் என்று ஸ்ரீ சதுஶ்லோகி பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது அநுஸந்தேயம் **ஶ்ரீவைஷ்ணவஸந்தானகூடஸ்தரான** - ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசிப்பதற்கு யோக்யதையுடைய **மயர்வு** - அஜ்ஞானம், அற - இல்லாமலிருக்கும்படி, **மதி** - ஜ்ஞானத்தையும், நலம் பக்தியையும், அருளப்பெற்று - ஸர்வ பதியினால் கடாக்ஷிக்கப்பெற்று, **ஆத்யஸ்ய** - முதலாவதாகிய, **ந:**-நம்முடைய, **குலபதே:** - வைஷ்ணவகுலத்திற்குப் பதியான **‘ஒண்டொடியாள்’** இத்யாதி கீழ் வ்யாக்யாதம் **கண்டசதிர்கண்டு** - நீ ஸர்வாத்மாக்களையும் கடாக்ஷத்தினாலுண்டான ஸாமர்த்யத்தை யநுபவித்து (மற்ற இதர ஸங்கங்களை அல்பங்களென்று விட்டு உன்னுடைய திருவடிகளை யடைந்தேன்) **இவ்விஷயத்தில்** - இந்த லக்ஷ்மீ தத்வவிஷயத்தில், **பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபபர்யவஸாயியாக** - பிரதிவாதிகளின் பக்ஷங்களை நிராகரித்து அதாவது ஸ்ரீ சதுஶ்லோகி பாஷ்யத்தில் ‘**ஸாங்கோத்தக**’ என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யான மருளிச்செய்யுமிடத்தில் இதுவிஸ்தாரமா யருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ‘**ஶ்ரீமத்க்ருத ஸம்பந்தேஷ பக்ஷேஷு த்வத்வர்ஷபி ஸ்வதந்த்ர பக்திப்ரபத்த்யா ஸிம்ஸவத்ஸிம்ஹஶ்ரிய: ॥ அபிசைவம் ந கஸ்யசித் ஸ்வநேதாந்திர ஸங்க்ராமப்ராப்தி கஸ்யசித் ப்ரத்யாஸத்தி: ஸந்ததாஸ்யாத் விவாதாதி நிவ்ருத்த ஸ்வாதந்த்ர்ய: । ஸ்வஸ்த ஸ்வஶேஷாணாம் ஏகஶோ நாம ஸம்பந்தி । பரஸ்பரஸ்ய ஶேஷ**

---

1 ஆள-ஸ்தோ-5 2 திரு-4-9-10.

வாதியர் மன்னுந் தருக்கச் செருக்கின் மறைகுலையச்
சாதுசனங்க ளடங்க நடுங்கத் தனித்தனியே
ஆதியெனு வகை யாரண தேசிகர் சாற்றினர் நம்
போதமருந் திருமாதுடனின்ற புராணனையே 13

விசேஷ்ட்ய ஸ்ருஷ்டிகை: ஸ்ரோணவாந்। ஸங்க்ஷேபவ்யாப்தி ஸாம்ராஜ்யம் ஸவ்யூஹா ஸாந்நிஷ்டிதம்॥' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட பக்ஷங்களாவன—(1) லக்ஷ்மீ அணுவானவள்; ஜீவகோடியிற் சேர்ந்தவள்; பகவத் ஸங்கல்பத்தினால் எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் ஶேஷியாயிருக்கை முதலிய பெருமைகளையுடையவள்; எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிற வசனங்களுக்கு முக்தர்களைப் போலத் தர்மபூத ஜ்ஞானத்தினாலாவது அவதார ரூபங்களினாலாவது லோகத்தை வ்யாபித்திருக்கிறாள் என்று தாத்பர்யம் (2) இவள் ஜீவகோடியைச் சேர்ந்தவளாயிருந்தபோதிலும் எங்கும் நிறைந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவள்; ஜீவாத்மாவை அணு என்று சொல்லுகிற வசனங்கள் லக்ஷ்மியைத் தவிர மற்றவைகளைச் சொல்லுகின்றன (3) இவள் ஜீவகோடியிலும், ஈஶ்வரகோடியிலும் சேராத தனித்தத்துவம் (4) இவள் ஈஶ்வரகோடியிற் சேர்ந்தவள்; பகவான், தன்னையொழிந்த மற்ற வஸ்துக்களுக்குச் ஶேஷீ; இவளோ பகவானையும் தன்னையும் தவிர மற்ற வஸ்துக்களுக்குச் ஶேஷீ; லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை பகவானுக்கு மாத்திரம் தான் உண்டு; இவள் பெருமையெல்லாம் பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலேற்பட்டது (5) பகவானைப்போலவே இவளும் ஈஶ்வரத்தவம் குணம் முதலியவைகளெல்லாமிவர்கள் இருவர்களுக்கும் பொதுவாக இருந்தபோதிலும் கீழருளிச் செய்திருக்கிறபடியே கூறுக விபஜித்த வ்யாபாரங்கள் **'ஸ்ருஷ்டிகை: ஸ்ரோணவாந்'** என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் முதல் நான்கு பக்ஷங்களிலுமுள்ள அஸ்வாரஸ்யங்கள் குறிக்கப்பட்டுக் கடைசிபக்ஷமே தத்வமானது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. மற்றப் பக்ஷங்களிலுள்ள அஸ்வாரஸ்யம் முதலியவைகள் அங்கு பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு நமக்கு வேண்டியது ஸித்தாந்தபக்ஷமாகிய லக்ஷ்மீ ஈஶ்வரனைப்போன்ற தத்வம் என்பது மாத்திரம்

இப்படி இந்தப் பரதேவதா நிச்சயத்தை வாதிகளாலே கலக்கப்படாமலிருக்கும்படி ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலே பெற்றோமென்று அருளிச் செய்கிறார்—'வாதியர்' என்று ஆரம்பித்து.

ப-ரை] **வாதியர்**—பரவாதிகளினுடைய, **மன்னும்** - உறுதியான, **தருக்கச் செருக்கில்**-யுக்திகளினால் உண்டான கர்வத்தினாலே, **மறை**-வேதம், **குலைய** - வ்யாகுலமாகும்படி, **சாதுசனங்கள்** - ஸாதுக்களான ஜனங்கள், **அடங்க** - முழுமையும், **நடுங்க**-பயப்படும்படி, **தனித்தனியே** - அவரவர்கள் இஷ்டப்ரகாரம் வெவ்வேறாக, **ஆதியென்றவகை** - (அந்தந்த தேவதைகள்) மூலகாரணம் என்று சொல்லாதிருக்கும்படி, **ஆரணதேசிகர்** - வேதாந்தங்களை நமக்கு உபதேசம் செய்த பூர்வாசார்யர்கள், **நம்** - நமக்கு ஸ்வாமியான, **போதமரும்** - புஷ்பத்தில் வஸித்துக் கொண்டிருக்கிற, **திருமாதுடன்** - லக்ஷ்மியுடன், **நின்ற** – நித்யனாய் நின்ற, **புராணனையே** - அநாதியான பகவானையே, **சாற்றினர்**-ஜகத்காரணமென்று ஸ்தாபித்தார்கள்

'**மன்னுந்தருக்கச் செருக்கில்**' என்பதற்கு யுக்திசொல்லுவதில் தங்களுக்கு ஸமானமானவர்கள் இல்லை என்கிற கர்வத்தையுடையவர்கள் என்றர்த்தம் 'மறைகுலைய' என்பதற்கு '**பிபேத்யல்பச்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி**' என்றிவர்களைக் கண்டவுடன் வேதம் நடுங்குகிறது என்று தாத்பர்யம் '**விகல்பாஸஹ ச்ருதி வைஷம்ய ரோஷம் விவ்ருண்வது**' என்பது இங்கு விவக்ஷிதம் அன்றிக்கே ச்ருதியாகிய வதூவுக்கு நாதனான ஸ்ரீயப்பதியை அபலாபம் செய்வதினாலே வைதவ்ய கேதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் '**நாதாபோஹஸநாதந ச்ருதிவதூவைதவ்ய வேதிநம்**' என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ச்ருதிகளுக்கு வைதவ்ய கேதத்தைப் போக்கடித்தார் என்பதினாலே இதரர்கள் அதை உண்டாக்கினார்கள் என்பது ஸித்தம். இப்படி வேதம் வ்யாகுலமாம்படி என்று தாத்பர்யம் '**சாதுசனங்கள்**' இத்யாதிக்கு '**வ்யாஸோ ஹாரலக்ஷ்மீ க்ருத: உபஹ்ருத: ப்ராசேதஸஸ்ச்ருதஸ: க்ஷோணீ: சேஷீக்ருதாக்ஷ: ஸம்ஸேஷ்யாலாபாய ஸோபாயநா:**' என்கிறபடியே வ்யாஸாதிகள் தங்களுக்குப் பரிஹாஸம் ஸம்பவிக்கிறதே என்று பயப்பட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம் '**தனித்தனியே**' இத்யாதிக்கு

ஜநயதி ஹயவக்த்ராதி ஸ்தூல ஸ்வே ஜகத்ராவஸ்தவேஷு
ஷ்வநாமத நிஜவார்த்தம் நஶ்வரேஷ்வீஶ்வரேஷு ।
பரிணத நிகமாந்த: பஶ்யதி ஸ்ரீஸஹாயம்
ஜகதி மதிவிபர்யாஸஞ்சரே ஜந்துரேக: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகார ஷஷ்ட:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

‘ஸர்வாராஜகஜந க்ரோதீலம்ப தஸ்தி நிமஜ்ஜந்த்யாயகா:’ என்றபடியே அவரவர்கள் தனித்தனியே பரதேவதை யென்று ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை செய்து கொண்டு நிரசநவேதாந்த ஸித்தாந்தத்தின்மேல் கும்பலாய் விழுகிறார்கள் என்றர்த்தம் இத்தால் ‘ஸ்ரீய்பதெளஜோக்கமேண:’ என்பதற்கு எதிர்நடையாக வாதிகளிடங்களில் ஒற்றுமை இல்லை என்பது தயோதிதம். ‘திருமாலுடன்’ என்பதினால் ‘திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேல்மின் தேவு’ ‘நாளும் நம் திருவுடையடிகள்’, இத்யாதிகளும், ‘பரத்தை யென்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியினால் பகவான் சாந்தி முதலியவைகளை அடைகிறான்’ என்றும், ‘ப்ராணவாயுவில் ஸம்பந்தமில்லாத அந்த ஒரு பரப்ருமம் அந்த ஸ்வதா என்று சொல்லப்படுகிற லக்ஷ்மியுடன்கூட இருந்தது’ என்றும், அர்த்தமுள்ள ஸ்ருதிவாக்யங்களும், ‘தேஜோஜ்ஞாநவாக்ஷாம்ந வ்யூஹமக்ஷய்யதேஜஸ ஸ்ரீதிரவி’ ‘உபாயிஷ்டாநம் ஏகம் ஶேஷிணம்’ என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களும் விவக்ஷிதங்கள்.

இப்படிப் பரதேவதை ஸர்வேஶ்வரனென்று தெரிந்தாலும் ‘காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்திம்’ என்கிற கீதாஶ்லோகத்தின்படியே பலாந்தரங்களைச் சீக்கிரமாகப் பெறவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையினாலே தேவதாந்தரங்களும் ஆஶ்ரயணீயர்களாகையினாலே

தேவதா பாரமார்த்யம் அறிந்தவன் பரமைகாந்தியாவது எப்படி? என்னவருளிச் செய்கிறார் — 'ஜநபத' என்றாரம்பித்து.

[வ்யா-ரை] ஜநபத - தேசம், ஸ்வநகரீ - லோகம் முதலியவைகள், 'ஆதி' பதத்தினால் அண்டம் முதலியவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன, அதாவது ஒரு க்ராமம் முதல் ஒரு அண்டம் வரையிலான, ஸ்தாந - இடங்களில், ஜைத்ராஸநவிஷ்டா - ஜய ஸூசகங்களான ஆஸனத்தில் இருக்கிற, அதாவது அத்தற்கு யஜமானன் இவன் என்று காட்டக்கூடிய ஸிம்ஹாஸனம் முதலியவைகளில் வீற்றிருக்கிற, ஸம்ஸ்ரேஷ்டா - ஈச்வரர்கள், அதீதா - தூரச்சியாக வந்து கொண்டிருக்கிற, நிஜ - தங்களுடைய, வார்த்தா - கதைகளையுடைய, 'ஸமர ஸ்ரேஷ்டாந்நராதிபாந்' என்கிற வசனத்தின் அர்த்தம் விவக்ஷிதம், அன்றிக்கே, அநுயாதா - பின் தொடர்ந்து போயிருக்கிற, நிஜவார்த்தா - தங்கள் வார்த்தைகளை யுடையவராய் என்றர்த்தமாகவுமாம் இத்தால் தாம்புத்ரா, பருது சகரவாத்தி, மாந்தாதா, முதலிய ராஜாக்கள் விசேஷமான கார்யங்களைச் செய்துவிட்டபடியினால் அவரவர்களுடைய சரித்ரங்கள் இப்பொழுது அநுஸந்திக்கப்பட்டு வந்தபோதிலும் இங்குச் சொல்லப்படுகிற அந்தந்த ப்ரும்மாதிகளின் சரித்ரங்கள் அப்படிப்பட்ட ஸ்திரமான லோகோபகாரமில்லாமையினாலே அவர்களைப் பின் தொடர்ந்துபோயிற்று என்பது தயோதிதம் 'நின்பாரப்பில் கடலைச் கலில நுண்மணலிற்பலர் எண்ணத்தோருகங்களு மிவ்வுலகாண்டு கழிந்தவர்' இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம் ஸம்ஸ்ரேஷ்டா (ஸம்ஸ்ரேஷ்டா) - நாமத்தை யடையக்கூடியவர்களா யிருக்கும்பொழுது, அதாவது கீழ் நிரூபிக்கப்படியே அவர்கள் எல்லாருக்கும் உதயக்ஷ்யாத்ராதிகள் பர ஜ்ஞானத்தினால் அறியப்பட்டிருக்கும் பொழுது என்று தாத்பர்யம், வரிவித ஸ்ருஜாரஜ - பரிசயம் பண்ணப்பட்ட வேதாந்த சாஸ்திரத்தை யுடைய, கஸ்சித் - ஒரு, ஜந்து:-ப்ராணி, இங்கு ஏதாவது ஒரு ப்ராணிக்குக் கூட இந்தப் பரதேவதா பாரமார்த்ய ஜ்ஞானம் உண்டாயிற்றாகில் அதினால் பகவானே சரண்யன் என்கிற ஜ்ஞானமுண்டாகுமென்றால் விவேகிகளுக்குக் கேட்கவேண்டியதில்லை என்று தெரிவிப்பதற்காகப் பொதுவாக 'ஜந்து:' என்று ப்ரயோ

கிககபபட்டிருககிறது அனறிககே, **ஜநதோ:** - ஜனமததை உடையவஸது வெனறாததமாகவுமாம இததால இபபடிப பர தேவதா ஜஞானமுடையவனே பிறநதவன, மறறவாகள பிறநத வாசாலல எனபது தயோதிகம 'நாட்டிறபிறநதவா நாரணறகா எனறியாவரோ', 'ஆனவிடையேழடாததாககாளாளுரலலாதா மானிடவரலலரெனறென மனதது வைததேனே' இதயாதிகள விவக்ஷிதஙகா **அவிதயாதிதமோவிர** - அஜஞானததிஞல வயாபிக கபபட்டிருககிற, **ஜகதி** - இநத லோகததில, அதாவது இபப டித தெரியாதவாகளாய அஜஞானததை யடைநதவாகள அனே கரா யிருநதபோதிலும, **ஸ்ரீஸஹாயம்** - ஸரிய பதியான பக வானையே, **கதிம்** - பராபயனுகவும பராபசனுகவும், **வஸநதி** - பாககிறுன, அதாவது அறிகிறுன எனறு தாதபாயம '**வஸ கதெள**' எனபதிஞல '**கதயாஷ்ாணாம் ஸஙகெஷவ ஸாதிகை யதகி ஸபெ யததாகெவ வியாநாம் கஷிதாம வெதி ககதகா**' இத யாதிசா விவக்ஷிதஙகள ஆகையிஞல இபபடிபபட்ட ஒருவன பகவானையே ஆஸரயிககலாமாகையிஞல கீழ அருளிச செயத பரமைகாநதிதவம கூடும எனறு தாதபாயம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூர விசவாள பசவரவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸவாமிகளிஞல
செயயபபட்ட
ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
பரதேவதா பாரமாாதயாதிகாரம
முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்

[தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம்—ஈச்வராதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின்பலம்—திருமந்திரார்த்த ஜ்ஞானத்தின்பலம்—இதர விஷயங்களின் தோஷ நிரூபணம்—மோக்ஷத்தின் வைலக்ஷண்யம்—உபாயானுஷ்டானத்தின் ஆவச்யகதை]

காலாவர்த்தாத் ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ:
காமஹோர்மேஷ கோஷாத்
ஜ்வாலாமத்யாத் ப்ரதிக்ஷணமிதாத்
து:கவாராந்நிதிம் ।
பார்யாதஸ்த்ம் ஸ்வபர நியதம்
யத்வ் திவ்யம் பதகஜஸ்
காளாகஸ்ம் பவாம்பவி விக்ஷ்து
கஸ்த்திக்ஷேத பத்யம் ॥

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படித் தத்வ நிரூபண பரமான நாலு அதிகாரங்களடங்கிய பேடிகை முடிந்த பிறகு அதிகாரிகளோடும் அங்கங்களோடும் கூடிய உபாயத்தை நிரூபிப்பதாகிய ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய பேடிகாந்தரம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. இதில் கீழதிகாரங்களில் நிரூபித்தபடி தத்வவிவேகங்கள் பிறந்தபோதிலும் நெடுங்காலம் பழகின வாஸனையினாலே ப்ராக்ருதமான ஸுகாதிகளில் வைராக்யம் பிறக்குமோ என்னில்? அவற்றில் தோஷ தர்சநத்தினால் அது உண்டாகும் என்று நிரூபித்தருளப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஒரு ச்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— '**காலாவர்த்தாத்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **கால** - காலத்தினுடைய, **ஆவர்த்தாத்** - சுழல்களையும், அதாவது நிமிஷம் முதல் கல்பம் வரையிலான காலங்களையும் சக்ரம்போல சுழன்றுவருவதையும், **ப்ரக்ருதிவிக்ருதீ:** - ப்ரக்ருதியின் விகாரங்களையும், **காமஹோர்மேஷ** - காமஸுகங்

களை அநுபவிப்பதில், **தோஷாந்** - தோஷங்களையும், **ஜ்வலநகர்த்த ஸந்நிபாந்** - நெருப்பு ஜ்வாலை நிறைந்த குழிக்கு ஸமானமான, **து:கோதர்காந்** - பாபங்களுக்கு உத்தரபலமாகிய, **து:கஸ்பர்ஸாந்** - துக்கங்களின் அநுபவங்களையும், **ஸ்வாயத்தம்** - தனக்கும் பரமாத்மாவிற்கும் நியமேந ஏற்படுத்தப்பட்ட, **யாதாத்ம்யம்** - வாஸ்தவமான ஆகாரத்தையும், **திவ்யம்** - திவ்யமான பதமென்று சொல்லப்பட்டது, **யத்** - எதுவோ, **தத்** - அதையும், **அங்காரகல்பம்** - அக்நிக்கு ஸமானமான, **கலேவரம்** - ஶரீரத்தையும், **விதித்வா** - அறிந்து கொண்டவனாகிய, **க:** - எவன், **ஸஹஸா** - இந்த ஸம்ஸாரப்ரபந்தத்தை, **திதிக்ஷேத** - பொறுத்துக் கொள்ளுவான்

இங்கு '**க்ரஸத்**' என்பதினால் காலம் தனக்குள்ளடங்கிய ஸர்வ ப்ராணிகளையும் தன்வஸமாக்கிக் கொள்ளுகிறது என்பது த்யோதிதம் '**ப்ரக்ருதி விக்ருதீ:**' என்பதற்குக் குணஸாம்ய முள்ளதாயும், குணவைஷம்ய முள்ளதாயுமிருக்கிற அவஸ்தை களினால் ஜ்ஞாந ஸங்கோசத்தைப் ப்ரக்ருதி உண்டுபண்ணுகிறது என்று தாத்பர்யம் '**தோஷ**'ங்களாவன மேலே நிரூபிக்கப் போகிற அல்பத்வாஸ்திரத்வாதிகள் '**ப்ரதீ:**' என்பது '**து:கை**'த்திற்கு விசேஷணம் இத்தால் க்ஷணகால து:க்கமும் அஸஹ்யம் என்பது த்யோதிதம் இங்கு '**ஸம்ஹோத்த வஹ்நிஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர் வ்யவஸ்திதி:** । **நஶௌரி விஜ்ஞாநி ஸம்வேக ஸாவாஸ வேஶ்மஸு**', 'இருபாடெரி கொள்ளியினுள்ளெறும்பே போல' இத்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள் '**யத், தத்**' என்கிற பதங்களினால் ப்ரமாணங்களில் ஸித்தங்களான நித்ய விபூதியின் ஸ்வபாவ விசேஷங்களெல்லாம் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகின்றன '**அங்காரகல்பம்**' என்பதினால் தன்னிஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பதற்கு விரோதியென்பதும், ஜ்ஞான ஸங்கோசாதிக்லேசம் செய்கிறதென்பதும், தன்னால் நிவ்ருத்தித்துக்கொள்ள முடியாதென்பதும் த்யோதிதம் '**விதித்வா**' என்பது நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது இப்படி இந்த விஷயங்களில் நிஶ்சயமான ஜ்ஞானமுண்டானால் வைராக்யம் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் '**கஸ்திதிக்ஷேத ஸஹஸா**' என்பதினால் இப்படித் தெரியாமையே ஸம்ஸாரத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவதற்குக்

தேஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞானத்தின் பலம்

இப்படி இவ்வம்ஶங்களை ப்ரமாணங்களாலே தெளிந்து ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்ய ஜ்ஞாத்ருஸ்ய கர்த்ருஸ்ய போக்த்ருஸ்ய ஶரீரிகாணஸ்ய நித்யஸ்ய நிரவயவஸ்ய [illegible] ஶோஷணாத்யநர்ஹஸ்ய வ்யாப்தி ஹ்ராஸரஹித ஸ்வரூபஸ்யாதிகளாலே யாத்ருக்கு விஶேஷணஸஹித [illegible] யாதி [illegible] க்ஷணத்தைக் கண்டிவனுடைய [illegible] ஹேதுபூதயோ ந்யஸ்ய நிஶ்சயத்தாலே ஸாக்ஷாத் [illegible] [illegible] ஜ்ஞானாஶ்ர க்லேஶங்களுக்கும் அவற்றின் காரணங்களான கர்மங்களின்றும் நிவ்ருத்தராய், ஜ்ஞேயஸ்ய விஷயஸ்ய ஶ

காரணம் என்பது தாத்பர்யம். இத்தால் '[illegible]' இத்யாதி விவக்ஷிதம்.

'இப்படி இவ்வம்ஶங்களை' என்கிற இரண்டு பதங்களினால் தத்வங்களின் ஸ்வரூபம் ஸ்வபாவம் இவைகளை யதாவத்தாக அறிந்தபடி சொல்லப்படுகிறது. '[illegible]' இத்யாதியால '[illegible]' என்பதின் தாத்பர்யம் ஸங்க்ரஹீதம். வ்யாப்திஹ்ராஸரஹித ஸ்வரூபஸ்ய - ஸ்வரூபத்தில் பெருப்பது சுருங்குதல் முதலியவை இல்லாதவனாயிருக்கை. '[illegible]' ஶப்தத்தினால் அவயவங்களின் சேர்க்கையில்லாமல் ஒருவனென்று தோற்றுகையும், தர்மபூத ஜ்ஞானத்திற்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கையும் சோதித்துக்கொள்ளப்படுகிறது. '[illegible]' என்கிற இடத்தில் '[illegible]' என்பது ப்ராணவாயு, தர்மபூத ஜ்ஞானம், இவைகளைக் குறிக்கிறது. 'கண்டு' என்பதற்கு இந்த தேஹாதிரிக்த ஆத்ம ஜ்ஞானமில்லாதவனுக்கு மேலே சொல்லப்போகிற நிஶ்சயம் உண்டாகாது என்று தாத்பர்யம். '[illegible]', '[illegible]' என்கிற இரண்டிலும் '[illegible]' என்பதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவும். '[illegible]' என்பதினால் ஆத்ம ஸ்வரூப ஜ்ஞானமில்லாதவன் ஸ்வாச்சாதிபலங்களை அனுபவிப்பதற்கே போக்யதை யடைபவனல்லன் என்பது தாத்பர்யம். '[illegible]'

ஷஷ்ட்யா ப்ரக்ருதாணாம் ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்த விஷயமாய் சதுர்த்
ஈஶ்வராதீர்த்தம் ஜ்ஞானத்தின் பலம் வாசி ப்ரயோஜனமான
ப்ரயக்தாசிகளாலே யுண்
டான விசேஷ்ஹேதுஸம்பந்தவ்யக்தி நிஷ்டியத்தாலே
ஸாவதேஜேஷ்யஸ்தவமான ஸ்வஸ்வரூப ஸௌஹ
வத்தை யபேக்ஷிக்கைக்கு ப்ரயோஜ்யமாய், ஸர்வாபே
திருமந்திரார்த்த ஜ்ஞானத்தின பலம் க்ஷித ஸம்ப்ருக்தமான நிரு
க்தத்தைக் கொண்டு ஸாம
ந்தராயங்களை யதாஸநிக்கும்போது ப்ரயோவேத்ரு
த்ருதீயாக்ஷரத்தாலே ப்ரதிவக்தமான ஜ்ஞாதக்ருத்
தாஸ்தராத்தாலே தேஹதநாஸ்ஸ்திகளில வருமஹ
ங்கார மமகாரங்களையும், ப்ரயோக்ஷரத்தில ஸ்வத்வத
யியாலே ப்ரதிவக்தமான தாதயத்தாலே தேஹாதி

இத்யாதி— ஸரக்லத்ராதிக்லேசங்களுக்கும், ஜந்மாந்தரக்லே
சங்களுக்கும், என்று பிரித்து அந்தம் சொல்லிக்கொள்ள
வேண்டும் அவற்றின்-நரகாதிகளின் வைவச்யத்தை-ஸம்பந்தத்தை.
இவ்வளவால் இந்தத் தத்வவிவேகம் பொதுவாக லோகாந்தரத்
தில் கிடைக்கும் பலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் கைங்கர்ய ரூப
மான விசேஷபலத்தை அபேக்ஷிப்பதற்கும் இதர புருஷார்த்தங்
களையும் பாபங்களையும் நிவர்த்தி செய்வதற்கும் காரணமாகை
யினால் மோக்ஷத்தில் ஆசை உண்டாவதற்கு மிகவும் அந்தரங்க
மான உபாயம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இத்தால் ப்ரதான
ப்ரதிதந்த்ராதிகாரத்திற்கும் தத்வத்ரய சிந்தனாதிகாரத்திற்கும்
உபயோகம் சொல்லப்பட்டதாகிறது. இனி ஆர்த்தபஞ்சகாதி
காரத்தின் உபயோகத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு இத்தத்வ விவே
கத்தினாலேயே அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தி உண்டாகும் என்ற
ருளிச்செய்கிறார்— ‘ஸர்வாபேக்ஷித’ என்றாரம்பித்து த்ரு
தீயாக்ஷரத்தாலே - மகாரத்தாலே ‘ஜ்ஞாதக்ருதி’ என்கிற
இடத்தில் ‘க்ருதி’ ப்தத்தினால் ஜ்ஞாநாச்ரயத்வம் குறிக்கப்படு
கிறது. தேஹத்தில் நானே ஆத்மா என்கிற புத்தி அஹங்கா
ரம், தேஹாநுபந்திகளில் இவை நம்முடையது என்கிற புத்தி
மமகாரம், தான் தேஹாதிவிலக்ஷணன் என்றறிவதினால

ஸித்தாவ்யவஸ்தை தந்த்ரங்களில் 1 '**ஸம்ஸேஹம்ஸே**' என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், மத்யமாக்ஷரத்தி லவ்யாகரணத்தாலே **அந்யஶேஷஸ் ஸதாஹம்** என்றும், **மமாந்யஶேஷீ** என்றும் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், மத்யமபதத்தில ப்ரஸித்தமான **நிஷேத விஶேஷத்தாலே ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்தைப்பற்ற** வரும் **நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய நிருபாதிகஶேஷிகா**

இது நிவ்ருத்தித்துவிடுகிறது '**மமகாரங்களையும்**' என்பது மேல் '**அடியறுத்து**' என்பதோடே அந்வயிக்கிறது '**தேஹாதிரிக்த**, இத்யாதிக்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறு என்று அறிந்த போதிலும் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபம் தனக்குச் சேஷபூதம் என்பது அஹங்காரம், குணாதிகள் தனக்குச் சேஷபூதங்கள் என்பது மமகாரம் என்றாத்தம் '**ஸம்ஸே**' இத்யாதிக்கு '**ஸம்ஸேஹமாஸே ஸர்வத்ர ஸ்வஸ் ஆதிவிகாத ஜடம் தேஹ மாத்ம ஜ்ஞானா தேஹவ்யதாதி விஸ்ருஷ்டநைஷ விஷ்வாத்தி ஸ்வ ராஸம் ஸ்வ । ஸ்வராஸஸ் ஸ்வ ஸ்ரீ ராஜேஷு மஹிஷ்க த்ராஸாக்ஷி ஸாயிஸ்யாஸ் ஸஸ ஸத்ருக்ஷாதீ ஸ ஜகத்ஸ் ஸோஹ்யோஹம் ஸ்வஸம் ॥**' என்கிற ஶ்லோகத்தில் பரவான சேதனனெனக்கு நீ சேஷபூதனென்று சொல்லுகைனனக்குச் சேஷபூதனென்றெதிர் வழக்குப் பேசுகிறபடியைச் சொல்லுகிறபடியினாலே அப்படி வழக்குப் பேசும்படி செய்கிற அஹங்கார மமகாரங்கள் என்று தாத்பர்யம் உரிமை-சேஷத்வம் இது '**ஸர்வத்ர ஸாதிவிகாரம் ஜடம் தேஹ**' என்று சொல்லும்படி இருந்தது இதில் அஹங்காரம் மாத்திரம் சொல்லியிருந்தபோதிலும் தன்னுடைய குணங்களும் உபலக்ஷிதங்கள் என்று தாத்பர்யம். **அந்யஶேஷஸ் ஸதாஹம்** - வேறொருவனுக்கு நான் சேஷபூதன், இது அஹங்காரம் **மமாந்யஶேஷீ** - எனக்கு வேறொருவன் சேஷீ, இது மமகாரம் **மத்யமபதத்தில** - நமஸ்ஸப்தத்தில '**நிஷேத விஶேஷ**' மாவது எனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை என்று ஸ்வத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்று நிஷேதிப்பது '**ஸ்வரக்ஷணவ்யாபார**' மாவது ப்ரபத்தி முதலியவைகள்

1 பட்டா ஸமவாதம்

ஸ்வோத்தவங்களான ஸஹஜாகந்துகங்களையும், இந்த்ரிய ஸாமீப்யத்தாலே ஆத்மீயத்வத்தில அத்யாஸத்தாலே ஸஹிதமாய ஹாநியான தேஹ ஸம்பந்த ஸம்பாதகமாகிற ஹேதுவைப் பற்ற விப்போது ஹேயார்த்தஸம்பந்த மூலத்தாலே வரும ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஸ்வார்த்தகர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ஹேதுபூதங்களான ஸஹஜாகந்துகங்களையும, யதாயோக்யமாகவும் ஸாமஸ்த்யமாகவும் அடியறுத்து இப்படி ஸ்வரூபதிஷ்டஜ்ஞாநராய், 1 'அறப்பசாரங்க

அதில நான ஸவதநதிரன எனபது அஹஙகாரம, இநத சரீரம எனககுச சேஷபூதம எனபது மமகாரம '**ஸாக்ஷ்யம்**' மாவது எலலாக காலஙகளிலும எலலா வயாபாரஙகளிலும ஸவாதநதரிய மிலலையெனறு சொலலுவது பரிபூரணாநுபவ கைஙகரியஙகளைச செயயுமபொழுது அவிகயைவிசேஷமாகநிவருததியடைநதமை யால ஸவாதீனகாததருதவாதி பரமஙகள உணடாக ஸமபாவனை இலலாமையாலே அருளிசசெயகிறா—'**இபபோது**' எனறுபாம பிகது இது'**வரும்**' எனபதோடநவயிககிறது அனறிகக '**ஹேயார்த்ததில**' அநவயிககிறதாகவுமாம இபபொழுதுணடாகிற ஸவா ககாதிஸஙகஙகளில தானே காததாஎனபது முதலியதுதோனறு வகைபபோல அபபொழுதும பரமம வருமோ எனகிற ஶஙகை இததாலபரிஹருததம '**ஸவாமீக**', '**ஸவாமந**' எனபவை '**ஹேயாநுஷகததிலும**' அநவயிககினறன நான ஸவாதீன காததா, ஸவாதீனபோகதா, எனபது அஹஙகாரம எனனுடைய பர யோஜனததிறகாகக காதநா, போகதா, எனபது மமகாரம ஶ்ரீ '**ஸவலக்ஷணவராவா**' எனகிற இடததில உபாயததில பரம நிவருததியும, இஙகு பலததில பரம நிவருததியும சொலலப படுகிறது '**யதாயோகயம**' எனபதறகு தேஹததில அஹங கார நிவருததி ஆததம, தேஹததைச சோநதவைகளில மமகார நிவருததி ஸாபததம எனறிவை முதலியவைகளை யதோ சிதமாக எனறாததம அடியறுதது அவைகளுககுக காரண மான வாஸனையுடன கூட நிவருததி செயது '**இபபடி**' இதயா திககு கீழக கூறிய அஹஙகார மமகாரஙகளை வாஸனையுடன

1 திரு-3-2-6

ளவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்', 1 'கண்டுகேட்டுற்று மோந்துண்டுழலு மைங்கருவி கண்ட வின்பந் தெரிவரிய வளவில்லாச் சிற்றின்பம்', 2 'தவிஷு

இந்த விஷயங்களில் தோஷ நிரூபணம்

போக்கும்படியும், அவர்களால் சலிக்கமுடியாதபடியான உறுதியான ஜ்ஞானத்தையுடையவராயென்றாத்தம். இத்தால் தத்வஜ்ஞானமுடையவர்களில் சிலர் மோக்ஷோபாயத்தில் அதிகாரியாகவில்லையே, சிலர் சீழச்சொல்லிய தத்வஜ்ஞானமில்லாமலே மோக்ஷோபாயத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கிறார்களே, ஆகையினால் தத்வஜ்ஞானம் மோக்ஷத்திற் றுபயுக்தமென்று கிழருளிச் செய்தது அநுபபந்நம் என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது. இந்த தத்வஜ்ஞானம் சிலருக்கு ப்ரதிஷ்டிதமாகவில்லை, சிலருக்கு ஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு விசாரிக்காமலே ப்ரதிஷ்டித புத்தி உண்டாயிற்று, ஆகையினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம். ஆகிலும் வெகுகாலம் அநுபவித்த புருஷார்த்தம் முதலியவைகளில் வைராக்யம் உண்டாவதற்குக் காரணம் அவைகளில் தோஷதர்ஶனமென்றருளிச் செய்கிறார்—'அல்பசாரங்கள்' என்றாரம்பித்து. அல்பசாரங்களவை - அல்பஸாரங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களை, சுவைத்து - அநுபவித்து, அகன்றொழிந்தேன் - அவைகளைவிட்டு நிவ்ருத்தியடைந்தொழிந்தேன், அவைகள் அல்பத்வாதிதோஷ துஷ்டங்களாகையாலே என்று தாத்பர்யம். கண்டு - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, கேட்டு, உற்று - ஸ்பர்ஶித்து, மோந்து, உண்டு - சாப்பிட்டு, உழலும் - அவைகளிலேயே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற, அதாவது 'புலன்படிந்துண்ணும் போகமே பெருக்கி' என்கிறபடியே இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களைவிட்டு அகன்றுவர முடியாமல் அவைகளிலேயே முழுகி அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், ஐங்கருவி - பஞ்சேந்த்ரியங்களினால், கண்ட - அநுபவிக்கப்படுகிற, இன்பம் - ஸுகங்களையும், தெரிவரிய - இந்த்ரியங்களினால் கண்டறிவதற்கு அஶக்யமான, அளவில்லா - ஶப்தாதி விஷயங்களைப்போல பரிச்சின்னமாகத் தோற்றாத, அன்றிக்கே இவைகளைவிட அதிககாலமிருக்கக்கூடியதான, சிற்றின்பம் - ஆத்மாநுபவஸுகம், இதுவும் அல்பம் என்பது 'சிற்றின

1 திரு-4-9-10 2 வி-பு 1-17-91,

ஓ்யலஒஜ கிஃஹாக்ஷூஹ்நவு யமாதமகாகெ ஈஜுஈுகாஜெ, 1 'அஐவத்ஹஜ தெஷாம ததவக்ஹு ஜெயவாம', 2 'அதிது வஷஓவ அவஷ்ஜவஜ வஜாஃம', 3 'ஈஹாவயூரூ ஈஹாவீயா நஙஜாய நவஜ யாசூ | மதாது காலெ ந ஈஹூதா கமா மெஷா ஷாராயி வாரூ] ஶு௱ஷா நவ௱துஷரா௱ஷா மூஹஶெக் ஷதா தஷி கெஷிவா | ஞுவ௱ஷ வா கூதஞுஜெகூ ஓஒகூ

பம்' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் தயோதிதம் (இவைகளை நீ யுடைகூடியுமாயிருக்கும்போதகதைகை ஸேவிக்கதாயிட்டுவிட்டுட்டன)

தஹீது - அந்தப்பசுவான, **ஓ்யலஒஜ** - பாஸங்கரா யிருக்கும் பொழுது, **ஊஹ** - இந்த லோகத்தில், **அஜுஹ** - அடையமுடியாதது, **கிஃஹூ**-என்ன இருக்கிறது, **யமாதமகாகெஹ** - நாமம், ஆத்தமம், சாமம் இவைகளினால், **அஜும்**-போதும், **தெ** - அவைகள, **அஜுகாஃ** - அல்பங்கள **அஜுதெயவாம**-அல்பமான புத்தியையுடைய, **தெஷாம** - அவர்களுக்கு, **தக** - அந்த, **ஹஜும், அஐவக** - நாஸ்த்தையுடையதாக, **ஹவதி** - ஆகிறது **அதிதூம** - அப்ரியகட்டியதாயும், **அஷவஓவம** - ஸாஸாரிலவாத் தாயுமிருக்கிற, **ஊஓம** - இந்த லோகத்தை, **ஓ்யாவு** அடைந்திருக்கிற நீ, **ஓம** என்னை, **ஹஜஷூ** - அடை **ஈஹாவயூரூ**-மிகுந்த பலமுடையவர்களாயும், **ஈஹாவீயாசூ** - மஹா பராக்ரமமுடையவர்களாயும், **அநஙஜய நவஒவயாசூ** - அபரிமித பணங்களின் கூட்டங்களை யுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **நராயிவாரூ** - ராஜாக்களை, **ஈஹதாகாலெந** - நீண்ட காலத்தினால், **கமாமெஷாரூ** - கதையை மாத்திரம் மிகுதியாக வுடையவர்களாக, **மதாது**-போனவர்களாய, **ஶு௱ஷா**-பேட்டு, **வ௱துஷரா௱ஷா** - புத்திரன், பத்னி, முதலியவர்களிடங்களி லாவது,**மூஹஶெக்ஷதா தஷிகெஷிவா** கருஹம், கழனி முதலிய வைகளிலாவது, **ஞுவ௱ஷவா** - பணம் முதலியவைகளிலாவது, **கூதஞுஜெகூ** - பரிக்ஷிகப்பட்ட புத்தியையுடைய, **நரஃ**- மனிதன், **ஓஒகூ** - என்னுடைய தென்கிற அபிமானத்தை,

1 கீதை-7-28-2 2 கீதை-9 28 3 வி-பு-4-24-142,143

நாரபதே நர: ||', 1 'ஸர்வம் து:கமயம் ஜகத்',
2 'ஸ்வர்கேபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர் நாஸ்தி நிர்வ்ருதி:', 3 'ராஜ்யே க்ருத்யந்த்யவித்வாம்ஸோ மமத்வாஹ்ருதசேதஸ: | அஹம்மாந மஹாபாந மதமத்தா ந காங்க்ஷிண: ||', 4 'ப்ரஹ்மலோகாந்தா தோஷாஸ்ஸந்தி மஹாமதே | அத ஏவ ஹி நேச்சந்தி ஸ்வர்கப்ராப்திம் மநீஷிண: ||', 5 'ப்ரஹ்மண: ஸதநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் | ஶுத்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோ

நாரபதே - செய்வதில்லை ஸர்வம் - எல்லா, ஜகத் - லோகமும், து:கமயம் - துக்கம் நிறைந்தது, ஸ்வர்கேபி - ஸ்வர்க்கத்திலும், பாதபீதஸ்ய - கீழே விழுவதிலிருந்து பயந்தவனுயும், க்ஷயிஷ்ணோ: - நாசத்தை யடையப்போகிறவனுயுமிருக்கிறவனுக்கு, நிர்வ்ருதி: - ஸுகமானது, நாஸ்தி - இல்லை இதனால் துக்கோத்தரமென்பதும், அஸ்திரமென்பதும் சொல்லப்பட்டது மமத்வாஹ்ருதசேதஸ: - மமகாரத்தினால் அபகரிக்கப்பட்ட புத்தியையுடையவர்களாயும், அஹம்மாந - அஹங்காரமாகிற, மஹாபாந - பெரிய பானத்தினாலுண்டாகிய, மத - மயக்கத்தினால், மத்தா: - மயங்கியுமிருக்கிற, அவித்வாம்ஸ: - புத்தியில்லாதவர்கள், ராஜ்யே - ராஜ்யத்தில், க்ருத்யந்தி - ஆசைப்படுகிறார்கள், காங்க்ஷிண: - என்னைப்போலிருக்கிறவர்கள், ந - (ஆசைப்படுகிறது) இல்லை மஹாமதே - மஹரிஷியே, ப்ரஹ்மலோகாந் - ப்ரஹ்மலோகம் வரையிலும், ஏதே - இந்த, தோஷா: - தோஷங்கள், ஸந்தி - இருக்கின்றன, அத ஏவ - ஆகையினாலேயே, மநீஷிண: - புத்திமான்கள், ஸ்வர்கப்ராப்திம் - ஸ்வர்க்கத்தை யடைவதை, நேச்சந்தி - விரும்புகிறதில்லை ப்ரஹ்மண: - ப்ரஹ்மாவினுடைய, ஸதநாதூர்த்வம் - லோகத்திற்குமேல், விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, தத் - அந்த, ஶுத்தம் - பரிசுத்தமான, ஸநாதநம் - அநாதியான, ஜ்யோதி: - ஸ்வயம்ப்ரகாசமான, பரமம்பதம் -

---

1 வி-பு 1-17-69 2 6 5-50 3 வி-பு-6-7-7
4 இ-ஸ-4-49 5 பார-வந-262-37,38,39

-தி: பரம் ப்ரஹ்மேதி தத்விது: || ந தத்ர கச்சந்தி புருஷா விஷயாத்மகா: | டம்பலோபமதக்ரோதத்ரோஹ மோஹைரபித்ருதா: || நிர்மமா நிரஹங்காரா நிர்த்வந்த்வா: ஸம்யதேந்த்ரியா: | த்யாநயோகரதாஶ்சைவ தத்ர கச்சந்தி ஸாதவ: ||', 1 'ரம்யாணி காமசாராணி விமாநாநி ஸபாஸ்ததா | ஆக்ரீடா விவிதா ராஜந் பத்மிந்யஶ்சாமலோதகா: ||', 2 'ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்ம-

---

பரமபதம், **தத்** - அதனையே, **பரம் ப்ரஹ்மேதி** - பரப்ருமம மென்று, **விது:** - அறிகிறார்கள், அதாவது பரப்ருமமத்தை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகையினால் அதுவே பரப்ருமமம் என்று சொல்லப்படுகிறது **விஷயாத்மகா:** - விஷயங்களில் வைக்கப்பட்ட மனதை யுடையவர்களாயும், **மூடா:** - மூடர்களாயும், **டம்ப** - டம்பம், **லோப** - ஆசை, **மத** - கர்வம், **க்ரோத** - கோபம், **த்ரோஹ** - த்ரோஹம் செய்தல், **மோஹ:** - மோஹம், இவைகளினால், **அபித்ருதா:** - பீடிக்கப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிற, **புருஷா:** - மனிதர்கள், **தத்ர** - அங்கு, **ந கச்சந்தி** - போகிறதில்லை, இதனால் ஸம்பத்து விஷயங்கள் ஸ்வாபாவிகாநந்த விருத்தம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது **நிர்மமா:** - மமகாரமில்லாதவர்களாயும், **நிரஹங்காரா:** - அஹங்காரமில்லாதவர்களாயும், **நிர்த்வந்த்வா:** - ஶீதோஷ்ணங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும், **ஸம்யதேந்த்ரியா:** - அடக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை யுடையவர்களாயும், **த்யாந யோகரதா:** - த்யானம் செய்வதிலேயே ஆசையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, **ஸாதவ:** - ஸாதுக்கள், **தத்ர** அங்கு, **கச்சந்தி** - போகிறார்கள் **ராஜந்** - ஓ ராஜாவே, **ரம்யாணி** - அழகானவைகளும், **காமசாராணி** - இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கக்கூடியவைகளுமான, **விமாநாநி** - விமானங்கள், **ததா** - அப்படியே, **ஸபா:** - ஸபைகள், **விவிதா:** - அநேக விதங்களான, **ஆக்ரீடா:** விளையாடுமிடங்கள், **அமலோதகா:** - தெளிந்த ஜலத்தையுடைய, **பத்மிந்ய:** - தாமரை ஓடைகள், **ஏதே** - இவைகள், **தாத** -

---

1 பார. மோ 196-4 2 பார. மோ 196-6.

ரகா:’ இத்யாதி ச்லோகங்களாலே அல்பாஸ்திரத்வ து:க்கஸமுத்ர்க து:க்கமிச்ர து:க்கோதர்க விபரீதாத்ம ஸமுத்ர்க ஸ்வாபாவிகாநந்த விரோதங்களாகிற விஷயாநுபவதோஷஸப்தகத்தையும், இவற்றில் யதா ஸம்பவமுண்டான கேவலாத்மாநுபவதோஷங்களையும், இவ்வநுபவங்களுக் கெதிர்த்தட்டான ஸமஸ்த

மோக்ஷத்தின் வைலக்ஷண்யம்

அநுபவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தையும் விசதமாக வ

ரி குழந்தாய், பராத்மந:-பரமாத்மாவினுடைய, ஸ்தாநம்-இடத்திற்கு, நரகா: - நரகங்கள் (அதற்கு ஸமானங்கள்) அல்பம் - அல்பமாயிருக்கை, அஸ்திரம் - அழியக்கூடியதாயிருக்கை, து:க்கஸமுத்ர்கம் - கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்கக் கூடியதாயிருக்கை து:க்கமிச்ரம் - துக்கத்துடன் கலந்திருக்கை, து:க்கோதர்க்கம் - மேலும் துக்கத்திற்குக்காரணமாயிருக்கை, விபரீதாத்மஸமுத்ர்கம் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை அதற்கு விருத்தமான ஸ்வபாவத்தை யுடையதாக எண்ணுவதற்குக் காரணமாக உண்டாயிருக்கை, ஸ்வாபாவிகாநந்த விரோதம் - ஸ்வபாவத்திலே யேற்படக்கூடிய மோக்ஷாநந்தத்திற்கு விருத்தங்களாயிருக்கை, விஷயாநுபவ - அசேதனமாகிய பூதாதி விஷயங்களின் அநுபவத்தில் உண்டாகிய, தோஷஸப்தகம் - ஏழு சொல்லிய ஏழுவித மான தோஷங்களையும் ஸாதாரணமாகிய கேவலனுக்கு துக்க மிச்ரத்வமும் துக்கமூலத்வமும் இல்லை, [illegible] விதயோபா ஸக்ருகிய கேவலனுக்கு துக்கோதர்க்கத்வமில்லை, கர்மம் ப்ராப் தியில் முடிவுபெறுகிறபடியினாலே, என்றிவை முதலிய வ்யத்யா ஸத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக ‘யதாஸம்பவ முண்டான’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எதிர்த்தட்டான - விரோத மான ஸ்வபாவத்தையுடையதான, அதாவது ‘அநந்தத்வ ஸ்திரத்வாதி குணங்களையுடைய ‘அநந்தஸ்திரத்வ’ என்பது ‘அவஸ்தையையுடையதாய்’ என்பதோடன்வயிக்கிறது இத்தால் மேலதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட தத்வத்ரயாதிகளின் ஜ்ஞா னம் இ[illegible] அபாஸ்தைமை புண்டாக்கி அதிகமுமாக

ஸாவஸ்திதது, 1 ‘பராத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோऽபர-
மாத்மநி’ என்கிற அவஸ்தையை யுடையராய், 2 ‘ப்ர-
வ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத்’
என்கிற ப்ரவ்ருத்திதர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்தராய்,
3 ‘நிவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர்நாராய-
ணோऽப்ரவீத்’ என்கிற நிவ்ருத்திதர்மங்களிலே
ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரி-
கள் கீழ்ச்சொன்னபடியிலே பராவரங்களான
தத்த்வங்களும் புருஷார்த்த-
ங்களும் தெளிந்து [illegible]

உபாயாநுஷ்டாநத்தின் ஆவச்யகதை

முமுக்ஷுவாகக்குகிறது என்பது தயோதிநம். பராத்மநி - பரமாத்மாவிடத்தில், ய: - எவன், ரக்த: - ஆசையுடையவனோ, அதாவது ‘தத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகைகஸுகது:கஸ்ததேகதீ:’ இத்யாதிகளிற்படியே விசேஷ பக்தியையுடையவனோ, அபரமாத்மநி - அந்தப் பரமாத்மாவைத் தவிர வேறு வஸ்துவினிடத்தில், விரக்த: - வைராக்யத்தையுடையவனோ, ‘அவஸ்தையையுடைய’ என்பதற்கு ‘[illegible]’ என்று சொல்லப்பட்ட அவஸ்தையையுடையவனோ என்றர்த்தம். ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் - ப்ரவ்ருத்தியை லக்ஷணமாகவுடைய தர்மத்தை, இங்கு ‘ப்ரவ்ருத்தி’யாவது [illegible] ஆசையுடன் செய்கிற வ்யாபாரங்கள், அது ‘லக்ஷண’மாக வுடையதாவது அதைக் காரணமாகவுடைத்தாயிருக்கை [illegible], அத - பிறகு, ப்ரஜாபதி: - ப்ரஜாபதி, அப்ரவீத் - சொன்னார். நிவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் - நிவ்ருத்தியை லக்ஷணமாகவுடைய தர்மத்தை, ருஷிர்நாராயண: - நாராயணனாகிய ருஷி, அப்ரவீத் - சொன்னார். ‘நிவ்ருத்தி’யாவது மோக்ஷத்தை உத்தேசித்துச் செய்யும் வ்யாபாரம். ‘பராவரங்களான’ என்பது ‘தத்த்வங்களும்’ என்பதோடும், ‘புருஷார்த்தங்களும்’ என்பதோடும் அந்வயிக்கிறது. ‘தெளிந்து’ என்

---

1 ஜாபா. 2 பார-மோ-219-4. 3 பார-மோ-219-2.

படி வைராக்ய ஹேதுகமாக வர்ணாச்ரமோசிதமாய அநுஷ்டானத்தில ஊன்றியாதொழிகில் 1 'சீலவ்ருத்த பலம் ச்ருதம்', 2 'சாந்த்யர்த்தம் ஸர்வசாஸ்த்ராணி விஹிதாநி மநீஷிபி:। தஸ்மாத் ஸ ஸர்வசாஸ்த்ரஜ்ஞோ யஸ்ய சாந்தம் மநஸ் ஸதா ॥' என்கிற ச்ருதபலத்தையுமிழந்து, 3 'ந ச்சாதயதி கௌபீநம் ந தம்சமசகாபஹம்। சுந: புச்சமிவ வ்யர்த்தம் பாண்டித்யம் தர்மவர்ஜிதம் ॥' எனகிறபடியே ஹாஸ்யனுமம. ஆகையால 4 'வயஸ: கர்மணோ

பத்தோடு இதர விஷயங்களில என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ச்ருதம் - சாஸ்திரத்தைக் கேட்பது, சீலவ்ருத்தபலம் - குணத்தையும், நடவடிக்கையையும் ப்ரயோஜனமாக வுடையது மநீஷிபி: - புத்திமான்களினால, ஸர்வசாஸ்த்ராணி - எல்லா சாஸ்திரங்களும், சாந்த்யர்த்தம் - சாந்திக்காக, விஹிதாநி-விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தஸ்மாத் - ஆகையினால, யஸ்ய - எவனுடைய, மந: - மனது, ஸதா - எப்பொழுதும், சாந்தம் - சாந்தியை யடைந்திருக்கிறதோ, ஸ: - அவன், ஸர்வசாஸ்த்ரஜ்ஞ: - எல்லா சாஸ்திரங்களையு மறிந்தவன, அதாவது ஸர்வ சாஸ்திரங்களையும் அறிவதற்கு ப்ரயோஜனமாகிய சாந்தியை அடைந்திருக்கிறபடியினால என்று தாத்பர்யம் சுந: - நாயி னுடைய, புச்சம் - வால, கௌபீநம் - மறைக்கவேண்டியஸ்தானத்தை, நச்சாதயதி மறைக்கிறதில்லை, தம்சமசகாபஹம்-நாய்,கொசு இவைகளைப்போக்கடிக்கிறதுமில்லை (தத்)இவ-அதைப போல, தர்மவர்ஜிதம் - தர்மானுஷ்டானமில்லாத, பாண்டித்யம் - ஜ்ஞானம், வ்யர்த்தம் - ப்ரயோஜனமற்றது ஹாஸ்யனும-பரிஹாஸம் செய்யத்தகுந்தவனுமான 'ஆகையால' என்பதற்கு ஜ்ஞானம அநுஷ்டானத்தில முடிவுபெறாமல ப்ரயோஜன முள்ளது, அப்படிக்கில்லாவிடில பரிஹாஸத்திற்குக் காரணமாகு மாகையினால என்றர்த்தம் வயஸ: - வயதிற்கும், கர்மண: - காரியத்திற்கும், அர்த்தஸ்ய - ப்ரயோஜனத்திற்கும், ச்ருதஸ்ய-

1 பார ஸ-5 116 2 இ ஸ 14-42 3 4 மனு-4-18

யத்வஸ் ஸ்ரோத வஸ்யாபிஜநஸ்ய | வைஷ்ணவாஸ்ரு த்தி வா ஸராவஸ் ஸாசாரோ விசரேதிஹ ॥' எனகிறபடியே ஸ்ரோதாநுரூபமாக ஸோவிதமான வர்ணாஸ்ரம ஸ்வாபிமுர வாயாநுஷ்டாநத்திலே கவிகருமவாகள் 1 'தன கரு மஞ செயயபபிறருக்நதாா' எனகிறபடியே 2 'தெ வாவு ராஹணம்விஷ:, ' 3 'ஹ்ணசநிதெவதா:' ஈதாஷி களிற் சொலலுமேறறும பெறுவாகள

நினறபுராணனடியிணை யேநதுநெடும்பயனும் பொனறுதலே நிலை யெனறிடப பொஙகுமபவககட நனறிது தீயதிதென று நவினறவா நலலருளால வெனறுபுலனகளைவீடினை வேணடுமபெருமபயனே.

ஸாஸதிரததைக கேடடதறகும், அபிஜநஸ் - நலல வமஸத தில பிறநதிருபபதறகும், வைஷ்ணவாஸ்ருத்திவாஸஸ்ஸ- அநு காரம, வாரததை, ஸரீரததின வயாபாரம, இவைகள அநுரூப மாயிருபபதை, ஆசார - செயது சொணடு, இஹ இநத லோகததில, விசரேத் - இருககககடவன அதாவது வயாது முதலியவைகளுககுத தகுநத அலஙகாரம முதலியவைகளைச செயயவேணடு மெனறு தாதபாயம இஙகு ஸருததிகதுரூப மான வேஷவாச வருததி இருககவேணடு மெனபதில தாதபாய மாகையிலை அவைகளை அநுரூபமாகச செயவதை விவரிததரு ளுகிறா—'ஸ்ரோதாநுரூபமாக' எனறாரமபிதது இபபடிச செயயுமவாகளை எலலோராலுமகொணடாடபபடுகிறாகள எனறு திருவுளளததில வைததுகசொணடு இவாகளால அவஸ்யம செய யபபடடதேவதைகளகூட இவாகளைசசொணடாடுகிறாகள என பதறகுலோகவேதஸிததமானபரமாணமகாட்டி யருளுகிறா—'தன கருமம'எனறாரமபிதது தனகருமம் செயய-தனககு பராபதமான காமததைச செயய, பிறா - மறறவாகள, உகநதாா - கொணடாடு கிறாகள தம் அவனை, தெவா:-தேவதைகள, ஸ்ராஹணம் - பராமமணனை, விஷ: - அறிநதுசொணடாாகள தெவதா:- தேவதைகள, ஹணசகி - ஸேவிககிறாகள

1 2 பார ஸா-118-11, 3 வி-ஃ-43-28

இப்படி வைராக்ய பூர்வகமாகப் பரம புருஷார்த்தத்தில் ஆசை ஆசார்ய கடாக்ஷத்தினாலேயே உண்டாகவேண்டுமென்றருளிச் செய்கிறார்—‘நின்ற’ என்றாரம்பித்து

[ப - ரை] நின்ற - நிற்கிற, புராணன் - அநாதியாகிய பகவானுடைய, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், ஏந்தும் - தலையினால் வஹிப்பதாகிய, நெடுமே - ஶ்லாக்யமான, பயனும் - ப்ரயோஜனத்தையும், பொன்றுதலே - நஶிப்பதே, நிலை - ஸ்வபாவம், என்றிட - என்று சொல்லும்படியாக, பொங்கும் - வருத்தியடைந்து வருகிற, பவக்கடலும் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தையும், இது - இந்தப் புருஷார்த்தம், நன்று - நல்லது, இது - இந்த ப்ரக்ருதி, தீயது - கெட்டது, என்று, நவின்றவர் - நமக்கு உபதேஶித்த ஆசார்யர்களுடைய, நல்லருளால் - நல்ல (பரிபூர்ணமான) கிருபையினால், புலன்களை - இந்திரியங்களை, வென்று - ஜயித்து, பெரும்பயன் - உத்தமமான புருஷார்த்தமாகிய, வீடினை - மோக்ஷத்தை, வேண்டுமே - அபேக்ஷிக்கும், அதாவது அபேக்ஷிப்பான் என்று தாத்பர்யம்.

‘நின்ற புராணன்’ என்பதற்கு கீழதிகாரத்தில் அருளிச் செய்தபடியே மற்றத் தேவதைகள் கார்யர்களாகையாலே அவர்களைப்போல் கார்யபூதனல்லாமல் தானெப்பொழுதும் ஸ்திரமாய் நிற்கிற என்று அர்த்தம். அன்றிக்கே எல்லா ஜீவர்களும் தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நிற்கிற என்றர்த்தமாகவுமாம். ‘அடியிணை யேந்தும்’ என்கிற இடத்தில் ‘யாவநுவரணௌ ஹ்ராதசூ வாயிசுவ வ்யஞ்ஜநாங்கிதௌ। ஶிரஸா யாபயிஷ்யாமி நவஶ ஶாகீ ஸுவிஷ்யதி॥’, ‘எம்மா வீட்டுத் திறமும் செப்பம் நின் செம்மா பாதபற்புத்தலை சேர்த்து’ இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயம். ‘அடியிணை’ என்பதினால் திருவடிச் சேர்த்தி போக்யதாதிஶயம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட போக்யதாதிஶயத்தில் இவைகள் பரஸ்பர ஸத்ருஶங்களேயன்றி மற்றவைகள் ஸத்ருஶங்கள் அல்லவென்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ‘பொன்றுதலேநிலை’ என்பதினால் அவன் ‘நின்றபுராண’னுக்கு விருத்தமாக இது நஶிப்பதையே ஸ்வபாவமாகவுடையது என்பது காட்டப்படுகிறது. ‘பொங்கும்’ என்பதினால் பாபங்கள் ஸதா வ்ருத்தியடைந்து

விஷமது ஸஹிஷ்ணவந்து தந்யோ ஸஹிர்விஷயாத்மகம்
வரிஜிதரஸ ஸ்வாத்மஸ்வாத்ஸி ப்ரயாஸ பராங்முக: |
நிரவதி மஹாநந்த ப்ரஹ்மாநுபூதி குதூஹலீ
ஜகதி பவிதா தைவாத் கஶ்சிஜ்ஜிஹாஸித ஸம்ஸ்ருதி: ||

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
மோக்ஷாநுபவாதிகாரஸ்ஸமாப்த:

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||
ஸ்ரீராமாநுஜப்புறத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

சொன்னதிருப்பது த்யோதிதம் 'கடல்' என்பதினால் அநந்தமானதென்பதும், பயங்கரமானதென்பதும் த்யோதிதம் 'நவின்றவர் நல்லருளால்' என்பதினால் அவர்கள் உபதேசமாத்திரம் அமையாது, அவர்கள் 'ஸ்வாமிகள்' என்று கடாக்ஷிக்கவேண்டும் என்பது த்யோதிதம் 'நல்லரு'ளால் ஸம்ஸாரிகளோடு கலவாமையும், மற்றொன்றை எதிர்பாராமையும், தன்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவன் ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் அடையும்படி செய்கையும் 'வீடிடைவேண்டுமே' என்று பாடாந்தரமாக ஸ்ரீஸாராஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம் வீடிடை - வீட்டில், அதாவது பரமபதத்தில், பெரும் பயனே-உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய பகவத் கைங்கர்யத்தை என்று தாத்பர்யம்

இப்படி மோக்ஷத்தில் இச்சை கீழ் உபோத்காதாதிகாரத்தில் அருளிச் செய்தபடி விசேஷ ஸுக்ருத பரிபாகமுடைய ஒருவனுக்கு ஸம்பவிக்கும் என்றருளிச் செய்கிறார்—'**விஷமது**' என்று ஆரம்பித்து

ப - ரை] **ஜகதி** - இந்த லோகத்தில், **தந்ய:** - பாக்யசாலியாகிய, **கஶ்சித்** - ஒருவன், **தைவாத்** - பகவத் ஸங்கல்பத்தாலே, **ஸஹிர்விஷயாத்மகம்** - வெளியிலிருக்கும் விஷயங்களாகிற, **விஷமது**-விஷம் கலந்த மதுவை, **ஸஹிஷ்ணவந்து**-

வெளியில் தள்ளினவனையும், அதாவது நீக்கினவனையும், **விகத-** அல்பமான, **ரஸ** - ஆநந்தத்தையுடைய, **ஸ்வாத்மப்ராப்தி** - தன்னாத்மாவை யநுபவிப்பதாக (உண்டாகிய), **ப்ரயாஸ** - ச்ரமத்திலிருந்து, **வ்யாவ்ருத்த:** - நிவர்த்தித்தவனையும், **நிரவதி** - எல்லையில்லாத, **மஹாநந்த** - பெரிய ஆநந்த ரூபமான, அன்றிக்கே ஆநந்தத்தையுடைய, இது ப்ருஹ்மத்திற்கும் அநுபவத்திற்கும் விசேஷணம், **ப்ரஹ்ம**-பரப்ருஹ்மத்தினுடைய, **அநுபூதௌ** - அநுபவிப்பதில், **ஜாதலோலம்** - ஆசையுடையவனையும், **ஜிஹாஸித** - விடவேண்டுமென்று நிச்சயிக்கப்பட்ட, **ஸம்ஸ்ருதி:** - ஸம்ஸாரத்தை யுடையவனையும், **ஹஸிதா** - ஆக்கப்போகிறான்

‘**விஷயா:**’ என்பதினால் ந்யாயத்தில் ஸூக்ஷ்மமாகத் தோன்றினபோதிலும் பின்பு அநர்த்தத்திற்குக் காரணம் என்பது தோற்றுகிறது. ‘தீந்தப்பட்ட விடம்போலத் தித்திக்கின்ற சிறுபயனே உறும்பயனென்ன நழுந்தமாறும்’ என்றிவர் தம்மாலேயே ஸ்ரீ பரமபத ஸோபாநத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ‘**தீர:**’ என்பதினால் ‘**யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப। ஸமது:கஸுகம் தீரம்**’ என்று சொல்லப்படுகிற ஸுகது:காதிகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளக் கூடிய தைர்யம் சொல்லப்படுகிறது. ‘**ஸவிதேஷ்வபி து**’ என்பதற்கு விஷயங்களின் ஸமீபத்தில் சேரவொட்டாமல் தடுத்து என்றபடி. ‘**விகதரஸ**’ என்பதற்கு விஷயாநுபவ ரஸத்தைக் காட்டிலும் கைவல்யாநுபவம் மேற்பட்டதாயிருந்த போதிலும் பரப்ருஹ்மாநுபவத்தைக் காட்டிலும் மிகவும் அல்பஸுகமானது என்று தாத்பர்யம். ‘இறுகலிறப்பென்னும் ஞானிக்கு மப்பயனில்லையேல்’, ‘சாதை செய்வான் கூதைசெய்து நடைமுறை வாழ்க்கையும் போம்’ இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம். ‘**ப்ரயாஸ**’ என்பதினால் ‘பிறவித் துயரற ஞானத்துள் நின்று துறவிச் சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் அறவனை யாழிப்படை யந்தணனை மறவியை யின்றி மனத்து வைப்பாரே’, ‘ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தி யே। தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம்॥’, ‘க்லேசோऽதிகதரஸ்தேஷாம் அவ்யக்தாஸக்தசே

தலாரம்' என்றிவை முதலியவைகளில் சொல்லுகிற படியே யம நியமாதி ஸாமம ஸமமாயிருக்க போக்யதை இல்லாமையினாலே த்யானம் செய்யும்பொழுது ஸ்வஸ்வரூபமா யிருக்கை குறைவாயிருப்பதினாலும், பலத்திலும் பரிமிதமா யிருப்பதினாலும் மஹிமையைக்கலவி எம்பிப்பப பிடிப்பாரைப் போலே ஸாபமே அவர்களுக்கு ப்ரக்ருதி என்று தாத்பர்யம். **'நிரவயிகேஹாடி'** என்பதினால் 'அவனே ஆநந்த ஸ்வரூபம், அப்படிப்பட்டவனை அடைந்தே இவன் ஆநந்தத்தை அடைகிறான்' என்கிற ஸ்ருதி வாக்யம் விவக்ஷிதம். அநுபவத்திற்கு விஷயமாகும்பொழுது 'ஆநந்தம் பரமம் செய்யும் கன்னனுமமுது மொதகே இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே மிகுந்த ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது என்று தாத்பர்யம். **'க்ஷுத்வேனை'** மாவது அதிகமான ஆசை, அதாவது கீழ்ச் சொல்லிய தோஷமில்லாத பழியினால் என்று தாத்பர்யம். **'வைதிகவாக்'** என்பதற்கு உபாஸகோதாரத்திகாரத்தில் சொல்லியபடி யாதருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளடியாக வருகிற பகவத்நுகாஹ விசேஷத்தினால் என்று தாத்பர்யம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால் செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில் முமுக்ஷுத்வாதிகாரம் முற்றிற்று

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

அதிகாரிவிபாகாதிகாரம்.

[அதிகாரி விபாகம்—பக்தி நிஷ்டை—ஆசார்ய நிஷ்டை—சேஷத்வ ஸாக்ஷிகளான பரம்பரையான மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம்—பக்தர், ப்ரபந்நர், இவர்களுக்கு முவை உபயோகமாகும் ப்ரகாரம்—பல ப்ராப்தியில் ஏற்றத்தாழ்வு—மோக்ஷமாகிற பலம் ஏகரூபம்]

முமுக்ஷுத்வே ச துல்யேऽபி
மதுவித்யாதிஷு யதா
வ்யவஸ்தா ஸம்விதஸ்த்யாதிக்ருதி
விசேஷேணாதிகாரிணாம் ।
விகல்ப்யந்தே ந்யாஸவித்தி
ரிதரா வித்யாஸ்ஸததா
நியதாப்யேவ யாத்யம்
நியமயித்ராசைவம் ப்ரூஹவதி ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்தத்தில் இச்சை துல்யமாயிருந்தபோதிலும் பக்தி ப்ரபத்திகளில் அதிகாரி பேதமிருக்கும் படியையும், பக்திநிஷ்டை முதலியவைகள் ப்ரபத்தியின் உட்பிரிவுகளாயிருக்கும் படியையும், இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'முமுக்ஷுத்வே' என்றாரம்பித்து

பதவுரை | அதிகாரிணாம் - பருமமனிதயா நிஷ்டர்களுக்கு, முமுக்ஷுத்வே - மோக்ஷத்திலிச்சை யுடையவர்களாயிருக்கை, துல்யேऽபி - ஸமமாக இருந்தபோதிலும், யதா - எப்படி, மதுவித்யாதிஷு - மது வித்யை முதலியவைகளில், அதாவது மதுவித்யை முதலிய பக்தியோகத்தின் உட்பிரிவு

களில், **அதிக்ருதிவிசேஷண** - அதிகாரத்தின் பேதத்தினால், **வ்யவஸ்தா** - அனுஷ்டானத்தின் நியமமானது, அதாவது இப்படியே அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற ஏற்பாடு, **ஸம்ஸித்யதி** - உண்டாகிறதோ, **ததா** - அப்படியே, **ந்யாஸே** - ப்ரபத்தியிலும், **இதரவித்யாஸ்வ** - மற்றப் பக்தியோக வித்யைகளிலும் **ஸ்திதி:** - நிஷ்டை (அனுஷ்டானம்), **விகல்ப்யதே** - விகல்பமாகச் சொல்லப்படுகிறது, அதாவது அதிகாரி விசேஷத்தினாலே அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத் தக்கபடி விகல்பிக்கப் படுகிறது, **ஏவம்** - இப்படி, **நியமயித்ரு** - வ்யவஸ்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, **நியந்து:** - தைவத்தினுடைய, **ஸ்வாதந்த்ர்யம்** - ஸ்வாதந்த்ரியம், அதாவது ஒருவராலும் ஆக்ஷேபிக்க முடியாத ஆச்சர்யமான சக்தி உடையதா யிருக்கை, **ப்ரபவதி** - ஸாமர்த்தியத்தை உடையதாகிறது.

‘**ஸாகாங்க்ஷாபேக்ஷிதானுக்ரஹவதி**’ என்பதினால் ஆக்ஷேபம் அநுவதிக்கப்படுகிறது, அதாவது எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே பலத்தில் ஒரே விதமான ஆசை உண்டாயிருந்தால் பக்தி ப்ரபத்திகளில் அதிகார பேதமுண்டாவதற்குக் காரணமென்ன வென்று சங்கை என்று தாத்பர்யம். ‘**ஜ்யாவித்யாஷிஷு**’ என்கிற இடத்தில் ‘**ஆதி**’ சப்தத்தினால் பஞ்சாக்னி வித்யையில் ப்ரும்மாத்மக ஸ்வாத்மோபாஸனமும், ஸத்வித்யையும் சொல்லப்படுகிறது. ‘**அதிக்ருதிவிசேஷண**’ என்பதற்கு சிறிது காலம் வஸுக்களின் ஸ்தானத்தை யடைந்து அப்புறம் மோக்ஷத்தை யடைவது, சிறிது காலம் கைவல்யத்தை யடைந்து பிறகு மோக்ஷத்தை யடைவது, இப்படி இல்லாமல் நேரில் மோக்ஷத்தை யடைவது, என்றிவை முதலிய இச்சைகளினால் ஏற்பட்ட அதிகார பேதங்களினாலே, என்றர்த்தம். இத்தால் மோக்ஷத்திலாசை எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் துல்யமா யிருந்தபோதிலும் அவாந்தர பலங்களில் இச்சையாகிற உட்பிரிவான அதிகார பேதத்தினாலே மதுவித்யை முதலியவைகளில் அதிகாரம் வ்யவஸ்திதமாக ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல இங்கும் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ‘**ததா**’ என்பதற்கு ப்ராரப்த காமத்தின் முடிவில் மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற இச்சை, ப்ராரப்தம் தன்னிலும் சில பாகங்களும், அல்லது முழு

இப்படி வர்ணாச்ரமவிசேஷோபாயங்களான நிவ்ருத்தியோகங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரான அதிகாரிகளிரு

அதிகாரி விபாகம் வர் அவர்களாகிறார் — **ஸஹகார ப்ரபத்திநிஷ்டனும், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனும்**

மையும் நிவருத்தித்தவ வேண்டுமென்கிற இச்சை, முதலிய அதிகார பேதத்தினாலே அனுஷ்டானமும் விகல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றர்த்தம். மோக்ஷத்தில் இச்சை துல்யமாயிருக்க அவாந்தர பலங்களில் ஆசையாகிற அதிகாரங்கள் வெவ்வேறுபட்டிருப்பதற்குக் காரணத்தை அருளிச் செய்கிறார் — '**நியதா**' என்றாரம்பித்து ஜன்மாந்தர ஸுக்ருதாதிகளினால் உண்டாகிற பகவதநுக்ரஹ விசேஷத்தினால் இந்த ருசி பேதமுண்டாகிறது என்று தாத்பர்யம்.

'இப்படி' என்பதற்கு பூர்வாதிகாரத்தி லருளிச் செய்தபடி முமுக்ஷுக்களாய் என்றர்த்தம். '**வர்ணாச்ரமவிசேஷோபாயங்களான**' என்பதினால் பரம்பரயா மோக்ஷ ஸாதனங்களான நாம ஸங்கீர்த்தன திவ்யதேச வாஸாதிகள் விலக்கப்படுகின்றன, அதாவது நேரில் மோக்ஷத்திற்கு உபாயங்களான என்றர்த்தம். இவைகள் முப்பத்திரண்டு என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளார், '**இருவர்**' என்றருளிச் செய்ததற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார் — '**அவர்களாகிறார்**' என்றாரம்பித்து. '**ஸஹகாரப்ரபத்திநிஷ்டன்**' என்பது பக்தியோகம் யதாவத்தாகப் பூர்த்தியடைவதைத் த்வாரமாகக் கொண்டு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவன். '**ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டன்**' என்பது மற்றொன்றை நடுவில் அபேக்ஷிக்காமல் ப்ரபத்தியினாலேயே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ப்ரபத்தி செய்பவன். பக்தன், ப்ரபன்னன், என்றிவர்களுக்கு அஸாதாரண காரங்கள் ப்ரஸித்தமாயிருக்க இப்படி விபாகம் செய்வதற்குக் காரணமாகப் பக்தன் ப்ரபன்னன், என்கிற ஆகாரம் இருவருக்கும் பொதுவாயிருக்கிறபடியினாலே அது அஸாதாரணாகாரமாகாது என்றருளிச் செய்கிறார் — '**ஸ்வாகாரம்**' என்றாரம்பித்து

ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திஸ்ஸ்ரப்ரபன்னாஸ்தா தாவுபௌ ।
ஸேஷாய ஸ்வத்திஸ்ரம் ஸ்வாவபி வ காமிதௌ ॥

1 'ஸாங்கம் ஸப்த விதம் ஸ்ரூதம்' என்கிறபடியே யதாயி காரம் ஸாங்க ஸாங்க ஷிஷ்ய வாயவ்யாதிகளும் தேஸாவீ நங்களான ஸாங்கங்களானாறபோலே உக்தி ஸ்வா யத் திலெஷ்டையென்கிற விவையும் ப்ரபத்தியில ஸாவேஷ

ப-ரை] அத்ர - இந்த மோக்ஷாபாயாதிகாரிகளில், தௌ-அந்த, உபௌ - கீழ்ச் சொல்லிய இருவர்களும், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திஸ்ஸ்ரம் - ஸ்வதந்திர ப்ரபத்தி, அங்க ப்ரபத்தி, இவை களிலுள், ப்ரபன்னௌ - ப்ரபன்னர்களாகவும், ஸேஷாய ஸ்வத்திஸ்ரம் - பல ரூபமாயும் அதாவது ஸ்வயம் ப்ரயோஜன ரூப மாயும், மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகவும் இருக்கிற பக்திகளினுல், ஸ்வாவபி வ - பக்தர்களாகவும், காமிதௌ - காணப்பிக்கப்பட டார்கள் பரமாணங்களினுல் என்று சொன்னதுக சொன்னதும

ஸ்வதந்திரப் ப்ரபத்தியில உக்திநிஷ்டை, ஆசார்யநிஷ்டை, முதலிய பேதங்கள் இருக்க அவைகளையெல்லாம் ப்ரபத்தி என்று அருளிச்செய்கைக்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஸாங்கம்' என்றாரம்பித்து ஸாங்கம் - ஸாங்கம், ஸப்தவிதம் - ஏழுவித மாக, ஸ்ரூதம் - சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவையாவன மாந்திரம், பார்த்திவம், ஆக்நேயம், வாயவ்யம், திவ்யம், வாருணம், மானஸம், என்பவை 'ஆபோஹிஷ்டாதிபி ர்மார்ஜ்ஜநம் ம்ருதாஸ்நாநம் ஸ்ம்ருதம்। ஆக்நேயம் பஸ்மநா ஸ்நாநம் வாயவ்யம் கோரஜஸ்ஸ்ம்ருதம்। யத் ஸாதபவர்ஷேண திவ்யம் தத் ஸ்நாநமுச்யதே। வாருணம் சாவகாஹஸ்து ...ஸ்நா... ...' என்பது இங்கனுஸந்தேயம் ... ... த்தில் பக்தி, அஸக்தி முதலியவைகளுக்கு ஏற்கப்படி என்றாத்தம் 'தேஸாவீநங்களான' என்பதற்கு அங்கங்கே ஸ்நா நத்தில் அதிகாரி அந்தந்த ஸ்நானத்தைச் செய்ய முக்ய ஸ்நாந பலம் உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் ... ... ங்கள் - ஆகார பேதங்கள் இத்தால் ப்ரபத்தி என்பதில் அவைகள் அப

1 போதாயன க்ருஹ்யஸூத்ரம்-2-7

ஷங்கள் இவற்றில் உக்தியாவது—ஆகாசஷு வஷ்ணு

உக்தி நிஷ்டை   ஷ்ருதிகளில் ஸௌலப்யமில்லா

தார் அவனையொழியப் போக்கற்று நிற்கிற வயிகார

மும், ஸவேக்ஷித்தால் ரக்ஷிக்குமென்கிற விஶ்வாஸமு

முடையராய்க்கொண்டு ஶரண்யனறிய வுணர்வு

வத்தி மஹிமான ஆசார்யபாவிஷ்டவாக்யத்தாலே

தாக்தங்கள் என்று தாத்பர்யம் அதாவது பக்தி நிஷ்பத்தி தவாரா மோக்ஷம் முதலியவைகளைப்போல இவைகளுக்கும் பல பேதமில்லாமையினால் என்றுதாத்பர்யம் இவைகளைத் தனித்து நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து 'ஸௌலப்ய' மாவது தெளிவான ஜ்ஞானம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜிஜ்ஞாஸாதி சரணத்தில் ப்ராணமான ஆகாரத்தோடு கூட ஒரு வஸ்துவை அறிதல் வைஶத்யம், அவைகளில் சில ஆகாரங்களை மாத்திரம் அறிதல் அவைஶத்யம் என்று நிரூபித்திருப்பதினால் இங்கு 'ஸவைஶத்ய'மாவது அங்கங்கள் கரண மந்திரத்தில் இன்னின்ன பதங்களில் விவக்ஷிதம் என்பதையும், அங்கங்கள் பரபத்திக்கு எவ்விதமாய் உதவியாயிருக்கின்றன என்கிற ஆகார பேதங்களையும், அவைகளின் காரணங்களையும், தனித்தறியாமை இத்தால் அவைகளில் ஸமுதாய ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது போக்கற்று - கதி இல்லாமல், அதாவது அகிஞ்சனனாய் அநந்ய கதியாய என்று தாத்பர்யம் அவனுக்கும் மஹா விஶ்வாஸாதிகள் வேண்டு மென்றருளிச் செய்கிறார்—'ஸவேக்ஷித்தால்' என்றாரம்பித்து 'ஆசார்யபாவிஷ்டவாக்யத்தாலே' என்பதினால் அவனுக்கும் ஆசார்யோபதேஶம் ஆவஶ்யகம் என்பது சொல்லப்படுகிறது 'வாக்யத்தாலே' என்பதற்கு ஸ்ரீஶரணாகதி தீபிகையில் 'ஊஜே ஈ ஶ வஃஷெஷயிஶா ஊரலெந:ஷ்லயிக்ரியா வஃஷிஜெ தய்பு வாந்யவாஜெக்ய: நாய க்ஷீய வரணஶரணம் மகா நாமெநெ வாயாதாயாதக்ஷாவ் வெராவாவ்ரா॥' என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஏதாவது ஒருவாக்யத்தாலே என்றாத்தம் அங்கு 'க்ஷந்யவாஜெக்ய:' என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கு 'நஜோநாராயணெத்யக்ஷா' இத்யாதிகளில் சொல்லப்பட்ட மந்திர

தாதிமார் சொன்ன பாசுரத்தைச் சொல்லி ஸார்வபௌமனை ஶரணம்புகும் டிம்பரான ஸாமந்தகுமாரர்களைப்போலே யென்னுடைய ரக்ஷை உனக்கே பாரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளவேணு மென்கை. ப்ரக்ருதிவாக்யாதி வ்ருத்தாந்தமறியாத பாலன் ஒருக்கால் 'பவதி பிக்ஷாந்தேஹி' என்னில் ஆட்யரான ஸத்தர்க்கர்களகத்திலே யப்போதே யபேக்ஷித ஸித்தியுண்டாமாப்போலே

ஸ்தாநத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறவர்களினால் என்றாகத் தம். **தாதிமார்** - வளர்த்த தாயார். **டிம்பரான** - பாலரான, **ஸாமந்தகுமாரர்கள்** ஸமீபத்திலிருக்கும் தேஶங்களுக்கு ராஜாக்கள் '**ஸாமந்த**'ர்கள், அவர்களுடைய பிள்ளைகள். **ஏறிட்டு** - அங்கீகரித்து. இத்தால் இந்த அர்த்தானுஸந்தானம் ஆவஶ்யகமென்பதேற்படுகிறது. இந்த லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம் மாத்திரம் போதுமோ? வைதிக கர்மங்களில் சரணமந்திரம் முதலிய அநுஷ்டாநம் வேண்டாவோ? என்னவருளிச் செய்கிறார்—'**ப்ரக்ருதி வாக்ய**' என்றாரம்பித்து. '**ப்ரக்ருதிவ்ருத்தாந்த**'மாவது இந்த ப்ரக்ருதி இந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, அதின்மேல் இந்த ப்ரத்யயம் இன்ன ஸூத்ரத்தினால் விதிக்கப்பட்டு வந்தது, அதின் ஸந்தி முதலியவைகள், அதின் அர்த்தங்கள் முதலியவை. '**வாக்யவ்ருத்தாந்த**'மாவது இந்தப் பதங்களை இவ்விதமாகச் சேர்த்து வ்யவஹரிக்கவேண்டும் என்கிற நியமம் முதலியவைகள். **ஒருக்கால்** - ஒருதடவை. சில இடங்களில் பிக்ஷை இல்லையென்று மறுப்பதையும் லோகத்தில் காண்கையினாலே இந்த த்ருஷ்டாந்தம் ஸரியல்ல என்று சொல்லாமலிருப்பதற்காக '**ஆட்யரான ஸத்தர்க்கர்கள்**' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **ஆட்யர்** - தனிகர், **ஸத்தர்க்கர்கள்** - வைதிக மார்க்கத்தையுடையவர்கள். **அகத்திலே** - க்ருஹத்திலே. தரித்திரனும், வைதிக மார்க்கத்தை இல்லாதவனும் மறுத்தாலும் இவர்கள் மறுக்கமாட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் வைதிக கர்மங்களெல்லாவற்றிலும் சரணமந்த்ராதிகளைப் பற்றிய விஶதமான ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதமல்ல என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. **கொள்ள** - வாங்க, **குறைவிலன்** - குறைவில்லாதவன், அதாவது இதரர்களிடங்களில் நாம் சில த்ரவ்யங்களை வாங்கினால் அது

1 'கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரு
ம்' என்னும்படி யிருக்கிற **ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேஶ்வர
விஷயத்தி** லிவ்வுக்திக்கும் **ஹேத்வாகார**முண்டு
அறிவிலிகளா யிவ்வுக்தியே பற்றுசானவர்கள்
திறத்தில் 2 '**யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வய வக்தா
த்வம்**' என்று சொல்லுகிறபடியே யிவ்வுக்தியே ...

அவர்களிடத்தில் குறைத்துவிடுகிறது பகவானிடத்தில் அப்படி இல்லை என்று தாத்பர்யம் இதனையே 'ப்ரஸந்நோ தேவஸ்ஸோஹ்யேஷ' என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலும் மஹரிஷி அருளிச்செய்தார் இது பரிபூர்ணன் என்பதற்கு ப்ரமாணம் **வேண்டிற்றெல்லாம்** - நம்மால் அபேக்ஷிக்கப்பட்ட புருஷார்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும், **தரும்** - கொடுக்கும் இதனால் க்ஷுத்ர தேவதைகள் சிறுசில பலங்களைக் கொடுப்பார்கள் பகவான் ஸர்வ பலப்ரதன் என்பது ஸித்திக்கும் இது பரமோதாரன் என்பதுக்குப் ப்ரமாணம் ஸர்வேஶ்வரவிஷயத்தில் என்றருளிச்செய்யாமல் பொதுவாக '**ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேஶ்வர விஷயத்தில்**' என்றருளிச்செய்திருப்பது ஸர்வேஶ்வரனொருவனையே என்று, உதாரர்களாய குணஸாலிகளானால், எல்லாரும் இந்த ஸாஹஸ்ரநாமத்தை செய்வார்கள், இது பொதுவான நியமம் என்று தெரிவிப்பதற்காக **ஹேத்வாகாரவம்** - பலத்தை விட்டுப் பிரித்திராமை இப்படி ஜ்ஞானமில்லாமல் உக்திமாத்திரத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களுக்குப் பலமுண்டாவதற்குக் காரணம் ஸர்வேஶ்வரனுடைய கருணை, ஆசையினால் இது அதிகாரி பேதத்தினால் வ்யவஸ்திதம் என்றருளிச்செய்கிறார்—'**அறிவிலிகளாய்**' என்றாரம்பித்து **அறிவிலிகளாய்** - ஜ்ஞானமில்லாதவர்களாய், அதாவது கீழ்ச் சொல்லியபடி விஶத ஜ்ஞானமில்லாதவர்களாய், **பற்றுசானவர்கள்** - அவலம்பனமாக உடையவர்கள் **யேநகேநாபி ப்ரகாரேண**-விஶதஜ்ஞான பூர்வகமாகவாதல், அவிஶத ஜ்ஞான பூர்வகமாகவாதல், ஆர்த்தனாகவாதல், த்ருப்தனாகவாதல், ஏதாவதொருவிதமாக, அதாவது அதிகாரி விஶேஷத்தில் ஒரு நியமமுமில்லாமல் என்று தாத்பர்யம், **த்வயவக்தாஸ்வம்** - த்வயத்

1 திரு 3-9 5 2 ஸாரஜ்ஞதிகதயம

முணடறுககமாடடாது ஶரணாந் க்ருபைவ இவ்
வ்யஸ்தை 1 'வாஸீயலோபி ஶரணாமதி ஶப்ஹா
ஜ:' எனறும், 2 'ஶரணவரணவாதியம் யோதிதா ஈஹ
வதிவதலாஸீயேவாஷிகா' எனறும், 3 'ஆவதி
வாதெவ ஙிரீக்ஷதா'ம்வரணெ' எனறு மஹியுக்தா பேசி
னாகள இவ்வுக்திகளு நிஷ்டனுடையவு மாசாயக
நிஷ்டனுடையவும நிலைகளிரணடையும 4 'தவஹெ

தைச சொனன நீ உணடறுகக மாடடாது - புஜிதது ஜீரணம
செயதுகொளள ஶகதியுடையதலல அதாவது இவவுகதி
மாததிரததிறகும பலம கொடுககாமல வயாததமாக
காது எனறு தாதபாயம இதறகு பரமாணம காடடி
யருளுகிறா— 'இவவ்யஸ்தை' எனறுபிதது வாஸீ
யலோபி - அதிகப பாபியா யிருநதபோதிலும், ஶர
ணாமதிஶப்ஹாஜ: - ஶரணாகதி எனகிற ஶபததை
பரயோகிததவனுகிய, 'தேஜோவேக்ஷணம் 33 தவொஷிதீரு
ஶவு' எனறு மேலபாதம எனனை உபேக்ஷிபபது ஈஶவரனை
உனககு உசிதமலல எனறு அாததம ஷயம் - இநத, யா -
எநத, ஶரணவரணவாக் - ஶரணாகதி எனகிற ஶபதம,
உதிதா - சொலலபபடடதோ, வாஸீ - அதுவும், யீவாஷி
ஷிகா - புததி பூாவகமானதாக, ஈஹவதி-உணடாகிறதிலலை
(இபபடி யிருநதபோதிலும எனனிடததில நீ தயைபணணக
கூடிய தனமை இருநதபடியாலை அதிலை நான உயிரோடிருக
கிறேன) ஆவதிவாதெவ - பரபததியைச சொலலுகிற
வாாததையினலேயே, நிரீக்ஷிதா'ம்-பாாககிறதறகு, வரணெ -
விருமபுகிறேன சில ஸமபரதாய பரமாணஙகளில உகதி நிஷடை
யும், ஆசாாய நிஷடையும சோததருளிச செயயபபடடிருபபதி
லை இரணடும சோநது மோக்ஷோபாயமெனறேறபடுகிதே என
னில அதறகுத தாதபாய மருளிசசெயகிறா—'இவவுக்தி'எனறு
ரமபிதது 'நிலைகளிரணடையும்' எனபதினை தனிததனியான
இரணடு நிஷடைகளும இநத ஶலோகததில சோதது அநுஸந

1 அதி-ஸத-61. 2 வர-ஸத-84
3 வர-ஸத-92 4 ஸ்ரீர-ஸத-2-102

ஆ உகாரிஷியாகி-ுகெகெ ஶரணகித்ருஷி வாவஉ=ஜெஷி ரு॰ । உ.கிஷ ஷாஸாக்ஷிகயநிடிஉடி ஊரஃபு ஹாக்ஷ ஈஷ யூ"ா ஹாா ॥' என்று சோதத-ஃஷஹிததாாகள இதில மிகுதிகாட்டுகிற அவிஶவு ததாலே யோரொான றேயமையுமென்று ஸ"ஜிதமாயிறறு இவாகளிலா

ஆசார்ய நிஷ்டை ஷாயஃ திஷ்டின 1 'ஷ"ா ஆ

திகக்பபட்டிருககிறது எனபது தெரிவிககபபடுகிறது அஹம் - கான, யாகி-ுகெகெ: - தாமிஷடாகளான பூாவா சாாயாகளிலும், தவ - உமமுடைய, ஹ"ா: - பரமாக, அகாரிஷி - செயயபபட டேன, ஶரணகிதி - ஶரணம எனகிற, வாவ்உஷி - வாாத தையையும, உதெஷிரு - சொனனேன, உதி - எனகிற, உஷ॰ - இததை, ஷாஸாக்ஷிகயு - ஸாக்ஷியோடு சோநததா கச செயதுகொணடு, ரு॰ஆய "ரஸா - ஒ ரஙகநாதனே, ஊர॰ எனனை, தவ-உமககு, ஹ"ா-பரமாக, க"ா"-செயதுகொள ளும 'சோதத-ஃஷஸிததாாகள' எனபதறகு காநக லாகவததிற காக ஓரே ஸலோகததில இரணடு நிஷடைகளையும சோததச சொலலியிருககிறாாகள எனறு தாதபாயம இவைத தனித தனி நிஷடைகள எனபதறகு காரணம நிருபிததருளு கிறா — 'இதில்' எனறாமபிதது மிகுதி காட்டுகிற - அதி கம எனகிற அாததததைச சொலலுகிற 'ஷெஉஷெஷூஷஸ॰ ஶ,யா:। ஷ தஷெ நஷ தஆயஷ்யகி கவிஷெஷ:வாா உவடி॰' எனறிவை முதலிய வசனஙகளிலே வேறொரு உபாயததின சோககையை அபேக்ஷியாத ஆசாாய நிஷடையை முதலில அரு ளிச செயதிருபபதிலும, 'தவஹரொஹஉகாரிஷி' எனபதிலே தனககு அது விஷயததில பரமிலலை என றேறபடுகிறபடியிலும, 'அவி' எனபது ஆதிகயததைச சொலலுகிறதெனபது ஸ"வாாகதம, ஸமுசசயததை (சோத துக கொளளுவதை)ச சொலலுவதாக இருநதால கீழககூறிய பராமாணஙகளுககு விரோதம வரும எனறு தாதபாயம அமையும - மோக்ஷததைக கொடுககப போதுமானது ஆசாாய நிஷடையை நிருபிததருளுகிறா — 'இவாகளில' எனறாரம

1 ஶரண 3 75

ப்ரேஷ்யஸ்ததா² ஶிஷ்ய ஏதத்³வ்ரதம் நிவேத³யேத்’ என்று ஶாண்டி³ல்யஸ்ம்ருத்யாதி³களிற் சொல்லுகிற படியே ஆசார்யனுடைய வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யகுணத்திலே தானுமீடுபட்டதன ‘ஸித்³தி⁴ர்ப⁴வதி வா நேதி ஸம்ஶயோ(அ)ச்யுதஸேவிநாம் | ந ஸம்ஶயோ(அ)த்ர தத்³ப⁴க்தபரிசர்யாரதாத்மநாம் ||’ என்கிற கணக்கிலே ஆசார்யநிஷ்டனுக்கு ஐகாந்திக ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸித்³தி⁴யில் ஸந்தேஹமில்லை ஒருமலையினின்று

பித்து புத்ர: - பிள்ளை, ப்ரேஷ்ய: - தாஸன், யதா² - அப்படியே, ஶிஷ்ய: - ஶிஷ்யன், ஏதத்³வ்ரதம் - என்கிற ப்ரகாரமாக, நிவேத³யேத் - ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். ஒருவன் உபாய மனுஷ்டிக்க மற்றொருவனுக்குப் பலம் வருவதெப்படி என்னில் அருளிச் செய்கிறார் — ‘ஸித்³தி⁴:’ என்றாரம்பித்து அச்யுதஸேவிநாம் - பகவானை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு, ஸித்³தி⁴: - பல ஸித்தி, ப⁴வதி - உண்டாகிறதோ, ந வா - இல்லையோ, இதி - என்று, ஸம்ஶய: - ஸந்தேஹம், தத்³ப⁴க்தபரிசர்யாரதாத்மநாம் - அந்தப் பகவானிடத்தில் பக்தியுள்ளவர்களுக்கு ஶுஶ்ரூஷை பண்ணுவதில் ஆசையோடு கூடினவர்களுக்கு, அத்ர - இந்தப் பல ஸித்தியில், ந ஸம்ஶய: - ஸம்ஶயமில்லை. ‘ஐகாந்திக ந்யாயத்தாலே’ என்பதற்கு இந்த இடத்தில் ஸந்தேஹம், ஸந்தேஹமில்லை என்கிற பதங்களுக்கு அப்படியே அர்த்தம் சொல்லுவது அஸங்கதம், ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் விஶ்வாஸமுடையவனுக்குப் பகவானிடத்தில் பண்ணுகிற ப்ரபத்தி முதலிய ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸந்தேஹமுண்டாகாமையினாலும், ஶாஸ்த்ர விரோதம் வருகிறபடியினாலும் ஆகையினால் ‘ஸம்ஶய:’ என்பதற்கு ஸந்தேஹத்திற்குக் காரணமான பகவதனுக்ரஹத்தின் குறைவைச் சொல்லுவதில் தாத்பர்யம் அப்படியே ‘ந ஸம்ஶய:’ என்பதற்கு ஸந்தேஹமில்லாமைக்குக் காரணமான பகவதனுக்ரஹ விஶேஷத்தில் தாத்பர்யம் ஆகையினால் குறைந்த அனுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான பகவானை யாஶ்ரயித்தவனுக்கே பலம் உண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்க

---

1 ஶாண் -1-95

வொருமலையிலே தாவும் ஸிம்ஹ ஶரீரத்தில் ஜந்துக்களைப்போல் ஶாஸ்த்ரகாரர் ஸம்ஸாரஜ்ஞநம் பண்ணினவரோடுண்டான சூடல்துவக்காலே நாமுத்தீர்ணராவுதோமென்று முதலியாண்டானருளிச் செய்த பாசுரம் 1 'அந்தோநந்த க்ரஹணவஶகோ யாதி

அதிச அநுக்ரஹத்திற்கு விஷயமான ஆசார்ய நிஷ்டனுக்குப் பலம் உண்டென்பதில் கேட்க வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம். ஒருவன் அநுஷ்டிக்க ஒருவனுக்குப் பலம் வரக்கூடும் என்பதற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார்—'ஒருமலை' என்றாரம்பித்து ஸிம்ஹத்தின் ஶரீரத்தில் தத்காலத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த ஜந்துக்கள் மாத்திரம் வேறொரு மலையை அடைகின்றன. அதைப்போல ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் பரஸமாபன்னம் பண்ணும்பொழுது அவர்க்கு ஶிஷ்யத்வேன அப்பொழுது ஸம்பந்த முள்ளவர்கள் மாத்திரம் அந்தப் பரஸமாபனத்தில் அந்தர்கதராய் உத்தீர்ணராவார்கள் என்று த்ருஷ்டாந்தத்தினால் ஏற்படுகிறபடியினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ப்ரபத்தியினாலேயே, பின்புண்டானவர்களாய் அவர் ஸம்பந்தம் பெற்ற ஸகல சேதனர்களுக்கும் பலம் உண்டாகி விடுகிறது, அவர்கள் ப்ரபத்தி செய்ய வேண்டியதில்லை, என்று சொல்லுமவர்கள் பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. சூடல் துவக்கு - ஸ்வாபாவிகமான ஸம்பந்தம் இருக்கும் அப்பொழுதுண்டான என்று தாத்பர்யம். இது தத்கால ஸம்பந்தியான முதலியாண்டான் பாசுரமாகையினாலே 'நாம்' என்றது உசிதம். ஶிஷ்யனுடைய அபேக்ஷையில்லாமல் ஆசார்ய ஸம்பந்த மாத்திரத்தினாலேயே மோக்ஷம் அடையக் கூடியதாயிருந்தால் ஆசார்யனுக்கு இந்த ஶிஷ்யனை உத்தாரணம் செய்ய வேண்டும் என்கிற இச்சை உண்டாகாமலிருக்க ஸம்பந்த மாத்திரத்தினாலேயே மோக்ஷம் உண்டாகலாமே என்கிற ஶங்கைக்கு ஸமாதானமாக ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகத்தில் தாமே அருளிச் செய்திருக்கும் ஶ்லோகத்தை உதாஹரித்தருளுகிறார்—'அந்தோநந்த' என்றாரம்பித்து அந்த: -குருடன், அநந்த க்ரஹணவஶக:-குருடனில்லாதவனைப் பிடித்துச் சொல்லுவதினால் அவனுக்கு வசமாக

1 ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகம்-21

ரக்ஷ்ய யதா மத்யே தரண்யாம் கர்ணதார நிஹிதோ நீயதே நாவிகேந | ஸம்ஶ்ரித்ய ஹோமாதவிதித த்ருவ ஸேவகஸ்வ்யாஹபூர்வாதி ஸ்வத்வம் ஸ்ராவ்ய ஸ்ரஹவதி ததா தேஶிகோ தேஷயாரஹாஃ ||’ என்று ஸ்லோகதிலுகததிலே சொனனோம ஏதேனு மொரு ப்ரகாரமாகவுமாம, ஆரேனுமொருவ ரநுஷ்டிககவுமாம, ஸ்ரவத்திககல

நடநது, **யதா** - எபபடி, **யாதி** - போகிருனே, இது ஜஞான மிலலாதவனுககு ஜஞாதாவான ஆசாாயாலுகரஹததினுல பலமஸிததிககும எனபதறகுதருஷடாநதம, **ஸம்ஶ்ர்:**-நொணடி, **தரணீகர்ணதார நிஹித:** - ஓடததின நடுவில வைககபபட டவனுய, **நாவிகேந** - ஓடககாரனுல, (எபபடி) **நீயதே** - அககரைககுக கொணடுபோகப படுகிருனே, இது ஸகதி இலலா தவன ஆசாாய கடாக்ஷததினுல மோக்ஷததை யடைவதறகுத தருஷடாநதம, **அவிதித த்ருவ:** - அறியபபடாம லிருககிற ராஜாவையுடைய, **ஸேவகஸ்வ்ய**-ஸேவகனுடைய, **அஹபூர்வாதி:**- குழநதை, முதலியது, **ஹோமாதி** - போகஙகளை, **ஸம்ஸ்ரே**- (எபபடி) அநுபவிககிறதோ, இது இவை இரணடு மிலலா தவன மோக்ஷமடைவதறகு தருஷடாநதம, **ததா** - அபபடியே, **தயாளு:** - தயாளுவான, **தேஶிக:** - ஆசாாயன, **தே** - என ககு, **ஸ்வத்வம் ஸ்ராவ்ய** - உமமை யடைகிற விஷயததில, **ஸ்ரஹ வதி**-ஸகதியுடையவ னுகிருன இததால அவாகள பிடிததுக கொளள வேணடுமெனறேறபடுகிற படியினுலே ஆசாாயாக ளுடைய உததாரணேசசை அவஸயம வேணடுமெனபது கயோ திதம ஙீழருளிசசெயத அாததஙகளை நிகமனமசெயதருளுகிருா அதில பகதன பரபனனனென று பிரிககாமல ஸதவாரக அத வாரக என று பிரிததறகும காரணததைச காடடியருளுகிருா– ‘ஏதேனும எனறுரமபிதது ‘ஏதேனுமொரு ப்ரகாரமாகவு மாம்’ எனபதறகு விஸத ஜஞான பூாவகமாகவோ, அவிஸத ஜஞான பூாவகமாகவோ, அஙகமாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ, ஏதாவது ஒரு பரகாரமாக என று அாததம ‘ஆரேனு மொருவா’ எனபதறகுத தானோ, ஆசாாயனே, வேறு யாராவது பாகவதனே எனறாததம இததால பகதனுககும பரபததி

லத்து ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வோத்கர்ஷாய் நின்று கொடுக்க விரகு காணன்றதாயிற்று இப்படி 1 'பஶுர் மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:। தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்॥' என்றும், 2 'தே வயம் பவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷயவாஸிந:। நகரஸ்தோ வநஸ்தோ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேஶ்வர॥' என்றும், 3 'நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன்' என்றும், 4 'வண்மை

அவஶ்யாபேக்ஷிதமாகையாலே இப்படி விபஜிக்கிறது என்பதும் த்யோதிதம். பாரவஶ்யாபிமானத்திரள் மோக்ஷ ஸாதனங்களாக ஶாஸ்த்ரங்களில் அறுதியிட்டிருக்க 'ஶ்ரவத்தி கலந்து' இத்யாதி நிஷ்கர்ஷம் செய்ததற்கு காரணத்தை அருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. **பஶு:** - பசுவாவது, **மநுஷ்ய:** - மனுஷ்யனாவது, **பக்ஷீ வா** - பக்ஷியாவது, **யே** - எவர்கள், **வைஷ்ணவஸம்ஶ்ரயா:** - வைஷ்ணவர்களை ஆஶ்ரயித்திருக்கிறார்களோ, **தே** - அவர்கள், **தேநைவ** - அந்த வைஷ்ணவ ஸமாஶ்ரயணத்தினாலேயே, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **தத்** - அந்த, **பரமம் பதம்** - பரமபதத்தை, **ப்ரயாஸ்யந்தி** - அடையப் போகிறார்கள். **பவத்விஷயவாஸிந:** - உம்முடைய தேசத்திலே வஸித்துக் கொண்டிருக்கிற, **தே வயம்** - அந்த நாங்கள், **பவதா** - உம்மால், **ரக்ஷ்யா:** - ரக்ஷிக்கத் தகுந்தவர்கள், **ஜநேஶ்வர** - ஓ! ராஜாவே, **நகரஸ்த:** - பட்டணத்திலிருந்தாலும், **வநஸ்தோ வா** - காட்டிலிருந்தாலும், **த்வம்** - நீர், **ந:** - எங்களுக்கு, **ராஜா** - ராஜா. **நற்பால** - நல்ல இடமாகிய, **அயோத்தியில்**, **வாழும்** - வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற, **சராசரம் முற்றவும்** - சராசர வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும், **நான்முகனார் பெற்ற** - ப்ரும்மாவினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, **நாட்டிலே** - நாட்டிற்குள்ளே, **நற்பாலுக்கு** - நல்ல ஸ்வபாவத்திற்கு, அதாவது பகவானுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களையே ஸுகதுக்கமாக வுடைத்தாயிருக்கும்படியான ஸ்வபாவத்திற்கு, **உய்த்தனன்** -

1 ஶாண-1-15 2 ராமா-ஆர-1-20
3 திரு-7 5-1 4 பெரி-தி-5-1-3.

யாவ துனகோயிலில வாழும வைடடிண...,
னும வனமை' என ருஞ சொலலுகிற ...
க்ஷேதரவாஸாதிகா பரம்பரை ... ஹமவிஷய வ...
யாக மோக்ஷததிறகு ஸாதனம களுககும தன ...
யாதல, பிறா பகககலிலே யாதல, முனபோயா ...

சேருமபடி செயதான வனமையாவது-(எனச...) ...
உன கோயிலிலவாழும உன ...டைய திவயக்ஷேததிர...
சிற, வைடடிணவனெனனும வனமை - வைஷண...
சொலலபபடுவதாகிய பலம ஹமவிஷய - ப...
தருாியிருககும திவய க்ஷேததிரம, 'பிறா பககலிலே...
எனபது பரபததியைசசொலலுகிறது ஆதமீய...
பரபததி பணணுகிறவாிடததில எனறு தாதபாய...
திறகு உபகாரம செயகையாகிற ஸமபநதம ' துவககு
ளிச செயயபபடடிருககிறது இதனால உபாய...
டாசகுவதும, உணடான உபாயததை வருததி ...
பலததைச சீககிரமாக உணடாககுவதும சோத...
படுகிறது இவை - சீழச சொலலபபடட பாச...
முதலியவை ' முடடி ' எனபதினுல உபாயததை ...
தாகிற ஸமபநதம அருளிச செயயபபடடதாகிறது ...
து - மேல மேல, உவசய - வருததியை பகதி...
தினமும அனுஷடிககபபடடதாயக கொணடு வ...
தவமய மாகையினுலே அபபடிபபடட வளாததிர...
ணம எனபது சொலலபபடுகிறது இதனால 'பினபோ...
பது விவாிககபபடடது பரபததி ஸகருத ...
யாலே அதறகு வருததி முதலியவைகள இலலா...
றகு திவய தேமவாஸாதிகள பினபு உபகாரகக...
நிருபிததருளுகிறா—' வஹதஞ ' எனறுாமபி...
' தன பககலிலே யாதல பிறா பககலிலே யாதல ' ...
காரிதம இங்குறற - இநத லோகததில உணட...
க்ஷணம துடஙகி இஙகே பணணுகிற கைஙகாய...
ஷாாதத மாகையினுல அபபடிபபடட புருஷாா...
ததி செயகிறது, அபாிமித புருஷாாததததை ...
ரையை யுணடாககுகிறது, அதினுல பலம சீகி...

பேயாதலொரு வ்யாபாரத்துக்குண்டு எங்ஙனே
பக்தன் ப்ரபந்நன இவர்களுக்கு யென்னில் — இவை யுபா
இவைஉபயோகமாகும் ப்ரகாரம் ஸாத்திலே யாதல் ஆவ
த்தியிலேயாதல் முடியும், உத்பந்நாவஸானுக்கு
த்தொரத்தொரவயத்தைப் பண்ணியும், ஸுதஜ ஆவ
த்ருஷ்டாக்ம பண்ணினவனுக்கிங்குற்ற கௌஞரூ
ஷிவஜியை யுண்டாக்கியும் உபகாரகங்களாம் இவா
பல ப்ராப்தியில் ஏற்றத்தாழ்வு களில் வ்யாஸாஷிகளைப்போ
லே யுபாயாங்ர ஸஙெ்ஞகையாலே யகிஙு
ஜனுமன்றிக்கே விளம்பக்ஷகுறையாலே யதத்
மதியுமன்றிக்கே யிருக்கிற ஸாமாக ஆவத்தி
நிஷ்னுக்கு ஆாஙுவகஉபயபூவஸா நஹாவியான
வத்திஆத்யத்தை வயயியாகவுடைத்தான வுபா

கிறது, ஆசையினால் உபாய உபகாரகத்வம் உண்டு என்று தாத்
பர்யம் இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் வெவ்வேறு என்று
காட்டுவதற்காக இவர்களுக்குப் பலத்தில் பேதத்தை நிருபித்
தருளுகிறார்—‘ இவர்களில் ’ என்றாரம்பித்து இவர்களில் - முமு
க்ஷுக்களான அதிகாரிகளில் ‘ உபாயஙே ’ என்பது காம
யோக ஜ்ஞானயோக பக்தியோகத்தைச் சொல்லுகிறது இத
னால் பக்தி யோகத்தில் அஶக்தன் ப்ரபத்திக் கதிகாரி என்னில்
காமயோகத்திற்கு அதிகாரி இல்லாமல் போகவேண்டி வரும்
பரம்பரயா உபாயங்களில் ஶக்தி இல்லாதவனென்னில் திருநாம
ஸங்கீர்த்தனம் முதலிய பரம்பரோப காரங்களில் அதிகாரம்
எல்லோருக்கும் உண்டாகையினால் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி இல்
லாமற் போகவேண்டி வரும் என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கப்
பட்டதாகிறது **விளம்பக்ஷக்ஞகையாலே** - ப்ராரப்த
காமம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் விளம்பத்தைப் பொறு
த்துக்கொள்ளுமவனாகையாலே ‘ **ஸ்வதந்த்ரமதிகவ** ’மாவது
நடுவில் வரும் ஸுகதுக்காதி ப்ரயோஜனங்களை யநுபவிப்ப
தில் அவைகளில் தோஷங்களைக் கண்டு இச்சையில்
லாதவனா யிருக்கை **வ்யூவஸாநஹாவியான** - முடிவில்
வரப்போகிறதான, **யதாவஸ்திதி** - ஸரிபாகப் பூர்த்தி

ஸந ரசிவாஜியினுடைய யதாவ நிஷ்டி வசிவங்க மான சோக்ஷம ஸஹும ஸவஙாயிகார மாய, ஸவஙநிஷ் நிவதங்கக்ஷமாய, ஸவெங்ஷ ஸாயக மாகவறருய, ஸாகாரமாய, ஸகூர்ஸ்கதங்வமாய, ஆமாகாரியாய, ஆகிவதா தஹமாய, ஸஹ ஷுமபோலே ஷஹுததிலு வாயாஙர ஆயொமாஸ ஸமா யிருநதுள்ள ஆவத்தியைத தனனயிகாராஙா

யடைதல், அதாவது உபாஸனததின பூாததியானது ஸரியான அநதிம பரதயயம வரும வரையில தடாசசியாகச செயது வநதால உணடாகும எனறு தாதபாயம அநதிமபரதயயம வரையில செயவதெலலாம உபாயகோடியில சோநதது அதறகுப பிறகு வருவதெலலாம பலம அஙச பரபததிககு உபாஸனம யதாவததாக முடிவு பெறுவதும அதின வழியாக மோக்ஷம அடைவதும பலம இபபடிபபடட விளமபததிறகுக காரணஙகள பரபததியிலலை எனறு நிரூபிததுசகொணடு ஸவதநதிர பரபததி நிஷடனுககுணடாகும பலததை அருளிச செயகிறா—'**ஸவஙாயிகார**' எனறாரமபிநது பாரமமணயம முதலிய அதிகாரததை ஸமபாதிபபதறகாகவாவது, பராரபதம முதலிய அநிஷடஙகளை நிவருததி செயய முடியாமையினாலாவது, நேரில மோக்ஷததைக கொடுககக கூடிய ஶகதி இலலாமையினாலாவது, உபாயம ஸாலபமாயச செயது முடிகக முடியாமையினாலாவது, உபாயததில ஆவருததி வேணடியதினாலாவது, இநத உபாயம சிலகாலம விளமபிததுப பலம கொடுககும எனபதினாலாவது, 'ப்ரஜ்ஞாzநநெகநக்ஷாதி' இயயாதிகளிற சொலலுகிறபடியே பரபல காரணஙகளினால தடுககபபடடிருபபதினாலாவது, இதறகு ஒநதாசையாகச சில உபாயாநதரஙகளைச செயயவேணடியதினாலாவது விளமபம இலலை எனபது இநத எடடு விசேஷணஙகளினாலும சொலலபபடுகிறது '**ஸவஙாநிஷ**' எனபதினால பராரபத பாபம சோததுக கொளளப படுகிறது **ஆசாகாரியாய** - சீககிரமாகப பலம கொடுககக கூடியதாய, **ஆகிவஙா தஹமாய** - வேறொனறினாலும தடுகக முடியாததாய, **ஆயொமாஸஸமாய** - உதவியாகப பொறுககாததாய இபபடியாகில ஸவதநதிர பரபததி நிஷடாகளான எலலாருககும

ஸைவமாக வ்யாபகமாகப் பற்றினவனுக்கு ஸ்ரீவைகுண்ட ஐச்வர்யத்துக்கு வேறு ஆதிக்யமில்லாதபடியாலே ஆவ்ருத்திக்ஷணம் முதலாக [1] 'இங்கே திரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்' என்றும், [2] 'இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திரலோகமாளு மச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்றும், [3] 'ஏரார் முயல்விட்டுக் காக

ப்ரபத்திக்கு உத்தரக்ஷணத்திலேயே பலம் உண்டாகவேண்டாமோ? இவர்களுடைய அபேக்ஷையினால் விளம்பிக்கிறதென்னில் ஹேயமான சரீர ஸம்பந்தத்தை இவர்கள் விரும்புகிறதற்குக் காரணம் என்ன என்னில்? நிரூபித்தருளுகிறார்—'ஸ்ரீவைகுண்ட' என்றாரம்பித்து 'வேறொரு' என்பதற்கு இவனுடைய இச்சையே ப்ரதிபந்தகம் என்று சொல்லவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் அப்படி இச்சிப்பதற்குக் காரணம் ஆச்சார்ய ஸங்கம் என்று அதில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இங்கே' என்றாரம்பித்து இங்கே திரிந்தேற்கு - இந்த லோகத்தில் வஸிக்கும் அவர்களுக்கு, இழுக்குற்றென் - தாழ்வு என்ன ஸர்வ கரணங்களும் பகவத் விஷயத்திலே ப்ரவணமா யிருக்கும்படி க்ருபை செய்தால் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் யான், இச்சுவை தவிர - இப்பொழுது அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த ரஸத்தைத் தவிர்ந்து போய் - வெகுதூரம் அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, இந்திர லோகமாளும் - பகவானுடைய லோகத்தை யாளுவதாகிய, அச்சுவை - அந்த ரஸத்தை, பெறினும் - நான் ப்ரயத்தனம் செய்யாதிருக்க அது எனக்குக் கிடைத்த போதிலும், வேண்டேன் - விரும்பமாட்டேன் ஏர் - அநுரூபமாயும், ஆர் - பரிபூர்ணமாயு மிருக்கிற, அதாவது மாம்ஸாதிகளுக்குப் போக்யமாய் பர்யாப்தமுமா யிருக்கிற, முயல்விட்டு - முயலை விட்டுவிட்டு, பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறதாகையினாலே ஸுலபமாய்க் கிடைக்கக் கூடியதை விட்டு என்று தாத்பர்யம், காக்கைப் பின்போவதே - காக்கையின் பின் சென்று, போவது எதற்காக 'ஸவ்ய: ஸவ்யஸஹிஷ்ணு:' என்கிறபடியே ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி குணங்கள் நிறைந்ததாய், பாவநத்வ

1 திரு-3-10-4 2 திருமாலை-2 3 சிறிய-திரு-16.

கைபபின்போவதே' என்றும், 1 'வொஃஹாஜெவா ஜொராஜஜுக்ஷயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித: | ஸக்தம் நியதாவீர ஹாவோ நாந்யத்ர கச்சதி ||' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி களிலே இச ஶரீரத்தோடே யிருந்து கைங்கர்ய ரஸானுபவம் பண்ணவேணுமெனகிற வஸிஷ்டிக்கு காரணமான அர்ச்சாவதாரவிஷயமடியாகவந்த ஸ்வாதந்த்ரியாலே ஸ்வாபிமதமான ஶரீரத்தை அவஸானத்தை யெல்லையாக வுடைத்தாய தேஶகால ஸ்வரூப பரிச்சின்னத்தாயக்கொண்டிங்குண்டாம கைங்கர்யஹேதுத்தைதை முதலாக வுடைத்தான பரிவர்ஜணை

போகயதவாதிகளுடையதான அரசசாவதார தமதை விடடுத தூலபமான பரரூபததை விருமபுவதே என்றுதாதபாயம ராஜகு-எலலாரையும தருபதி பணணிவைசசுக கூடியவனாிய ஸ்ரீராம னே, ஜெ-எனககு, வரர:-மிகவும உததருஷடமான, ஷொஹ:-ஸநேகம, கஷயி - உமமிடததில, நிதயம - எபபொழுதும, ப்ரதிஷ்டித: - ஸதிரமாய இருககிறது, வீர - வீரயமெனகிற குணம நிறைநதவனே, ஸக்தம - (உமமிடததில), பகதியும, நியதா - எபபொழுது மிருககிறது, (ஆகையினால எனனு டைய) ஹாவ: - அபிபராயம, அநயதர - மறறொரு இடத தில, ந கசசதி - போகிறதிலலை 'அரசாவதாரவஸம' மாவது அரசசாவதார திருமேனியிலுளள பரீதயதிஶயம இத தால ஹேயமான ஶரீர ஸமபநததை இவாகள ஒபபுக சொண டதறகு காரணம தெரிவிககபபடடதாகிறது பரிச்சின்ன தாய - அளவிடபபடடதாய இததால நிதய விபூதியிலுணடா கும கைஙகாயததிறகும இஙகுணடாகும கைஙகாயததிறகும வய தயாஸம காடடபபடடதாகிறது மேலும ஸவதநதிர பரபதத நிஷடனுககு பரபததி க்ஷணம முதல பலம, அஙக பரபதத நிஷடனுககு ஶரீரவஸானததிறகுப பிறசே பலம, எனகிற பல பேதம தயோதிதம ஹேதுததைதை - பலததின ஆரமபததை ஒரு பரபததியே இபபடி வெவவேறான பலஙகளுககு காரண

1 ராமா-உத-40-15

ஒகொங்கயபுவயபுஞஒொக்ஷூம ஒறுூம 1 ‘வரம் வரய த்வாத்தும் யஶாஹிதேத ஶாதூரஃ | ஸவபும் ஸம்வத்ஸ்ரதே வா‌ம்ஸாம் ஐயி ஷ்ரஷிவழுஜூதெ॥’, 2 ‘கிம்வா ஸவபுஜ்ஜமூ த்ஸஷ்டூஃ ஹுஸஞெ கூயி ஷுறுபுஹம்’, 3 ‘தவுிஜுஹுஸ ஞெ கிஜிஹாஸூ்ஜுஹும்’, 4 ‘கிம்ஜொரகெ தஜிஹ வா ஆூ வாவதி வா‌ம்ஸாம் யஷிஷு்ஹுவணயியாம் ஐஷாூ ஸாஜூம்’, 5 ‘ஹுேதஉவவத்தூ:’ என்றுஞ சொல்லு கிறபடியே ஸவெபுஸுான ஸகஜுஹுஹுஜ ஞகையா லே அவன திருவடிகளில ஹுவத்தி ஸகஜுஹுஜுஸாயு

மாகும பரகாரததை பரமாணஙகளைக கொணடு நிருபிததருளு கிறா— ‘**வரம்**’ எனறுாரமபிததது **தவுாசு** - ஆகையினுல, **கூம்** - நீ, **ஶூதூரஃ** - உனககு, **யஶாஹிதம்** - இஷடபபடி, **வரம்** - வரததை, **வரய** - கேடடுசகொள, **ஐயி** - நான, **ஷ்ரஷிவழும்** - சணணுககு விஷயமா யிருககையை, **மதெ (ஸதி)** - அடைநதிருககுமபொழுது, **ஸவபும்** - எலலாம, **ஸம்வத்ஸ்ரதே** - உணடாசப போகிறது **ஸவபுஜ்ஜமூத்ஸஷ்டூஃ** - எலலா லோகததையும ஸருஷடிதத பகவானே, **கூயி** - நீர, **ஹுஸஞெ** - அனுகரஹததை யடைநதிருககுமபொழுது, **கிம்வா** - எது, **ஷுறுபுஹம்** - துாலபமானது, **ஷாூ** - ஓ தால பயனே, **விஷு்ஹுவணயியாம் வா‌ம்ஸாம்**-பகவானிடததில பகதியுடன கூடிய மனதையுடைய மனிதாகளுககு, **யசு** - எது, **ஐஸாஜூம்** - அடைய முடியாததோ, **தசு** - அபபடிபபடடது, **ஜஹ** - இநத, **ஜொரகெ** - லோகததிலும, **வா ஆூவ** - பரலோ கததிலும, **கிம்** - எது, **ஸவுதி** - இருககிறது **ஹுும்** - எலலாப பலஙகளும, **ஷதஃ** - இநதப பகவானிடததிலிருநது (உணடா கிறது), **உவவத்தூ:** - யுகதிககுப பொருநதி இருககிறபடியி னுல ‘**ஸகஜுஹுஜுஹுஞகையாலே**’ இதயாதிககு டீரபததியி னுல வஸீகரிககபபடடு, அவனே உபாயாநதரஙகளின ஸதானங

1 வி-பு 1-12-76   2 வி-பு-1-12-79   3 321-ம பககம பாாகக
4 வி-த-48-46   5 ப்ர-ஸ-ூ-3-2-37

மாகையால் விவக்ஷிகாதிகளிருவர்க்குமிது ப்ரஸித்த ஸாதநமாயிற்று. 1 ‘சதுர்விதா பஜந்தே மாம்’ என்கிறபடியே உபாஸநம் யாதொருபடி சதுர்வித ஸாத்யத்துக்கும் ஸாதநமாயிருக்கிறது, அப்படியே 2 ‘தாவதார்த்திஸ்ததா வாஞ்சா தாவந்மோஹஸ்ததாஸுகம் | யாவந்ந யாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாகநாஶநம் ||’ என்கிறபடியே ப்ரபத்தியும் சதுர்வித ஸாத்யத்துக்கும் ஸாதநமாகவிறே மஹர்ஷிகளறுதியிடுவது. இதில் ‘அஶேஷாகநாஶநம்’ என்கையாலும், ஆர்த்தநத்தோற்ற

களிலின்றி பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே ப்ரபத்தி ஸர்வபலஸாதனம் என்று தாத்பர்யம். இப்படி யுக்திமாத்திர மில்லாமல் நேரில் ப்ரமாணமும் இருக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார்–‘சதுர்விதா’ என்றாரம்பித்து. மாம் - என்னை, சதுர்விதா:-நான்குவிதமான அதிகாரிகளும், பஜந்தே - பக்தி செய்கிறார்கள். சதுர்வித ஸாத்யத்திற்கும் - ‘ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ’ என்று கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட பலன்களுக்கும். அஶேஷாகநாஶநம் - எல்லாப் பாபங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியவனான, த்வாம் - உம்மை, யாவத் - எதுவரையில், ஶரணம் - ஶரணமாக, நயாதி - அடையவில்லையோ, தாவத் - அதுவரையில், ஆர்த்தி: - நஷ்டமான ஐஶ்வர்யம் கிடைக்கவேண்டுமென்கிற துக்கம், ததா - அப்படியே, வாஞ்சா-புதிதான ஐஶ்வர்யத்திலாசையும், மோஹ:- ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அனுபவிக்காமையும், தாவத் - அது வரையில், அஸுகம் - பரமாத்மானுபவானந்தம் இல்லாமையும், ததா - அப்படியே. மஹர்ஷி - பராஶர மஹரிஷி ‘அஶேஷாகநாஶநம்’ என்கையாலும்’ என்பது ஹேது கர்ப்ப விஶேஷணம், அதாவது அனுபவிக்க வொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பாபங்களையெல்லாம் போக்கடிக்கக் கூடியவனுகையினால் ஸகல பாபங்களையும் போக்கடிக்கிறபடியினாலே உம்மை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸகலவித பலமும் கிடைக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ‘ஆர்த்தி:, வாஞ்சா’ என்கிற

1 கீதை-7-16. 2 வி-பு-1 9-73

'தாவத்' என்றயிகாரந்தோறுமாவ்ருத்திக்கையாலும், இவனபேக்ஷித்தஸமயமெல்லாமிவன் கோலின காலத்திலே பலப்ரதானம் ஸித்திக்கும் இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை நினைத்து 1 'ஸத்க்ஷேத்ரநிரதாஸ் ஸாங்க்யயோகவிதஸ்ததா। நார்ஹந்தி ஶரணஸ்தஸ்ய கலாம் கோடிதமீமபி॥' என்று சொல்லுகிறது இவனுக்கிங்கிருந்த காலத்தில் கைங்கர்யத்தில் வைஷம்யம் தன்கோலுதலில் வைஷம்யத்தாலே வந்தது அது

இடங்களில் 'தாவத்' என்று மறுபடியும் சொல்லியிருப்பதினால் பலத்திற்கு வேறொரு ப்ரதிபந்தகமில்லை, இவனுடைய இச்சையே காரணம் என்று 'ஆவ்ருத்தோஹ தோறற' இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம். **ஆவ்ருத்திக்கையாலும்** - திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி இருப்பதினாலும் **'இப்படிப்பட்ட வேற்றத்தை'** என்பதற்குத் தனக்கிஷ்டமான காலத்தில் தனக்கிஷ்டமானபடி பலத்தைக் கொடுக்கிறது என்கிற உத்கர்ஷத்தை என்று அர்த்தம். பக்தியோகம் ப்ராரப்தாவஸானத்திலே பலம் கொடுக்கிறபடியினால் அதற்கு இப்படிப்பட்ட உத்கர்ஷமில்லை என்று தாத்பர்யம். **ஸத்க்ஷேத்ரே** - நல்ல க்ஷேத்ரங்களில், **நிரதா:** - நிஷ்டையையுடையவர்களும், **ஸாங்க்யயோக விதஸ்ததா** - அப்படியே ஜ்ஞானயோகம், பக்தியோகம் இவைகளை யறிந்தவர்களும், **ஶரணஸ்தஸ்ய** - ஶரணாகதி செய்தவனுடைய, **கோடிதமீம்** - கோடியில் ஒன்றாகிய, **கலாம்**-பாகத்தையும், **நார்ஹந்தி**-பெறுகிறதில்லை. இதற்குப் பக்தி யோகாதிகள் பல ஸாதனங்களல்ல என்று சொல்லுவதில் தாத்பர்யமில்லை, கீழ்ச் சொல்லிய உத்கர்ஷம் இல்லை என்பதில் மாத்திரம் தாத்பர்யம், ஆகையினால் இரண்டு விதமாகப் பிரித்தது ஸங்கதம் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபன்னர்களுக்கு ப்ரபத்தி ஸர்வ பல ஸாதனமாகில் இங்குண்டாகும் கைங்கர்யங்களில் வைஷம்யம் உண்டாவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இவனுக்கு' என்றாரம்பித்து 'கோலுதலில்' என்பதற்கு ப்ரபத்தி காலத்தில் ஸங்கல்பத்தில்

---

1 லக்ஷ்மீதந்த்ரம்-17-62

தனக்கடி ப்ராப்ய ஸாக்ஷாத்விசேஷம் அந்திமசரீரா மோக்ஷமாகிற பலம் ஏக ரூபம் ந்தரம் பெறும்பேற்றிலொரு வைஷம்யமில்லை. பாரதந்த்ர்ய மேகாகாரம். 1 'பாரதந்த்ர்யம் பரே பும்ஸி ப்ராப்ய நிர்கதபந்தந:| ஸ்வாதந்த்ர்யமதுலம் ப்ராப்ய தேநைவ ஸஹ மோததே||' என்று ஹேமஷைமயிற் சொல்லுகிற ஸ்வாதந்த்ர்யமும் கூடுவதொன்றிக்கே ஸ்வருவிய கைங்கர்ய யோக்யமாகைகையென்று ஹநுவாதத்திலே நிஷ்கர்ஷம்.

வேண்டும் பெரும்பயன்
வீடென்றறிந்து விதிவகையால்
நீண்டும் குறுகியும் நிற்கு
நிலைகளுக்கோர்க்கு மன்பர்
மூண்டென்றின மூலவினை
மாற்றுதலின் முகுந்தனடி
பூண்டன்றி மற்றோர் புக
லொன்றிலையென நின்றனரே 15

பராத்தித்ததில் என்றாத்தம். '**ப்ராப்யஸாக்ஷாத்**' மாவது பலம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஸாக்ஷாத்தம். **அந்திம சரீராந்தரம்** - கடைசியான சரீரம் முடிந்த பிறகு இங்கே உண்டாகும் சைதன்ய வைஷம்யத்தைக் கொண்டு புருஷார்த்தத்தில் வைஷம்யம் நினைக்கவொண்ணாது என்று தாத்பர்யம். **பாரதந்த்ர்யம்** - பகவானுக்கு வசப்பட்டிருப்பது ஸ்வதாரக பரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஸ்வாதந்த்ரியம் சொல்லும் வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்—'**பாரதந்த்ர்யம்**' என்றாரம்பித்து. **பரே பும்ஸி** - பரம புருஷனிடத்தில், **பாரதந்த்ர்யம்** - பாரதந்த்ர்யத்தை, **ப்ராப்ய** - அடைந்து, **நிர்கதபந்த:** - விடப்பட்டிருக்கிற பந்தத்தை யுடையவனுமாக் கொண்டு, **அதுலம்** - ஒப்பில்லாத, **ஸ்வாதந்த்ர்யம்** - ஸ்வதந்திரனாயிருக்கையை, **ப்ராப்ய**-அடைந்து, **தேநைவ ஸஹ** - அந்தப் பகவானோடு கூடவே, **மோததே** - ஆநந்தத்தை யனுப

---

1 விஷ்ணுதத்வம்

விகஙிருன வைஷுவாடி ததிலே - ஸ்ரீ பாஷயததில பல நிரூபணம செயயுமிடமாகிய நானசாவது அதயாயததில நானகாவது பாதததிலே

இபபடி இநத இரணடதிகாரிகளும பரபததியே செயய வேணடுமெனறு நிரூபிதது அதின பரயோஜனததை யருளிச செயகிறா—' வேணடுமே ' எனறாரமபிதது

ப - ரை] வேணடுமே - நமமால அபேக்ஷிககபபடுகிற, பெரும பயன - உயாநத புருஷாாததம, வீடு - மோக்ஷம, எனறு, அறிநது- தெரிநதுகொணடு, கீழருளிச செயதபடி தததவ விவேகததினு லும, இதர விஷயஙகளில தோஷ தாஸனததினுலும தெரிநது கொணடு எனறு தாதபாயம, விதிவகையால - பாகயததின பரகாரததினுல, அதாவது சீககிரமாக மோக்ஷம பெறுவதறகும, விளமபிதது மோக்ஷம பெறுவதறகும காரணமான அதருஷடத தின பரகாரததினுல, நீணடுமே - காலததினுல தீரககமாயும, அதாவது காலவிளமப முளளதாயும, குறுகியும - காலததினுல சுருககமாயும, அதாவது சீககிரததில பலம சொடுககக கூடிய தாயு மிருககிற, நிலைகளுககு-நிஷடைகளுககு, ஏககும - அதி கார விசேஷததினுல யோகயாகா யிருககிற, அனபா - பகதி மானகள, ஒனறில - பகதி பரபததிகளில ஏதாவது ஒனறில, மூணடு - பரவருததிதது, மூலவினை மாறறுதலில-ஸமஸாரததிற கு காரணமான முனனுல செயயபபடட பாபஙகளை மாறறுவ தில, அதாவது உபாய விரோதியாயும, பராபதி விரோதியாயு முளள பாபஙகளை நாஸம செயவதறகு, முகுநதனடி பூணடனறி- பகவானுடைய திருவடிகளைச சரணமாக ஆஸரயிபபதைத தவிர, மறறோ - வேறு ஒரு, புகல - உபாயம, இலையென-இலலை யெனறு சொலலுமபடி, நினறனரே - நினறாகள ' ஓஷெவீ ஜெஷூஶஸரணூஊீ ஊ ஊஶா உஊா தயா । ஊஶெஉவயெ ஞூவடி ஜெ ஊயாஜெ ஊஶாெ ஶாஜெ ॥' எனறிவை முதலியவை இஙகு அநுஸநதேயம

ஆனுல பகதியோக நிஷடனைப பககனெனறு சொல லுவதைபபோல பரபதகி நிஷடனையும பரபனனனெனறு சொலலலாமோ? பலததில விளமபமுணடாவது துஷசாம பலமாக வனறோ இருககவேணடும? ஆகையினுல பகதியோகததில பர வருததி துஷகாம பலமெனறில ஸுகூ ஞஶா ஐநஶாஜெ

ப்ரபந்நாதந்யேஷாம் ந திஶதி முகுந்தோ நிஜபதம்
ப்ரபந்நஶ்ச த்வேதா ஸுசரித பரீபாகபிதயா ।
விளம்பேந ப்ராப்திர் பஜநஸுக மேகஸ்ய விபுலம்
பரஸ்யாஶு ப்ராப்தி: பரிமிதரஸா ஜீவிததஶா ।

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அதிகாரிவிபாகாதிகாரோஷ்டம:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஜ்ஞாநவாந்து மாம் ப்ரபத்யதே' இத்யாதிகளை விரோதிக்குமே? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளுக்குப் பரிஹாரமருளிச் செய்கிறார் — **ப்ரபந்நாதந்யேஷாம்**' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **முகுந்த:** - பகவான், **ப்ரபந்நாதந்யேஷாம்** - ப்ரபந்நர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு, **நிஜபதம்** - தன்னுடைய பதத்தை, **ந திஶதி** - கொடுக்கிறதில்லை, **ப்ரபந்நஶ்ச** - (அந்த) ப்ரபந்நனும், **ஸுசரித** - ஸுக்ருதங்களினுடைய, **பரீபாகபிதயா** - பரிபாகங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால், **த்வேதா** - இரண்டு விதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறான்), **ஏகஸ்ய** - அதில் ஒருவனான ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு, **ப்ராப்தி:** - (பகவானை) அடைவது, **விளம்பேந** - ஸாவகாஶத்தினால் (உண்டாகிறது), **பஜநஸுகம்** - பக்தி பண்ணுவதினால் உண்டாகும் ஸுகம், **விபுலம்** - அதிகமானது, **பரஸ்ய** - மற்றவனாகிய அத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு, **ப்ராப்தி:**, **ஆஶு** - சீக்கிரமாக (உண்டாகிறது), **ஜீவிததஶா** - உயிரோடிருக்கிற தசையானது, **பரிமிதரஸா** - அல்பமான ஆநந்தத்தை உடையது.

‘நிஜபதம்’ என்பதற்கு ‘நின்ற புராணன் அடியிணை’யென்று கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டபடியே தன்னுடைய திருவடிகளை என்றர்த்தம் ‘வான்தந்து மலரடியும் தந்து’ என்றல்லவோ இவர் தாமே அருளிச் செய்திருப்பது அன்றிக்கே ‘விஷ்ணுவினுடைய உயர்ந்த ஸ்தானம்’ என்று ஶ்ருதி முதலியவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் தனக்கு அஸாதாரணமான அப்ராக்ருதமான ஸ்தானத்தை என்றர்த்தமாகவுமாம் அதுவுமன்றிக்கே தாயத்தம்போலே இவர்களுக்கு ப்ராப்தமான பொது நின்ற பொன்னன்ன கழலாகிய திருவடிகளை என்றர்த்தமாகவுமாம் ‘ஹ்ருவஸஸ்வெஷயா’ என்பதினால் அதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் ‘ஸ்வதஸ்ராம்ஓ’ என்கிற ஶ்லோகத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது நிகமனம் செய்யப்பட்டதாகிறது பலத்தில் விளம்பம் பாபத்தினாலே வரக்கடவதாயிருக்க ‘ஸாவஸிதவரீவாகஷிஷயா’ என்றது ஸங்கதமாகுமோ? வென்னில் இவனுக்கு இங்கிருந்த காலம் ஸாகம விஶேஷமாகையினால் விரோதமில்லையென் றருளிச் செய்கிறார் — ‘விஷம்வெந’ என்றாரம்பித்து ‘ஹஜநவஸாவவெக்கவஸ்விவாஷும்’ என்பதினால் ‘நின்புகழில் வைகும்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீயவர்க்கு வைகுந்த மென்றருளும் வான்’, ‘திருவொடு மருவிய இயற்கை மாயாப் பெருவிறல் உலகம் மூன்றுடன் வலவீடு பெறினும் கொள்வ தெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே’, ‘ஈகாவஸூர ஸமெ்வ ஸிரஹஜந ரவஸம் வ்ருத்தெ்ஷ த்ருாஜவாஙஃ’ என்றிவை முதலியவைகளிற்படியே மோக்ஷானந்தத்தைவிட பக்தி செய்யும்பொழுது விஶேஷமாகிய ஆநந்தம் இவனுக்குண்டாகிற படியினாலே இது ஒரு ஸாகருத பரிபாக விஶேஷமென்று சொல்லக் குறையில்லை என்பது த்யோதிதம் ‘வரிசிதாரவஸாஜீவிதஷயா’ என்றது நம்மாழ்வார், ஸ்ரீமந்நாத முனிகள் போல்வார் சில ப்ரபன்னர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பக்தி யோகாநந்தம் உண்டாயிருந்தாலும் இது ஸர்வ ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், ஶாஸ்திரம், இதிஹாஸ புராணங்களைக் கொண்டு பகவத் குணாநுபவம் செய்தபோதிலும் த்யானத்தில் ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு ஸமமாகப் பகவத் ஸ்வரூப ரூபகுணாதிகளை யனுபவிப்பதினால் உண்டாகும் ஆநந்தத்திற்கு ஸத்ருஶமாக மாட்டாதாகையினாலும், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுடைய

ஆநநதம ஜீவித தலையில குறைநதது எனபதைத தெரிவிப பதறகாக ஆகையினை இவவிருவாகளுககும அவரவாகளுககு அஸாதாரணஙகளான ஆநநத மிருககிறபடியினலை இரணடும ஸுகருத பரிபாகம எனறருளிச செயதிருககிறது எனறு தாதபாயம இததால பகவானே இவவிருவாகளுககும ஸாகஷாத பலததைக கொடுககிறபடியினாலே ஸிததோபாயன எனபது தெரிவிககபபடுகிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாாய ஸவாமிகளினல
செயயபபட்ட
ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
அதிகாரிவிபாகாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ।

உபாய விபாகாதிகாரம்.

[உபாயோபேய நிரூபணம்—பகவானுடைய உபாயோபேயத்வம்—கர்ம யோகம்—ஜ்ஞானயோகம்—பக்தியோகம்—பரபக்தி பரஜ்ஞான பரம பக்திகள்—பரபக்தியின் பரபக்தி ஸ்தானாபந்நத்வம்—பக்தி ப்ரபத்தி களின் விகல்பமும் பேதமும்]

உபாயஸ் ஸ்வப்ராப்தேருபநிஷததீதஸ் ஸ பகவாந்

ப்ரஸத்த்யை தஸ்யோக்தே ப்ரபதந நிதித்யாஸந கதீ ।

ததாரோஹ: பும்ஸாம் ஸுக்ருதபரிபாகேந மஹதா

நிதாநம் தத்ராபி ஸ்வயமகில நிர்வாண நிவஹ: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

। ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ।

இப்படி அதிகாரிகள் இரண்டு விதமானவர்கள் என்பதற்காக உபாயம் இரண்டுவிதமானது என்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ, பகவானொருவனுமே இவ்விருவர்களுக்கும் உபாயமாகையினாலே, என்னில்? அதற்கு இந்த அதிகாரத்தில் ஸமாதான மருளிச் செய்யப் போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—' உபாய: ' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] ஸ: - அந்த, பகவாந், ஸ்வப்ராப்தே: - தன்னை யடைவதற்கு, உபாய: - உபாயமாக, உபநிஷத்ஸு அதீத: - உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட்டான், தஸ்ய - அந்தப் பகவானுடைய, ப்ரஸத்த்யை - அநுக்ரஹத்தின் பொருட்டு, ப்ரபதந - ப்ரபத்தி, நிதித்யாஸந - பக்தியோகம் (ஆகிய), கதீ - மார்க்கங்கள், உக்தே - சொல்லப்பட்டதுகள், பும்ஸ: - ஜீவாத்மாவிற்கு, ததாரோஹ: - இந்த உபாயங்களில் ஏறுவது, மஹதா - அதிகமான, ஸுக்ருதபரிபாகேந - ஸுக்ருதங்களுடைய பரிபாகத்தினாலே (உண்டாகிறது), தத்ராபி - அதிலும், நிதாநம் - காரணம், அகில நிர்வாண நிவஹ: -

ஸர்வ லோகத்தையும் ஸ்ருஷ்டிப்பதில் ஸமர்த்தனென், ஸ்வயம் - அந்தப் பகவான் தானே

'ஸ:' என்பதினாலே பரவசித்த னென்பதும், 'ஹம வாது' என்பதினாலே ரக்ஷிப்பதற்குப் யோக்யங்களான ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி குணங்களின் பூர்த்தியையுடையவனென்பதும் சொல்லப்படுகிறது அதாவது ஸமஸ்த கல்யாண குணங்களையுமுடையவனாக பரவசித்தன் என்று தாத்பர்யம் 'உப நிஷ்டிதாஸ:' என்பதினால் 'மோக்ஷத்திற்கு இவன் அணைபோன்றவன்', 'எந்த ஜீவனை இவன் வரிக்கிறானோ அவனாலே அடையத் தக்கவன்' என்றாத்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் அவனொருவனே எல்லாருக்கும் உபாயமாகில் அதிகாரிகளையும் உபாயங்களையும் பிரித்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார் — 'ஹ்ருஷீகேஶ' என்றாரம்பித்து 'ஹ்ருஷீகேஶ' என்பதற்கு ப்ரஸாதத்திற்குக் காரணமான நிக்ரஹ நிவ்ருத்திக்காக என்று தாத்பர்யம் 'க்ஷமதா' என்பதினால் 'யஜ்ஞகோடி ஷிஷ்ஷை:', 'ஸஹஸ்ரநாம ஜ்ஞநாமகேந' இத்யாதி ப்ரமாணங்களில் அனேக ஜன்மங்களில் செய்த ப்ரபல ஸுக்ருதங்களின் பரிபாகத்தினால் என்று தாத்பர்யம் 'நிதாநந்த்ருஷ்டவி' இத்யாதிக்கு அதற்கும் காரணம் பகவான் ஸஹஜ ஸௌஹார்த்தத்தோடு கூடினவனாய 'கஶ்சித் ஸுக்ருதேந க்ருதேந கேந சத்ரு' என்கிறபடியே யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளைக் காரணமாகக் கொண்டு இவனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வது என்று தாத்பர்யம் 'தஷாவொ ஶ:' என்பதற்கு அந்த உபாயத்தில் ப்ரவருத்திக்கிறது என்று தாத்பர்யம் 'ஆவாய ப்ரஶாதீர ஸ்வஜ்ஞாநம் ஸ்வஸம்ஹார்யதே' என்று ஜ்ஞானத்தைத் தெப்பமாகச் சொல்லி இருக்கிறபடியினாலே அந்தப் பக்தி ப்ரபத்தியாதிகளில் ப்ரவ்ருத்தியை 'ஆவொ ஶ:' என்றருளிச் செய்திருக்கிறார்

இருவருக்கும் கர்த்தவ்யமான உபாயத்தைப் பொதுவாக நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவர்களுக்கு' என்றாரம்பித்து, 'ஜ்ஞாநே' ஶப்தத்தினாலே ஸித்தோபாயனான பகவானும்,

ஒரு ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம் இத்தாலே ஸாத்⁴யமாய உபாயோபேய நிரூபணம் ஶாஸ்த்ரஜந்யமான வ்யவஸாயமாவது ஒரு ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம் இவற்றிலுபாயமாகிற ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம் கரணஸாபேக்ஷமுமாய ஶாஸ்த்ர விஹிதமுமாய ஸத்த்வாதிகளான ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களோடே கூடின அவ்வவோ வித்³யா விஶேஷ ப்ரதிநியத குணாதிகளிலே நியத ஸ்வ விஷயமுமாயிருக்கும் உபேயமாகிற ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம் கரண நிர

'விகாஸ' ஶப்தத்தினால் ஶாஸ்த்ரஜந்ய ஜ்ஞானமும், 'விஶேஷ' ஶப்தத்தினால் பலமான ஜ்ஞானமும் விலக்கப்பட்டது ஸாத்⁴யமாய - உண்டாக்கக் கூடியதாய 'விஶேஷம்' என்பதினால் எல்லாவற்றையும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாக அறிவது சொல்லப்படுகிறது இத்தால் உபாயமாகிய விகாஸத்தைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'கரண' என்றாரம்பித்து கரணஸாபேக்ஷமுமாய - மனதாகிற இந்திரியத்தை அபேக்ஷித்ததாய, ஶாஸ்த்ரவிஹிதமுமாய 'ஸஜேவ ஶிரோ', 'ஶாண்ட³ஜ' என்றிவை முதலியவைகளில் விதிக்கப்பட்டதுமாய 'ஸத்த்வாதிகளான' இத்யாதிக்கு ஸத்யத்வ ஜ்ஞாநத்வ ஆநந்தத்வ அநந்தத்வ அமலத்வங்களாகிய ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்கள் ஐந்தும் எல்லா ப்ரஹ்ம வித்யைகளிலும் உபாஸ்யங்கள், அவைகளோடுகூட அந்தந்த வித்யைகளில் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களும் அந்தந்த வித்யைகளில் உபாஸ்யங்கள் என்று தாத்பர்யம் 'வித்³யா விஶேஷ' மாவது ஸத்³வித்யை, தஹரவித்யை முதலியவைகள் ப்ரதிநியத அஸாதாரணங்களான 'ஆதி' ஶப்தம் ரூபங்களைக் குறிக்கிறது நியதஸ்வவிஷயம் - அந்தந்த குணங்களோடு சேர்ந்ததும், இதர வித்யைகளில் சொல்லப்பட்ட குணங்களில்லாததுமான ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றியது உபேயமாகிற-ப்ராப்யமாகிற, கரண நிரபேக்ஷமுமாய-மனது முதலியவைகளை எதிர்பாராமல்,

வைக்ஷ்யமுமாய ஸ்ஹாவஸ்தாப்யமுமாய குணவிஹீ த்ரிக ளெலலாததாலும வரிவர்ண-வு ஹவிஷய முமாயிருககும

உபாஸிதகுணாதெ-ர்ரா ப்ராப்தாவப்யவஹீஷ்யா ।

ஸாதத்த்வ்ரய ந்ரதாஸ்ரா நாகாரரகளுவஜம் ॥

ஸ்ஹாவஸ்தாப்யமுமாய - 'பயோந கிபதெஜெஹ்ராதா' இதயாதி களில சொலலபபடுகிறபடியே ஸவபாவததிலேயே ஏறபடட, **வரிவர்ண-வு ஹவிஷயமுமா** யிருககும - ஸ்வரூபம், குணம், முதலியவைகளினுல பூரணமான பருமமததைப பறறிய தாயிருகதம உபாயமாகிற ஜஞானம சிறசில குணஙகளோடு கூடிய பருமமததைப பறறியதாயும, உபேயமாகிற ஜஞானம பரிபூரண பருமம விஷயமாயும இருககுமெனபது, 'இநத லோகததில புருஷன எபபடி உபாஸனம செயகிருனே, இதை விடடு லோகாநதரமபோய அபபடியே யனுபவிககிருன' என ரூததமுளள ஸருதி வாகயததில சொலலபபடடிருககும தத கரது நயாயததிறகு விரோதமாயிருககிறதே எனனில? அதறகு ஸமாதானமாகத தககரது நயாயததின அாததததை நிஷகா ஷிததது ஒரு காரிகாரூபமாக அருளிச செயகிருர—(**உபாஸித**) எனறுரமபிததது

ப - ரை] **உபாஸிதகுணாதெ:** - உபாஸிககபபடட குணம முதலியவைகளுககு, **ப்ராப்தாவபி** - அடையும்பொழு தும, **யா** - எநத, **அவஹீஷ்யா** - விடடுப போகாமலிருப பதோ, அதாவது அனுபவிககபபடாம லிருபபதோ, **ஸா**-அது, **தத்த்வ்ரய ந்ரதாஸ்ரா** - தககரது நயாயததினுல அறியததக கது, **ஆகாராரகளுவஜம்** - உபாஸிககபபடட ஆகாரத தைத தவிர வேறு ஆகாரஙகள பராபதி தசையில அனுபவிபப தில விடடுப போவதெனபது, **ந** - (அறியததககது) அலல இஙகு உபாஸிககபபடுகிற குணஙகள மோக்ஷ தசையில அவஸ யம உபாஸயஙகளாகும எனபது தககரதுநயாயததிறகு அாத தமே ஒழிய உபாஸிககபபடட குணஙகளைத தவிர மறற குண ஙகள அனுபாவயஙகள அலல எனபதில தாதபாயமலல அபப டிச சொலலில 'பரபருமமததுடன கூட ஸகல கலயாண குணங

ப்ராப்திரூபமான இவ்வநுபவத்தினுடைய
பரீவாஹமாய்க்கொண்டு கைங்கர்யரூபமாய் இவ
பகவானுடைய **உபாயரூபமாயும் ப்ராப்தி**
உபாயோபேயத்வம் **ரூபமாயுமிருக்கிற ஜ்ஞான**
த்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ஸஹ்ருதய ஸௌஹார்த்த
ஸ்வாதிசேஷத்தாலே ஈச்வரனுக்குபாயத்வமு முபேய

களையும் அனுபவிக்கிறான், பரமாத்மாவுடன் மிகுந்த ஸாம்யத்தை யடைகிறான்' என்றாற்போலுள்ள ச்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம். நம்மால் எழுதப்பட்டிருக்கும் தத்க்ரது ந்யாய விமர்சத்தில் இவ்வர்த்தம் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேப பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே கண்டு கொள்வது.

கத்யாதிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும் இங்கு ஜ்ஞான விகாஸ விசேஷம் என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும் தாத்பர்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'**ப்ராப்தி**' என்றாரம்பித்து. **இவ்வநுபவத்தினுடைய** - எல்லாவற்றிலும் பரிபூர்ணமான ப்ரேமத்தின் அனுபவத்தினுடைய, **பரீவாஹமாய்** - ஆனந்தம் உள்ளடங்காமல் வெளியில் வ்யாபாரமாகப் பரிணமிக்கிற, அதாவது ப்ராப்தி என்பது அனுபவபரீவாஹமான கைங்கர்யமாவது, கைங்கர்யபர்யந்தமான ஆனந்தத்திற்கு காரணமான அனுபவமாவது, என்று தாத்பர்யம். எப்பொழுதும் ஸித்தனாயிருக்கிற பரமாத்மாவிற்கு உபாயத்வோபேயத்வங்கள் வருகிறபடியை யருளிச் செய்கிறார்— '**இவ்வுபாயரூபமாயும்**' என்றாரம்பித்து. அதாவது உபாயமாகிய ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும், மேலில் பலப்ரதனாகையினாலும், ஈச்வரனுக்கு உபாயத்வமுண்டாகிறது, அப்படியே ப்ராப்தி என்று சொல்லப்படுகிற அனுபவத்திற்கு விஷயமா யிருப்பதினாலும் போக்யமா யிருப்பதினாலும் உபேயத்வம் ஸித்திக்கிறது. ஈச்வரன் எப்பொழுதும் ஸித்தமாயிருந்தாலும் உபாயோபேய ஜ்ஞானத்திற்கு விஷயமாய்க் கொண்டு ஸாத்யமாகிறான் என்று தாத்பர்யம். ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன் விஷயத்தில் இது அஸாதாரணமா யிருக்கிறதென்றருளிச் செய்கிறார்—

த்வமும் இவ்வீச்வரனுடைய வ்யாபகத்வம் ஆதாரத்
வப்ரவ்ருத்தி நிஷ்டன் பக்கலுபாயாநுஷ்டாந நிவேசத்
தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும் மற்ற வைகாரிகரும்
கர்ப்பாரம்பம் முதலாக ப்ராரப்த ஸமாப்தி பர்யந்
தமாக நடுவுள்ள கர்த்தவ்யங்களி லத்யாவச்யமான
நோவுகளிலே ப்ரபத்திவசீக்ருதனான ஈச்வரன் புகு
ந்து நின்று அந்த அநுஷ்டாநகர்த்தவ்யங்களாலே வரும்
பாப நிவ்ருத்தியையும் ஸம்பாவிதோஷாதிகளையு முண்
டாக்கிக்கொடுத்து அவ்வுபாஸநமாகிற வுபாயத்தை
ஸமுபஸ்ருஷ்டமாக்கிக் கொடுக்கும் அங்கு கர்ப்போந்மா
காமயோகம் வதுஸாஷ்டத்தாலே ஜீவனாதாத்மாத்
ஜாதமாம் பிறந்தால் தனக்கு ஸாத்யங்களாய ஸமுஸஜ்ஜ

‘இவ்வீச்வரனுடைய’ என்றாரம்பித்து ‘உபாயாநுஷ்டாந நிவேசத்தாலே’ என்பதற்கு அவசமாப் ப்ரபத்தியும் செய்து மேல் பக்தியோகமும் செய்து பெறக்கூடிய மோக்ஷத்தை, இந்த ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன் விஷயத்தில், அந்த ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸந்நனானே அந்த பக்தியோகம் முதலிய விளம்பமில்லாதபடி பலங்கொடுக்கிறபடியினாலே ஸந்நாந்தம் இந்த தான உபாயாந்தரஸ்தான நிவேசம் என்கிறது ஸ்வரூப ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கும் அதை ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸந்நனான ஈச்வரன் பண்ணும் உபகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘மற்ற’ என்றாரம்பித்து நோவுகளிலே - அந்தந்த காமயோர்களின் ஸ்தானங்களிலே, புகுந்து நின்று - அந்த ப்ரபத்தியினாலே ப்ரஸந்நனாயதான அந்த ஸ்தானங்களில் புகுந்து நின்று, ஸமுபஸ்ருஷ்டமாக்கிக் கொடுக்கும் - பரிபூர்ணமாக முடிவுபெறும்படி செய்து கொடுக்கும் ‘ஜாதி’ ஸப்தத்தினால் மேல மேலுண்டாகும் ஜ்ஞான வைசத்யம் குறிக்கப்படுகிறது காமயோகத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘அங்கு’ என்றாரம்பித்து அங்கு - அந்த உபாயங்களில் ‘பிறந்தால்’ என்பதினாலே இதற்கு காமயோகத்திற்கு அதிகாரம் என்று சொல்லப்பட்டதாகிறது ‘ஜாதி’ ஸப்தத்தினால் நாந்தருத்வம் சோத்தக் கொள்ளப்படுகிறது ‘கார்ய’ மாவது ஸம்பாக்கம் முதலியவைகளுக்கு காரணமாக சாஸ்த்ரங்களில் விஹிதங்

ஷிரஷிதஙகளான காம்யகர்மஙகளோடும நித்யநைமித்திகஙகளோடுங கூட ஸாங்கமாக வஷிஷ்டமாயிருககும கர்மவிஶேஷம அதிலவா ஙஞாஷ்டஙகள 1 'தைவமேவாபரே யஜ்ஞம்' என்று துடஙகிச சொலலபபட்ட தைவாவ்ய தபஸ்தீர்த்த தாந யஜ்ஞாதிகள்

பட்டவை 'நித்ய'மாவது செயயாவிடடில பாதயவாயததைச கொடுககசசகூடியவை 'நைமித்திக'மாவது நிமித்தம உணடானால செயய வேணடியதாக விதிககபபட்டவை **ஸாங்கமாக** - பலமுணடாகும வரையில இததையே அனுஷ்டிககக கடவேன எனகிற ஸஙகலபததுடன '**கர்மவிஶேஷம்**' என பதினால இந்த நித்ய நைமித்திகாதிகளின உடபிரிவான சில காமஙகளையே அஙகியாகவுமமறறவைகளை அஙகஙகளாகவும வைதது கொணடு ஸாங்கமமாகசசெயவது எனபது தயோதிதம இநத உடபிரிவுகளை நிரூபிததருளுகிறார—'அதில' எனறாரமபிதது 'யோகிநः பர்யுபாஸதே' எனறு மேல ஶலோகம **அவ ரே** - சில, (யோகிநः - காமயோகிகள), **தைவமேவ** - தேவதையைச சோநததாகிய, **யஜ்ஞம்** - ஆராதனததை, (பர்யுபாஸதே - செயகிறாரகள) இஙகு '**தைவயஜ்ஞம்**' எனபது தேவதாராதனததைச சொலலுகிற தெனறு ஸ்ரீமத தாதபாய சநதரிகையில நிரூபிககபபட்டிருககிறது 'சொலலபபட்ட' எனபதோடு ஸ்ரீ கீதையில எனறு சோததுக கொளளவும '**தபஸ்ஸா**'வது கருசசராசநதிராயணாதிகளை யனுஷ்டிபபது **தீர்த்த** - தீாதத யாததிரை, **தாந** - தானம செயவது, **யஜ்ஞம்** - யாகம, **ஆதிசப** - ஹோமம, வேதாதயயனம, அதின அாதத விசாரம செயதல, ரேசசம கும்பகம பூரகம எனறு சொலலபபடுகிற மூனறுவித பராணாயாமஙகளை, **விஷயஙகள** இநதிரியஙகள மனது இவைகளையடககுதல எனபவை இததால 'கர்மயோக ஸ்தபஸ்தீர்த்த தாந யஜ்ஞாதிஸேவநம்' எனகிற ஸ்ரீ கீதாாதத ஸஙகரஹ ஶலோகம ஜஞாபகபபடுததபபடுகிறது இநதக காமயோகம ஆதமாவலோகனததிறகு ஸாதனமாகும விததததை கீதையில இரணடாவது மூனறாவது அதயாயஙகளில

---

1 கீதை-4-25

அதிகாரிபேதத்தாலே ஆவ்ருத்திதானே ஸக்தியை யிடை யிட்டு மிடையிடாதேயும் மோக்ஷஹேதுவானாற போலே இக்கர்மயோகமும் ஜ்ஞானயோகத்தை யிடை யிட்டு மிடையிடாதேயும் ஸவாரிகரமான யோகத் தைக் கொண்டாத்மாவலோகந ஸாதநமாம் ஜ்ஞான யோகமாவது கர்மயோகத் தாலஸக்கரணஜயம் பிறந்தவனுக்கு ஆத்மதத்வ ஜிஜ்ஞாஸு ஹணமாய ஸர்வாஜ்ஞனாப்பற்ற வாஸ்யயகு விதேயகு சேஷங்களாலே ஸரீரத்யாவாரமான தன் ஸ்வரூபத்தை நிரந்தர விந்தனம் பண்ணுகை இக் கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களாலே யோகஸ்வத்தாலே

ஜ்ஞானயோகம்

நிரூபித்திருக்கிறபடியே அருளிச் செய்கிறார்—'அதிகாரி பேதத்தாலே' என்றாரம்பித்து பரபக்தி, பக்தியை விளம்பக்ஷ மனை இருப்பவனுக்குப் பக்தியோகத்தின் வழியாகவும், அஸக்த னையும் விளம்பாக்ஷமறுமா யிருப்பவனுக்கு நேராகவும் மோக்ஷ ஸாதனமாயிருக்கிறப்போலே இந்தக் கர்மயோகமும் அதிகாரி பேதத்தால் ஜ்ஞான யோகத்தைக் காரணமாகக் கொண்டும், நே ராகவும் ஆத்மாவலோகனத்திற்கு ஸாதனமாகும் அதிகாரி பேத மாவது ஸிஷ்டதயா பரஸித்தனும்,தவறுதல் ஸம்பவிக்கக்கூடாத தாய ஸுலபமாயச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கிற உபாயத்தில் ஆசையுடையவனும் கர்மயோகத்தி லதிகாரீ, அப்படியில்லாத வன ஜ்ஞான யோகத்தை த்வாரமாகக்கொண்டு ஆத்மாவலோக னத்தை அடையும் அதிகாரீ, என்று ஸ்ரீ கீதையில் மூன்றுவது அத்யாயத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'ஸவாரிகர மான யோகம்' மாவது யம நியமாதி அங்கங்களோடு கூடிய ஜீவாத்ம த்யானம் 'அஸக்கரணஜயம் பிறந்தவனுக்கு' என பதினால் கர்மயோகம் செய்யாமல் ஜ்ஞானம் யோகம் செய்ய முடியாது என்பது தயோதிதம் 'ஜய' மாவது மனதை வெளி விஷயங்களிலிருந்து நிவருத்திக்கும்படி செய்கை 'ஆத்ம த்ருஷ்டி' என்கிற இடத்தில் 'த்ருஷ்டி' ஸப்தத்தினாலே இந்திரியம் சொல்லப்படுகிறது இந்தக் கர்மயோகம் முதலியவைகள் பக்தி யோகத்திற்கு பயுக்தமாகும் பரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்—

ஆத்மாவலோகநம பிறநதால வைஷயிகஸுகவை த்ருஷ்ண்யாவஹமான ஆத்மாநுபவ ஸுகமாகிற ஆக ர்ஷத்தி லகபபடடிலலனுகில பரமாநந்தரூப மான ப்ரஹ்மாநுபவத்துககுபாயமான பக்தியோகத திலே யிழியுமபோது உளளிருககிற ரத்நஙகாணகை ககுக கிழிசசீரைகணடாறபோலே யஙகயபூசியைப பாரககுமபோதைக கவனுடைய சரீரஸம்பந்தனுன ஜீவாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபமுமயாத்மமாயககொணடு

‘ இதுககுபயோகம ’ எனறாரமபிதது அவரவாகள அதிகாரத திறகுத தககபடி எனறு சோதததுக கொளளவும பிறநதால- பிறநத பிறகு ‘வைஷயிகஸுக வைத்ருஷ்ண்யாவஹமான’ எனபதறகு ‘ யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப ’ எனறு கீதையில சொலலி யிருககிறபடியே ஶபதாதி விஷயங களை அனுபவிபபதினுலுணடாகிய ஸுகஙகளில வைராககியததை உணடாககககூடியதான எனறு தாதபாயம ஆகர்ஷத்தில - வலையில அகபபடடிலலனுகில - அகபபடாமல தபபினுனேயானுல இததால இது மிகவும பரயாஸமானது எனபது தயோதிதம ‘ அறறது பறறெனில உறறது வீடுயிா செறறது மனனுறில ’ எனறுழவாரருளிச செயதது அனுஸநதிககப படடதா கிறது ‘ பரமாநந்தரூபமான ’ எனபதினுல அநதப பகவதனுபவமாகிற புருஷாாததததின ஸவரூபததை யறிநதால இது அதைவிட ஸவலபமாகையினுலே விடககூடியதாயிருககும எனறு தாதபாயம இழியுமபோது - ஆரமபிககுமபோது கிழிசசீரை - ரதனம முதலியவைகளை முடிநதுவைததிரு ககும வஸதிரம ‘யஙகயபூசியைப பாரககும போதை க்கு’ எனபதறகு ‘ ஆத்மாநாம் ஸத்வவிஸ்ரும்யம் ’ எனறிவை முதலிய பரமாணஙகளினுல தனககு அநதாயா மியாகப பகவானை உபாஸிகக வேணடுமாகையினுல, அநத உபாஸனமும தாஸ்ந ஸமாகாகாரமா யிருககவேணடியதாகை யினுல, அபபடிபபடட உபாஸனததில, அதாவது ‘ பாாககும போதைககு ’ எனபது தாஸ்ந ஸமாகாரமான உபாஸநததைச சொல்லுகிறது எனறாததம இததால ஜீவாதம

பக்தியோகத்துக்கு அதிகாரகோடியிலே யேறிட்டுக் கிடக்கும் பக்தியோகமாவது அநந்ய நிஷ்ட்ய அநந்யாராத்ய அநந்யசேஷ ஸர்வஜ்ஞ பகவானுடைய ஸ்வாபாவிகளை விஷயமாக வுடைத்தாய் நிரதிசயப்ரீதிரூபமான த்யாந விசேஷம் அதுதான் தைலதாரைபோலே நிரந்தரமான ஸ்ம்ருதிரூபமாய் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான வைசத்யத்தையுடைத்தாய் ப்ரபத்வத்துக்கு ப்ராய

த்யாகம் வந்தபோதிலும் 'விச்சேதாஸஹதி' என்றிருக்கும் பரமை காந்தியான இவனுக்கு அது ஸுகமாகத் தோன்றும் என்று தாத்பர்யம். அதிகாரகோடியிலே - அதிகாரங்களின் வரிசைகளிலே, ஏறிட்டு - உள்ளடங்கி, அநந்ய நிஷ்ட்ய - வேறொரு வஸ்துவைத் தனக்கு ஆதாரமாக உடையவனல்லாமல், 'ஸ்வாபாவிகி' என்கிற இடத்தில் 'ஆதி' சப்தத்தினாலே குணம், விக்ரஹம், ஸ்தானம், இவைகள் சேர்த்துச் சொல்லப் படுகின்றன. இத்தால 'ஸ்திரவ்ருத்தி நாய்யோத்பக்திரிதி வியபதே' என்கிற பக்தி லக்ஷணம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'அநந்ய நிஷ்ட்ய' என்பது நாராயண சப்தார்த்தம், 'அநந்யா ராத்ய' என்பது நமஸ்சப்தார்த்தம் 'அநந்யசேஷஸர்வஜ்ஞ' என்பது ப்ரணவத்தின் அர்த்தம். இது பக்தியோகநிஷ்டனுக்கும் திருமந்திரத்தைக்கொண்டு பராவரஜ்ஞானம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அருளிச்செய்யப்பட்டது. அவைகளும் உபாஸ்ய குணங்கள் என்று சொல்லுவதற்காகவல்ல. 'பகவானுடைய இத்யாதியினாலே ஜ்ஞான யோகத்தைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. 'த்யாந விசேஷ' மென்பதினால் 'த்யாந சப்தி பக்திசப்தவாச்யதாம்' என்று ஸ்ரீமந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறபடியே பக்தி என்கிற பதத்திற்கு அர்த்தமாகிய பரபக்தியைவிட வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த விசேஷத்தை நிரூபிக்கிறார் — 'அது தான்' என்றாரம்பித்து. நிரந்தர ஸ்ம்ருதி ரூபமாய் - வேறொன்றின் ஸம்ருதி நடுவில் வாராமல் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றிய ஸம்ருதியாய், ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமான

[illegible]

[illegible]

1 [illegible] 2 [illegible]

சொலலபபடடது அவவிடததில 1 ‘தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர் விஶிஷ்யதே’ என்று தொடங்கிச்சொன்ன ஜ்ஞாநியினுடைய வேற்றத்தை 2 ‘சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ஸ்ம்ருதா:। தேஷாமேகாந்திந: ஶ்ரேஷ்டா தே சைவாநந்யதேவதா: ॥ அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராஶீ: கர்மகாரிணாம்। யே ச ஶிஷ்டாஸ்த்ரயோ பக்தா: பலகாமா ஹி தே மதா: ॥ ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்’ என்று தானே வெளியிட்டான இப்படி மோக்ஷோபாயமாக விதித்த பக்தியோகம் பரபக்தியென்று பேசப்பட்டது இதினுடைய ஹேதுவாய ஸாத்திகவரி

பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகள்

நித்யயுக்த: - எபபொழுதும என்னுடன சோநதிருக்கிற, ஏகபக்தி: - என்னொருவனிடத்திலேயே பக்தியுடைய, ஜ்ஞாநீ - ஜ்ஞானியானவன, விஶிஷ்யதே - மேறபடடவனுகிறன (நித்யயுக்த:, ஏகபக்தி:’ என்கிற பதங்களினுல பரயோஜனாநதரபரன விலசஷபபடுகிறன) சதுர்விதா: - இநத நானகு போகளும, மம ஜநா: - என்னைச சோநதவாகள, தே - அவாகள, பக்தா ஏவ - பக்தாகளாகவே, ஸ்ம்ருதா: - எணணபபடடாகள தேஷாம் - அவாகளுககுள, ஏகாந்திந: - ஜ்ஞானிகள, ஶ்ரேஷ்டா: - சிறநதவாகள, தே சைவ - அவாகளே, அநந்யதேவதா: - வேறெரு தேவதையை ஆஶ்ரயிககாதவாகள, நிராஶீ: கர்மகாரிணாம் - பலததில ஆசையிலலாமல காமஙகளைச செயகிற, தேஷாம் - அவாகளுககு, அஹமேவ - நானே, கதி: - அடையவேணடிய பரயோஜனம, யே ச - எவாகள, ஶிஷ்டா:-மிகுதியான, த்ரய:-மூனறுவிதமான, பக்தா: - பகதாகளோ, தே - அவாகள, பலகாமா: - பலஙகளில ஆசையுடையவாகளாக, மதா:-எணணபபடடாாகள எலலவா, ஸர்வே - எல்லாரும, ச்யவநதர்மாண: - நழுவுவதை ஸவபாவமாக வுடையவாகள, ப்ரதிபுத்தஸ்து - ஜ்ஞா

1. கீதை-7 17 2 பார-மோ-350-34, 35,

ஶீலநாதிகளாலே வநத ஸம்வித்விஷயததில ஸர்வவி ஶேஷம ஸவைஶத்யமாகத தெளிய வறியவேணுமெ ன்னுமபிநிவேஶததுககுக காரணமாய பக்தியென்று போபெறறிருககும இததாலே 1 ‘ஶுத்தபாவம் கதோ பக்த்யா ஶாஸ்த்ராத் வேத்மி ஜநார்த்தநம்’ எனகிறபடி யே ஶாஸ்த்ரஜந்ய தத்வஜ்ஞாந கர்மயோகாதி ஸம்ப வணையாலே பிறநத பரபக்தியானது ஸாக்ஷாத்கரிகக வேணு மெனனுமபிநிவேஶததை யுண்டாககி 2 ‘யோகேஶ்வர ததோ மே த்வம் தர்ஶயாத்மாநமவ்யயம்’,

ணியோ வெனனில, மோக்ஷஹாக: - மோக்ஷததை யடைகிற வன தானே - கீதாசாரியனே இநதப பரபகதியின கீழபபட்ட தான பகதியை நிரூபிததருளுகிறார—‘ இதினுடைய ’ எனறாரம பிதது பரிஶீலநாதிகளாலே - ஸம்பாஷணம, முதலியவை களினாலே தெளிய - ஶாஸதிரம முதலியவைகளாற சொன்ன நிஶ சயமாய ‘போபெறறிருககும’ எனபதினால இநதப பரபகதியைப போல பரீதிரூபமாயிருபபதினாலும, இநதப பரபகதி ஸர்வேஶ்வ ரனை ஸாக்ஷாதகரிகக வேணடுமெனகிற அபிநிவேஶததிறகுக காரணமாயிருபபதைபபோல இதுவும தெளிய அறியவேணடுமெ னகிற அபிநிவேஶததிறகுககாரணமா யிருபபதினாலும,பகதியை பரபகதிககு ஸதருஶமாயிருககிறதுஎனறுகௌணமாகசசொலலி இருககிறதெனறு தாதபரியம இததாலே - இநத அவர பகதி யாலே இநதப பகதி ஶாஸதிரததினால பகவானை உளளபடி யறி கைககுக காரணம எனபதறகு பிரமாணம காடடியருளுகிறார— ‘ஶுத்தபாவம்’ எனறாரமபிதது பக்த்யா-பகதியினால, ஶுத்தபா வம் கத: - ஶுததபாவததை யடைநதவனாயக கொணடு, ஜநார்த்தநம் - பகவானை, வேத்மி - அறிகிறேன ‘ஶாஸ்த்ராத்’ ஶபதததினால ஜஞானயோகம, ஆதமாவலோகனயோகம, ஆதம ஸாக்ஷாதகா ரம, இவை குறிககபபடுகினறன ‘ஸாக்ஷாத்கரிககவேணும’ எனபதோடு பகவானை எனறு சேரததுககொளளவும ‘அபிநி வேஶ’மாவது இஷடபலததை யடையாமல நிறகமுடியாத தவரை ததோ-ஆகையினால, யோகேஶ்வர-சேதனாசேதன வஸ துககளுககு ஈஶவரனாகிய பகவானே, மே - எனககு, த்வம் - நீ,

1 பார-உத-68-5 2 கீதை-11-4.

[illegible]

1 திருவாய்மொழி 8 1-1
2 திருவாய்மொழி-6 9-4
3 திருவாய்மொழி-10-10-1

[illegible] ஆராதிவைக கொடுக்[illegible] [illegible] திசைபதத்தை [illegible] விடுபெறப்பண்ணும் [illegible] யொழிந்ததாக குமெ[illegible] [illegible] தத்திலேயாதல்,

[illegible] ஸ்திஜேயாதல், இரண்டி [illegible] நறையுடையாக

கும், [illegible] தீவ்ரவ [illegible] லாமையாலே தங் களளவுக[illegible] [illegible] ஆவஸ்தியை [illegible] [illegible] தத்திலே வொழி [illegible] மேல

[illegible] இப்படி இவன [illegible] சொரூக [illegible] உண்டாயிருந்து [illegible], வீடு பெறப்பண்ணு [illegible] செயயுட இப்படிப் [illegible] [illegible] மேலவரும் [illegible] பின்புள்ள [illegible] பலமாயிருக் [illegible] — [illegible] என்கிற [illegible] பரம்பரை [illegible] இந்நால [illegible] பசவத [illegible] விலக [illegible] [illegible] முடிசூடி [illegible] மலலாமையாலே - அனுஷ [illegible] அளவு [illegible], வொழிதையா கையாலே' [illegible] [illegible]

வருமவைகளைப்போலே இவைதஞ் ஞவத்திஷு னுடைய கோலுதலுக்கீடாக இப்ஜூவத்திக்குமேலவரும தாகாலாவவெஷுக ளிதினவைமாயிருக்கும இப்படி பக்தி பரபத்திகளின் ஞவத்திக்கும ஆக்கு மபிகா விகல்பமும் பேதமும் ரி விசெஷத்தைப்பற்றி தாஷுவெஷுகப முண்டாகையாலே விகலுமாக்க கடவது இவற்றுக்கு 1 ' நாநாமஸ்வாதிஹெதாஜ் ' என்கிற வயி

செய்யககூடியதான வயாபாரஙகளில பரபகதியும பரபததியும விகலபமாய விதிககபபட்டிருபபதினாலே என்று தாதபாயம பரபகதிககு மேலே விலாபம தீவரஸம்வேகம முதலியவைகளும ஜீவனுடைய வயாபாரமா யிருநதபோதிலும அவைகள விஷய ஸவபாவததினாலே வரககூடியவைக ளாகையினாலே மாஸதிர விதிககு உளளடஙகினவைகளலல, ஆகையினால மாஸதிரங களில இவனுககுக காததவயஙகளாக விதிககபபடுகிற வயாபா ரஙகளில பரபகதிககும பரபததிககும மேல ஒன்று மிலலாமை யால இவைகளை துலயமான விகலபஙகளாக எடுததது உப பனனம என்று ஸ்ரீ நிக்ஷேப ரக்ஷாதிகளி லருளிசசெயதிருபபது இஙகனுஸநதேயம இததால பகதி எபபடிப பரமபரையாக மோக்ஷஸாதனமோ அதைபபோலவே பரபததியும அதின ஸதா னததில விதிககபபட்டிருபபதினால பரமபரையாக மோக்ஷஸாத னம எனபது விலககபபட்டது, இநத வசனததில ஸாக்ஷாத தாகவோ பரமபரையாகவோ எனபது விவக்ஷிதமலல வாகையி னால மேலவருமவைவெஷுகள - பரஜஞானதிகள அநாகல ஞாவவெஷுகள - பகதி முதலியவைகளும, நிரபராத கைஙகா யஙகளும அபிகாரி விசெஷததைபபற்ற - மகதாகள, அமக தாகள, முதலிய அதிகாரிகளின வயதயாஸததைக குறிததது, தாஷுவெஷுகம - ஒரே பலததிறகு காரணமாயிருககை ஸூததிரககாரருககும இவவாததம அபிமதம எனறருளிச செய கிறார—'இவற்றிறகு ' எனறுாமபிதது நாநா - (இநத விதை யைகள) அநேகஙகள, மஸ்வாதிஹெதாஜ் - மபதம முதலிய வைகள வெவவேறாக இருககிறபடியினாலே,இஙகு 'நாநாமஸ்வாதி ஹெதாதிஷ கயயடாவஸேதுகாரணெ வஸ்யுக்ஷ்நாவொ

1மா-மூ-3-3-56.

காரணத்திலே ஹேதும ஸித்தம் 1 ‘விகல்போ(அ)விசிஷ்டபலத்வாத்’ என்கிற ஸூத்ரத்திலே விகல்பமும் ஸித்தம் உபாஸநத்தில விசேஷங்களைப்போலே ஸாமான்யங்களிலும் ஸமுச்சயம் ஸம்ஹிதா ஹேதுக

வாஸிஷ்டாஸ் ஸத்ய ஸ்ம்ருதயோ ... ' என்று ஸ்ரீ ந்யாஸ விம்ஸதியில அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ‘பக்தி, ஜ்ஞாநம்’ என்கிற இடங்களிலே போல முக்யமான ஸப்தபேதம் ப்ரபத்தியிலும் பக்தியோகத்திலுமே ஸம்பவிக்கும் அப்படிக்கில்லாவிடில ‘ந்யாஸ, உபாஸித, விந்யாஸ’ இத்யாதிகளெல்லாம் ஒரே அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற பர்யாய ஸப்தங்களாகையாலே ஸப்தபேதத்தினால் வித்யாபேதம் ஸமாதத்தகத்து அனுபயுக்தமாகும் என்று தாத்பர்யம் ‘ஸம்ஹிதா’ என்பதற்கு வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற ஸப்தங்கள் என்று தாத்பர்யம் அப்படியே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ‘ஸக்ஷாத்விந்யாஸ:’ என்பதற்கு வ்யாக்யானம் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ருத ப்ரகாசிகையில ‘ஸ்ருதிஸம்ஹிதா ந்யாஸ விஷ்ணு: ஸம்ஹிதா ஸந்நிதி ஹேதவாத்’ என்றும், ‘விகல்போ(அ)விசிஷ்டபலத்வாத்’ என்கிற அதிகரணத்தில் ‘ஸம்ஹிதாவிஷ்யக்காரணே ந்யாஸ விந்யாஸவித்யா’ என்றும் வ்யாக்யாதமாயிருப்பது இங்கு ஸந்தேயம் அவிசிஷ்டபலத்வாத் - ஒரே விதமான பலத்தை யுடையவைகளாகையினால், விகல்ப:-- இவைகளுக்கு விகல்பம் ப்ரபத்தி உபநிஷத்துக்களில் ப்ராணமான அங்கங்களோடு உபதேசிக்கப் படாமையினால் அதைத் தனித்த வித்யை என்றுள்ளபடி நிஷ்கர்ஷிக்க முடியும் என்னில்? ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்— ‘உபாஸநத்தில’ என்றாரம்பித்து ஒரு பக்தியோகமே அனேக ஸாகைகளிலாவது அனேக ப்ரகரணங்களிலாவது சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிற வித்யை ஒன்றாகையினாலே அந்தந்த இடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விசேஷங்களை யெல்லாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேணுமென்று நிஸ்சயித்திருப்பதைப்போலே என்று தாத்பர்யம் ‘ஸாமான்யங்கள்’ தைத்திரீயம், ஸ்வேதாஸ்வதரம், முதலியவைகள

---

1 ப்ர-ஸூ-3-3-57

களிலுஞ்சொல்லும [illegible] ஷிலிமெ ஷங்களை கண்டு [illegible] லமும் காயிகமென்று [illegible] வ ஷியிலு மோசொன்னதை முக்கிலிட்டு [illegible] சொல் லப்பட்டது இ[illegible] [illegible] வாசிணைர் ஹஷூஸா [illegible] ருவஷீ யாகக கட்டவ [illegible] வாசிக காயிகங்களான [illegible] யசீலாமை

(சூழ்) [illegible] கண்டுகொள்ளுக - [illegible] பதைச [illegible] சொல்லுத [illegible] களிலும் [illegible] பெயர்முரு பூரணமான [illegible] உதகி முதலிய [illegible] ஒப்புசஙொன்டான் [illegible] ஷிஷ்தாகக கதிர் ஒப்பு [illegible] குமே [illegible] விபாகஙளுஙகு [illegible] —

'ஹஷூாரம [illegible] நாமமேபோலே' [illegible] வாசிக காயிக [illegible] தாழ்ந்தவனானவ [illegible] போதிலும ஒவ்வொரு [illegible] முன்னிட்டு வாசிரா [illegible] போல என்று தாதபர்யம் முரொமைமா [illegible] '[illegible] பாபத்தியும் ஜஞான [illegible] அவிஸதமாய [illegible] பதிஞனே [illegible] இவை முன்றும [illegible] களுக்கு அபிப்பிராயம [illegible] 'இவை' [illegible] முரமபித்து 'வாஷிகசாயி [illegible]' [illegible] சோகபொது பூரண [illegible] பாபத்தி அபூரணம், ஆதலால் [illegible] சொல்லு

மாம்படியான ஜ்ஞாநஸம்பத்தியினுடைய வ்ருத்தி-யிலே தாத்பர்யமாகக்கடவது யதாதிகாரமிவை யெல்லாம் ஸூத்ரங்களென்னுமிடம் முன்பே சொன்னோம்

நின்ற நிலைக்குற நிற்குங் கருமமு நோன் மதியால்
நன்றென நாடிய ஞானமு நலகு முடக்கண்ணனுடையார்
ஒன்றிய பத்தியும் ஒன்றுமிலா விரைவாகக் கருளா
லென்று பயன் தருமாறு மறிந்தவ ரந்தணரே 16

வத்தில் தாத்பர்யமில்லை, மாநஸ ரூபமான (ஜ்ஞாந ரூபமான) பரபக்தியின் அநுஸந்தானத்தினுடைய பாரதந்த்ர்யாதி கல்யாணசாலி சாயிக வ்யாபாராதிகளில் முடிவுபெறும்படி யான மானஸ ஜ்ஞானத்தின் பூர்த்தியில் தாத்பர்யம் என்றாத் தம். ஸம்பத்தியினுடைய பரபக்தியின் அநுஸந்தானத்தினுடைய மானஸாநுஸந்தானத்தின் பூர்த்தி இல்லாமற் போனபோதிலும் பலஸாதனமென்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—' யதாதிகாரம் ' என்றாரம்பித்து ' முன்பே சொன்னோம் ' என்பதற்கு ப்ரமாண பூர்வகமாகக் கீழ் நிரூபித்திருக்கிறோம் என்று தாத்பர்யம்

இப்படி இந்த உபாயங்களின் வ்யத்யாஸங்களையும், அதில் அதிகாரபேதம் இருக்கும்படியையும் கீழ்ச் சொல்லியபடி அறிந்தவர்களே பரம வித்துக்கள் என்று அதிகாரார்த்தத்தை ஸ்துதித்தருளுகிறார்—' நின்ற ' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] நின்ற நிலைக்கு - தான் நிற்கும் ஸ்திதிக்கு, அதாவது 'நஹி தேஹப்ருதா சக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யசேஷத:', 'சரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேதகர்மண:', 'நஹி கச்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத்' இத்யாதிகளில் சொல்லு கிறபடியே ப்ரக்ருதி பரிணாமங்களான தேஹேந்த்ரியாதிகளோடு ஸம்பந்தப்பட்டு நிற்கிற தன் ஸ்திதிக்கு, உற - அநுரூப மாக, நிற்கும் - நிற்கிற, கருமமும், அன்றிக்கே நின்ற நிலைக்கு-ப்ரதிஷ்டனென்று ப்ரஸித்தியடைந்து தான் நிற்கிற நிலைக்கு, உற,

'ஜொகவம் ... ' என்
கிறபடியே ப்ரஷ்டதயா பரவசிதத்தனவனுக்கு விதிக்கப்பட்
டிருக்கிற, காமமும என்றாததமாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே
தவறுதல்கள் நேரிடாமல் தன்னால ஸ்வல்பமாய்ச் செய்யுமபடி
யான காமமும என்று மாத்தமாகவுமாம், அதுவுமன்றிக்கே
நின்ற நிலைக்கு - ஜ்ஞான யோகம பக்தி யோகம முதலிய எல்லா
நிஷ்டைக்கும், உற - ஸஹகாரியாய அனுரூபமா யிருக்குமபடி
என்றாததமாகவுமாம், நேர - ஸூக்ஷ்மமான, அன்றிக்கே இதர
விஷயங்களில ஸஞ்சரிப்பதை விட்டு ஆத்மாவிடத்திலேயே
நேராக நிற்கிற, அதுவுமன்றிக்கே காம யோகாதிகளினாலே ஆரா
திக்கப்பட்ட பகவானுடைய அனுக்ரஹ விசேஷத்தினாலே உண
டான, மதியால - ஜ்ஞானத்தினால், நன்றென இதுவே நலல
தென்று நினைத்து, நாடிய - மரமப்பட்டு ஸமபாதிக்கப்பட்ட,
ஞானமும - ஜ்ஞான யோகமும, நலகும - ப்ரீதியை யுடைய
தான, ஆத்மாவலோகனம ஸ்வரூபமெனபது இததால
தயோதிதம், உடகண - உளளிருக்கும கண், அதாவது
ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையும், உடையார - உடையவராய்,
ஒன்றிய - ஒன்றுகச் சேர்ந்ததான, அதாவது அதிலேயே லய
ததை யடைந்தவர்களைப்போல நிரதிசய ப்ரியமாகையினாலே
இடைவிடாமல எபபொழுதும அநுஸந்திக்கிற, பத்தியும - பக்தி
யோகத்தையும, ஒன்றுமிலா - கீழ்ச் சொலலிய காம யோகாதி
களை ஒன்றுமிலலாமல, அவைகளில ஜ்ஞான ஸக்த
யாதிக ளிலலாமையாலே அவைகளில அதிகாரமிலலாமல, விரை
வாரக்கு - விளமபாக்ஷமாகளுக்கு, அருளால - கேவலம கருணையி
னாலேயே, இவவிருவர்க்கும கருணையினாலே பலம கொடுக்
தாலும '... ', '... ... ', '... ... ' இத்யாதிகளில
படியே அகிஞ்சன விஷயத்தில கருணையே முக்ய காரணம
என்று தெரிவிப்பதற்காக ' அருளால ' என்றருளிச் செய்யப்பட
டிருக்கிறது, அன்று - இவன அபேக்ஷித்தவன்றே, பயனதரும -
பரமபலத்தைத் தரக்கூடியதான, 'பகவான்' என்று சேர்த்துக
கொளளவும், ஆறும - உபாயத்தை பகவானுக்கு அகிஞ்சன
விஷயத்திலுண்டான கருணையினால இந்த மேன்மை பரந

கஉ-ஜ்ஞா நஉ வாஸநக்ஷமா
வ்ரஜ்யாதிவாவஷிதாநு
ஸநாமஉா நவவமஉஸாயநவியள
ஸஆரகாஆரகாநு ।
ஸாக ஸ்ராக்ருதிபோமஸம்ஹ்ருத
வ்ரூஷ்யாவாநஹாவா நிதாநு
ஸத்யக்ஷேத்ரக்ஷ்யஶரண்ய ஸாரயிமிரா
உஞ்ச ஞஉஞ்ச வயா: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உபாயவிபாகாதிகாரோ நவம:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥
ஸ்ரீதூப்புல்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

திக்கு ஏற்பட்டது என்றும் யோஜித்துக்கொள்ளவுமாம், அறிந்தவர் - தெரிந்தவர்கள், அந்தணரே - ப்ராம்மணர்கள், ஸகலவேததாத்பர்ய வேதத்தாக்கள் என்று தாத்பர்யம்

பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் ஏகமுகமாக ப்ரபத்தியை யங்கீகரித்ததற்குக் காரணமாக அதின் மஹிமையை நிரூபித்தருளுகிறார்—'கஉ-' என்றாரம்பித்து இத்தால் பக்தி ஸ்வரூபவிருத்தம், ஆகையினால் பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் ப்ரபத்தியையனுஷ்டித்தார்கள் என்று சொல்லுமவர்கள் பக்ஷத்தை நிராகரித்துக்கொண்டு இந்த அதிகாரத்தில் முமுக்ஷுக்களை இருவகுப்பினரென்றுபிரித்தது ஸங்கதமென்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது

ப-ரை] ஸ்வவிமுக்த்யுபாயநிகமே - மோக்ஷத்திற்கு உபாயங்களைப் பற்றி விதிக்கிற சாஸ்திரங்களில், ஸஆரகாஆர

காஶ்வ-ஸ்தவாரகங்களாயும்,அத்வாரகங்களாயு மிருக்கிற, **கஊ்டூ** காமயோகம், **ஜ்ஞாநம்** - ஜ்ஞானயோகம், **உவாஸநம்** - பக்தி யோகம், **ஶரணவ்ரஜ்யா** - ஶரணாகதி, **இதி** - என்று, **ஈவஷு தாஶ்ரு** - ஏற்படுத்தப்பட்ட, **ஊஶாஶ்ரு** - இந்த, **ஸந்மாஶ்ராஶ்ரு** - நல்லவழிகளை, அதாவது உபாயங்களை, **வாக** - ஒன்றாயிருக்கிற (ஸ்வபாவம்), **ஆ்ாகூரஜி** - இரண்டுவிதமான ஸ்வபாவம், இவை களினுடைய, **யொ** - ஸமயந்தத்தினால், **வஂஹூத** - உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற, **வுரூஷூாவ** - தனித்தனியாக இருக்கையை உடைய, **அதஂஹூாவாது** - மஹிமைகளை யுடையதாக, **வஶ்ர் கஂ** - நன்றாக, **வெுக்ஷ்** - பார்த்து, **வுமயாஃ** - பண்டிதர்கள், **வுஜ்ஞஃ** - பெரியோர்கள், **ஶரணா ஸாரயிநிாம்** - ஶரணயங்கிய ஸாரதியான ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய வார்த்தையாகிய கீதையின், **அலீஜ** - கடைசியில், அதாவது கடைசியில் சொன்ன சரமஶ்லோகத்தில் விதிக்கப்பட்ட உபாயத்தில், **ஈஂதெஜ** - ஸந்தோஷத்தை யடைகிறார்கள்

சில உபாயங்களை நடுவில் த்வாரமாகக்கொண்டு பல ஸாதனங்களாகுமவை '**ஸஶாரக**'ங்கள் அப்படிக்கில்லாமல் நேரிலேயே பல ஸாதனங்களாகுமவை '**அஶாரக**'ங்கள் '**ஸந்மாஶ்ராஶ்ரு**' என்பதினால் காமயோகம் முதலாக ப்ரபத்தி வரையிலான எல்லாம் மோக்ஷோபாயங்களாக ஶாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இவைகளில் ஒன்றை ஸ்வரூப விருத்தமென்று தள்ளுவது முடியாது என்பது த்யோதிதம் '**வாகஆ்ாகூரஜி**' இத்யாதிக்கு காமயோக ஜ்ஞானயோகங்களுக்கு ஸத்வாரகமாயிருப்பதாகிய ஒரு ஸ்வபாவம் பக்தியோகத்திற்கு அத்வாரகத்வமாகிற ஒரு ஸ்வபாவம், ப்ரபத்திக்கு இந்த இரண்டு ஆகாரங்களும் உண்டு என்று தாத்பர்யம் இப்படி காமயோகம் முதலியவைகளுக்கில்லாத இரண்டுவிதமான மஹிமையோடு கூடினபடியினால் ப்ரபத்தியையே நம்பூர்வாசார்யர்கள் அங்கீகரித்தார்கள் என்று திருவுள்ளம் அத்வாரகத்வ ஸத்வாரகத்வங்களாகிற ஆகாரங்கள் காமயோகாதிகளுக்கிருந்

தால பரபததிககு மாததிரம அவைசளை அஸாதாரணமாக இஙகு அருளிசசெயதிருபபது விருததமாகையிஞல காமயோ காதிகள ஸாக்ஷாந மோக்ஷ ஸாதனம எனறு சொலலுமபக்ஷம நிராகரிககபபட்டது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசாரிய ஸ்வாமிகளிஞல்
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
உபாய விபாகாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரம்.

[அதிகாரஸ்வரூபம் — ஆகிஞ்சந்யம் — அநந்யகதித்வம் — இவைகளுக்கு நிபந்தனம் — ப்ரமாணோதாஹரணம் — ஸர்வாதிகாரத்வம்]

அபிருசித ஸமயேஷு த்ரிகந்த
ஸம்விஜ்ஞாதாபி ஸ்ரீயா
ஸா வாஷ்டாங்க ஷடங்கயோக நியதா
வ்யஸ்தாவ்யஸ்தவிதா ।
ஸ்ருதீ ஸர்வஶரண்யதா பகவத:
ஸ்ம்ருத்யாபி ஸத்யாபிதா
ஸத்யாதிஷ்விவ நைமிஷேயக்ருதி
ஸர்வாதிகாரஸ்ஸத்வே ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி முமுக்ஷுத்வாதிகாரம் முதலாக ஸாங்க ப்ரபத்த்யதிகாரம் வரையிலான ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஹிதநிரூபண பரமான பேடிகையில் முதல் மூன்றதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினால் பக்தி ப்ரபத்திகளின் ஸாதாரணங்களான அதிகாரம், பரிகரம், அங்கிகள், இவைகளை ஸங்க்ரஹமாக நிரூபித்தபிறகு, பக்தியின் அங்காதிகள் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே இந்த ஶாஸ்த்ரத்திற்கு அஸாதாரணமாய் ப்ரதிபாத்யமாயும், இதர க்ரந்தங்களில் இவ்வளவு விஸ்தமாக நிரூபிக்கப்படாததுமான ப்ரபத்தியின் அஸாதாரணமான அதிகாரம், பரிகரங்கள், அங்கி, இவைகளை மூன்றதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடிகையினால் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் ஸர்வாதிகாரமான ப்ரபத்

திககு ஒரு அதிகாரி எனறு தனிதது நிரூபிபபதறகும, உப நிஷததில பரதிபாதிதமான வைதிக தாமமாகிய பரபததியில ஶூததிராதிகளுககு அதிகாரம உணடாதும பரகாரததையும இநத அதிகாரததில அருளிச செயயபபோகிறவராய அதிகாராததததை ஸஙகரஹிககிருா—'**அபிபூசெவக**' எனறுஆரமபிதது

ப - ரை] **அபிபூசெவக** - (அதின பலததில) ஆசையுடன, **ஸம் விலிதா** - சோநதிருககிற, **திரகதகே** - மூனறுவிதமான ஸவரூபஙகளையுடைய, **ஸாமாததா** - ஸாமாததியம, அதாவது உபாயததை யனுஷடிககககூடிய ஶகதி, ஜஞானம, ஶாஸதிராநுமதமான ஜாதயாதிகளை உடையவனுயிருககை, எனகிற மூனறு வகைபபடட ஸாமாததியஙகளும, **அபிகியா** - அதிகாரம (எனறு சொலலபபடுகிறது), **ஸாவ** - அநத அதிகாரமும, **பகதியோக** - பகதியோகததிறகும, **பரபததியோக** - பரபததிககும, **நியதாவஸ்தா** - அததறகு அஸாதாரணமாக ஏறபடுததபபடட அவஸதையை யுடையதாக, **வயவஸ்திதா** - ஶாஸதிரஙகளில வயவஸதை பணணபபடடிருககிறது, அதாவது அநதநத உபாயஙகளை யனுஷடிககககூடிய ஜஞான ஶகதயாதிகள தனிததனியே ஏறபடுததபபடடிருககிறது எனறு தாதபாயம, **ஶ்ருதீ**-ஶருதியில சொலலபபடட, **ஸமஸ்த** பகவானுடைய, **ஸவஶரணயதா** - எலலோராலும ஶரணமாக அடையககூடியவனு யிருககும தனமை, **ஸ்மருதாவபி** - 'ஸவலோகஶரணயாய', 'ஸவபூதஸுஹ்ருதம' எனறிவை முதலிய ஸமருதிகளிலும, **ஸததாவிதா** - ஸதாபிககபபடடிருககிறது, (ஆகையினால) **ஸவாாஹ** - எலலோராலும அனுஷடிககககூடியதான, **ஸதயே** - பரபததியாகிற இநத உபாயததில, **வேதசேஷு** - வேதஙகளில சொலலபபடட, **ஸதயாதிஷ்வ** - மெய சொலலுவது முதலிய தாமஙகளிலே போல, **அதிகாரிதி** - அதிகாரம (எலலோருககும உணடு) அதாவது ஶருதியில சொலலபபடட ஸதயம சொலலவேணடுமெனகிற தாமம முதலியவை ஸமருதி முதலியவைகளில எலலோராலும செயயபபட வேணடுமெனறு சொலலியிருககிற

இபபடி யஹித்தமஹுததுக குவாயாகூர நிஷ்பூரஹ ஞய ஆ்ரஹஸவிசெஷ்யிலே யிழியுமவனுக கிவவிஷைக அதிகாரஸ்வரூபம் கூயிகார விசெஷம முதலான வையிருககுமபடி யறியவேணும கூயிகாரமாவது அவவோ ஹமேோவாயஙகளிலே ஆவஸ்ஜாம வாஈஈ ஷனுககு ஹருததிலாதிஷ்கூமு முவாயததில ஸாஈயஷ்ஷ மும இவறறில ஸாஈயஷ்மாவது ஶாஷ்ூாயஷ்தை யறிகையும, அறிநதபடி யஊஷ்ிககவலலனைகையும, ஶாஷ்ூாஊகத ஜாதிமஈணாஷி யொமததையும இவ வயிகாரம முனபே ஸிஷமாயிருககும இதுடையவ னுககு ஆயொஜஈமாயககொணடு ஸாஷமாக வஊ வஷிககபபடுமது ஹரும தஷயஷ்மாக ஸாயமாக வியி

படியினலே ஸாவாதிகார மானறபோலே இதுவும ஸாவாதிரார மாகும எனறு தாதபாயம

இபபடி - அஙஈாாகவோ, ஸவதநதிரமாகவோ உவாயா ஷூர நிஷ்பூரஹனுடைய - அகிஞசனனுகையாலே வேறு உபாயங களில ஆசையிலலாதவனுப '**கூயிகாரவிசெஷம்**' எனபதி னல முமுக்ஷுததவமாகிற ஸாதாரண அதிகாரததைவிட வயத யாஸம தயோதிதம '**அவவோ**' இதயாதிககு '**ஆயொஜந ஊஷ்ிஶ்ய ந ஊெஜாவி ஆவத ரகெ**' எனகிற நயாயமாக பலத தில ஆசையே அதின உபாயததில பரவாததிபபகறகுக கார ணம எனறு தாதபாயம '**மஈணாஷி**' எனகிற இடததில '**ஆஷி**' பதததினல ஆசாரமுமஸமஸகாரமுமசொலலபபடுகிறது **முனபே** - இநத உபாயததை அனுஷடிபபதறகு முனனலேயே '**ஆயொஜஈமாய**' எனபதறகு ஶாஸதிரததில விதிககாமலே ராகபராபதமாய எனறாததம '**கூஊஈவஷிககபபடுமது**' என பதறகு விதிககு அது விஷயமலல எனறு தாதபாய மாகையி னலே உபாயம விலககபபடுகிறது **தஷயஷ்மாக** - அநதப பலத திறகு ஸாதனமாக இததால அதுவே ஸவயம பரயோஜனம, இது அதறகு ஸாதனம எனறு வயகயாஸம காடடபபடடது **வியிககபபடுமது** - ஶாஸதிரஙகளில அவஶயம செயயவேணடிய தாக விதிககபபடடிருபபது இததால அதிகாரம முனபே ஸித

க்கப்படுமது உபாயம் இங்கு ஶோகாக்ஷமஸ்ய முண்டாய ஸ்வதந்த்ர ப்ரவ்ருத்த்யபேக்ஷாபாய விஶேஷ நிஷ்டனுக்கு ஸாத்ஸ்ய ஜந்ய ஸம்பந்த ஜ்ஞாநாதிக ஸ்வரஸ க்ரேடு ஸாதாரணமாயிருக்க விஶேஷிதத்வயதிகாரம் தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதித்வமும் ஆகி

ஆகிஞ்சந்யம் **ஞ்சந்யமாவது உபாயாந்தர**

அநந்யகதித்வம் **ஸாமர்த்யாபாவம் அநந்ய**

கதித்வமாவது ப்ரயோஜநாந்தர வைராக்யம்,

த்தமான தென்றும், பலம் அநுஷ்டேயமென்றும், உபாயம் விதேய மென்றும் பரஸ்பரம் வ்யத்யாஸம் த்யோதிதம் '**ஶோகாக்ஷமஸ்ய முண்டாய**' என்பதினால் ஸாமாந்யாகாரம் சொல்லப்பட்டது ஶாஸ்த்ரசித்திலுண்டாகிய ஶேஷத்வாதி ஜ்ஞாநமுள்ள பக்தியோக நிஷ்டனுக்கும் இவனுக்கும் பொதுவாகையினாலே அது பரபக்திக்கு அதிகாரம் என்று சொல்லவொண்ணாதென்பது '**ஸாதாரணமாயிருக்க**' என்கிற வரையிலான வாக்யத்தினால் அபிப்ரேதம் இத்தால் ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமே பரபக்தியென்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது, அது இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமாயிருப்பதினாலும், இதற்கு முன்பே ஸித்தமாயிருப்பதினாலும். **விஶேஷிதத்வயதிகாரம்** - மோக்ஷத்திற்காக ஸ்வதந்த்ர பரபக்தி பண்ணுமவனுக்கு மாத்ரமுள்ள அதிகாரம் **ஸாமர்த்யாபாவம்** - கீழ்ச் சொல்லிய மூன்றுவிதமான ஶக்தியுமில்லாமை, **வைராக்யம்** - வெறுப்புடையவனாயிருக்கை '**அநந்யகதித்வ**' மென்பது உபாயாந்தர ஶூந்யதையைச் சொல்லக்கூடியதாயிருந்தபோதிலும் அது ஆகிஞ்சந்யத்தினால் ஸித்தமாகையினாலே 'கம்யதே **இதி** (இது அடையப்படுகிறது)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் உள்ள வைராக்யத்தையே சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் **ஶரண்யாந்தர வைராக்யமாகவுமாம்** - வேறொருவரைச் சரணமாக ஆஶ்ரயிப்பதை ஸஹியாமை பாரதந்த்ர்யாதிகாரத்தில் 'உன்னித்து மற்றொரு தெய்வந் தொழா அவனையல்லால்' என்கிற **உபாயாந்தரங்** கூடாமையாலும், **உபாயாந்தர** சாலத்து **வ்யவஸாயமிருந்தால்** மோக்ஷங்கிடையாமையாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பதற்கும், 'உன்னையல்லால் யாவராலு

ஶரண்யாந்தரவைமுக்யமாகவுமாம். இது ப்ரயோஜநாந்தரவைமுக்யத்தாலும் அம்ருதவிஷம் இவ்வர்த்தம் 1 ‘ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டஞ்ச யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: | ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் ||’ இத்யாதிகளிலே கண்டுகொள்வது. தீவ்ரதமமான முமுக்ஷுத்வமன்றிக்கே தேஹாநுவ்ருத்த்யாதி ப்ரயோஜநாந்தரஸக்தனானவன் [illegible]

மென்றும் குறைவேண்டேன்’ என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களுக்கும் இது அநுகுணமாயிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ஆகிலும் ‘ததேகோபாயதா யாச்ஞா’ என்கிறபடியே ப்ரபத்தி ஸ்வரூபத்திற்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதமான ஶரண்யாந்தர வைமுக்யத்தை விகல்பித்தருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—‘இது’ என்றாரம்பித்து. ‘அம்ருதவிஷம்’ என்பதற்கு ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யம் என்று அர்த்தம் சொல்லும் பொழுதும் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யம் தாத்பர்யத்தினால் ஏறப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இத்தால் ஶரண்யாந்தர வைமுக்யமாவது ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யமாவது அநந்யகதித்வம் ஆனபோதிலும் ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்தில் மற்றொன்றில்லை என்பது தாத்பர்யமல்ல, மற்றொன்று அதினால் அர்த்தாத் ஸித்தமாகையினால், இரண்டும் எல்லாவிடத்திலும் ஸித்திக்கிறது என்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தம்—ஒன்றைச் சொன்னதினால் மற்றொன்று ஏறப்படுகிறதென்கிற வர்த்தம். இங்கு ‘வைமுக்ய’மாவது நேரில் ப்ரபத்திக்கு உத்தேஶ்யர்களாகாவிட்டாலும், பரம்பரையாகவும் அவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தை ஸஹியாமை. ‘கண்டு கொள்வது’ என்பதற்கு அல்ப பலங்களில் ஆசையில்லாதவன் இதர தேவதைகளை ஸேவிக்க மாட்டானென்று இந்த வசனத்தினால் ஸ்பஷ்டமாயேறப்படுகிற படியினால் என்று தாத்பர்யம். த்ருப்த ப்ரபன்னனுக்கும் இந்த அநந்யகதித்வமுண்டு என்றருளிச்செய்கிறார்—‘தீவ்ரதமமான’ என்றாரம்பித்து. தீவ்ரதமமான - அடுத்த க்ஷணத்திலேயே மோக்ஷம் பெறவேண்டுமென்கிற த்வரையையுடைய ‘ஆர்த்தி’ ஶப்தத்

---

1 291-ம் பக்கம் பார்க்க

முமுக்ஷுவத்தியைபபற்றிஞல அவவோ ப்ரயோஜநா
நதரஙகளிலளவுககிடாக மோக்ஷம் விளம்பிககும் இவ
இவைகளுகத நிபநதனம் வாஸிஷ்டாத்ததுககு மநத்ரூபதிக
ததுககும் நிவருநதம் உபாயாநதரஙகளி லிவவதிகாரி
யினுடைய வஜ்ஞாநாஶக்திகளும் ஹுவிளம்பாஸஹ

திஞல ஆசசாவதார ஸஙகம சொலலபபடுகிறது **ஸக்தன**-ஆசை யுடையவன இததால தருபத பரபனனனுககு பரயோஜநாநதரா ஸகதி இருபபதிஞல பரயோஜநாநதர வைமுகயமாகிற அதிகார மிலலாமையாலே பரபததி நிஷபலமாகுமே எனகிற ஶஙகை தயோதிதம பறறிஞல-அனுஷடிததால பரயோஜநாநதரம எனபது இநதத தேஹததிலேயே அனுபவிககக கூடியவைகளென றும,இதரதேஹஙகளில அனுபவிககசகூடியவைகளென றுமஇரு வகைபபடடது, இநதத தேஹததில அனுபவிககக கூடியவை களைப பறறுவது அநநயகதிதவததிறகு விருததமனறு, இவனிச சை அதுவரையில மோக்ஷததை விளமபிககச செயயும, மறற வைகளில ஆசையிருநதால அநதிகாரியாகும எனறு தாதபாயம, எனறு **ஸ்ரீ**ஸாரதீபிகாதிகளில வயாசடாதம விளமபமிலலாமல பலமவேணடுமெனனில அநநயகதிதவம அதிகாரததில சேரும, அபபடி இலலாதவனுககுபபலமவிளமபிததுசகிடைககுமே ஒழிய பலமிலலை எனபதிலலை எனறு **ஸ்ரீ** ஸாராஸவாதிநியில வயாகயாதம பகதியோக நிஷடனுககும பரபததி நிஷடனுககும மோக்ஷததில இசசை துலயமா யிருகக இநத விஶேஷமான அதிகாரததிறகுக காரணததை யருளிச செயகிறா—'**இவவாகிஞ்சநயததுககு**' எனறாரமபிதது 'இவ' எனபதறகு பரபனனனுககு அஸாதாரணமான எனறு அாததம அஜஞாநாஶகதிகளும விளமபாஸஹதவமும சோநது ஆகிஞசனயாநனய கதிதவஙகளுககுககாரணம ஶரணயாநதர வைமுகயததைமேலே தனிததருளிச செயயப போகிறபடியிஞல இநத அநநயகதிதவம பரயோஜநாநதர வைமுகயததைக குறிககிறது சரம ஶலோகாதிகாரததில '**இவவிளமபாக்ஷீ**ணும தான நினைதத காலததிலே பலம பெறுகைககு **உபாயாநதாரஷி**தன ' எனறு அருளிசசெயதிருபபதிஞல விளமபாக்ஷமதவம ஆகிஞசநயததிறகும காரணம எனபதேறபடுகிறது மேழச சொலலியபடி பரயோஜநாநதரததி லாசை

ஸ்வமும் இதில் ஶரண்யாந்தரவைமுக்யத்துக்கு நிதர்ஶநம் 1 **'யதா ஸரிதோஸ்த்ருணாக்ராணி வஶம் யாந்தி வஶீயஸ: | யாதவஸ்யைவம் வஶம் யாந்தி ஸர்வபூதாநி பாரத |'** என்கிறபடியே தனக்கும் பிறருக்கும் ஒத்திருக்கிற ஸமஶேஷித்வார்த்தஜ்ஞாநவ்யவஸாயமும், **ப்ரயோஜநாந்தரவைமுக்யமும்** இப்ரபத்த்யதிகாரவிஶேஷம் பரமாஞ்ஞேதாஹரணம் 2 **'ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ்ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி: | த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ**

விளம்பத்திற்குக் காரணமாகையினால் விளம்பாக்ஷமத்வம் அநந்ய கதித்வத்திற்கும் காரணமாகிறது அன்றிக்கே இரண்டுக்கும் இரண்டும் முறையே காரணம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் இதில் - பாட்டுக்கு அஸாதாரணமான அதிகாரத்தில் **யதா** - எப்படி, **வஶீயஸ:** - வேகஶாலியான, **ஸரிதோ:** - ஆற்றினுடைய, **த்ருணாக்ராணி** - புல்லுகளின் நுனிகள், **வஶம் யாந்தி** - வஶத்தை யடைகின்றனவோ, **பாரத** - ஓ அர்ஜுந, **ஏவம்** - இப்படி, **ஸர்வபூதாநி** - எல்லா ப்ராணிகளும், **யாதவஸ்ய** - ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, **வஶம்** - வசமாயிருப்பதை, **யாந்தி** - அடைகின்றன 'பிறருக்கும்' என்பதினால் ஸத்வாந்தரங்களோடும், ஆராணீயர்களான தேவதாந்தரங்களோடும் வாசியில்லை என்பது த்யோதிதம் **'ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யமும்'** என்பதினால் பரதியோக விஶிஷ்டனுக்கும் ஶரண்யாந்தர வைமுக்ய மிருந்தபோதிலும் அது ப்ரயோஜநாந்தர வைமுக்யத்தினாலே ஏற்பட்டதில்லை, அவர்கள் பகவத் பாரதந்த்ர்யர்கள் என்கிற ஜ்ஞாநத்தினாலே ஏற்பட்டது, ப்ரபந்நனுக்கோ இவை இரண்டினாலும் மேற்பட்டது என்று வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்படுகிறது **ஸ:** - அந்தக் காகம், **பித்ரா** - தகப்பனாலும், சகாரத்தினால் தாயாரும் சொல்லப்படுகிறாள், **ஸமஹர்ஷிபி:** - மகரிஷிகளோடு கூடின, **ஸுரைஶ்ச** - தேவர்களினாலும், **பரித்யக்த:** - கைவிடப்பட்டவனாய், **த்ரீந் லோகாந்** - மூன்று லோகங்களையும், **ஸம்பரிக்ரம்ய** - அநேகம் தடவை

---

1 பார-உ 130 84; 2 ராமா ஸு 38 33

ஶரணாகத:॥', 1 'அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி:', 2 'அகிஞ்சநோऽநந்யகதிஶ் ஶரண்ய', 3 'அநாகதாநந்தகால ஸமீக்ஷயாப்யத்ருஷ்ட ஸந்தாரோபாய:', 4 'தஸ்யாப்ரவ்ருத்யைவ தத்பாதாம்புஜத்வய ப்ரபத்தேரந்யந்ந மே கல்பகோடிஸஹஸ்ரேணாபி ஸாதநமஸ்தீதி மந்வாந:', 5'புகலொன்றில்லாவடியேன்'என்றிவை முதலான ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களாலே ஸித்தம்

ஸர்வாதிகாரத்வம்

இவ்வளவதிகாரம் பெற்றால்

சுற்றி, தவைவ - அந்த ஸ்ரீராமனையே, ஶரணாகத: - ஶரணமடைந்தது அஹம் - நான், அபராதாநாம் - குற்றங்களுக்கு, ஆலய: - இருப்பிடமாயும், அகிஞ்சந: வேறு உபாயமில்லாதவனாயும், அகதி: - வேறு கதியில்லாதவனாயும், அஸ்மி - ஆகிறேன் ஶரண்ய - ஶரணாகதருக்கு உதவுபவனான பகவானே, அகிஞ்சந: - வேறு உபாயமில்லாதவனாயும், அநந்யகதி: - வேறுகதியில்லாதவனுயுமிருக்கிற நான், (உம்முடைய திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்) அநாகத - இனி வரப்போகிற, அநந்தகால - அளவில்லாத காலங்களில், ஸமீக்ஷயாபி - எதிர்பார்த்தபோதிலும், அத்ருஷ்ட - பார்க்கப்படாத, ஸந்தாரோபாய: - (ஸம்ஸாரத்தைத்) தாண்டுவதற்குபாயத்தை உடையவனுமிருக்கிற தஸ்யாப்ரவ்ருத்யைவ - அதை அடைவதற்காகவும், தத் பாதாம்புஜத்வய ப்ரபத்தேரந்யத் அவனுடைய தாமரைப் புஷ்பங்கள் போன்ற திருவடிகளிரண்டில் ப்ரபத்தியைத் தவிர வேறு, ஸாதநம் - உபாயம், மே - எனக்கு, கல்பகோடிஸஹஸ்ரேணாபி - ஆயிரங்கோடி கல்ப காலங்களிலும், நாஸ்தி - இல்லை, இதி - என்று, மந்வாந: - எண்ணிக்கொண்டவன் (பகவானை ஶரணமடைய வேண்டும்) புகலொன்று - வேறொரு உபாயம், இல்லாவடியேன் - இல்லாதவனாய தாஸபூதனாகிய நான் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் அபேக்ஷிதமானால் ப்ரபத்தி ஸாவாதிகாரம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்னவென்னில்? அதை அருளிச்செய்கிறார்—'இவ்வளவு' என்றாரம்பித்து இவ்வளவு - இவ்வளவு

---

1 அஹிர்-37-30 2 ஆள-ஸ்தோ-22 3 ஸ்ரீர-கத
4 வை-கத. 5 திரு-6-10-10

ஸர்வதிககு ஜாதயாதி நியமமிலலாமையாலே ஸவபூரயி காரகஷும ஸிஷம

அநதணரநதிய ரெலலையினினற வனைததுலகும
நொநதவரே முதலாக நுடஙகி யநனனியராய
வநதடையும வகை வனறகவேநதி வருநதிய நம
அநதமிலாதியை யனபரறிந தறிவிததனரே 17

அலபமான இநத அதிகாரம எலலா வாணததாருககும எலலா ஆஸரமததாருககும ஸுலபமாய வரககூடியதாகயிருகக இநத அதிகாரததை யுடைய ஸாவ ஜனஙகளுககும இதைத தவிர வேறு ஒரு நியமமிலலாமையினால இது ஸாவாதிகாரம என்று சொலலுகிறது எனறு தாதபாயம

இபபடி பரபததியின அதிகாரி விஸேஷததைப பூாவாசாாயாகளின உபதேஸததாலேயறிநதோம எனறருளிச செயகிறா— ‘அநதணா’ எனறாரமபிதது

ப - ரை] அநதணா - பராமமணாகள, அநதியா - சணடாளாகள, எலலையில - இவாகளை எலலையாகவுடைய, அதாவது பராமமணா முதல சணடாளாகள வரையிலாக, இஙகு சணடாளாகளும சோததுக சொளளபபடுகிறாகள, நினற - பிரிவுபடடு நிறகிற, அனைததுலகம-எலலா லோகமும, அதாவது அதிலிருககும ஜனங களும, நொநதவரே-ஸமஸாரததில தாபதரயததினால அடிபடடு அதினாலஸோகாவிஷடாகளா யிருபபவரே, முதலாக-முககியமாக, இததால ஆாததியில தாரதமயமே அதிகாரியில முககயகௌணதி காரதமயததிறகுக காரணமேயனறி, ஜாதயாதிகள காரணமிலலை எனபது தயோதிதம, நுடஙகி - கருஸராய, அதாவது ஆகிஞசந யததை யுடையவாகளாய, அநனனியராய அநனயகதிகாகளாய, அதாவது ஸரணயாநதரபரயோஜனாநதர வைமுகயமுடையவாக ளாய, வநதடையுமவகை தனனைசகிடடிசஸரணமபுகும பரகாரம, வன-தருடமான, அதாவது இவாகளுடைய அபராதஙகளினால குறையாததான, தகவு - கருணையை, ஏநதி - தரிததுககொணடு, ‘வபராஷஸூவேபி காகாஸுஸ்வஸ்ஸ்வபா வபயூவாஷபக’, ‘ஸ்ருஷா டிவாஸேநாமா’ இதயாதிகள இஙகனுஸநதேயம, வருநதிய—பரயா ஸபபடடுககொணடிருககிற, அதாவது ‘உலகெலலாம நனனொடு ஙக போககனவான’ எனகிறபடியே ஸாவசேதனாகளும உஜ்ஜீ

விக்க வேணடுமெனறு சிநதிததுககொணடும், யாகருசசிக ஸ்ாக ருதாதிசளாலே பரஸநனுன தான அதறகு மேலுணடாகும பரபததிககு யோகயஙசளான பரிபாசாதிகளை யுணடாககிக கொணடும இருககிறுன எனறு தாதபாயம, நம - நமககு அஸாதாரணமான ஸவாமியான, அநதமிலாதியை - ஸூனறுவித மான பரிசசேதமுமிலலாதவனுகிய ஜகதகாரணமான பரமாத மாவை, இததால அவன முநதிவருநதியதறகுக காரணம தெரி விககபபடடது சரணகளைபரபரதானம தொடஙகி உபகார பரம பரைகளையெலலாம அவன ஸவாமியாகையிறைலே செயகிறுன எனபது தயோதிதம, அனபா - அநதப பகவானிடததில பகதி யுடைய நம பூாவாசாரியாகள, இததால அநத உபகாரஙகளை யனுஸநதிதது அதிறைலே பரீதி பணணுகிருாகள எனபது தெரிவிககபபடடது இபபடிப பகவானிடததில நிரவதிக பரீதியை யுடையவாகளாகையிறைல அவன தனனை உளள படி அனுபவிபபதறகு வேணடிய சருபைககுப பூரணபாத திரகளாய அவன ஸவபாவாதிகளை உணமையாக அறிந தாாகள எனறு தாதபாயம இபபடிப பகவானுடைய கருபைக குப பாததிரமாகாதபடியிலுலே இவவாததம இதராசளுககு துாஜஞேயமாயிறறு எனறு திருவுளளம அனறிககே 'அனபா' எனபதறகு ஸாவஜன ஸ்ாஹருததுககள எனறாததமாகவுமாம அதாவது 'ஙெொ ஊஈ ஙவபரவஙமரவரவ்ாரிஙஸாவெ உள ணஸாதிலெணாதுாஹவஸிஃஉ ௦ । ணாஹண ஈஙஸஂவ ஙவணா நீ8ா ககதிகஹஂ விஙஸஂவஜணெஸாஹஷஂ ॥ (ஞூவெொகிதவஙவபரஙஙா ஙரவோா ஷரா ஹுஹிகவா ஙாதிநஙஙஙீரு। நாயி நதஙஸது । ஙஙபுணா நீ8ாஂஙஂதிகயுரிலி ஙஙபுஜநஙஸஙஹாதுஂ ॥)' என கிறபடியே பகவானிடததில உணடான நிரவதிக பரீதியிறைலே அவனுககு மிகவும பரீதிகரமாயும அவனுடைய ஸவபாவமாயு மிருககிற ஸாவஜனஸெளஹாாதததை அஙகீகரிதத பூாவாசாா யாகள ஸாவாதிகாரமான பரபததியை நமககு உபதேஸிதது போநதாாகள எனறு தாதபாயம அறிநது-உளளபடியே அறி நது, அறிவிததனா - அறிநதபடியே உபதேஸிததாாகள, இத தால பூாவாசாாயாகளினுடைய ஆபதயதிஶயம தயோதிதம ஆகையிறைல அவாகளுடைய உபதேஸமாகிய இநத பரபததி யின ஸாவாதிகாரதவம பரமாணதமம எனறு திருவுளளம

ஶக்த்யாதௌ ஶக்த்யபாவ: ப்ரதிபத்திரஹிததா
ஶாஸ்த்ரத: வ்யபோடாவஸ:
காலக்ஷேபாக்ஷமத்வமிதி
நியதிவஶாதாபதத்ஸு சதுர்ஷு ।
ஏகத்வித்ர்யாதியோகவ்யதிகர
நிஜாதிக்ருத்யா ஸம்ப்ரயத்தே
ஸச்ச்ரீஶம் ஸ்வத்ஸ ப்ரபதந
விதிநா ரக்ஷகே நிர்விஶங்கா: ॥

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ப்ரபத்தியோக்யாதிகாரோ தஶம:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
ஸ்ரீமதப்புள்ளார் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

இப்படிப்பட்ட ப்ரபத்தியின் அதிகாரி பேதமிருக்கும்படியை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'ஶக்த்யாதௌ' என்றாரம்பித்து. [ஶக்த்யாதௌ - பக்தி முதலிய உபாயங்களில், 'ஆதி' பதத்தினாலே ஜ்ஞானயோகமும் கர்மயோகமும் சொல்லப்படுகின்றன, ஶக்த்யபாவ: - (அனுஷ்டிக்க) ஶக்தி இல்லாமை, ப்ரதிபத்திரஹிததா - (அவைகளைப்பற்றிய) ஜ்ஞானமில்லாமை, ஶாஸ்த்ரத: - ஶாஸ்த்ரத்தினாலே, வ்யபோடாவஸ: - விலக்கப்பட்டவனாயிருக்கை, அதாவது வர்ணாஶ்ரமாதிகளினாலே ஶாஸ்த்ரங்களில் விலக்கப்பட்டிருக்கை, காலக்ஷேபாக்ஷமத்வம் - கால தாமதத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவனாயிருக்கை, இதி - என்று சொல்லப்படுகிற, நியதிவஶாத் - அதிருஷ்டவஶத்தினாலே, ஆபதத்ஸு - உண்டாகிற, சதுர்ஷு - நாலுகளிலும், ஏக - ஒன்று, த்வி - இரண்டு, த்ரி - மூன்று, ஆதி-

முதலியவைகளினுடைய, அதாவது நான்கையும் சோதிதுச் சொல்லுகிறது, **யொம** - சோகக்கையினுலே, **வ்யக்திவிசேஷ** - வெவ்வேறாய் இருக்கிற, **நிஜாயிகாரி யார்** - தங்கள் தங்கள் அதிகாரங்களை யுடையவர்களாயக் கொண்டு, **ஸஜ்ஜ** - பெரியோர்கள், **நிவிர்ப்பாசங்கார** - ஸந்தேஹமில்லாதவர்களாய், **உபக்ருமய** - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு, **ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி** **யாம** - ஸ்வதந்திர ப்ரபத்தியை யனுஷ்டிப்பதினுலே, **ஸ்ரீமாம்** - ஸ்ரிய பதியை, **ஸம்ஸ்ரயந்தே** - ஆஸ்ரயிக்கிருர்கள் சீழ்ச்சொல்லிய நான்கு விதமான காரணங்களில் ஏதாவதொன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கும் இருந்தாலும் அவர்கள் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரிகள் ஒன்று மாத்திரம் சோந்த அதிகாரிகள் நால்வர், இரண்டு மாத்திரம் சோந்த அதிகாரிகள் அறுவர், மூன்று மாத்திரம் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நால்வர், நான்கும் சேர்ந்த அதிகாரிகள் ஒருவர், ஆக இங்கு பதினைவரும் ப்ரபத்தியில் அதிகாரிகள் என்று தாத்பர்யம்

திருவஹிந்திரபுரம் சேட்லூர் விதவான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
பரபத்தி யோகயாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

பரிகர விபாகாதிகாரம்.

[பரிகர நிரூபணம் - சரணாகதி ஆறுவிதம் என்பதின் தாத்பர்யம் - ஆநுகூல்யஸங்கல்பம் - ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் - கார்பண்யம் - மஹா விச்வாஸம் - கோப்த்ருத்வ வரணம் - பரஸித்த சரணாகதி ஸந்தர்ப்பங்களில இவ்வங்காங்கிகளின் நிரூபணம் - அங்காங்களை காரணமந்திரமான த்வயத்தில் அனுஸந்திக்கும் விதம் - சங்காபஞ்சக நிவாரண ப்ரகாரம்]

யாம் நிர்ம்ஹேத ஸ்வக்ருத்யஸத்வம் ஸ்வதந்த்ராத்
தயாஸிந்தோஃ ஜந்மவிதுஷ்ஷயதி |
ஸம்யக் ஸ்வாத்மந்ஸ்தே ஸம்பவதி ஸா ந்யாஸ வர்க்கா:
ஸ்வஸ்வத்மாதிஷ்ட: பரிகர விசேஷஸ்தாதிதைவே: ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

கீழதிகாரத்தில் ‘**அதிகாரவிசேஷம்** முதலானவை யிருக்கும்படி அறியவேண்டும்’என்று ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் ஸ்வரூபம் முதலியவைகளையும், எவைகள் அங்கங்கள் என்பதையும், அவைகள் ப்ரபத்திக்கு அவச்யம் ப்ராவிகள் என்பதையும், இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை இதுவே ப்ரமாணிக்கமென்று ஸமாதித்துக் கொண்டு ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — ‘**யாம்**’ என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **தயாஸிந்தோஃ** - தயையின் ஒரு திவ்ய ஸமுத்ரமாயிருக்கிற, இந்தால அநாதிகாலம் அபராதம் செய்த நமக்குப் பகவானிடத்தில ப்ரபத்தி என்பது ஸித்திக்குமோ என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டது, கருணையை ஸமுத்ரமாக அருளிச் செய்திருப்பதினாலே. அது நம்முடைய பாபங்களினால கலக்கவாவது, குறைக்கவாவது, வற்றச் செய்யவாவது

முடியாது என்பது த்யோதிதம், **ஸர்வம்** - எல்லா, **ஜகத்** - லோகத்தை, **அநுப்ரவிச்ய** - உள்ளே புகுந்து நியமனம் செய்கிற, இதுவரையிலுண்டான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளும் அவனுடைய காருண்யத்தினால் உண்டானதென்பது இத்தால் தெரிவிக்கப்படுகிறது, **ஸம்ஸாரோத்தாரணோத்யுக்தே** - ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கடிப்பதில் முன்பே ப்ரயத்னம் செய்துகொண்டிருக்கிற, அதாவது யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதிகளாலே நம்மிடத்தில் உண்டாயிருக்கும் நிக்ரஹஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தமாய் ஆசார்ய ப்ராப்தி, புருஷகாரத்தை ஆச்ரயிப்பது இவைகளில் ருசி முதலிய பரிபாகங்கள் உண்டாக்கின, **பகவதி** - பகவானிடத்தில், அதாவது ரக்ஷணத்திற்குப் பயுக்தங்களான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளையுடையவனிடத்தில் **ஸாத்ரந்யாஸவபுஷ:** - ப்ரந்யாஸ ரூபமாகிய, **ப்ரபத்தே:** - ப்ரபத்திக்கு, **அயம்** - இந்த ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ரூபமாயும், **ஸக்ருத்** - ஒரே தடவை சாத்தவ்யமாயும், **லகும் ஸுகர:** - இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபம், உபாயம், இவைகளையுடையதாயும், **யாவத்** - சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட இவ்வளவாயும், இத்தால் ப்ரபத்தி ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை என்கிற வசனத்திற்கு இப்படி விதிக்கப்பட்டிருக்குமவைகளைத் தவிர மற்றொன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதில்லை என்று தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம், **அவச்யம் ஸம்பவாத்** - அவச்யம் வரக்கூடியதுமான, இத்தால் அவகாத ஸ்வேத ந்யாயத்தாலே (நெல்லுக் குத்தும்போது வரும் வேர்வை முதலியவைகளைப்போல) தானே நேரக்கூடியவைகளான இவைகள் அவச்யம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லும் பக்ஷம் நிராக்ருதம், **பரிகரவிசேஷ:** - அங்க விசேஷம், இங்கு '**விசேஷ**' சப்தத்தினாலே நாமயோகாதிகளைக் காட்டிலும் வ்யாவ்ருத்தி காட்டப்படுகிறது, **ச்ருத்யாதிசோதித:** - ச்ருதி முதலியவைகளினால், **ஆதிஷ்ட:** - விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இந்தப் பரிகரங்களை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்**வித்தை**க்கு' என்றாரம்பித்து 'இவ்**வித்தை**க்கு' என்பதினாலே இதுவும் ஒரு ப்ரஹ்ம வித்யையாகையினாலே அங்கங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பதும், பக்தியோகத்தைவிட வேறுபட்டதாகையினாலே காம போகாதிகள் அங்கமில்லையென்பதும் த்யோதிதம் இந்த ஆநு

பரிகர நிரூபணம்

இவ்வங்கிக்கு பரிகரமாவது ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும், ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும், கார்ப்பண்யமும், மஹாவிஶ்வாஸமும், கோப்த்ருத்வவரணமும். இவ்விடத்தில் [1] 'ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் । ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணம் ததா ॥ ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே ஷட்விதா ஶரணாகதி: ॥' இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற ஷாட்வித்யமும் 'அஷ்டாங்கயோகம்' என்னுமாப்போலே அங்காங்கிஸமுதாயத்தாலே யாகக்கடவதென்னுமிடமும், இவற்றில் ஒன்றொன்றுமே அங்கி, இதரங்கள் அங்கங்கள் என்னுமிடமும்,

ஶரணாகதி ஆறுவிதம் என்பதின் தாத்பர்யம்

கூல்ய ஸங்கல்பம் முதலான ப்ரபத்தி ஆறுவிதம் என்று வசனங்களில் சொல்லியிருக்க அங்கங்களை ஐந்தென்று நிஷ்கர்ஷித்ததற்குக் காரணமாக அவ்வசனத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'இவ்விடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:, ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் - ப்ராதிகூல்யத்தின் விடுதல், ரக்ஷிஷ்யதி-ரக்ஷிக்கப் போகிறான், இதி-என்கிற, விஶ்வாஸ:-நம்பிக்கை, அதாவது மஹா விஶ்வாஸம், ததா, கோப்த்ருத்வவரணம், ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப்பண்யே - பரந்யாஸமும் கார்ப்பண்யமும், (ஆக இப்படி), ஶரணாகதி:, ஷட்விதா - ஆறுவிதமானது இங்கு 'ஷடங்கம் ஸவ்ருத்திகம்' என்பதைப் போல ஆறும் தனித்தனியாக ஶரணாகதி யென்று தோன்றுகிறதே என்று ஶங்கை உதியாமைக்காக இந்த ஶ்லோகம் அங்கியையும், அங்கங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறதென்று உதாஹரணத்துடன் நிரூபித்தருளுகிறார் — 'அஷ்டாங்க' என்று ஆரம்பித்து ஸமாதியாகிற அங்கியையும் சேர்த்து யோகம் எட்டுவிதமென்று சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம். ஸமுதாயத்தாலே - சேர்ந்து சொல்லுவதினாலே இப்படியே அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகி

---

1 அஹி-37-2-27, 28

1 'நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்க ஸம்யுத: | ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக இத்யுக்த: ஶரணாகதிரித்யபி ||' என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ந்யாய நிரபேக்ஷமாக ஸித்தம். இவ்விடத்தில் 2 'ஶாஶ்வதீ மம ஸம்ஸித்திரியம் ப்ரஹ்வீஹவாஷி யத் | பரம் புருஷமுத்திஶ்ய ந மே ஸித்திரிதோந்யதா | இத்யுக்தம் ஶ்ரேஷ்டாங்கம் ஸ்ப்ருஹா தத்விரோதினீ ||'

ஶ்ரீ —'இவற்றில்' என்று ஆரம்பித்து. நிக்ஷேபாபரபர்யாய: - நிக்ஷேபம் என்கிற மற்றொரு பெயரையுடையதும், பஞ்சாங்க ஸம்யுத: - ஐந்து அங்கங்களோடு கூடியதுமான, ந்யாஸ: - பரந்யாஸமானது, ஸந்ந்யாஸ: - ஸந்யாஸமென்றும், த்யாக: - த்யாகமென்றும், ஶரணாகதி: இத்யபி - ஶரணாகதி யென்றும், உக்த: - சொல்லப்பட்டது. 'ந்யாய நிரபேக்ஷமாக' என்பதற்கு இந்த ப்ரமாணமில்லாமற் போனபோதிலும் தன்னுடைய ரக்ஷணத்தில் தனக்கு ப்ராப்தியில்லாமல் இருப்பதற்கு முக்யமான காரணம் பாரதந்த்ர்யமாகையினாலும், ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பாதிகள் இருந்தபோதிலும் ந்யாஸம் செய்யாத பக்ஷத்தில் ப்ராப்தவ்யம் ஸித்திக்காதாகையினாலும், ந்யாய நிரூபணம் செய்யுமிடத்து ஆத்ம நிக்ஷேபமே அங்கியென்றேற்படும்; அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸ்பஷ்டமாக ப்ரமாணமிருக்கிறபடியினாலே அதை உதாஹரித்திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். பரபத்திக்கு ஆறுவது அங்கம் அஹிர்புத்ந்யனால் சொல்லப்பட்டிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார் —'இவ்விடத்தில்' என்று ஆரம்பித்து. பரம் புருஷமுத்திஶ்ய - பரமபுருஷனைக் குறித்து, ப்ரஹ்வீஹவாஷி - ஶரணாகதி செய்கிறேன் (என்கிற), யத் - எதுவோ, இயம் - இது, மம - எனக்கு, ஶாஶ்வதீ - அழிவில்லாத, ஸம்ஸித்தி: - ப்ரயோஜனம், இதோந்யதா - இதைத் தவிர வேறு, மே, ஸித்தி: - பலஸித்தி, ந - இல்லை, இதி என்பது, ஶ்ரேஷ்டாங்கம் - உயர்ந்த அங்கமாக, உக்தம் - சொல்லப்பட்டது, ஸ்ப்ருஹா - பலத்திலாசை, தத்விரோதினீ - இதற்கு விரோதி, அதாவது ஸ்வர்காதி பலங்கள் ஸ்வரூப விருத்தங்களாகையினாலும், மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸர்வ ஶேஷியான அவனுடைய ப்ரயோஜனமாகையினால் அதைத்

1 ல-த-17-74   2 அஹி-52-14

என்று அஹிர்புத்ந்யோக்தமான ஸாத்த்விகத்யாக
ரம் மோக்ஷோபாயமான பாதநிக்ஷேபத்திலே நியதப
ஸஸம்ஜ்ஞகர்த்ருஸ்வாமித்வத்யாகம் கர்மயோகம் முதலா
நிவ்ருத்தி யோகங்க ளெல்லாத்திலும் வருகையாலே
யிவ்வர்த்தஸ்தாநம் ஸாக்ஷாத்வத்து ஸாத்த்விகத்யாக
டியெயிலே கர்த்ருத்வம் இங்கு வர்ஜநங்களானவ

ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம்
ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம்

றில ஸாதகர்க்கு ஸஜ்ஜ
ங்களுக்கும் ஸாதிகர்க்கு வர்ஜ
த்துக்கும் நியந்தம் ஸர்வசேஷியான ஸ்ரீயபதி
யைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே ஸஹிதாநவத

தனுடைய பலமென்று அனுஸந்திப்பது விருத்தம
கையினாலும் என்று தாத்பர்யம் அஹிர்புத்ந்யோக்தமான
அஹிர்புத்நயனால் சொல்லப்பட்ட ஏகாதஸ ருத்ரர்களில் ஒ
வனாகிய அஹிர்புத்நயனால் நாரதருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட
ஸம்ஹிதைக்கு அஹிர்புத்நய ஸம்ஹிதை என்று பெயர் இதி
ஸ்ரீமந் ந்யாஸவித்யையைப் பற்றியும், திருமந்திரத்தைப்
பற்றியும் விஸ்தாரமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது நியதம்
அவஸ்யமாய் வேண்டியது இந்த வாக்யத்தால் பலாந்த
ரபத்திக்கு இது அங்கமல்ல என்பது தாத்பர்யம் 'மம
த்வாகம்'மாவது பலத்தில ஆசையை விட்டுவிடுவது 'ஸ்வ
த்யாகம்'மாவது இந்த காமம் எனக்கு போக்யமல்ல என்
நினைப்பது நான் கர்த்தாவல்ல என்று நினைப்பது 'கர்த்ருத்வ
த்யாகம்' 'த்யாகம்' ஸப்தத்தினால் பலத்திற்கு இது உபா
மல்ல என்கிற பலோபாயத்வ த்யாகம் சொல்லப்படுகிறது
ஸாங்கஸங்கல்பஸம்ஹிதையிலே என்பதினால் எல்லா ப்ரப
த்திக்கும் ஸாதாரணமல்லாமையினாலும், ப்ரபத்தி தவிர மற
நிவ்ருத்தி தர்மங்களுக்கு ஸாதாரணமாகையினாலும் இதை ப
பத்திக்கு அங்கமாக நிரூபிக்கவில்லை, அஹிர்புத்நய ஸம்ஹிதை
யில மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியைப் பற்றி மாத்திரம் சொல்லியிரு
ப்பதினால் இது நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தாத்பர்ய
மோக்ஷார்த்த ப்ரபத்தியும் நிவ்ருத்தி தர்மமாகையாலே ப
ஸங்க காதருகவதபாகம் ஏற்பட்டது என்று தாத்பர்ய
இந்த அங்கங்களுக்கு பிரதான ப்ரயோஜனங்களை யருளிச

கம பண்ணவேண்டும்படி இவனுக்குண்டான வாரா
யக்ஷுதூகம இத்தாலே 1 'ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப:
ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்' என்கிறபடியே அவாயவரி
ஸாரமணமம ஹாரம்ஷிகம காவல்ணுமாவது
முன்பு சொன்ன வர்ஜக ந்யாஸிகளுடையவகரவஹூரக
மாதல, அதடியாகவ நக மவஹூராமியாதல, கூரவாஜ
கக்கூரவணவருத்தியாதலாய நின்று ஸாரணுனுடைய
— — — — —

செயகிறார்—' இங்கு ' என்றாரம்பித்து அவரீத்தாகவதுகம
இஷ்டத்தை அநுஸரித்து நடக்கை இவனுக்குண்டான' என்ப
தற்கு பரிபூரணனை பகவானுக்கு பரமேயாஜனம் ஒன்றுமில்லா
விட்டாலும் தன்னுடைய ஶேஷத்வ ஜ்ஞானமே இதற்குச் ஸார
ணம் என்று தாதபாயம பரமான்பூர்வமாக ப்ரயோஜனத்தை
நிரூபித்தருளுகிறார்—' இத்தால ' என்றாரம்பித்து ஆநுகூல்
யஸ்ய ஸங்கல்ப:- ஆனுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜன
ங்களினால், அவாயத:-அபாயத்திலிருந்து, விநிவ்ருத்தி:-நிவ்ரு
த்தி உண்டாகிறது 'அவாய'மாவது பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை
மீறி நடக்கை, 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி மமைவாஜ்ஞா' என்பதிலேயே தன்னி
டத்தில் நேரில் செய்கிற அபசாரத்தைப்போல பகவானுடைய
ஆஜ்ஞையைமீறி நடப்பதும் பகவானுக்கு அநிஷ்டமாகையினாலே
அதை நிவ்ருத்தி செய்வது ' அவரீத்தாகவதுகம ' என்று
தாதபாயம முன்பு - ப்ரபத்தி யோகாதிகாரத்தில் 'ஆநு' முத
தம அநுகூல்ய ஸங்கல்பத்தை சொல்லுமிடத்து அதடியாக - அதை
காரணமாகக் கொண்டுண்டாகிய, மவஹூராமி - காவமில்லா
மை, ' த்ராமொ மவஷ்யு காவல்யு ' இத்யாதி ப்ரயோக
ங்களிருக்கிறபடியினாலே என்று தாதபாயம கூரவணவருத்தி -
தன்னுடைய தைந்யத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய வ்யாபாரம
' ஸர்வம் ஜீவ ஸ்ப்ருஹம் ஶீகம் ' இத்யாதிகள் இங்கு அஸந்தேயமம பக
வானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் எப்பொழுதும் இருக்கிறபடியி
னாலே அது புதிதாக உண்டுபண்ணப்படுகிறது என்பதில்லை என்று
தெரிவிப்பதற்காக ' உத்தம ஸ்ராயம ' என்னும் பதம இது
தத்காலம மாத்திரம் உண்டாகும் உபயோகம ஸாவசாலத்தி
— — — — —

1 ல-க-17-76

கார்பண்யாத்ஸஹாயத்வமாய, 1 'கார்பண்யேநா
ப்யுபாயாநாம் விநிவ்ருத்திரிஹேரிதா' என்கிறபடியே
பின்பு மஹாவிஶ்வாஸத்தைக்கு ப்ரத்யங்கமாயிருக்கும்
மஹாவிஶ்வாஸம் 'ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வா
ஸோ அபீஷ்டோபாயகல்பகம்' என்கிறபடி அணியிடாத
வஸ்துவான நிஸ்ஸம்ஶயமாய் பின்பு நிக்ஷேபத்துக்கு

மும் இதினுடைய உபயோகத்தை நிரூபிக்கிறார் —
கார்பண்யேந - என்று ஆரம்பித்து கார்பண்யேந - கார்ப
ண்யத்தினாலே, இஹ - இவ்விடத்தில், உபாயாநாம் - மற்ற
உபாயங்களினுடைய, விநிவ்ருத்தி: - நிவ்ருத்தியானது, ஈரி
தா - (ப்ரயோஜனமாகச்) சொல்லப்பட்டது. பின்பும் - ப்ரபத்தி
காலத்திலும் அதற்குப் பிறகும் ப்ரபத்திகாலத்தில் ப்ரபத்திக்கு
விருத்தமான உபாயாந்தர ஸம்பந்தத்தைத் தவிர்த்துக்கொண்டும்,
உத்தரகாலத்தில் மத்யமாவ்ருத்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டும்
உபயுக்தமாயிருக்குமென்று தாத்பர்யம். ரக்ஷிஷ்யதி -
ரக்ஷிப்பான், இதி - என்கிற, விஶ்வாஸ: - விஶ்வாஸத்தினாலே,
அபீஷ்டோபாய கல்பகம் - தன் அபீஷ்ட பலத்திற்கு உபாயமாக
(பகவானை) செய்வது. அணியிடாத - ஸந்தேஹமில்லாத,
நிஸ்ஸம்ஶயமாய - நிறைவேறுமென்றசாச, அதாவது
மேலே சொல்லப்போகிற ஸூக்ஷ்மமான ஶங்கைகள் உதி
த்தால் ப்ரபத்தியைச் செய்யமாட்டான், ஆகையினால் அப்
படிப்பட்ட தடங்கல்களான ஶங்கைகளை நிவர்த்தித்து ப்ரபத்
தியைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபடியினாலே மஹாவிஶ்வாஸம் தத்
காலத்தில் அங்கம். நிக்ஷேபத்துக்கு - தன்னை ரக்ஷித்துக்
கொள்ளுவதில் தனக்கு பரமொன்றுமில்லாமைக்கு உத்தரகால
த்தில் இது இல்லாவிட்டால் தத்காலத்தில் ஸுகமில்லாமையோடு
உபாயாந்தர ஸம்பாவனை வரக்கூடுமாகையினாலே அப்படியில்லாம
லிருக்கும்படி விஶ்வாஸம் தடுக்கிறது என்று தாத்பர்யம்.
'பௌருஷாய' என்பதற்குப் புருஷனுக்கு எது வாஸ்த
வத்தில் ப்ரயோஜனமோ அதுவே அர்த்தமென்னில் ஸர்வார்த்தங்
களில் புருஷார்த்தத்வம் ப்ரஸங்கித்திருப்பதால், ஏதாவித
புருஷார்த்தம் என்கிற வ்யவஹாரமும் விரோதிக்குமாகையி

---

1 ல-த-17-77

முறுபபாயிருககும வ்ஸுரூவாஜூஷித வாரூஷாயு ஙகளபோலே ஸ்வரூவ ஞாவதமான வவவமுழும கோபதநவ வரணம் வாரூஷாயுமாம போது வாரூஷனயிகககக கொடுககவேணடுகையாலே யிஙகு மொவ்ருஜக வரணமு மவெக்ஷிதம நனறுயிருபப தொனறையுமிப வாரூஷ னயிக்கக கொடாத போது வாரூஷாயுங கொடுததா ஞகானிறே. ஆகையாலேயிறே 1 ‘ அஞாயிதுஜொ நமொவாயெஸ ’ என்றும், 2 ‘ மொவ்ருஜக வரணம் நாச ஸ்வாஷிஞாய

ஞல புருஷனல பராததிசயபபடுவது புருஷாாததமெனறு சொ லலவேணடும அபபொழுது ஸவரூபோசிதமான மோக்ஷமும புருஷனல பராாததிசுகபபடடால புருஷாாததமாகும ஆகையி ஞல,தான புருஷாாததம கொடுததவனுவதறகுப புருஷனுடைய பராாததனையை எதிபாாததே பகவானகொடுககவேணடுமாகை யிஞலே கோபதருதவ வரணம பசவானுடைய பலபரதான ஸங கலபததிறகுக காரணமாயிருபபதினல அபஸயா பேக்ஷிதம அயிகக - பராாததிதநதைக காரணமாகக கொணடு, அது புருஷாாததமாவதறகாக எனறு தாதபாயம ஊையயாயிக மதத திலபோலே பாஷாணதிகளைபபோல மோக்ஷமிருநதால அது புருஷாாததமாகததோனறுது நம ஸிதாநததததில நிரதிஸயா நநதருபமான மோக்ஷததை இவனபேக்ஷிசகாமலிருககக கொடுததாலும பகவானுககுப புருஷாாததப பாததவம ஸிததிக காதோ ? இவன எதறகாக அபேக்ஷிககவேணடும எனனில ? அதறகு ஸமாதானம அருளிச செயகிறாா—‘ நனறுய ’ எனறுரம பிதது இது லோகநயாயமாகையினுலே லௌகிக புருஷாாத நஙகளிலே மாததிரம இநத நயாயம ஸமபவிககும எனறு ஶஙகி யாமைககாக இந பரமான ஸமமதமெனறருளிச செயகிறாா— ‘ ஆகையாலே ’ எனறுரமபிதது ஆகையாலே - இநத நயாயம எலலா இடததிலும துலயமாகையினலே அஞாயிதுதஃ-பராா ததிககபபடாதவனுயக கொணடு, நமொவாயெஸ - ரக்ஷிகக மாடடான மொவ்ருஜகவரணம் நாச - கோபதருதவவாண

1 ல-த-17-72 2 ல-த-17-78

நிவேதநம்' என்றுஞ் சொல்லுகிறது இப்படி யிவைதந்தும் இவ்விசிஷ்டாதிகாரஸ்தாரு ஷுவ யாத்ருங்களாகையால் இவை யிவ்வாத்ம நிக்ஷேபத்துக் கவிநாபூதங்களன் இவ்வர்த்தம் ப்ராட்டியை

பரஸித்த ஸரணாகதி ஸந்தர்ப்பங்களில் இவ்வங்காங்கி களின் நிருபணம்

ஸமர்ப்பமாகப் பற்றவாருங் கோளென்று ஸாத்விகஸ்ருத்ய ந்யான த்ஜடை ராக்ஷஸி களுக்குச் சொல்லுகிற வாக்யத்திலும் காணலாம்.

மாவது, ஸாவிஷ்ய நிவேதநம் - தன்னுடைய அபிப்ரா யத்தைப் பகவானுக்கு விண்ணப்பம் செய்கை இந்த வசனங் களில் பொதுவாக ரக்ஷிக்கமாட்டானென்று சொல்லி இருப்பதி னுல் இந்த லோசநயம் பொதுவென்பது பரமாண ஸம்மதம் என்று தாத்பர்யம் அப்படிக்கில்லாவிடில் லௌகிக புருஷார்த் தங்களைப் பரார்த்திக்காவிடில் கொடுக்கமாட்டான் என்றல்லவோ பரமாண மிருக்கவேண்டும் 'அகாஷ்ரதிகாரஸ்தாரு ஷுவயா த்ருங்களாகையால்' என்பதற்கு இவைகள் இல்லாவிடில் அநுஷ் டானமே வித்திசாதாகையினுலை என்று தாத்பர்யம் அவிநாபூதங்களங்கள் - இவைகள் இல்லாம் விருசசு முடியாதவை, அதாவது இவைகளில்லாமல் ப்ரபத்தி நிஷ்பந்ந மாகாது என்று தாத்பர்யம் இத்தால் சில இவைகள் அனேக மாக ப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது சேரக்கூடியவைகள், அப படிச் சில சேராமல் போனபோதிலும் ப்ரபத்திக்கு லோபமில்லை என்று சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் நிராசரிக்கப்பட்டதாகிறது ப்ர பத்யனுஷ்டானங்களில் இந்த அங்கங்கள் ப்ரதி நியதமா யிருக்கும்படியை நிருபித்தருளுகிறார்—'இவ்வர்த்தம்' என்றாரம் பித்து 'ஸாத்விகஸ்ருத்யான' என்பதற்கு பரம ஸாத்விகரான ஸ்ரீ விபீஷணன் பெண்ணுகையினுலே என்று தாத் பர்யம் இத்தால் அவளுடைய உபதேசம் ப்ரமாணம் என்பது தயோதிதம் தக - ஆசையினுலை, (கீழ்ச் சொல்லிய ஸ்வப்ன வருத்தாந்தத்தினுலை பகவான் ஜயிக் கப்போகிறுரென தேறப்படுகிறபடியினுலே), வ: - உங்களுடைய,

1 ‘ தஜ்ஜும் க்ரூர வாக்யைஃ’ என்று ஆர்திகளுடைய வஜநங்கள் சொல்லப்பட்டது 1 ‘ ஸாத்வேவாபிஹிதம் ’ என்கையாலே உக்தம் வாக்யங்களாக வல்லது வாக்ப்ரவ்ருத்தி யில்லாமையாலே ஆர்த்தகளுடைய ஸூக்ஷ்மா கூர்யஷ்டமாயிறு 2 ‘ ராவணாத் ஹி ஹயம் கோரம் ராக்ஷஸா நாம் உபஸ்திதம் ’ என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே அதிகாரமான வாக்யங்களும் அதினுடைய வக்தவ்யார்த்தவத்தாலே வந்த பயஹேதுவாதி ஸர்வமாஸம்மமான காவ்யங்களுமுண்டு சொல்லிற்றாயிற்று 3 ‘ அஸ்மாகம் வரித்ராதம் ரா

க்ஷஸ்யோ வக்ஷ்யே - க்ரூரமான வாக்யங்களினாலே, அஸ்ம்-போதும், ஸாத்வேவ-நல்லவார்த்தையே, அபிஹிதம்-சொல்லப்பட்டும் இவர்க்கு அனுகூலமான வசனத்தினால் ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம் ஆத்தாத்தவிதம் என்று தாத்பர்யம் ‘உக்தம் வாக்யங்களாக’ இத்யாதிக்கு மனதில் நினையாமல் வாயால் சொல்ல முடியாது என்று தாத்பர்யம் ‘ ஆகூர்யஷ்டமாயிற்று ’ என்பதற்கு இவர்க்கு நல்லவார்த்தை சொல்லுங்கோள் என்று சொல்லியிருந்த போதிலும் அது மனதில் நினைக்கப்பட்டே சொல்லவேண்டு மாகையினால் மனதில் நல்லவார்த்தை சொல்லவேண்டும் என்று நினைக்கவேண்டு மென்பதும் இதனால் இழுத்துக் கொள்ளப் பட்டதாகிறது என்று தாத்பர்யம் ஹி-என்கிற காரணத்தினால், ராக்ஷஸாநாம்-ராக்ஷஸர்களுக்கு, ராவணாத் - ராமனிடத்திலிருந்து, கோரம்-மிகவும் க்ரூரமான, ஹயம் பயமானது, உபஸ்திதம் - உண்டாயிருக்கிறதோ போக்கற்று வேறு கதியில்லாமல் ஏஷா-இவள், ராக்ஷஸ்யஃ - ஓ! ராக்ஷஸிகளே, மஹதோ பயாத்-பெரிய பயத்திலிருந்து, வரித்ராதம் - நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு, அஸ்ம்-போதுமானவள் இவர்க்கு ‘மஹதோ பயாத்’ என்று பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது பகவானிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக

1 ராமா-ஸு-27-41 2 ராமா-ஸு-27 43
3 ராமா-ஸு-27 44

க்ஷவெஸ்யா ஊஹதோஹயாக்‌ ' என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக்கொண்டு 1 ' அநுஜெஷா வரித்தாதாஂ ரா வவார்ராக்ஷஸீமணம் ' என்று திருவடி யநாவஷிக்கையாலும் பெருமாளொருத்தனே நிரூஹிக்கப்பார்க்கிலும்வா சீற்றத்தையாற்றி யிவள் ரக்ஷிக்கவல்லளாகையாலே ரக்ஷிஷ்ஹீத்திவிஸ்வாஸஞ் சொல்லப்பட்டது 2 ' அஹியாவாஃ ஓவெஜெஹீ ஒஜதுஃ ஊஃ ரொவதெ', 'ஹஸ்ஷ்த்ராஜவீ யாவஷும் ராக்ஷஸீஃ கிமிவக்ஷயா ' என்கையாலே மொஹ்ரக்ஷுவரணஞ் சொல்லிற்று யிற்று இவ்வைந்துக்கு மங்கியான வாதூநிக்ஷெவம்

மற்றொரு பரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—'இத்தை' என்றாரம்பித்து வநஷா - இந்த ஸீதை, ராவவாஃ - ராமனிடத்திலிருந்து, ராக்ஷஸீமணம் - ராக்ஷஸிகளின் கூட்டத்தை, வரித்தாதாஂ, அநுஂ அநாவஷிக்கையாலும் - கரிஜடையின் வார்த்தையை அனுவதித்திருப்பதிலும், சீற்றத்தையாற்றி-கோபத்தை நிவருத்தி செய்து ஒவெஜெஹீஂ - ஸீதையை, அஹியாவாஃ - பராத்திப்போம், வநதுஃ - இதுவே, ஊஃ - எனக்கு, ரொவதெ - பரியமாயிருக்கிறது ஹஸ்ஷ்த்ராஜவீ - நம்மால் பயமுறுத்தப்பட்டவளா யிருந்தபோதிலும், யாவஷும் - பராரத்தியுங்கள், ராக்ஷஸீஃ, விவக்ஷயா - ஸந்தேஹத்திலே, கிஂ - என்ன பரயோஜனம் ஓஜெஷிஹீ ஜநகாத்ஜா - ஜநகராஜன் பெண்ணாகிய ஸீதை, ஹணிவாதஹஸ ஸாஹீ - நமஸ்காரத்திலே அனுசாஹத்தைச் செய்பவள் அல்லவா, இவ்விடத்தில் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிற ' ஹணிவாத ' ஸபதம் பரபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்பது சீழ ' க்ஷதுநிக்ஷெவகாவடுணெ ' இத்யாதி அருளிச் செய்திருப்பதிலே விதிக்கிறது என்று தாத்பர்யம்

1 ராமா-ஸு 58-91 2 ராமா-ஸு 27-41, 43

1 'ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா' என்று ப்ரஸாத காரண விசேஷத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரணிபாத சப்தத்தாலே விவக்ஷிதமாயிற்று ஆகையால் 2 'த்ரயஸ் ஸங்காத ஸம்யுக்த:' என்கிற ஸாஷ்டாங்கே ப்ரணாமம் இப்படி யுபதேசிக்க

மற்றொரு காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'ப்ரஸாத' என்று ஆரம்பித்து. இங்கு '**ப்ரணிபாத**' என்பது பிராட்டியினுடைய ப்ரஸாதத்திற்குக் காரணமென்று ஏற்படுகிறபடியினாலே அப்படி மஹாபராதிகளிடத்தில் கூட ப்ரஸாதம் செய்வதற்குக் காரணம் அங்கபஞ்சகங்களோடுகூடிய ஆத்மநிக்ஷேபமென்பது '**தஸ்ய வசீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ**', '**தம் ஏதா வித்ரு ஸம்ஹாரம்**' இத்யாதிகளினாலேற்படுகிறபடியினாலே அங்கபஞ்சகங்களையும் கீழே சொல்லி ப்ரஸாத காரணத்தைச் சொல்லுகிற இந்த ஆத்மநிக்ஷேபத்தைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம். '**ப்ரணிபாத:**' என்கிற பதத்திற்கு '**ப்ரக்ருஷ்ட நிபாத:**' என்றர்த்தமாகையினாலே அது காயிகமான நமஸ்காரத்தைச் சொன்னபோதிலும் அதற்குக் காரணமான மானஸவ்யாபாரத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது என்று திருவுள்ளம். ஆகையால்-இவ்வளவு ந்யாயங்களிருக்கிறபடியினாலே '**ஸாஷ்டாங்கே ப்ரணாமம்**' என்பதினாலே '**ப்ரணிபாத**' இத்யாதிகள் அங்கி முக்யங்களை முக்யமாகச் சொல்லாவிட்டாலும் '**வைஷ்ணவப்ரணாமாய**' என்று வேதாந்தங்களின் அர்த்தங்களை விஸ்தாரம் பண்ண ஏற்பட்ட இந்த க்ரந்தத்தில் 'எல்லாத தபஸ்ஸுக்களிலும் ந்யாஸமே சிறந்தது' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிற ந்யாஸத்தை இதர சாஸ்திரங்களில் விவரித்திருக்கிறபடியே உபப்ருஹ்மணம் செய்திருக்கிறதென்று சொல்லுவது உசிதமாகையினாலே கீழ்ச் சொல்லியபடியே அர்த்தம் சொல்லவேண்டும் என்பது ஸூசிதம். த்ரிஜடை ப்ரந்யாஸம் செய்தபோதிலும் அப்படிப் ப்ரந்யாஸம் செய்யாத ராக்ஷஸிகளையும் பிராட்டி ரக்ஷித்தபடியினாலே இப்ரகரணம் சரணாகதியை நிரூபிக்க வந்ததல்ல என்று ஸந்தேஹிக்க

---

1 ராமா-ஸு 27-43   2 397-ம் பக்கம் பார்க்க

ராக்ஷஸிகள விலககாதமடடே பறருசாகப பிராடடி தன வாத்ஸல்யாதிஶயததாலே 1 'ஹவேயம் ஶரணம் ஹி வ:' என றருளிசசெயததாள இபபாசுரம ஸஹ்ருதயமாய ஸ்லோகமானபடியை 2 'மாத மைதிலி ராக்ஷஸீஸ்த்வயி ததைவார்த்ராபராதாஸ்த்வயா ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்லகுதரா ராமஸ்ய கோஷ்டீ க்ருதா' என றபியுக்தர வெளியிடடாரகள இவவிடததில ஸ்ரீஜநகராஜனுடைய வாத்ஸல்யம் ததிலே யவளுக குப பிறவிததுவககாலே நமமவாகளெனறு கண

காமலிருபபதறகாக அபபடிரக்ஷிததறகுககாரணததை அருளிச செயகிறா—'இபபடி' எனறுரமபிதது விலககாதமடடே - விலக காமல இருபபதையே இததால ஆராயன ஶிஷ்யனுககுப பரயாஸம செயயுமபொழுது இவன விலககாமலிருபபதே அமையும எனபது ஸூசிதம 'வாத்ஸல்யாதிஶயததாலே' என பதினால இபபடி ரக்ஷிததறகுக காரணம அருளிசசெயயப படடது. லோகததில மஹாப திகளை விலககாதமாததிரத தைககொணடு ரக்ஷிககக காரணமிலலையே யெனனில, இவவளவு வாதஸலயம உலகததில ஒருவருககும இலலையெனறு ஸமாதா னம அறியததககது வ: - உஙகளுககு ஶரணம் - உபாயமாக, ஹவேயம் - ஆககககடவேன இததால இநதப பரஸமாபபணத தைபபிராடடி அஙகீகரிததமை சொலலபபடடது பிராடடியின பாசுரம பரிலாபசசநதந வாாததையைப போனறதலல, அது பல பாயநதமாயிறறு எனறருளிசசெயகிறா—'இபபாசுரம' எனறுரமபிதது ஸஹ்ருதயமாய - மநப பூாவமாய மாத: - தாயாராகிய, மைதிலி - ஸீதையே, த்வயி - உமமிடததில, ததைவ - அபபடியே, ஆர்த்ராபராதா: - புதிது புதிதாக அபாரதம செயதுகொணடிருககிற, ராக்ஷஸீ:-ராக்ஷஸிகளை, பவநாத்மஜாத் ஹநுமானிடததிலிருநது, ரக்ஷந்த்யா-ரக்ஷிதத, த்வயா-உனனால, ராமஸ்ய-ராமனுடைய, கோஷ்டீ-ஸபையானது, லகுதரா - மிகவும அலபமாக, க்ருதா - செயயபபடடது பிறவிததுவககாலே - இநத ஜனமததினாலுணடான ஸமபநதததி

1 ரா-ஸு-58-89 2 ஸ்ரீகுண 50

ணோடொட்டம் பிறக்கும் ராக்ஷஸிகளும் ஸம்ஹிதைகள் அப்படியே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானோடு கூட வந்த நாலு ராக்ஷஸரு மவருடைய வ்யவஸாயத்திலே ஸஹ்ருதா அங்குற்ற ஸஹவாஸ ப்ரகரணத்திலு மிவ்வஸ்தாவம் மடைக்கலாம் எங்ஙனே யென்னில் — ஸாத்விகப்ருத்திலே வ்யவஸ்திதனை ராவணனுக்குங்கூட 1 'ப்ரதீயதாம் தாஶரதாய மைதிலீ', 2 'ஸீதாம் ராமாய நிவேத்ய தேவீம் வஸேம ராஜந்நிஹ வீதஶோகா:' என்று ஹிதஞ் சொல்லுகையாலே

னுமேல், இத்தால் ராக்ஷஸிகளை ரக்ஷித்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் த்ரிஜடையின் ஸரணகதியில் அவளுடைய ஆத்மீயமாய்ச் சேர்ந்திருக்கை என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்படியே விபீஷண ஸரணகதியிலும் 'ஸோ' என்று அவர் தன்னையே ஸமர்ப்பித்த போதிலும் அவரோடு கூட வந்த நால்வரு மதிலந்தர்பூதரென்றருளிச் செய்கிறார்—'அப்படியே' என்று. ஸஹ்ருதா - ஆத்மீயத்வேந உள்ளடங்கினவர்கள் 'அடைக்கலாம்' என்பதற்கு த்ரிஜடை ஸரணாகதியிலேபோலக் கண்டோக்தமாக இல்லாவிடிலும் காரணங்களைக்கொண்டு நிரூபிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம். வ்யவஸ்திதனை - ஸ்திரமாய் நின்றவனை. தாஶரதாய - ராமனின் பொருட்டு, மைதிலீ - ஸீதை, ப்ரதீயதாம் - (உன்னாலே) ஸமர்ப்பிக்கப்படட்டும், அதாவது கொடுத்துவிடு என்று தாத்பர்யம். ராஜந் - ஓ! ராஜாவே, ராமாய - ராமனின் பொருட்டு, தேவீம் - தேவியான, ஸீதாம் - ஸீதையை, நிவேத்ய - ஸமர்ப்பித்து, இஹ - இந்த லங்கையிலே, வீதஶோகா: - துக்கத்தைவிட்டு நீங்கினவர்களாய், வஸேம - வஸிக்கக்கடவோம். 'ஆநுகூல்யஸங்கல்பந் தோற்றிற்று' என்பதற்கு 'ஆநுகூல்யமிதி ப்ரோக்தம் ஸர்வபூதாநுகூலதா' என்று அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் அநுகூலனாயிருக்கையாகிற ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் தெரிவிக்கப்பட்டது என்றாத்தம். பகவானிடத்

---

1 ராமா-யுத-14-8 2 ராமா-யுத-15-14

த்ரோஹபர்யவஸாநம் தோற்றிற்று; இந்த ஹித வசனம் பித்தோபஹதனுக்குப் பால் கைக்குமாப்போலே யவனுக்கு ரோஷ ஹேதுவாயிற்று. 1 ‘த்வாம் து திக் குலபாம்ஸநம்’ என்று திக்காரம் பண்ணின பின்பு இனியிவனுக்கு உபதேசிக்கவுமாகாது, இவனோடே ஸம்வ்ருத்த விஹ்ருதிகளுமாகாது, இவனிருந்த விடத்தி லிருக்கவுமாகாதென்று நினைத்துவிட்டு, 2 ‘த்யக்த்வா புத்ராம்ஸ்ச தாராம்ஸ்ச,’ 3 ‘பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச’ என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே

திலே அதிசத்வேஷியான ராவணனுக்கும் ஹிதம் சொன்ன விபீஷணனுக்குப் பகவானிடத்தில் அனுகூலனாகவாயும் அப்படியானாயும் இருக்கும் மற்றவர்களிடங்களில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமுண்டென்பது கைமுதிக நியாயஸித்தமல்லவோ? ராவணன் ப்ரஸம்ஸிக்கிறவனை விட்டபடியினாலே ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமுண்டென்று மேலே நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அவன் ப்ராதிகூல்யனென்று தெரிந்த உடனே அவனைத் த்யாகம் செய்யத்தக்கதென்று நாலாம் அருளிச் செய்கிறார்—‘இந்த’ என்று ஆரம்பித்து. பித்தோபஹதனுக்கு - பித்தரோகத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவனுக்கு, கைக்கும் - கசக்கும். பால் ஸ்வயம் போக்யமானாலும் அது புருஷனிடத்தில் இருக்கும் தோஷத்தினாலே கசக்கிறதைப்போல இவருடைய ஹிதோபதேசம் தாமஸ ப்ராக்ருதியான அவனுக்கு குரோதத்திற்கு ஹேதுவாயிற்று. ரோஷ - கோபம். குலபாம்ஸநம் - குலத்தைக் கெடுக்கவந்தவனான, த்வாம் - உன்னை, திக் (நிந்திக்கிறேன்). விஹ்ருதிகளும் - ஸஞ்சாரங்களும். புத்ராம்ஸ்ச - புத்திரரையும், தாராம்ஸ்ச - பெண்சாதிகளையும், த்யக்த்வா - விட்டு. லங்கா - லங்கையையும், மித்ராணி ச - ஸ்நேகிதர்களையும், தநாநி ச - தனங்களையும், மயா - என்னால், பரித்யக்தா - விடப்பட்டன. இதனால் இவன் ப்ராதிகூல்ய ஸ்வரூபனான ராவணனிருந்த இடத்திலேயே அவனை விடவேண்டியதாயிருந்தபோதிலும் நம்முடைய ஸர்வபூதானுகூல்யத்தாலே நமக்கு ஸாந்தி உண்டாகாமலிருப்பினும் பயந்தனப்பட்டு அவனை அனுகூலனாக்கவெண்ணி

1 ராமா-யுத்த-16-15 2 ராமா-யுத்த-17-14 3 ராமா-யுத்த-19-5

யங்கு துவக்கற்றுப் போருகையாலே ப்ராதிகூல்யவர்ஜநாவிஷ்க்ருதி தோற்றிற்று 1 'ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த:' என்று துடங்கி ஸர்வஜித்தான ராவணனோடே விரோயத்தாலே தாம் போகக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலும், பின்பும் 2 'அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம் தேந சாஸ்ம்யவமாநித: | பவந்தம் ஸர்வபூதாநாம் ஶரண்யம் ஶரணம் கத: ||' என்கையாலும் கார்பண்யம் சொல்லப்பட்டது அஞ்சாதே வந்துகிட்டி 3 'ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே' என்று சொல்லும்படி பண்ணின

பார்த்து அது அஸாத்யமானது கண்டு த்யாகம் செய்தபடியினாலே இவருடைய ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனத்திற்கு யாதொரு ந்யூநதையும் சொல்லவொண்ணாது என்பது த்யோதிதம் ராவணோ நாம - ராவணனென்று ப்ரஸித்தனாகிய, துர்வ்ருத்த: - கெட்ட நடவடிக்கைகளை யுடையவன் ஸர்வஜித்தான - எல்லாரையும் ஜயித்தவனை பின்பும் - அபய ப்ரதானம் செய்த பிறகும் அஹம் - நான், ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய, அநுஜ: தம்பி, தேந ச - அவனாலும், அவமாநித: - அவமானம் செய்யப்பட்டவனாச, அஸ்மி - ஆகிறேன், ஸர்வபூதாநாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், ஶரண்யம் - ஶரணமாக அடையத் தகுந்தவராகிய, பவந்தம் - உம்மை, ஶரணம் கத: - ஶரணமாக அடைந்தேன் என்கையாலும் - என்று தன்னுடைய கார்பண்யத்தை அநுவாதம் செய்திருப்பதினாலும் ஸர்வலோகஶரண்யாய - எல்லாருக்கும் ஶரண்யனாகிய, மஹாத்மநே - மஹாத்மாவாகிய, ராகவாய - ராமன் பொருட்டு (என்னை ஸமர்ப்பியுங்கோள்) 'என்று' இத்யாதிக்கு பயப்படவேண்டியதாயும், முன் பரிசயமில்லாததுமான இடத்தில் வந்து நின்று பெருங்கூச்சலிட்டு தன்னை ஸமர்ப்பிக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தது, நாம் சத்ருவைச் சேர்ந்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது ஶரணாகதனான நம்மைப் பகவான் ரக்ஷிப்பான் என்கிற விஶ்வாஸமில்லாவிடில் ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம் இப்படி ஆர்த்தாத

---

1 ராமா-யுத் 17-10 2 ராமா-யுத்-19-4 3 ராமா-யுத்-17-15

மஹாவிச்வாஸம் 1 'விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ:' என்று காரணத்வத்தாலே சொல்லப்பட்டது ப்ராஜ்ஞத்தையை விசேஷிக்கிற மஹச்சப்தத்தாலே விச்வாஸாதிசயந்தானே விவக்ஷிதமாகவுமாம் 2 'ராகவம் சரணம் கத:' என்கையாலே உபாயவரணாங்கீக்ருதமான சௌத்ருஸ்வவரணஞ் சொல்லிற்றாயிற்று உபாயவரணசப்தத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாகிற வளவன்றிக்கே 3 'நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்' என

ஸித்தம் என்கிற மாத்திரமன்றிக்கே இது மேல் மஹாராஜரால் அநுவதிக்கப்படுகிறது என்றருளிச் செய்கிறார்—'விபீஷணோ' என்றாரம்பித்து 'காரணத்வத்தாலே' என்பதற்கு 'மஹாப்ராஜ்ஞ:' என்பதற்கு மிகுந்த புத்திமான் என்றர்த்தமாகையினால் மஹாவிச்வாஸத்திற்குக் காரணமான சௌசீல்யாதிகளைப் பற்றிய புத்தி சொல்லப்படுகிறது, அதினால் அதின் கார்யமான மஹாவிச்வாஸம் குறிக்கப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் நேரில் சாப்தமாகவும் சொல்லப்படுகிறதென்றருளிச் செய்கிறார்—'ப்ராஜ்ஞத்தையை' என்றாரம்பித்து 'விவக்ஷிதமாகவுமாம்' என்பதற்கு 'ப்ராஜ்ஞ:' என்கிற பதத்தினாலேயே சரண்ய குணங்களைப் பற்றிய ஜ்ஞானம் சொல்லப்படுகிறது, அதில் மஹத்தாயிருக்கையாவது மஹாவிச்வாஸமாகிய கார்யத்தோடு சேர்ந்திருக்கையே, ஆகையினால் 'மஹா ப்ராஜ்ஞ:' என்கிற பதத்திற்கு மஹாவிச்வாஸ பர்யந்தமான ஜ்ஞானத்தை உடையவன் என்று தாத்பர்யம் ராகவம் - ராமனை, சரணங்கத: - உபாயமாக அடைந்தேன் உபாயவரணாங்கீக்ருதமான - உபாயமாக வரிக்கிறேன் என்கிற இடத்தில் உள்ளடங்கியிருக்கிற 'வ்யஞ்ஜிதமாகிற வளவன்றிக்கே' என்பதற்கு உபாயமாக வரித்தேன் என்பதினால் உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் நிற்கும்படி ப்ரார்த்தித்தமையும் சொல்லப்படுகிறபடியினால் அதுவே ந்யாஸமாகையினாலே ந்யாஸம் 'சரணங்கத:' என்பதினாலேயே ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது என்பது மாத்திரமல்லாமல் என்று தாத்பர்யம் உபஸ்திதம்- கிட்ட வந்திருக்கிற, விபீஷணம்- விபீஷணனாகிய, மாம்-என்னை,

1 ராமா-யுத்-19-36. 2 ராமா-யுத்-17-14 3 ராமா-யுத் 17-15.

கையாலே ஸட்கவாக்யமான வாக்நிக்ஷேபஞ் சொல்லிற்று இப்ப்ரகரணத்திலே நிவேதநமும் விஜ்ஞாபநத்வாரமானால் நிஷ்ப்ரயோஜநம் இப்படி மற்றுமுள்ள ப்ரபத்திப்ரகரணங்களிலும் ஸுளக்க

க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாய், நிவேதயத - ஸமர்ப்பியுங்கோள் ஸட்கவாக்யமான-கடகரான ஆசார்யர்களை முன்னிட்டு, அதாவது இவருக்கு வானரமுதலிகளை முன்னிட்டு அப்படியே 'உவாச யாஞ்ரஸூ நிவேஸபமான ஸரணஸ்வத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமாய ரக்ஷாஹர ஸவேடீண ப்ரயாஸமான ஆத்மநிக்ஷேபமும் 'ஸர்வலோகஸரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்' என்று ஸர்வலோகமாயிருப்பாரை முன்னிலையாகக் கொண்டு விஸதமாகச் சொல்லப்பட்டது' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதாநஸாரத்தில் இவர் தாமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'நிவேதயத' என்பதற்கு தெரிவியுங்கோள் என்கிற அர்த்தமில்லை என்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'இப்ப்ரகரணத்தில்' என்றாரம்பித்து இப்ப்ரகரணத்தில்-விபீஷணன் இந்த ஸம்பத்தத்தைச் சொல்லும் ஸந்தர்ப்பத்தில் விஜ்ஞாபநம் - தெரிவிப்பது 'நிஷ்ப்ரயோஜநம்' என்பதற்கு எல்லாருக்கும் தெரிந்ததை மறுபடியும் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லுகிறது என்பது ப்ரயோஜன மற்றது என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'பெருமாளும் இளையபெருமாளும், முதலிகளும் கேட்கும்படி கிட்டவந்து 'ப்ரணாதிஷ்டீ மஹாநேஷ:' என்கிறபடியே கூப்பிடுகிறவனுகையாலே பெருமாளுக்கு அறிவியுங்களென்கை விவக்ஷிதமன்று 'ஸர்வஜ்ஞே த்வயி வேதநம்', 'கிங்கரோஸ்மி வாத்மாநம் தேவாயைவ நிவேதயே' இத்யாதிகளிற்படியே 'நிவேதயத மாம்' என்று என்னை ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்றபடி' என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதான ஸாரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸந்தேயம் அன்றிக்கே ஸரணாகதி ப்ரகரணத்தில் நிஷ்ப்ரயோஜனமானது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் அதாவது ஸரணாகதியோடு சேராமல் அறிவியுங்கோள் என்று அர்த்தம் சொல்லுவதைப் பார்க்கிலும் அவஸ்யாபேக்ஷிதமான ஸமர்ப்பணத்தைச் சொல்லுகிறதென்பதே உசிதம் என்று தாத்பர்யம் 'மற்றுமுள்ள' இத்யாதி-காக கஜேந்த்ர

ரூப நிக்ஷேபங்களிலும் ஸம்க்ஷேப விஸ்தர ஸூக்தியாலே இவ்வங்கங்களைக் காணலாம். தான் ரக்ஷிக்க மாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்கவல்லனொருவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பிக்கும்போது தானவன் திறத்தில் அநுகூலாபிஸந்தியை யுடையனாய், ப்ரதிகூலாபிஸந்தியைத் தவிர்ந்து, இவன் ரக்ஷிக்கவல்லன், அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதுஞ் செய்யுமென்று தேறி, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ளமாட்டாமையையுமறிவித்து, நீ ரக்ஷிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்து, ரக்ஷ்யவஸ்துவையவன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பித்து, தான்

ராதிகள் செய்த ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிற இடங்களிலும், லௌகிக ரூப நிக்ஷேபங்களிலும் - லோகத்தில் ஒரு த்ரவ்யத்தை ஒருவனிடத்தில் ரக்ஷிக்கும்படி கொடுக்கும்பொழுதும் இவ்வங்கங்கள்-ஜ்ஞாதவ்யங்களும், அங்கியும் அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்கிறார். ஆத்ம சில இடங்களில் எல்லா அங்கங்களும் சொல்லப்படா விட்டாலும் அந்த இடங்களில் ப்ரபத்தி ஸாங்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றும், விஸ்தாரமாக நிரூபித்திருக்குமிடத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறதென்றும் அறியவேணும் என்பதற்காக 'ஸம்க்ஷேப விஸ்தர ஸூக்தியாலே' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரே வாக்யத்தை சில இடத்தில் ஸங்க்ரஹமாகவும் சில இடத்தில் விஸ்தாரமாகவும் சொல்லியிருப்பதைப்போலே இங்கும் என்று தாத்பர்யம். லௌகிக த்ரவ்ய நிக்ஷேபத்தில் இவை அநிர்பூதம் என்பதை நிரூபிக்கிறார்—'தான்' என்றாரம்பித்து. திறத்தில் – விஷயத்தில். 'தான் ரக்ஷிக்கமாட்டாத' இத்யாதியினால் ஆகிஞ்சந்யமாகிற அதிகாரமும், 'ரக்ஷிக்கவல்லனொருவன்' என்பதினால் ஸாமர்த்யமுடைய ஸ்வபாவமும், 'அநுகூலாபிஸந்தியுடையனாய்' என்பதினால் ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும், 'ப்ரதிகூலாபிஸந்தியைத் தவிர்ந்து' என்பதினால் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமும், தேறி-நிஸ்சயித்து, 'இவன் * * தேறி' என்பதினால் மஹா விஸ்வாஸமும், 'தான்' இத்யாதியால் கார்ப்பண்யமும், 'நீ' இத்யாதியால் கோப்த்ருத்வ வரணமும், 'ஸமர்ப்பித்து' என்பதினால் ஸ்வரூபஸமர்ப்ப

ஸிம்ஹாஸநஸ்தனாய் பயங்கெட்டு மார்பிலே கை வைத்துக்
அங்காங்கிகளை
கொண்டு கிடந்துறங்கக்
காண மந்திரமான த்வயத்தில் காணா நின்றோமிறே இக்
அனுஸந்திக்கும் விதம்
கட்டளை யெல்லாம் க்ரியாஶ
ணாய் ஏகாந்தமான அர்த்தத்திலே ப்ரதிபத்
திக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் — ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ
ஶக்தியுக்தனாய், கர்மாதீனமல்லாத ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யனாய், ஸர்வேஶ்வ
ர நிரபேக்ஷனாய், க்ஷுத்ரதேவதைகளைப்போலே
ஸ்வேச்சாகாரி யன்றிக்கே யிருப்பானாய், ஸர்வாதிக
னான ஸர்வேஶ்வரன அத்யவஸாயங்களை யுடை
யனாக ஸ்திதப்ரஜ்ஞனாயும், ஆர்த்திநாஶனான
அத்யவஸாயங்களை யுடையனாக களவில்லாத ஸமத

னும், 'தான் ஸிம்ஹாஸநஸ்தனாய்' என்பதினால் பரஸாம்யாபன்னனும், மேல் வாக்யத்தினால் நிர்ப்பயத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. பயங்கெட்டு - பயம் விட்டுப்போய். கட்டளை - அங்கங்களை அங்கங்களாக் கட்டளையென்றதினால் அவஶ்யம் அபேக்ஷிதமென்பது தோற்றும்; அவஶ்யாபேக்ஷிதமான அங்கங்களை யென்று தாத்பர்யம். க்ரியாஶணாய் ஏகாந்தமான கரணமந்த்ரமான த்வயத்திலே அப்பொழுது செய்யப்படுகிற அர்த்தங்களை பாகமாம் செய்கிற ஸ்ரீமத் பதமும், நாராயண பதமும் இரண்டும் ஆனுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனங்களுக்குக் காரணங்களாகிய ஸர்வபதியின் ஆகாரங்களைச் சொல்லுகிறதென்றும், அவைகள் ப்ரபந்நனுஷ்டானத்திற்கு விரோதிகளான ஜந்துவிதமான ஸந்தேஹங்களை நிவ்ருத்தி செய்கிறபடியினாலே ஆஶ்ரயிப்பவனுக்கு அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யங்கள் என்றும், ஐந்துவிதமான ஆகேக்ஷபங்களையும் அந்தந்த காரணங்களையும், அவைகள் நிவ்ருத்திக்கும்படியாகத் தத்தத் குணங்களை — 'ஸர்வஜ்ஞ' என்று ஆரம்பித்து ஸர்வேஶ்வரகாரண நிரபேக்ஷனாய் - தான் பரிபூர்ணனாகையாலே நமக்கால் செய்யப்படும் உபகாரங்கள் ஒன்றிலும் ஆசையில்லாதவனாய், ஸ்வேச்சாகாரீ - ஸ்வதந்த்ர பலம் கொடுப்பவன். இந்த ஆகாரங்களாலே சொல்லப்போகிற ஐந்து விதமான ஆகேக்ஷபங்களுக்குக் காரணங்கள் 'ஸ்திதப்ரஜ்ஞனையும்'

த்தைத் தருகையும், அல்பவ்யாபாரத்துக்குத் தருகையும், தாழாதே தருகையும், தரம் பாராதே தருகையுங் கூடுமோ வென்கிற ஶங்கைகளுக்கு நிவர்த்தகங்களுமாய், யதா ஸம்பவமுபாயத்வப்ராப்யத்வோபயுக்தங்களுமாயிருந்துள்ள புருஷகார ஸம்பந்த குணவ்யாபார ப்ரயோஜந விஶேஷங்களாகிற ஶேஷியினுடைய வ்யாபாரங்களைப் போதிந்து கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீஶப்தத்திலும் நாராயண ஶப்தத்திலும் ஸூசிதமாக வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகளுக்கு வ்யஞ்ஜகமுமநுஸந்தேயமாகக் கடவது

இத்யாதி 'கூடுமோ' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. அபிஜ்ஞனை - அடையக்கூடியவனை நம்முடைய அபராதங்களையெல்லாம் அறிந்து அதற்குத் தகுந்தபடி ஶிக்ஷிப்பண்ணக்கூடியவன் நம்மால் ஸ்வல்பமாயடையக்கூடியவனாவனோ (1)? ப்ராப்தி - அவனை யடைவது அவரவர்கள் காமங்களுக்கு அனுகுணமாகப் பலம் கொடுப்பவனாகையினால் ப்ராப்தி விரோதிகளான பாபங்களையுடைய நமக்குப் பலத்தைக் கொடுப்பனோ (2)? 'அல்ப வ்யாபாரத்துக்கு' என்பதோடு பரபக்தியாகிற என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். நம்மால் ஒன்றையும் எதிர்பாராதவன் இந்த அல்ப வ்யாஜத்திற்காகக் கொடுப்பனோ (3)? தாழாதே - விளம்பம் செய்யாமல் அவன் க்ஷிப்ரகாரியல்லாமையினால் விளம்பமில்லாமல் பலம் கொடுப்பனோ (4)? தரம் பாராதே - ஆஶ்ரிதர்களின் ஜாத்யாதிகளின் வ்யத்யாஸங்களைப் பாராமல் அவன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாகையினாலே நீசர்களான நமக்கு ஸ்வப்ராப்தியைத் தருவனோ (5)? கூடுமோ - ஸங்கதமாகுமோ. நிவர்த்தகங்களுமாய் - நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியவைகளாய். யதா ஸம்பவம் - அந்தந்தச் சேருகிறபடி, அதாவது புருஷகார ஸம்பந்தம் உபாயத்வோபயுக்தம், ஸம்பந்தாதிகள் ப்ராப்யத்வோபாயத்வங்களுக்கு உபயுக்தம் என்று தாத்பர்யம். 'விஶேஷ' என்பது 'புருஷகார' இத்யாதி ஒவ்வொன்றிலும் அந்வயிக்கிறது. போதிந்து கொண்டிருக்கிற - தாத்பர்யத்தில் உடைத்தான, ஸூசிதமாக - ஆர்த்தத்தினால் ஏற்படுகிறதாக. அப்படி அர்த்த பதங்களில் அனுஸந்தேயமாவதற்குக் காரணத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்று ஆரம்

இப்படி விஶிஷ்டனான ஸ்வாமியைக் காட்டுகிற ஶப்தங்கள் ஔசித்யத்தாலே யவன் திறத்தில் ப்ராப்தமான வஹித்தானுவ்ருத்த ஸஹத்வத்தையும் அநஹித்த நிவ்ருத்தத்தையும் ப்ரகாஶிப்பிக்கிறன இப்பர்யங்க விஶேஷங்கள் — மறுக்கவொண்ணாமையும், ஒழிக்கவொழியாமையும், நிர்வாஹகமாகையும், ஸஹகாரியை யப்பாத்திருக்க வேண்டாமையும், தண்ணியரான பிறருடைய பேறே தன் பேறாகையும் இவ ஶங்காபஞ்சக விஶேஷங்களானாலும் நிவாரண பரகாரம் ஶக்ராவரிஹாரம் பிறந்தபடி யெங்ஙனே யெனில் — ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸ்வதந்த்ரியனாயிருந்தானேயாகிலும் மறுக்கவொண்ணாத வ்யாபார விஶேஷத்தாலே அதஶ்வ்யாபாரஸ்ஸ விஷயத்திறபோலே அபிமதஸ்வதா விரோதிகளான வ்யாபார

பித்து இப்படி விஶிஷ்டமான - கீழ்ச் சொல்லிய புருஷகாராதிகளோடுசேர்ந்திருக்கிற ஸ்வாமித்வத்தை இங்கு தனித்தருளிச் செய்தது இவைகளுக்கு அதுவே முக்யகாரணம் என்றுதெரிவிப்பதற்காக ஔசித்யத்தால ஸ்வாமியின் விஷயத்தில இப்படியிருப்பது உசிதமாகையினாலே ப்ராப்தமான - லோக ந்யாயத்தினாலே ஏற்பட்டதான அஹிததானுவ்ருத்தம்-அவனிஷ்டப்படி நடப்பது அநஹித்த நிவ்ருத்தம் - அவனுக்கு இஷ்டமில்லாததை விட்டுவிடுவது ஒழிக்க வொழியாமை - ஒருவராலும் விடமுடியாமை ‘ஸஹகாரியை’ இத்யாதி - ஒத்தாசையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதில்லாமை தண்ணியா தாழ்ந்தவா ‘எங்ஙனே யெனில்’ என்பதற்கு ஶங்கைக்குக் காரணங்களான ஸ்வபாவங்கள் நிவ்ருத்தி யடையாம லிருக்க ஶங்கைகளுக்கு நிவ்ருத்தி எப்படி ஸம்பவிக்கும் என்று தாத்பர்யம் ‘ஆகிலும்’ என்பதினாலே அந்தஆகாரங்கள் இருந்தபோதிலும் அவைகள் அப்ரயோஜகங்களென்பது த்யோதிதம் அதஶ்வ்யாபார வரிஜ - அந்தப்புரஸ்த்ரீகளின் அந்தரங்கமான வேலைக்காரர்கள் அபிமதஸ்வதா விரோதிகள் - ஜீவாத்மா தன் ஸமீபத்தில வந்து நிற்பதற்கு

யங்களையெல்லாம் க்ஷமித்து இவற்றில் 1 'அவிஜ்ஞாதா' என்னும்படி நின்ற ஸஹிஷ்ணுத்வமும் கடோரதைவ ஸர்வஜ்ஞனே யாகிலும் இப்பூர்வத்தின் வ்யாஜத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனாய ஸ்வாபாவிக ஸாஹஜிக ஸம்பந்தஸாதார யிகமாய ஸாயம்போலே ஸ்வத: ப்ராப்தமான வளவில்லாத ஸஹத்தையுந் தரும் ஸ்வாபாவிக ஸௌஹார்த்தத்தையா லே ஸர்வேஸ்வரன் நிரபேக்ஷனே யாகிலும் அநு வ்ருத்தத்தாலே வசீகாரத்துக்குண ஸாமாஜஸ்ய ஸௌஹார்த்தனைப்போலே தன் நிர்ஹேதுக காருண்யாதி களாலே யிவன் செய்கிற சிலவான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ஸர்வோபகாரமாக ஸாதித்துக்கொண்டு க்ருதஜ்ஞனாய்க் கார்யஞ் செய்யும் ஸாக்ஷாத் தேவதை

விரோதியானவை 'என்னும்படி நின்று' என்பதற்கு அவன் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தபோதிலும் இவனுடைய அபராதங்கள் ஒன்றையும் அறியாதவனைப்போல மனதிலும் ஒருவித கலக்கமில்லாதவனாய் நின்று, ஸஹிஷ்ணுத்வமும் அவனாலே இடையச் கூடியவனும் ஸம் பந்தஸாதாரணமாய - ஸம்பந்தங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு இத்தால் ஒழிக்கவொழியாத ஸம்பந்தத்தினால் தாய் தன்மைப்போலே ப்ராப்தமான பலத்தைத் தருகிறானென்கையினாலே இதற்கு விரோத மான நிக்ரஹ நிவ்ருத்தி இந்தப் ப்ரபத்தியால் செய்யப்படு கிறது, இந்த ப்ரபத்தியே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதில்லை, ஸம் பந்தமும் அவனுடைய ஸஹஜ காருண்யமுமே ப்ரதானகாரணம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது 'ஸஹத்தையும்' என்பதினால் இவ னால் ப்ரார்த்திக்கப்படாத பக்தி பாவனத்வாதிகளையும் கொடுக் கிறான் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இது சாஸ்த்ரங்களி லும் அசக்தனான அதிகாரி விஷயத்தில் அல்ப ப்ராயச்சித்தத்தி னால் மஹாபாப நிவ்ருத்தி சொல்லியிருப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம் 'ஸர்வேஸ்வரன் நிரபேக்ஷனே யாகிலும்' இத்யாதிக்கு அவன் தனக்கு உபகாரமாக இவனிடத்தில் ஒன்றை யும் எதிர்பாராவிடினும் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தில் ஆசை இல்லாமலே அயலார் படுகிற து:க்கத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதாகிய

1 பார-ஆநு-ஸஹஸ-51

களைப்போலே க்ஷிப்ரகாரியன்றாகிலும் மற்றுள்ள ஸாத்யாந்தரங்களுக்கு விளம்பித்து ஃபலங்கொடுத்தானேயாகிலும், ஸகந்ப்ரபந்நனுடைய ப்ரபத்திக்கு ஔதார்யாதிகுண ஸஹிதமாய ஸஹகாரயந்தர நிரபேக்ஷமான தன் ஸ்வரூபத்தாலே காக விபீஷணாதிகளுக்குப்போலே இவன் கோலின காலத்திலே அபேக்ஷிதங் கொடுக்கும். ஸசாயிக்ஷிப்ரனேயாகிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி குணவிசிஷ்டனுடைய தன் ப்ரயோஜநமாக வாஞ்சிதாக அபேக்ஷிதஞ் செய்கிறுகையால் கோஸலஜநபதத்தில் ஜந்துக்களுக்குப்போலே ஸசாரஞ்ஞோடொக்கத் திர்யக்கான கிளிக்குப் பாலூட்டுங் கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும். இப்படி யதாயோக்கம் பிறந்த ஸமஷ்டிகளுக்கு யதாயோக்கம் பரிஹாரமுண்டாகையாலே யதா ஸாஸ்த்ரம் ப்ரபத்தி

காருண்யம் நிறைந்தவனானையினாலே இவன் செய்கிற அல்ப வ்யாபாரத்தைத் தனக்குப் பரமோபகாரமாக நினைத்து ஃபலிக்கும் என்றாகத்தம் 'மற்றுள்ள' இத்யாதிக்கு ஸாத விபீஷணாதி ஸரணாகதிகளில் அப்பொழுதே பலம் கொடுக்கக் கண்டிருப்பதினால் ஸ்வதந்த்ரனான தன் ஸங்கல்பத்தினாலே ஸரணாகதன் விஷயத்தில் அவன் கேட்டபோது பலம் கொடுக்கிறான், க்ஷிப்ரகாரியல்லவென்றது மற்றவைகளைப் பற்றியது என்று சொல்லவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் 'ஸசாயிக்ஷிப்ரன்' இத்யாதிக்கு லோகத்திலும் ஸ்வலீலாதிப்ரயோஜனத்திற்காகச் செய்கிறவர்கள் குமாரனுக்கும் கிளிக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பாலூட்டுவதைப்போல கோஸல ஜனபதத்தில் ஜந்துக்களையும் அவர்களுடைய விசேஷத்தைப் பாராமல் 'நற்பாலுக்குய்த்தனன்' என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியினால் தன்பேறாகச் செய்கிறபடியினாலே ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் தாரதம்யம் பாராமல் பலம் கொடுப்பான் என்று தாத்பர்யம் 'யதாயோக்கம்' இத்யாதியினால் ஸாஸ்திரத்தைக் கொண்டே அறிய வேண்டியதான ஸரண்ய குணங்களைப் பற்றியும், ப்ரபத்தி ப்ரபாவத்தைப் பற்றியும், லௌகிக ந்யாயத்தைக் கொண்டு ஸந்தேஹிக்க இட

ஸாபேக்ஷித ஸாத்யமாகக் குறையில்லை. இவ்விஶிஷ்டமான புருஷகாராதிகளனைத்தையும் ஸ்வாதந்த்ர்ய கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே தெளிந்தவனுக்கல்லது மஹா விஶ்வாஸம் பிறவாது எங்ஙனேயென்னில்.—

மில்லை, அப்படி ஸங்கேஹிதகாலும் கீழ்ச்சொல்லியபடி ஸமாதானம் ஏற்படுகிறது என்று தாத்பர்யம் இந்தப் புருஷகாராதிகளைத்தையுமறிந்தாலும் மஹா விஶ்வாஸம் உண்டாகாமலிருப்பதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார்—'இவ்**விஶிஷ்டமான**' என்றாரம்பித்து **விஶிஷ்டமான**-கீழ்ச் சொல்லிய விஶேஷணங்களோடு கூடிய **ஸ்வாதந்த்ர்ய கடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே** - இந்தப் புருஷகாராதிகளைப் பொதுவாக அறிவது மாத்திரம் மஹா விஶ்வாஸாதிகளுக்குக் காரணமல்ல, நிஷ்கர்ஷமான ஜ்ஞானமிருக்க வேண்டும், அதுவும் பொதுவான காரணம், அந்த நிஷ்கர்ஷம் உண்டாவதற்கும் காரணம் ஸதாசார்யானுக்ரஹ விஶேஷம், இவைகளில்லாதவனுக்கு மஹா விஶ்வாஸம் உண்டாகாது, என்று தாத்பர்யம் '**கடாக்ஷ விஶேஷ**'மாவது உபதேஶிக்கப்பட்ட அர்த்தங்கள் இவனுக்குப் பலபர்யந்தமாக வேண்டுமென்கிற க்ருபா விஶேஷம் '**எங்ஙனே யென்னில்**' என்பதற்கு '**ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ ஶ்ரேண்யே வேதீ ந்நா விஷ்ய விஷயே நிவிஷ்டும் கோயிகாரீ விஶ்வாஸஸ்யாம் மஹாதேவ வாந்ஸிஹ விதாஷ கிம் ஶேஷம் ஶ்ரவ்யம். வேஶேஷ வொராவாராவைஶேஷிகி மாராமலே த்ரவஸ்ய த்ருணஸ்ய ஶம்கா வாரணீயம் ஹாஸம் ஶேஷிகாஷேஹிதா ஶேஷதாஹிஸத்தி வேஷா:**' என்று ஸ்ரீரய ஸ்விமஸ்திதியில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸம்ஶிகையுடைய ஆஸ்திகன் அதில் விதிக்கப்பட்ட நிருபாதிக்குறித்து ஸந்தேஹிக்கமாட்டான் ஆகையினாலே இந்த ப்ரபத்தி ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஶங்கா பஞ்சகமுதியாதாகையினாலே அவைகளின் நிவ்ருத்திக்காகப் புருஷகாராதி விஶேஷ ஜ்ஞானங்கள் அநாவஶ்யகங்களென்று ஶங்கையின் தாத்பர்யம் ஆஸ்திகனுக்கும் ஶங்கை உதிக்கும் என்று நிரூபிப்பதற்காக அந்த ஶங்கைகளுக்குக் காரணங்களை நிரூபித்துக்கொண்டு அதில் ஆசார்ய ஸம்மதியையும் காட்டி ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—' ஶா

ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானவிவேக மில்லாமையாலே கர்மயோகாதிக
ளுக்கு அநர்ஹனாம்படியான மஹாவ்யவஸாயங்களை யுடை
யனுமாய், 1 'திகஶுசிமவிநீதம்' என்கிற ஶ்லோகத்தின்
படியே யெட்டவரிய பேற்றைக் கணிசிக்கும்படியா
ன சாபலத்தையு முடையனுமாய், இப்பேற்றுக்கு அபே
க்ஷிக்கப் புகுகிற வுபாயம் காயக்லேஶார்த்தவ்யயதேஹ
வ்ருத்யாதிக ளொன்றும் வேண்டாததொரு ஸுகரஸ்வ
ஸ்தமாதல், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஶக்தியுக்த ஸுகரதக்ஷ

ஷ்ணன்' என்றாரம்பித்து 'அஶுசிவன்' இத்யாதிசுருச காம
யோகாதிகளான பரம்பரையாக ஸாதனங்களான உபாயங்களைக்
கூட அனுஷ்டிப்பதற்கு அனர்ஹனா யிருப்பதற்குக் காரணம்
இவனிடத்தில் பசவான அபிமுகன் யில்லாமை, அப்படி யிருக்
க அவனைக் கிட்டித் தன்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும்படி ப்ரார்த்திப்
பதற்கு அவன் அபிகந்தவயனுக்குமோ என்று தாத்பர்யம். இத
தால் பாதமஸங்கை த்ருட்டருதம 'திகஶுசி மவிநீதம் நிர்த
யம் மாமலஜ்ஜம் பரமபுருஷ! யோஹம் யோகிநாமக்ர
கண்யை: | விதிஶிவஸநகாத்யைர் த்யாதுமத்யந்ததூ ரம்
தவ பரிஜநபாவம் காமயே காமவ்ருத்த: ||' என்று ப்ராண
ஶ்லோகம் யோகிகளுக்குள் சிறந்தவர்களான பருமம் ருத்ர
ஸநகாதிகளுக்கும் மனத்தினாலெட்ட முடியாததான உம்முடைய
கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்தை ஆசைப்படுகிறேனாகையினாலே
நான் மிகவும் அபராதி என்று தாத்பர்யம். இத்தால் மஹா
பராதியானவன் அதற்குப் பரிஹாரம் செய்து கொள்ளாமல்
அவைகளை க்ஷமிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பதே அபசார
மாயிருக்கப் பலம் வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திப்பது மிகவும்
பெரிய அபசாரம், அதிலும் மிகவும் துர்லபமான பலத்தை ப்ரார்
த்திப்பது இன்னும் பெரிய அபராதம் என்று தாத்பர்யம் இத்
தால் இரண்டாவது ஶங்கை த்ருடீகருதம். எட்டவரிய-மனத்தினால்
எண்ணக்கூட அரியதான. கணிசிக்கும்படி - ஆசைப்படும்படி.
காயக்லேஶம் - (உபவாஸாதிகளினாலுண்டான) தேஹத்தின்
ஶ்ரமம், அர்த்தவ்யய - பணச்செலவு, தேஹவ்ருத்தி-ஶரீர முயற்சி

---

1 ஆள ஸ்தோ-47

சக்தமாதலால், இந்த ஸ்வல்பமான வ்யாபாரத்தைக் கொண்டு அந்த ஔதார்யமான ஃபலத்தைத் தான் கோலின காலத்திலே பெறவாசைப்பட்டு, இப்பேற்றுக்கு 1 'ஸாதாரிவ வாசோராஸஃ' என்கிறபடியே ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே தான் அஸங்க்ரஹ்யம் வைத்துத் தன் அநாவஸ்திகளையுங் கொண்டிப் பேறு பெறுவதாக வொருத்தனுக்கு உபாய விஸ்வாஸம் பிறக்கையி லருமையை நினைத்து 'கல்வெளுக்கட்டுப்போய்க் கல்லெண்ணெயாயிற்று' என்றெம்பெருமானருளிச் செய்தாரிறே

ஆசக்தி - ஸ்வாபமாய்ச் செய்யமுடியாத அங்கங்கள் 'ஆதலால்' என்ற நிரவதியிலான வாக்யத்தால் மூன்றாவது ஸங்கை நிருத்திக்கப்படும். ஔதார்யமான - மிகவும் பெரியதான (உத்க்ருஷ்டமான), கோலின - இச்சித்த பரவான் தான் ஸங்கல்பித்தபோ திலும் க்ஷிப்ரகாரி யல்லாமலிருக்க இந்த ப்ரபன்னன் தான் ப்ரார்த்தித்த காலத்தில் பலத்தை ஆசைப்படுகிறான் இத்தால் ஏனைகளாவது ஸங்கை தருடிகருதும் ஸாதாரம் - நாயகருக்கு, வாசோராஸஃஇவ - (யாகங்களில் உபயோகிக்கும்) புரோடாசம் என்கிற ஹவிஸ்ஸைப்போல ஜந்ம - பிறப்பு, வ்ருத்தம் - நடவடிக்கை, ஆதி - ஸம்ஸ்காரம், குணம், அஸங்க்ரஹ்யவைத்து அடைவதற்கு அயோக்யனாயிருந்து அநாவஸ்திகளையும்-ஸம்பந்தம் பெறுபவர்களையும், கொண்டு - சேர்த்துக்கொண்டு இந்நாள் தனக்கே இப்பேறு பெறுவது அஸாத்யமாயிருக்க, தன் ஸம்பந்திகளுக்கும் சேர்த்துப் பெறுவது இன்னும் அஸாத்யம் என்பது தாத்பர்யம் இத்தால் நான்காவது ஸங்கை தரும் கருத்து அருமை வந்ததும் கல்வெளுக்கட்டு-கல் எள் அடங்கிய சுமை அதாவது யஜமானனாகிய ஒருவன் தன்னுடைய குடியானவனிடமிருந்து கல் எள்ளுக்கொண்ட சுமைவரியாகக்கொண்டுவரும்படி நியமிக்க, அவன் தனக்கு அது அஸாத்யமென்று சொல்ல, நல்லெண்ணெ கொண்டுவரவேண்டும் என்று உத்தரவு செய்வதைப் போல இருக்கிறது, இங்கு ப்ரபத்தியை பக்தியோகத்தில் ஸக்தியில்லாதவனுக்கு விதித்திருப்பது என்று தாத்பர்யம் ஆஸ்திகனை

1 பாத்ம-சாப 12-83

இவ்விடத்தில் ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யறிந்தகலுகையாலே நாராயணனென்று போய்ப் பெற்றப் பிறந்து கெட்டானிற் காட்டில் இடைச்சிகளைப்போலே விவேகமில்லையேயாகிலும் ஸௌலப்யத்தை யறிந்து அந்நலனுடையொருவனை நணுகுமவனே பரமாஸ்திகனென்றப்புள்ளாரருளிச் செய்யும் பாசுரம் இப்படி பரத்வஸௌலப்யாதிஜ்ஞானத்தாலே பிறந்த விஶ்வாஸமஹத்வமும் விஶ்வாஸப்ராசுர்யமும் காவ

ஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு பகவானுடைய மேன்மையை யனுஸந்தித்து அகன்று போவதினாலே பரபக்தி ஸ்வரூபமே லோகத்தில் ஸித்திக்காதே என்னில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச்செய்கிறார்—'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து. அகலுகையாலே தூரத்தில் விலகிப்போவதினாலே 'நாராயணனென்று போய்ப்பெற்ற' என்பதற்கு 'தீர்த்தம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரதிநா ஶுசயாஃ ஶ்ருத்வா ச நாராயணம்:' என்று பாபிகளாகப் பிரித்துச் சொல்லப்பட்ட நால்வரில் ஒருவனாகிய என்றர்த்தம். பிறந்து கெட்டான் - ஜ்ஞானம் உண்டாய் அதின் பலத்தை யடையாதவன், அன்றிக்கே இந்தப் பரத்வத்தைப் பார்த்து அகன்றவனாகையினாலே இந்த ஜ்ஞானம் பிறந்ததினால் கெட்டவன் என்றர்த்தம். விவேகமில்லையேயாகிலும்-பகவானுடைய உத்கர்ஷம், தன்னுடைய நிகர்ஷம், இவைகளைப்பற்றிய ஜ்ஞானமில்லையேயாகிலும், அந்நலனுடை - அப்படிப்பட்ட ஸௌஶீல்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய, ஒருவனை-அத்விதீயமானவனை, நணுகுமவனே-கிட்டியாஶ்ரயிக்குமவனே. இத்தால் பரத்வ ஸௌலப்யங்களை யறிந்து ஆஶ்ரயிப்பவர்கள் பரமாஸ்திகர்கள் என்பது கைமுதிகந்யாயஸித்தம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. மேலும் எம்பாருடைய வார்த்தை இந்த ஸௌலப்யாதி ஜ்ஞானமில்லாதபடியினாலே மஹா விஶ்வாஸமுண்டாகாதவனைக் குறிக்கிறது என்பதும் த்யோதிதம். 'இப்படி' இத்யாதி—விஶ்வாஸத்திற்கு மஹத்வமாவது இப்படிப்பட்ட ஶங்கைகளை நிவர்த்திக்கக்கூடியதா யிருக்கை. இப்படிப்பட்ட ப்ரகர்ஷத்தைச்சொல்லுகிற 'ஏ' என்கிற உபஸ்காரத்தில், மஹத்வமும், ஶரண்ய ஸம்பந்தத்தோடு சோகத்

ண்டும் 'ப்ரபத்யே' என்கிற க்ரியாபதத்திலும் வர்த்தித்திலும், ஶரணஶப்தஸமபிவ்யாஹ்ருதமான யாதர்வி லும், உக்தனிலும் ஸாவஶ்யங்கள் இதிலுக்தனில விவக்ஷிதத்தை 'அகிஞ்சந: ஶரண:' என்று ஶப்தத்திலே வ்யாவர்த்தம் பண்ணினார் இவ்விடத்தில் உபாயத்வா த்யவஸாயவாசக ஶப்தத்திலே ப்ரமாணங்கள் காட்டும் 1 'அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சநோऽகதி:', 2 'த்வமேவோபாயபூதோ மே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: । ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஸா தேவேऽஸ்மின் ப்ரயுஜ்யதாம் ॥' என்றும், 3 'உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ

'ப்ரபத்யே' என்கிற க்ரியாபதத்தில் ஶரணமாக நம்புகிறேன் என்று விஶ்வாஸத்தின் ஸ்வரூபமும், 'ப்ரபத்யே' என்கிற இடத்தில் தாதுவின் மேலிருக்கும் உத்தம புருஷனால் கார்பண்யமும் அநுஸந்தேயம் என்று தாத்பர்யம் உத்தமனுக்கு நான் என்று ஆத்மமாயிருக்க கார்பண்யம் விவக்ஷிதமென்பதற்கு ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'இதில்' என்றாரம்பித்து அகிஞ்சந: ஶரண: - வேறொரு உபாயமில்லாதவன் உபாயத்வாத்யவஸாயவாசகஶப்தத்திலே - உபாயமென்று நம்புகிறேன் என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிற 'ஶரணம் ப்ரபத்யே' என்கிற பதங்களிலே, அங்கீக்ருதம் ஆத்தாத வஸ்தநம இவ்விடத்தில் உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆவஶ்யகமென்பதற்கு ப்ராமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'அஹம்' என்றாரம்பித்து த்வமேவ-நீரே, மே-எனக்கு, உபாயபூத:-உபாயமாக பவேதி இருக்கவேண்டுமென்கிற, ப்ரார்த்தநாமதி: ப்ரார்த்திப்பதாகிய அநுஸந்தானம், ஶரணாகதி:-ஶரணாகதியென்று, உக்தா-சொல்லப்பட்டது, ஸா-அது, அஸ்மிந்-இந்த தேவே-தேவனிடத்தில், ப்ரயுஜ்யதாம் - ப்ரயோகிக்கப்படட்டும் உபாயே - உபாயத்திலும், க்ருஹரக்ஷித்ரோ: - வீடு ரக்ஷிப்பவன் என்கிற அர்த்தங்களிலும், ஶரணம்-ஶரணம், இதி-என்கிற, அயம் ஶப்த:-இந்தஶப்தம்,

1 389-ம் பக்கம் பார்க்க 2 அஹி-37 31 3 அஹி-37 29

உபாயாபேக்ஷா வாசக:||' என்று சொல்லுகிற படியே **உபாயாந்தரங்களுக்கு ஸாபேக்ஷமான ஸஹ- ஸாஹாய்ய ஸாதாரணமான ரக்ஷகத்வத்திலே** நிற்கை யன்றிக்கே **ஸ்வீக்ருதஸாரஞ்யக்** கொண்டு **உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே** நிவேசிக்கையாலும் **ஸாத்யஸா** ஞன விவக்ஷிதாக்குப் பின்பு **உக்தேர்வாயத்வம்** நில நிற்கைக்காகவும் **உபாயத்வாத்யவஸாய** மிவ்வி டத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று உபாய மென்று லொருவிரகென்ற **சாத்ரு**மாகையாலே யிவ்வுபாயத்வம்

வத்யுக்தே-பரவருத்திக்கிறது(அனைவளச்சொல்லுகிறது) **ஸாம் ஹுதம்து** - இப்பொழுதெல்லா மனில(இந்த ஸாரணாதி ப்ரகரணத்திலோ), **உபாயாபேக்ஷாவாசக:**-உபாயம் என்கிறது ப்ரத்தகையேசொல்லுகிறது **'ஸவ்யபாஹ்ராஜ்'** இத்யாதிக்கு **'ஸஹைத உபவத்தி:'** என்றிவை முதலியவைகளிற்படியே ஸகல காமங்களுக்கும் பலங்கொடுப்பவன் பரவானாகையினாலே அவனுடைய பலப்ரதத்வம் எல்லாருக்கும் பொதுவானதையினாலோ ரக்ஷகத்வம் முதலிய அர்த்தங்களைத் தள்ளி ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்தில் உபாயத்வத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று சில வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான உபாயாந்தர ஸ்தான நிவேசமோ இங்கு சொல்லப்படவேண்டு மென்று தாத்பர்யம் **'ஸ்வீக்ருதஸா...யக கோண்டு'** இத்யாதிக்கு இவ்வதிகாரி பரத்தை ந்யாஸம் செய்தபடியினாலே அந்தக்ரு பிறகு இவனுக்கு உபாயாந்தரங்களில் ப்ரவ்ருத்தி கூடாதாகையினாலே அப்படி இவனுக்கு அநந்யோபாயத்வம் உண்டாவதற்காக உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே ஸாதனன் நிற்கிறானென்பது அவஸ்யம் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்பது தாத்பர்யம் உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆவஸ்யகமுமாய் அஸாதாரணமுமாய் விவக்ஷிதமாகில் ஸோபத்ருத்வவரணம் ஸித்திக்கும் ப்ராகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—**'உபாயமென்றால்'** என்றாரம்பித்து **விரகு** - இஷ்ட பலத்திற்கு ஸாதனம் **'சாத்ரு மாகையாலே'** என்பதற்கு உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் நிற்பதினாலே பகவானுக்கு உபாயத்வம் ஏற்பட்டபோதிலும் அது உபாயமென்கிற பதத்திற்கு லோகஸித்த

வேதநாவேதந ஸாதாரணமா யிருக்கையாலும், 1 ‘ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸாத் அபீஷ்டோபாய வரணம்’ என்றும், 2 ‘ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோபி ஸந் । ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே ॥’ என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே வேதநவிசேஷமான அபீஷ்டோபாய வரண மநந்யஸாத்ய மாகையாலும் அபீஷ்டோபாய வரண மிங் கே விவக்ஷிதம். அதில் ஶரணஶப்தமொரு ப்ரயோ கத்திலே இரண்டர்த்தத்தை யபிதாநம் பண்ணமாட்

மான வ்யுத்பத்தியினாலேற்பட்டதல்ல என்று தாத்பர்யம். ‘ஸாதாரணமா யிருக்கையாலும்’ என்பதற்கு ‘வ்யூஹவ்யஷ்டிராந்த ஷ்டாஸ்’ என்கிற ஸூத்ர பாஷ்யத்திலருளிச்செய்த ந்யாயத் தினாலே பரம சேதனனாகிய எம்பெருமானைச் சேதனாசேதன ஸாதாரணமான உபாயமென்கிற ஶப்தத்தினாலே சொல்லுகை அபசாரமாகும் என்று தாத்பர்யம். இதற்கு ப்ரமாணம் நிரூபிக் கிறார்—‘ரக்ஷிஷ்யதீதி’ என்றாரம்பித்து. மோக்ஷத்துக்கு வரணத்தை மாத்திரம் எடுக்கவேண்டியிருக்க மஹாவிஶ்வாஸத் திலும் இந்த ரக்ஷிக்கும் என்கிற விஶ்வாஸமிருக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக முன் பாகமும் சேர்த்து எடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. விஶ்வேஶ: - பகவான், ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி - ஸர்வஜ்ஞனா யிருந்த போதிலும், ஸதா - எப்பொழுதும், காருணிகோபி ஸந் - கருணையை யுடையவனா யிருந்தாலும், ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் - ஸம்ஸாரத்தையும் நடத்துகிறவனாகையி னாலே, ரக்ஷாபேக்ஷாம் - ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்ற அபேக்ஷை யை, ப்ரதீக்ஷதே - எதிர்பார்க்கிறான். ‘அநந்யஸாத்ய மாகையாலும்’ என்பதோடு ப்ரமாண பலத்தினாலே என்று சேர்த் துக்கொள்ளவும். இப்படி இவை இரண்டும் ஆவஶ்யகங்களா கில் இரண்டும் ஶப்தமாகவாவது, சேர்ந்த வரணம் ஶப்தார்த் தமாய், உபாயத்வாத்யவஸாயம் ஆர்த்த மாகவாவது இருக்கட் டுமே யென்னில்? ஸமாதான மருளிச் செய்கிறார்—‘அதில்’ என்றாரம்பித்து. ஒரு ப்ரயோகத்திலே - ஒரு தடவை சொல் லப்பட்டிருக்கும்பொழுது அபிதாநம் - சொல்லுவது ‘ஸக்ரு

1 [illegible] 2 [illegible]

டாமையாலே யிவவயிகாரிக ஸவஸாயாரணமான வுபாயஸ்வாதவ்யவஸாய மிவவிடததிலே ஸாவமாய ஸவபுரயிகாரி ஸாயாரணமான ஶொசுஸு வரண மாய-ர்மாகககடவது

அறிவிததன ரனபரையமபறையு முபாய மிலலாத
துறவிததுனியிற றுணையாமபரனை வரிககுமவகை [ம
உறவிததனையினறியொததாரென றினறவுமபரை நா
பிறவிததுயா செகுவீரென றிரககுமபிழை யறவே 18

டீசுசரிதஸவ: ஸகருதெவாய-ம் முபேதி' எனகிற நயாயமிருக கிறபடியினால எனறு தாதபாயம 'ஸவஸாயாரணமான' எனபதறகு ரகஷகதவம முதலிய பரஸிததமான ஆததகக ளிரணடையும விலககி உபாயமெனகிற ஆததததையே சொல லுகிறதெனறு வசனம விதிககிறபடியினாலே ஸவதநதிர பர பததி நிஷடனுககு அஸாதாரணமான உபாயதவாதயவஸாயா தவய மநதிரததில சொலலபபடுகிறதென றவஸயம ஒபபுகவொ ளள வேணடுமெனறு காதபாயம ரகஷகதவமாகிற ஆததத தை விலககியிருபபதறகும, உபாயதவமாவது நிரபேகஷ ரகஷ கதவமாகையாலே கேவல ரகஷகதவம மாததிரம இஙகாநத மிலலை, நிரபேகஷதவமாகிய விஶேஷணததோடு கூடிய ரகஷகத வமாததமெனறு சொலலுவதில தாதபாய மாகையினால அநத வசனததிறகும விரோதமிலலை எனறுதிருவுளளம 'ஆய-ர்மாகக கடவது' எனபதறகு கோபதருதவ வரணம எலலா அதிகாரிகளுக கும பொதுவாகையினாலும ஶரணாபததிககு ரகஷகதவமாகிற ஆதததை அஙகீகரிககபோதிலும 'வரஜ' எனகிற கரி யாபதம வரிககிறேன எனகிற அாததததைச சொலலாடடா தாகையினாலும கோபதருதவ வரணம ஆததமாகவே விதிகக வேணடும எனறு தாதபாயம

இபபடி ஶஙகாபஞசர நிவருததி பூாவகமாக மஹா விஶவா ஸததுடன ஶரிய பதியை ஶரணமடையும பிராாததனை ஸா சாரோபதேஶததினாலும அவாகள அனுகாஹ விஶேஷததி னாலும பெறறோம எனறு அவாகளிடததில கருததஞஞதாநுஸநதா னம செயதுகொணடு அதிகாராரததததை ஸஙகிரஹிக்கிருா—'அறிவிததனா' எனறாரமபிதது

ப - ரார] இததனை - இவவளவு, உறவு - ஸமபநதம, இன்றி - இல்லாமல, ஸரிய பதிககும நமசசுமபோலே ஸவாமிததவ முதலிய ஸமபநதமொனறுமிலலாமல, அனறியே, இததனை - இவவளவு அறபமான, அதாவது 'இததனை' எனபதற்கு அலபபரிமாணததைச சொலலுகிறதாகையினாலே அலபஸமபநதமகூட இலலாத எனறாததம, மாசவியாம ஒததாா-ஸமானாகளாய ஸ்நேஹ ஜனாக பாவிப்பதிலே நமககு ஸதருசாகள, எல-எனறு சொலலுமபடி, பரபாணவசாரியால எனறு சோகததைக கொளளவும, நின்று - நிற்கிற, உமபரை - தேவதைகளை, நாம ஸமாஸ்ரயிததிருகை யுடைய நாம, பிறவிததுயா - ஜனமததினால உணடான துககத தை, செகுவீா - நாசம செயயுஙகள, அதாவது இநத பராபததி யைப்பற்ற உபாயததை நமமாசசாாயாகள உபதேசியாமலிருநதால பததி யோகததிறகு வேணடிய ஜஞான ஸாமாயாதிகள இலலாத நாம, அவாகளுககு மோக்ஷ ஸாதனமாம இலலாம லிருநத போதிலும, அநத ஜஞானாதிகளை ஸமபாதிபபதறகாக 'ஸமசகராங் ஜ்ஞாநநிஷ்டைஷு' இதயாதிகளிறபடியே தேவதாநதாாகளை ஸமாச்ரயிககுமபடி நேரிடும எனறு தாதபாயம, இரககும்-யாசிபபதாகிய, பிழை - குறறம, அதாவது அனுசிதமான காரியம, அற - இலலாமறபோகுமபடி, ஐயம - ஸநதேஹததை, பறையும- ஸூசிபபிககிற, அதாவது பகதி முதலியவைகளின ஸவருபத ததைக கேட்குமபொழுதே அவைகளைப பூாணமாக அனுஷ்டிதது பலததை அடைவது ஸநதேஹமெனபதைத தானே தெரிநது கொளளக கூடும எனறு தாதபாயம, உபாயம் - பகதி முதலிய உபாயம, இல்லா - இலலாமையாகிற, துற்வி - தாரிததியம, உபாயாநதரஸூனயதவமாகிற ஆகிஞசநயம எனறபடி, துனியில அதினாலுணடான துககததில, துணையாம - ஸஹாயமாயிருககிற, பரனை- ஸாவோதகருஷடனை பரமாதமாவை, இஙகு 'பரனை' எனபதினால ஸகலபரபஞசஙகளுககுக காரணமான ஸாவஜஞதவாதிகள ஸூசிதஙகள, வரிககும வகை - மஹா விஸவாஸததுடனும ரக்ஷகனாக வரிககும பரகாரததை, இததால ஸரணாகதியின நிவருததி பரகாரம ஸூசிதம, அனபா - நம விஷயததில கருணையையுடைய நமமாசசாாயாகள, அறிவிததனா - அறிவிததாாகள

ஆவ்ருத்த: ஸஞ்சஷாங்கஸக்ருதிதி
ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரேஷு ஸைஷயோக:
ஸக்ருத் ஆஹார்ய்ஸ்வயமாவ்ருத்தி ர்நியதமிதரோ
வாயவேதேவதைக வேதாஸ்யா: ।
ஸகைந ஸாங்கநாஸ்யம் நிஜஸர
விஷயேக்ஷ்யேத்யா தத்ஸாத்யதேஷ
தத்ஸஜ்ஞாநவ்ருத்யர்த்தாஸ்யிஹ ஸவாஸிகவ்ர
தாதயோ ந்யாயி ஸ்வாஸிந: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிகரவிபாகாதிகார ஏகாதஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
சீராமானுசப்புத்திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே ஶரணம்

இந்தவதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த அர்த்தங்களின் உபஸம்ஹார ஶ்லோகங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — ‘ஆவ்ருத்த:’ என்றாரம்பித்து [- ஸ ஏஷ: - இந்த, பஞ்சஷாங்க: - ஐந்து அங்கங்களோடு கூடிய, யோக: - ப்ரபத்தியாகிற உபாயம், ஸக்ருத் - ஒரு தடவை (செய்யவேண்டும்), இதி என்று, ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரேஷு - ஸமஸ்த ஶாஸ்திரங்களிலே, அதாவது பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரங்களிலே, ஶாஸ்த்ர ’ என்பதிலே ‘ ஸக்ருதேவ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த: ’, ‘ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நஸ்ய’ இத்யாதிகளான ப்ரமாண வாக்யங்களுமாகிய ஶாஸ்த்ரங்களிலே, ஆவ்ருத்த: - ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது, இதனால் இதுவும் பக்தியோகத்தைப்போல யோக மென்கிற பதத்தினால் சொல்லப்படுகையினாலே ஆவ்ருத்தி செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது, ‘ஸக்ருத்’ என்பதற்கு விஶேஷ விதி இருப்பதினாலே என்று ஸமாதானத்தின் தாத்பர்யம், தத்ர - அந்த அங்கங்களுக்குள்ளே, ஆஹார்யம் - ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பம்

பராதிகூல்ய வர்ஜனம் என்கிற இரண்டங்கங்களிலே, **அவா யாஸ்** - பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அதிக்ரமித்து நடப்பதா கிய அபாயத்திலிருந்து, **விரதிः** - நிவ்ருத்தி (உண்டாகிறது என்று) **வொஜ்ஜ்யா** - அறியத்தக்கது (இப்படியே மேலுள் ளதுக்கும் கொள்ளவும்) **வர்சேகஷ** - ஒன்றுகிய காரணத்தி னாலே, **அபிதமாவாயதா** - வேறொரு உபாயத்தைக் கொண்டு தாராதவனாயிருக்கை, **வனகெ** - ஒன்றுசிய மஹா விச்வா ஸத்திலே, **நிஜஹா விஷயெ** - தன்னுடைய ரக்ஷண பாரத் தைப் பற்றிய விஷயத்திலே, **வர்ஸஇரகூ** - மனதின் நிர்ப சலமாயிருக்கை, அதாவது உபாயாந்தரங்களில் ஆசையில் லாமலிருக்கை, **அவெஷ** - மற்றொன்றுசிய கோபத்ருத்வ ஸ்ஸத்தினாலே, **தஜாஷதெதா** - அந்த பகவானுக்கு ந்யாஸமாகவே யே இது ஸாதிக்கத் தகுந்தது என்கிற ஸங்கல்பம், **வஸமிக தெ** - அங்கங்களோடு கூடிய (ப்ரபத்தியில்), **தாஷயீஷிஷ்டி வஸ்விஷ** - அவனுக்கு வசப்பட்டது என்பது ப்ரஸித்திய புத்தியாலெனில், இங்கு ' **ஆத்** ' பத்தத்தினாலே பலமும் கர்த்ருத் வமும் அவனுடையது என்கிற புத்தி சோத்துக்கொள்ளப் படு கிறது, **தக்வஜ்ஞாக வ்யுக்ஷா** – ஜீவேச்வரர்களுடைய தத்வ ஜ்ஞானத்தின் லுண்டாகிறது ' **தா** ' என்பதினாலே சீழக் குறித்த அர்த்தங்களைவிட இந்த ஸாதவிகத்யாகமாகிற அங்க கம தத்வ ஜ்ஞானத்தின் லுண்டாகிற தாகையினாலே தத்வஜ் ஞானத்துடன் செய்கிற நிவ்ருத்தி தாமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் போது தத்வ ஜ்ஞானத்துடன் செய்யாததான பரயோஜனத் தரத்திற்காகச் செய்யப்படும் ப்ராணகதிக்கு அங்கமல்ல என்கிற வபத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
பரிகர விபாகாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸாங்க ப்ரபதநாதிகாரம்.

[அங்கி ஸ்வரூபம்—பரஸமர்ப்பணானுஷ்டான ப்ரகாரம்—பகவான் ப்ரதான பலி—ஸ்தோத்ர ரத்ன ஶ்லோக தாத்பர்யம்—த்வயத்தில் அங்கியின் அனுஸந்தானம்—ஸாங்க ப்ரபதன க்ஷணகர்த்தவ்யம்—ஸாங்க ப்ரபதன ஸங்க்ரஹம்—அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருக்கு—அங்கங்களின் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யத்வம்]

அபீஷ்டே து:ஸாத்யே ஸ்வத இதரதோ வா ஶக்தே தத்
ப⁴ரந்யாஸம் யாச்ஞாந்வித மபிதத⁴தி ப்ரபதநம் |
இத: பஶ்சாத்ஸ்வஸ்த்யாத் நிரபேக்ஷண ஹ்யதா
ஸதேஜ்யாஸ் ஸாவஶ்யத்வமிதி முநிவிஶேஷா அவிதது: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ||

இப்படி அங்கங்களை நிரூபித்து அங்கியின் ஸ்வரூபத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் ப்ரபத்திக்கு அஸாதாரணமான லக்ஷணத்தை நிரூபித்துக்கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**அபீஷ்டே**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ஸ்வத:** - தன்னாலே, **இதரதோ வா** - ப்ரபத்தியைத் தவிர மற்றொரு உபாயத்தினாலே, **அபீஷ்டே** - தனக்கிஷ்ட பலமானது, அதாவது மோக்ஷமும் அதன் ஸாதனமும் என்று தாத்பர்யம், **து:ஸாத்யே**-ஸாதிக்க முடியாதிருக்கும் பொழுது, **ஶக்தே** - ஒருவனிடத்தில், அதாவது அதை ஸாதிக்கக்கூடிய ஶக்தி உடைய ஒருவனிடத்தில், **யாச்ஞாந்விதம்** - ப்ரார்த்தனையோடு சேர்ந்திருக்கிற, **தத்ப⁴ரந்யாஸம்** - அந்தப் பலத்தைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய பாரத்தை ஸமர்ப்பிப்பதை, **ப்ரபதநம்** - ப்ரபத்தியாக, **அபிதத⁴தி** - (பரதமுனி முதலிய லக்ஷணஜ்ஞர்கள்) சொல்லுகிறார்கள் '**அநந்ய ஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம் | ததேகோபாயதா யாச்ஞா ப்ரபத்தி: ஶரணாகதி: ||**' என்கிற வசனம் முதலியவைகள் இங்கு விவ

க்ஷித்தம் அதாவது தன்னுடைய இஷ்டபலம் வேறொன்றினாலும் ஸாதிக்க முடியாமல் இருக்கும்பொழுது மஹா விச்வாஸத்துடன் அந்தப் பகவானையே உபாயமாகப் ப்ரார்த்திப்பது சரணாகதி யென்று சொல்லப்படுகிறது என்பதாம். இந்த வசனத்தில் ப்ரார்த்தனை மாத்திரம் ப்ரபத்தி என்று சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் ப்ரஸம்ப்ராப்யமும் உபலக்ஷணமென்று மேலே ஸாங்கோபாய ப்ரபத்த்யதிகாரத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு 'ஸ்வத: ஸதாந்த:' என்பதும் 'ஸ்வந்யாஸ:' என்பதோடு ஐக்யமிக்கிறது. அதாவது தானுக்கே ந்யாஸம் செய்கிறானாவது, ஆசார்யாதிகளைக்கொண்டு ந்யாஸம் செய்கிறதாவது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். இதனால் ப்ரபத்தி லக்ஷணவாக்யத்தில் ப்ரார்த்தனை ப்ரபத்தி என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் மேற்சொல்லப்பட்ட யாசனையோடு கூடிய புத்தி விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது தேர்ந்ததாம். ப்ரார்த்தனை மாத்திரம் சரணாகதியென்று சொல்லில் ஒருவர்க்கொருவர் உபகார ப்ரத்யுபகாரம் செய்யும் பொழுது ப்ரார்த்தனை இருக்கிறபடியினாலே அது சரணாகதியாக வேண்டிவரும். ந்யாஸமாத்திரம் ப்ரபத்தி என்னில் தன் ஸ்வதந்த்ரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறவனை ஒரு ராஜபத்தி லேயும் பொழுதும் இந்தக் கார்யத்தை முடிக்க வேண்டிய பாரம் உன்னுடையதென்று சொல்லுவதாகிற ந்யாஸமுண்டாகிறபடியினாலே அதுவும் சரணாகதியாக வேண்டிவரும். ஆகையினாலே ப்ரார்த்தனையோடு சேர்ந்த ந்யாஸம் சரணாகதியென்று அஸாதாரணமான லக்ஷணம் இங்கு அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வர்த்தமே '**ரக்ஷாபேக்ஷாஸஹா ப்ரணயவதி ஸ்வந்யாஸ ஸூஜ்ஞாதிஷ்டிதேக்ஷு த்ருஷ்டாந்த த்ருஷ்டு வத்தி வ்யவஹ்ருதிஷ்வஹ கதேஷ்டே லக்ஷணம் ஸ்யாத்। ஸாஹமத்ராதி ஸேத்ரு நிவேத ந சரணமத்ருஷ்டிபேத்யாவதாரா த்ருஷ்டிமேநகாயு ஸ்வாமிஸ ஸேவத் ஹி விலிய:ஷோடஸ்யஷு ஹைதா:॥**' என்று ஸ்ரீந்யாஸ விம்ஸதியில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரார்த்தனையானவன்? அந்த ந்யாஸம் செய்வதாவது ஏன்? என்பனதற்கு பதிலாக அருளிச்செய்கிறார்—'**ஸ்வத: ஸ்வாமீ**' என்றாரம்பித்து. **ஸ்வத: ஸ்வாமீ** - இதற்குப் பிறகு, **ஸ்வத்ருத்தாந்தர ஸேவிதக்ஷ்ணை** - என்னுடைய ப்ரபத்தனத்தை அபேக்ஷித்து

ஸுஸ்க்ஷ்மவான வ்யாப்திகாரிக ஸ்வவ்யாயத்தி லஜீ ஸ்வரூபமாவது ஸூஹாரணத்தை உடையவனுக்கு (அங்கி ஸ்வரூபம்) அவன் தானே ரக்ஷித்துக் கொண்டு பூணக் கொடுக்குமாப்போலே **யதாவஸ்தி**தமான வாஸ்தநிக்ஷேபம் அதாவது ஸ்வரூபத்தில் ஸ்வாமிஸாக்ஷாத்தில் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களாலே ஸ்வப்ரக்ஷணப ஸ்வப்ரேஷியமாக தோற்றின ஸ்வவ்யாபாரமாப் பற்ற ஆத்மாத்மீய ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும் ஆத்மாத்மீய ரக்ஷணபலத்திலும் ஸ்வாமிநமாகவும் ஸ்வாமிநம்

- - - - - - - - - -

மலே, **ஸ்வத்வ** - உடைமை, **ஸ்வஸ்** - இந்த, **ஸ்வாமி:** - ப்ரயோஜனம், **ஸ்வஹேதுஃ** - ஸாதிரத்தாரஸ்து, **உக்தி** - என்கிற, **உக்திவிஶேஷம்** - பூர்த்தி விஶேஷத்தை, **தத்** - அந்த பாஸ்பாஸ்யம், **ஸ்வநிஷ்டா:** (நம்பூர்வர்கள்) தெரிந்து கொண்டார்கள்

அங்கி ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கிறார் — '**ஸுஸ்க்ஷ்ம**வான' என்று தொடங்கி இந்த முமுக்ஷுவுக்கும் ப்ரயோஜனதாமாபனுக்கும் அங்கி ஸ்வரூபத்திற் வயத்யாஸம் ஏற்பட்ட பூண - பூட்டிக்கொள்ளும்படி **யதாவஸ்தி**தமான - ரக்ஷிப்பதாகிய வ்யாபாரம், அந்த பலம், இவ்விரண்டிலே தனக்கு ஸம்பந்தமில்லை, அவைகள் பகவானுடையதே யென்று அனுஸந்திக்கும் ப்ரகாரம்கூடிய வைபவத்தையுடைய '**உடையவனுக்கு**' என்பது ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தத்தாலும், '**ரக்ஷித்துக்கொண்டு**' என்பது பாஸ்யமாயுண்டாக்கிறதும், '**பூணக் கொடுக்கும்**' என்பது பல ஸம்பந்தத்திற்கும் உதாஹரணம் சேதனனுடைய இவ்விரண்டையும் தானே ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதில் ஸம்பந்தமில்லை யென்பது எப்படி ? முதலியவைகளினால் ஏற்படுத்தப் பட்ட ஆத்மாவை ஸம்பந்திப்பது எப்படி? பரஸம்பந்தமும் பல ஸம்பந்தமும் அடங்கியிருக்கிறது என்பது எப்படி ? என்ற சொல்லியது ஒன்றுக்கும் தனக்கு ஏற்படாததனால் அடைப்பதற்கு உபயோகமாகாதோ? என்கிற ஸம்ஶயத்தை பரிஹரிக்கிறார் — '**அதாவது**' என்று தொடங்கி ஸ்வரூப ஸ்வபாவத்தாலே - அர்த்தத்தாலும், அடைவதாயிருக்கிற ஞானமாக வேறுபட்டவாயும் **ரக்ஷண** - ரக்ஷிப்பதாகிய

மாகவும் தனக்கு ஸ்வபமில்லாதபடி ஸாதராவஸூயாக மான வத்ஸோத்வாரதஞ்ஞ்வ விசிஷ்ட சேஷகார்ஷ்ணாவஸ்தாந விசேஷம் 1 'ஸ்வாத்ருதம் மயி நிக்ஷிபேத்' என்று சொல்லிதமான விவவஸ்தாந விசேஷத்தை ந

ஸ்வருயம் - ஸம்பந்தம் 'இல்லாதபடி' யென்பது 'வத்ஸோஞ்வாரதஞ்ஞ' என்பதோடன்வயிக்கிறது. இதால் அத்யந்த பாரதந்த்ரனுகையினாலே தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் ஸம்பந்தமில்லை என்பதும், சேஷபூதனுகையாலே அதின் பரதான பலமும் சேஷியுடையதே என்பதும், நிக்ஷேபமாவது அநுஸந்தான விசேஷம் என்பதும் தெரிவிக்கப்படுகிறபடியினாலே கீழ் குறிக்கப்பட்ட சங்கைகள் பரிஹரிக்கப்பட்டதா கின்றன. 'ஆகாசவத்தில்' என்பதினால் திருமந்த்ரத்தினால் உண்டான ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் அவஸ்யாபேக்ஷிகம் என்பது தபோதிதம். இப்படி ஸ்வரூபம், பரம், பலம், இவைகளை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டுமென்றும், அதில் ப்ராதான்யம் பரத்தானென்றும் நிக்ஷேபாபேக்ஷிக்கப்பட்ட இந்த மூன்று அங்கங்களையும் அநுஷ்டிக்கும் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார்—'ஸ்வாத்ருதம்' என்று ஆரம்பித்து ஸ்வாத்ருதம் – தன்னுடைய ஆத்மாவை, மயி - (பகவானுகிய) என்னிடத்தில், நிக்ஷிபேத் - ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும். இத்தால் சாஸ்த்ரத்தினால் உண்டாகிய ஜ்ஞானமே ப்ரபத்தி யென்னில் 'தத்த்வமஸி' இத்யாதி வாக்யார்த்த ஜ்ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லுகிற அத்வைதி பக்ஷமாய், ஒரு உபாயம் முதலியதை விதித்திருப்பது வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது. 'இவ்வநுஸந்தான விசேஷத்தை' என்பதினால் அவ்வாக்யார்த்த ஜ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறான சிந்தனம் (த்யானிப்பது) என்று சொல்லில் அப்பொழுது மனதின் பரிசுத்தி ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின் நாசம், அதற்காக கர்மயோகாதிகள் அபேக்ஷிதமாய் பழையபக்தியோகத்திற்கு ஸத்ருசமாகாதோ என்கிற சங்கை விலக்கப்பட்டதாகிறது. இங்கு 'விசேஷ' சப்தத்தினால் பக்தியோகத்தைப் போல இடைவிடாமல் சிந்திப்பது முதலிய ப்ரயாஸங்கள் இல்லை

1 ஸாத-த.

யதாசக்திகுமபடி — சேஷியாய ஸ்வதந்த்ரனான ஸ்வாமீன்

பரஸமாப்பணுனுஷ்டான ப்ரகாரம் — தன ஸ்வப்ரயோஜநமாகவே தானே ரக்ஷிக்குமபடிக்கிடாக அநந்யார்ஹ-ராநந்யாதீந சேஷத்வத்துயை ஸ்வதந்த்ரனான நான 1 'ஆத்மாத்மீயம் பரம் ந மம' எனகிறபடியே எனக்குரியேனலலேன், ஒனறை நிரபாயமாக வெனனதெனறவு முரியேனலலேன்,

2 'ஸ்வயம்வ்ருத்திஹேதுதவாத் வாதந்த்ர்யாத் தேஹின:। ஸ்வரக்ஷணேப்யசக்தவாத் கோமேதாம்: ஸ்வரக்ஷணே॥'

எனறு தாதபாயம 'சேஷியாய ஸ்வதந்த்ரனான' எனபது ஹேதுகாபப விசேஷணம சேஷியாகையினலே தன பரயோஜனமாகவும், ஸவதநதிரனுகையினலே தானேயாகவும ரக்ஷிக்கிறுன எனறு அநவயித்துக் கொளளவும 'அநந்யார்ஹ' எனபதி ஞல தனககு வேறு சேஷி இலலையெனபதும, 'அநந்யாதீந' எனபதிஞல தனககு வேறு நியநதா இலலை எனபதும சொலலப படுகிறது கீழ உதாஹரிதத வசனததில பகவானிடததில ஸமாபபிகக வேணடுமெனறு சொலலியிருநதபோதிலும அஙகு தனககு ஸ்வரூபாதிகளில ஸமபநதமிலலை எனறனுஸநதிகக வேணடுமெனறு விதிககபபடவிலலையே எனறுகொணடு அபபடி விதிககும பரமாணநதாததை நிரூபிததருளுகிருர—'ஆத்மாத்மீயம்' எனறாரமபிதது ஆயம் - இநத, ஆத்மா - ஆதம ஸ்வரூபமும, ந மம-எனககுச சேஷபூதமலல, 'ச' காரததிஞல ஆதமீயமும சேர்ததுக கொளளபபடுகிறது உரியேனலலேன - சேஷபூதனிலலை ஒனறை - வேறொரு வஸதுவை நிரபாயமாக - காமம முதலிய காரணஙகளிலலாமல உரியேன - தகுநதவன இததால ஸவரூபததில தனககநவயமிலலாமை அருளிச செயயபபடடதாயிறறு ஸ்வயம் - தானே, வ்ருத்திஹேதுதவாத்-மண ணுருணடைபோலிருககிற, வாதந்த்ர்யாத்-பாரதநதிரனய, ஸ்வரக்ஷணேபி-தனனை ரக்ஷிததுககொளளுவதிலும, அசக்தவாத் - ஶக்தி இலலாதவனுயிருககிற, தேஹின:-ஜீவாத

---

1 பார-மா-25-19　　2 பார-மா-294 16

என்கிறபடியே என்னையுமென்னதென்று பேர்பெற்றவற்றையும் நானே ஸ்வதந்த்ரனாயும் ஸ்வயாரக்ஷியாயும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள யோக்யனுமல்லேன்,
1 'ஆத்மா ராஜ்யம் தநஞ்சைவ களத்ரம் வாஹநாநி ச |
ஏதத்பகவதே ஸர்வமிதி தத்ப்ரேக்ஷிதம் ஸதா ||'
என்று விவேகிகள் அநுஸந்தித்த க்ரமத்திலே யென்னுடைய வாத்மாத்மீயங்களுமவனதே, 2 'ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸோ ஹ்யாத்மநிக்ஷேப உச்யதே' என்கையால் இவற்றினுடைய ரக்ஷணபரமும் 3 'நஹி

மாயிற்கு, பரரக்ஷணே - அயலாரைக் காப்பாற்றுவதில், கோ வாதா: - என்ன காரணம் இருக்கிறது? 'பேர்பெற்றவற்றையும்' என்பதற்கு உண்மையில் இவைகள் சேஷபூதமானவைகளல்லா, காமத்தினால் அப்படி அபிமான பாத்திரங்களாயின என்று தாத்பர்யம் 'ஸ்வதந்த்ரனாய' என்பதினால் பகவானுக்குப் பரதந்த்ரராய ஆசார்யர்கள் ரக்ஷிப்பது விலக்கப்படுகிறது ரக்ஷித்துக்கொள்ள - ரக்ஷிக்க 'யோக்யனுமல்லேன்' என்பதனால் பரம், பலம், இவைகளில் தனக்கு யோக்யதை இல்லை என்பது சொல்லப்பட்டது ஆத்மா, ராஜ்யம், தநஞ்சைவ, களத்ரம்-பத்னியும், வாஹநாநி ச-வாஹனங்களும், ஏதத்ஸர்வம்-இவைகள் எல்லாமும், பகவதே - பகவானுக்குச் சேஷபூதங்கள் இதி - என்று, ஸதா-எப்பொழுதும், தத்ப்ரேக்ஷிதம்-அந்த உபரிசரவஸுவின் அனுஸந்தானம் விவேகிகள் - ஸ்வாத்ம பரமாத்மவிவேக ஜ்ஞானமுடையவர்கள் ஆத்மாத்மீய பரந்யாஸ: - தான், தன்னைச்சேர்ந்த வஸ்துக்கள், இவைகளின் பரந்யாஸம், ஆத்மநிக்ஷேப உச்யதே - ஆத்ம நிக்ஷேபமென்று சொல்லப்படுகிறது இதனால் 'ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேத்' என்கிற வசனத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை மாத்திரம் ஸமர்ப்பிக்கும்படி விதித்திருந்தபோதிலும் பரந்யாஸமும் சேர்ந்து ஆத்மநிக்ஷேப சப்தத்திற்கு அர்த்தமாகையினால் இதுவும் அந்த வசனத்தில் அர்த்தாத் ஸித்தம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது இவற்றினுடைய - ஆத்மாத்மீயங்களினுடைய ஸவெ..

1 பார-பா 343-24   2 ல-த-17-79   3 வி-பு-1-22-21.

ஸாத்⁴ய ஸாமர்த்²யம் ருதே ஸர்வஜ்ஞம் ஹரிம்' என்கிற படியே ஸர்வரக்ஷகனான அவனதே, 1 'தேந ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய ப²லே ஸ்வாம்யவியுக்ததா| கேஶவார்ப்பண பர்யந்தா ஹ்யாத்மநிக்ஷேப உச்யதே||' என்கிறபடியே ரக்ஷணபலமும் ஸ்வாமியான அவனதே யென்று ஸாதிக்கை

ஈசாபேக்ஷாக்ருதம் ஸாத்⁴யம் ஸர்வேஷாம் ஸாத⁴நாநாம்|
அகிஞ்சநே ஹ்ருதந்யாஸஸ்யப்ரகோக்தயா ஸ்ம்ருத:||
தத் ரக்ஷா ஹ்ருதந்யாஸ ஸத்வஸமர்ப்பணம்|
ஸர்வே ஸத்வ நிக்ஷேபஸ்யபிசோக்ஷகாங்க்ஷிணாம்||

ஸர்வஜ்ஞம் - எல்லாவற்றையும் அறிபவனான, ஹரிம் ருதே - பகவானைத் தவிர (வேறொருவருக்கும்), ஸாத்⁴ய ஸாமர்த்²யம் - ஸாதிக்கக்கூடிய ஸாமர்த்தியம், நஹி - இல்லையல்லவா. தேந - அந்தப் பகவானால், ஸம்ரக்ஷ்யமாணஸ்ய - ரக்ஷிக்கப்படுகிற ஜீவாத்மாவினுடைய, ப²லே - ரக்ஷண ப்ரயோஜனத்தில், கேஶவார்ப்பண பர்யந்தா - பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதில் முடிவு பெறுகிற, ஸ்வாம்யவியுக்ததா - தனக்கு ஸ்வாமித்வமில்லாமை, ஆத்மநிக்ஷேப: - ஆத்மநிக்ஷேபம் என்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. இதனால் ஸ்வப்ரயோஜன நிவ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. பல ஸமர்ப்பணமும் தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம். 'ஸ்வாமியான' என்பதினால் தனக்கு அவனே பலித்வம் உண்டென்பது த்யோதிதம். இவ்விடத்தில் காம்யோபாய முமுக்ஷுவான இவருக்கு காம்யசனில நிஷ்டையுடையவர்களுக்கு ஸாத்விக த்யாகத்தில் மோக்ஷத்யானுஸந்தானமும், பல த்யாகமும் விதிக்கப்பட்டிருக்க வில்லையோ? ப்ரயோஜனாந்தரங்களை அபேக்ஷித்துப் ப்ரபத்தி செய்கிறவனுக்கு ஸ்வரூபானுஸந்தானம், பல த்யாகாதிகள் அபேக்ஷிதங்களில்லையோ? அப்படி இருக்க இவைகளை முமுக்ஷுவுக்கு மட்டுமே விசேஷித்துச் ஸாதித்தது ஏன்? அதற்கு விஷய பேதங்களை விஶதமாய் நிரூபிக்கிறார் — 'ஈசாபேக்ஷா' என்பது முதலியவற்றால்.

ப-ரை] ஸர்வேஷாம் ஸாத⁴நாநாம் - ஸகலமான, இவைகளை ஸமர்ப்பித்து, ஈசாபேக்ஷாக்ருத ஸாத⁴நம் -

ஸாத்யாயோபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற ஜீவனை

எல்லா முமுக்ஷுக்களுக்கும் பொதுவானது, 'ஸர்வ' என்பது எல்லா என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது, **அகிஞ்சனே** - அகிஞ்சனனாகிய முமுக்ஷு விஷயத்தில், **ஸந்யாஸ:** - பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, **அதிக:** - அதிகமாக, **அங்கிதயா** - அங்கியாக, **ஸ்தித:** - இருக்கிறது, இத்தால் ஆகிஞ்சந்யமும், முமுக்ஷுத்வமும், இருக்கிறபடியினாலே மூன்றும் அங்கியென்று நிரூபிக்கப்பட்டது, ஆகிஞ்சந்யம் இல்லாமையினாலே பக்தியோக நிஷ்டனுக்கு ப்ரந்யாஸம் விதிக்கப்படவில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது **அத்ர**-இங்கு, **ஸர்வஸாத்யார்த்திநாம்** - பலத்தை விரும்புகிற எல்லா அதிகாரிகளுக்கும், **ரக்ஷாஸந்யாஸ:** - ரக்ஷண பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, **ஸர்வ:** - பொதுவானது, '**ஸர்வஸாத்ய**' என்பதினால் மோக்ஷமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது, **மோக்ஷகாங்க்ஷிணாம்** - மோக்ஷமாகிற பலத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு, **ஸ்வாத்மநிக்ஷேப:** - ஸ்வரூப பல நிக்ஷேபம், **அதிக:**-அதிகமாக (இருக்கிறது) ப்ரயோஜனாந்தரபரனுக்கு முமுக்ஷுத்வமில்லாமையினால் ஸ்வரூப பல ஸமர்ப்பணமில்லை என்று தாத்பர்யம்

இதில் பல ஸமர்ப்பணம் பண்ணுவது அனுபன்னமென்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்—'**ஸாத்யாய**' என்றாரம்பித்து அசேதனங்களுக்கு பலத்தி லாசையும், அதற்காக உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கக் கூடிய யோக்யதையு மில்லாமையினால் அவைகள் விஷயத்தில் செய்கிற வ்யாபாரங்களுக்கு ஈஸ்வரன் ப்ரதான பலியாயிருக்கக்கூடும், ஜீவாத்மா அப்படிப்பட்டவனில்லையே என்பது 'இருக்க' என்கிறவரையிலான வாக்யத்தினால் தெரிவிக்கப்படுகிறது '**ஸாத்யாய**' என்பதற்கு பலத்தில் ஆசையே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கைக்குக் காரணம், பலம் தன்னுடையதன்றெனில் உபாயானுஷ்டானமே ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம் '**உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிற**' என்பதற்கு '**ஸாக்ஷாத்தேவம் ப்ரயோக்தரி**' என்கிறபடியே உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனுக்கு பலம் உண்டாகிறது என்கிற ந்யாயத்திற்கும் விரோதமாயிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இந்

ஸஹ்யாயிருகக வீஶ்வரனிஙகு அஜ்ஞாநஸஹ்யானபடி

ஈஶ்வரன் பரதானபலி யெஙஙனே யெனனில.— அசிததின வர்ணாஶ்ரமஙகளபோலே சிததுககுத தான கொடுதத வாசாஷாடிஙகளும ஸவபூஶேஷியான தனககுகபபா யிருககையாலே யீஶ்வரன அஜ்ஞாந ஸஹ்யாகிறன அசேதநமான குழமணனே யழிததுப பணணியும ஆபரணம பூட்டியு மழகு கணடுககிற தோடு சேதநமான கிளியைப பஞ்ஜரததில வைதது பால கொடுததும வேண்டினபடி பறககவிடடும

றகு ஸமாதான மருளிசசெயகிறா— **அசிததின**' எனறாரமபிதது உகபபாயிருபபதினுலே - ஸநதோஷகரமாயிருபபதினுலே அசேதனம அறிவிலலாததாகையினுலே அது விஷயததில பகவான பரதானபலியாகலாம சேதனன விஷயததில அது எபபடி உபபனனமாகும எனனில ? லோகதருஷடமான உதாஹரணததினுல ஸமாதானம அருளிச செயகிறா—'**அசேதநமான**' எனறாரமபிதது **குழமணன** - பரதிமை (பொமமை) '**அழிததுப பணணியும**' எனபது மஹதஹஙகாராதிகளின ஸருஷடி ஸதிதி ஸமஹாரததிறகு உதாஹரணம '**ஆபரணம பூடடியும**' எனபது அசேதன வஸதுககளுககு ரூபரஸாதி பரதானததிறகு உதாஹரணம '**பஞ்ஜரததில** (கூடடில)' எனபது ஶரீரததில பரவேஶிபபிததததறகு உதாஹரணம '**பாலகொடுதது**' எனபது ஸாமஸாரிகமான ஸுகதுககாதிகளை யனுபவிபபதறகு உதாஹரணம '**வேணடினபடி**' இதயாதி மோக்ஷ பரதானததிறகு உதாஹரணம '**நிரபேக்ஷரான**' எனபதறகு பரயோஜனஙகளிலபேக்ஷயுடையவாகளுககு இதில பரீதி தாரதமயம இருககலாம எனறு தாதபாயம இவவிடததில '[illegible] ॥' எனகிற ஸ்ரீ ஶரணாகதிதீபிகை ஶலோகம அனுஸநதேயம இபபடி மூனறு தளஙகளையுடையதாக விஶதமாச நிருபிதது அஙகி ஸவரூபததை ஸுகமாகத தெரிநதுகொளளுவதறகாக காரிகாரூபமாக ஸஙகரஹிதது

அதினுகபபு கணடுககிறதோடு வாசியிலலை மிடே, நிரவெக்ஷரான ரவிகாகது ஆனபின்பு இங(

ஸ்வநிஹ-ரஸவயுஞ ரக்ஷைகெககாயஷ்ஹாவகம் |
த்ருக ரக்ஷாமஹ ஸ்வாமிநா ரக்ஷ்யஸ்யாதம ஸமர்பணம் ||

தருளுகிறார்—'ஆனபினபு' என்றாரமபிதது இஙகு - மோக்ஷா த்தமான ஸரணாகதியில

ப - ரை] ரக்ஷ்யஸ்ய - ரக்ஷிககபபடுகிற ஜீவாதமாவிறகு, ஆதம ஸமர்பணம் - ஆதமாவை ஸமாபபிபபதாவது, தருக - விட படடிருககிற, ரக்ஷா - ரக்ஷிபபதிலுணடாகிய, மஹ - பர யோஜனததில, ஸ்வாமிநா - (தான) ஸவாமியா யிருககையையு டைய, ஸ்வநிஹ-ரஸவயுஞ - தனககு அதில பரமிலலா மையை முடிவாகவுடைய, ரக்ஷைகெககாயஷ்ஹாவகம் - ரக்ஷகனான பகவானுடையதென றனுஸநதானம செயகை 'ஸ்வநிஹ-ரஸவ' எனபதினால தனககுப பரமிலலாமையும், 'ரக்ஷைகெககாயஷ்' எனபதினால ஸவரூப ஸமாபபண மும, பலம அவனுடையதென்ற பல ஸமாபபணமும, 'த்ருக' இதயாதியினால பலததில தனககு ஸமபநதமிலலை யெனபதும, ஜீவாதமாவை ரக்ஷயனாகவும பரமாதமாவை ரக்ஷகனாகவும சொலலியிருபபதினாலும, 'நிஹ-ரஸவ யுஞ' எனபதினாலும ரக்ஷாபர ஸமாபபணமும அருளிச செயயபபடடதாகிறது இததால ஸமாபபணமாவது தனனு டைய ஸமபநதததை நீககிககொணடு அயலானுககு ஸமபநதத தை உணடாககுகை, ஜீவாதமஸவரூபம தனககு ஶேஷமலலா மையாலே அதில முனபு ஸமபநதமுமிலலை, எபபொழுதும பக வானுககு ஶேஷமாகையினால புதிதாகவும அவனுககு ஸமபந தததை உணடாககவிலலை, ஆகையினால 'ஸமர்பணம்' என்று சொலலுவது அனுசிதம எனகிற ஶஙகையும பரிஹரிககபபட டதாகிறது எபபடி யெனனில—இஙகு 'ஸமர்பண'மாவது 'ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்பணம் (ரக்ஷிககககூடியதாய ஸமாபபிததல)' அதுவரையில தனனால ரக்ஷயம என்று நினைததிருநதமையாலே அநத எணணததை நிவருததி செயது அவனுககே ரக்ஷயமாக ஸமாபபிககிறான ஆகையினால தனனால இவவளவு நாள பர

ஸ்தோத்ர ரத்ந ஶ்லோக த்ரயபாயம்

ஶ்லோகத்ததில 1 'வபுராதிஷு யோऽபி கோऽபி வா குணதோऽஸாநி யதா ததா வித: | ததயம் தவ பாதபத்மயோ: அஹமத்யைவ மயா ஸமர்ப்பித: ||' என்கிற ச்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் என்னென்னில் — ஊமெஜூயிட்டிருக்கிற ராஜாவின் கிழிச்சீரையொரு ஶிஶுவாலே தன் கையிலே யிருந்தால் ராஜா கைக்கொள்ளு மென்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை விசதமாக அறியாதே கிழிச்சீரையோடே

பிரகாசிப்பட்ட ரக்ஷகத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தை விலக்ஷி அந்த ஸம்பந்தம் பகவானுடையது என்று அநுஸந்தானம் பண்ணுகிறதிலே இது ஸமர்ப்பணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனையே 'யஜ் ஸம்ரக்ஷ்ய கியாவஜ்ரியெதே' என்று பரமாசார்யர் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம்.

இப்படி ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யாதி ஸ்வரூபங்களை அநுஸந்தானம் பண்ணவேணுமென்று ஶிக்ஷிக்கிறபடியாலே ஸ்தோத்ரத்தில் ஆத்ம ஸ்வரூபம் தெரியாததால் பாரதந்த்ர்யத்தை அநுஷ்டிக்கலாமென்று அருளிச் செய்திருப்பதோடு விரோதிக்கிறதே என்னும் ஶங்கையை அநுவதிக்கிறார் — 'ஶ்லோகத்தில்' என்று. ப்ரமாணித்த வபுராதிஷு-ஶரீரம் முதலியவைகளில், 'ஆதி' ஶப்தம் இந்திரியத்தைக் குறிக்கிறது, யோऽபி கோऽபி வா - எதாவது ஒன்றாக, அஸாநி - ஆகக்கடவேன், குணத: - குணத்தினாலும், யதா ததா வித: - எப்படிப்பட்டவனாவது (ஆகிறேன்), தத் - ஆனபடியினாலே, அயம் - இந்த, அஹம் - நான், தவ - உம்முடைய, பாதபத்மயோ: - தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற திருவடிகளில், அத்யைவ - இப்பொழுதே, மயா - என்னாலே, ஸமர்ப்பித: ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேன். இதற்கு உத்தரமாக ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — 'கிழிச்சீரை' என்று தொடங்கி. கைக்கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்கும், அதை ... கண்டபடியைக் கொண்டு என்று சொல்லுகிறார் 'விசதமாக

1 ஆள-ஸ்தோ-52

மீளக்கொடுக்குமாப்போலே தேஹாத்யதிரிக்தாத்மாவின் ஸ்வரூப ஸ்வபாவ வ்ருத்திகளை விசதமாக விவேகிக்க வறியாதாரும் உள்ள வறிவைக்கொண்டு ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலும் மஹாவிச்வாஸமும் பண்ணின ஸாத்ரவஸார வளயத்ததாலுண்டான ஸம்வந்த்ரஹம் ரக்ஷிக்குமென்கிற ஸாஸ்த்ரார்த்தத்திலே திரு

வறியாதே' என்பதற்கு உள்ளிருப்பது ரத்னமென்று பொதுவாகத் தெரிந்திருந்தபோதிலும் அதின் ஆகாரம், மதிப்பு, முதலிய விசேஷங்களை யறியாமல் என்றர்த்தம். மீள - திரும்பவும், 'தேஹாத்யதிரிக்த' என்பதற்கு ஆத்மா தேஹாதிகளைவிட வேறுபட்டவன் என்கிற ஜ்ஞானம் அவச்யாபேக்ஷிதம், இந்த ஜ்ஞானமில்லையாகில் பரலோகத்தில் அனுபவிக்கப்படும் ஸுகாதிகளை இச்சிக்கையும், அதற்கு உபாயானுஷ்டானம் பண்ணுவதும் ஸம்பவிக்காது என்று தாத்பர்யம். 'ஸ்வரூப'மாவது அணுத்வ ஜ்ஞானத்வாதிகள். 'ஸ்வபாவவ்ருத்தி'களாவது தான் அபரகான பல்யாயிருக்கை முதலியவைகள். விசதமாக விவேகிக்க - ஆத்மாவிற்குள்ள எல்லா ஆகாரங்களோடும் விலக்ஷணமாக அறிய, உள்ள வறிவைக்கொண்டு - ஸமுதாயமான ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு, ரக்ஷிக்கும்-நிவ்ருத்தியடையும். இத்தால் 'வ்யாஸாதிஷு யோஷி கோஷிவ' என்பதற்கு தேஹத்தைவிட ஆத்மா வேறுபட்டதாயிருந்தபோதிலும் அதற்குக் காரணமான ஆகாரங்களில் தெளிவான ஜ்ஞானமில்லை என்பதில் தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம். 'ஸாஸ்த்ரார்த்தத்திலே' என்பதற்கு ச்ருதிகளிலும் இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தம் என்று தாத்பர்யம். 'நான் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும் பகவானை விடுவதில்லை' என்றும், 'நான் எவனுக்கு சேஷபூதனோ அவனை விட்டு வேறு ஒருவனை ஆச்ரயிப்பதில்லை' என்று மாத்ரமுள்ள ச்ருதி வாக்யங்களில் இவ்வர்த்தம் ஏற்படுகிறது என்று திருவுள்ளம். இந்த ஸமர்ப்பணம் ஸாஸ்த்ரோக்தமாகில் இதைப்பற்றி அடுத்த ச்லோகத்தில் அனுதபித்திருப்பது விரோதிக்குமே என்னில்? அந்த ச்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தை

வுள்ளும் இதுக்குமேல் 1 '88 நாயு யஷஸ்த்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் இஸ்வஸ்8வடிண்ணத்தைப் பற்ற வடாபுய பண்ணிறதும் ஸ்வரவாஷி விவேக மன்றிக்கே ஸ்8வடிக்கப்புக்காலும் தன்னுடைய ஶ்ரவ்யத்தை ராஜாவுக்கு குவஹாரமாகக் கொடுப்பாரைப்போலே யென்னதென்கிற வஹிஜாதத்தோடே ஸ்8வடிக்கில் ஆத்மாவஹார வளயம் மடியாறறதாகா தெனகைக்காக

நிரூபித்தருளுகிறார்—'இதற்குமேல்' என்றாரம்பித்து '88 நாயு! யஷஸ்த் யொஸ்யுஹம் ஸகலம் தஸிதவெவ 8ாயவ | நியதஸ்வஸித்தி ஶ்ரவாஸ யீரயவா கிம் நா ஸவேடியாதிகெ।' என்று பூர்ண ஶ்லோகம் நானென்றும் என்னைச் சேர்ந்தவைகள் என்றும் சொல்லப்படுகிற வஸ்துக்கள் எவைகளோ (அவைகளெல்லாம்) உமக்கு எப்பொழுதும் ஶேஷபூதமென்று தெரிந்த பிற்பாடு நான் உமக்கு எதை ஸமர்ப்பிக்கிறேன் என்றாத்தம் ஆடாபயம் பண்ணிறதும் - பஶ்சாத்தாபப் படுகிறதும் 'ஸ்வரவாஷி' என்பதோடு ஜீவாத்மாவின் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் ஆத்மாவஹார வளயம்-தன்னுடைய ஆத்மாவைத் திருடினதா லுண்டாகிய சௌர்ய தோஷம் அடியற்றதாகாது - காரணத் துடன் நிவ்ருத்தித்ததாகாது, அதாவது ஆத்மாபஹாரமா வது தன்னுடையதென்றபிமானிக்கை, அது நிவ்ருத்தியாமல் உபஹாரபுத்யா கொடுத்தவனுக்கு அந்த அபிமானமாகிற ஆத்மாபஹாரம் நிவ்ருத்தித்ததாகாது என்று தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் 'தெந ஸ்வாத்வொஷணிஜி வளயஷ்வஸ்ய ஸஜும்। கநூநீயெ ஸ்வகீயதா வாஸிகாணஜிதெத்வ ஸக்ஷணம்॥' என்றும், 'ஸஸம் வ ஸதி பொநூஷா ஸஜு' ஐத்யாஷ்யாதாத வளய 8வி ஸக்ஷீதம் ஸவதி। ஸஹவநீயெ தடு தாகிஸாயாயாநெந்து யெவ வபிக்ஷ்ஷிதெ ஶ்ரக்ருமாத்ரி ஸ்வாதிஸாவஹ ஸ்வதம் ஆகாஷி 8நா-ஷவகவாத்வஸ்ய' என்று ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்திரிகையி லருளிச் செய்திருப்பதனுஸந்தேயம் இப்படியே '88 நாயு' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு அர்த்தம் சொல்ல வேண்டும் என்றரு

1 ஜித-ஸ்தோ-53

வந்தனை அல்லது ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாய்த் தாமநு-ஷ்டித்த ஸமர்ப்பணத்தை அஜ்ஞக்ருத்யமாக்கினபடியன்று. ஆக இரண்டு ஶ்லோகத்தாலும் யதாவஸ்திதஸ்வரூபவிவேகமில்லையேயாகிலும் 'ரக்ஷ' என்று ஸ்வஸம்பந்தமறுக்கையே 1 'அஹமபி தவைவாஸ்மி ஹி பர:' என்னும்படி பரஸமர்ப்பணரூபயாகமான ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தில் ஸாரமென்றதாயிற்று. இப்படி-

அருளிச் செய்கிறார்—'அல்லது' என்றாரம்பித்து. 'ஶாஸ்த்ரவிஹிதமாய்' என்பதினால் ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இதை அக்ருத்யமென்று நிஷேதிக்கவொண்ணாது, ஆத்மஜ்ஞானமுண்டாகி மோக்ஷத்தில் இச்சையுமுண்டானவனுக்கே பரந்யாஸம் கர்த்தவ்யமாக ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் தத்வத்தை அறியாதவனுக்கு இது ஶக்யம் என்பதும் அஸங்கதம் என்று தாத்பர்யம். 'தாமநுஷ்டித்த' என்பதினால் இவர் இதற்கு முன்னால் பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகளையும், ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களையும் மற்றுமுள்ள தத்வங்களையும் விஸ்தாரமாக நிரூபித்திருப்பதினாலே இவரை அஜ்ஞராகச் சொல்லுவது அவைகளோடு விரோதிக்கும் என்று தாத்பர்யம். 'ரக்ஷ' ஶப்தம் ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸ்வஸம்பந்தமறுக்கையே - தனக்குத் தான் ஶேஷபூதனென்கிற ஸம்பந்தத்தை நிவ்ருத்தி செய்வித்த. அஹமபி - நானும், தவைவ பர: - உம்முடைய பாரமாகவே, அஸ்மி - ஆகிறேன், 'என்னும்படி' என்பதற்கு 'அஹமத்யைவ மயா ஸமர்பித:' என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பண மாத்ரம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும் இவர் தாமே பரஸமர்ப்பணத்தை மேலே அருளிச்செய்திருப்பதினால் இங்கும் பரஸமர்ப்பணம் விவக்ஷிக்கும் என்று தாத்பர்யம். 'பரஸமர்ப்பணரூபயாகமான' என்பதினால் மூன்றுவிதமான ஸமர்ப்பணங்களில் பரஸமர்ப்பணமே ப்ரதானமானது என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. 'ஸாரமென்றதாயிற்று' என்பதற்கு இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணத்தை மாத்ரம் அருளிச் செய்து

1 ஆள-ஸ்தோ-60

சேஷத்வாநுஸந்தாந விசிஷ்டமான ஸ்வரக்ஷா ஸா

ஸ்வபந்தில் அநுஸந்தி — **ஸர்வ ஸமர்ப்பணம் ப்ரத்யுபாய**

அநுஸந்தானம் — **மான பக்தியுடைய ஸ்வஸ்தகதில**

உபாய விஶ்வாஸ பரிகரம் ஸ்வதந்த்ர வாரண மஹிமா

ன ஶரண ஸம்பூர்ண பரிஷ்க்ரியாவசத்திலே ஶோத

ரக்ஷக ஸாபேக்ஷமான இந்த சேஷத்வாநுஸந்தானம் ப்ரபந்நனை என்று நெறியிட்டு தருகிற, அது ப்ரபந்நனானவன் ஆகமோ பஹாரத்தோஷத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்கு முகமாய காரண மாயிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம். இந்த அநுஸந்தாய மந்த்ரத்தில் பாதிப்பதிர் ஸாமிபா பாகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் — ‘இப்படி’ என்று ஆரம்பித்து. **‘சேஷத்வாநுஸந்தாந’** என்பதினால் சேஷத்வாநுஸந்தானம் சேஷிஷ்டமுடைய பரவோஜனம் பரமோஜனமாகையினால் பல ஸம்பந்நதையும் விசாரிக்க **‘விசிஷ்டமான’** என்பதினால் ஸ்வரூப பரபல ஸம்பந்நதைகளை சேஷத்தால் ஸாரணாகதியில் விடுபட்டிருக்க வேண்டியது ஸம்மதம். **ஸ்வதந்த்ரவாரண மஹிமான** - ஸ்வதந்த்ரவ வாரணத்தைக் குறிக்கிற சொல்லுகிறது **உபரிஷ்டி** - ஶோதக க்ரியாவசத்திலே ‘ஶோதகவே’ என்கிறதிற்கிலே **ஶோதந-** ஜந்யாக்ஷந்தோடே ஶோதந க்ரியை ஸம்பந்திக்க வேண்டுகிற ஶேஷிருஷிர வேண்டும் என்று அதிகாரிக்குமுடைய வேதநமகத்தி ஞ்ஞே **‘உபாய விஶ்வாஸ பரிகரம்’** என்றது ஶ்ரீ வேண்டிய பட்டிருக்கிறது மற்ற ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களுக்கு இல்லாத மஹா விஶ்வாஸத்தோடு சேர்ந்திருக்கிற ஸேர்த்துக் கையாலவும், ஆதில ந்தைக்கு இனி ஒருவித்தமுமில்லாமைதான் சொல்லுகிற படியினால் அந்த ப்ரஸாதத்தாலேயே ஸித்திக்கும் அவை யினால் இங்கு அது ஸித்திக்கும் என்று நிர்ணயம் அது திக்கு **‘ஸ்வதந்த்ரவாரண மஹிமான’** என்றதில் ஸ்வதந்த்ர வாரணத்தை உபாயமாக்கி கொண்டிருக்கிற ஸ்வாதந்த்ரத்தைக் கொல்லுகிறது ஸமம் ஸம்பந்திக்க ஸம்பந்த தமாய அந்த உபாயங்களானவற்றை உபாயத்தை ஸ்வதந்த்ர மிஶேஷத்தை ஸம்பூர்ணமாகவும் ஸ்வதந்த்ரத்தை ஸம்பந்தமாக ஸந் சேபிக்கிறது என்று தாத்பர்யமானது ஸ்வாமித் ஸ்வாமி த்வ நி

தாஸ்திகபூர்வம் இப்படி யிவையாறும் இம் மந்த்ரத்திலே விசேஷதயா தனித்தனியே தாஸ்தி த்தாலும் வாக்யார்த்தப்ரதிபத்திதயா அல்லாத வாக்யார்த்தங்களைப்போலே ஸாத்யமான ஆயாஸம் அநங்க ஸாங்காத்ஸமாம் ஆகையால் யதோக்தம் ஸாங்க ப்ரபதநம் க்ஷண கர்த்தவ்யம் யாதா தாஷ்டாநம் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமாயிற்று அநேக வ்யாபாரஸாத்யமான யாதாஷ்கனுடைய லக்ஷ்யவேதமான பாண மோக்ஷம் க்ஷணகர்த்தவ்யமாகிறாப் போலே யிவ்வர்த்தரக்ஷா ஹரஸ்வேணமிருக்கும்படி

காரங்களில் நிரூபித்தபடியே தனித்தனியாச் சனுஸந்தேயங்களாக அங்காங்கிகளை அருளிச்செய்திருப்பது ப்ரபத்தி ஸக்ருத் கர்த்தவ்யை என்கிற சாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கு விருத்தமாகாதோ வென்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம் பித்து விசேஷ்யதயா - அங்காங்கிகளின் ஸ்வரூபாதிகளை யும் மந்த்ரத்தில் அவைகள் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும் ப்ரமாணத்துடன் விசாரிக்கும்பொழுது வாக்யார்த்த ப்ரதிபத்திதயா - பூர்ணமான வாக்யார்த்தத்தை அனு ஸந்திக்கும் பொழுது, அல்லாத வாக்யார்த்தங்கள் போலே - பஞ்சாவயவ வாக்யங்களின் அர்த்தங்கள் போலவும், வேதங்களில் அங்காங்கிகளைத் தனியே விதித்து, விநியோக வாக்யத்தில் பலத்திற்காக விதிக்கும்பொழுது ஸாங்கமான அங்கி அர்த்தமாகிறாப் போலவும் இப்படி ஏகபுத்தியில் விஷயமானாலும் க்ஷணகால ஸாத்தவ்யம் என்பது ஸங்கதமாகுமோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார்—'அநேக' என்றாரம்பித்து அநேகவ்யாபாரஸாத்ய மான - தனுஸ்ஸை எடுப்பது, வளைப்பது, பாணத்தை யெடுத்துத் தொடுப்பது, இலக்குக் குறிப்பது, முதலிய அநேக வ்யாபாரங்களினால் செய்யக் கூடியதான, யாதாஷ்கனுடைய - அதிலேயே பரிசயத்தையுடையவில்லாளியின், லக்ஷ்யவேதமான - லக்ஷ்யத்தை யடிப்பதற்காக ஏற்பட்ட, பாணமோக்ஷம் - பாணத்தை விடுவது 'ஆகிறாப்போலே' என்கிற இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினால் அது அப்யாஸமுடையவர்களுக்கு க்ஷண

யென்று ச்ருதிவிஹிதம் இபஹார ஸவபூர்ணமே ஆவத்திகஞ்ஞங்களில் ஆர்யாஜமாக வர்ஷஸ்தேயமென்னுமிடத்தை [1] 'ஹந்தேநவ த்வ ஜெஞ்ஞ ஸ்வாத்மாநம் மயி நிக்ஷிபேச் | மயி நிக்ஷிப்த க்ருத்யஸ்ய க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி ||' என்று ஸாத்விகதந்த்ரத்திலே ஸஸ்வீகாரம் பண்ணுகிற ப்ரபன்னன்தானே தெளிய வருளிச்செய்தான் இதில் ஸாங்காநுஷ்டாந மாய்ப் ஸாங்க ப்ரபத்ந ஸங்க்ரஹம் ப்ருது—க்ருத்யக்ருத்யத்வாம் ஜ்ஞாதத்வாம் ஹர்த்வாம் ஹேர்வாயஸ்யத்வாம் வாச்யத்வ

கருத்த மாகிறப்போலே இதுவும் ஆகலாம் என்று தாத்பர்யம். 'ச்ருதி விஹிதம்' என்பதினால் இவ்வர்த்தம் ச்ருதியிலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது த்யோதிதம். 'ப்ரணவமே தனுஸ்ஸு, ஜீவாத்மா பாணம், பரமாத்மா லக்ஷ்யம், ஸாவதானமாய் அடிக்க வேணும்' என்கிற ச்ருதி வாக்யத்தி லேற்பட்டது என்று திருவுள்ளம். சில ப்ரமாணங்களில் விச்வாஸமே ப்ரபத்தி யென்றும், ப்ரார்த்தனையே ப்ரபத்தி என்றும் சொல்லி இருந்தபோதிலும் ந்யாஸமே ப்ரதானமென்று ப்ரமாண பூர்வமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிறார்—'இபஹார ஸவபூர்ணமே' என்றாரம்பித்து ஆவத்திகஞ்ஞங்களில் - ப்ரபத்தி யனுஷ்டானத்திற்குக் காரணமந்த்ரங்க ளானவற்றில் ஹந்தேநவ த்வ ஜெஞ்ஞ - இந்த மந்த்ரத்தினால், ஸ்வாத்மாநம் - தன்னுடைய ஆத்மாவை, மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிபேச் - வைக்க வேணும், மயி - என்னிடத்தில், நிக்ஷிப்த - வைக்கப்பட்ட, க்ருத்யஸ்ய - செய்ய வேண்டியதான காரியத்தின் பாரத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு, க்ருதக்ருத்ய: - செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச் செய்தவனாக, பவிஷ்யதி - ஆகப் போகிறான். தெளிய - ஸம்சய விபர்யயங்க ளில்லாமல் இப்படி ஸாங்கமான ப்ரபத்தியை மஹா வாக்யார்த்தானுஸந்தானத்தில் ஒரே புத்தியில் விஷயமாக அநுஸந்தானம் செய்யும் படியையும், முமுக்ஷுவுக்கு அஸாதாரணமான ப்ரயோக மிருக்கும்படியையும் அருளிச் செய்கிறார்—'இதில்' என்றாரம்பித்து.

1 ஸாத்

மான வாக்கிலும் ஸாங்கந்யாஸஸ்தாநத்தோ
டே பூர்வாசார்யோபஸத்தி பூர்வகம் அவ்யவதாநத்வ
த்தாலே ஸ்வரூபமுநிர்ணீத மஹாவிஸ்வாஸமான வாத்ஸல்யா
ஸாதாரண்யம் பண்ணுகை இக்கர்த்ருத்வாத்யத்
துக்கு நிவ்ருத்தம் தன் கர்த்ருத்வமும் அவனடியாக வந்த
தென்று தனக்கு யாவதாத்மபாவியான ஸமவிஷக

அற்றது - தீர்ந்தது அதாவது அங்கத்தை விதித்திருக்கும் ப்ரமாணங்களையும், அங்கியை விதித்திருக்கும் ப்ரமாணங்களையும் சேர்த்து ஒரு ப்ரயோக விதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டது என்று தாத்பர்யம். 'வாசிகமான' என்பதற்கு நிவ்ருத்தி தர்மங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான கர்த்ருத்வத்யாகம் முதலியவைகள் எல்லா அங்கங்களுக்கும் முந்தி அனுஸந்திக்க வேண்டும் என்று தாத்பர்யம். ஸாங்கந்யாஸஸ்தாநத்தோடே - கரண மந்த்ரத்தில் அதைச் சொல்லுமிடங்களில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்களை அனுஸந்தானம் செய்து அனுஷ்டித்துக்கொண்டு, பூர்வாசார்யோபஸத்தி பூர்வகம் - தன்னுடைய ஆசார்யன் முதலாக பரவான் வரையிலான ஆசார்யபரம்பரையை ஆச்ரயித்துக்கொண்டு, 'உபஸத்தி' யாவது நமஸ்காரம் செய்வது, த்யானம் செய்வது, இங்கு இந்த குரூப ஸத்தியும், ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய அங்கங்களைப்போல அவஸ்யாபேக்ஷிதம் என்று தெரிவிப்பதற்காக நடுவில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'அவ்யவதாநத்வத்தாலே' என்று அங்கானுஸந்தானத்திற்கு முன்பு சொல்ல வேண்டிய த்வய வசனத்தை இங்கருளிச் செய்ததற்கு காரணம் அங்கியை அனுஸந்திக்கும் பொழுது த்வயோச்சாரணம் ஆவஸ்யகம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. 'த்வத்தாலே' என்பதற்கு த்வயத்தைப்போல சரண மந்த்ரமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றைய மந்த்ரங்களினாலும் என்று தாத்பர்யம். கர்த்ருத்வாதி த்யாகமாவது கர்த்ருத்வாதிகள் தன்னுடையதல்ல என்றனுஸந்தானம் செய்கையென்று திருவுள்ளத்தில் கொண்டு அதற்குக் காரணத்தை நிரூபிக்கிறார்—'இக்கர்த்ருத்வ' என்றாரம்பித்து யாவதாத்மபாவி

வாதந்த்ர்யத்தையறிகை கர்த்ருத்வத்துக்கும் ஸ்வ த்வத்துக்கும் நிவர்த்தகம் ஆத்மாத்மீயங்களுடைய ஸ்வாபாவிகநிருபாதிகசேஷத்வஜ்ஞானம். பலோபாயத்வ த்யாகத்துக்கு நிவர்த்தகம் ஸர்வ ஸ்வாபாவிகமான இவனுடைய வாத்ஸல்யம் ஸ்வயாக ஸத்துக்கு வ்யவஹித காரணமாகையும், அவ்யவஹித மாகையாலே ஸ்வாபாவிக ஸம்பந்தமல்லாமையும் ஸம்ஸாரஸ ம்பந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிறது ஸஹஜஸௌஹார் த்தத்தாலே காரணகைங்கர்யாதிகளுக்கு அவ்யா ஜ்ஞாதவ்யமாக ஸம்பந்தத்துக்கு மாஷிகாரண மானதானே ஸ்வாபாவிகவ்யக்த ஸம்பந்த விசேஷ விசி ஷ்டமாகக் கொண்ட வ்யவஹித காரணமாகையாலும், உபாயாந்தர ஸம்பந்துக்கவோ வ்யாயஸ்தாநத்தி

யான - ஆத்மஸ்வரூபம் உள்ள வரையில் இருக்கக் கூடியதான, 'ஸம்வேதிகவாத்ஸல்ய'மாவது பகவான் ஒருவனுக்கே ஏற்பட்டிருப்பது 'ஆத்மாத்மீயங்களுடைய' இத்யாதிக்கு தானும் பகவானுக்குச் சேஷபூதனானபடியினாலே பகவானுடைய ப்ரயோஜனமே தனக்கு ப்ரயோஜனமாயிருக்கவேண்டுமாகையினாலே தான் சேஷபூதன் என்கிற ஜ்ஞானம் பலத்யாகத்திற்குக் காரணம், தன்னுடையவையெல்லாம் பகவானுக்குச் சேஷபூதங்களாகையாலே தன்னுடையதாகிய பாபத்தியாகிற உபாயமும் அவனுக்குச் சேஷபூதம் என்கிற மமதா த்யாகத்திற்கு ஆத்மீயங்களுடைய சேஷத்வ ஜ்ஞானம் காரணம் என்று தாத்பர்யம். **ஸ்வாபாவிகஸ்வாமி** ஆத்ம ஸ்வரூபத்தோடு சேர்ந்ததான **ஸ்வாபாவிகமான** - அநுக்ரஹத்திற்குக் காரணமான, **வ்யவஹித** - பரம்பரையாக 'ஆதிகாரணமான தானே' என்பதினால் உபாயாநுஷ்டான பர்யந்தமான பரிபாகத்துக்கு முக்யகாரணமானவன் தானே, **அவ்யவஹித**-நேரிலேயே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டன் விஷயத்தில் அஸாதாரணமான ஆசாரத்தை அருளிச் செய்கிறார்— **உபாயாந்தர** ' என்று ஆரம்பித்து ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட ஜ்ஞான விகாஸாதிகளுக்கு ஈச்வரன் காரணமென்று ஏன் கல்பிக்கவேண்டும் என்னில்? அதற்கு

லே நிவேதிக்கையாலும் இங்ஙனிருக்கைக்கடி யுண்டாக்கின ஶாஸ்த்ரத்தாலே வ்யவஸ்தமான வஸ்து ஸ்வபாவமாகையாலிவ்வாஶங்கை யுக்திகளால் ஆக்ஷேபிக்கவொண்ணாது இச் ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநத்துக்கு

அம்மாள் அருளிச் செய்யும் சுருக்கு

நடாதூரம்மாள் அருளிச்செய்யுஞ் சுருக்கு—அநாதிகாலம் தேவரீருக்கு கநிஷ்டாவர்ணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப் போந்தேன், இன்று முதல் ஆநுகூல்ய வர்த்திக்கக்கடவேன், ப்ராதிகூல்யாசரணம் பண்ணக் கடவேனல்லேன், தேவரீரைப் பெறுகைக்கென் கையிலொரு கைம்முதலில்லை, தேவரீரையே உபாயமாக

ஸமாதானமருளிச் செய்கிறார்—'இங்ஙன்' என்றாரம்பித்து. இங்ஙனிருக்கைக்கு-இப்படியிருக்கைக்கு, அதாவது ஸங்கல்பத்தைச் செய்கிறவனுடையதின்மேல் காரணமாவதற்கும், உபாயாந்தர ஸ்தானத்திலே நிற்பதற்கும் என்று தாத்பர்யம். 'யஜீ' இத்யாதிக்கு பகவானிருக்கிறான் என்று சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்தினாலேயே என்றர்த்தம். ஆக்ஷேபிக்கவொண்ணாது-ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது, ஶாஸ்த்ரத்திற்கு விருத்தமாய யுக்தி உண்டாகாதாகையினால் என்று தாத்பர்யம். இங்கு 'வஸ்து ஸ்வபாவ'மாவது ஸர்வ கார்யங்களுக்கும் பகவான் காரணமாயிருக்கை, (ஆகையினால் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞானத்தின் விகாஸமும் தத்காலத்திய பகவத் ஸங்கல்பத்தினாலேயே உண்டாகவேண்டும் என்று தாத்பர்யம்), உபாயாந்தர ஶூந்யனிடத்தில் அதிக கருணையுடையவனாயிருக்கை. இத்தால் உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் பகவான் நிற்பதும் உபபன்னமாகும் என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஐந்து அங்கங்களோடு கூடினதாயும் மூன்று தசைகளோடு கூடியதுமான ப்ரபத்யாஸமே அனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார்—'ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநத்துக்கு' என்றாரம்பித்து. சுருக்கு-ஸங்க்ரஹம். கநிஷ்டாவர்ணம்-விதி நிஷேத ஶாஸ்த்ரங்களை மீறி நடப்பது. 'இன்று முதல்' இத்யாதியால் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பமும், 'ப்ராதிகூல்ய' இத்யாதியினால் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமும், 'தேவரீரையே' இத்யாதியி

வறுதியிடடேன், தேவர்ரே யுவாயமாகவேணும, ஊநிஷு நிவூருத்தியிலாதல ஐஷுஷூராவ்யிலாத லெனக கினி ஹாமுணடோ—என்று இவவிடததி லா அஙகஙகளின ஸகருந் கூலிஸூவஸுஜூராஷிகள உவாய கர்த்ருவயத்வம வரிகாமாய ஸகூருததாயிரு ககும மேலிவனகோலின வதாகூலிஸுயூரத்ூராஷிக ளோடே போருகிறவிடமும உவாயஷுமாய யாவஷா

ஞல சாாபணயமும, சொலலபபடுகிறது கைமமுதல-மூலதனம, அதாவது காமயோகாதிகளை யனுஷடிபபதறகுக காரணமான ஜஞான ஶகதயாதிகள அறுதியிடடேன - தருடமாக நிஶசயித தேன இததால மஹா விஶவாஸமும, 'உவாயமாகவேணும' எனபதிஞல கீழ அருளிச செயதபடியே உபாயவரணததிறகுள ளடஙகிய கோபதருதவ வரணமும, உபாயவரண ஶபததின ஸவாரஸயததிஞல பராயாஸமும அருளிச செயயபபடடதா கிறது இதில ஸவரூப பல ஸமாபபணஙகள அாததாத ஸித திககினறன 'ஊநிஷு நிவூருத்தி' இதயாதி வாகயததிஞல தான நிாபபரன எனகிற அநுஸநதானம ஸூசிதமாய,அததால இநத ஸாஙக பரபதனம ஒரேதடவை அநுஷடிககபபடவேண டுமெனபது தாதபாயததிஞல தெரிவிககபபடுகிறது ஆநுகூலய வாஜனஙகளில ஸஙகலப பாகாரம அநுஷடிககவேணடியது அஙகமாகையிஞல ஸாஙசமான பரபததி ஸகருத காததவயை எனபது எபபடிப பொருநதும ? தககாலததில ஸஙகலபம மாத திரம அஙகமெனருல 'இனறு முதல' இதயாதி வாசயம நிஷ பரயோஜனமனறோ ? எனகிற ஶஙகைககுககுப பரிஹாாமரு ளிச செயகிருா—'இவவிடததில' எனருரமபிதது 'ஸஂகலூராஷி' எனகிற இடததில 'ஞூஷி' பதம பராதிகூலய வாஜனததைக குறிககிறது உவாயவரிகாமாய - பரபததிககு அஙகமாய, ஸகூருததாயிருககும-ஒரே தடவை செயயவேணடியதாயிருககும மேல - பரபததிககுப பினபு, இவன கோலின - பரபதநி காலத தில இவஞல பராாததிககபபடட 'உவாயஷுமாய' எனப தறகு உபநயனகாலததில 'ஷு ஹூவாயவூஷி' இதயாதிஆசாாயன சொலல, 'வாஷஂ' எனறு பருமமசாரி ஸஙகலபிபபதைபபோல இவவிடததிலும ஸஙகலபம மாததிரம அஙகம, அநுஷடானம

த்ரவிபாரிருக்கும் இவற்றில் **ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும்** அம்மாளருளிச்செய்தபடியே **யாவதாநுகூல்ய** **ஸங்கல்பம்**போலே **ஸங்கல்பரூப**மானாலும் **ஸக்ருத்கர்த்தவ்ய**மென்னுமிடம் **ஸுவ்யக்தம்** 1 '**ஸ்வாபாயேப்யோ நிவ்ருத்தோஸ்மி**' என்கிறபடியே **ஸஹிஸந்திவிராம**மாதல் **ப்ராதிகூல்ய ஸ்வரூப நிவ்ருத்தி**யாதலானாலும் அதில் **ப்ரயமக்ஷண** மஹிமாய மேலுள்ளது **ஸமமா**கக்கடவது இப்படி **விஸ்வாஸ**த்திலும் ப்ராப்தது

பலநும் என்று தாத்பர்யம் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் ப்ரதிகூலமாக நடப்பதில் இவனுக்குள்ள எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல் என்றும், ப்ராதிகூல்ய வர்ஜன ஸங்கல்பமென்றும், ப்ரதிகூலமாக நடப்பதையே விட்டுவிடுதல் என்றும் மூன்றுவிதமானது இதில் ஸங்கல்பமென்கிற பக்ஷத்தில் ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பத்தைப் போலவே இது ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமென்பது ப்ரஸித்தம் எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல் என்கிற பக்ஷத்திலும் ப்ரதிகூலாசரணத்தை விட்டுவிடுவது என்கிற பக்ஷத்திலும் தத்க்ஷணத்தில் பண்ணுவது அங்கமாயும் பிறகு பண்ணுவது அந்த ப்ரபத்தியின் பலமாகவும் ஆகிறபடியினாலே ஸாங்கமான ப்ரபதனம் ஸக்ருத் கர்த்தவ்யமென்பதற்கு விரோதமில்லை என்கிற திருவுள்ளத்தாலே பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார்— 'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து 'அம்மாளருளிச் செய்தபடியே' என்பதினால் ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் என்பதற்கு அதில் ஸங்கல்பம் என்கிற அர்த்தத்திற்கு ப்ரமாணம் தெரிவிக்கப்படுகிறது **ஸ்வாபாயேப்ய:** - ப்ரதிகூலமான அநுஷ்டானங்களிலிருந்து, **நிவ்ருத்த:** - நிவ்ருத்தி அடைந்தவனாக, **அஸ்மி** - ஆகிறேன் **ஸஹிஸந்திவிராம:** - எண்ணத்தை விட்டுவிடுதல் '**நிவ்ருத்த:**' என்பது தனக்கு இதில் எண்ணம் இல்லை என்பதைக் குறிக்கிறது '**ஸ்வரூப நிவ்ருத்தியாதல்**' என்பதற்கு ப்ராதிகூல்யானுஷ்டானத்தை விட்டுவிடுதல் என்றர்த்தம் **ப்ரயமக்ஷணம்** - ப்ரபத்தி அநுஷ்டிக்கும் காலத்தில் முதலாவது க்ஷணம் இவன் இந்த தேஹத்துடன் இருக்குமளவும் இந்த அபிஸந்தி விராமமிருக்கவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் இப்படியே விஸ்வாஸமும் யாவத்பலம் அநுவர்த்திக்கவேண்டும், அதில்

1 ல-த-50-215

ப்ரவ்ருத்திர் பகவச்சேஷா நிவ்ருத்திஸ்த்வந்ருதாத் ஃபலம் ।
ப்ராரப்தஸுக்ருதாத் ஸ்யாத் ஸங்கல்பே வா ப்ரபத்தித: ॥

ஆகையாலிருந்த நாளில் நிரபராதகைங்கர்யத்தையும் ப்ராரப்தஶரீராநந்தரம் மோக்ஷத்தையும் சேர ஃபலமாகக்கோலி ப்ரபத்தி பண்ணுவார்கள் நிபுணா:

ப்ரதமக்ஷணத்திலிருப்பது அங்கமென்பது த்யோதிதம். இப்படி நிஷ்காஷித்த அர்த்தத்தை ஸ்வல்பமாய் அறிவதின் பொருட்டு ஒரு காரிகாரூபமாய் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ப்ரவ்ருத்தி:' என்றாரம்பித்து. இத்தால் உத்தரகாலத்தில் நடக்கும் ஆனுகூல்யாசரணாதிகள் ப்ரபத்தியின் பலமாயிருந்தால் எல்லா ப்ரபன்னர்களுக்கும் அது ஏகரூபமாக இருக்க வேண்டாவோ என்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாகிறது.

ப-ரை] **பகவச்சேஷா** - பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்த கர்மங்களில், **ப்ரவ்ருத்தி:** ப்ரவர்த்திப்பதும், **அந்ருதாத்** - உத்தரவுக்கு விரோதமானவைகளிலிருந்து, **நிவ்ருத்திஸ்து** - நிவர்த்திப்பதும், **ப்ராரப்தஸுக்ருதாத்** - பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிற ஸுக்ருதத்தினாலும், **ஸங்கல்பே வா** - ப்ரபத்தி காலத்தில் ஸங்கல்பிக்கும் பக்ஷத்தில், **ப்ரபத்தித:** - ப்ரபத்தியினாலும், **ஃபலம்** - பலமாக, **ஸ்யாத்** - ஆகும். இத்தால் எல்லா ப்ரபன்னர்களுக்கும் ஓரே மாதிரியாய் அனுகூலாசரணம் உண்டாகாததற்குக் காரணம் ப்ராரப்த ஸுக்ருதத்தின் தாரதம்யம் என்றதாயிற்று. '**ப்ராரப்த**' என்பது இவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பாகத்தைக் குறிக்கிறது.

ஆகையால் - ப்ரபத்திகாலத்தில் ஸங்கல்பமிருந்தால் உத்தர காலத்தில் அனுகூலாசரணாதிகள் ப்ரபத்தியின் பலமாய் வருமாகையினாலே **ப்ராரப்தஶரீராநந்தரம்** - இப்பொழுது அனுபவிக்க ஆரம்பித்திருக்கும் ஶரீரத்திற்குப் பிறகு, **கோலி** - ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு **நிபுணா:** - அல்ப ப்ரபத்தினாலே அதிகப் பலத்தை ஸம்பாதிக்கக் கூடிய ஸாமர்த்தியத்தை உடையவர்கள். இத்தால் இவ்வர்த்தம் தெரியாதவர்கள் உத்தர காலத்தில் வரும் நிரபராத கைங்கர்யத்தையும் பலமாகச் சேர்க்க

அறவே பரமெனறடைககலம வைததன ரனறு நம
பெறவேகருதிபபெருநதகவுறறபிரானடிககீழ [மைப
உறவே யிவனுயிா காககினறவோருயிருணமையை நீ
மறவேலென நம மறை முடிசூடிய மனனவரே 19

துககொணடு பரபததி பணணுவிடிலும இபபடி அனுஷடிககு மவாகள சதுராகள எனபதும, எலலா பரபததிகளிலும இதை சோககவேணடு மெனகிற நிாபபநதமிலலை, அபபடி உததரகாலத தில ஆனுகூலயாதிகள குறைநத மாததிரததிலை மோக்ஷமாகிற பலததில குறைவிலலை எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது

இபபடி ஸாஙக பரபததியை இவனனுஷடிபபது கேவலம வயாஜம, பலததைப பகவான கொடுபபதறகு பரதான காரணம அவனுடைய காருணயமும, ஒழிகக வொழியாத ஸமபநத மும, அதிலும பரதான தமமான காரணம ஆசாாய ஸமபநதம எனகிற அனுஸநதானததுடன நிாபபரனாக இருககத தடடிலலை எனகிற அாததததை ஸகலரும தெரிநது கொளளுவதறகாக ஸவானுஸநதான முகததாலே ஒருபாடடாலஸஙகரஹிததருளு கிறா—'அறவே' எனறாரமபிதது அனறிககே நிரபராத கைஙகாயததையும சோதது பரபததி பணணுகிறவாசள நிபுணாகள எனறு ஈழருளிச செயயபபடடிருபபதிலே 'கவஹெராஹமி காஸிஷி யாசிதூசெகை:' எனகிறபடியே 'நிவேணுரகு ஸாஸ பூணமு மா வாயபூ கருதயம' எனறு ஸ்ரீ ஸாரஸாரததில இவா தமமாலேயே அருளிச செயயபபடடிருககிறபடியே ஆசாாய நிஷடனாகிற மறறொரு நிபுணனையும ஸவானுஸநதான முசத தாலே அருளிச செயகிறாராகவுமாம—'அறவே' எனறாரம பிதது

ப - ரை] நம - நமமுடையவாகளான, மறை முடிசூடிய - வேதாநதஙகளை பிரஸா வஹிததவாசளான, அதாவது அவைகளை பரமாண தமஙகளாக அஙகீகரிததவாகளான, அனறிககே, மறை - வேதாநதில, முடிசூடிய - அபிஷிகதாகளான, மனனவா - ராஜாககளாகிய நம பூாவாசாாயாகள, உறவே - உறவினாலேயே, அதாவது தாஸதவ ஸவாமிதவ ஸமபநதததினாலேயே, இவன - இநத ஜீவாதமாவினுடைய, உயிா - ஸவரூபததை, காககினற - ரக்ஷிககிற, ஓருயிா அதவிதீயமான, அதாவது எலலாவறறிறகும

ஆதமாவான ஸரிய பதியினுடைய, **உணமையை** - உணமையான ஸவபாவததை, **நீ மறவேல** - நீ மறககாதே, **என** - என றுபதேஸிதது, **பரம, அறவே** - அறறுபபோக வேணடிய தறகாக, அதாவது நமமை ரக்ஷிபபதில பரமானது நமககில லாமல போவதறகாக, **இதுககு ‘வைததனா’** எனபதோ டனவயம, **அனறு** - இதறகுமுன காலஙகளில, **நமமை, பெறவே கருதி** - தான அடையவேணடுமெனறு எணணி, **பெருநதகவு** - மஹததான கருபையை, **உறற** - அடைநதவனுன, **பிரான** - உப காரகனுன ஸரிய பதியின, **அடிககீழ** - திருவடிகளின கீழே, **அடைககலம** - ரக்ஷிககததகுநத வஸதுவாக, **வைததனா** - ஸமாட பிததாாகள

‘**அறவே பரம**’ எனபதினுல தனனுடைய நிாபபரதவாநு ஸநதானமும ஆசாாய கடாக்ஷததினு லேறபடடது எனபது சொலலபபடுகிறது அனறிககே உபாயம அநுஷடிகக வேணடிய தாகிய பாமும நமககு இலலாமல போவதறகாக எனறாததமாக வுமாம அபபடியே ‘**ஸாவஸவேஜணமு மாவாயஜ கரு தயம**’ என றருளிச செயதிருபபது இஙகநுஸநதேயம ‘**அனறு**’ எனபது ஸருஷடிகாலம துடஙகி பரபததிகாலம வரையிலான எலலாக காலததையும குறிககிறது ‘**பெறவே கருதி**’ எனபதறகுப பக வான ஸஹஜகாருணயததினுலே கரணகளேபராதிகளைக கொடுக கும பொழுது ‘உலகெலலாம நனகொடுஙக யோகஙணவான’, ‘பொருளொனறிவவுலகா படைககவன’ எனறிவை முதலிய வைகளிறபடியே ஸகல ஜீவாகளும உஜஜீவிகக வேணடுமெனறே பொதுவாக ஸஙகலபிததான, அபபடிச சிலா உஜஜீவியா தொழிநதது அவரவாகளின பூாவ பாமததினுலே எனறு தாத பாயம ‘**பெருநதகவு**’ எனபதறகு அநதககருணை இநத வயாஜம மாததிரததையும எதிா பாாாமல எலலாச சேதனாகளையுமபறறி உணடாகிறது எனறு தாதபாயம இவன செயகிற யாதருசசி காதிஸுகருதஙகளை ஸுகருதஙகளாகக கொளளுவதறகும இநத கருணையே ஆதிகாரணமாகையினுல ‘**பெரும**’ ஸபதம ‘**பிரான**’ எனபதற்கு அநத காருணயம உபகார பாயவஸானமா யிறறு எனறு தாதபாயம ‘**உறவே**’ எனபதறகு ரக்ஷிபபதற குக காரணம இநத ஸமபநதமே எனறு தாதபாயம இதறகு முன நிாதேஸிததபடியே ‘**நம**’ எனறருளிச செயயாமல

இவன்' என்று பொதுவாக அருளிச்செய்த திருப்பதிலே எல்லா ஜீவாத்மாக்களுக்கும் இது பொதுவென்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. உயிர் - சேஷத்வ விசிஷ்ட ஸ்வரூபம். '**காக்கின்ற**' என்பதற்கு சேஷத்வத்திற்கு அனுகுணமான கைங்கர்யமாகிய புருஷார்த்தத்தைக் கொடுத்து அதிசயாதானம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுகிற என்றர்த்தம். '**ஓருயிர்**' என்பதிலே எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாயிருப்பது சொல்லப்படுகிறபடியினாலே ஈச்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் த்யோதிதம். '**மறவேல்**' என்பதிலே இந்தப் பகவானுடைய ஸம்பந்தம் முதலியவைகளின் அனுஸந்தானம் நமக்கு நிர்ப்பரத்வாதிகள் ஸித்திப்பதற்காக எப்பொழுதும் அனுஸந்தேயம் என்பது த்யோதிதம். '**நீ**' என்கிற ஏக வசனத்தினால் இது அஷ்டகர்ணமாய் உபதேசிக்கப்படவேண்டும் என்பது த்யோதிதம். '**நம்**' என்பது '**மன்னவர்**' என்பதோடு அன்வயிக்கிறது. '**மறை முடிசூடிய**' என்பதிலே வேதாந்தங்களை ப்ரமாணதமமாக அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள், கேவலம் யுக்திகளைக்கொண்டு தாய்முலைப்பாலுக்கு விலை கொடுப்பதைப்போலே ப்ரபத்தியென்று பரமான விருத்தங்களாகச் சொல்லுமவர்களைவிட நம்மாசார்யர்களுக்கு வ்யத்யாஸம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் பக்ஷத்தில் பக்தி ப்ரபத்திகளை விதிக்கிற உபநிஷத்துக்கள் அப்ரமாணங்களாகவேண்டி வரும் என்று தாத்பர்யம். வேதத்தில் முடிசூடிய என்கிற யோஜனையில் '**ஸஜஷி யகிவதள ஸஹஸ்ரவெஷீம் த்ரிவஷம்**', என்றும், 'நன்மையால் மிக்க நான்மறையாளர்கள்' என்றும், சொல்லுகிறபடியே, வேதாந்தங்களை நிரூபிப்பதற்காக ஆதிராஜ்யம் பெற்றவர்கள் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் இவர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதே வேதாந்தங்களுக்குத் தாத்பர்யம் என்பது த்யோதிதம். இப்பாட்டில் '**பெருந்தகவுற்ற பிரான்**' என்றும், '**உறவே இவனுயிர் காக்கின்ற**' என்று அருளிச்செய்த திருப்பதிலே இவனை ரக்ஷிப்பதற்குப் பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யமும் ஸம்பந்தமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் முக்யகாரணம் என்பது த்யோதிதமாகிறது. இப்படி இவைகளை அனுஸந்தித்து நாம் நிர்ப்பரராயிருப்பதற்குக் காரணம் ஆசார்ய ஸம்பந்தமென்பது '**நம்மன்னவர் அடைக்கலம் வைத்தனர்**' என்பதிலே த்யோதிதம். பொதுவாக ஸாங்கப்ரபத்தியை நிரூபித்து '**அடைக்கலம் வைத்தனர்**' என்று

யாஜ்ஞா ஸ்யாத் ஸ ஸமாஶ்ரயிக ஸத்தி
த்ரய்யாம் ஸம்ப்ரதிபத்தே
தஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶ்ரிய யதாஹ விபுல
வ்யாபார ஸத்தா நிதி: |
ஹேதுத்வம் ஶ்ரிய ஏவ கர்த்ருத்வ
உபயோஸ்ஸ்வாமி நதேசாச்சுதஸ்
ஸ்வாமி ஸ்வீக்ருத யத்ந ராய ஶரணம்
ஸ்வஸ்த்ய ஸ்வயம் நிர்பர: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரோ ஏகாதஶ:

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸ்ரீராமாநுஜபுரத்திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

சாஸ்த்ர விஷயமுடையில் நிர்மலமான திருப்பதிமேல் பரம்பதி ஸாஸ
ஸ்திரார்த்தத்தில் இதுவே ஸாரதமம் என்பது தோன்றுகிறது
ஆணையாலேயே 'வாழுமாதர் நம் வண்குருவே மன்னிய மாதவத்
தோர்க்கும்' என்றியம்பாமலேயே அடைக்கலப்பத்தில் அரு
ளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியே 'உறவே' என்பதற்கு
பந்துவாகிய பகவானே என்றர்த்தமானால் அப்பொழுது
'ஒருயிர் உண்மையை' என்பதற்கு ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிற
ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஸ்வரூபத்தை என்றும், 'என'
என்பதற்கு என்று ப்ரார்த்தித்து என்றும் அர்த்தம் இது
'வைத்தனர்' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. ஆக இந்த பாசு
ரார்த்தத்தைப் ப்ரயாஸமின்றி கருதலாம் என்றதாயிற்று.

இப்படி ப்ரபத்தியை யதாசக்தி அனுஷ்டித்தவன் நிர்ப்பரனாயிருக்க
வேண்டும் என்பதைக் காரணத்துடன் உபபாதிக்கிறார் —
'யாஜ்ஞ' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] யாஹ - தேரில் நடவிருக்கும் குதிரைகள், ஸூத - தேரோட்டுகிறவன், இவர்களுடைய க்ருபைவதி - ந்யாயத்தையுடைய, அதாவது இவைகளைப்போலிருக்கிற, த்ரய்யந்த - உபநிஷத்துக்களினால், ஸமுபஹ்ருதே - (போக்தா போக்யம், ப்ரேரிதா, என்று) பிரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிற, யதாஹம் - அதனின் ஸ்வபாவங்களுக்குத் தகுந்தபடி, விவிதவ்யாபாரா - அனேகவிதமான வ்யாபாரங்களை, ஸங்க்ரஹிக் - பரம்பரையை உடைத்தாயிருக்கிற, தத்வாநாம் - தத்வங்களின், த்ரயே - மூன்றில், ஹேதுத்வம் - காரணமாயிருக்கை, த்ரிஷு - மூன்றிலும், கர்த்ருத்வம் - கர்த்தாவாக இருக்கை, உபயோ: - (ஜீவாத்மா, பரமாத்மா, ஆகிய) இருவர்களிலும், ஸ்வதந்த்ர-ஸ்வாதீன கர்த்தாவாயிருக்கை, ஏகத்ர - பரமாத்மாவிடத்திலும் (இருக்கின்றன), தஸ்மின் - ஆகையினால், அநுவஸ: - அகிஞ்சனனாகிய, அயம் - இந்த ப்ரபன்னன், ஸ்வாமிஸ்வீக்ருதயத்ஸர: - பகவானால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற எந்த விஷயத்தைப்பற்றிய பாரத்தை உடையவனோ, தத் - அந்த விஷயத்தில், ஸ்வயம் - தான், நிஸ்ப்ருஹ: - பரமில்லாதவன் அதாவது இவன் பராதீன கர்த்தாவாகையினாலும் அவன் ஸ்வாதீன கர்த்தாவாகையினாலும், அவன் இவனால் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட பரத்தை அங்கீகரித்திருப்பதினாலும் பரந்யாஸம் செய்யப்பட்ட விஷயத்தில் இவனொன்றும் செய்யவேண்டியதில்லையென்று தாத்பர்யம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஸாங்க ப்ரபத்தநாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஸ்ரீ: ॥
॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

க்ருதக்ருத்யாதிகாரம்.

[ஸாங்க ப்ரபதந மனுஷ்டித்தவனுடைய க்ருதக்ருத்யத்வமும் க்ருதார்த்தத்வமும்—கத்யவாக்யோதாஹரணம்—தத்தாத்பர்யம் — க்ருதக்ருத்யனுடைய லக்ஷணம்]

ஶக்தே ஸர்வஜ்ஞே ஸஹஜஸுஹ்ருதி ஸ்வீக்ருதபரே
யதைஷ்யம் க்ருத்யம் தத் த்ரிதஶ ஹயஶீர்ஷம் விஷயி ந: ।
நியுக்தஸ்வஸ்திர் வ்யஸன மஹிமோ ஜனுஷா
க்ருதார்தீகர்த்ருத்வம் க்ருபணமபி தேஹ்யம் பதி ந: ।

॥ ஸ்ரீ: ॥
॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி ஆறதிகாரங்கள் அடங்கிய ஏழ்ப்பேடிகையில் அங்கங்களோடும் அதிகாரங்களோடும் கூடியதான ஹிதத்தை நிரூபணம்செய்து, மேல் பலத்தைப் பத்ததிகாரங்கள் அடங்கிய ஒரு பேடிகையினால் நிரூபிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அதில் முதல் ஏழதிகாரங்கள் அடங்கிய அவாந்தர பேடிகையினாலே இந்த தேஹ ஸம்பந்தம் உள்ளவரையில் உண்டாகும் பலத்தையும், மேல் மூன்று அதிகாரங்களடங்கிய மற்றொரு அவாந்தர பேடிகையினாலே தேஹவியோக காலத்திலும், அதற்குப் பிறகும் உண்டாகிற பலத்தையும் நிரூபித்தருளுகிறார் அதில் இந்த அதிகாரத்தில் க்ருதக்ருத்யன் என்று தன்னை அனுஸந்தானம் செய்வதாகிற பலத்தை அருளிச் செய்யப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**ஶக்தே**' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **ஶக்தே** - ஶக்தி யுடையவனும், **ஸர்வஜ்ஞே** - எல்லாம் தெரிந்தவனும், **ஸஹஜஸுஹ்ருதி** - ஸ்வபாவத்திலேயே ஸுஹ்ருத்தாயுமிருக்கிற பகவான், **ஸ்வீக்ருதபரே (ஸதி)** - அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிற நம்முடைய ரக்ஷண பார

கை உடைந்தாயிருக்கும்பொழுது, **யதா** - எந்த ப்ரயோஜனத்திற்காக, அன்றிக்கே எந்த பலவானுக்காக, அதாவது அர்த்தி பண்ணப்படுபவராக, **ந:** - நம்மால், **புந:** - மறுபடியும், **இஹ** இந்த லோகத்தில், **கர்த்தவ்யம்** - செய்யவேண்டியதாவது, **கிஞ்சித்**-ஒன்றும், **ந**-இல்லையோ, **நிரவதிகாநந்த ஜலதௌ** - எல்லை இல்லாத பரிபூர்ணானந்தத்திற்கு ஸமுத்திரமாயிருக்கிற, **தஸ்மிந்** - அந்த மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தில், அன்றிக்கே அந்தப் பரமாவிடத்தில், **ஸ்வ** ஆத்மாவை, **நியுஞ்ஜந:** - எப்பொழுதும் இருக்கும்படி சேர்த்துக்கொண்டவர்களாய், அதாவது மோக்ஷ புருஷார்த்தத்தில் இடைவிடாமல் ஆசையுடையவர்களாய், அன்றிக்கே பகவதனுபவத்தில் தம்மை எப்பொழுதும் உபயோகித்துக்கொண்டிருப்பவர்களாய், **க்ருபணத்வே**-க்ருபணாகாராயிருந்தபோதிலும், அதாவது இதற்குமுன் இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யமாகிற தனத்தை யடையாமலிருந்த போதிலும், **ஐஶ்வர்யபூர்ணா:**-(இப்பொழுது) கைங்கர்யமாகிற தனத்தைப் பெற்றவர்களாய், **க்ருதார்த்தீ க்ருதா:** - க்ருதார்த்தர்களாக (நம்மை) செய்யப்பட்டோம்.

இந்த ஸ்லோகத்தில் '**ஸம்ப்ரதி**' என்பது முதலிய நாலு விசேஷணங்களினால் பகவானுக்கு சக்தி இல்லாமையினாலாவது, நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு மார்க்கத்தை அறியாமையினாலாவது, நம்மிடத்தில் இல்லாத மஹாபராதங்களை பாவித்துக் கொள்ளுவதினாலாவது, நம்மை வஞ்சிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாவது, நம்மால் மற்றொரு கார்யம் செய்யவேண்டியதாயிருந்து அதினாலே தன்னாலொப்புக்கொள்ளப்பட்ட பாரத்தையும் விட்டுவிடுவதினாலாவது ப்ரபத்திக்குப் பலமில்லாமல் போய்விடும், ஆகையினாலே அதைப்பற்றி நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டுமோ என்கிற ஶங்கை விலக்கப்படுகிறது. '**வ்யங் கிஞ்சித்**' என்கிற இடத்தில் '**கிஞ்சித்**' ஶப்தத்தினாலே ப்ரயோஜனாந்தரங்களில் ஆசை இல்லாமையினாலே அதற்கு ஸாதனமான காம்யங்களை செய்யவேண்டியதில்லை, மோக்ஷத்தில் ஆசையிருந்தபோதிலும் அது ப்ரபத்தியினாலே ஏற்பட்டு விடுகிறபடியினாலே அதற்காகவும் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது த்யோதிதம். '**நிரவதி**' இத்யாதியினாலே மோக்ஷத்தில் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்திற்கும்

இவ்வுபாய விசேஷநிஷ்டன ப்ராயச்சித்த கரணா
காருணத்துடங்கித் தானிதுக்குக் கோலின ஸமஸ்தத்தைய
ஸாங்க ப்ரபத்த மனுஷ்டித்தவ பற்றத் தனக்கு கர்த்தவ்யாம்
முடைய க்ருதக்ருத்யத்வமும் ஸத்திலக்ஷ்ய ரிலவாமையா
கருதாாதத்தவமும் லும் கர்த்தவ்யாம்ஸம் ஸக்ருத
நுஷ்டானத்தாலே க்ருதமாகையாலும் ஸ்வதந்த்ரனுய
ஸத்யஸங்கல்பனை ஸர்வேச்வரன் 1 'கரிஷ்யே' என்
றருளிச் செய்கையாலும் தனக்குப் பிறந்த ஸா

இப்பொழுது செய்யப்படும் கைங்கர்யத்திற்கும் வ்யத்யாஸம்
தெரிவிக்கப்படுகிறது ஆக இப்படி க்ருத க்ருத்யன் என்று
தன்னை யனுஸந்தித்துக்கொண்டிருப்பவனது மனத்தில் ஸம்சயாதிகளில்
லாமல் பகவத் கைங்கர்ய ரூபமான நித்ய நைமித்திகாதிகளைச்
செய்வதற்குக் காரணமாகையினால் பலரூபமாகிறது என்றதா
யிற்று

இவனுக்கு ப்ரும்மநாடியில் ப்ரவேசிப்பது முதலிய காரி
யங்களிருக்கையாலும், பலம் விளம்பித்து வருகிறதோ என்
கிற ஸங்கையினால் பயம் முதலியவைகளிருக்கிறபடியினாலும்,
இவனை க்ருத க்ருத்யன் என்னக்கூடுமோ என்ன? அருளிச்
செய்கிறார்—'இவ்வுபாய நிஷ்டன் என்றாரம்பித்து கர்த்த
வ்யாம்ஸத்தில் - செய்யவேண்டிய காரியங்களில் இத்தால்
ப்ரும்மநாடி ப்ரவேசம் முதலிய கார்யாதிகளிருந்தபோதி
லும் அவை ப்ரபத்திக்குப் பலமாய் பச்சாத் கருப்பையினால் நேரி
டக்கூடியவைகளாகையினால் அவைகளில் இவனுக்கு அந்வயம்
இல்லை என்பது தாத்பர்யம் 'க்ருதமாகையினாலும்' என்பதினால்
இதற்குமேல் இவன் ஒன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை என்பது
தாத்பர்யம் 'ஸ்வதந்த்ரனுய' என்பதினால் ப்ரபன்னன் 'கரிஷ்யே'
என்றாலும் அவனுக்கும் மேற்பட்டவனான ஒருவனிடத்திலிருந்து
பயமுண்டாகில் என்செய்வது என்கிற ஸங்கையும், 'ஸத்யஸங்
கல்பனை' என்பதினால் ஒரு தடவை சொன்னதை மறுபடியும்
மஹா ப்ராதங்களைப் பார்த்து நழுவ விட்டுவிட்டால் என்செய்
வது என்கிற ஸங்கையும் பரிஹரிக்கப்பட்டு நிர்ப்பரத்வம் தருடீ

1 கீதை-18 66

ஸாரத்யவேஷனையும் பார்த்து நிர்ப்பரனாய், 1 'மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ' என்கிறபடியே ஸித்தோ பாயத்வேந ஸ்வீக்ருதனான ஸர்வேஶ்வரன் 1 'அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ஸத்யஸங்கல்பன் ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணுகையாலே இப் படி விஶ்வஸநீயனுமாய் ஸமர்த்தனுமாய் உபாயபூத னுமான ஸர்வேஶ்வரனைப் பார்த்து ஸந்நிதியில் நிஸ்ஸம்ஶ யனுமாய், நிர்ப்பயனுமாய், கடையறவிட்ட ஸர்வா பராதங்களையும் காமப்பறவிட்ட உபாயாந்தரங்களை யும் அகிஞ்சனத்வமாக ஸாக்ஷியைப் பெறும்ப போலே தான் பெறப்புகுகிற பரமபுருஷார்த்த த்தையும் பார்த்து ஹ்ருஷ்டசித்தனாய், 2 'ஷெவஷிஹூ

கரிக்கப்படுகிறது. ஸாரத்யவேஷ: - தான் பார்த்தஸாரத்யம் செய்ததை அவன் அங்கீகரித்திருப்பது. ஸ்வீக்ருதனான-வரிக் கப்பட்டவனான, 'விஶ்வஸநீயனுமாய்' என்பதினால் வஞ்சனைக் காக 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று சொல்லியிருப்பனோ என்கிற ஸந்தேஹமும், 'ஸமர்த்தனுமாய்' என்பதினால் அஶக்தியாதிக ளாலே கைவிடுவனோ என்கிற ஶங்கையும், 'உபாயபூதனு மான' என்பதினால் தனக்கொரு கர்த்தவ்யாந்தரமிருந்து அது யதாவத்தாக நிஷ்பன்னமாகாமையினால் பலம் கிடைக்காதோ என்கிற ஶங்கையும் நிராகரிக்கப்பட்டதாகிறது. ஸர்வேஶ்வரனை-ஸா மர்த்யாதிகளையுடைய பகவானை, கடையற-வாஸனையோடுகூட போகும்படி, காமப்பற-பரம்பரையாகச் சேர்ந்ததும் அற்றுப்போம் படி, அதாவது பக்தியோகாதிகளில் ஶக்தி இல்லாமற்போனபோ திலும் அவைகளுக்குச் காரணமான கர்மங்களிலும் ஸம்பந்தமில் லாமல், ஹ்ருஷ்டசித்தனாய் - மேல்வரப்போகிற புருஷார்த்தம் மஹாநந்தரூபமாகையினாலும், அது ப்ரயாஸமில்லாமல் தனக்குக் கிடைக்கப்போகிறபடியினாலும் ஸந்தோஷத்தோடுகூடின மனத்தை யுடையவனாய் இப்படியாகிலும் நித்யநைமித்திகக்கர்மங்கள் அவஶ் யம் அனுஷ்டேயமாகையினால் இவனுக்குப் பரம் ஒன்றுமில்லை என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? அவைகளில் அக்னீந்த்ராதி ஶப

1 கீதை -81-66 2 பாத - 11-5-41

தாத்ருணாம் விதூணாம் ந கிஞ்கரோ நாயம்ருணீ ச ராஜந்| ஸர்வாத்மநா யஶ்ஶரணம் ஶரண்யம் நாராயணம் லோகருஹம் ப்ரபந்ந:|| ' எனகிற ஶ்லோகத்தினபடியே **ப்ரஜாவதி வஶ்யவதி** யென்றுறபோலே பேரிட்டுக் கொண்டிருக்கிற **ஸஜாதீய**ரான **க்ஷேத்ரஜ்ஞ**ரைப் பற்ற வேரோ **ரவஸர**ங்களிலே கைக்கூலிபோலே சில **வுபாயி**களடியாக வெழுதா மறையிலே யேறி

தங்கள் படிக்கப்பட்டிருப்பதினால் இதர தேவதைகளின் ஸம்பந்தமும் நேருகிறதே? ஒவ்வொரு மனுஷ்யனுக்கும் அவ்வவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மூன்றுவிதமான கடன்களைக் கொடுக்கவேண்டிய பரமிருப்பதினாலும், இவன் நிரபராத் இதயாதி எப்படிப் பொருந்தும் என்னில்? அவைகளுக்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்-'**தேவர்ஷி-**' என்றாரம்பித்து **ராஜந்!**, **தேவ-**தேவதைகளுக்கும், **ருஷி-**ரிஷிகளுக்கும்,**பூதாத்-**பூதங்கள் என்று சொல்லப்படுகிற ஆப்தமாகர்களுக்கும், **ந்ருணாம்** - மனிதர்களுக்கும், **ஸ்வயம்** - இந்த ப்ரபன்னன், **ந கிம்கர:** - கிங்கரனல்லன், **ருணீ ச** - கடனாளியாகவும், **ந** அல்ல, **ய:** - எவன், **ஶரண்யம்**-ஶரணமாரவடையவேண்டியவனுகிய, **லோகருஹம்**-லோகங்களுக்குச் குருவாகிய, **நாராயணம்** — நாராயணனை, **ஸர்வாத்மநா** - எல்லா விதத்திலும், **ஶரணம்** - ஶரணமாக, **ப்ரபந்ந:** - அடைந்தானோ ' **ப்ரஜாவதி** ' என்பதினால் இந்த ப்ரஜைகளுக்கு அவன் யஜமானனாகையினாலே அவனிடத்தில் தாஸ்யம் செய்யவேண்டாவோ எனகிற ஶங்கை ஸூசிதம் இப்படியே ' **வஶ்யவதி** ' எனகிற இடத்திலும், அதாவது (**வஶவ: பாஶிநா:** வஶ்யவ:)' இத்யாதிகளிற்படியே (**வஶ்ய**) என்பது ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறபடியினாலே என்று தாத்பர்யம் ஓரோர**வஸர**ங்களிலே-சில ப்ரகரணங்களிலே,**கைக்கூலி போலே**-கையில் கூலியை வாங்கிக்கொண்டு வேலைசெய்கிறவனைப் போலே **உபாயி**கள் பராமரணயம் முதலிய வாணங்கள் ' **எழுதா மறை** ' என்பதினால் நித்ய,நவ அபௌருஷேயத்வாதிகள் ஸூசிதம் ஒரு புருஷனால் கருதரீமமாகச் சோதது எழுதப்படாத என்றாத்தம் அனாதிக்கே எழுதகில

டுக் கிடக்கிற வடிமைத் தீட்டும் முதல் மாளாதே பொலிசையிட்டுப் போருகிற தனிசுத் தீட்டும் கிழித்த வஞ்சகையாலே ஸம்வஹோயஜ்ஞாதிகளான நித்யநைமித்திகங்களி லவர்கள் போர் சொல்லும்போது 1 'யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாசநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மானம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே ||' இத்யாதிகளில் மஹர்ஷிகளறுதி யிட்டபடியே ராஜஸேவகர் ராஜாவுக்குச் சட்டை மேலே மாலையையும் மாஸணத்தையு மிட்டாலுஞ் சட்டையில் துவக்கற்று ராஜாவின் ஸ்ரீதியேஹ்யோஜமாகத் தெளிந் திருக்குமாப்போலவும், யஜ்ஞாஹாராயாதி

லாத புஸ்தகத்தில அடிமைச் சீட்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சாதிகதியாகவுமாம அடிமைத்தீட்டு - நான அடிமை செய்கிறேன என்றெழுதிக் கொடுத்திருக்கும் சீட்டு முதல மாளாதே முதலாயிருக்கிற தொகைக்குக் குறைவுவராமல் பொலிசையிட்டு வட்டிக்குக் கொடுத்தது, தனிசுத்தீட்டு சட்டனபத்திரம இது கீழ உதாஹரித்த வசனத்தில ' ஸகிம்கரஃ ஸாயம் ஸீணீ ' என்கிற பதங்களின விவரங்கள யே - எவாகள, பித்ரூந - பிதருக்களையும, தேவாந-தேவதைகளையும், ஸஹுதாசநாந - அக்னிகளோடு கூடிய, ப்ராஹ்மணாந - பராமமணாகளையும, யஜந்தி - யஜனும செயகிறாகளோ, அதாவது அவாகளின பெயாகளைச சொலலிக்கொண்டு யஜனும செயகிறாகளோ, இபபடிச சொலலாவிடில மேலபாதியோடு விரோதிக்கும என்று தாதபாயம, தே-அவாகள, ஸர்வபூதாந்தராத்மானம - எலலா பராணிகளுக்கும அநதாயாமியா யிருக்கிற, விஷ்ணுமேவ - விஷ்ணுவையேகுறித்து, யஜந்தி யஜனும செயகிறாகள இவவாததிறகு லௌகிக தருஷடாநததைை உதாஹரிககருஞகிறா—' ராஜா ' எனறாரமபித்து துவககறறு - உத்தேஸயதவம, ஆராதயதவம முதலிய ஸமபநதமிலலாமல 'யஜ்ஞாஹாராயாதிகளிலும' எனபதறகு யஜனததில உபயோகிககிற ஹவிஸஸுககளின ஸாராமஸததைைப பகவானே அங்கீ

1 பார-மோ 355-24

களிலும், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யத்திலும், 1 'ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமிநி:' என்கிற ஸூத்ரத்திலுஞ் சொல்லுகிறபடியே தேவர்கள் விக்ரஹங்களென்கிற சடைகளோடு வந்து அவ்வோ ஸ்தலங்கள் வ்யவஸ்தித வைஷம்யங்களாலே பூர்வன பக்கலிலே

கரிக்கிறன என்று பதினாறாஞ் அத்யாயத்திலே, அதாவது பாரதத்தில், சாந்திபர்வத்தில், 349-வது அத்யாயத்தில் என்றாத்தம் 'ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்யத்திலும்' என்பதினால் ப்ரும்மா பகவானைக் குறித்து அச்வமேதயாகம் செய்யும் பொழுது ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைக் கொள்ளாமல் அந்த மந்த்ரங்களினால் சொல்லப்படும் தேவதைகளை யடையாமல் பகவானால் அங்கீகரிக்கப்பட, தேவதைகள் ப்ரும்மாவை எங்கள் பெயரைச் சொல்லி ஹோமம் செய்த ஹவிர்ப்பாகங்கள் எங்களுக்கு ஏன் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்கும்பொழுது, ப்ரும்மா 'நயஷ்டவ்யா ஏவா யஜ்ஞபாகாதிக்ஷவி தேவதா:। அந்யேநா விஷ்ணுனாராயணம் தஸ்ய ஹவிர்பாக:' என்று தன்னுடைய ஸமஸாரத்தைத் தாண்டவேண்டுமென்னு மாசையுடைய மற்றப் பரமைகாந்திகளினாலும் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்களில் ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் யோக்யதையுடையவர்களல்ல, என்னால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைப் பகவானே அங்கீகரிக்கிறான் என்று ஸமாதானம் சொல்லியிருப்பது தெரிகின்றது. இப்படி தேவதாந்தரங்களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவானே உத்தேச்யனென்று நிரூபித்து அதனைத் தெரிந்திருப்பவர்கள் மேலிலே யேற்படுத்தியிருப்பார்கள், ஆகையினால் பகவானை மேலில் ஆராதிப்பவர்கள் என்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச் செய்கிறார்—'ஸாக்ஷாத்' என்றாரம்பித்து (அக்னி முதலிய பதங்கள்) ஸாக்ஷாதவி-மேலில் பகவானைச் சொன்னாலும், அவிரோதம் - விரோதமில்லையென்று, ஜைமிநி:- ஜைமினி என்கிற ருஷி (நிரூபிக்கிறார்) 'அவ்யவஸ்தித வைஷம்யங்களாலே' என்பதற்கு அக்னி, இந்த்ர, முதலிய பதங்களினை பாகங்களின் பதங்களில் சொல்லப்படுகிற உபாஸ்ய ஸ்தானத்திற்கு அர்ஹதா சொன்னதாவது, முதலிய அர்த்தங்களும் பர

1 உ-அ-1-2-9

நாராயணாதி மந்த்ரங்கள் போலே நிற்கிற நிலையை யுங்கண்டு அவற்றினுடைய வ்யாகரணாதிகளில் ப்ரஸித்த ஜீவவாசிகளான ஸோமயாஜிகளுக்குப்போலே தன் வாசகத்வங் குலையாதே நிற்கிறபடியை நிரூபித்து, தன் வர்ணாஶ்ரம நிமித்த ஸ்தாநாத்யதிகாரத் துக்கு அநுரூபமாக வடிமைகொள்ள ஸங்கல்பித்திருக் கிற ஶாஸிதாவான ஶேஷியினுடைய ஶாஸ்த்ர வேத்யா ஜ்ஞாநுஜ்ஞா பரிவாஹரூப கைங்கர்யஸ்வத தாலே ப்ரத்யக்ஷ விதித ஸர்வேஶ்வராபிப்ராயரான

ஸானிடத்திலேயே பூர்ணமாக இருப்பதினாலே என்றர்த்தம். 'நிற்கிற நிலையை' என்பதோடு சேர்ந்த பகவானையே சொல்லுகிற தாக என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும். '**ப்ரஸித்தஜீவவாசிகளா ன**' இத்யாதிக்கு அர்த்தம் கேவலம் நாராயணாதி பதங்களைக் கொண்டு பகவானை ஆராதிக்கிறபடியினாலே அவர்களுக்கு ஸோமயாஜித்வம் ஸித்திக்கிறதுபோலே என்று தாத்பர்யம். இதனால் **நாராயண**' முதலிய பகவந் நாமங்களை மாத்திரம் கொண்டு நேரில் பகவானை ஆராதிக்கிற ஸமேத ஜீவ வாஸிகளுக்கு அந்த பதங்களின் விசேஷணங்களாக இதர வஸ்துக் களைச் சொல்லுகிற நாமபதம் சேர்ந்திருந்த போதிலும் எப்படிக் குறைவில்லையோ அப்படியே இவர்களுக்கும் பகவானுக்கு விசேஷணங்களாகிய தேவதைகளைச் சொல்லுகிற அக்னீந்த்ராதி பதங்களைச் சொன்னபோதிலும் பரமைகாந்தித் வம் குறையாது என்று தாத்பர்யம். **குலையாதே** - நசிக்காதே. **வர்ணம்** - ப்ராஹ்மண்யம் முதலியது, **ஆஶ்ரமம்** - ப்ரஹ்மசர் யம் முதலியது, **நிமித்தம்**-புத்திரோத்பத்தி முதலியது, **ஸ்தாநம்**- வைஷ்ணவனாயிருக்கை முதலியது, **அநுரூபமாக** – இவை களுக்குத் தக்கபடி. **ஶாஸ்த்ரவேத்ய** - ஶாஸ்திரத்தைக் கொண் டறியவேண்டியதான, **ப்ரத்யக்ஷவிதித** - ப்ரத்யக்ஷத்தினா லறியப்பட்ட, **ஸர்வேஶ்வராபிப்ராயரான** - பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவர்களான, அதாவது ஸர்வஜ்ஞத்வம் பெற்றவர்களாகையாலே முக்தர்கள் பகவானுடைய அபிப்ரா யத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகவே அறிகிறார்கள்

ஸாக்ஷாத்தைப்போலே 'கிம்சித்கர' னாய்க்கொண்டு ஸாக்ஷாத்காரரூப உபாய ஸமித்தியாலே க்ருதக்ருத்யனென்றும ஸாரூப்ய ஸமித்தியாலே க்ருதார்த்தனென்றும ஸாஸ்த்ரங்களாலும் த்ருஷ்டாந்தங்களாலும் கொண்டாடப்பட-

கத்யவாக்யோதாஹரணம்

டிருக்கும். இவனுடைய இந்த க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநத்தை 1 'அதஸ்த்வம் தவ தத்த்வதோ மஜ்ஜ்ஞாந தர்ஸந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஸய ஸ்ஸு-

கத்ய தாத்பர்யம்

கமாஸ்வ' என்று ஸரணாகதி கத்யத்திலே நிகமித்தருளினார். இதுக்குக் கருத்து—

த்தைக் கொண்டு பலப்ராப்தியை அறிகிறான் என்று தாத்பர்யம். 'கிம்சித்' இத்யாதிரூப பகவானுக்கு கிஞ்சித்காரம் செய்யும் விஷயத்தில் முக்தருக்கு ஸமானம் என்று தாத்பர்யம். ஸாரூப்ய ஸமித்தியாலே - கைங்கர்ய ப்ராப்தியைப் பெற்றிருப்பதாலே, 'ஸாஸ்த்ரங்களாலும்' என்பதற்கு 'ஸித்தாய நகாரீந்நாம யஜ்ஞாநாம் ப்ராவஸரோதகு: । நசைவா பொக ரோதெவ ஸவெயுர உதீஸிக: ॥ (ஸமித் முதலியவைகளைக் கொண்டு செய்கிற யஜ்ஞங்களுக்கு பசவதித்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணமாகிற யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் எல்லா யஜ்ஞத்தைச் செய்தவன் என்று சொல்லப்பட்டான்)' என்றிவை முதலியவைகளாலும் என்றர்த்தம். த்ருஷ்டாந்தங்களாலும் அந்த ஸாஸ்த்ரத்தில் நிஷ்டையையுடைய பூர்வாசார்யர்களாலும் 'ஜயந்தோ ஷ்ரீயா' இத்யாதிப்படியே 'கொண்டாடப்பட்டிருக்கும்' என்று தாத்பர்யம். இந்த க்ருதக்ருத்யத்வாநுஸந்தாநம் என்பதற்கும் இது அவஸ்யம் அநுஸந்தேயம் என்பதற்கும் ப்ரமாணம் காட்டியருளுகிறார் —'இவனுடைய' என்றாரம்பித்து. அத: - ஆகையினால், த்வம் - நீ, தத்த்வ - உண்மையாக, தத்த்வத: - உண்மையாக, மஜ்ஜ்ஞாந - என்னை அறிவது, தர்ஸந - பார்ப்பது, ப்ராப்திஷு - அடைவது, இவைகளில், நிஸ்ஸம்ஸய: - ஸந்தேஹமில்லாதவனாய், ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸ்வ - இரு 'நிகமித்தருளினார்' என்பதற்கு பலபாவங்களை அருளிச் செய்யுமிடத்தில் இந்த க்ருதக்ருத்யனுடைய ஸந்தாநத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டியருளினார் என்று

1 ஸுக.

அநாதிகால மாஜ்ஞாதிலங்கநமடியாக வுண்டான ஸாப ராதத்வத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு ஸ்வ ஸர ஹ்ருதீசேக்ஷயான ஸம்பந்தரூபமடியாக வுண் டான ஸ்வாபாவிக கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அயோத்வாரணாநுத்வாரணத்தாலே ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்தா நம் பிறந்த பின்பு ஸரண்ய ஹ்ருஸாதநங்களி லிதுக்கு மேலொன்றில்லாமையாலே நிக்ரஹ ஹேதுக்களை யெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்தவடியவர் தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ள வல்ல ஸர்வசேஷியான ஸ்ரிய:பதி தன் பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று

தாத்பர்யம் இவ்விடத்தில் ஆஸ்திகனாயிருப்பவனுக்கு ஸாஸ்தி ரார்த்தத்தில் ஸம்ஸயம் உண்டாகாதாகையினாலே 'நிஸ்ஸம்ஸய:' என்று ஸம்ஸயத்தை நிக்ஷேபிப்பது நிஷ்ப்ரயோஜன மாகையினால் இதன் தாத்பர்யத்தை அருளிச் செய்கிறார்— 'இதுக்கு' என்றாரம்பித்து 'ஸ்வஸர ஹ்ருதீசேக்ஷயான' என்பதற்கு பகவானுடைய ஸஹஜ காருண்யம் நம்மை ரக்ஷிப்ப தற்கு ஸமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது, யாத்ருச்சிக ஸுக்ரு த பரிபாககாலம் வந்தவாறே நம்மை விஷயீகரித்தது என்று தாத்பர்யம் விஷயீகாரத்தாலே - அவர்கள் அங்கீகரித்ததி னாலே அயோத்வாரணாநுத்வாரணத்தாலே - ஆசார்யன் தத்வ மந்த்ரார்த்தத்தை உபதேசிக்க அதைப் பகவத் ஸந்நிதியில் அநுவாதம் செய்துகொண்டு ப்ரார்த்தித்தபடியினாலே. தீர்ந்த - தன்னையே உபாயமாக நிஸ்சயித்து ஆஸ்ரயித்த, அடியவர் - தா ஸர்களை, திருத்தி பாபங்களை யெல்லாம் போக்குவதினாலே பரி சுத்தர்களாக்கி, பணிகொள்ளவல்ல - (அவர்களைக் கொண்டு) கைங்கர்யங்களை அங்கீகரிக்க ஸக்தியுடையவனை தன்பேறாக - தன் ப்ரயோஜனமாக, தேறி - விஸ்வாஸத்தையடைந்து 'நிர்ப் ரனாயிரு' என்பதற்கு இங்கு ஸம்ஸய நிவ்ருத்தியைச் சொன் னது அங்க காரியமான மஹாவிஸ்வாஸத்தைச் சொல்லி அதனு டன் சேர்க்கான நிர்ப்பரத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம் இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் பகவானுடைய வாக்யமாக

தேறி நிஸ்தரணுயிரு—வெனகை இது 'ஸாஸ்த்ரவத்' எனகிற ஸாஸ்த்ர வாக்யத்திலும் தீர்ந்தபொருள்

க்ருதக்ருத்யனுடைய லக்ஷணம்

இவனுக்கு ஆவஸ்த்திக்கு முனபுறற ஸாதகமயிகாரத்திலேசொருகையாலேமுனபு ஸாதகத்திலனுதி லயிகாரி யலலாமையாலே 'காரணாஹாவாஸ் காயபூராஹாவ:' எனகிற ந்யாயததாலே உவாய நிவ்ருத்தி யுணடாகாது உவாயஸ்வீகாரம பணணிணுகத தனனை நினைததிருநத பினபு ஸாணௌராக்தியிலே நெகிழ்சசியுடையனு ஸாதகததாநுகில 'காயபூராஹாவாஸ் ஸாஙக்ஷூஹாவ:' எனகிற ந்யாயததாலே வஙிணெபூரவாய

அருளிச செயததறகு மூலததை யருளிச செயகிருா—'இது' எனறுபமபிததது தீர்ந்த பொருள்-நிஷ்காஷிககபபடட அாததம இதில 'ஸாஸ்த்ரவத்' எனறு பொதுவாகத துசசததை நிஷேதித்திருபபதினுல பாபததிசகு முனபும ஸோசம கூடாது எனறு தோனறுசிறபடியினுல அகிஞசனனுபவோரததை யுடையவன பரபததியில அதிகாரி எனபதும விரோதியாதோ? எனன வருளிச செயகிருா—'இவனுக்கு' எனறுபாபிததது இவனுக்கு 'ஸாஸ்த்ரவத்' எனபதினுலேயே இநதுருமுன ஸோபிததிருநதாலு மனறேறபடுகிறபடியினுல ஸோபிததவனை அதிகாரி எனறு தாதபாயம காரணாஹாவாஸ் - காரணம இலலாமையினுல, காயபூராஹாவ: - காாயமுமிலலை, அதாவது இவவிடததில இவனுக்கு பரபததியில அதிகாரமிலலாமையினுல பரபததி பூாணமாகவிலலை எனறு தாதபாயம நிவ்ருத்தி - பலநதைதக கொடுககக கூடிய பூாததி ஸ்வீகாரம் - அனுஷடானம நெகிழசசி - ஸநதேஹம, அலலது அவநமபிககை 'தனனை நினைததிருநதபினபு' இதயாதிககு இவனுக்கு மஹா விஸவாஸமிலலாமையாலே உபாயம ஸரியாக அனுஷடிககபபடவிலலை எனறு தாதபாயம காயபூராஹாவாஸ் - காாயமுணடாகாமையினுல, ஸாஙக்ஷூஹாவ: - ஸாலலாச காரணமுமிருநதிலலை (எனறு தெரிநது கொளளபபடுகிறது) வஙிணெபூரவாய னலலாமையாலே-பூாணமான அனுஷடிககபபடட உபாயததையுடையவனலலாமையால, அதாவது பரபததிக

னலலாமையாலே ஸஹ்ருபவாயவ்ருத்தி ஸாபேக்ஷ மாயக கொணடு விஜம்விககு மெனறறியலாம முனபு ப்ரஸக்த ஸோகனுயப பினபு 'ஶரண:' எனறு ப்ரதி ஷெயிககிறபடியே வீதஸோகனனவன க்ருதக்ருதய னெனறறியலாம

மனனவா விண்ணவா வாஜே
ரிறையொனறும வான கருததோா
அனனவா வேளவி யனைதது
முடிததன ரனபுடையாாக
கெனன வரந தர வெனறு
நமமததிகிரித திருமால
முனனம வருநதி யடைககலங
கொணட நம முககியரே 20

குப பிறகு ஸோகம பிறநததாகில விஸ்வமஸ்யதவாபிலலை, விஸ்வம ஸ்பதவமிலலாமையினால அநறககுககாாணமான மஹாவிஸ்வாஸம இலலை எனறு ஊஹிககபபடுகிறபடியினாலே மஹா விஸ்வாஸ மாகிற அங்கம குறைநதபடியினால உபாயம பூர்ணமாகவிலலை எனறு நாதபாயம நெகிழசசி யுடையானுயு ஸோகிததானுகில' எனபதினால வயாதி முதலிய மறறககாரணஙகளினால உணடாகிய ஸோகம பூர்ணோபாயனலலாமைககுக காாணமிலலை எ ன ப து தமோதிதம 'உவாயவ்ருத்தி' யாவது மஹா விஸ்வாஸம பூர்ணமாக உணடாவது அது உணடாகுமவரையில பலம நாம திககும, இதகால முன பணணிய பரபததி நிஷ்பலமாகாது எனபது கமோதிதம ப்ரஸக்தஸோகனுயு - ஸோகநதை உடையவனுப, ப்ரதிஷெயிககிறபடியே - மறுககிறவிதமாக, வீதஸோகன - துககமிலலாதவன

இபபடி இவவுபாய நிஷ்டன எலலோராலும ஸ்துத்ய ஸ்துதி பம செயயபபடுவான எனறருளிச செயது அபபடி ஸ்துத்ய ஸ்திரம செயயும பரகாரததை ஒரு பாடடாலே ஸஙகரஹிக்கிறரு ஆகி ஜா— மனனவா ' எனறாரமபிதது

ப - ரை] அன்புடையாராகத் - தன்னிடத்தில் விஶ்வாஸமுடைய வர்களுக்கு, என்ன வரந்தர - எந்தவரத்தை நாம் தரக்கடவோம், என்று-என்று தருப்தி யடையாதவனை, அதாவது அவர்களின் அனுபாநிபாயந்தமாக மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தும் ஒன்றும் செய்யாதவனைப்போல இன்னும் எதைக்கொடுப்போம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே இந்த தேஹத்துடன் இருக்கும்பொழுது மஹிமைகளையும், கருத்தகருதயதவாறுஸந்தானம், நைராயம், முதலியவைகளையும் கொடுத்து இன்னும் எதைச் செய்வோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனை என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், இங்கு 'உன் னடியார்க்கு என்செய்வனென்றே இருத்தி' இத்யாதி அனுஸந்தேயம், நம - நம்முடைய ஸ்வாமியான, அத்திகிரித் திருமால - ஹஸ்திகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரிய:பதியான பகவான், 'நம' என்பதினால் பரதமாய ப்ராதத்யனறே மாதாபிதாக்கள் இவரை ஸம்பந்திசக்கு அமைத்துக்கொண்டுபோய திருவடித் தொழுது பிறகையில் நம இராமானுஜ வஸித்தாந்தத்தை வளர்க் கக்கடவீர் என்று விஶேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி அருளிப்பாடிட்ட வருத்தாந்தம் அனுஸந்திக்கப்பட்டதாகிறது, முன்னம்-முன்பே, ஜாயமான க்ஷணயிலேயே என்றபடி, வருந்தி - பர்யாஸப்பட்டு, அதாவது நம்மை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று காரண களேபர ப்ரதானம் முதலான ப்ரயாஸ பாயந்தமாக ப்ரயாஸப் பட்டு, அடைக்கலம் கொண்ட - ரக்ஷ்யவஸ்துவாக அங்கீகரித்த, நம்முக்கியா - நமக்கு அஸாதாரண ஸ்வாமிகளான பரதா னாசன், மன்னவர் - ராஜாக்கள், விண்ணவர் - தேவதைகள், வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, இறை - ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ் வரன், ஒன்றும் - எப்பொழுதும் வஸிக்கிற, வான் - பரமபதத் தில், கருத்தோர் - ஆசையுடையவர்கள், அன்னவர்-ஹம்ஸத்தைப் போன்றவர், வேள்வி யனைத்தும் - யஜ்ஞங்களெல்லாவற்றையும், முடித்தனர் - செய்து முடித்தவர்கள்

'அன்பு' என்பது மஹா விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி அத் துடன் ப்ரபத்தி செய்தவர்களைக் குறிக்கிறது அன்றிக்கே 'பத்துடையடியவர்க்கு எளியவன்' என்கிறபடியே ஆசையைமாத் திரம் குறிக்கிறதாகவுமாம் கேவலம் ஆசையை மாத்திரமுடை

யர்களுக்கு அனுக்ரஹத்தைச் செய்பவன் பக்தியுடையவர்க ளுக்கு அனுக்ரஹிப்பான் என்பது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தமல்லவா? இப்படி இருக்கைக்குக் காரணம் பிராட்டியினிடத்தில் ப்ரீதியுடையவனாயிருக்கை என்பது 'திருமால்' என்பதினாலே த்யோதிதம். அதாவது 'வௌஶ்யஞ் க்ஷேமதிம் வாஸம் வடிம்வா ஸ்வெஸ்வதீ டும்ஜெஹிர்ஸ்ரம் வஸதெ விதீயஞ்। ஸ்வெவெ ந கிம் விதிரா ஹிதம் க்ருதத்ருயாம்வ ! க்வ ஜஜெவ ஸய்ப கொர்யக்ஷாா ஸ்வா:!' என்னும்படி நிற்கிற பிராட்டியுடன் ஸேர்த்தியாலே இவனும் அன்புடையார்க்கு என்னவராகா என்றிருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம். 'நம்' என்பதற்கு இப்படி மஹா விஶ்வா ஸத்துடன் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் 'நாமஹஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ந:' என்கிறபடியே நமக்கு யஜமானர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'முக்கியர்' என்பதற்கு கௌணோபாய நிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலும் 'நாஹஞ்ஜீ ஶரணஸ்ய கஸ்யசித் ஹி தீர்தேஶ்' இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்தோத்ரம் செய்யத்தகுந்தவர்களில் இவர்களே ப்ரதானர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'ஏ' காரத்தினாலே இதரர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களல்ல என்பது த்யோதிதம். 'மன்னவர்' என்பதற்கு 'ஆத்மவா ஸவெஸ் ஸக்தா:', 'எம்மை யாளும் பரமரே' என்கிறபடி நம்மை ஆளக்கூடியவர்கள் என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே தேவர்ஷி பித்ருக்களுக்குப் பாரதந்த்ரர்களல்லவென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். விண்ணவர் - தேவதைகள், அதாவது நமக்கு ஆராத்யர்கள் என்று தாத்பர்யம். இவ்விடத்தில் 'மம கொழுந்தலர் தாமங்களே' என்பது விவக்ஷிதம். 'வானோரிறை' இத்யாதிக்கு இவர்களே முமுக்ஷுக்களில் முக்யமானவர்கள் என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே பகவான் இவர்கள் திருவுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் வஸிக்கும்படியானவர்கள் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம். 'ஶ்ரீம் ப்ருதிவ் வஸுந்தரா ஷட்வ்யாப்தம் தயிதா தே தஷ்டம் ஶ்ரீந:' இத்யாதிகளிற்படியே பகவான் இவர்களுடைய திருவுள்ளத்திலேயே எப்பொழுதும் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான் என்று தாத்பர்யம். 'வானோரிறையென்னும்' என்று பாடாந்தரம். அப்பொழுது இவர்களை பகவான் என்று 'பெ ப்ராஹ்மணா ஸ்வேஸ்ஸம்ஸாரம் ந்ருப' என்கிற இடத்தில் போலே ஸ்துதித்திருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். விண்ணவர் - ஸாதாரண தேவ

ஸம்ப⁴வதி ஸாரஸ பாரம் மக்³நம்
ஸாத்⁴யஸாத⁴நம் க்ருதம்
பரிஶித ஸர்வப்ராதே⁴ய க்ருத்யம்
ப்ரஹீண உத்க்ருத்யவச் |
ப⁴வதி ச ப⁴வார்ப்ரவ்ருத்தி:
பஶ்சம் க்ருதே நியதக்ருதா
பாரிஹ விஷ்ணோராஜ்ஞா ஸேதா⁴
ஸேவ்யே த⁴நாவாப்தே ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்³ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
க்ருதக்ருத்யாதி⁴காரஸ்த்ரயோத³ஶ:

|| ஸ்ரீமதே நிக³மாந்த மஹாதே³ஶிகாய நம: ||

சீராளப்புறந் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

கைகள், வானோர் - நித்யஸூரிகள், இறை - காணிக்கை, என - என்று சொல்லும்படி, வான கருதுவோர் - முமுக்ஷுக்கள், அதாவது ஸாதாரண தேவதைகளும் நித்யஸூரிகளும் உபஹாரம் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கும்படியானவர்கள் என்று தாத்பர்யம். 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்குக் காணிக்கை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்' என்றுள்ள ஸ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் விவக்ஷிதம். ஸாதாரண தேவதைகளுக்கு இவர்கள் பாகவதர்களாயிருக்கை மேன்மை என்று மாத்திரமல்ல அவர்களுக்கு ஆராத்யர்களாகவுமாவார்கள் என்று திருவுள்ளம். 'அன்னவர்' என்பதினால் பரிஸுத்தர்களாயிருக்கையாவது, ஸாராஸாரவிவேகமுடையவர்களாயிருப்பதாவது விவக்ஷிதம்.

இவன் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்து முடித்தவனாகையினால் ப்ரபத்திக்குப் பின்பு செய்கிற நித்ய நைமித்திக காம்யங்களெல்லாம் பகவானுடைய ஆஜ்ஞையை பரிபால

னம செயவதாகிய கைஙகாயமாகிறது என்று பரபனனனுடைய கருததகருதயபதயையும, நிதய நைமிததிகஙகளை அவஸயம செயய வேணடுமெனபதையும அருளிச செயதுகொணடு நிகமனம செயதருளுகிறா—'ஸமவத்' எனறுாமபிதது

ப-ரை] வாஸம் - ஸமஸாரததின அகரனையை, அதாவது அகககரையாகிற பரமபததததை யெனறபடி, மஙகும - அடைவதறகாக, ஸமயத் - பசவானுகிய, ஹரௌ - நாராயண னிடததில, ஸாஙகஸம் - பரஙயாஸம, க்ருதம்-செயயபபட்டது,'ஸமவத்'எனபதினுல ஜஞானஸகதயாதி ாலயாண குணங களா நிறைநதவனுயும, கெடட குணஙகள ஒனறு மிலலாதவனுயு மிருககிறுன எனபது விவக்ஷிதம இததால அநத மோக்ஷ பலத திறகாக ஒனறும செயயவேணடியதிலலை எனபது தயோதிதம 'வாஸம்' எனபதினுல சடவலலியில வஸபபடுததவேணடியவை களை வகுததுச சொலலியிருககிற ஸருதியிலிருககிற 'வாஸம்' எனகிற பதமும, அதின வழியாக அநத ஸருதியும ஸமுபப பிககபபடுகிறது அதாவது அவவிடததில வஸபபடுததவேணடிய வஸதுககளில இதுககுமேலே இலலை எனறு சொலலபபடுகிற பகவானை வஸபபடுததுவதறகு இதைத தவிர வேறு உபாய மிலலை எனறு 'தஸ்ய வஸீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ' எனறு ஸ்ரீ பாஷயகாராினுல அருளிச செயயபபடட ஸரணா கதி செயயபபடடது ஆகையினுல வேறொருவனை வஸீகரிகக வேணடியதுமிலலை, அவனை வஸீகரிகக கூடியதும இதைவிட வேறிலலை எனறு தாதபாயம வரிஷ்ட-அலபமான, ஸ்வ- ஸ்வகஙகளின,ப்ராப்த்-அடைவதறகாக, க்ருத்யம்-செயயவேண காயம, அதாவது ஐஸவாய கைவலயாதிகளுககாகச செயய வேணடிய உபாயானுஷடானம, ஸக்ருத்வச் - நிஷிததமான காயததைகபோல, ப்ரஹீணம்-விடபபடடது, இததால இதற காகவும ஒனறும செயயவேணடியதிலலை எனபதும ஏறபடடது, வஙவ-ப்ரஜ்ஞிः - தேஹததின ஸதிதியும, அதாவது அதின ரக்ஷணமும, வஙவ-ம்-முன ஜனமததில, க்ருதெக்ஷः-செயயப படட புணய பாபகாமஙகளினுல , நியதக்ஷா - ஏறபடுததப படடிருககிற ஸ்வகதுககஙகளின வரிசைகளை யுடையதாக

ஸவதி - உணடாகிறது இததால இதறகாகவும ஒனறும தான செயயவேணடியதிலலை எனபதேறபடுகிறது (ஆகையினால) **வா** - பரபததி செயத பிறகு, **இஹ** - இநத ஸமஸாரததில, **வா்ஷேயஃ** பணடிதாகளினால, அதாவது பரபனனாகளினால, **விஹோஃ** - பகவானுடைய, **ஆஜ்ஞாவேஸ்தாஃ** - ஆஜஞையாகிற எலலை, **கைங்காா்யே** - பரிபாலனம செயயபபடுகிறது இததால அவனுடைய ஆஜஞையைப பரிபாலனம செயவதறகாக மாததிரம நிததிய நைமிததிகாதிகளைச செயகிறாகள எனபது தயோதிதம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம

ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால

செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில

கருதகருதயாதிகாரம

முறறிறறு

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரம்.

[ஸ்வரூபநிஷ்டை — உபாய நிஷ்டை — புருஷார்த்த நிஷ்டை — இந்நிஷ்டைகளின் பலம்]

ஸ்வாத்மோபாயாபவர்க்கேஷ்வவிததநிவிஷ்ட ஸ்திரசேதா:
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம் ஸம்ஹத ஸமவஸரா ப்ரவணதாம்|
ஆப்திர்யஸ்யாத்ர ப்ராமவதி விநீத: ஸமயிதம்
ஶரீராத் ப்ராக்ஷ்வேராத் ஶமசமஹத்ஸ்த்ரீ நிவஸாது||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இப்படிக் கீழதிகாரத்தில் க்ருதக்ருத்யனென்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகுமோ, இந்த தேஹத்துடன் இருக்கிற வரையிலும் அபசாரங்களைப் பரிபவாதிகள் பண்ணும்பொழுது விசாரங்களும், இதர ப்ரயோஜனங்கள் கிடைக்காவிடில் து:க்கம் முதலியவைகளும் உண்டாகிறபடியினால், என்னில்? அவைகளை நிவ்ருத்தி செய்வதற்குக் காரணங்களாகிய நிஷ்டைகளையும் அவைகளைத் தனக்குண்டென்று என்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய லக்ஷணங்களையும் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**ஸ்வாத்மோபாய**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **ஸ்வாத்ம**-தேஹத்தைவிட வேறுபட்டதாயிருக்கிற தன் ஸ்வரூபம், **உபாய**-ப்ரபத்தி, **அபவர்க்க**-மோக்ஷம், இவைகளில், **அவிதத**-பொய்யில்லாமல், **நிவிஷ்ட**-வைக்கப்பட்டிருக்கிற, அதாவது உள்ளபடியான, **ஸ்திர**-உறுதியான, அதாவது யுக்திகளினால் கலக்கமுடியாததான, **சேத:**-புத்தியையுடையவனுக்கு, **ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானம்**-தன்னுடைய கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூபாதிகளில் ஸ்திரமான ஜ்ஞானமிருப்பதற்கு அடையாளங்களாகிய அபராதம் நேர்ந்தபோதிலும் விகாரமில்லாமை முதலியது, அன்றிகே

விகாரம் முதலிய அடையாளங்களாலே தன்னுடைய நிஷ்டை களை ஊஹித்தறிந்து கொள்ளுவதாகவுமாம், **உபலப்ஸ்யஸே**-ஸமீ பத்தில் கிடைக்கப்போகிற, அதாவது இந்த தேஹாவஸானத் தில் புருஷார்த்தம் நிஶ்சயமாய்க் கிடைக்குமாகையினாலே '**உபலப் ஸ்யஸே**' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, அன்றிக்கே 'அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' இத்யாதிகளிற்போலே மோ க்ஷம் கையிலிப்பொழுதே கிடைத்தபோதிலும் என்றர்த்தமாக வுமாம், **அபவர்காத்** - மோக்ஷத்தைக்காட்டிலும், **ஸுமஹத்** - மிகவும் போக்யமானது, இத்தால் இப்படி ஸ்திரமான புத்தி இல்லாதவர்களுக்கு பரிபவம் முதலியவைகளில் மனதின் விகாராதிகள் ஸம்பவித்தபோதிலும் இவைகளை யுடையவனுக்கு தன்னுடைய நிஷ்டைக்கு விரோதியாகையினாலே அவைகள் உண் டாகாது என்றும், இந்த ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானத்தைப் பல பேருபண் பேடிகையில் நிரூபித்திருப்பதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப் பட்டதாகிறது, **ஆதிஷு** - முதலில், **யஸ்ய**-எந்த ஸ்வநிஷ்டாபி ஜ்ஞானத்தினுடைய, **ஆயதிஷு** - பரபாவத்திலே, **விநீதா:** - நிரூபிக்கப்பட்டவன, அதாவது இது நமக்கு ஸ்வரூபவிருத்தம் என்கிற ஜ்ஞானத்தை உண்டாக்கி லஜ்ஜை முதலியவைகளினாலே விகாரம் முதலியவைகள் உண்டாகாமல் திருத்தப்பட்டவன் என்று தாத்பர்யம், '**ஸகலா**' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது **ஸகலா** - இந்த ப்ரபன்னனை எல்லாத்தும், **மஹீயாம்ஸ** - ஆழமா னதும், **து³ஷ்ப்ரராது** - நினைக்க முடியாததும், **மஹாஜஹத:** ஆகாஶத்தைக்காட்டிலும் பெரியதுக்குமாகிய, **உபேக்ஷணீயாது**- தோஷங்களின் குமாரரை, **ஸம்யக்தா** - மறைப்பதற்கு, **ஸுஹவதி** - ஶக்தியுடையவனாகிறான்

'**மஹீயாது**' என்பதினாலே இதற்கு விஷயங்கள் ஸம்பாதிக்க முடியாதென்பதும், '**து³ஷ்ப்ரராது**' என்பதினாலே அப்படி ஸம் பாதித்தாலும் அவைகள் போதாது என்பதும், '**மஹாஜஹத:**' என்பதினாலே ஸ்வவொரவரோ இப்படிக்கு ஸாவதிதானந்தங்களுக் கும் காரணமாகுமென்பதும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது இவ்விடத் தில் 'காரோஷிவெண களஞெய! து³ஷ்டொரணர்நவெனுநவ', த்ருஷ்ணாவதிரமரயெயம் து³ஷ்ட்ராரா கெநவ ட்டுயஹுகெ! யாஉ லுவிக்ஷ்ஷிவெ: வஹ்ராவெணெரவ வநவெகெ!!' இத்யாதி அநுஸந்தேயம்

இப்படித் தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்று தானறியும்படி யெங்ஙனே யென்னில் — பராலே பரிப

ஸ்வரூபநிஷ்டை. வாதிக ளுண்டாமபோது தன

ஷைவாதிகளைப்பற்ற பரிபவகர் சொல்லுகிற குற்றங்கள் தன ஸ்வரூபத்தில் தட்டாதபடி கண்டு விஷாதாதிக ளற்றிருக்கையும், 1 'ஸர்வான் வாடவா யஃ பாவம் ஸர்வஜ ஈயிறஹ்தி' என்கிறபடியே பரிபவாதிகளாலே தன பாபத்தை வாங்கிக் கொள்ளுகிற மதிகேடரைப்பற்ற 2 'ஸவெவ ராணி ஜூதாநி த்வஷம் கூவுஹ்தி உ து கூ 8 | மொரவ்ராதஹொதிஜெஹெத வ்ராஜாரீதி உரீஷி

இப்படி-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களிலே திருமந்திரத்தில ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தம ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் க்ரமத்தை யனுஸரித்துமுதலிலஸ்வரூப நிஷ்டையினையுடையாளங் களையருளிச்செய்கிறா—'பராலே' என்றாரம்பித்து பரிபவம்-அவமானம், பரிபவகா - அவமானம செய்யுமவர 'குற்றங்க' ள் ா வன குரூபியாயிருக்கை, ஆபிஜாத்யாதிக ளில்லாமலிருக்கை, முதலியவை தட்டாதபடி - ஸம்பந்தப படாம லிருக்கும்படியான ப்ரகாரத்தை. விஷாதம் - துக்கம், ஆதி - அதைப் பரிஹரிப்பது ஸர்வான் வாடவா - நிந்திக்கப்படு கிறவனுடைய, பாவம் யஃ - பாபம் எதுவோ, (அது) ஸர்வ ஜ்ஞம் - நிந்திக்கிறவனை, ஈயிறஹ்தி - அடைகிறது மதிகேடர் - புத்தி இல்லாதவர்கள் ஸவெவராணி - ஒன்றோடொன்று த்வேஷத்தை யுடையவைகளான, ஜூதாநி - ப்ராணிகள், த்வஷம் - தன்னிடத்தில த்வேஷத்தை, கூவுஹ்தி உசு - செய்கிறதேயானால், இதனால தன்னிடத்திலாவது வேறு ப்ராணிகளிடத்திலாவது த்வேஷம் செய்தால் க்ருபை செய்ய வேண்டுமென்பதும், இரண்டையும் ஸமமாகப் பார்க்கவேண்டு மென்பதும் தோதிதம் அன்றிக்கே 'ஸவெவராணி' என்பதினால தன்னிடத்தில த்வேஷமும், 'த்வஷ' என்பதினால அதின் காரியமான நிந்தை முதலியவைகளும் சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம், தத: - பிறகு, உரீஷிணா - புத்திமானால், அதிஜெர

ணா ||', 1 ஆத்மத்ருஹம் அமர்யாதம் மூடம் உஜ்ஜித ஸத்பதம் | ஸாந்த்ராநுகம்பேத நரகார்ச்சிஷ்மதிந்தநம் ||' என்கிறபடியே கரைபுரண்ட க்ருபையும், 2 'அமர்யாத: க்ஷுத்ர:' என்கிற ஶ்லோகத்தாலும், 3 'வாடினேன் வாடி' முதலான ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களாலும் தனக்கு நைஸர்க்யமாக ப்ரகாஶித்த தோஷங்களை வசீவாதாதிகளாலே மறவாதபடி பண்ணினார்களென்கிற உபகாரஸ்ம்ருதியும், ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்வாபாவிகமான ஸம்பந்தத்தையும்

ஹேத-அதிர அஜ்ஞானத்தினால், வ்யாப்தாநி-(இவைகள்)வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, 'அஹோ' என்பது துக்கத்தைக் காண்பிக்கிறது, ஜகந்தி-எல்லா, ஶோச்யாநி-துக்கப்படத் தக்கவைகள், ஆத்மத்ருஹம் - தனக்குத் துரோஹம் செய்து கொள்ளுகிறவனையும், அதாவது அயலாருடைய பாபத்தையும் தான் வாங்கிக் கொள்ளுகிறபடியினால் அநர்த்தத்தைத்தேடிக் கொள்ளுகிறவனையும், அமர்யாதம்-ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட மர்யாதையை அதிக்ரமித்தவனையும், உஜ்ஜிதஸத்பதம் - விடப்பட்டிருக்கிற நல்ல மார்க்கத்தை யுடையவனையும், மூடம்-ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை யறியாதவனையும், நரக - நரகமாகிற, அர்ச்சிஷ்மத் நெருப்புக்கு, இந்தநம்-விறகாகவும் இருக்கிற மனிதனை, ஸாந்த்ரம்-மிகவும், அநுகம்பேத-கருணைபண்ணக் கடவன் 'ஶோச்யாநி' என்பது அயலாரின் துக்கத்தைப் பொறுக்காதிருக்கையாகிற தயையைச் சொல்லுகிறது என்கிற தாத்பர்யத்தினால் 'கரைபுரண்ட க்ருபையும்' என்றருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது அமர்யாத:, க்ஷுத்ர: - நீசன் தனக்கு-பரமனுடைய ஸ்வநிஷ்டைகளை தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஸந்நிதியிலிருக்கிறவனுக்கு வசீவாதம் - நிந்தை 'மறவாதபடி' இதயாதினால் 'வஶ்யாதி வரோஷ தோஷா நஸந்தேராவி ஜந: ஸந்தாவி நைவ ஹாணாரது| விபரீதமிதம் ஸமஸ்து மஹிமோமோஹாம் ஜநதேஶ்யஷி:!' என்கிறபடியே அஜ்ஞானிகளாலே தன்னுடைய தோஷங்களைத் தான் மறக்க அவைகளை ஜ்ஞாபகப்படுத்தினபடியினால் மன்றிந்தும் இந்த ஸ்வதோஷங்களைத் தன்னுடைய காப்பண்ணியத்தை

1 2 ஆள-ஸ்தோ-62 3 பெ-தி-1-1-1

க்ஷேத்ரஜ்ஞரெல்லாரும் ஸ்வதந்த்ரராய் நிற்கிற நிலையையும் பார்த்து நமக்கும் நம்மளவில் ஸர்வேச்வரன் பண்ணுகிற வேதாந்தருக்குமுள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யமாக வினைப்புமிவ்விளையாட்டுடையனான ஸத்தஞ் சேஷ்டியாலே ஹ்ருஷ்டராயவர்கள் ஸர்வஸாக்ஷிகள் பண்ணுகிறார்களென்று அவர்கள் பக்கல் நிர்விகாரத்வத்தையும், ஹாரஸ்ய வாக்விசேஷத்து சிகையறுகிறதென்கிற ஸங்கோசமும் நடையாடிற்றாகில் ஹ்ருஷ்ட ஸ்லோகங்களிலே சோதிதமானபடியே ஸவிசேஷ லக்ஷண்யத்தையும், ஸ்வஹிதோத்தாரகமுமுக்ஷுகளுக்கு யோக்யமான ஜ்ஞானத்தையும், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமான

மறவாமைக்கு அவஸ்யம் அநுஸந்தேயங்கள் எல்லாரும் - தாமும் தன்னை நிந்திப்பவர்களும் நம்மளவில் - நம் விஷயத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யமாக' என்பதினால் பரனுக்கு வைஷம்யமில்லை என்பது தாத்பர்யம் இன்புறும் - ஆநந்தத்தையடையும்படி, இவ்விளையாட்டுடையன- இப்படிப்பட்ட லீலையையுடையவன் ஹ்ருஷ்டராய - (அவர்கள் கர்மங்களுக்குத் தக்கபடி ப்ரவர்த்தியால்) நியமிக்கப்பட்டவர்களாய 'ஸாக்ஷி' - நம அப்படி அவர்கள் செய்யும் பரிபவங்களுக்கு ப்ரதான விஷயமாயிருப்பதும் தன்னுடைய காமானுகூலமாக ஸர்வரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்கிற அநுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது நிர்விகாரத்வத்தை- கோபம் முதலியவை இல்லாமல் சிகையறுகிறது- ஒன்றில் வெட்டப்படுகிறது, அதாவது அதில் சில அம்சங்கள் கழிந்துவிடுகிறது என்று தாத்பர்யம் நடையாடிற்றாகில் - இருந்ததாகில், 'நடையாடிற்றாகில்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் ஸர்வதா இப்படிப்பட்ட விகாரமில்லாமை முதலியவைகளெல்லாமில்லையேயாகிலும் இவைகளில் ஏகதேசமாவது சிற்சில ஸமயங்களில் உண்டானாலும் போதுமென்பது அபிப்ராயம் இப்படி விகாரங்களில்லாமைக்குக் காரணமாகிய ஆகாரங்களுடன் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார்— ஹ்ருஷ்ட என்றாரம்பித்து திருமந்த்ரத்தில் என்று சோதித்துக்கொள்ளவும் இவை இரண்டும் ப்ரணவத்தில் மகாரத்தினால் சொல்லப்படுகிறது ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமான - எல

வாக்யவ்ருத்தத்தையும், ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்வதந்த்ர சேஷி ஸாக்ஷி நியோமமாம்படி யதாஶாஸ்த்ரசேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களையும், 1 ‘யத்ஹிதம் மம தேவேச’ இத்யாதிகளிற்படியே பராதீநஹிதஸ்திதியையுமுடைய தன் ஸ்வரூபத்திலே நிவேசியுண்டென்றறியலாம். ஸர்வே-

உபாயநிஷ்டை

ஶ்வரனை யொழியத் தானும் பிறருந் தனக்குத் தஞ்சமன்றென்கிற ஸாக்ஷியும், ஆப்ரஹ்மவ்யக்தமான பயஹேதுக்களைக் கண்டாலும் 2 ‘ப்ராயேணாக்ருதக்ருத்யா: ஸ்யாத் க்ருத்யா ஜநே ஜநா: | க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே க்ருத்யாம்

லாபாசாரத்தாலுமுண்டாகிய, இதாமஸ்ஸாந்தத்தின் ஆத்மா ஸாக்ஷி நியோமமாம்படி தானிட்டபடி உபயோகிக்கும் சொல்லும்படி இது இந்த இரண்டு பதங்களினாலும் நிரூபிக்கப்பட்ட ஆத்மா. தேவேச - ஓ! தேவதேவனே, மம - எனக்கு, யத் - எது, ஹிதம் நலமாயோ (அதைப் எனக்கு ஆஜ்ஞாபியும்) பராதீநஹிதஸ்திதியை - தனக்கு ஹிதம் அவனுடைய அதீனத்திலேயே கிடைக்கவேண்டிய ஸ்திதியையுடைய இது ஸமஸ்தார்த்தம் ‘அறியலாம்’ என்பதற்கு அதிக வைலக்ஷண்யத்தையுடைய ஸ்வரூபத்தின் நிஷ்டையிருந்தால் மிகச் சொல்லிய விஷயம் முதலிய ஸம்பந்தம் உண்டாகாதாகையினாலே விசாரமற்றிருக்கை முதலிய காரியங்களைக்கொண்டு அதற்குக் காரணமான அதிக வைலக்ஷண்யாதிசயத்துடன் கூடிய ஸ்வரூப நிஷ்டை உண்டென்று ஊஹித்துக் கொள்ளலாம் என்று தாத்பர்யம். இப்படியே மேலும் கண்டு சொல்வது உபாயநிஷ்டையின் அடையாளங்களை அருளிச்செய்கிறார்— ‘ஸர்வேச்வரனை’ என்றுபாயித்தது தஞ்சம் - ரக்ஷகர்கள் ஆப்ரஹ்மவ்யக்தமான - பரமவரையிலான இந்த பயத்திற்கு விசேஷணம். பயஹேதுக்கள் - இப்படிப்பட்ட பயங்களுக்குக் காரணமான ஸாபராதித்வ ஜநா: ஜனங்கள், ப்ராயேண - அனேகமாக, ஸுக்ருதக்ருத்யாஸ் -

---

1 ஜிதந்தா-1-18. 2 இ-ஸு-7-38.

ப்ரிய ஜீவிதாதிபி ||’ என்கிறபடியே இசம்பரீசாநக்ஷணம் எனப்பட்டபுகுகிறோமென்கிற கரைதலற ஹர்ஷதாவஸ்தையாலே ப்ரதீக்ஷயிருக்கையும், 1 ‘கஜம் வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வாபி வராநநா | நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதா ||’ என்றும், 2 ‘அஸந்தேஶாத்து ராமஸ்ய தபஸஶ்சாநுபாலநாத் | ந த்வாம் குர்மி தஶக்ரீவ பஸ்ம பஸ்மார்ஹ தே

செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடிக்காமையினாலே, ம்ருத்யோ: - மரணத்திலிருந்து, உத்விஜதே - பயப்படுகிறது, க்ருதக்ருத்யா: - செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்து முடித்தவர்கள், ம்ருத்யும் - மரணத்தை, ப்ரியம் - இஷ்டனான, அதிதிமிவ - விருந்தாளியைப்போலே, ப்ரதீக்ஷந்தே - எதிர்பார்க்கிறார்கள் எனப்பட்ட புகுகிறோம் - என்ன துக்கத்தை யனுபவிக்கப்போகிறோம், கரைதல - அதிசமான துக்கம் ஹர்ஷதாவஸ்தையாலே - இஷ்டபலம் ஸமீபத்தில் கிடைக்கப் போகிறபடியினாலே மேலே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற சேஷ்டையும், தன்னுடைய ப்ரயத்தனமில்லாமலிருக்கை, பலத்தில் அவன் கையையே எதிர்பார்த்திருக்கை, இவை மூன்றையும் பிராட்டி நடத்திக் காட்டியிருக்கிறாளென்பதற்காக முறையே ப்ரமாணங்களை உதாஹரிக்கிறார்— ‘கஜம் வா’ என்றாரம்பித்து கஜம் வா - யானையையாவது, ஸிம்ஹம் வா - ஸிம்ஹத்தையாவது, வ்யாக்ரம் வா - புலியையாவது, வீக்ஷ்ய - பார்த்து, வராநநா - சிறந்த அழகான முகத்தையுடைய ஸீதை, ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, பாஹூ - கைகளை, ஸம்ஶ்ரிதா - அடைந்தவளாய்க் கொண்டு, இது ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணம், அடைந்தவளாயிருந்ததினாலே, ஸந்த்ராஸம் - பயத்தை, நாஹாரயதி - அடைகிறதில்லை, ராமஸ்ய - ராமனுடைய, அஸந்தேஶாத் - உத்தரவு இல்லாமையினாலும், தபஸ: - பாதிவ்ரத்யமாகிற தபஸ்ஸினுடைய, அநுபாலநாத் - காப்பாற்றுவதினாலும், பஸ்மார்ஹ - பஸ்மமாகச்செய்வதற்கு யோக்யனான, தஶக்ரீவ -

1 ராமா-அயோ-60-20. 2 ராமா-ஸுந்-22-20.

ஜவா ||' என்றும், 1 'ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந꞉ | மாம் நயேத்யதி காகுத்ஸ்த꞉ தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ||' என்றும் பிராட்டி நடத்திக்காட்டின ரக்ஷகத்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலுள்ள தேற்றமும், தான் ஸந்ந்யாஸம் பண்ணின விஷயத்தில் ஸ்வயத்நமற்றிருக்கையும், அதில் நிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியு மவன் கையதே யென்றிருக்கையு முண்டாயிற்றாகில் தான் கோலின ஸங்கல்பத்துக்கும் ஸாதநமாகவற்றாய், ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸர்வப்ரகாரத்திலே விஹிதமாய், அதில் ஸர்வவர்ணத்தி லநுஷ்டேயமாய், திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவத்திலும் விவக்ஷிதமான வுபாயத்திலே தனக்கு நிஷ்டையுண்டென்றறியலாம். 2 'உத்பத்திஸ்திதி நாஶாநாம் ஸ்திதௌ விஜ்ஞாநகாரணம் |

புருஷார்த்த நிஷ்டை யதோத்பத்தியதா நாஶ꞉ ஸ்திதி ஸம்ஸ்பர்ஶவிவக்ஷதி ||', 3 'அவேக்ஷமாணோ ஶ்ரீ꞉ ...

ஓ! ராவணா, ஶரை꞉ - உன்னை ஸஹ - பஸ்மமாக, லங்காம் செய்யவில்லை பரபலார்தந꞉ - ஶத்ருக்களின் சேனைகளை நாஶம் செய்யும் ஸ்வபாவமுடைய, காகுத்ஸ்த꞉-ககுத்ஸ்தவம் ஶத்தில் பிறந்தவராகிய ஸ்ரீராமன், லங்காம் - லங்கையை, ஶரை꞉ - பாணங்களினால், ஸங்குலாம் - நிறைந்ததாக, க்ருத்வா - செய்து, மாம் - என்னை, நயேத்யதி - அழைத்துக் கொண்டு போவாரேயானால், தத் - அது, தஸ்ய - அந்த ஸ்ரீ ராமனுக்கு, ஸத்ருஶம் - அனுரூபமாக, பவேத் - ஆகும். ரக்ஷகத்வஸ்வாதந்த்ர்யம் - ரக்ஷகனை அடைந்திருக்கை, தேற்றம் - தைர்யம், அவன் கையதே - அவன் கையில் இருக்கிறது. ஸாதநமாகவற்றாய் - உபாயமாகக் கூடியதாய சில யோஜனைகளில் நேரில் ஆத்மமானாலும் மற்ற யோஜனைகளில் தாத்பர்ய விஷயமாயிருக்கிறபடியினாலே பொதுவாக 'விவக்ஷிதமான' என்னும் பதம் புருஷார்த்த நிஷ்டையை நிரூபித்தருளுகிறார்—'உத்பத்தி' என்றாரம்பித்து உத்பத்தி-உண்டாவது,

---

1 ராமா-ஸு-39-30 .2 3 பார ஶா 339-13.

ஜாவதிஷ்டதி | க்ரீத்வா க்ருதார்த்தஸூத்ராஷ்டோ ந்யாஸ ஆஸ்ராஸ்ய உபதிஷ்டதி ||' என்கிறபடியே. ஆஸ்ரயணீய விசேஷாபேக்ஷமாக வீக்ஷணம் செய்யும் சேஷயாதாத்ம்ய ஜ்ஞானமுடைய ..... லறறு, தான கரைந்தாலும் 1 'உத்தமஸ்ய வாக்காதம் விரஹஸ்ய ஸாதனம் | அடஸ்ய உஹீம் க்ருஸ்வஸ்யம் நாத்த ஜாவதிஷ்டதே ||', 2 'யச்சிக்ருஷத் யேதே ஜ்ஞானகே வைபவம் ஜலிஸெவஷிதம் | அநேந்ரஹ்யாந்ருஷிஸ்யதி ஸவ்ராம் விஹயா ஸாஹம் ||' என்கிறபடியே ஸம்ஸ்தாரண் ......

ஷ்ஷிதி - நீடித்திருப்பது, நாம நாமம், ... உணக்கு, ஷ்ஷிதள - ஸந்நிதிவிசேஷத்தில், விஜா - ...... என்கிற நாராணத்தினை (உடையது), உத்திக்யதா ...... (எப்படி வருகிறதோ), நாமக்யதா நாமம் (......), ஷ்ஷிதி-ஸந்நிதியும், தஸ்ய-(அதுபோல), ஹவிஷ்ய்ரிதி- ...... சிறந்து அவெஷ்டாதம் - ...... ஸ்ரீகம்- உடகாரந்தொண்டிருக்கிற, கம்விச் ......, ஸ்ரீ - ......, உபதிஷ்டதி - அடைகிறது, அநந்யை - வேறொன்றில், க்ரீத்வா ...... யதத்தைச் செய்கிறவன், க்ருதார்த்த - ......, அநந ஸூத்ரா - ஜடாசரியார் செய்தனும், ... ஸூத்ரா - அவரவர்கள் செய்கிற ......, ஆஸ்ரம்யம் - ஆஹாரத்தையும், நாயிஷக்தி - ......, ஆகாசம் - ஆகாசத்தைப்போல, உத்தமஸ்ய - ......போதிலும், ஸாதனம் - ......, விரஹஸ்ய - ...... வேறிக்கப்போகிறும், க்ருஸ்வஸ்யம் - ......, உஹீம - ......, அடஸ்ய - ஸஞ்சரிக்கப்போகிறும், அநத்தம் - ...... கொடுத்து வைப்பது, ஜாவதிஷ்டதே - ......உடையவரிலும், ஜ்ஞானகே - இருக்கின்றதில், யச்சிக்ருஷத் எதாவது, வைபவே - இருக்கின்றதோ, ஜலிஸ - ......லாம், ஜலிஸெவஷிதம் - எண்ணமுடையவனாயினும், அநந்யை - ......னைத் தவிர மற்றவன், அநந்ய - வேறொருவனையும், விஹயதி - எண்ணுகிறான், அஹம் நான், ஸவ்ராம் - ......

யல்லதொன்றும் நடவாதென்று ப்ரதிஷ்டாநம் பண்ணி, 1 ‘அப்ரயத்நாகதாஸ் ஸேவ்யா க்ருஹஸ்தைர் விஷயாஸ் ஸதா | ப்ரயத்நேநாபி கர்த்தவ்ய: ஸ்வதர்ம இதி மே மதி: ||’, 2 ‘நாஹாரம் சிந்தயேத் ப்ராஜ்ஞோ தர்மமேவாநுசிந்தயேத் | ஆஹாரோ ஹி மநுஷ்யாணாம் ஜந்மநா ஸஹ ஜாயதே ||’ என்று பாரதாதிகளிலும், 3 ‘ஸந்நிபதிதம் தர்ம்யமுபபோகம் யத்ருச்சயா | ப்ரத்யாசக்ஷே ந சாபேக்ஷே காமயே ஸுதுர்லபம் ||’ என்று அஜகரவ்ருத்தத்திலும் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்த விஷயமல்லாத விஷயங்கள் தானொரு விரகு செய்யாதிருக்க ஸம்பத் ஸம்ருத்தத்தாலே தானே வரக்கண்டு ப்ராரப்த கர்ம மூலமான தனிசு தீருகிறதென்று விலக்காதே யாத்ருச்சிகத்தை

படி, விசயாமி - செய்கிறேன், க்ருஹஸ்தை: - க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில் இருக்கிறவர்களினால், அப்ரயத்நாகதா: - தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமலிருக்கும்பொழுது கிடைத்தவைகளான, விஷயா: - சப்தம் முதலிய விஷயங்கள், ஸதா - எப்பொழுதும், ஸேவ்யா: - அடையத்தக்கவைகள், ஸ்வதர்ம: - தன்னுடைய வர்ணாச்ரம தர்மம், ப்ரயத்நேநாபி - ப்ரயத்தனப்பட்டாவது, கர்த்தவ்ய: - செய்யத்தக்கது, இதி - என்று, மே மதி: - என்னுடைய புத்தி, ப்ராஜ்ஞ: - புத்திமான், ஆஹாரம் - ஆஹாரத்தை, ந சிந்தயேத் - நினைக்கக்கூடாது, தர்மமேவ - தர்மத்தையே, அநுசிந்தயேத் - சிந்திக்கவேண்டும், ஹி - எந்தக் காரணத்தினால், ஆஹார: - ஆஹாரமானது, மநுஷ்யாணாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு, ஜந்மநா ஸஹ - ஜன்மத்துடனேகூட, ஜாயதே - உண்டாகிறதோ, யத்ருச்சயா - யாத்ருச்சிகமாக, அதாவது தான் ப்ரயத்தனம் செய்யாமல், ஸந்நிபதிதம் - வந்திருக்கிற, தர்ம்யம் - தர்மத்திற்கு ஒத்திருக்கிற, உபபோகம் - அநுபவிக்கத்தக்க விஷயத்தை, ந ப்ரத்யாசக்ஷே - தள்ளமாட்டேன், ஸுதுர்லபம் - மிகவும் கிடைக்க அரிதான, காமம் -

1 பார-சா-301-35 2 3 பார-சா-177-24

யும,இபபடி கஉ-்விமெஷாயீ டமாக வருகிற ஆராயூா ஐா ஓாஹாஓாஹஙகளில 1 'தயொரைகதரொ ராமி ய-ுஷெ்ு-ந உசவஸஸெசக்| ந ஸ ுவம் ஆராவு ஸஂஹ்ு ஷெஷ்ு ஸிஷ ுவஂ ஆராவு ஸஂஜமொசு ॥' என்றும, 2 'உளதெனறிுமாவாா' என்றுஞ சொலலுகிற படியே ஹஷ-ுமொாகஙகளறறு ஹுாவிவா-ந ூாவெ மான வாஉஆராவு மெஜ்ய-ுதஇிலே ர ு வி ॥ ம, வெூா க்ுததிலும ஸ்ரீ மெவெகுண மஆ்ாஷிகளிலும் 'க்ஷா' 'க்ஷா' எனறு வாய புலறறப பணணுகிற ஆராவீயில ஙவரையும நடையாடிறருகில திருஉஐந் தில ாராயணஸவூததில வதுாஷி-ுயாலும, அயநநில வதுாஷீ-ு-நஸஹுாகளாலும, வாஉவொக ததில 'கஹஂ கா ஸவ-ுவாவெஹொ் ரொக்ஷயிஷ்ாஷி' என்கிற வாக்கியதாலும கடலைகையிடடுக காடடுமாடடோமே

இநத வஸதுவை, ஹா நாமவெலை - அநுஸரிபபதிலஙலை, அநா வது ஆசைபபடமாடடேன ஆராவுாஞமா-மேவ ா! ாப் ாா ஜ னஙகள தயொஃ - அநத ஸுாகதுஙகஙகளுகருமா குறு கிய, ராமிஃ - வகுபபு, ஹா நம - இநத ாகளிசனா, உவ ஸஹெஷ்ி - வநதடைநதேதயானல, ஸுவம்-ஸ ாநாநா, ஆராவு - அடைநது, நஸஂஹு்ஷெஷ்ுஷ - அதிக ஸங்கநா ஷபபடககூடாது, ஷுஃவஂ ஆராவு - நுகநமநுாமா ந ுா, நஸஂஜமொசு - அதிசப பயபபடவும கூடாது உளது- (இநத அநுபவிககககூடிய வஸதுககள ாறநது) இரு நேலாமா, எனறு - எனறு நினைதது, இருமாவாா - இறமாபமாா ாமடா மாடடாா,'உணடிலலை யெனறு தளாதலதனருமகாயாா'மனறு மேல பாடடு, முனபுணடாய இபபொழுது இலலாமலபோயா விடடது எனறுதககபபடுவதின ஸமீபததிலும போகாமாடடாா வாயபுலறற-வாயால சொலலி அலறற 'வெூா க்ுததில' இநாா திகவு ஸ்தோததிரததில 'க்ஷாவாுநஸ்ுஂவாராமாம' எனகிற ஶலோகததிலும, ஸ்ரீ வைகுணட கதயததில'க்ஷாஹஂ ஹஂவஹஂ' இதயாதி சூாணிகையிலும எனறு தாதபாயம 'கடலைகக

1 யாா-ஸா-175-5 2 இா-திரு-45.

இநநிஷடைகளின ப்ரயோஜனம்

காடடபபடட வவரிதெடிமான வரஷேவாரஷா யததிலே நிஷெடயுணடெனறறியலாம இபபடி யவஸவா வடையாளஙக ளாலே 1 ‘ அஹமஸமா நதெ ஹாவஷி விஷணுசேஷோவஸிஹ ஹம:। தஸைவ ஸரணம ஹராபதத கைஙகயா விகஷாயா ॥’ எனகிறபடியே சுருதிஸமருதிகளைக கொணடு ஸவஸவரூபாவாஸரா ஷாயஙகளில தனனுடைய நிஷடையை யுணாநது

யிடடுக காடடுமோபபோலே’ எனபதறகு ஸமுததிரததில ஒரு எக தேஸததைக குறிததுக காடடுமாபபோலே அவவிலலாத பரி பூரண பருமமானுபவம கீழககுறிதத ஸதலஙகளில ஒரு ஏகதே ஸமாகக குறிததுச காடடபபடடிருககிறது எனறு தாதபாயம இததால அதின விசேஷஙகள, அபரிசசினநதவம,முதலியவைகள சொலல முடியாதெனபது தெரிவிககபபடுகிறது ஸமுந திரததைச கையிடடுக காடடுமபோது அதறகுளளிருககும ரததினம முதலியவைகள எபபடிக காடடபபடவிலலையோ அதைபபோல இஙகும எனறு திருவுளளம இபபடி ஸவ நிஷடையைத தெளிநதவனுககு மரணபாயநதமான பய ஹேதுககளில பயமும விஷய ஸுகஙகளில பரீதியும உண டாகாது எனறு பரமாணஙகளுடன நிருபிததருளுகிறா—‘ இப படி ’ எனறுபமபிதது அடையாளஙகளாலே - கீழச சொலலிய நிரவிகாரதவாதி அடையாளஙகளைக கொணடு திருமநதிரததில ஸவரூபாதிகள பரதிபாதிசகபபடடிருநதபோதிலும அவைகளில இவனுககு நிஷடை உணடாக வேணடுமெனபதறகு பரமாணம அருளிச செயகிறா — ‘ அஹம ’ எனறுபமபிதது அஹம-நான, ஆதமா-ஆதமா,தேஹ:-தேஹமாக, நாஹி ஆசவிலலை, விஷணு சேஷ:-பகவானுககுச சேஷபூதன, அவரிஹ ஹ:-வேறொரு வஸதுவை எனககுச சேஷபூதமாக வுடைததானவனுமலலேன, தஸைமகைஙகயா விகஷாயா - அநதப பகவானுககுக கைஙகாயம செயயவேணடுமெனகிற ஆசையினால, • தஸைவ - அநதப பகவானையே, ஸரணம - ஸரணமாக, ஹராபத: -

---

1

போருமிவ்வதிகாரிக்கு ¹ 'நைஷா பச்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந் । ஏகஸ்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபச்யதி ॥' என்கிறபடியே விரோதியோடே கூடியிருக்கிற தனக்குப் ஸாக்ஷிகமாக ஸம்பாவிதமான ப்ரஹ்லாதவிபீஷணாதி வ்ருத்தாந்தங்களான வேதேனுமொரு ஸித்திஹேதுக்களிலும், ஸ்வரூபஸ்வபாவ வைசித்ர்ய வ்ருத்தாந்தங்களான வேதேனுமொரு ஸித்திஹேதுக்களிலுங் கண்ணோட்டமுண்டாகாது பதிவ்ரதையா உண்டானாலு மவற்றில் ஸித்தியும் ஸித்தியுமுண்டாகாது

முக்கிய மந்திரங் காட்டிய முன்றினிலை யுடையார்
தக்கவையன்றித் தகாதவையொன்று நந்தமக்கிசையார்
இக்கருமங்க ளெமக்குள வென்று மிலக்கணத்தால்
மிக்கவுணர்த்தியா மேதினிமேவிய விண்ணவரே 21

அடைந்தேன், இது ஸ்வாநுஸந்தானரூபமா யிருப்பதினால இப்படியே எல்லாரும் அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்பது இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். **நைஷா** - இந்த ஸீதை, **ராக்ஷஸ்ய:** - ஏகாக்ஷி முதலிய ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகளையும், **இமாந்** - இந்த, **புஷ்பபலத்ருமாந்** - புஷ்பங்களுடனும் பலங்களுடனும் கூடிய வ்ருக்ஷங்களையும், **ந பச்யதி** - பார்க்கிறதில்லை, **ஏகஸ்தஹ்ருதயா** - ஓரே வஸ்துவிடத்தில் இருக்கிற மனதை உடையவளாய்க் கொண்டு, **ராமமேவ** - ராமனையே, **நூநம்** - நிச்சயமாக, **அநுபச்யதி** - பார்க்கிறாள் '**விரோதியோடே**' என்பதற்குப் பகவதாஜ்ஞையனுபவிப்பதற்கு விரோதியான சரீரம் முதலியவைகளோடு என்று தாத்பர்யம் '**ஸாக்ஷிகமாக**' என்பதற்கு வந்தாலும் வரலாம், வராவிட்டாலும் இல்லை என்கிற க்ரமமாக என்று தாத்பர்யம் **ப்ரஹ்லாதவிச்** - பாகவதர்கள் '**ஆதி**' பதத்தினால் பகவதபசாரம் குறிக்கப்படுகிறது **கண்ணோட்டம்**-பார

1 ராமா-ஸு-16-25

வை, அதாவது அவைகளின அனுஸநதானம, அவைகளைத தெரிநது கொளளமாடடான என்று தாதபாயம

இபபடி ஸவநிஷடாபிஜஞானஙகளை யுடைய பரபனனாகளை ஸதுதிததருளுகிறார்—'**முககிய**' எனறாரமபிதது

ப-ரை] **முககிய** - (மநதிரஙகளுககுள) முககியமான, **மநதிரம்** - திருமநதிரம, **காடடிய** - தெரிவிககிற, மூனறில - ஸவரூபம, உபாயம, புருஷாரததம, ஆகிய மூனறில, **நிலையுடையார** - நிஷடையை யுடையவாகள, **தககவை யனறி** - தஙகளுடைய நிஷடைகளுககுத தகுநத நிதய நைமிததிக காமஙகளைத தவிர, **தகாதவை** - அனுசிதஙகளான காம கரோதாதிகளை, **இசையார** - அஙகீகரியாதவாகளாய, **இககருமஙகள**-அயலார பரிபவாதிகள செயயுமபொழுது இநதவிகாரததையடையாமலிருககை முதலியவைகள, **எமககு**-நமககு, **உள**-இருககினறன, **எனனும இலககணத தால** - எனகிற அடையாளஙகளினுல (அறியபபடட), **மிகக** - சிறநததான, **உணாததியா** - ஜஞானததை யுடையவாகள, அதாவது கீழச கூறிய அடையாளஙகளைக கொணடு தஙகள தஙகள நிஷடைகளைபபறறிய ஜஞானததை யுடையவாகள என்று தாதபாயம, அனறிககே இநத விகாரமறறிருககை முதலிய காயஙகளுணடாகுமபடியான மேனமையுடைய ஸவரூபாதிகளைபபறறிய ஜஞானததை உடையவாகள எனறாநதமாகவுமாம, **மேதினிமேவிய** - பூமியில வஸிககிற, **விணணவரே**-நிதயஸூரிகளே இபபடி இநதப பூமியிலேயே அவாகளை நிதயஸூரிகளாககக கூடிய மஹிமையிருபபதினுல, மோக்ஷததைககாடடிலும ஸவநிஷடாபிஜஞானம சிறநதது என்று கீழருளிச செயதது ஸஙகதமாகும என்று தாதபாயம

இபபடி இவன ஸூரிதுலயனுகில அதயநத ஹேயமான ஸரீரததை ஏன ஸஹிபபான? அவிதயை முதலியவைகளின வாஸனைகளும, அதறகு ஒததாசைககாரணமுமான ஸரீராதிகளுமிருகக கீழச கூறிய ஸவநிஷடாபிஜஞானம ஸமபவிககுமோ? எனறிவை முதலிய ஸஙகைகளுககுப பரிஹாரம அருளிச செயகிறார— '**ஸவாவொஷவாய**' எனறாரமபிதது

ஸ்வாபோத்போத வ்யதிகர நிஶே
போக மோக்ஷாந்தராளே
காலம் கஞ்சிஜ்ஜகதி விதிநா
கேநசித் ஸ்தாப்யமாநா: ।
தத்வோபாயப்ரப்ருதி விஷயே
ஸ்வாமிதத்தாம் ஸ்வநிஷ்டாம்
ஶேஷாம் க்ருத்வா ஶிரஸி க்ருதிந
ஶ்ஶேஷமாயுர் நயந்தி ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞா நாதிகார ஸ்ஸம்பூர்ண:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராஜபுரத் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ப-ரை] **க்ருதிந:** - க்ருதக்ருத்யர்களான ப்ரபன்னர்கள், **ஸ்வாப** - தூக்கம், **உத்போத** - நன்றாய் விழித்துக்கொள்ளுதல், இவைகளின், **வ்யதிகர நிஶே**-ஸம்பந்தத்திற்கு ஸத்ருஶமான, **போகமோக்ஷாந்தராளே**-ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகிய ஸுகங்களை யனுபவிப்பது, மோக்ஷத்தை யடைவது, இவைகளின் நடுவில், **கஞ்சித்காலம்**-கொஞ்சக்காலம், **ஜகதி**-இந்த லோகத்தில், **கேநசித்** - ஒரு, **விதிநா** - பாக்யவஶத்தினாலே, **ஸ்தாப்யமாநா:**-ஸ்தாபிக்கப்பட்டவர்களாய், **தத்வ** - ஸ்வரூபம், **உபாய**- உபாயம், **ப்ரப்ருதி** - முதலிய, அதாவது புருஷார்த்தம், இந்த விஷயத்தில், **ஸ்வாமிதத்தாம்** - பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட, **ஸ்வநிஷ்டாம்** - தன்னுடைய நிஷ்டையை, **ஶிரஸி** - தலையில், **ஶேஷாம்** - திருப்பரிவட்டமாக, **க்ருத்வா** - தரித்துக்கொண்டு, **ஶேஷம்** - மிகுதியான, **ஆயு:** - ஆயுஸ்ஸை, **நயந்தி** - போக்குகிறார்கள்

‘ஸர்வேஷாம்’ இத்யாதியிலே ஸ்ரீ ரஹஸ்யரத்நா வளியிலே ‘ஸம்ஸாரயவநிகாஹ்ருதத்திற்கு முன்புள்ள ஸதாசி காலமெல்லாம் ஒரு காளராத்ரி, பின்பு தேஹாவஸாநத்தளவும் ஒரு நாள்விடிவு மேல்முழுக்க ஸுவ்ஹ்ருத்கைங்கர்ய ஸௌஹார்த விலாஸம்’ என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே நன்றாய் விடிந்து கொண்டிருக்கும்படியான மோக்ஷதசையிலும் கேவலம் அஜ்ஞானம் நிறைந்ததான ஆசார்ய பரிசரணத்திற்கு முன்புள்ள தசையிலும் வேறுபட்டதாய், ‘ப்ராஸ்யூக்தஸூக்திமேஷைகளாலே ஸஜ்ஜ்ஞாநாங்குராங்கூரமாய நட்டதாலும் ஸம்ஸாரஸம்ப்ரஸ்ருதத்தாலே ஜ்ஞாநவைராக்யஹக்திகள் பூப்போலே விகஸிக்கிறபடியும், இத்தாலே தனக்கு வருகிற ஸுபோதத்தையும் ஸந்தோஷித்துக் கொண்டு ப்ரபந்நனுடைய பல சிறப்பினம் காட்டிப் படுகிற படுக்கையினின்றும் எழுந்திருந்து நின்று ‘நிஸ்ஸம்ஸயஸ்த்வத்ஸவேரஸு’ என்கிறபடி ப்ரதிஷ்டிதப்ராஜ்ஞியாயிருந்து * * உபக்ராதி களிற்படியே மேல்வருகிற ஸவாஸநிஷேநிவ்ருத்தியையும் நிரதி ஶய போஹாநந்த ஐஷ்வப்ராப்தியையும் பார்த்து’ என்று ஸ்ரீரஹஸ்யரத்நாவளி ஹ்ருதயத்தில் அருளிச் செய்திருக்கிறபடியே அஜ்ஞான லேஶமிஶ்ரமாய ஜ்ஞானவைராக்ய பக்திகளாகிற பர போதமும் கலந்திருக்கிறதைச் சொல்லப்படுகிறது என்று தாத் பர்யம். இது பரார்த்த சால துல்யம். ‘தேஹவிஶ்லேஷ யோ நா’ என் பதினாலே இதர புருஷார்த்தங்களில் வைராக்யத்துடன் ப்ராப் தி செய்தவர்கள் தேஹத்திலும் அதைச் சேர்ந்தவைகளிலும் ஆசையினாலே இங்கிருக்கமாட்டார்கள் ஆகையினாலே ‘வைகுண்டவாஸேऽபி ந மேऽபிலாஷ:’, ‘இங்கே திரிந்தேற்குச் சிழுக்குற்றென்’, ‘அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்’, ‘நானு வருவங் கொண்டு நல்லடிபோர வானுரினைப்பங்குறாவருதி’ இத்யாதி களிற்படியே மோக்ஷானந்தத்தைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஆனந்தத்தை உண்டாக்குகிற ஆசார்யாவதாரஸங்கத்தினாலும், ‘நின் புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ நீ யவர்க்கு வைகுந்தம் என்றருளும் வான்’, ‘இப்பட்டோடு முட்டினிற பிற ந்து தன சீரையானகற்று மொழிப்பட்டோடும் கவியமுதம் நுகர்ச்சி யுறுமோ முழுதுமே’ இத்யாதிகளிற் சொல்லுகிற பகவத்குணானு பவத்தில் உண்டாகிய ப்ரீத்யதிஶயத்தினாலும், பகவானுக்கு இவர்

களைககொணடு லோகததை உஜஜீவிபபிககவேணடுமெனகிற எணணததினுலும, இநதப பூமியில பாகவதோததமாகள ஸஞசா பிககபபடுகிருாகளாகையினுல இவைகளில இனனதெனறு நிஸசயிகக முடியாதெனபது தெரிவிககபபடுகிறது ‘**ஹாரவி ஷ்தாம**’ எனபதினுல பகவானுடைய அனுகரஹ விஸேஷததி னுலே இநத நிஷடைகள உணடாகிறதெனபதும, ‘**ஸௌஷடாம**’ எனபதினுல அது பஹுமானிககத தககதெனபதும, துாலப மெனபதும, இபபடிபபடட நிஷடையுடையவாகள பகவா னுககு அநதரஙக பரிசாயாபராசளா யிருககககூடியவாகள எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நாஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினுல்
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
ஸவநிஷடாபிஜஞாநாதிகாரம்
முறறிறறு

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

உத்தரக்ருத்யாதிகாரம்.

உத்தர க்ருத்யத்தின் ப்ரகாரம்—பகவத் குணாநுஸந்தானம்—பரமை ாந்திகளின் ஸஹவாஸம்—கார்பண்யாநு ஸந்தானம்—அர்ச்சாவதார கைங்கர்யத்திற்கு உபதேசம்—க்ருதஜ்ஞதையிருக்கும் ப்ரகாரம்—கரண ரயங்களாலும் செய்யவேண்டிய ஸாராம்சம்|

ஶக்த்யாஷாடம் விஶ்ராந்தி ம்ஹ ஸ்ஸிஸ்வ்யாத்விஷ்யம்
ஸித்ஸம் ஸ்ரீமதே நிஶாமயதிவ ஸ்வாஷ்ய ஸ்வவ்யாஸ்யூதாதி|
ஸ்மீக்ஷ்வபுண்கவ்ஷிதாம் வ்ருத்தி மாஷெஷவாதா
ரக்ஷ்யாரக்ஷ்ய ஸ்வபாரவிமோகே த்ருஷ்டத்ருஷ்டி: ப்ரபந்ந: ॥

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ நிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

கீழதிகாரத்தில் காலக்ஷேபார்த்தமாக பகவானுடைய திவ்ய ணங்களை யனுஸந்திப்பதில் ஆசையினால் இந்த தேஹாதிகளை ப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றருளிச்செய்தது ஸங்கதமாகு மா? அவைகள் அவனே உபாயம், உபேயம் என்கிற ஜ்ஞானத் ற்கும் மஹா விஶ்வாஸமுண்டாவதற்கும் காரணமன்றோ? அது பாயானுஷ்டானத்திற்கு முன்பே ஏற்பட்டிருக்குமே? என்கிற ங்கைகளை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப்போகிறவராய திகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'**ஶக்த்யா ஷம்**' என்றாரம்பித்து

ரை] **ப்ரபந்ந:** - ப்ரபத்தி செய்தவன், **ரக்ஷ்ய** - தேஹத் ரக்ஷிக்கவேண்டிய விஷயத்திலும், **அரக்ஷ்ய** - மோக்ஷத் ப் பற்றியும், **ஸ்வ** - தன்னுடைய, **பர** - (உபாயம் செய்ய ண்டிய) பாரத்தின், **விமோகே** - நிவ்ருத்தித்திருப்பதில்,

அதாவது தேஹயாத்திரை காமநீனையாகையாலும், மோக்ஷம் ஸ்வீகர்த்தபரனுன பகவானுக்கு அதீனமாகையினுலும் இவ்விரண்டு விதமான பரயோஜனங்களுக்காக இவன் செய்யவேண்டிய தொன்றுமில்லை என்று தாத்பர்யம், **உத்தரோஷ்டி:** - வைக்கப்பட்டிருக்கிற கண்ணையுடையவனுய், அதாவது இவை இரண்டிலும் இவனுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாகநினைத்தாலஇவனுடைய ஸ்வரிஷ்டாபிஜ்ஞானத்திற்கு விருத்தமாகையினுலே இவ்விரண்டு விஷயங்களிலும் ஸாவதானமாயிருந்துகொண்டு, இத்தால் கீழஇரண்டதிகாரார்த்த மனுவதிக்கப்படடதாகிறது, **ஆதேஹவாதாத்** - தேஹம் விடுகிறவரையில், **அநகவ** - அபராதங்களில்லாமையாலே தோஷமில்லாததாயும, **ஸுகதாம்** - மனேஜ்ஞமாயும், அதாவது வேறு ஸாம்ஸாரிக பலன்களுக்குக் காரணமாயில்லாமல் கேவலம் பகவானுடைய ப்ரீதிக்காக மாத்திரம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறபடியினுலே ஶேஷபூதனை தன ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்த தாய ஸ்வயம் பரயோஜனமாயிருக்கிற என்று தாத்பர்யம், **வ்ருத்திம்** - வ்யாபாரத்தை, நித்யநைமித்திகாதி கர்மங்களை என்றபடி, **அம்ரீகுர்வந்** - அங்கீகரித்தவனுய், **ஸத்தோஷாத்** - ஸந்தோஷத்திற்காக, பகவானுடைய குணங்களை யனுஸந்தானம் செய்வதினுலே உண்டாகும் ஸந்தோஷத்திற்காக என்றபடி, **ஸத்பி:** - பெரியோர்களுடன், அதாவது 'பரும ஜ்ஞானமுடையவன் ஸதென்று சொல்லப்படுகிறுன்' என்றதமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தினபடியே பரும ஜ்ஞானிகளுடன், **ஸமாந்தவிதாம்** - வேதாந்த வித்யையை, இங்கு பொதுவாக இருந்தபோதிலும் மேலே உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஆஜ்ஞையை அனுஸரித்து இது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைக் குறிக்கிறது, **விஹரந்தி** - விஹரிக்கிருன், **ஸாரஸ்** - போக்யமாயிருக்கிற, **ஸர்வஸ்ராஹ்யதாதி** - ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை, இவ்விடத்தில் 'மதுரம் ஹுதவிய மறைகளும்', 'ஸஹ்ய: ஸுரஸா நதி ஸ்ரீவதரோஜக்கீரெ:', என்றிவர் தாமே யருளிச் செய் திருப்பதும், 'செவிக்கினிய செஞ்சொலலே', 'இன்தமிழ்' இத்யாதிகளும் அனுஸந்தேயம், **நித்யம்** - எல்லாக் காலத்திலும், **ப்ருவதே** - சொல்லுகிருன், ஶிஷ்யர்களுக்கும், ஸப்ரும்ம

உத்தர க்ருத்யத்தின ப்ரகாரம்

இப்படி க்ருதக்ருத்யனுடைய ஸ்திதியைத் தெளிந்து ஶரீரத்தோடிருந்த காலம் பழந்திருவிடையாட்டத்திலே சிறு திடத்தை யடைத்துக் கொண்டிருப்பாரைப்போலே ஒரு படி துவக்கற வொருபடி துவக்குண்டிருக்கிற விவ்வதிகாரிக்கு உக்தருடைய ஶேஷ யுவாஸம்வனைப்போலே ஸ்வாதீநமாகையாலே ஸ்வயம்

சாரிகளுக்கும் என்று சோதித்துக்கொள்ளவும், **நிஶமயதி ச** - (ஆசார்யர்களிடத்திலிருந்து அல்லது ஸப்ரஹ்மசாரிகளிடமிருந்து) கேட்கிறான், அதாவது '**ஶ்ரேயஸ: ஶாஸ்த்ரம்**' என்கிறபடியே ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லுகிறார்கள் என்று தாத்பர்யம். இத்தால் மஹா விஶ்வாஸாதி ப்ரயோஜனங்கள் ஸித்தமானாலும் ஸந்தோஷம் முதலியவைகளுக்காக காலக்ஷேப ருசி ஸம்பவிக்கலாம் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது.

'**க்ருதக்ருத்யனுடைய**' என்பதினால் க்ருதக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், '**ஸ்திதௌ**' இத்யாதியால் ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரார்த்தமும் அநுவதிக்கப்படுகிறது. **பழந்திருவிடையாட்டம்** - அநாதியாக ஸந்ததி க்ரமமாக வந்ததாய் பகவதாராதனத்திற்கு உபயோகமான தான்யம் முதலியவைகள் விளையும் பூமி. **சிறு திடத்தை** - ஒரு பாகத்தை '**அடைத்துக் கொண்டு**' என்பதற்குத் தன்னுடையதாக வைத்துக்கொண்டு, அதாவது பகவதாராதனத்திற்காகத் தனக்கு வேண்டியதான கொஞ்சம் பாகத்தைத் தான் பயிரிடுவதாய் வைத்துக்கொண்டு என்று தாத்பர்யம். **ஒரு படி துவக்கறவு** - ப்ராரப்தத்தின் பலமான ஜன்மாந்தரங்களில் ஸம்பந்தமில்லாமல், **ஒருபடி துவக்குண்டு** - அதில் ஏகதேஶமான ஶரீரத்தில் ஸம்பந்தத்தையுடையவனாய், அன்றிக்கே இந்த ஶரீரத்தில் ஸ்வபாவத ஸம்பந்தமில்லாமல் போனபோதிலும் கர்மத்தினால் காலக்ஷேபாதிகளுக்காகவும் வர்ணாஶ்ரம கர்மானுஷ்டானத்திற்காகவும் ஸம்பந்தத்தை யடைந்து, அதுவுமன்றிக்கே வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களில் மூன்றுவிதமான கடன்களை தீர்க்கவேண்டுமென்கிற ஸம்பந்தமில்லாமல் பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகவென்கிற ஸம்பந்தத்தை யடைந்திருக்கிற **ஸ்வாதீநமாகையாலே** - மிக

ப்ரயோஜநமாய, ஸாஹ்ருவிஹக்காரு விஶேஷிதய தமாய, உத்தரக்ருத்யத்துக்கவஸரஹாய்யமாக பூர்வக்ருத்யம் தலைககட்ட வேணடுமபடி சஙகலித துவககாய, **ஹார்திஸம்ஹ்ருதிககுக காரணமுமாய, காயமுமாய,** 1 ‘ வாசிததுங கேடடும வணஙகி வழிபடடும பூசிததும போககினேனபோது ’ எனறும, 2 ‘ சீர கலநத சொனனினைநது போககாரேல

வும போகயமாகையாலே ‘ **ஸாஹ்ருவிஹக்க** ’ இதயாதி - ஶாஸ திரஙகளாலே பிரிககபபடட காலவிஶேஷஙகளுககுத தகுநதபடி ஏறபடுததபபடடதாய **உத்தர** - மேலே செயயபபோகிற, **அவஸராஹமாக** - ஸமயம ஏறபட வேணடியதறசாக **தலைககட்ட** - முடிநதுககொளள **சங்கிலித துவககாய** - சஙகிலி ஒனறோடொனறு இடைவிடாமல ஸமபநதபபடடிருபபதைப போல விசசேதமிலலாமல ஸமபநதபபடடிருபபதாய வாஸுரம தாமஙகள பரயாஸரூபமாகையாலே அவை ஸவயம பரயோஜன மாகும பரகாரததை யருளிசசெயகிறார—‘**ஹார்தி**’ எனறாரமபிதது ஸவாமியான பகவானுடைய பரீதிககுக காரணமாகை யினாலே புருஷாரததமாகும எனறு தாதபாயம **காயமுமாய** - முனசெயத காயததினாலுணடான பகவதபரீதி இவனைமேலுள ள நிரபாரத கைஙகாயததில மூடடுகிறபடியினால அதினால உண டாககபபடடதாய, அதாவது இநத பரீதி ஜனகமான கைஙகா யம இவனுககுப புருஷாரததம எனறு தாதபாயம இதில பர மாணஙகளை நிரூபிததருளுசிறார—‘**வாசிததும**’ எனறாரமபிதது **வாசிததும** - பகவானுடைய கலயாணகுணஙகளை பரதிபாதிககிற **ஸ்ரீ** ஸூகதிகளைப படிததும, **கேடடுமே** - அயலார படிககககேட டும, **வணங்கி** - நமஸகாரம செயதும, **வழிபடடுமே** - இதே மாாக கததில நடநதும, அதாவது இது வே கைஙகாயததிரையாக நடநதும, **பூசிததும** - திருவாராதனம செயதும, **போது** - காலத தை, **போககினேன** **சீாகலந்த** - பகவானுடைய கலயாணகுணங களை பரதிபாதிககிற, **சொல** - **ஸ்ரீ** ஸூகதிகளை, **நினைந்து, போக காரேல** — போககாதபக்ஷததில, **சூழவினையின** - சூழநதுகொண

1 நான-தி-63. 2 பெ-திருவ-86.

சூழவினையி னுழ துயரை யென னினைநது போகசு வரிபபோது ’ என்றும, 1 ‘ ஒழிவில காலமெலலா முடனுய மனனி வழுவிலா வடிமை செயயவேண டுநாம ’ எனறும, 2 ‘ பொஙகேழ புகழகள வாயவாய புலனகொள வடிவென மனததா யஙகேயமலாகள கைய வாய வழிபடடோட வருளில ’ என் று ம,

டிருககிற காமஙகளினுலுணடாகிய, ஆழ - அகாதமான துயரை-துககததை ‘ஆழ’எனறு துககததை ஸமுததிரமாக நினைததரு ளிசசெயததபடி, என நினைநது-வேறு எதை அனுஸநதிததது, போககுவா – கழிபபாாகள ஒழிவில காலமெலலாம - ஒழிவிலலாத காலஙகளெலலாவறறிலும, உடனுய - கூடவே இருநது, மனனி-(விடடுப பிரியாமல) ஸதிரமாய இருநது, வழுவிலா - விடடுப போதல இலலாத, அதாவது ஸாவவிதஙகளான, அடிமை-கைஙகாயம, அனறிககே வழுவிலா - தோஷமிலலாத, அதாவது ஸவாதீன ஸவாாதத காதருதவாதி தோஷஙகளிலலாத எனறு ஸ்ரீ ஸாராஸவாதிநியில வயாகயாதம பொஙகேழ - ‘ பொஙகு, எழ ’, எனகிற இரணடு பதஙகளும வருகதியைச சொலலுகிற தாகையினுல மேலமேல வருததி யடையாநிறகிற எனறாதம, புகழகள - கலயாணகுணஙகள, வாயவாய - வாயிலே இருககுமவைசளாய, அதாவது சொலலபபடடவைகளாய, புலன - இநதிரியஙகளை, கோள-இழுததுககொளளுகிற, வடிவு-திவயமஙகள விகரஹம, என மனததாய - என மனதிலேயே இருககிறதாய, அஙகு - அநதக திருமேனியில, ஏய - அனுரூபமான, அநதத திருமேனியில ஸமாபபிககக ககுநதவைகளான, மலாகள - புஷபஙகள, கையவாய - கையிலே இருககுமவைகளாய, வழிபடடோட - இநத மாாககததிலேயே எபபொழுதும இருசகுமபடி, அருளில - பகவான கருபை செயதானுகில, (‘ இஙகே திரிநதோக கிழுககுறறெண ’ எனறு பாடின தலைபபு, இநக லோகததில ஸஞசரிபபவாகளுககுக குறறமெனன) நாடாத - தேடுவதறகு அஸகயஙகளான, அதாவது துாலபஙகளான, மலா - புஷபஙகளை, நாடி - தேடி (பகவா

1 திரு-3-8-1.   2 திரு-8-10-4.

1 ‘ நாடாத மலா நாடி ’ என்றும, 2 ‘வடிவிணையில லா மலா மகள மற்ற நிலமகள பிடிககு மெலலடியைக கொடுவினையேனும பிடிகக ’ என்றும, 3 ‘ தனககே யாக வெனைக கொளளுமீதே ’ என்றும, 4 ‘ உனககே நாமாட செயவோம ’ என்றும, 5 ‘பள்ளிகொளளு மிடததடி கொட்டிடக கொளளுமாகில ’ எனறும, 6 ‘எணணக கணடவிரல் கள’ எனறும, 7 ‘உண்ணு நாள பசியாவ தொனறிலலை யோவாதே நமோ நாரணவென றெணணு நாளு மிருககெசுசாமவேத நாண மலா கொண்டுன

னுடைய திருவடிகளில ஸமாபபிககவேறபட்டது இநத ஶரீரம) வடிவு - ரூபததில, இணையிலலா - ஸதருஶமிலலாத, மலாமகள - லக்ஷமியும, மறற, நிலமகள - பூமிப பிராட்டியும, பிடிககும - பிடிககிற, மெல - மருதுவான, அடியை - திருவடியை, கொடு வினையேனும - கரூரமான பாபஙகளையுடைய நானும, பிடிகக - பிடிககுமபடி (நீ கருபை பணணவேணடும) தனககேயாக - தனனுடைய உகபபுககாகவே, எனைக கொளளும - என்னை அடிமையாக அஙகீகரிககையாகிற, ஈதே - இதுவே (நான பகவானை பராாததிககும பரயோஜனம) நாம - நாஙகள, உனக்கே, இததால ஸவாாததமாகவலல எனறுஸூசிதம, ஆட்செயவோம - கைஙகாயம செயயககடவோம பளளிகொளளு மிடத்து - திருககண வளருமிடததில, அடிககோட்டிட - திருவடிகளைப பிடிககுமபடி, கொளளுமாகில - எனனை அஙகீகரிததுக கொளளுவனுகில எணணக கணட - (பகவானுடைய திருநாமஙகளை) எணணுவதறகாக ஏறபட்ட, விரலகள உணணு நாள - சாபபிடாக நாள, பசியாவ தொனறிலலை - பசியெனப தொன றிலலை, ஓவாதே - இடைவிடாமல, நமோநாரணவெனறு எணணு நாளும - திருமநதிர ஜபம செயயாத நாளும, இருககெசுச சாம வேத - ருக, யஜுஸ, ஸாம, எனகிற வேதஙகளாகிற, நாணமலா கொணடு - அபபொழுது மலாநத புஷபஙகளைக கொணடு, உன

1 திரு-1-4-9 2 திரு-9-2-10 3 திரு-2-9-4
4 திருப-29 5 கா-தி-4-1. 6 பெரி-தி-4-4-3.
7 பெரி-திரு-5-1-6.

பாதம நண்ணு நாளவை தததுறுமாகி லனறெனக கவை பட்டினி நாள ' என்றும, 1 'நாககு நினனை யலலாலறியாது நானதஞசுவ னென வசமனறு ' எனறும, 2 ' வாயவனையலலது வாழததாது ' என றும, 3 ' தோளவனையலலால தொழா ' எனறும, 4 ' நயவேன பிறா பொருளை நளளேன கீழாரோடு ' எனறும, 5 'நிரநதரம நினைபபதாக நீ நினைககவே ணடும' எனறும, 6 'இருளிரிய', 7 'ஊனேறு செல வதது', 8 ' நீணுகஞசுறறி ' எனகிற திரு

பாதம - உனனுடைய திருவடிகளை, நணணுநாளவை - கிடடாத, அதாவது கிடடி ஆராதனம செயயாத நாள, தததுறுமா கில - நேரிடுமாகில, அனறு - அநதத தினததில, அவை - அப படிபபடட நாளகளே, படடினி நாள - பசியோடிருககும தினங கள நாககு, நினனையலலால - உனனைத தவிர வேறொனறை, அறியாது, நான, அது - அதறகாக, அஞசுவன - பயபபடுகிறேன, அதாவது மிகவும ஈஷ்தாளுன எனனுடைய நாககினால சொல லில உனககு எனன அவதயம நேரிடுமோ எனறு பயபபடுகி றேன, எனவசமனறு - அநத நாககு எனககு வஶபபடடதனறு வாய, அவனை அலலது - அநதப பகவானைத தவிர வேறொரு வரை, வாழததாது - ஸ்தோததிரம செயயாது தோள அவனையல லால, தொழா - ஸேவிககாது பிறா பொருளை - அயலாருடைய வஸதுககளை, நயவேன - (எனனுடைய தெனறு) ஆசைபபட மாடடேன, அதாவது உனககு ஶேஷபூதமான ஆதமாவை என னுடைய தெனறபிமானிககமாடடேன, கீழாரோடு - தாழநதவாச ளோடு, ஆதமாபஹாரம செயதவாசரோடு, நளளேன - ஸநேகம செயயமாடடேன இததால அஹஙகார மமகார நிவருததி அரு ளிச செயயபபடடது நிரநதரம - இடைவிடாமல, நினைபபதாக- (நான உனனை) தயானம பணணுமபடி, நீ, நினைககவேணடும - ஸஙகலபிககவேணடும எனகிற - எனறுரமபிககும ஶ்ரீஜா ஸம

1 பெரி-தி-5-1-1   2 மு-தி-11   3 மு-தி-68
4 மு-தி-64   5 திருசச-101   6 பெருமா தி-1-1
7 பெருமா-தி-4-1   8 பெ-தி-11-7

மொழிகளிலும், 1 'ப்ரஹ்மண: ப்ரஜாநாதைச்வர்யம் வஜ்ரிணம் வா ந காமயே| அஹம் கதம்போ வா ஸ்யாம் குந்தோ வா யமுநா தடே||' என்றும், 2 'குருஷ்வ மாமநுசரம் வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே | க்ருதார்த்தோஹம் பவிஷ்யாமி தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே ||', 3 'அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரத: ஸ்வபதச்ச தே', 4 'பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷசதம் ஸ்திதே | ஸ்வயம் து ருசிரே தேசே க்ரியதாமிதி மாம் வத ||' என்றும்,

ப்ரஹ்மண:-ப்ரும்மாவினுடையவளாவது, வஜ்ரிணம் (ப்ரஹ்மண:)-ருத்திரனுடையவளாவது, ஐச்வர்யம் - ஐச்வர்யத்தை, ந காமயே - நான் விரும்பவில்லை, அஹம் - நான், யமுநாதடே - யமுனைக்கரையில், கதம்ப: - கடம்பை மரமாகவாவது, குந்த: - கொருக்கத்தி மரமாகவாவது, ஸ்யாம் - ஆகக்கடவேன், மாம் - என்னை, அநுசரம் - பின்தொடர்ந்து அடிமை செய்பவனாக, குருஷ்வ - செய்துகொள்ளும், இஹ - இந்த விஷயத்தில், வைதர்ம்யம்-உசிதமாக இல்லாமை, ந வித்யதே - இல்லை அஹம் - நான், க்ருதார்த்த: - புருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்தை அடைந்தவனாக, பவிஷ்யாமி - ஆகப் போகிறேன், தவ - உம்முடைய, அர்த்த: - ஆச்ரிதர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்கிறதாகிற ப்ரயோஜனமும், ப்ரகல்பதே - உண்டாகிறது அஹம் - நான், ஜாக்ரத: - விழித்துக் கொண்டும், ஸ்வபத: - தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, தே - உமக்கு, ஸர்வம் - எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும், கரிஷ்யாமி - செய்யப் போகிறேன் காகுத்ஸ்த - ஸ்ரீ ராமனே, த்வயி - நீர், வர்ஷசதம்-அனேகம் வருஷங்கள், ஸ்திதே-இருக்கும்பொழுது,(அவ்வளவு காலமும் உமக்கு) பரவாநஸ்மி - பராதீனனாக இருக்கிறேன், ஸ்வயம் து-நீரே, ருசிரே - அழகான, தேசே-இடத்தில், க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும், இதி-என்று, மாம்-என்னைக் குறித்து, வத - சொல்லும் ஸர்வஜநஸ்ய - எல்லா ஜனங்க

1 2 ராமா-அயோ 31-22 3 ராமா-அயோ-31-25
4 ராமா-ஆர-15-7

1 ‘காஙெ க்ஷெவஷ வகஷஞு ஷவ்வ ஜநவு கெவஹு’ எனறும், 2 ‘வதுஜா நவுஷாகெவ வாஷகாஜிக வதுஜா । ஷாஜிடுகெதெ ஶுநவாஷாகெ ஷு ஶு ஷெ ஶுக்ஷ ஶஙா விவத் ॥ ஆராயநு ஹாிம் ஹக்ஷா ஶஙி ஷாகி வாவரமா’ எனறு சொலலுகிறபடியே ஸுஶெவா நாவெவகாருக்ஷ வாயடிமான வுதார க்ஷகுமிருககுமபடி தன நிஷெதக நாவெவமாகத

களிலும, க்ஷெவஷ வகஷம கெவஹும - விஷணுவுககு தாஸனு யிருககையை மாததிரம, காஙெ - ஆசைபபடுகிறேன வஷா - எபபொழுதும, வவம-இநதமாதிரி, வாவகாஜிகவதுஜா - ஐநது காலஙகளில செயயவேணடிய அபிகமனம முதலிய வழி யால, வதுஜா நக - நடநதுகொணடு, ஷாஜிடுகெத - என னால ஸமபாதிககபபடட, ஶாகெஹெ - ஶாஸதிர ஸமமதஙக ளான, ஶஙவாஷாகெஷுக - சநதனம புஷபம முதலியவை களினால, ஶக்ஷாநாவெவத - ஶகதிககுத தககபடி, ஹாிம - பகவானை, ஹக்ஷா - பகதியினால, ஆராயநு - ஆராதனம செயது கொணடு, வாவரமா - தினஙகளை, ஶஙிஷாகி - போககப் போகிறேன ஸுஶெவா நாவெவ - ஶேஷபூதனை தன ஸவரூபததிறகுத தககநத, இததால தனனிஷடபபடி நடப பது ஸவரூபததிறகு உசிதமலல எனபது தயோதிதம காருக்ஷவாயடிமான - (தேஹததுடன இருககும) காலத தைக கழிபபதறகாக ஏறபடட, இததால இது உபாயத தோடு ஸமபநதபபடாமல ஸவயம பரயோஜனமானது என பது தெரிவிககபபடடது இருககுமபடி - சில பரமாணஙகளில நிரூபிககபபடடிருககும பரகாரததை யனுஸரிதது இதறகு மேல ‘க்ஷகுமிருககும’ எனபதோடனவயம ‘தன நிஷெதகநாவெவமாக’ எனபதினால உபாயததை யனுஷ டிபபதறகாகவேணடிய ஜஞானததை ஸமபாதிபபதறகாக இல லாவிடடாலும, ஸவயம பரயோஜனமாயிருககிற பகவானுடைய குணஙகளை யனுபவிபபதறகுக காரணமாகையினால ஜஞானம அவஶயம ஸமபாதிககததககது எனறு தாதபரயம தெளிய

1 ஜிதநதா-1-13   2 வஙகி நமபி நிதயம,

தெளியவேணடு மயங்குகளில தனககுத தெளியாத பகவத் தத்துவஸ்ததானம திலஙகளை நாம கூரதகூரதூ னென் றநாதிரிததிராதே அநுஹவ வாஜிக்யுண் டாமபோது தெளிவும வேணடுகையாலும, 1 'தத்ராபிஹக்தி ஜ்ஞாநாஹ்ரம ஹ ...' என்கிறபடியே ஜ்ஞாநஹக்தி களை யபெக்ஷிததால குறறமிலலாமையாலும, தனககு ஸெஷிவிஷயததிலே விஸ்ராஜநம பிறககைககாக பாமைகாநதிகளின் ஸ்ஹவாஸம 2 'பீதகவாடைப பிரானாா பிரம குருவாகிவநது' என் னுமபடி திறகிற தெளிவுடைய வாமெகாஷிகள பக

வேணடுமே - நிஶசயமா யறியவேணடிய அநாதிரிததிரா தே - உபேக்ஷை செயயாமல அநுஹவவாஜிக்ய - பகவா னுடைய அனுபவம பூரணமாயிருககை வேந்தும - விஶவா ஸம தத் - அநதப பகவானைபபறறிய, ஹக்தி ஜ்ஞாநா ஹ்ரம - பகதி, ஜஞானம, இவைகளைத தவிர, அந்யத்-வேறு, ஹரும் - பரயோஜனததை, கஷாவத ஒரு ஸமயததிலும், வாஷை - புருஷன, விஷ்ணு - விஷ்ணுவை, நயாசெத் - யாசிககககூடாது, யாவநாத் - யாசிபபதிலை, நமஸ்தி - நாஶமடைகிறான, யூவம் - நிஶசயம விஸ்ராஜநம் - மன திறகு பரீதி தத் - அநத ஆதம ததவததை, ('கவிநாமிதா' எனறுரமபிதது சொலலபபடட ததவாரததததை), வேணிவர் தேந - நனறுக ஸேவிபபதினாலும், வரிவூஷா - பரீக்ஷை ககுக கேடபதைபபோலலலாமல விநயததுடன கேடபதினாலும், ஸேவயா - ஶுஶருஷையினாலும், விஷி - அறிநதுகொள, தத்வ தர்ஶிந - வாஸத வாரததததை அறிநதவரகளான, ஜ்ஞாநி - ஜஞானிகள, தே - உனககு, ஜ்ஞாநம் - ஆதம ஸவரூபத் தைபபறறிய ஜஞானததை, உபதெக்ஷ்யந்தி - உபதேஶம செய வாரகள 'கடடளையிலே' எனபதறகு இநத பரமாணததில

1 2 87-ம பககம பாரகக

கலிலே 1 'தத்₃வித்₃தி₄ ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா | உபதே₃க்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்த்வத₃ர்ஶிந: ||' என்கிற கடடளையிலே தெளியககேடடு, 2 'ஆசார்யவாந் ஏதி ஸம்ஸர்கே₃ண விபஶ்சித: | ஸங்க்ஷோப₄: கதகஸ்யேவ நிகர்ஷேணாவிலம் பய: ||' எனகிறபடியே விஶுத்₃த₄ஜ்ஞாநனாய, 3 'யஸ்யாநந்யாநுப₄வபர்யந்தா பு₃த்₃தி₄: தத்த்வே ப்ரதிஷ்டி₂தா | தத்₃த்₃ருஷ்டிகோ₃சரா: ஸர்வே முச்யந்தே ஸர்வகில்பி₃ஷை: ||' எனகிறபடியே யிவ்வர்த்தங்களில நிஷ்டையுடையவாகளுடனே நெருங்கி வர்த்தி-

சொலலபபடடிருககும பராணிபாதாதிகளை முனனிடடுககொணடு எனறாததம அவறிககே தான உபதேஶிதத வாததததையே பல ஜஞானிகளிடததில கேடகுமபடி ஸ்ரீ கீதாசாரியன விதிததிருககிறபடியிலே தான கருததகருததயனெனறு உபேகஷிககாமல ஜஞானிகள பககல கேடகவேணடுமென றேறபடுகிற படியே எனறு தாதபாயமாகவுமாம. ஆசார்யவ-ஞூடனும, விபஶ்சித: - புததிமானுடைய, ஸம்ஸர்கே₃ண - ஸம்பநதததினால, ஸங்க்ஷோப₄: - கலககததைப போககடிககிற, கதகஸ்ய - தேதத தாங கொடடையினுடைய, நிகர்ஷேண - தேயபபதினாலே, ஆவிலம் - கலஙகின, பய இவ - ஜலமபோல, அதாவது அநத ஜலம தெளிவை அடைவதைபபோல, ப்ரஸாத₃ம் - பணடிததனிருககையை, ஏதி - அடைகிறான விஶுத்₃த₄ஜ்ஞாநனாய- ஸமஶயாதிகளிலலாத ஜஞானததை யுடையவனாய யஸ்ய - எவனுககு, தத்த்வே - ததவததில, பு₃த்₃தி₄: - புததியானது, அநந்யாநுப₄வபர்யந்தா அநுபவம வரையிலாக, ப்ரதிஷ்டி₂தா- நிலை நினறிருககிறதோ, அதாவது பரயோஜனததில முடிவு பெறறிருககிறதோ, இததால ஶாஸ்திரார்த்தததை அறிவது அநுஷடானததில முடிவுபெறறிருககிறது எனபது தயோதிதம, தத்₃த்₃ருஷ்டிகோ₃சரா: - அபபடிபபடடவனுடைய கடாகஷங களுககு விஷயஙகளான, ஸர்வே - எலலா பராணிகளும, ஸர்வகில்பி₃ஷை: - எலலாப பாபஙகளினாலும, முச்யந்தே - விடபபடுகிறாாள 'அர்த்தங்களில நிஷ்டை' யாவது ததவங

1 கீதை-4-34 2 3 ஸ்ரீஸாதவதம

த்து, அவர்கள அநுஷ்டாநஙகளில 1 'யாவாநர்த்த உதபாநே ஸர்வத ஸம்ப்லுதோதகே' என்கிற ச்லோகத்திலே தன் வர்ணாச்ரம ஜாதி குணாதிகளுக்கு அநுரூபமான கர்த்தவ்யாம்சத்தை நிஷ்கர்ஷித்து தர்ஷித்து, இவ்வநுஷ்டாநாதிகளை யுடையோ மெனனும ஸாவநையடியாக வரும ஸ்வாங்கஷ்ட வரநிஷ்டாநுஸந்தாநங்களாகிற படுகுழிகளைத தபபுமபடி நான முன்னடி பாாதது நடககவும, தனககு சரண்ய ச்ருஸாத விசேஷ கடிதமாக நமமாழவார் காய ருசிகளுளளிட்டாாககுபபோலே ஸாக்ஷாத்காராதிகளாகிற ஸம்ருத்தவைஷங்கள வநதாலும, 2 'நனமை தீமைகளொனறு மறியேன' எனறும, 3 'அறிவனே லுமி

கார்பண்யானு ஸந்தானம

களில உறுதியான நிச்சயரூபமான ஜஞானமும,அதில சொலலிய உபாயஙகளில அநுஷ்டானமும நெருஙகிவ கிக்தத - கூடவே இருநதுகொணடு ஸர்வதஃ-எலலா இடததிலேயும, ஸம்ப்லுதோதகே-ஜலம நிறைநத, உதபானே-குளம முதலிய வறறில, (தாகமுடையவனுககு) யாவாந் - எவவளவு, அர்த்தஃ-பரயோஜனமோ (அவவளவே கரஹிசகபபடுகிறது, அதைபபோலவே எலலா வேதஙகளிலும தனககு பரயோஜனமான வறறை மாததிரம அஙகீகரிததுககொளள வேணடும) ச்லோகத்திலே அநத நயாயததினலே, ஸாவநை - எணணம (அபிமானம), ஜாதி - கோததிரம, 'படுகுழி'யாவது-மேலில நலலவழியைபபோலத தோனறி நடபபவாகளைக கீழே காணும பளளம அதாவது அதைபபோல இவாகள அநுஷ்டானமும மேலில நனறுயிருநதாலும இநத அபிமானஙகளோடிருநதால கீழே விழப பணணும எனறு தாதபாயம, தபபுமபடி - தாணடுமபடி, முனனடி பாாதது-தாணடிவைககு மிடததை முனனலேயே பாாதது, அதாவது ஸாவதானமாய 'சரண்ய' இதயாதி-பகவானுடைய விசேஷ கருணையினலே, உளளிட்டாா - முதலியவாகள ஸம்ருத்தவைவங்கள - பலம உணடாகும வரிசைகள, நனமை -

1 கீதை-2-46 2 பெரி-தி-5-1-3 3 பெரி-திருவ-3

வை யெலலா மெனளு லடைபபு நீககொணு ’ என ளும நிஷ்யிததது, ஸாாயீந ஸ்வாஷவஷ்தி ஹீவஜ்தியா ன தனனயிகாாததிலே சொருகின வாகிஷநுததை யழியமாருதே, 1 ‘அஹஉவஸ்ஸாயாநா உாஜுயொகிஷ கொமதி:’ ஐதரூஷிகளை யடியொததி நடககிற 2 ‘ேநாறற ேநானபிலேன நுணணறிவிலேன ’, 3 ‘எனனுன செயகேன’, 4 ‘களைவாய துனபங களை யா தொழிவாய களைகண மறறிலேன’, 5 ‘புகலொன் றிலலா வடியேன’, 6 ‘ ஆவிககோா பறறுககொமபு நினனலாலறிகினறிலேன’, 7 ‘க ற வை க ள பின சென று’, 8 ‘குளிதது மூனறனலையோமபும’, 9 ‘குல

புணயம, தீமைகள - பாபஙகள, ஒனறுமறியேன - இவைகள ஒனறையும அறியமாடடேன, அறிவனேலும - இவைகளைத தெரிநதுகொணடாலும, இவையெலலாம - இநத நனமைதீமைச செலலாம, எனனுல, அடைபபு - அடைவாறகும, நீககு - தள ளுவதறகும, ஒணணுது முடியாது, ஹீவஜ்தியான - பாவருததி களை யுடையவனுன, சொருகின-உளளடஙகியிருாகிற, அழியமா ருதே - அழியுமபடி விலககாமல, அடியொததி - அனுஸாிதது. அதாவது அதே அாததஙகளை பரதிபாதிககிற நோறற - என ளுல செயயபபடட, நோனபிலேன - வரதமிலலாதவன, அதா வது காமயோகமிலலாதவன, நுண - ஸூகஷமமான, அதாவது ஆதமஸவருபததைப பறறிய, அறிவிலேன - ஜஞானமிலலாத வன, அதாவது ஜஞானயோகமிலலாதவன நான - அதயாநதம பராதீனனுன நான எனசெயவேன துனபம - துககததை, களை வாய - போககடிபபாய, களையாதொழிவாய - போககடிககா மல போவாய, மறறு - வேறு, களைகண - ரகஷகன, இலேன ‘ கறைவகள பினசெனறு ’ எனகிற பாடடில ‘ அறிவொனறுமில லாத வாயசகுலதது ’ எனறு ஆகிஞசநயம அனுஸநதிககபபட டது குளிதது - ஸநானம செயது, மூனறனலை - மூனறகனி களை, ஓமபும - (ஹவிஸஸுககளினுல) ஸமருககைஷ செயவதா

---

1 389-ம-பககம பாாகக	2 திரு-5-7-1	8 திரு-5-8 8
4 திரு-5-8-8	5 திரு-6-10-10	6 திரு-10-10 3
7 திருப-28.	8 திருமாலை-25	9 திருசச-90

ங்களாய வீரிரண்டில்', 1 'ஏழை ஏதிலன்', 2 'பற்றேலொன்று மிலேன்', 3 'தருதுயரந் தடாயேல்' என்கிற பாட்டுக்களிலும், 4 'ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி' என்கிற ஶ்லோகத்திலும், இவர்களருளிச்செய்த கார்பண்யத்தின் கவடுகளை யெல்லா மநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரவும், இப்படித் தனக்காசார்யர்களும் பிறந்த வைக்லப்யத்தையு மடியாக விழுந்த வைகல்யத்தையும் பார்த்து 5 'பொய்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கு மழுக்குடம்பும்' என்றலற்றப் பண்ணும் நிர்வேத ப்ராசுர்யத்தாலே அவஸந்நர்களாகாதே, 5 'உயிரளிப்பா னென்னின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்

கிற (ஸாவதானத்தோடு நடக்கவேண்டிய பாரமார்த்திக காமத்தை ஒழித்துவிட்டேன்) குலங்களாய - நல்ல குலங்களான, ஈரிரண்டில் - நான்கு வர்ணங்களிலும் (பிறக்கவுமில்லை, நல்ல வித்யைகளையும் அப்யாஸம் செய்யவுமில்லை) பற்றேல - அவலம்பனமோ வென்னில், ஒன்றுமிலேன் - ஒன்றுமில்லாதவன் ஏழை - சபல புத்தியை யுடையவன், ஏதிலன் - சத்ரு ந தர்மநிஷ்டோஸ்மி - ஸாமர்த்திய நிஷ்டையையுடையவனல்லேன் இவர்கள் - இந்த ஆசார்யர்கள், கவடுகள் - உட்பிரிவுகள் இப்படிக் கார்பண்யம் பல ரூபமாக உத்தர காலத்திலும் அநுஸந்தேயமாகில் தன் அயோக்யதாதிகளைப் பார்த்து அகன்று போகும்படி நேரிடுமே யன்றி பகவத் கைங்கர்யாதிகளுக்கு ப்ராப்தி யுண்டாகும்படி யாகுமோ என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—' இப்படி ' என்று ஆரம்பித்து பொய்நின்ற - பொய்யாக உண்டாகிய, ஞானமும் - தேஹாத்ம ப்ரமமும், பொல்லா வொழுக்கும் - அதினாலுண்டாகிய தோஷத்தோடு கூடிய நடவடிக்கையும், அழுக்குடம்பும் - அதினாலுண்டாகிய மலமயமான ஶரீரமும் நிர்வேதம் - தன்னை இகழ்ந்து கொள்ளுதல் அவஸந்நர்களாகாதே - ஒரு காரியத்தையும் செய்ய யோக்யதை யில்லாதபடி தளர்ந்து போகாமல் உயிரளிப்பான் - ஜீவாத்மாக்களை ரக்ஷிப்பதற்

1 பெ-தி-5-8-1. 2 திரு-1-9-8 3 பெருமா-தி-5-1
4 ஆள-ஸ்தோ-22 5 திருவிரு-1.

தாயிணையோர் தலைவா’ என்கிறபடியே பொதிசூழும் புக்கு நிற்கிற ஸாரங்கனுடைய தாய முலைப்பாலை போலே வயஸ்தரமுமாய் வியதரமுமான உபதேசத்தாலே தெளிந்த வைதாந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களாகிற தீர்த்தங்களை யதேஷ்டம் பருகித் தேறி’, 1 ‘உத்தமே வயஸி ஸாயுஜ்ய வர்த்தி:’ என்றும், 2 ‘சூராவரோபி ஸவ்யூர ஸீக்ருதசேவ்யா: நாவஸீக்ருதா: ஸர்வா। ஸத்ஸம்ப்ரயோகாநி தேவம் ஸம்ஸ்ரயா ஸாரணம் யதி ॥ நிவேசிராஷம் விஜி தம் ஜகதேதம் ஆஸாதார்த்தரஸாத்தா:॥’ என்றும், 3 ‘யஸ்ய ஸ்ரீ [illegible]

ஙாச, என்னை - என்னுடைய விநோதத்திருந்து, யோனியுமாய - ஜாதியாய், பிறந்தாய - அவதரித்தருளினாய், இணையோர்தலைவா - நித்ய ஸூரிகளுக்கெல்லாம் தலைவனானவனே. என்று எதிரே வந்து வளைப்பதற்காக, புக்கு - [illegible], [illegible] **ஸத்தாலே** - ‘ **பைஷஜ்ய மேவ த்தாமி** ’ [illegible] தேஸம் முதலியவைகளிலிருந்து, ‘**ஸுதி**’ [illegible] குணமாய் விவக்ஷிக்கும் **தீர்த்தங்கள்** - [illegible] தங்களான பாபங்களை [illegible] **யதேஷ்டம்** **பருகித்** - ஸமானமாக, அ [illegible] அநுபவித்தானமாகாது, **தேறி**-([illegible] ஸந்தானத்தினுடைய [illegible]) [illegible] தை யடைந்து **உத்தமே வயஸி** - [illegible], **ஸாயுஜ்ய வர்த்தி:** - நல்ல நடவடிக்கையுடையவனாயிருந்து, [illegible] முனபு, **சூராவரோ:** - [illegible] ஞயும், **ஸவ்யூரஸீ** - [illegible] கருக்கனையும், **நாவஸீக்ருதா:** - [illegible], **ஸர்வா** - [illegible] போதிலும், **ஸம்ஸ்ரயா** - [illegible], **ஸ்ரீ** [illegible] **வம்** - பசவானை **ஸாரணம்** - ஸரணமாக, **ஸத்ஸம்ப்ரயோகாநி** - ஆஸாயிப்பானேயானால், **தம் ஜகதேதம்** - [illegible], [illegible] **ஸாத்தா:** - பாவமுடைய, **ஆஸாதார்த்த** - [illegible], **நிவேசிராஷம்** - [illegible], **விஜி** - [illegible] **யதி** - [illegible]

1 போ-ஸே-14 10 2 [illegible]-16-23 3 [illegible]-61

யாதாநாஹவைவஸ்வதஸும் தத்கில்பிஷம் ஸ்ருஜதி ஜந்தோ ர்மஹக்ஷணாதேவ| ஏவம் ஸதா ஸகல ஜந்தூஸா ஸாப ராதம் க்ஷாம்யஸ்யஹோ தத்விஷயவிராகோ ஜாத்ராச ||’ எனறும, 1 ‘ஆவஹந்த்யா ஹி ஜலே வேதா: கரயேக்ஷா விஜ்ஞாததா’ எனறும, 2 ‘மாளுமோரிடததி லும வணககொடு மாளவது வலமே’ எனறும சொலலுகிற ந்யாயததாலே மததுககு பொருகியாதே மதமான வயோதைதையைக கணடகலவும பாராதே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமா யநுவர்த்திகமான ஸாரணா ஹா வததாலே யிபபோது பிறநத வயோதைதையைககணடு வருகிற நீருககணகோலுங கலாகதிலே யிவவவ வைஷகக ஸ்ராநஸ்வமான வாஜ்ஞாநஜ்ஞாநவதைக மாகிற கைங்கர்யாநாஹவததை யிழவாதே, 3 ‘முடி யா’னிலபடியே விடாயதத கரணஙகளை ஸாகூலிகா

தப பாபம, ஸ ஹகஸ நியாத்து ஸ்வயம பருமா சவபயரவி, ஸநாஹவைவ ‑ அறியாமிநதாலும, ஸநாபஸும் ‑ நாமததை யடைவிராமுடியா்ேது தத்கில்பிஷம் அபபடிபபடட பாபத ைத, ஜந்தோ: ‑ பிராணி, ஏஹ ‑ இநத லோகததில, க்ஷணா தேவ ‑ அரை க்ஷணததில, ஸ்ருஜதி ‑ செயகிறது, ஏவம் ‑ இபபடி, ஸதா ‑ எபபொழுதும, ஸகலஜநதூநா ‑ எலலாஜ ஜனமாகளிலும, ஸாபராதம் ‑ அபராததோடு கூடின பராணியை, தத்விஷயவிராகோ ஜாத்ராச ‑ (அநதப பாபஙகளில) அபிஸநதியின ஓயவினால மாததிரம, க்ஷாம்யஸி ‑ பொறுதது விடுகிறீர, அஹோ ‑ ஆசசாயம விஜ்ஞாததா ‑ ஜ்ஞாதி மானவ, ஜலே ‑ ஜலமானது, ஆவஹந்த்யா ‑ வநதுகொண டிருககுமபொழுதே, வேதா: ‑ அணை, கரயேக்ஷ ‑ செயயததக கது மாளுமோரிடததிலும ‑ மரணமடையும சாலததிலும, வணக கோடு ‑ ஒரு அஞஜலியோடு, மாளவது ‑ ஸ்பபது, வலமே ‑ பலமானது மததுககு ‑ கழிநததறகு ‘முடியா’னிலபடியே இத யாதிகது ‘முடியானே’ எனறாமபிககும திருவாயமொழியில

1 வஙகி-சிதயம. 2 திரு-1-3-8 3 திரு-3-8-1.

ஹார வைஷ்வாதிகளாலே போக்யங்களாக்கி ஆராதநங்களான வஸ்த்ரஹவங்களிலே மூட்டி அபோக்ய விஷயாஸாரங்களில் பட்டி புக்க வாஸனைகளை மாற்றுவிக்கவும், அக்கரையிலஹித தைவத்துக்குப்போக ஓடம்

ஆழ்வார் தம்முடைய கரணங்கள் ஒன்றொன்றும் மற்றக் காரணங்களின் அநுபவத்தைப் பகவத் விஷயத்தில் ஆசைப்பட்டன என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியே என்று கருத்தாயும். **அகல** - பிரிந்துபோக, **விடாய்த்த** - பகவதநுபவத்தில் மிகுந்த தமைமையுடைய ‘**ஆழி**’ ஸாத்மவிவேகாதிகளைக் குறிக்கிறது. **போக்யங்களாக்கி**’ என்பதோடு பகவத் கைங்கர்யங்களுக்கு ஒன்றுசேர்த்துக்கொள்ளவும் ‘**வஸ்த்ரஹவங்கள்**’ என்றது அதனால் உண்டாக்கப்பட்ட கைங்கர்யத்திருப்பு உபலக்ஷணம், புராவது என்றுமேவ இந்திரியங்கள் பகவானிடத்தில் ஆசையுடையவைகளாயிருந்த போதிலும் அஸாத்விகமான ஆஹாரத்தினால் அபோக்யத்தினால் அதிலே வருந்தி வெய்யப்பட்ட இந்திரியங்கள் பாஹ்யவஸ்துக்களிலே போய்ப்புகுந்ததன்றோ தாத்பர்யம். **அபோக்ய**-ஸமுத்ரத்திலிருக்கும் ஸாரத்தைக் காண, **பட்டிபுக்கவாஸனைகளை** திருட்டுக்கண்ணாய் மேய்ந்து கொண்டிருந்த பழக்கத்தினால் உண்டான வாஸனை, அதாவது ஸம்ஸாரிகளின் இந்திரியங்கள் விஷயாந்தரங்களிலே திரியும் வாஸனை என்று தாத்பர்யம். இப்படி ஸாத்விகாஹாரஸேவனை, அதினால் இந்த்ரிய ஜயம், அதினால் பகவதநுபவம், இவை ஒன்றுக்கொன்று அவச்யம் வேண்டியவைகளாக ஏற்பட்டால் இந்த்ரிய ஜய ப்ரயத்னங்கள் இந்த ஜன்மத்தில் உண்டாகாத பக்ஷத்தில் அந்தராக ஜன்மம் அங்கீகரிக்க வேண்டிய அவச்யமில்லையால் தேஹத்தின் முடிவிலே மோக்ஷத்தைப் ப்ராப்திக்கு விரோதியானதால் விஷயாந்தரங்களில் இந்த்ரியங்களைச் செலுத்திருப்பதற்கு மாத்ரம் பகவத் கைங்கர்யாதிகளைச் செய்யவேண்டும் என்கிற ஸாஸ்த்ர வசனங்களோ? செய்யவேண்டுமென்ன

அதுபயுக்தமன்றோ? என்கிற ஸம்சயத்துக்கு உத்தரமாகப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்—‘**அக்கரையில்**’ இத்யாதியால். ‘**அக்கரை**’ என்பது ‘**ஸஹித தைவத்துக்கு**’

பார்த்திருப்பார் நினைத்தபோது விடவொண்ணாத பணபந்தக்ரீடத்தில் இழியாதே வேண்டின மட்டிலே தலைக்கட்டுகைக்கீடான விஹாரக்ரீடத்திலே யிழிந்தாலும் க்ரீடாஸாஸ்த்ரத்தின்படியே யடிக்கப் பாதே கருவி வைக்குமாப்போலே ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே யடிமை கொள்ளுகிற ஸாஸிதாவினுடைய ஸாஸநத்துக்குப் பொருந்தின காலவிசேஷாதி நிய

'ஓட்டத்துக்கும்' விசேஷணம் அக்கரையிலோட்டம் பார்த்திருப்பார் - அக்கரையிலிருக்கும் ஓடம் இக்கரை வருமட்டும் பார்த்திருப்பவர்கள், விடவொண்ணாத - நிறுத்தமுடியாத, **பணபந்தக்ரீடம்** - பந்தயம் வைத்து ஆடும் சொக்கட்டான் முதலிய விளையாட்டு, **தலைக்கட்டுகைக்கீடான** - முடிப்பதற்குத் தகுந்த, **விஹாரக்ரீடம்** - காலம் கழிப்பதற்காக மாத்திரம் ஆடும் சொக்கட்டான் முதலியது **இழிந்தாலும்** - ஆரம்பித்தாலும். இத்தால் தேஹாந்தராதிகளில் பாசகூடிய பலம் இவர்களுக்கு அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே இந்த தேஹத்தின் முடிவுமளவும் வருகிற வரையில் யதாஸக்தி யநுஷ்டிக்கலாமாகையினாலே இந்த தேஹத்தின் முடிவிலே என்று ப்ராரப்தத்திற்குத் தோ விரோதிதாது என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. 'க்ரீடாஸாஸ்த்ர'மாவது சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் காய்களை நடத்தும் ப்ரகாரத்தை நியமிக்கும் ஸாஸ்த்ரம். **கருவிகள்** - சதுரங்கம் முதலிய ஆட்டங்களில் உபயோகிக்கும் காய்கள், ப்ரதிமைகளாகவுமாம். **அடிக்கப்பாதே** - யானை குதிரை முதலிய காய்களை நடத்தவேண்டிய மார்க்கம் தப்பாமல். இந்த இடத்தில் அந்தந்த பலன்களுக்காக வல்லாமல் நித்ய நைமித்திகாதிகளை காலக்ஷேபார்த்தமாகச் செய்தாலும் ஸாஸ்த்ர ப்ரகாரம் நடக்க வேண்டும் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று. **ஸாஸிதா** - நியந்தாவாகிய பகவான், **ஸாஸநத்துக்கு** - ஆஜ்ஞாரூபமான ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு **காலவிசேஷாதி நியதமான** - அந்தந்த காலங்களில் செய்யவேண்டியதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றையும் திறக்கச் செய்யாமல் ஸ்வாமி ப்ரயோஜனமாய்ச் செய்யவேண்டுமென்று அருளிச்செய்கிறார் — '**ஸித்தபரிஹாராராம்**' என்றும்

த்மான கைங்கர்யத்தை விஸ்த்வஸிஹாராயமாக க்ஷீரஸேவை பண்ணுவாரைப் போலன்றிக்கே ஸ்வ த்ருஶ்யமான வைஷ்ணவத்தாலே ஸ்விஹம்ஸிதமாக வாஸோழும் பெற்றவர்கள் பால்வார்த்துண்ணு ம்போல் போலே புகந்து பண்ணையும், அப்போது 1 'நித்ய ஸி லு தநாகாரோ த்வாரசேவ

அாச்சாவதாரம் கைங்கர்யந் கிற்து உத்தேஶ்யம்

து வைஷ்ணவ | ஸஸ்ரா ஸ்தா ஸ்தா ஹ்ருஷ்யே தஸ்ராஸன ஸந்நிபிம் வ்ரஜேத் ||' என்னும், 1 'யதா ஸாகரஜம் ஜம்ஹாரிவ்யை: ஸ்ப்ருஷ்டம் ஜகத்...

பித்து ஸேவைபண்ணுவார் - ஸாபமிடுமவர்கள் இப்படி பகவானுடைய அநுபவங்களும் கைங்கர்யங்களும் ...... அடிய தவஸ்பமாகில பகவானுடைய ...... தாரகங்களும் காலத்தாலும் தேஶங்களிலும் ...... லிருக்கின்றனவே? என்கிற ஶங்கைக்குப் ...... படிப்பட்ட தோஷங்களை ...... அவைகளை செய்யவேணுமென்று ...... ராய அதிர சீழ்சுகூறிய பரவிப ...... ருண்டென்பதற்கு ப்ரமாணங்களை ...... என்கிறமபித்து வைஷ்ணவ - ...... நித்யஸி லு எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதாகி, தநாகாரோ - ...... னுடைய ஆகாரத்திலும், த்வாரசேவ - ...... வோதகருஷடன் எவ்பதிலும், ... வோகாருஷ்டமென்பதிலும், ஸஸ்ரா - ...... ஹ்ருஷ்யே - மனதில, ஸ்தா - (அவையே) ...... (......), ஸஸ்ரா இருக்கிறதோ, தஸ்ரா - அந்த ...... , ஸஸன - ...... பசவான, ஸந்நிபிம் - ஸமீபத்தில் ......, வ்ரஜேத் - ...... வான, அநத விகாரஹாதிகளுடன் கூட ...... என்றபடி ஸாகரஜம் - ஸமுத்ரத்தில் ......, ஜம்ஹ: - ஜலம், ஜம்ஹாரிவ்யை: - மேகங்களால், ஸ்ப்ருஷ்டம் - ...... தாய, அகாவது ...... , உவஹாரஸ்தம் - ......

---

1 பாஞ்சராத்ரம்

வஸோஷ்யதாம் | தத்தைவ ஹி உபாஷ்யாணாம் ஸத்க்த
ஸம்ஹாவிதோஹமி:||' என்னுஞ் சொல்லுகிறபடியே
ஓரயிகாரி விஶேஷத்துக்காக ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்
ணி வாஸக்ஷேத்ரமான தன்னை யுகந்து வந்து தம்முடைய
தாமம் பண்ணியிருக்கிற வெம்பெருமான் பக்கலிலே
1 'ஸவுரதிஶாயி ஷாட்குண்யம் ஸம்ஸ்திதம் உபஸிம்ப
யோ:' என்கிற வந்நிதியையும், 2 'ஆஸீநாஸ்ய ஹிவ
யநுங்கும் வஶ்யத: வாஸுதேவாத்தகம் | வாதகாமஸ்யாஶா

பவிக்கக்கூடியதாயிருக்கையை, யதா - எப்படி, வஸதி - அழகா
யிருந்தே, தத்தைவ - அப்படியே, ஸத்க்த: - பக்தர்களினுடைய,
ஸம்ஹாவித: - கொண்டாடப்பட்டிருக்கிற, ஹரி: - பரமன்,
உபாஷ்யாணாம் - மனுஷ்யர்களுக்கு (கைகராயாதிகளுக்கு
உகந்தேயமாயிருக்கைக்குத் தகுந்த பணுக்குள்ள) ஒரயிகாரி-
தேவதைகள், ருஷிகள், பராமகுஶ பரகாலாதி ஆழ்வார்கள்,
'ஸாந்நித்யாதி' என்பதோடு ஆசார்யாபிமானத்தில் வ ஹ்ராஸோ
ந்நுர்கொள்ளவும் 'தன்னை யுகந்துவந்து' என்பதால் ஸ்ரீமத்
பூர்வாசார்யாதிகளுக்காக முன் ஸாந்நித்யாதிகளைப் பண்ணின
போதிலும் அது முதல் இதுவரையிலாக பகவான் ஸாந்நித்யம்
செய்திருப்பதற்குடையவும் தன்னைப்போன்ற மற்றப்பர்
காந்திகளுடையவும் ஆராதனத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக என்
றதாம் இது காரணாசனையை குறிக்கிறதென்று ஸ்ரீஸா
ராஸ்வாதிபியில் வ்யாக்யாதம் உபஸிம்பயோ: - மந்த்ரமான
பிம்பமும் சேர்ந்திருக்கு மிடத்தில், அதாவது மந்த்ரத்தினால்
பந்தில் ப்ரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு ஸாந்நித்யத்தையுடைத்தாயிரு
க்கும் பகவானிடத்தில் ஸவுரதிஶாயி - பரரூபம் முதலிய
வைகளைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட, ஷாட்குண்யம் - ஜ்ஞானம் முத
லாகிய ஆறு குணங்களும், ஸம்ஸ்திதம் - இருக்கிறது வந்நிதி -
குணங்களின் நிறைவு ஆஸீநாஸ - திருவடிகளுக்கு ஆதாரமா
கிய பீடம் முதல், ஸிம்ஹிவயநுங்கும் - ஸிம்ஹாஸநம் வரையிலும், வாஸு
தேவாத்தகம் - (அர்ச்சாரூபியான) புருஷோத்தமனை, வஶ்ய
த: - பார்க்கிறவனுக்கு, வாதகாநி - மஹா பாதகங்களும்,

1 விஷ்வக்ஸேந

2 பாத்ம-ஸம-2-84

நஸ்ப்ருஷ்டி கிம் வா மஹாபாதகம்||' என்கிற பாவனத்வ [illegible] சத்தையும், 1 'ஸத்ஸங்காதிகஸ்யார்த்த வாஸஸாம் ஸம்ஶுத்தசேதஸாம்| காமாவஸானா காமைஸ்ஸ்ச காமாதக்ரு [illegible] யஸ்ய: || காமோ [illegible] காமாஹாவஸ்ய நாஸ்திக்ஷயம் [illegible] வ்ரஜேத்|' என்கிறபடியே ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணத்ருய [illegible] திலும் ஸெந்த்ருஷ்டாவதாநாலே வரும் [illegible] ளொல்லாததாகும் மருந்தாயிருக்கிற [illegible], 2 'யேயதா ஊம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்ய[illegible]

ஸ்ரீமான் - [illegible], நஸ்ப்ருஷ்டி - [illegible], உபபாதகம் - உபபாதகங்கள், கிம்வா நக: [illegible] சவேண்டியதென்ன பாவநத்வம் - [illegible] தன்மை ஸத்ஸங்காத் - [illegible], ஸத்பாத்ர [illegible] பாபப்திஞ்ஞும், ஸம்ஶுத்தசேதஸாம் - [illegible] படிய மனத்தையுடைய, வாஸஸாம் [illegible], காமஸ்பர்ஷி: - பாமருபான [illegible], (இதற்கு [illegible]) காமாவஸானா - கெட்டவாஸனை, காமோஜாத: - [illegible] அஞ்ஞானம், (இதற்கு [illegible]) காமாதக்ரு நிவ்ய: - [illegible] யுசிகளின் ஸமூஹம், நாஸ்திக்ஷயம் - [illegible] யிருக்கும் அ[illegible] இல்லை [illegible], ([illegible] காரணம்) காமஹாவ: - கெட்ட [illegible] ரங்களுக்கு இலாக [illegible] இவைகள், முயம் - நாஶத்தை, வ்ரஜேத் - [illegible] 'ப்ரமாணத்ரய'மாவது [illegible], அநுமானம், [illegible] 'ஸெந்த்ருஷ்டாவதத்தால்' இ[illegible] களும், இவைகளுக்கு [illegible] களும், அதாவது பரம ரூபங்களான [illegible] மூன்று காரணங்களினால் பாபரூபமான [illegible] வைகள் உண்டாகின்றன என்று [illegible] மருந்தாயிருக்கிற மருந்துபோல போக்கடிப்பதாயிருக்கிற யே - [illegible], யதா - [illegible]படி, ஊம் - என்னை, ப்ரபத்யந்தே - ஆஶ்ரயிக்கிறார்கள் [illegible],

1 பௌஷ்கரம   2 கீதை-4-11

ஷம்' என்றும், [1] 'தமருகந்த தெவ்வுருவம்' என்கிற பாட்டிலும் சொல்லுகிறபடியே **வாங்மநஸாவதிக்லிஷ்டமான வாஸ்தவாரஸ்யத்தையும்**, [2] 'கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' என்கிற **வாக்ஷுஷாகர்ஷகத்வத்தையு** மநுஸந்தித்து, [3] '**ஸதீவ ப்ரியபர்த்தாரம் ஜநநீவ ஸ்தநந்தயம் | ஆசார்யம் சிஷ்யவந் மித்ரம் மித்ரவத் பஜேயத் ஹரிம் || ஸ்வாமிவச்ச ஸௌஹ்ருதவச்ச குருவச்ச**

அதாவது பராத்பரனிலிருந்தேயோ, **தாது**-அவர்களை, **அப்யேவ**-அப்படியே, **ஹஜாதி** - பரீதிபண்ணி வைக்கிறேன் **தமருகந்தது** - பக்தர்கள் விரும்பப்பட்டது, **எவ்வுருவம்** - எந்த ரூபமோ, அவ்வுருவமதானே அவ்வுருவத்தை யுடையவனாக தானே ஆகிறான் (அவர்கள் சாற்றின திருநாமமே தானுகந்த திருநாமமாகவும் உடையவன்) **வாங்மநஸாவதிக்லிஷ்டமான** - வாக்கினாலும் மனதாலும் அளவிட முடியாத **கண்ட கண்கள்** - (அடியேனுடைய கண்கள் - ஸ்ரீரங்கத்தில் அர்ச்சா ரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் போக்ய பூதனான பகவானை) பார்த்து அனுபவித்த கண்கள், **மற்றொன்றினை** - வேறொரு வஸ்துவை, அதாவது இந்த அர்ச்சாவதாரம் தவிர மற்றரூபங்களையும் எவையும், **காணாவே** பார்க்கமாட்டாது **ஆகர்ஷகத்வம்** - (இந்திரியங்களை) தன்னிடத்திலேயே வசப்படுத்திக் கொள்ளுதல் **ப்ரிய பர்த்தாரம்** - இஷ்டனான புருஷனை, **ஸதீவ** - பதிவ்ரதையான ஸ்திரீ போலவும், **ஸ்தநந்தயம்** - முலைப்பாலுண்ணும் சிசுவை, **ஜநநீவ** - தாயார் போலவும், **ஆசார்யம்** - ஆசார்யனை, **சிஷ்யவத்** - சிஷ்யன் போலவும், **மித்ரம்** - ஸ்நேஹிதனை, **மித்ரவத்** - (மற்றொரு) ஸ்நேஹிதன் போலவும், **ஹரிம்**-பகவானை, **பஜேயத்** - உபசரிக்க வேண்டும் **ஸ்வாமிவச்ச**-ஸ்வாமியாகவும், **ஸௌஹ்ருதவச்ச**-ஸௌஹார்த்தகாரனாகவும், **குருவச்ச** - குருவாகவும், **பித்ருவச்ச** - பிதாவாகவும், **மாத்ருவச்ச** - மாதாவாகவும், **ஸர்வதா** - எப்பொழுதும், **மாதவ:**-பகவான், **ஸேவ்ய:** (எம்மால்) அநுஸந்தானம் செய்யத்தக்கவர்

1 மு-தி-44 2 அமல-10 3 ஶாண்-உ.ம-4-37,38

வரேயவ:॥, 1 'யதா² யௌவநஸ்த²ம் ராஜாநம் யதா² ச மத்தஹஸ்தி நம் | யதா² ப்ரியாதிதி²ம் ப்ராப்தம் ஸம்வஸேத் ததா²ர்ச யேத்॥', 2 'யதா² ச புத்ரம் இஷ்டம் ததை²வோபசரேத் ஹரிம்' என்கிறபடியே அவவோ ஸம்ப³ந்த⁴ஸமுசிதகார்ச ஸௌஹார்த்³தா³திகளுக்கு தக்க உபசாரங்களை பண்ணியும், அப்போது 3 'ததா³ ஹி யத் கார்யமுபைதி கிஞ்சித் உபாயநம் சோபஹ்ருதம் மஹார்ஹம் | ஸபாது³

யௌவநஸ்த²ம் ராஜாநம் யதா² - யௌவனத்தையுடைய ராஜாவை எப்படியோ, மத்தஹஸ்தி நம் - மதம் பிடித்த யானையை, யதா² - எப்படியோ, ப்ராப்தம் - வந்திருக்கிற, ப்ரியாதிதி²ம் - இஷ்டமான விருந்தாளியை, யதா² - எப்படியோ, ததா² - அப்படியே, ஸம்வஸேத் - ஸஹவாஸம், அர்ச யேத் - ஆராதனம் செய்ய வேண்டும். இஷ்டம் - பிரியமுள்ள, புத்ரம் - பிள்ளையை, யதா² - எப்படியோ, ததை²வ - அப்படியே, ஹரிம் - பகவானை, உபசரேத் - உபசாரம் செய்ய வேண்டும். ஸம்ப³ந்த⁴ஸமுசித - ஸ்வாமித்வாதி ஸம்பந்தத்துக்கு தகுந்த கைங்கர்யம் இவைகளில் ஒவ்வொரு ஸம்பந்தத்தின் ஆகாரம் செய்வதற்கு காரணமாயிருக்கும். எல்லாம் சேர்ந்திருக்கும்பொழுது சேர்க்கவேண்டியதில்லையென்று 'ஸமுசித' என்பதால் சொல்லுகிறது. தாத்பர்யம் 'கார்ச' இத்யாதிக்கு பாவம்: ஸ்ரீ ப்ரயோஜனமானது பக்தியுடன் செய்யப்படும். இது ஆசார்யர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஆர்த்தமானது மேற்பட்டவர்த்தம் ஸௌஹார்த்தம் அதை தடுத்து வைக்கப்படும். இது புத்ரமித்ராதி ஸ்நேஹம் ... ஆசார்யதாராதிகள் ராஜா முதலியவர்கள் போன்ற ... முதலியவைகளை செய்யாமல் திருத்தமான ... செய்யும் ப்ரகாரத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக நிரூபிக்கிறார் — 'அப்போது' என்று ஆரம்பித்து. அப்போது - பரமபதத்தில் ... டிருக்கும் பரசார்யாசச கைங்கர்யங்களை செய்யும்போது ததா³ஹி ஸ்ரீபாதுகைகள் ராஜ்யபரிபாலனம் செய்யும்போது, கிஞ்சித் கார்யம் - ராஜ்யதந்த்ரத்துக்குப் பொருந்தின ... னது, உபைதி - வருகிறதோ, உபாயநம் - ...

காஹ்ரம் ப்ரமுகம் நிவேத்ய சகார பஸ்சாத் யதாவத்॥' என்று திருவடி நிலைகள் விஷயத்தில் ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நடத்தின **ராஜஸேவகவ்ருத்தியை ந்யாயார்ஜிதத்ரவ்யங்களாலே** நடத்தவும், இவ்வ்ருத்தியை வாழ்க்கைப்பட்ட வ்யவஸிதஜ்ஞஸம் **த்ராணரக்ஷணார்த்த** ம்ருநஜ்ஞனுயிருந்தும் பரமாம மாக நினைத்திருக்கவும், இப்படி **ஸம்வத்ஸவக்ருத்மோய ஸாம்வத்ஸயஜ்ஞ**மாக வரு

உபாயநம் - கப்பம் முதலியது, **உபஹ்ருதம்** (சிற்றரசர்களினால் கொண்டுவரப்பட்டதோ,(அவைகளை) **ஸ:**- அந்தப் பரதன், **ப்ரமுகம்** - முதலில், **பாதுகாஹ்ரம்**-ஸ்ரீபாதுகைகளின் பொருட்டு, **நிவேத்ய**-விஜ்ஞாபனம்செய்து,**பஸ்சாத்**-பிறகு,**யதாவத்**- அந்தந்த வஸ்துக்களுக்கும்,காரியங்களுக்கும் தகுந்தபடி,**சகார**- செய்தார் **ராஜஸேவகவ்ருத்தியை** - ராஜாவிடத்தில் ஸேவகன் நடத்திக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கையை, அதாவது அவனிடத்தில் தெரிவித்துப் பிறகு செய்ய வேண்டுமென்கிற மரியாதையை, **ந்யாயார்ஜித**-சாஸ்த்ரீயமான மார்க்கத்தில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட,இப்படி இல்லாவிடில் அது உபசாரமாகாதென்று ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியிருப்பது விவக்ஷிதம் இந்தால் ஆசார்யருசியான பகவான் அனுமதி முதலியவைகளைச் செய்யாவிடினும் இவனை ஏவவொண்ணாமையும் தெரிவித்து ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதையே அனுமதி பண்ணினதாகப் பாவித்துக்கொண்டே செய்யவேண்டும் என்பது த்யோதிதம் ராஜ ஸேவக த்ருஷ்டாந்தத்தில் ஸேவகன் தன் ப்ரயோஜனத்தைப் ப்ரதானமாக எண்ணுகிறபடியினால் அதை விலக்குவதற்காக மற்றொரு த்ருஷ்டாந்தம் உதாஹரிக்கிறார்—'**இவ்வ்ருத்தியை**' என்று ஆரம்பித்து **ரக்ஷணார்த்த**மாக-ரக்ஷணத்துக்குத் துலயமாக, இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தால் இதுவே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமென்கிற புத்தியும், அப்படிச் செய்யாவிடில் அநர்த்தமுண்டாகுமென்கிற புத்தியும், பர்த்தாவினுடைய ப்ரீதியே ப்ரயோஜனமென்கிற புத்தியும், பண்ணவேண்டுமென்பதேற்பட்டது இப்படி பதிவ்ரதா த்ருஷ்டாந்தத்தினால் பகவானைத் தவிர மற்ற பாகவதாசார்யர்களின் கைங்கர்யம் விலக்கப்படவில்லை என்று அருளிச் செய்கிறார்— '**இப்படி**' என்றாரம்பித்து **ஸம்வத்ஸவக்ருத்மோய** - பகவான் முத

கிற ஜ்ஞாநபூர்வ காநுஷ்டாநநிஷ்டர்களுக்கு ஹேயாக்ஷ காரணம் 1 'வாஸிஷ்ட: க்ஷத்ரவந்தூந் வாஞ்ஸ்கந்த வாணஜ்யகஸ் | சூத்ரயுவத்யா ஈங்கள தவரா தாவாயு வாது ஹவேஸ:' எனறும, 2 'எமமீசா விணணோ பிராஞா மாசின மலரடிக கீழெமமைச சோவிககும வணடுகள' எனறும, 3 'விலலிபுதுவை நகா நமபி விட்டுசிததா தஙகள தேவரை வலல பரிசு வருவிப பரேலது காணடுமே' எனறுஞ சொலலுகிறபடியே

லாக 'ஹேயாக்ஷகாரணம' எனபதறகு மறறக காரணஙகள இருநதாலும இதுவே பரதாநம எனறா நதபடி இது 'ஸ்தாவர யூ ஸம்ஸாரமே' எனபதோ டநவயிககிறது எமமீசா-எமககு நாதனுயும, விணணோபிராஞா-நிதய ஸூரிகளுககு உபகாரகனுயு மிருககிற எமபெருமானுடைய, மாசில - (ஆஸ்ரிதாகளை விட்டு விடுவதாகிய) தோஷஙகளொனறுமிலலாத, மலரடிககீழ - புஷ பஙகள போனற திருவடிகளின கீழே, எமமைச சோவிககும - நமமைச சேருமபடி செயதவாகளான, வணடுகேளா, இஙகு 'வணடுகேள' எனறது கீழே புஷபமெனறு நிருபிககபபட்ட திருவடிகளின போகயதையை அநுபவிபபதில ரஸிகாகளான ஆசாரயாகளை விலலிபுதுவை நகா நமபி-ஸ்ரீ விலலிபுததூா எனகிற நகரததில வஸிபபவராய ஸவபாவ குணஙகளாலே பூாணா ரான, விட்டுசிததா - பெரியாழவாா, வலல - தனனுல செயயக கூடியதான, பரிசு - பரகாரததினாலே, தஙகள தேவரை - தனககு ஆராதயனுன பகவானை, வருவிபபரேல - இஙகு வருமபடி செயவிபபரேல, அதாவது காம கைஙகாயம செயவதறகு உததேஸயமாய இஙகு வரசசெயதால, அது காணடுமே - அபபொழுது பாாததுசசொலலுஙகோள கீழ 'சிறு மானிட வா நாம செயவதெனன' எனறு தனககு அதில காததவயாமசம இலலை யெனறும, 'விலலிபுததுவை' இதயாதியால அந காததவயாமசம ஆசாரய அநுகாஹததினாலேயே உணடாக வேணடுமெனறும ஏறபடுகிறபடியாலே இநதப பாசுரததை ஸ்ரீ ரஹஸய ரதநாவளீ ஹருதயததில ஆசாரய நிஷ்டைககு பரமாணமாக அருளிச செயதிருபபது அறியததககது இது

1 27-ம பககம பாாகக　　2 திருவிரு-54　　3 பெ-தி 10 10

ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே யென்று விஶ்வஸித்து, அபிஷேகம் பண்ணப்புகுகிற ராஜகுமாரனுக்கு ராத்ரியில் விளக்கேற்றி வைக்குமாப்போலே தனக்கவர்கள் பண்ணின வெளிச்சிறப்பையும் அதடியாகத் தனக்கு வந்த வைலக்ஷண்யாதிகளையு மநுஸந்தித்து அவர்கள் பக்கலிலே க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும், இவையெல்லாத்துக்கும் ஸாதாரணமான வ்யாஜகாரணமுமாய ஈஶ்வரஸ்யாபி ஆத்மாநுபந்தியான ஸஹஜஸௌஹார்த்தத்தைப்பற்ற வ்யாஜயோஜநா ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக ஸர்வஸமாம விஶேஷத்துக்கும் வரிஷ்டமாயிருப்பது

இவ்விடத்தில் ‘ஸம்பந்தமே’ என்கிற பதத்தில் ஏகாரத்தினாலே ஸித்தம் இப்படி ஆசார்ய நிஷ்டையாக ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு அந்த ஆசார்யனிடத்தில் விஶ்வாஸமிருக்கவேண்டுமென்றருளிச்செய்து மற்ற இரண்டுவித நிஷ்டையை யனுஷ்டிப்பவர்களும் ஆசார்யன் விஷயத்தில் நடக்க வேண்டிய ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—‘அபிஷேகம்’ என்று ஆரம்பித்து. பண்ணப்புகுகிற - அடுத்த தினத்தில் நடக்கப்போகிற, வைலக்ஷண்யங்கள்- அவர்கள் உபதேஶித்த பகவானைப் பற்றிய ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான ப்ரீதி பூர்வகமான கைங்கர்ய புருஷார்த்தங்கள் பன்மையா யருளிச்செய்திருப்பது ப்ரபத்திக்கு உத்தரக்ஷணம் முதல் மோக்ஷத்தில் நடக்கும் வரையிலான கைங்கர்யங்களெல்லாவற்றையும் குறிக்கிறது இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே பலத்தில் ஸம்ஶயமில்லாமையும், நிர்ப்பரனாயிருக்கையும், ஸந்தோஷம் உண்டானமையும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதடியாக - இந்த ப்ரீதி, நிஸ்ஸம்ஶயம் முதலியவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டு இந்த மூன்றுவித நிஷ்டர்களுக்கும் ஆசார்யர்களினால் ஏற்படும் உபகாரம் இவையெல்லாத்துக்கும் - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதம் முதலாக ப்ரபத்தி யனுஷ்டான உத்தர கைங்கர்யம் வரையிலுண்டான பரிபாகங்களுக்கும், ஆத்மாநுபந்தியான - ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்ததான ‘[illegible]’ இத்யாதிகளில் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தபடியே பகவானுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினாலே மோக்ஷ தஶையில் உண்டாகிய அநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கு விரோ

1 ‘இருளகற்று மெரிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றி வைத்தேணிவாங்கி’ என்றும், 2 ‘போயினால் பின்னை யித்திசைக் கென்றும் பிணை கொடுக்கிலும் போகவொட்டார்’ என்றும், 3 ‘வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்’ என்றும், 4 ‘சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டு போய்த்தன்மை பெறுத்தித் தன்

தம் வருமோ என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரமாக ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்தபடியே ஸ்பஷ்டமே, ப்ரமாணம் என்று கொண்டு நாமிப்போ விஷத்தர்களை உதாஹரித்தருளுகிறார் — ‘இருளகற்றும்’ என்றாரம்பித்து. இருள் - இருட்டை, அகற்றும் - போக்கடிக்கிற, எரிகதிரோன் - தாபத்தைக் கொடுக்கும் கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தூடு - மண்டலத்தின் நடுவிலே, ஏற்றிவைத்து - மேலே ஏறும்படி செய்து, ஏணி வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது இங்கு வருவதற்குக் காரணமில்லாமல் செய்து என்று தாத்பர்யம், ‘ஏணி’ என்றது புனராவ்ருத்திக்குக் காரணமான கர்மமுடைய ஸங்கல்பத்தை. போயினால் - (பரமபதத்திற்கு) போனால், பின்னை - பிறகு, இத்திசைக்கு - இந்த திக்குக்கு, அதாவது இந்த ஸம்ஸாரத்துக்கு, என்றும் - ஒரு காலத்திலும், எப்பொழுதும் என்றபடி, பிணைகொடுக்கிலும் - (நான் திரும்பி வருவது நிஶ்சயமென்று அவன் திருவுள்ளத்தில் படும்படி நான் பெரிய பிராட்டியார் முதலானவர்களை) ஜாமீனாகக் கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்டார். ஒட்டுகை- ஸம்மதிக்கை. வண் - விலக்ஷணமான, புகழ் - கல்யாண குணங்களையுடைய, நாரணன் - பகவானுடைய, திண் - உறுதியான (ஆஶ்ரிதர்களை யொருநாளும் கைவிடாத்தான), கழல் - திருவடிகளை, (சேர-ஆஶ்ரயி) தன் அடியார்களை - தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களை, சன்ம சன்மாந்தரம் காத்து - ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களிலிருந்து, அதாவது அவைகள் வராதபடி ரக்ஷித்து, கொண்டுபோய் - பரமபதத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், தன்மைபெறுத்தி - தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அவர்கள் பெறும்படி செய்து, ‘தன்மை’ என்பது பகவானுடைய ஆனந்தம் முதலிய ஸ்வபா

1 பெரி-தி-4-9-3 2 பெரி-தி-4-5-2
3 திரு-1-2-10 4 திரு-3-7-7.

தாளிணைக் கீழ்க்கொள்ளுமப்பன்' என்றும், 1 'தன் தாளிணைக் கீழ்ச்சேர்த்தவன் செய்யுஞ்சேமம்' என்று சொல்லுகிறபடியே அபுநராவ்ருத்தியிலும் முன்பு ஸம்ஸரிப்பிக்கையிற்போலே ஸர்வஜ்ஞனுடைய ஸ்வைரமான ஸ்ரீ ஸங்கல்பமே ஹேதுவாம். இப்படி இது ஸ்ரீ ஸூக்தியினுடைய 2 'பண்டை நாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங் கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து' என்று சொல்லப்

வஙகளாகவுமாம், அப்பொழுது பரம ஸாம்யத்தைக் கொடுத்தானென்று தாத்பர்யம் அன்றிக்கே ஜீவாத்மாவுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்வபாவத்தை என்றுகவுமாம் அப்பொழுது 'தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைகிறான்' என்றாத்தத்ருள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் விவக்ஷிதம், தன் தாளிணைக்கீழ் - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டினுடைய கீழே, கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கு மவனான, அப்பன் - நிருபாதிகனான பிதா தன் தாளிணைக்கீழ், சேர்த்து-சேரும்படி செய்து, அவன்-அந்த பரவான், செய்கிற, சேமத்தை-க்ஷேமத்தை, 'க்ஷேம'மாவது அடைந்த திருப்பத்தை எப்பொழுதும் பரிபாலிக்கை, அதாவது புநரா வருத்தி இல்லாதபடி செய்கை, 'யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்கிற இடத்தில் 'க்ஷேம' ஶப்தம் இப்படி வ்யாக்யாதமாயிருக்கிறது. சொல்லுகிறபடியாலே - பரமாணங்களில் இப்படி எறப்படுகிற படியாலே, முன்பு - உபாயானுஷ்டானத்திற்கு முன்னால், 'ஸம்ஸரிக்கையிற்போலே' இதயதிக்கு ஸமஸரிக்கும் பொழுது அவனுடைய ஸங்கல்பம் ஒருவராலும் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாதது பிருத்தைப்போலவே அபுநராவ்ருத்தி ஸங்கல்பமும் ஒருவராலும் நிவ்ருத்தி செய்ய முடியாதென்று தாத்பர்யம் இதில் அவன் கருணையே முக்கிய காரணமென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'பண்டைநாளாலே' என்றாரம்பித்து பண்டைநாளாலே - முன் காலத்திலே (உண்டாகிய தான) மோக்ஷ மிழ வ்யாக்யாநம் 'ஸஹஜகாருண்ய' மென்பதினால் உபாயானுஷ்டானத்தினால் உண்டான கருணை நிகாஹ ஸங்கல்ப நிவ்ருத்திக்கு மாத்திரம் காரணம், மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்குக் கார

1 திரு-7-5-10 2 திரு-9-2-1

பட்ட ஸஹஜகாருண்யமென்று தெளிந்தவ்விஷயத்திலும் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும் ப்ராப்தம்.

இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில் உபகாரகங்களென்று சொல்லுகிற கரணங்கள் மூன்றுலும் பரிஹரணீ கரணத்ரயங்களாலும் யங்களிலும் பரிக்ராஹ்யங் செய்யவேண்டிய ஸாராம்சம் களிலும் ஸாரமிருக்கும்படி சொல்லுகிறோம் 1 ‘விஷயஸ்ய விஷயாணாஞ்ச உபா

ணாம் அவனுடைய ஸஹஜகாருண்யமே என்று நயோதிநா ‘அவ்விஷயத்திலும்’ என்று பொதுவாய் அருளிச் செய்திருப்பது கைங்கர்யத்திற்கு காரணமான கருணையை ரெய்கிறவர்களாக கீழ்ப் பாரதத்தில் உதாஹரிக்கப்பட்ட பகவானிடத்திலும், லக்ஷ்மியினிடத்திலும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக. இப்படிப் பொதுவாக உத்தர க்ருத்யங்களை யருளிச்செய்து அவைகளை விசேஷித்துநிரூபிச்சில க்ரந்தமவிஸ்தரிக்கவொண்ணவொன்று அதின ஸாராம்ஸத்தை யருளிச் செய்கிறார்—‘இவ்வுத்தரக்ருத்யத்தில்’ என்றாரம்பித்து. ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் சொல்லியபடி உத்தர க்ருத்யத்தில் என்றபடி ‘உபகாரகாயங்கள்’ என்பதற்கு ‘ஶரீரவாங்மநோபிஸ்ஸ்யு: கர்மணாம் ஸாதநேத்ரயா: । த்ரயம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: ॥’ என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதிலை இவைச் ..... ஙாமா களாவும், மற்றவைகள் உபலக்ஷணங்களாகவும் ... என்று தாத்பர்யம். பரிஹரணீயங்களிலும் - விட ... வைகளிலும், இதை முதலி லருளிச்செய்திருப்பது அநுஷ்டா னத்தைக் காட்டிலும் அபராதமில்லாமலிருப்பது மேல் என்ப தைத் தெரிவிப்பதற்காக. பரிக்ராஹ்யங்களிலும் - அநுஷ்டிக் கத்தக்கவைகளிலும் ஸாராம்ஸத்தைச் சொல்லுகிறோம் என் றருளிச்செய்யாமல் ‘ஸாரமிருக்கும்படி’ என்றருளிச் செய் திருப்பதினால் ஸ்வபுத்தியாலே ஓன்றைக்கல்பித்து ஸாரமென்று சொல்லவில்லை, ப்ரமாணங்களில் ஸாரமென்று ஏற்பட்டிருப்பதே நிரூபிக்கப்படுகிறது என்பது த்யோதிதம். விஷயஸ்ய - விஷத்திற்கும், விஷயாணாஞ்ச - ஶப்தாதி விஷயங்களுக்கும்,

உத்க்ருஷ்ட உக்ரம் | உபஹஸ்தம் விஷம் ஹந்தி விஷயாஸ்வா-
ணாதபி!' என்றும், 1 'ஆவி திகைக்க ஐவர்
குமைக்குஞ் சிற்றின்பம் பாவியேனைப் பல நீ காட்-
டிப் படுப்பாயோ' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே
வைராக்யசேஷாயுஷி குலையாமைக்காக மறக்க
வேண்டு மவற்றில் ஆஸ்வாதம் விஷயாஸ்வாதம் க்ருத்ஸ்ந
துக்கத்தை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுமவற்றில்
ஆஸ்வாதம் ஆபாதஞ்செய்த ஆஸ்வாதாக்ஷம் முந்
லான உபகாரம் காவலுண்டு குலையாமைக்காக

அத்ருஷ்டதரம் - மிகவும் நாயகன், அந்த்ரம் - பயங்கரமான (இருக்கிறது), (எப்படி யென்னில்) விஷம், உபஹஸ்தம் - ஸாப்பிடப்பட்டதாக் கொண்டு, ஹந்தி - கொல்லுகிறது, விஷயா: - விஷயங்கள், ஸ்மரணாதபி - நினைப்பது மாத்திரத்தினாலும் (கொல்லுகின்றன) ஆவி மாய, திகைக்க - தடுமாறும்படி, ஐவர் - ஐந்து இந்திரியங்கள், குமைக்கும் - ஹிம்ஸிக்கும்படியான, அற்பமான இன்பங்களைக் கொடுக்கும்படி நிரப்பப்பட்டிருக்கிற, பல சிற்றின்பம் - அற்பமான பல இன்பங்களை, காட்டி - காண்பித்து அவற்றில் அகப்படுத்தி, பாவியேனை, படுப்பாயோ - வருத்துவாயோ. குலையாமைக்காக - குறைந்து போகாமலிருப்பதற்காக. விஷயாஸ்வாதம் - விஷயங்களில் ஆசை, அல்லது அனுபவமாகிய ஆஸ்வாதம் முதலியன தால பரிஹரிக்கவேண்டியதாகிறது. இது 'தொஷாநந்தஹதாஷ்டா ஸ்த்ருகிரஷ்டி ஸ்ரீகரோகி கௌராஜ்யம்' என்கிறபடியே அவைகளில் தோஷங்களை நினைத்து விரக்தியுண்டாவதற்காக அடிக்கடி நினைப்பதால் வைராக்யம் உண்டாகுமென்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது இங்கு அனுஸந்தேயம். 'க்ருத்ஸ்நதுக்கத்தை வாராமைக்காக' என்றது 'ஆமிஷம் வாசகிவஷம் க்ருத்ஸ்ந துக்கேஷு க்ருத்ஸ்நஸ்ய கிமேஷ தே' என்று எல்லாப் பாவங்களுக்கும் விட்டுப் போகாமல் சொல்லப்படுகிற க்ருத்ஸ்நதுக்கம் என்றும் ...

1 திரு-6-9-9.

சொல்லாதொழிய வேண்டுமவற்றில் ஆர்யா [illegible] க்ருத்ராக்ஷம் உபாயநிஷ்டையை மறவாமைக்காக 1 'ஸந்தேஹம் வக்தா' என்கிறபடியே சொல்லவேண்டுமவற்றில் ஆர்யா [illegible] உகந்து பணிகொள்ள உரியனை எம்பெருமான் திருவுள்ளமழலாமைக்காக காரணத்வத்தாலும் 2 'செய்யாதனசெய்யோம்'

தறசாக என்று தாதபாயம் முதலான-ஜ்ஞானோபதேசம் [illegible] வைகள், அப்படி நினைக்காவிடில் க்ருதக்னனானான் [illegible] தாதபாயம் க்ருத்ராக்ஷம் - தன்னுடைய [illegible] அப்படித் தன்னை மேற்பட்டவனுக்குச்சொல்லி [illegible] பகவானுடைய க்ருபைக்குக் காரணமாகிய [illegible] யாகிற சாபணயம் போயவிடும் என்று [illegible] இந்தக் காபணயானுஸந்தானமில்லாவிடில் [illegible] நயமும் ஏற்படுமென்று ஸ்ரீ ம [illegible] னவம் - ஸ்ரீமு வ்யாக்யானம் செய்தபடியே [illegible] னத்துடன், ஸதா - எப்பொழுதும், வக்தா - [illegible] டிருப்பவனுடைய உபாயநிஷ்டை குறைந்துவிட்டால் [illegible] தில 'ஸநிஷ்டாஸிஜ்ஞாதம் ஸம்ஸயவேவமநுர்டிமவக்தாசு' என்று அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆந்த்தம குறைந்துவிடும், [illegible] ஸம்பாஸமும் உண்டாகும் என்று தாதபாயம் பணிகொள்ள உரியனை - (நம்முடைய) கைங்கர்ய [illegible] தவனுடை அழலாமைக்காக - அழலா [illegible] மை - கோபித்துக் சொல்லுதல், [illegible] திருவுள்ளம் சஞ்சாரமைக்காக

இவ்விடத்தில் ஸ்ரீம உத்தேசிக்க [illegible] விடவேண்டியவைகளில் செய்யாமே [illegible] ஸாராமஸத்தை யருளிச் செய்யவேண்டி [illegible] 'காரணத்வத்தாலும்' என்றருளிச் செய்திருப்பது [illegible] யம் முதலியவைகள் மனதில் எண்ணுமல் ஸ்ரீ [illegible] மாத்திரம் செய்யமுடியாதாகையினாலும், வாயிலுல் [illegible] களைச் செய்துகொண்டிருந்தால் ஸ்ரீ [illegible] செய்வது [illegible]

---

1 ஸரா-கத 2 திருப-2

எனனுமவறறில ப்ரயோஜநம ஸம்ஹவிதவசாரம். வா ராஷாமூலவஸாமரம வறறுதல வரையிடுதல செய்யாமைககாக கரண த்ரயததாலும கர்த்தவ்யங்களில ப்ரயோஜநம ஹமவதெக்ஷயத்திலெலலை நிலமாய ஸாஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான வாசாயழிகி ஹாமவதகெக்ஷயம ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான விவவுத்தாகூரத்ருமம ராஹஸ்ய த்ரயததில ஹஞ ப்ரதிவாதகங்களான ப்ரதேசங்களிலே யதாவஸ்யேயம

போஜனமாகையினுலும, கரணதரயமும சோநதிருககவேணடும எனகிற தாதபாயததினுல செயயாதன - பெரியோாகளினுல அநுஷடிககபபடாத காரயததை, அஙறிபே ெசாயநதசாத காரயததை,அதாவது பாகவதாபசாரததை எனறபடி,செயயோம செயயமாடடோம 'ஸமஹவிததுகக'ளாவது ஸநாசாாய ஸமாஸரயணததினுல ததவஜஞான முடையவாகளாய முமுக்ஷுககளானவாகள இததால பருமமவிதபசாரம பகவானுடைய நிகரஹததுககுக காரணமாகையினுல இது ஸகலவிதமான அநாததஙகளுககும காரணமாகும எனபது நமோதிமம வறறுதல- மிகுதியிலலாமல நசிதது விடுதல, வரையிடுதல - அளவிடபபடடதாகுதல,அதாவது குறைநதுவிடுதல நரிசரணஙகளாலும பாகவத கைஙகாயம செயயாவிடில புருஷாாததம நாசமடையும, ஏதாவது ஒரு கரணததினுல மாததிரம செயதால அது குறைநதுவிடும எனறபடி எலலைநிலம - ஓரததில (கடைசியில) இருககும நிலம ஸாஸ்த்ராநுஜ்ஞாதமான - (வாணாஸரமதாமஙகளுககு அநுரூபமாக) ஸாஸதிரஙகளில அநுமதி பணணபபடட, இபபடிசசிலலாவிடில இது கைஙகாயமாகாது இநத பாகவத கைஙகாயததிலும பரதானம ஆசாாய கைஙகாயம என பதைத தெரிவிபபதறகாக ' ஆசாயழிகி ' எனறருளிச செயயபபடடிருககிறது 'இவை இரணடிலும ப்ரயோஜநம ஆசாய கைஙகாயம' எனகிற ஸ்ரீ ரஹஸயாதமுவளி ஸ்ரீ ஸூகதி இஙகு அநுஸநதேயம 'ஸ்வயம ப்ரயோஜநமான' எனறது ஹேதுகாபய விசேஷணம

விண்ணவர் வேண்டி விலக்கின்றி
மேவு மடிமையெல்லாம்
மண்ணுலகத்தில் மகிழ்ந்
தடைகின்றனர் வண்டுவரைக்
கண்ணன் அடைக்கலங்கொள்ளக்
கடன்கள் கழற்றிய நம்
பண்ணமரும் தமிழ்வேத
மறிந்த பகவர்களே 22

இப்படிக் கிழருளிச் செய்த [illegible] பன்னர்கள் பரத்யவாய பரிஹாரார்த்தி [illegible] போதிலும் பகவானிடத்தில் [illegible] லை உண்டாக்குகிற த்ராவிட வேதா [illegible] யானுகாஹத்திலையத்தாவத [illegible] முகத்தாகளுடைய [illegible] ஸ்வயம் பரயோஜனமாக [illegible] கிறார்—‘விண்ணவர்’ என்றாரம்பித்து.

[... ரை] வண் - விலக்ஷணமான, துவரை - [illegible] தில் வஸிக்கிற, கண்ணன் - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், அடைக்கலங் [illegible] ள்ள - நம்முடைய பாரத்தை [illegible], கடன்கள் - மூன்றுவிதமான [illegible], கழற்றிய [illegible] செய்தவரான, நம் - நம்முடைய, பண் - [illegible], அமரும் - [illegible] த்திருக்கிற, தமிழ்வேதம் - த்ராவிடவேதத்தை, [illegible] வார்களின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளை, அறிந்த - [illegible] களிடமிருந்து அறிந்தவர்களான, பகவர்களே - [illegible] கிற பதத்திற்கு ஆத்தமான [illegible] விலக்குகிறது, விண்ணவர் - நித்யஸூரிகள், வேண்டி - [illegible] த்தது, விலக்கின்றி - ஒருவித [illegible], மேவும் - [illegible] ப்ரீதியுடன் செய்கிற, அடிமையெல்லாம் - [illegible] வற்றையும், மண்ணுலகத்தில் - [illegible], மகிழ்ந்து - [illegible] ஸந்தோஷத்தை யுடையவர்களாய், அடைகின்றனர் - [illegible] கிறார்கள்.

‘வேண்டி’, ‘அடைகின்றனர்’ [illegible] ஸூரிகள் பாரதந்த்ரத்தையும் கைங்கர்ய [illegible]

தன்மையை அடைகிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகையினாலல்லவோ இவர்களை 'விண்ணுளாரிலும் சீரியர்' என்கிறது. 'எல்லாம்' என்பதினால் ஸர்வவித கைங்கர்யவ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் ப்ரத்யவாய பரிஹாரத்திற்காக ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யனுஷ்டிக்கும் ஸாதாரண ப்ரபன்னர்கள் அதற்குக் காரணங்களான நித்யநைமித்திகாதிகளை மாத்திரம் செய்வார்கள்; இந்த ப்ரபன்னோத்தமர்கள் ப்ரீதி ப்ரேரிதர்களாய்ச் செய்கிறபடியினாலே அஶேஷ கைங்கர்யத்திலும் அந்வயிக்கிறார்கள் என்பது ஸூசிதம். 'மண்ணுலகத்தில்' என்பதற்கு இதற்கு விபரீதமாய அஜ்ஞாநாதிகளுக்குக் காரணமாகையினாலே இருள் தரும் மாஞாலமாகிற இந்த லோகத்திலேயே என்று அர்த்தம். சத்ருக்களில்லாத நிலத்தில் அனுபவிப்பவர்களைக் காட்டிலும் சத்ருக்களிருக்கும்பொழுதே அவர்களை அப்ரயோஜகர்களாக்கி அடிமை செய்கிறவர்கள் உத்தமாதிகாரிகள். ஆகையால் 'வைகுந்தம் புகுவது மண்ணவர் விதியே' என்று ஸூரிகளாலும் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். 'தீர்த்தனுக்கற்ற' என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யானத்தில் ஆறாயிரப்படியில் 'திருவாறன் விளையே ஸ்ரீவைகுண்டமென்றிருக்கைக்கு விரோதியான வென்னுடைய பாபங்கள் போகைக்குடலாகையாலே ஸ்ரீவைகுண்டம், அதில் நின்றருளின பெருமான் அதிலும் ஸ்ரீவைகுண்டம், அவனை ஸ்ரீநம்மாழ்வார் திருவாய்மொழிகளால் இவை வல்லாரவை பத்திலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸத்கரித்துக்கொண்டு தங்கள் ஸ்ரீகோஷ்டியிலிருக்கச் சொல்லுவர்' என்று அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது இங்கனுஸந்தேயம். 'மகிழ்ந்து' என்பதற்கு 'நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித:' என்றருளிச்செய்திருக்கிறபடியே ப்ரத்யவாய பரிஹாரத்தை உத்தேசியாமல் கேவலம் ப்ரீதி பரிவாஹமாகச் செய்கிறார்கள், அப்படி அநுஷ்டிக்காத வஸித்தம் என்று தாத்பர்யம். 'அடைகின்றனர்' என்பதற்கு கோலவிழுக்காட்டாலே இவர்களுக்கு அவை அயத்நமாகக் கிடைக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். அதாவது 'பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டே', 'பாலனாரும் ப்ரியப்பால் பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே' என்றிவை முதலியவைகளின்படியே அங்கும் செய்வதையே இங்கும் ஸ்வாரஸ்ய ஸித்தமாகக்

மற்றவையும் உபலக்ஷிதமாய் வித்திக்கின்றன என்று தாத்பர்யம். இப்படி லோகாந்தரத்தில் கிடைக்கும் ஸௌபாக்யங்கள் இந்த தேசத்தில் கிடைக்குமென்பதற்குக் காரணம் காட்டியருளுகிறார்—'வண்வேரை' என்றாரம்பித்து 'வண்வேரை' இத்யாதியினால் த்வாரகா பட்டணத்தில் இந்த லோகத்தில் அஸாதாரணங்களான ஸுதர்மா என்கிற தேவேந்த்ர ஸபையையும், குபேரனுடைய நவநிதிகளையும், மற்றும் திக்பாலகர்களுடைய ஸர்வைச்வர்யங்களையும், தாம் இந்த விபூதியை அலங்கரித்தாகக் கொண்டிருந்த வரையில் இருக்கும்படி செய்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு இவர்களுக்கு முக்தைச்வர்யத்தைக் கொடுப்பது ஆச்சர்யமல்லவே என்று தாத்பர்யம். 'கண்ணன்' என்பதால் தன்னை யாச்ரயித்தவர்களுக்கு ஸகல வித்த தானும் ஸௌலப்யமென என்று தாத்பர்யம். 'அடைக்கலம் கொள்ளக் கடன்கள் கழற்றிய' என்பதற்கு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய பரிகாரத்தினுள்ளுண்டான ராஜகுலம் சொல்லப்படுகிறது, இவன் நம்முடைய பாரத்தை ஸ்வீகரிக்கவே தேவதை முதலியவர்கள் நாங்களே நம்மடைடைக் கிழித்துவிட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம். 'நம்' என்பது 'தமிழ்வேதம்' என்பதோடும், 'பகவர்கள்' என்பதோடும் அந்வயிக்கிறது. 'நம் தமிழ்வேதம்' என்பதினால் ப்ரபந்நரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட புருஷார்த்தத்துக்குக் காரணமானதையினாலே அஸாதாரணமாக அபிமானிக்கத் தக்கது என்று தாத்பர்யம். ஆசையினாலே பிறர் ஸ்ரீத்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியில் 'ஐச்வர்யஸாராஜ்யஸக்ருத்வீ தகௌணக்லேசாங் ஸ்ரீதாஸதிஸ்ய ஸ்வாஸாத்வார ஸிவிசேஷிய ஸேவ க்ருஷ்ணஸௌலப்யாதந்வஜ்ஞா। தத்ராத்யக்ஷ காருண்ய ஸ்ம்ருதமஸஞ்ஜீவ்ய ஸஹ்ருதய மாயாதத்த்வயுக்தாவஸர விபவபோதாரிணீ [illegible]॥' என்றும், 'ஸம்ருத்திகாவேதயோஜ்யா' என்றும் தாமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது 'அறியக் கற்றுவல்லார் வைஷ்ணவராய் உகடல் ஞாலத்துள்ளே' என்கிற நம்மாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியின் தாத்பர்யார்த்தம். இங்கு 'ஸம்ருத்திகா' என்பது ப்ரபந்னனுடைய வேஷம் அன்றிக்கே 'நம்' என்பதற்கு 'ஆச்ரிதஸ: ஸாவதேத:' என்கிறபடியே குருகையில் வந்து கொ

[illegible]

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
உத்தரக்ருத்யாதிகார: [illegible]

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

ஞப்பட்டகிய குலபதியாகிய ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடியினால் தமக்குள்ள ஆதரம் காண்பிக்கப்பட்டதாகவுமாம். அன்றிக்கே ‘தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே’ என்கிறபடியே தம்மளவில் உண்டான உபகாராதிஶயத்தினாலருளிச் செய்கிறாராகவுமாம். ‘பண்ணமரும்’ என்பதினால் ‘ஸாஹஸ்ர நிர்த்தாநி ஸாமாநி ஜஜ்ஞிரே’ என்கிறபடியே பாணங்கள் தாங்கள் நன்மையைப் பெறுவதற்காக இந்த ஶ்ரீஸூக்திகளில் தாங்களே வந்தமர்ந்தமை சொல்லப்படுகிறது. அன்றிக்கே கானங்கள் நம்மால் அமைக்கப்பட்டதன்றியே தாங்களே இவைகளில் வந்து புகுந்திருக்கிறபடி சொல்லப்படுகிறதாகவுமாம். ‘வாசோ ஜெயேய அயாமம்’ இத்யாதிகள் இங்கநுஸந்தேயம். ‘தமிழ் வேதம்’ என்பதினால் ஸார்வாதிகாரத்வமும், எளிதில் அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கக்கூடிய தன்மையும், தமிழ் என்னும் பதத்திற்கு இனிமை என்றர்த்தமாகையினால் இனிமையும் சொல்லப்படுகிறது. ‘வேதமறிந்த’ என்பதற்கு ஶ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகையில் வேத ஶப்தத்திற்கு வேதார்த்தத்தில் லக்ஷணை என்றருளிச் செய்திருக்கிற ந்யாயமாக இங்கும் வேதார்த்தங்களை அறிந்த என்றர்த்தம். ‘பகவர்’ என்பதற்கு பகவானுடைய ஸந்நிதி

சனைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், பக்தி, வைராக்யம் முதலிய கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவர்களாகையினாலே ‘**வால்மீகிர் பகவாந் ருஷி:**’ என்றிவை முதலிய இடங்களிற்போலே ஔபசாரிகமாகச் சொல்லி இருக்கிறதாகவுமாம்; அன்றிக்கே இவர்களையே பகவான் என்று அபேதமாகச் சொல்லி ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கிறதாகவுமாம்.

இப்படிப்பட்ட ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான கைங்கர்யம் இந்த ஸ்ரீமத் வேதாந்த வித்துக்களான ப்ரபந்நோத்தமர்களுக்கு மாத்திரம் வருவதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘**ப்ரணயிநீவ**’ என்ற ஶ்லோகத்தால்.

ப - ரை] **ஸ்ரீயா** - பத்நியானவள், **பஶ்சாத்** - (தனக்குப்)பின்புறத்தில், **ப்ராப்தம்**-வந்திருக்கிற, **ப்ரணயிநீவ**-பர்த்தாவைப் போல, **ஸ்ரீஶம் ப்ரபும்**-ஸ்ரிய:பதியாய் தங்களுக்குப் பர்த்தாவாகிய பகவானை, **ஸ்வஸஹிதம்** - தன்னுடன் சேர்ந்தவனாக, **க்ரமா:** - அடிக்கடி, **ஆம்ருஷ்ட** - விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிற (துடைக்கப்பட்டிருக்கிற), **மஹதி** - பெரிதான, அதாவது பரபாவத்திலும் (ஆசாரத்திலும்) என்றபடி, **மந்த்ரம்** - திருமந்திரமாகிய, **மணிதர்ப்பணே** - ஸ்படிகமணிமயமான கண்ணாடியில், **த்ருஷ்ட்வா** - தாங்ஙஸமாகாரமாக அநுஸந்தானம் செய்து (பார்த்து), **ப்ரபத்தி யுதா:** - ப்ரபத்தியையே தனமாக உடையவர்களான, அதாவது புருஷார்த்தங்களுக்குக் காரணமாக உடையவர்களான என்றபடி, **ஸந்த:** - பூர்வர்கள், **ப்ரஸ்ருமர**-பரவிக் கொண்டிருக்கிற (அடிக்கடி விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற), **பஹு**-அதிகமான, **ஆமோத** - வாஸனையையுடைய (ஸந்தோஷத்தையுடைய), **பாஸ்வர**-மலர்ந்திருக்கிற, **ப்ரஸூந**-புஷ்பங்களுக்கு, **ஸத்ருஶை:** - ஸத்ருசங்களான, **க்ருதை:**—கைங்கர்யங்களின் வரிசைகளினாலே, **பரிஹ்ருஷ்யந்தே** - அநுபவிக்கிறார்கள்.

‘**ப்ரணயிநீவ**’ என்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தினால் தினந்தோறும் தன்னை அலங்கரித்துப் பகவானை மனதில் மானஸ ப்ரத்யக்ஷத்தினாலே சேர்த்துக் கண்ணாடியில் கண்டு ஆநந்தத்தை அநுபவித்துத் தான் முடிக்காத மாலைகளை அவனுக்கு ஸமர்ப்

பிதத ஆணடாளின வருததாநதம ஜஞாபகபபடுததபபடுகிறது அதை இஙகு உதாஹரணமா யெடுததததினால ' ஸோऽஹம் தவ **ப்ரியதம:** ஸ்வயமேவ ஸோடு: நிஜரம் **ப்ரணயமாவநய ப்ரணஸ:** । உத்ரவமேவ பூர்வஹாஸம் மமைவ ஜாரபுமேவ: ஸ்ம்ரம மாரயதி ஹ்ருதயம் ஸாரவஸ்தீபா: ॥ ' எனறிவா தாமே ஸ்ரீசோதாஸ துதியில அருளிச செயதிருககிறபடியே அவவாணடாளைபபோலே தாஙகளுமனுபவிககவேணடுமெனகிற ஆசையுடைய ஆழவாரகள இவவிடததில **'ஸங்க:'** எனனபபடுகிறாரகள பகவதனுபவததிலே ஸஙகைதயையுடையவாக ளாகையினாலே அவரகளை **'ஸங்க:'** எனகிறது இஙகு **'ப்ரணயிநம்'**, **'ப்ரியம்'** எனகிற பதஙகளினாலே ' சஸ்யாமேவ்யா ஊநஸ்ஸவிந தஸ்ய ஸரவஸ்யம் **ப்ரதிஷ்டிதம்** । தேநேயம் ஸஹ புஷ்டாத்ர ஊஹஸ்கூவேதி ஜீவதி ॥' எனகிறபடியே ஒருவாககொருவருளள பரேமாதிஸயம சொலலபபடுகிறது அபபொழுது **'ப்ரணயிநம்'** எனறது பரியையின விஸவாஸததுககுப பாதரபூத ரெனறபடி அனறிககே **' ப்ரணயிநம் '** எனறு பாததாவின விஸவாஸததைச சொலலி **'ப்ரியா'** எனறு அதறகுசகாரணதனை தாசொலலுகிறதாகவுமாம **'ராகஸ்யாவி ப்ரியாமாபூர் டிராஜ லீக்யுதஜதி । ஸுணாதூஸ்ரேவ ஸுணாஸ்ரவி ப்ரீதிஸ்ஸாபூபோ ஹ்யவஸ்த:'** எனகிறபடியே இவள பரியையான படியினாலே விஸவாஸம மேல மேல வளாநது வருகிறது எனறு தாதபரியம இது அவன ஸஙகிஹிதனா யலலாதபோது அவனைத தனனுடன சேரததனுபவிபபதறகும, அவனும இவளை விட்டுப பிரிய மனமிலலாதவனாய இவளுடைய அனுமதியினறிககே அருகில வநது நிறபதறகும காரணம **' ஸஙகநிதம் '** எனபதறகுப பாததா எதிரில நினறால தனனையும அவனையும சேரததனுபவிகக முடியாதாகையினாலே அவன பினனாலே வநது நிறகும பொழுது இருவரையும சேரததுக கணணாடியில அனுபவிததாள எனறு தாதபரயம **' ஈக்ஷதி '** எனபதறகு இவவிருவாகளின ஸௌநதாயஙகளில கொஞசஙகூட குறையாமல பாரபபதறகுத தகுநத வைஸாலயததை யுடையது எனறு தாதபாயம திருமநதிரமும ஜீவ பரமாதமாககளின ஜஞாதவயமான எலலா ஆகாரஙகளையும ஸபஷடமாககக காடடுகிறதெனறு தாத

ாயம் 'ஈஹாஈாஜேஷு' என்பதினால் அழுக்கில்லாமல் டிக்கடி துடைசசபபட்டிருப்பதினாலே ஸ்பஷ்டமாகப் பாரப் தற்கு காரணமா யிருக்கிறது, மந்திரத்தை அடிக்கடி அனு ந்தானம் செய்வதினாலே பரதபக்ஷமாசப் பாபபதைதபோல் மதடமாயத் தெரிகிறது என்று தாதபாயம் 'ஈதன' னப்தற்கு திருமந்திரத்தில் பாராத்ய பாரதந்தாயங்கள் ரதிடாதிக்கப்படுகிறபடி யினாலே ஏதான ஸதிரீ பாராயனென்பதும், வனை ஸ்வதந்திரனை மோக்ஷியாயிருப்பதினால் அவன் பாதரு க்ஷனீயன் என்பதும், இருவரும் சேர்ந்து நிற்கிற நிலையும், நில பதனீஸதாகீயமான ஜீவாத்மா முனபும், பாததாவாசிய பி பதி பினபும் நிற்கிற நிலையும், இருவரும் அனுபாவ்ய கும் பாதாரமும் பரணவ ாராயண மைபதஙகளில பரதி நிகக்கப்படுகின்றன என்று தாதபாயம் 'ஈணீஷவாரணே' னப்தினால் திருமந்திரமே மாாகயம், அதினால் பாகாமைம் யம் டா பமே அாகதம் இனனுமா மாாசயம் என்பது தயோ நம 'ஸகை:' என்கிறபடியினால் 'நிதயஸூரிக ா இருக்கிறா ' என்ற சக்முராா ா மருகிவாகய ததிப்ருாருக்கும்'ஸஷீ' என்று ாலாய ாபடுகிற நிதய ஸூரிகளின அவதாரம் எனபது கயோ ம அனநிசகே 'ஹேஷ் கவுமாஸகை:' என்று சோத்து ாசித்து பாப்தத்தைச ராஜாக்களுடைய புருஷாாத்தத்தாரு ாமாக அனுஷ்டிக்கது ருத்த கருத்யாச ளானபடியினாலே ால போகாாததமாக திருமந்திரம முதலியவைகளின அாத னுஸநதானம், நிதய நைமித்திகாதி காமஙகள் முதலியவை ச செய்கிறாகள் என்று தாத்பாயம் அனநிசகே பாபத யச செய்தபோதிலும் இவாகளைகசொண்டு லோகத்தை உஜ ாகச் செய்யவேண்டுமென்கிற பகவத ஸஙகலபத்தினாலே கு ஸ்தாபிக்கப்பட்டவாகளாய என்று தாத்பாயம் 'மா ஸ:' என்பதற்கு வெருத்த நிறமுள்ளா மல்லிகை, முல்லை ஙிய புஷ்பஙகள், அனநிசகே, மாஸதிரானு மதஙகளாய பரி நதஙகளான என்று தாத்பாயம் இஙகு கேவல தேவதாந் ஙகளும் காமய பலஙகளும் நிறைந்திராமல் 'ஸார ஸ தரோ' என்கிறபடியே முழுமையும் ஸாரமாயிருக்கிற ாத்தும் நிதயநைமித்திகஙகளைச செய்யுமிடத்தில பலமுத ங்களில ஸஙகமில்லாமல் என்று தாத்பாயம் 'ஹேஷ்ரஹ

ஸுஹாரிகோடி’ என்பதற்கு புஷ்பங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமான வாஸனை யன்றிக்கே ‘**தாம்பௌஹாக்ருதிஊர்மி: ஸ்வயம் த்ரம்பௌஹ: யம் ஸவ்யம் மது இதி ஸாத்ருஷ்ஸஹதி । ஆமோத ப்ரத்ய உபமைக்ரித்யம் த்வாநிகாமி: ஸோபவி ஸ்வீய கந்தபுஷ்பாலக வர்விகாமி: ॥**’ என்று சொல்லுகிறபடியே ஆண்டாளுடைய கேஶபாஶத்திலே அந்தப் புஷ்பங்களுக்கு விஶேஷவாஸனை யுண்டானாப்போலே மிக்க ஶீதகொண்டார்களான பரமைகாந்திகளால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களுக்கு விஶேஷமான பரிமளம் உண்டாகிறதென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஆழ்வார்கள் அந்தப் பகவானை யனுபவித்து அந்த ப்ரீதி உள்ளடங்காமல் ‘யானே இருந்தமிழ் நன்மாலையிணையடிக்கே சொன்னேன்’, ‘செய்ய சுடராழியா னடிக்கே சூட்டினேன் சொன்னமாலை’, ‘தொண்டாக் கழுதுணைச் சொன்னமாலைகள் சொன்னேன்’, ‘எம்பிரானுக்கு என்னுடைச் சொற்களென்னும் தூயமாமாலை கொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே’ என்றருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களும், இதை யனுஸரித்து இவர் தாமும் ‘செய்ய தமிழ் மாலைகள்’ என்றருளிச் செய்திருக்கிறபடியினாலும் ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்கு ‘ஸுகந்தய:’ என்று சொல்லப்படுகின்றன. இந்தப்பக்ஷத்தில் ‘**உபஸ்ருதிஸ்ம்ருதி மதாஸம்ஹவீக்ஷிக ஸோபஸ்வீக்ஷணஸாரஸ்ய ஸாரஸிகேஸார்ஜவாவிர்ப**’ என்றும், ‘**ஸகலஜந்தூனாம் ஸம்ஹிதாம் பாவேஶ்ய: ஸ்ருதிஸரிஷ்டிகஸ்ய ஸாரஸம் யோஜயந்தி । ஹரிசரணஸரோஜ ஆமோதஸம்மோதிதாயா: ஸ்ருதிவதநஸ்ரேண்யா: பாதுகே தே நிநாதா: ॥**’ என்கிற ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ர ஸ்ரீஸூக்தியின்படி உபநிஷத்துக்களுக்கும் ஔபநிஷதபுருஷனுக்கும் ஆமோதத்தைக் கொடுப்பதாகவன்றோ, இதன் வாஸனை யிருக்கிறது என்று தாத்பர்யம். ‘**ஸ்புரா**’ என்பதினால் இன்னும் அது ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டமா யிருக்கும்படி சொல்லப்படுகிறது. ‘**ஸத்ய**’ என்பதினால் இந்தப் புஷ்பங்கள் அப்பொழுது தான் மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற தன்மை சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரீஸூக்திகள் பக்ஷத்தில் கேட்கும்பொழுதெல்லாம் புதிதுபோலப் போக்யதமமாய் ‘கேட்டாரார் வானவர்கள்’, ‘செவிக்கினிய செஞ்சொல்லே’ என்கிறபடியே கேட்டுப் போதும் என்கிற எண்ணம் உண்டாகாதிருக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது. ‘**ஸுகந்தய:**’ என்பது நித்ய நைமித்திக

காமஙகளைக குறிககிறு நாரவுமாம இததால ஆழவாாகள பக
வானாத ஞபமுடைய ஸ்ரீ ஸூகதிகளினால அவவிதம அனுப
விதஇருககிறபடியினால அநத ஸ்ரீ ஸூகதிகளை ஸாாதத
மாக அனுஸநதானம செயயும பரபனனதமாகளுககும
அபபடிபபடட அனுபவ விஶேஷம உணடாகிறதெனறு கீழப
பாடடில பரஸதாவிககபபடட அாததம ஸதாபிககபபடட
தாகிறது (ஸநஙகமான வாராவ(ு)நககடலிலே வநதுஙவியாத
வமம மிலலாதபடி 'யமஸ்து ஸாசெஷியாலே ஸஙெநுராநு ஹொ
ஙகுரான இருவரும நிறகிறவிடு பைகாணடு ஸமரிஙிகளோடொ
கக செகூஸடகூர திபாம' எனறு ஸ்ரீ ஸாரஸஙகரஹததில அரு
ளிச செயதிருபபதும இநத ஶலோகததின ஸஙகரஹம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸ்வாமிகளினால
செயயபபடட
ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
உததரகருதயாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்.

[பாகவத கைங்கர்யத்துக்குக் காரணம்—பகவத் ப்ரீதி விசேஷம்—பகவத் ப்ரீதிகத த்வாரம்—பரமைகாந்தி நர்மதத்திற்கு அநுகுணமாயிருக்கை—பரஸ்பர சேஷ சேஷிபாவம்—புருஷார்த்த காஷ்டையின் ப்ரயோஜனம்]

ஸத்த்வஸ்தாந் ஸாத்விகாந் ஸ்வபஹுமதிவாத்ருஷ்ட்யா நியதம்
ஸ்ரிய: காந்தோ தேவஸ்ஸ்வயம் விநியுங்க்தே விஹிதாந் |
யத்ரோத்காத்ரயம் யதிவதிசவெவாஹிதயியாம்
தத்ர ந: ஸௌஜந்யோத்ஸவதயா ஜந்மஸஹவஸ ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படிப் பாகவத கைங்கர்யம் பரமபுருஷார்த்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி இந்த அதிகாரத்தில் ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு ஸ்தாபிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்—'ஸத்த்வஸ்தாந்' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] ஸ: - அந்த, ஸ்ரிய: காந்த: - லக்ஷ்மீபதியான, தேவ: - பகவான், ஸத்த்வஸ்தாந் ஸாத்விகாந் - ஸத்த்வத்திலிருப்பவர்களாயும் ஸாத்விகர்களாயும் இருக்கிறபடியினாலே, விஹிதாந் - (ப்ரபந்ந) சேதனர்களை ஸ்வபஹுமதி வாத்ருஷ்ட்யா - தன்னுடைய பஹுமானத்திற்குப் பாத்திரமான பாகவதர்களிடங்களில், அதாவது அவர்களுடைய கைங்கர்யங்களில், நியதம் - எப்பொழுதும் நிற்பதாக, விநியுங்க்தே - உபயோகப் படுத்துகிறானல்லவா, இது ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமென்று திருவுள்ளம், யதிவதி ஸவை: - ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை ப்ரதானமாகவுடைய நம் ஆசார்யர்களினாலே, யதா

லோகாநுஸாரம் - லோகத்தையும் வேதத்தையும் அனுஸரித்தது, **ஸுபரீக்ஷிததியாம்** - பரீக்ஷிக்கப்பட்ட புத்தியையுடைய, **ந:** - நமக்கு, **தத:** - ஆகையினால், **கைங்கர்யம்** - பகவத் கைங்கர்யமானது, **தத்பக்தவர்க்கம்** - அந்தப் பகவானுடைய பஹுமானமான பாத்திரமான பாகவதர்கள் வரையிலாக, **ஸஹவஸ** - ஆயிற்று

'ஸ்வதந்த்ர' என்பதினால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஶக்தியுடையவன் என்பதும், 'ஸ்வாமி' என்பதினால் அப்படி உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பாத்தியதை உடையவனென்பதும் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வாமியாயிருந்தாலும் பரதந்த்ரனாயிருந்தால் தன்னிஷ்டப்படி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம். 'ஸ்வஸ்வாம்யஸக்தி' என்பதினால் 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்', 'ஸம ஏவ ப்ரிய:' இத்யாதிகளிற்படியே தனக்கு மிகவும் ப்ரியர்களான பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதைத் தன்னிடத்தில் செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமாகப் பாவிக்கிறான் என்பதேற்பட்டது. இத்தால் எல்லா வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச் ஶேஷபூதங்களாயிருக்கப் பாகவதர்களுக்கு மாத்திரம் ஶேஷபூதனாவதற்குக் காரணமும் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. 'நியதம்' என்பதினால் பகவத் கைங்கர்யம் எப்படி ஸ்வரூபமுள்ள வரையில் செய்ய வேண்டியதோ அப்படியே இதுவும் யாவதாத்மபாவி என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. '**ஶ்ரிய: காந்தோ தேவ:**' என்பதினால் 'லக்ஷ்மீ கூட இருப்பதினால் அவன் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளான லீலைகளை அனுபவிக்கிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ஶ்ருதியிலும், 'யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம் ததிங்கிதபராதீநோ விதத்தேகிலம்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுவதைப்போலே அந்தப் பிராட்டியின் ஸந்தோஷத்திற்காக அவளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு ஶரணமடைந்த நமக்கும் இம்மஹா புருஷார்த்தத்தை ஸங்கல்பிக்கிறான் என்பது த்யோதிதம். அப்படியே 'பிரான்' என்று அவனுடைய உபகாரத்தை முதலில் அருளிச்செய்து, அதின் உத்கர்ஷத்தை 'அடியார்க்கென்னை ஆட்படுத்த விமலன்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. '**விமலன்**' என்பது பாவித்ர்யத்தைக் காட்டுகிறது. இப்படி அவன் விநியோகிப்பதென்பது அவனுடைய ஆஜ்ஞைகளாகிற ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளில்

இங்கு ஸாமவக்ஷக்ஷையத்தை ஸாமவதக்ஷ யப்ருவயகஷமாகச் சொல்லுகைக்கடி யென்னென்ன பாகவத கைங்கர்யத்துக்கு என்னில் — 'வாமதாநிமய காரணம் யாஜெதஜெ யாவா ஜெஷ யகு ஜெவ யஹுஷ்வாவம் ஸஜொஷ: வாரஜ்ஷீ' என்று

'ஆசார்யனை தேவதையாக எண்ணிக்கொண்டவனாயிரு' என்றாத்தமுள்ள வாக்யத்திலும், 'ஜெவதிவாவாயபூ 8வாஸீக' என்றிவை முதலியவைகளாலும் தெரிவிக்கப்படுகிறது 'யஜா ஜொக' என்பதற்கு லோகத்தில் ராஜாக்கள் தங்களுடைய வேலைக்காரர்களையும் புஷ்ணுதிகளையும் ராஜ்யத்திறகாகவும், பிள்ளை முதலியவர்களுக்காகவும் உபயோகிக்க காணகிறோமல்லவா என்று தாத்பர்யம் வேதத்திலும் 'எல்லாத் தேவதைகளும் இவனுக்கு உபஹாரங்களை ஸமர்ப்பிக்கிறார்கள்' என்றும், அதை யனுஸரித்த ஸம்ருதியிலும் 'ஸவாக் ஜெக்ஷக்ஷ வாஜநீயா விஜெஷ க:' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது விவக்ஷிதம் 'யதிவதி8வஜெவ:' என்கிற இடத்தில் '8வ' என்பதற்கு அவரை முக்யமாகவுடைய என்றாத்தம் இங்கு 'வதூஹுயதிஙா ஷணஜ் வரணஸ்கவாஜெகா...யொ ஹுவஜெஸநஸஜிஙா ந விஷவாஜுபஜு ஹுயாநூ ஸாஜு' என்கிறபடியேஸ்ரீ ஆளவந்தார் பரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்களும், ஆச்சான், பிள்ளான், முதலிய பின்புள்ள ஆசார்யர்களும், உடையவருடைய ஸம்பந்தத்தினாலே பெருமை யடைந்தார்கள் என்பது த்யோதிதம் இவர்த்தமே யதிராஜ ஸப்ததியில் 'யதிராஜெ ஙிவுவ நாயகஸ்ரீ: 8ஹதீ ஸாவாஙிஹாரயஷி:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஆஷிதயிவா' என்பதற்கு ஶேஷ ஶேஷிகளுடைய லக்ஷணங்களை அவர்கள் நிரூபித்தத் தெரிவித்தார்கள் என்று தாத்பர்யம் 'தத:' என்பதற்கு இப்படிப் பகவான் விநியோகிந்தபடியினாலும், அதை ஶாஸ்த்ரங்களையும் யுக்திகளையும் கொண்டு பூர்வாசார்யர்கள் நமக்குத் தெரிவித்திருப்பதினாலும் என்றாத்தம்

'என்னென்னில்' என்பதற்கு ஶேஷித்வம் பகவானைக் குறித்து ஏற்பட்டபோதிலும் அது கைங்கர்ய பர்யந்தம் என்பதே ஸித்திக்காமலிருக்க, பாகவத பர்யந்தம் என்பது எப்படி

வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்திலே யருளிச்செய்தபடியே **ஸ்வேப்ஸிதனைப்பற்ற ஶேஷத்வைகனாயிவ னதிஶயாதானம்** பண்ணப்ராப்தன் அவ்வதிஶயந்தான் **வஸ்துஶக்தியை யநுரோதித்து** வரவேணும் ஆனால் ஜீவனுக்கு **ஸ்வேப்ஸிதனைப்பற்ற ஶக்யமான** வதிஶயமெ தென்று பார்த்தவிடத்தில் **ஶரீரஸ்வாமிபாவத்தாலே** யதிஶயாதானம் பண்ணுகை யிவனுக்கு மஹத்துக்கும் பொதுவாயிருந்தது இவன் ஶேஷிக்கு விஶேஷித

ஷித்திக்கும் என்று தாத்பர்யம் **ஸ்வோத்தாதிஶய** - ஶேஷியி னிடத்தில் உண்டாகும் அதிஶயத்தை, **ஆதாதவ்யா** - பண்ணவேண்டுமென்கிற ஆசையினாலே, **உபாதேயத்வேந** - அங்கீகரிக்கத் தக்கதாயிருக்கையே, **யஸ்ய**-எந்த வஸ்துவுக்கு, **ஸ்வரூபம்**-ஸ்வரூபமோ, **ஸ:** அது, **ஶேஷ:**-ஶேஷன், **பர: ஶேஷீ**-இந்த அதிஶயத்தை அடைகிறவனாய முதலில் பரன் என்று சொல்லப்பட்டவன் ஶேஷீ, அதாவது அயலானுடைய ப்ரயோஜனத்தையே தனக்கு முக்யமான ப்ரயோஜனமாகவுடையவன் எவனோ அவன் ஶேஷன், அந்த ப்ரயோஜனத்தை யடைகிறவன் ஶேஷீ இச்சை இங்கு ஶேஷிக்கு மிருக்கலாம், ஶேஷனுக்கு மிருக்கலாம், இவ்விருவர்க்கு மிருக்கலாம் வஸ்திரம் முதலிய வஸ்துக்கள் அதிஶயம் பண்ணுமிடத்தில் ஶேஷியின் இச்சை, ராஜாவினுடைய வேலைக்காரன் வேலை செய்யும்பொழுது இருவருடைய இச்சை, ரதாதிகளுக்கு நாமஅலங்காரம்செய்யும் பொழுது ஶேஷனுடைய இச்சை '**ஆதாத்வம்**' என்பதற்குள்ளதாவது ஒரு அதிஶயத்தைச் செய்யாவிடில் ஶேஷத்வ ஸ்வரூபமே சிறகாது என்று தாத்பர்யம் சேதனாசேதன வஸ்துக்கள் பகவானுக்கு ஶேஷபூதமென்பது பொதுவாகையினாலே அசேதனம் கைங்கர்யம் செய்யாமலிருப்பதுபோல சேதனனு மிருக்கட்டுமே யென்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—'அவ்**வதிஶயாதானம்**' என்றாரம்பித்து **வஸ்துஶக்தியை யநுரோதித்து**-அந்தந்த வஸ்துக்களின் ஸாமர்த்தியத்தை யனுஸரித்து **ஆனால்**-ஆகையினாலே, **ஶரீரஸ்வாமிபாவத்தாலே**-பகவானுக்குச் ஶரீரமாயிருந்து அதினாலே பகவானுக்கு ஶரீரித்வமாகிற அதிஶயத்தைச் செய்கை '**பொதுவா யிருந்தது**' என்பதினாலே பகவான் இவ

த்பபன்னு மதிஶயம் பெத்தத்வத்தாலே யிருக்கும் அதிலிவன் ஶாஸ்த்ரவிரோதமாக வர்த்திக்கும்போது ஶாஸிதாவாய் தண்டதரனான ஈஶ்வரனுக்கு ஶ்ரீஸாரஸாரூதத்தை யுண்டாக்கி யமப்வத்தாலே யதிஶயாயாக்ஷும் ஶாஸ்த்ரார்த்தானுகுணமாக வர்த்திக்கும்போது 1 'ஸாஹேகவலா த்ருஷ்ட்வா திஷ்யேதேதா அத்ருஷ்டெவலா வாசஶ்ரீரீ' என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டாக்கி யவனுடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள் குமிராதபடி பண்ணுவத்தாலே

னுக்கு அறியும் ஶக்தியைக் கொடுத்திருக்க அசேதனத்தைப் போலிவன் செய்வது யுக்தமல்ல என்பது தாத்பர்யம். இதற்குக் காரணம் காட்டியருளுகிறார்—'இவன்' என்றாரம்பித்து. **விஶேஷஜ்ஞ** - அசேதனங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய **சேதனத்வத்தாலே** - ஜ்ஞானத்தைக் காரணமாகக்கொண்டதின் வழியாக அதுவும் முமுக்ஷுக்களில்லாத எல்லாச் சேதனர்களுக்கும் பொதுவாகையினாலே கைங்கர்ய ரூபமாகாது என்று கொண்டருளிச் செய்கிறார்—'அதில' என்றாரம்பித்து. **ஶாஸிதா** - (ஶாஸ்திர முகத்தாலே) நியமனம் செய்யுமவன் '**ஶ்ரீஸாரஸாரூதத்தை**' என்பதினால் லீலா ரஸத்திற்கு மாத்திரம் காரணமான அதிஶயாதானம் பண்ணும் அதிகாரி நாஸ்திகர்கள் என்பது ஸூசிதம். **ஶாஸ்த்ரார்த்தானுகுணமாக** - காமங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் ஶாஸ்திரங்களை அனுஸரித்து **ஸர்வஶரீரீ** - எல்லாவற்றையும் ஶரீரமாகவுடைய, **அஸௌ** - இந்தப் பரம புருஷன், **ஸாதுகர்தா** - நல்ல காரியம் செய்யும்பொழுது, **த்ருஷ்யதி**-ஸந்தோஷிக்கிறான், **துஷ்க்ருதேதா**-கெட்ட காரியங்களைச் செய்யும்பொழுது, **ந த்ருஷ்யதே** - ஸந்தோஷப்படுகிறதில்லை **ஸந்தோஷத்தை** - அந்தந்த வைதிக காமங்களைச் செய்து அந்தந்த பலங்களைக் கொடுப்பதற்குக் காரணமான ப்ரீதி விஶேஷத்தை '**ஆதி**' ஶப்தம் காருண்யத்தைக் குறிக்கிறது **குமிராதபடி**-வ்யர்த்தமாகாதபடி. **ஸந்தே** - '**ஆஶ்ரித**' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த, **ஸர்வேஶ்வர**-எல்லா

---

1 பார-ஶா-199-25

1 'உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே' என்றவன் தானே கொண்டாடும்படி யதிஶயாதாயகனும் அப்படியே நித்யரும் முக்தரும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்துப் பண்ணுகிற கைங்கர்யங்களாலே 2 'ப்ரஹ்ருஷ்டயிஷ்டாஃ ஸநாதஜீவித:' என்கிறபடியே ஹோமவிஶேஷத்தை யுத்தேஶித்த தம்முவத்தாலே யதிஶயாதாயகராவார்கள். இப்ப்ரகாரம் ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தாலே யீஶ்வராபிப்ராயத்தை யறிந்து கைங்கர்யம் பண்ணுகிற க்ருதக்ருத்யனுக்கும் ஸம்ஸாரம் இவற்றில் ஶாஸ்த்ரவிதானங்களாலே யீஶ்வரனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டாக்கும்போது தனக்கநர்த்தவ்யவஸிதமாயிருக்கும் வஸ்தைஶயில் ஶாஸ்த்ரத்தாலும் ஈக்ஷைஶயில் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தைக்கண்டு ததநுரூபமாக வர்த்திக்கும்போது ஈஶ்வரனுடைய த்ருப்திவர்த்தநத்துடனே யாநுஷங்கிகமாகத் தனக்கும் ஸ்வா-

ரும், உதாரா:- உதாரர்கள் இது மோக்ஷமல்லாத மற்ற ப்ரயோஜனங்களை விரும்புகிறவர்களைக் குறிக்கிறது ஸநாதஜீவித:- நாதனோடு கூடியிருக்கிற ப்ராணனை உடையவனாய்க்கொண்டு, ப்ரஹ்ருஷ்டயிஷ்டாஃ - (எப்பொழுதும் யாகங்களைச் செய்துகொண்டு) ஸந்தோஷப்படுத்தப் போகிறேன் ஹோமவிஶேஷத்தை- போகமாத்திரத்தை இப்ப்ரகாரம்- இப்படி போகத்தை உண்டாக்கி அதிஶயாதானம் பண்ணும் விதம் 'ஹோம'மாவது ஒருபலத்திற்குக் காரணமாயல்லாமல் கேவலம் ப்ரீதிவிஶேஷம் இப்படி எல்லா அதிகாரிகளும் அதிஶயாதானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க இவன் பண்ணுமதுமாத்திரம் கைங்கர்யமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவற்றில்' என்றாரம்பித்து அநர்த்தவ்யவஸிதமாயிருக்கும் - நரகம் முதலியவைகளில் முடிவு பெறுவதாயிருக்கும் த்ருப்தி - ஶப்தம் போகத்தைக் குறிக்கிறது ஆநுஷங்கிகமாக - தான் அதை ப்ரதானமாக

1 கீதை-7-18 2 ஆள-ஸ்கோ-46.

ஸித்தவாஞ்ஞையமுமுண்டாம. ஆனபினபு சேதந னானவிவன ஸ்வாஸிவர்வேக்ஷமாகவொரு ப்ரவ்ருத்தி பணணுமபோது தன வாஞ்ஞையமும மாஜ்ஞஷிகமாகவாகிலும புகிரவேணடியதா லதுவருமபோது ஸம்ஸாராபிப்ராயவிசேஷமடியாக வரவேணடுகையால அதுககாக ஸ்வாராபிப்ராயததை யாராயநத

பகவத பரீதி விசேஷம் விடததில ஸாமவத சேஷஜ்ஞமவனுககு ஸர்வததிலு மபிமதமாயிருநதது இவவர்த்த... 1 'ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோ ராராதநம் பரம் । தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் பரம் ॥', 2 'மம மத்பக்தபக்தேஷு ப்ரீதிரப்யதிகா பவேத் । தஸ்மாத் மத்பக்தபக்தாஶ்ச பூஜநீயா விசேஷத: ।', 3 'மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் பூஜாயாஞ்ச

பராததிசகாமலிருகக 'புகுரவேணடியதால' எனபதினால இபபடி இலலாவிடில ஸாஸதிராதிகளுககு விரோதமாகும, இவனும பரவருததிசர மாட்டான எனபது தயோதிதம. அநு- ஆநுஷங்கிகமாக வரும புருஷாரததம. **அபிப்ராய விசேஷமடியாக** - அபிபபிராயபபடி நடபபதினால உணடாகிய பரீதியினால, **ஸர்வத்திலும** - எலலா அபிமதஙகளிலும பாரககிலும **ஸர்வேஷாம்** - எலலா, **ஆராதநாநாம்** - ஆராதனஙகளைக காட்டிலும, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **ஆராதநம்**, **பரம்** - மேலானது, **தஸ்மாத்** - அதைக காட்டிலும, **பரம்** - உதகருஷடமான, **ததீயாராதநம்** - பாகவதாகளின ஆராதனம, **பரதரம்** - மிகவும உயாநததாக, **ப்ரோக்தம்** - சொலலபபட்டது **மத்பக்தபக்தேஷு** - எனனுடைய பகதாகளிடததில பகதி செயபவாகளிடததில, **ப்ரீதி:**-பரீதியானது, **மம**-எனககு, **அப்யதிகா**-மிகவும அதிகமாக, **பவேத்**-உணடாகும, **தஸ்மாத்**-ஆகையினால, **மத்பக்தபக்தா:**-எனனுடைய பகதாகளிடததில பகதிசெயயுமவாகள, **விசேஷத:** - விசேஷித்து, **பூஜநீயா:** - பூஜிககததககவாகள **மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்** -

1 பாதமோ-29-81 2 பா-அஸ-106-28 3 கருட-பு-219-6-9

நுமோதநம் | மத்கதாச்ரவணே பக்தி: ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா || ஸ்வயமாராதயேத் யத்நோ மதர்தே டம்பவர்ஜநம் | மமாநுஸ்மரணம் நித்யம் யச்ச மாம் நோபஜீவதி || பக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா யஸ்மிந் ம்லேச்சேபி வர்த்ததே | ஸ விப்ரேந்த்ரோ முநி: ஸ்ரீமாந் ஸ யதி: ஸ ச பண்டித: || தஸ்மை தேயம் ததோ க்ராஹ்யம் ஸ ச பூஜ்யோ யதா ஹ்யஹம் ||',[1] 'அநந்ய

என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் ப்ரீதி, **பூஜாயாம்** - (அயலார் செய்யப்படுகிற என்னுடைய) ஆராதனத்தில், **அநுமோதநம்** - ஸந்தோஷம், **மத்கதாச்ரவணே** - என்னுடைய கதையைக் கேட்பதில், **பக்தி:**, (அப்படிக் கதையைக் கேட்கும் பொழுது) **ஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரியா**-குரல், கண், சரீரம், இவைகளின் விகாரங்கள், அதாவது தழதழுத்திருப்பது, ஜலம் பெருகுவது, மயிர் கூச்சலையுடைத்தாயிருக்கை முதலியவைகள், **ஸ்வயம்**-தானே, **ஆராதயேத்** - (என்னை) ஆராதனம் செய்வதில், **யத்ந:**-ப்ரயத்தனம் செய்வது, **மதர்தே**-என் விஷயத்தில், **டம்பவர்ஜநம்**-டம்பத்தை விட்டுவிடுவது, **நித்யம்**-எப்பொழுதும், **மம** - என்னைப்பற்றிய, **அநுஸ்மரணம்** த்யானம், **மாம்**-என்னை, **நோபஜீவதி** - இதர ப்ரயோஜனங்களுக்கு காரணமாகப் பாவிக்கிறதில்லை, (என்கிற) **யச்ச** - எதுவோ (அதுவும்), **ஏஷா** - இப்படிப்பட்ட, **அஷ்டவிதா** - எட்டு விதங்களான அவயவங்களையுடைய, **பக்தி:** - பக்தியானது, **யஸ்மிந்** - எவன், **ம்லேச்சேபி** - ம்லேச்சனிடத்திலும், **வர்த்ததே** - இருந்தால், **ஸ:** - அவன், **விப்ரேந்த்ர:** - ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டன், **முநி:** - த்யானம் செய்பவன், **ஸ்ரீமாந்** - வித்யாஸம்பத்தையுடையவன், **ஸ:** - அவன், **யதி:** - ஸந்யாஸீ, **ஸச** - அவனே, **பண்டித:**, **தஸ்மை** - அவன் பொருட்டு, **தேயம்** - கொடுக்கத்தக்கது, **தத:** - அவனிடத்திலிருந்து, **க்ராஹ்யம்** - க்ரஹிக்கத்தக்குந்தது, **ஸச** - அவன், **யதாஹ்யஹம்** - என்னைப்போல், **பூஜ்ய:** - பூஜிக்கத்தக்குந்தவன் இங்கு கொண்டாடப்படுகின்ற விதயையைப் பற்றியது என்றியத்தக்கது என்று மேலே இசாந்தத்திலேயே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது **யெ** -

---

[1] பார-ஆச்ய-104-91.

தேவதாந்தர பக்தா யே மத்பக்தப்ரியா: | மாமேவ சரணம் ப்ராப்தாஸ்தே மத்பக்தா: ப்ரகீர்த்திதா:||', [1]'**தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: | ப்ரணாமம் யே ப்ரகுர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம:||**,' [2]'**ததாச்ரயஸ்யாச்ரயணாத்தஸ்ய தஸ்ய ச | ஸம்ஸேவநாந்நரா லோகே முச்யந்தே ஸர்வபாதகை:||**' இத்யாதி ப்ரமாணங்களை யாராய்ந்தால் ராஜாவுக்கு ராஜகுமாரனோடு ஸம்பந்தம் போலே ஸாத்விகத்வமும் ஸாத்விகனுக்கு இதமாயிருக்கை யால் மோக்ஷஹேதுவை விலக்கிச் செய்யும் கிஞ்சித்காரங்களில் ஸாத்விகத்வமும் ப்ராப்தமாயிற்று. இவ்விட

எவர்கள், **அந்ய தேவதா பக்தா:** - இதர தேவதைகளிடத்தில் பக்தி இல்லாதவர்களாயும், **மத்பக்தப்ரியா:** - என்னுடைய பக்தர்களைப் ப்ரியமாகவுமுடையவர்களோ, **மாமேவ** - என்னையே, **சரணம் ப்ராப்தா:** - சரணமாக அடைந்தவர்களோ, **தே** - அவர்களும், **மத்பக்தா:** - என்னுடைய பக்தர்களாக, **ப்ரகீர்த்திதா:** - சொல்லப்படுகிறார்கள். **தஸ்ய** - அந்த, **யஜ்ஞவராஹஸ்ய** - யஜ்ஞஸ்வரூபியாய ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்த, **அமிததேஜஸ:** - அளவிடப்படாத தேஜஸ்ஸையுடைய, **விஷ்ணோ:** - விஷ்ணுவுக்கு, **ப்ரணாமம்** - நமஸ்காரத்தை, **யே** - எவர்கள், **குர்வந்தி** - செய்கிறார்களோ, **தேஷாமபி** - அவர்களையும், **நமோ நம:** - அடிக்கடி ஸேவிக்கிறேன். **ததாச்ரயஸ்ய** - அந்தப் பகவானை ஆச்ரயித்திருப்பவர்களை, **ஆச்ரயணாத்** - ஆச்ரயிப்பதினாலும், **தஸ்ய** - அந்தப் பாகவதனை யாச்ரயித்தவனுடையவும், **தஸ்ய ச** - அவனுடையவும், **தஸ்ய** - அவனுடையவும், **ஆச்ரயணாத்** - ஆச்ரயிப்பதினாலும், **ஸம்ஸேவநாத்** - ஸேவிப்பதினாலும், **லோகே** - இந்த லோகத்தில், **நரா:** - மனிதர்கள், **ஸர்வபாதகை:** - எல்லாப் பாதகங்களினாலும், அதாவது பாதகங்களிலிருந்தும், **முச்யந்தே** - பரிசுத்தம் செய்யப்படுகிறார்கள். பகவானைத் தவிர வேறொருவரையும் ஆராதிக்கக் கூடாதென்கிற சாஸ

---

1 பார-சா-46-130   2 காருட - பு.

த்தில் தத்வித்துக்கு ஸ்ரீசரண ஸரணியைப் பார்த் பகவத்ப்ரீதிக்கு த்வாரம் தால் 1 'யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந்ஸஹுதாஶநாந். ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே' இத்யாதிகளிற்படியே ஈஶ்வரன் ஸர்வ ஶரீரனாய்க்கொண்டு மார்க்காலு ஞும 2 'ஸச மம ப்ரிய:' என்கிறபடியே வார்செகொத் விஷயத்தில் ஸ்ரீகிவாதஜ்ஞனான ஆசாரியனுடைய நினைவைப்பார்த்தால் 3 'ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்' என்கிறபடியே ஸாமாந்த ஸௌஜன்யத்தை ஸர்வவான் தன்னையடைந்த பக்கலிலே பண்ணினதாக உகக்கும்

திராததற்கு இப்பாகவதாஸ்ரயணம் விரோதிக்கவில்லை என்றருளிச் செய்கிறார்— 'இவ்விடத்தில்' என்றாரம்பித்து ஸ்ரீசரணஸரணியை - ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வழியை, அதாவது மோக்ஷதர்ம மத்ஸ்யோபாக்யானத்தைக் கிரமச் சொல்லியபடி விமர்சம் செய்யாமல் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதை யோசிக்குமிடத்தில் 'ஸர்வஶரீரனாய்க்கொண்டு' என்பதினால் நேரில் பகவத்ப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினால் அத்வாரகமாகவும் ஆராத்யனாகிறான் என்பது. நியோதிதம் அக்னிஹோத்ராதி ஸ்பதங்களைச் சொல்லி யனுஷ்டிக்கிற நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைப்போலே பாகவத கைங்கர்யம் அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியான பகவதாராதனமென்னில் ஸத்வாரகமான பகவதாராதனமேதவிர நேரில் பகவதாராதனமாகாதேயென்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'ஸச' என்றாரம்பித்து ஸச - அந்தஜ்ஞானியும், மம - எனக்கு, ப்ரிய:- இஷ்டன் ஜ்ஞாநீது - ஜ்ஞானியோ வெனில், மே - எனக்கு, ஆத்மைவ - ஆத்மாவாகவே, அதாவது ஆத்மாவைப்போல ப்ரீதி விஷயனாக என்றபடி, மதம் - அபிப்ராயம் இதனால் நேரில் பகவானை ஆராதனம் செய்வதைவிட பாகவதர்கள் வழியாக ஆராதனம் செய்வது பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரீதிகரம் என்பது சொல்லப்பட்டதாகிறது பண்ணினதாக - செய்ததைப்போல். இப்படிக் கேவலம் பகவத் ப்ரீதிக்குக் காரணமென்று நினைத்து பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தால் பாகவதர்களுடைய

1 462 ம் பக்கம் பார்க்க 2 கீதை-7-17 3 கீதை 7-18.

இப்படி சேஷிகளிகத மென்கிற வளவே யன்று, சேஷகமாகிற ஸம்பந்தந்தான் ஸ்வாரகமாகவுமுண் டாகையால் கைங்கர்யமும ஸ்வாரகமாகவுமஹாவும. அதெங்ஙனே யென்னில —

நித்யம் ஸ்ரீயாஸஹிதஸ்ய ஹேதோரநாத்மவத்வஸ்ய!
ஸஹஸ்வாரகஸ்ய ஸ்வாத்மசேஷிகம் வரசாத்கஃ!

பரீதி நமக்கு உத்தேஸ்ய மில்லாமையினால் அது பகவத் கைங்கர்ய மாகுமே ஒழிய பாகவத கைங்கர்ய மாகாதே என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்— 'இப்படி' என் றாரம்பித்து என்கிற வளவே யன்று - என்பது மாத்திரமில்லை ஸ்வாரகம் - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடைய து கைங்கர்ய யத்திற்குக் காரணமான சேஷத்வம் ஸத்வாரகம் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'அது' என்றாரம்பித்து நித்யம் - எப் பொழுதும், ஸ்ரீயா - லக்ஷ்மியுடன், ஸஹிதஸ்ய - கூடிக்கொண் டிருப்பவனும், ஹேதோ: - பாகவதர்களால, ஆத்மவத: - அந் தாயாமியையுடையவனு மிருக்கிற, வரசாத்க: - பரமாத்மா வுக்கு, சேஷிகம் - நமக்கு சேஷியாயிருக்கை, ஸதா - எப் பொழுதும், ஸஹ - அந்த லக்ஷ்மியுடனும், ஸ்வாரகம் - பாகவதர்களை த்வாரமாகவுடையதாகவும், ஸ்வாத்: - இருக்கும் லக்ஷ்மியோடு கூடினவனாகையாலே 'ஸஹசேஷிகம்', பாகவதர் களைத் தனக்கு அந்தர்யாமியாகவுடையவனாகையினாலே 'ஸ்வா ரகசேஷிகம்' என்று பிரித்து அறியத்தக்கது இந்த ஸ்லோகத்தில 'வரசாத்க:' என்பதினால் 'வர: ஆத்மா' (எவனைவிட உயர்ந்த ஆத்மா இல்லையோ அப்படிப்பட்டவன் பரமாத்மா)' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே பரமாத்மாவுக்கு வேறு அந்தர்யாமி இல்லை என்று பரமாணங்களில் வெளிப்பட்ட அர்த்தத்தை அனுவதித்துக்கொண்டு, 'ஹேதோரநாத்மவத:' என்று சொல் லப்பட்டிருப்பதினால் பாகவதர்கள் அந்தர்யாமிகள் என்று சொல் வது பரமாண விருத்தமாகையினாலே பகவான் பாகவதர்களை அந்தர் யாமியாகவுடைத்தாயிருப்பதாக நினைத்திருப்பவன் என்றார் என்ம சொல்லவேண்டும் ஸர்வஜ்ஞனை, பரமம் முதலியவைகளிலிருந்து ஸர்வான இப்படிப்பிரமாணவிருத்தமாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கை

ஸ்வதந்த்ரனுய ஸ்வச்சந்தனான ராஜா தான் பூண்ட வாஹனத்தையுமிட்ட மாலையையு மடியார்களுடையவு மான குதிரைகளுடையவும் கழுத்திலே யிடுமாப் போலே 1 ‘ அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன் ’ என்றும், 2 ‘ நாரதோஹம் ஸமாயாத: த்வத்தர்சன குதூஹலாத் | ப்ரபவோ ஸம்வஸக்தா மாத்ருசானாம் ஸததம் த்விஜ || ’ என்றும், 3 ‘ மற்றுமோர் தெய்வமுள தென்றிருப்பாரோ டுற்றிலேனுற்றது முன்னடியார்க் கடிமை ’ யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸத்வஸ்வாமிகளடியாக ஸம்ப்ரதிஷ்டி

அஸம்பாவிதமாகையினாலே அதற்கும் தாத்பர்யம் பாசவர்களுக்கு ப்ரீதியைக் கொடுக்கக்கூடிய கார்யத்தைத் தன்னிடத்தில் நேரில் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்தைவிட அதிக ப்ரியமாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று ‘ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களினாலே ஏற்படுகிறபடியினாலே பாகவத ப்ரீதியும் லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரீதியைப்போலே உத்தேஸ்யம் என்று தாத்பர்யம் இங்கு லக்ஷ்மியை யெடுத்தது த்ருஷ்டாந்தம் லக்ஷ்மியினுடைய ப்ரீதியை ப்ரமாண பலத்தினாலே ஒப்புக்கொள்ளுகிறாப்போலே இதுவும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று தாத்பர்யம். இதற்கு லௌகிக த்ருஷ்டாந்தம் காட்டி யருளுகிறார்-‘ஸ்வதந்த்ர’ என்றாரம்பித்து ஸ்வச்சந்த - தன்னிஷ்டப் பிரகாரம் இட்ட-அவ லாரால் தனக்குப் போடப்பட்ட ‘ இமோயபோலே ’ என்பதற்கு மேலே ‘ஸம்ப்ரதிஷ்டி நியோகாஸக்தையாலே’ என்பதோடந்வயம் அடியார்க்கு - தன்னுடைய தாஸர்களுக்கு, என்னை - தனக்கு ஸேஷபூதனான என்னை, ஆட்படுத்த - தாஸ பூதனாகச் செய்த, விமலன் - பரிசுத்த ஸ்வபாவத்தை யுடையவன் நாரத: அஹம் - நாரதனாகிய நான், த்வத்தர்சனகுதூஹலாத் - உம்மைப் பார்ப்பதில் உண்டாகிய குதூஹலத்தினாலே, ஸமாயாத: - இங்கு வந்தேன், த்விஜ - ஓ! ப்ராம்மணரே, மாத்ருசானாம் - என்னைப் போன்றவர்களுக்கு, ஸததம் - எப்பொழுதும், ஸம்வஸக்தா: - பாகவதர்கள் ப்ரபவ: - பரபுக

1 அமலனா-1 2 பாரதமோ-81-52 3 305-ம் பக்கம் பார்க்க,

யோமஹத்தையாலே ஸ்மவஶேஷ்க்ஷம தான் **யாவ தாத்மாவியான** கட்டளையிலே ஸாமவதஶேஷக்ஷ **வய்ஜூ**மாயிற்று இங்கு ஸாமவதஶேஷக்ஷமடியாக **ஸ்வரூபவந்யமா**மாகவும் 1 ' **மானெண்டிபுரஸூஹா ஹதஃ**' என்கிற ந்யாயத்தாலே **மாணஜ்ஞாமடியாக** **வெஷ்வெஷ**யாலும வநத ஸாமவத ஶேஷத்வம ' **ஸமவ ஹகர:**', '**ஶாஷ்ரூமா**' ஏனகிற இரணடு வசத்தாலும

கள **யாவதாத்மாவியான** கட்டளையிலே - ஆதமஸவரூபம உளளவரையில இருககும பாகாரமாகவே, அதாவது பகவச ஶேஷத்வமே சீழ்நிருபிதத நயாயததினாலே பாகவத ஶேஷத்வம வரையிலாக வளாநதிருககிறபடியினால பகவச ஶேஷ நவ மிருககும வரையில பாகவத ஶேஷத்வமும இருககும எனறு தாத பாயம சீழ உதாஹரிதத வசனததில ' **ஶாஷ்ரூமா:** ' எனபதி னால எலலா வஸதுககளுககும பாகவத ஶேஷத்வம உணடென பது எபபடி எனபதை நிருபிததருளுகிறார்—' இங்கு ' எனறு ரமபிதது **ஸாமவதஷக்ஷ**மடியாக - பாகவதனை யிருபப தைக காரணமாகவுடையதாய, **ஸ்வரூபவந்ய**மாகவும்-பகவானுக குத தான வஶபபட்டிருபபதினாலும, அதாவது ஒருவன பாக வதனுகில மறற வஸதுககளெலலாம பகவானுககு இஷடபபடி விநியோகிததுககொளள வேணடியவை களாகையினால் அநதப பாகவதனுககு ஶேஷமாகிறது எனறு ஒவவொரு வஸதுவின ஸவரூபததினாலேயே ஏறபட்ட பாகவத ஶேஷத்வம எனறபடி **மானெண்டி** - குணஙகளினால, **தாஸ்ய**ம் - தாஸனாயிருககையை, **உபாமதஃ** - அடைநதேன **மாணஜ்ஞாமடியாக** - பாகவதா களின குணஙகளைத தான தெரிநதுகொளளுவதைக காரணமாக கொணடு, **வெஷ்வெஷ**யாலும - தனனிஷடததினாலும, அபப டிக குணாதிகமானவாகளிடததில தானே ஶேஷபூதனா யிருகக வேணடுமெனகிற எணணம உணடாகிறது எனறு தாதபாயம. ' **ஸமவஹகர:** ' எனபதினால அவாகளுடைய பாகவதத்வமே காரணமாக ஏறபட்ட ஸவரூப பரயுகத ஶேஷத்வமும, ' **ஶாஷ்ரூமா** ' ஏனகிற பதததினால அவாகளின குணததை யறிநத

1 ராமா - கிஷ் - 4-12.

ஸஂஸிதம இபஹாமவத ஶேஷத்வம க்ரயம செல லுமபடியை [1] ‘பேசுவாரடியாாகளெநதமமை விற கவும பெறுவாாகளே’ என்று கஜ்ஜஸஂத்ருவஸ்ரவஸ்ர ாககளான பெரியாழவா ரருளிசசெயதாா இது ஶாஸ்த்ரவேத்ததுககுத தாத்பாயாம இவவாக்யத்தை யநுஸந்திததால இசஶேஷத்வம ஸஹாரகமாகவு மஸா ரகமாகவும நினற நிலையிலே ஶேஷவருத்தியான கைங் கர்யமும நிறகும ஆகையால தன ஶக்திககநுரூ வமாக ஹமவத் கைங்கர்யத்தினுடைய ஸாஸ்ராகார

தனனைப போனறவாகள எனபதினால ஸ்வேசசையாகவநத பாகவத ஶேஷத்வமும எறபடுகிறது இநத ஶேஷத்வம அநதப பாகவதாகளுககு இஷட விநியோக பாயநத மாகுமெனபதை நிருபிததருளுகிறாா—‘இபஹாமவதஶேஷ த்வம’ எனறாரமபிதது க்ரயம செலவுமபடியை - கரயம பண ணினாலும அது செலலுமபடி இருககும பரகாரததை பேசுவாா - (பகவானுடைய திருநாமஙகளை) சொலலுகிற, அடியாா - தாஸா கள, எநதமமை - எமமை, விறகவும - கரயம பணணவும, பெறு வாாகள - ஸமாததராவாாகள ‘கஜ்ஜஸஂத்ரு’ இதயாதியி னால யாரசசிஙகராசாரியாசிஙகளையும ஸோமகரயம முதலியவை களையும விசாரிககிற கலப ஸூததிரஙகளுககு வயாககியானம செயதவராகையினாலே அஙகஙகிகள, ஶேஷ ஶேஷிகள, இவை களின ஸவருபஙகளையும, கரய விகரயஙகளின ஸவருபங களையும தான நனறாயறிநத இவா பாகவத ஶேஷத்வம கர யம பணணககூடிய யோகயதையுடையது எனறு அருளிச செயதிருபபதினால இபபாசுரம பரமாண தமம எனபது தயோதிதம ‘தாத்பாயாம’ எனபதினால நமஸ- ஸபதம தனககு ஸவாதநதரியமிலலை எனபதைச சொலலுகிற படியினாலே பகவானுககு இஷட விநியோகாரஹனாயிருககும படி நமஸ ஸபதததில தாதபாயததினால ஏறபடுகிறதெனறு திரு வுளளம இது திருமநதிரததில பாதிபாதிககபபடும பரகாரத தை நிருபிததருளுகிறாா—‘இது’ எனறாரமபிதது ஹமவத்தம

விவக்ஷியான வ்யாஸங்கத்திலெல்லே நிலத்தைத் தரிசுதுறு விடாதொழிய ஓராவும் இது

பாரமைகாந்தி தர்மத்திறத்து 'ஸத்ய' ஸ்ருத்யமணவஸ் அனுகுணமாயிருக்கை வ', 'கூவொ விஷெ ரா

மையினுடைய, அதாவது தாஸத்வத்தினுடைய, வஸாஸ்ராகா ரம் - பர்யோஜனமான கைங்கர்யம் தரிசு துறவிடாதொழிய பாழாய்ப் போகும்படி விடாமல் கோடி நிலத்தைத் தரிசுவிட்டால் அதில் அயலார்கள் ஆக்ரமித்து விடுவார்களாகையினால் அதின் பலம் கிடைக்காமல் போய்விடுவதைப்போல இவனுடைய புருஷார்த்தம் குறைந்துவிடும் என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் பதிவ்ரதா ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேணு மென்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்? அதற்குஸமாதானம் அருளிச்செய கிறார்—'இது' என்றாரம்பித்து பௌஷ்கர ஸம்ஹிதையில், இதர தேவதைகளையும் சேர்த்து ஆராதனம் செய்வது விருத்த மென்று அடிக்கடி சொல்லி யிருப்பதும், இதர தேவதைகளின் ஆராதனங்களாகிய வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் அவச்யம் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருப்பதும் விரோதமாகிறதே என்று பகவானை பருமமா கேட்க, காமங்களின் நடுவில் அந்தந்த காமங்களின் அதிகாரிகளுக்கு இதர தேவதைகளை ஆராதிப்பதினால் தோஷமில்லை, அவைகள் பரதேவதைகளல்ல, பகவானே எல்லாருக்கும் பரதேவதை என்கிற நிச்சய மிருக்கிறபடியினாலும், அந்த பகவானுடைய ஆச்ரிதர்களென்று அவர்களைப் பூஜைசெய்வதினாலும்,இதுபதிவ்ரதாஸ்திரீகளுக்குப்பர்த்தா இருக்கும்பொழுதும், இல்லாதபொழுதும் பர்த்தாவினுடையவேலைக்காரர்களை உபசரிப்பதினால் தோஷமில்லாததைப் போலவும், என்று ஸமாதானம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸத்யாநீ- பர்த்தாவிற்கும், ஸ்ருத்யமணவஸ்-பர்த்தாவின்வேலைக்காரர்களுக்கும் இவ்விடத்தில்இதுவர்ணாச்ரமதாமங்களின்நடுவில்ஆவச்யகமாய் சேரிட்டகூடியவைகளாயும் பகவானுக்கு சரீரபூதர்களென்கிற அனுஸந்தானத்துடன் செய்கிறபடியினாலும் தேவதாந்தர ஆராதனத்தில் தோஷமில்லை என்பதற்கு பரமாணம் மற்ற ஸமயங்களிலும் பாகவதர்கள் ஸேவ்யர்கள் என்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—'கூவ:' என்றாரம்பித்து விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, பரிகர: - பரிகரமானது, கூவ: - ஆபத்தன

வஶ்யா: ப்ரியாவஶிகாஸ்ஸ்ம்ருதா: । நித்யா வத்⁴வோ யதா நித்யா: கைங்கர்யோ மோக்ஷகாங்க்ஷிண: ॥' என்று ஸ்ரீபௌஷ்கராதிகளிற் சொன்ன ந்யாயத்தாலே பதிவ்ரதாத்வம்போலே யிருக்கிற பாரதந்த்ர்யத்துக்கு மிகவுமுசிதமான பதிசித்தாநுவர்த்தநம் ஆகையால ஸகாமத்வத்தாலன்றிக்கே அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநமடியாக வருகையாலே யிவ்வந்ய ஶேஷத்வம் விரோதமன்று இப்படிப்பட்ட ஶேஷத்வம் ஸ்வாபாவிகமோ, ஔபாதிகமோ வென்னில்? கைங்கர்ய

என்றும், ஸ்நாதா: - அநாபத்தன என்றும், த்³விதா - இரண்டு விதமாக, ஸ்ம்ருதா: - சொல்லப்பட்டது, மோக்ஷகாங்க்ஷிண: - மோக்ஷத்திலாசை யுடையவர்களினால், நித்யா: - ஆபத்தென்று சொல்லப்பட்ட நித்ய முக்தர்களும், பாகவதர்களும், வத்⁴வ: - ஸேவிக்கத் தக்கவர்கள், கைங்கர்யோ: - சாமத்திற்கு வஶப்பட்டிருப்பதினால், அநித்யா: - அநித்யனென்று சொல்லப்பட்ட மற்றொரு பரிஜனம், ந - (ஸேவிக்கத் தகுந்தவரல்ல) அல்ல ஶாத்தர்களான பகவானுடைய பரிஜனங்களைப் பூஜை செய்வதினால் தோஷமில்லை என்று இங்கு சொல்லப்பட்டதாகிறது பதிவ்ரதாத்வம்போலே - பதிவ்ரதையான ஸ்த்ரீ பர்த்தாவைத் தவிர மற்றொரு புருஷனை நினையாமலிருப்பதைப்போல, பதிசித்தாநுவர்த்தநம் - பர்த்தாவினுடைய நினைவை அநுஸரித்து நடப்பது ஸகாமத்வத்தால - அர்த்தம், காமம், முதலிய இதர புருஷார்த்தங்களில் ஆசையாகிற காரணத்தினால 'அநந்யார்ஹ' இத்யாதி-நனக்கும் அந்தப் பாகவதர்களுக்கும் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் பாகவதர்களைப் பற்றி ஶேஷபூதங்க ளென்கிற ஜ்ஞானம் காரணமில்லாவிடில் அந்நியர்களானவர்களுக்கும் கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டி வரும், தான் ஶேஷபூதனென்கிற ஜ்ஞானமில்லாவிடில் கைங்கர்யமே அஸம்பாவிதமாகுமாகையினால கைங்கர்யவாயிகளும் - சாமம் முதலிய இதர காரணங்களில்லாமல இதனால தேவதாந்தர ஶேஷத்வம் விலக்கப்படுகிறது நித்யம் - எப்பொழுதும், அபிவாஞ்சித - ஆசைப

வாயிகளற 1 ‘ நித்யாஹிவாஞ்சித வரஸ்பரசீவ ஷாஹிலெஷ’ என்கிறபடியேயாவடிஅத்தஹாவியாயகொண்டு ஊக்ஷஹெமுமிலு மஅாவதிடிப்ப தொன்றுகையாலே ஷாஹாவிகமென்னவுமாம ஷமவஷ்தம்வ ஜஜ்ஜா அவிஸெஷ நிவஹ்ஜ மாகையாலே யஅவாயிக மென்னவுமாம இப்படியாகில இருவருக்கும ஷாமவஅக்ஷமுண்டான பரஸ்பர ஶேஷஶேஷிபாவம லொருவரைப பற்ற வொருவரக்கு ஶெஷக்ஷமும ஶெஷிக்ஷமுமவருகைவிஷரஷமன்றோ வென்னில 2 வரஷஶெரவகாயெ-றவகாரகஷாவாஜிகளிறபோலேயிருக்குமவிஶெரயமில்லை. அயிகாய-

பட்டபட்ட, வரஷர - ஒருவரகொருவருடைய, சீவஷா ஹிலெஷ - ஶேஷத்வத்தை யுடையவர்களான இது முசதாகளைப பற்றிச சொல்லுகிறதாகையினால இந்தப பாகவத ஶேஷத்வம மோக்ஷத்திலும அனுவர்ததிசகிற தெனபது தயோதிதம ஷாஹாவிக மென்னவுமாம - ஸ்வபாவததி லேறபட்டதென்று சொல்லலாம ‘ ஷமவஷ ’ இத்யாதிக்கு பசவானுசகுத நானும அவர்களும ஶேஷபூதர்கள எனகிற ஜ்ஞான விஶேஷத்தினாலே உண்டாகிறபடியினால என்றாததம அதாவது பொதுவாக ஒரு காரணத்திலுண்டாகிற தாகையினால ஔபாதிகமென்றும,காமத்தின ஜுண்டாகாமையினால ஸ்வாபாவிகமென்றும சொல்லப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம பரஸ்பர ஶேஷஶேஷி பாவத்தில காமகாதருத்வ வ்யபதேஶங்களினால விரோதம வருமே எனசிற ஶங்கையைப பரிஹரித்த தருளுகிறார்—‘இப்படியாகில’ என்றாரம்பித்து ‘ ஶெஷிக்ஷ’மாவது அதிஶயத்தையடைகை ‘ஶெஷக்ஷ’ மாவது அதிஶயத்தைச செய்கை, இவை இரண்டும ஒரே வஸ்துவைப பற்ற ஒருவனுக்கு இருக்கை அஸம்பவம, ஒரு காயத்திலேயே ஒருவன காததாவாயும காமமாயு மிருக்க முடியாதல்லவா என்று ஶங்கையின கருதது இதற்கு லௌகிக உதாஹரணததைக கொண்டு ஸமாதானம அருளிச செய்கிறார்—‘வரஷர’ என்றாரமபித்து ‘உவகாரெ-றவகாரக ஷாவ’ மாவது அயலாரால செய்யப்படும உ ப கா ர த் தை யடைவதும, தான அயலாருக்கு உபகாரத்தைச செய்வதும

1 வைகு - ஷத-77

வஸ்தையிலே க்ரியைக்கு சேஷியானவன் தானே கர்த்ருவஸ்தையிலே க்ரியைக்கு சேஷமாய் நில்லா நின்றான் அப்படியே ஸ்வோத்கர்ஷம் பண்ணும் அதிசயங்களையுபஜீவியாதே யொருத்தருக்கொருத்தர் அதிசயா தாநம் பண்ணினால் அதிசயாதாயகத்வ வேஷத்தாலே யிருவருக்கும் சேஷத்வமுண்டாய அதிசயத்துக்கு கார்யமான வேஷத்தாலே யிருவருக்கும் சேஷித்வ

ஒருவனுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் அயலார் செய்கிற உபகாரத்தை அடைவதும், தான் அயலாருக்கு உபகாரம் செய்வதும் ஸம்பவிக்கலாம் என்று தாத்பர்யம் அதாவது இருவர் சேர்ந்து ஒரு இடத்தில் தங்கியிருக்கும் பொழுது ஒருவன் பாகம் செய்ய, மற்றொருவன் பாகம் செய்கிறவனுடைய வஸ்திரங்களை துவைக்கிறதைப்போல என்று தாத்பர்யம் இதற்கு வைதிக த்ருஷ்டாந்தம் அருளிச் செய்கிறார் — '**அதிகாரபூர்வாவஸ்தை**' யாவது அந்தக் காமங்களின் உண்டாகும் பலத்தில் ஆசையுடையவனாயிருக்கை அப்பொழுது இவனால் இச்சிக்கப்படுகிற பலத்திற்காக சாஸ்திரங்களில் அந்தக் காமம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் யஜமானன் சேஷியாய் காமம் சேஷமாகிறது '**கர்த்ருவஸ்தையிலே**' - காமத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது கர்த்தாவாயிருக்கும் ஸமயத்திலே அப்பொழுது காமம் சேஷியாய் இவன் சேஷபூதனாகிறான் ஆகாரபேதமிருக்கிறபடியினால், பரஸ்பர சேஷசேஷிபாவம் விரோதிக்காது என்று அவைகளை நிரூபித்தருளுகிறார்—'அப்படியே' என்றாரம்பித்து. **உபஜீவியாதே**-இதற்குப் பலமாக எதிர்பாராமல் அப்படிச் செய்தால் சேஷியுடைய காரியமாகாது என்று தாத்பர்யம் **அதிசயாதாயகத்வ வேஷத்தாலே**-அதிசயத்தைப் பண்ணுகிறவர்கள் என்கிற வேஷத்தாலே இந்தக் கர்த்தாவையும் காமத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது பரஸ்பரசேஷசேஷிபாவத்திற்கு மாத்திரம்; காமத்தினாலுண்டாகிற ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பார்த்தே இவன் அதற்குக் கர்த்தாவாகிறபடியினால் அதை உபஜீவிக்கக் கூடாதென்கிற அம்சத்தில் இல்லை என்று தாத்பர்யம் இங்கு இப்படி இருவர்களையும் சேஷ சேஷிகளென்று சொன்னதற்கும் காரணம் பகவத் ஸங்கல்பமென்று நிரூபித்தருளுகிறார்—'இ

முண்டாகக் குறையில்லை [illegible] யாலே யிருவரும் [illegible] கையாலே யிருவருக்கும் [illegible] ஆரோணிக்கும். [illegible] லே [illegible] வரும் [illegible] ணேற [illegible] ஆ [illegible] கக்கெல்லாம் [illegible] ஷையும் [illegible]

[illegible] ஜனம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

தன்னாலே யிருவரும் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் ஸ்வாபீ ஷ்டமான ஸார்வத்ரசேஷத்வமு மதினனுரூபமான ஸார்வத்ர கைங்கர்யமும் ஸ்வீகரிக்கையா லிருவரும் ஸாம்ராஷ்ட்ரைஶ்வர்யத்தை பெற்றார்கள் இருவரையுமிப்படி ஸ்வஸ்வ சேஷசேஷிகளாக நியமித்து ரக்ஷிக்கையாலே யீஶ்வரன் தன்னீஶ்வரத்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் பெற்றான் இப்ரகாரத்தாலே தங்களுக்கு வந்த சேஷத்வ சேஷித்வாதிகளெல்லாம் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத் துக்கு சேஷமென்று தெளிகையாலே யிருவர்க்கும் கோத்தற ஸாம்ராஷ்ட்ரைஶ்வர்யமுண்டாகிறது இப் படி நிஶ்சிதாத்யவஸாய ஸாத்விகர்களான க்ருதக்ரு

களுடைய இச்சையும் காரணமாகிறது என்று தாத்பர்யம் ஸ்வரூபம் பெற்றார்கள் - பரதந்த்ரரா யிருக்கும் தங்கள் ஸ்வ ரூபத்தை அடைந்தார்கள், அதாவது பகவான் தன்னிஷ்டப் படி விநியோகித்துக் கொள்ளுவதினாலே அவனுடைய ஸங்கல்பத் தை யனுஸரித்து இருவரும் சேஷிகளாய நிறபதினால் தங்க ளுடைய ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டார்கள் என்று தாத்பர்யம் ஸ்வாபீஷ்டமான - (குணவான்களான பாக வதர்கள்விஷயத்தில்) தங்களால் இச்சிக்கப்பட்ட இதுபுருஷார் த்த காஷ்டை பெற்றார்கள் என்பதற்குக் காரணம் தாங்களும் இச்சித்தபடியினாலே அது புருஷார்த்தமாகிறது ரக்ஷிக்கையா லே - தான் ப்ரீதியை யனுபவிப்பதினாலே நியமனத்தினால் ஈஶ் வரத்வமும், ரக்ஷிக்கையினால் போக்தருத்வமும் ஈஶ்வரனுக்கு உண்டாயிற்றென்று தாத்பர்யம் ஆசையினால் இந்தப் பாகவத சேஷத்வத்திற்குப் ப்ரானபேக்ஷி ஈஶ்வரன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு சே ஷம்-ஈஶ்வரன் தான் ப்ரீதியை யனுபவிப்பதற்காகக் கொடுத்தது கோத்தற - ஸ்வாதீன ஸ்வாதந்த்ர்ய காதருத்வாதி தோஷங்களில் லாத ஸாத்விகர்களான - (ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் அருளிச் செய் யப்பட்ட கரணத்ரயத்தினாலும் விடவேண்டியதிலும், அங்கீ கரிக்கவேண்டியதிலும்) ஸாராஸாரமானதை யறிந்த 'க்ருதக்ரு த்யர்க்கு' இதயாதிக்கு ப்ரபத்திக்கு முன்பு பாகவத கைங்கர் யம் உபாயவிரோதி பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்துகொண்டு உபா யத்துக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் என்று தாத்பர்யம் 'ஸாத்

த்ருக்கு அவர்ஜநீயம் அதிஸங்கேடியும் அநந்யதைவ தாஸ்யம்-பும் ஸ்வார்த்தமும் ஸ்வார்த்த-பரமும் மாகிற பழுதில்லாத வர்க்கங்களுடைய ஸ்வார்த மே யெப்போதும் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக வகுக்கணீ யம்

வேதமறிந்த பகவர் வியக்க விளங்கிய சீர்
நாதன் வகுத்த வகைபெறு நாமவனல்லடியார்க்
காதரமிக்க வடிமை யிசைந்த தழியா மறைநூல்
நீதி நிறுத்த நிலைகுலையா வகை நின்றனமே 23

விதது ' என்பதினால் இப்படி ஸாரத்தை யறியாதவர்களுக்குப் பாகவத கைங்கர்யம் ருசிக்காது என்பது தயோதிதம் அதி ஸங்கேடி - ஸஹதேஹம் (விஸ்வாஸக்குறைவு) ஸ்வார்த்த ஸம் - தானனுபவிக்கிற ஸுகத்துக்கங்கள் தனக்கு வஸப்பட்டவை கள் என்கிற ப்ரமம் ஸ்வார்த்த-பரம் - தன்னுடைய ப்ரயோ ஜநத்திற்காக இவைகளை அனுபவிக்கிறேன் என்கிற ப்ரமம் பழுது - தோஷம் ' ஸ்வார்தமே ' என்பதினால் அவர்களுக்கு வேறு ஒன்றும் அபேக்ஷிதமில்லை என்பது தயோதிதம்

இப்படிப் பாகவத கைங்கர்யம் மாத்திரம் புருஷார்த்தமெ ன்னில் புத்ர ஶிஷ்யாதிகளுக்கும் தாழ்ந்தஜாதிகளுக்கும் பிதரா திகள் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நேரிடுமே என்கிற ஶங்கை யைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—' வேதமறிந்த என்றாரம்பித்து

பதவுரை] வேதமறிந்த-வேதங்களின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொ ண்டவர்களான, அனுஷ்டான பர்யந்தம் அறிந்தவர்களான என்ற படி, பகவர்-ஜ்ஞானாதி குணங்களாலே பரிபூர்ணரானவர்களான,பாக வதர்கள் என்றபடி, வியக்க - ஆஶ்சர்யப்படும்படி, விளங்கிய - ப்ரகாஶித்துக் கொண்டிருக்கிற, சீர் - கல்யாண குணங்களை யுடைய, நாதன் - நமக்கு நாதனான ஶ்ரிய:பதி, ஸ்வதந்திரனான ஸ்வாமி என்றபடி, வகுத்த (தன ஸங்கல்பத்தினாலே)நம்மை விநி யோகித்த, வகை - ப்ரகாரத்தை, அதாவது பாகவத ஶேஷத்வ த்தை, பெறும்-பெற்றிருக்கிற, நாம், அவன் நல்லடியார்க்கு-அவனு டைய தாஸர்களான பாகவதர்களுக்கு, இங்கு நன்மையாவது கிழுருளிச் செய்தபடி அபராதருசி முதலியவைக ளில்லாமலிரு

நாதே நஸ்த்ருணமந்யதந்யதபி வா
 தந்நாபி நாபீக்ஷிதம்
நாபீக்ஷ்ய ஸ்ப்ருஹணீய ஸம்பதுசிதா
 வார்த்தா ந யாவஜ்ஜயம் ।
ஶாஸ்த்ராணாம் ஶ்ருதிஹேதுஷு ஸ்திரதியாம்
 ஶாஸ்த்ரார்த்தவிஜ்ஞாநிநாம்
ஸ்வைக்ஷ்யாத் விஷ்ணுஹாத ஸம்யா
 ஸத்திம் ஸ்த்ஸத்திம் ஸம்ஹரத: ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரஸ்த்ரயோவிம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

சகை, ஆதரம் - ப்ரீதியினால், அவர்களுடைய குண ஜ்ஞானத்தினாலுண்டான ப்ரீதி விசேஷத்தினால், மிக்க - உயர்ந்ததான, 'நன்னெறறம்' என்று கீழ் அருளிச்செய்த திருப்பத்தில் இத்தால் ஸங்க்ரஹீதம் 'வகைபெறு' என்னுமளவாக ஸ்வரூப ப்ராப்யுக்தமோக்ஷத்வமும், 'ஆதரம் மிக்க' என்றதனால் அவர்கள் குணங்களை யறிந்து அதின் மூலமாக உண்டாகும் மோக்ஷத்வமும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது அடிமை - கைங்கர்யத்தை, இசைந்து - அங்கீகரித்து, அழியா - அழியாத்தான, நித்யமான என்றபடி, மறைநூல் - வேதமாகிற சாஸ்த்ரத்தினாலே, நீதி நிறுத்த - ந்யாயப்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, அதாவது அந்தந்த வர்ணாச்ரமாதிகளுக்கு உசிதமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட என்றபடி, நிலை - ஸ்திதி, குலையாவகை - குலைந்து போகாமலிருக்கும்படி, நின்றனம் - நின்றோம் அதாவது பாரார்த்திக கைங்கர்யம் புருஷார்த்தமானாலும் அந்தந்த வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தகுந்தபடி சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் பரார்த்தமாகவே செய்யவேண்டும் என்று தாத்பர்யம்

'பழுதிலாத வாஸ்தேஷ்கோக்திகளுடைய வ்யாஜமே வெய போதும் ஷபம் வ்யாஜமாக வக்ஷ்யமாக' என்று நிழத் தாம் நிஷ்காஷித்த அர்த்தத்தை ஸ்வானுஸந்தான முகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'நாவே ந:' என்று தொடங்கி. அந்தில் தெளியாத மறைநிலங்களை தெளிவிக்கிற தரமிடோம் நிஷ்டையில் நம்மாழ்வார் பாகவத கைங்கர்யத்தின் பெருமையை ஸ்வானுஸந்தானமாக வருளிச்செய்த 'நெடுமாற்கடிமை' என்கிற திருவாய் மொழியின் அர்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார். அந்தில் இவ்வாழ்வார் தாமும் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ண சொன்மாலைகள் சொன்னேன்' என்று திருவாய்மொழியாகிற பரபக்தி பாகவத கைங்கர்யரூபமாகச் செய்ததமையை அனுஸந்திக்கிறார். பதினால் இதுவே திருவாய்மொழியின் ஆயிரத்திலும் ஸாரார்த்தமென்பதும், இந்த பாகவத கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தகாஷ்டை ஆழ்வார் முதலாக எல்லா பூர்வாசார்யர்களாலும் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது.

ப-ரை] ந: - நமக்கு, நாவே - நாதனுடைய பகவானிடத்தில், த்ருணம்-புல்லைப்போல அல்பமான ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளையும், அஸ்மாத் - அதைவிட மேலபட்ட கைவல்யத்தையும், அஸ்மாத் - அதைவிட மேலபட்ட மோக்ஷத்தையும், அவி - ஸர்வேஸ்வர் வரதவாரணத்தையும், வா - இவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தும், தஸ்-அந்தப்பகவானுடைய, நாபீ - திருநாபியாகிற, நாபீகீ - தாமரையோடையில் உண்டான, நாபீக-நாபனை புஷ்பத்திலே, ஸ்ப்ருஹணீய - ஆசைப்படக்கூடியதாயிருக்கிற, வஸாஸ்யஹ்வா - வாஸனையைவிடுகிற, அதாவது வீசுகிற, வாஸா - வாசகினுலே, ந யாசாமஹே - யாசிக்கமாட்டோம், ஸௌலாம்-பரிஸாந்தர்களாயும், ஸ்ரீமயியாம்-உறுதியான ஸ்திதியை யுடையவர்களாயும், ஸௌலாஷேவிஸ்ஜீதாம் - அந்தப்புரத்து ஸ்திரீயைப்போ லிருக்கவேண்டுமென்கிற ஸித்தாந்தத்தை யாஸ்ரயித்தவர்களாயு மிருக்கிற பரமைகாந்திகளுடைய, ஸௌலேஸ்வயம் - முகத்தலிருக்கையாகிற ஸாமராஜ்யமாகிற, ஹி - மதயாஹனத்திற்கு, ஸ்வச்சந்த கைங்கர்ய மஹோத்ஸவ திவஸத்துக்கு என்றபடி, வ்யாஹ்ஸ்வம் - பாரத காலத்தின்,

---

ஆவர்த்தி - அடைவதாயிருக்கிற, ஆவர்த்திம் - அனுகாரத்தை யே, ஊஹேஷு - அடிக்கடி, ஜிஹேஷி - அடையக்கடவோம்

‘நாவேந:’ என்பதினால் அவன் ஸர்வ புருஷார்த்தங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷிக்கத் தக்கவன் என்றும், நம்மால் பார்த்திக்கப்படக் கூடியவன் என்பதும் தயோதிதம் இது அப்படி இருந்தபோதிலும் அவனை யாசிக்கமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது ‘த்ரணம்’ என்பது ‘நெடுமாற் கடிமை’ என்கிற திருவாய்மொழியில் முதல்பாட்டில் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட த்ரிலோகைச்வர்ய பர்யந்தமான ஐச்வர்யத்தைக் குறிக்கிறது ‘அந்ருச’ என்பது இரண்டாம் பாட்டில் ‘தானே தானா யானாலும்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்வாத்மாநந்தத்தை யனுபவிப்பதாகிய கைவல்யத்தைக் குறிக்கிறது இரண்டாவது ‘அந்ருச’ என்பது மூன்றாவது பாட்டில் ‘செந்தாமரைச் சேவடிருக் குறளன் நறுமாவிரை நாண்மல ரடிக்கீழ் புகுதல்’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட மோக்ஷாநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது ‘அபி’ என்பது ஸமுச்சயத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கொண்டு ஆறாம் பாட்டில் ‘மூவுலகின் வீடுபேறு’ என்றருளிச் செய்யப்பட்ட ஸார்வேச்வராநந்தத்தைக் குறிக்கிறது அன்றிக்கே ‘அபி’ என்பது விரோதத்தைச் சொல்லுகிறதாய் ஒருவர்க்கும் கிடைக்கக் கூடாததான ஸார்வேச்வராநந்தத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ‘வா’ என்பது சசாரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதாய்க் கீழ்த் தனித்தனியே சொல்லிய பலன்களை எல்லாவற்றையும் சேர்த்துச் சொல்லுகிறது இரண்டாம் பாட்டில் ‘வியன் மூவுலகு பெறினும் போய்த் தானே தானே யானாலும்’ என்று ஐச்வர்ய கைவல்யங்களைச் சேர்த்தருளிச் செய்திருப்பது மற்ற எல்லாப் பலன்களையும் சேர்த்துச் சொல்லுவதற்கு உபலக்ஷணம் என்று திருவுள்ளம் ‘நயாவாசேஹ’ என்பது இந்தப் பத்துப் பாட்டுக்களிலும் அந்தப் புருஷார்த்தங்களுக்கு நிக்ஷேபத்தை யருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யத்தை விவரிக்கிறது அன்றிக்கே ஏழாவது பாட்டில் ‘தனிமாத் தெய்வத் தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி’ என்று மோக்ஷாநந்தத்தை நிஷேதித்தது மற்றப் புருஷார்த்தங்கள் விஷயத்தில் கைமுதிக ந்யாய ஸித்தம் என்று தாத்பர்யமாகவுமாம் ‘நாஷீகஸ்வரஹணீய’

என்பதினால் பகவானுடைய திருநாபிக் கமலத்திற்குக் கேவலம் பகவானுக்கு மாத்திரம் சேஷபூதமாயிருக்கையும், தேவதாந்திர ஸம்பந்தமுமிருக்கிறபடியினாலும், தம்முடைய திருவாக்குப் பாகவத கைங்கர்யம் செய்யப் பெற்றதாய், தேவதாந்தர ஸம்பந்த மன்றிக்கே இருக்கிறபடியினாலும், அதைக் காட்டிலும் இதின் வைலக்ஷண்யம் த்யோதிதம். '**ஸௌஹார்தா**' என்பதற்கு பாகவத கைங்கர்ய ரூபமாய் அத்தாலே பகவான் ப்ரஸா திக்கும்படியான ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ப்ரவசனம் செய்யக்கூடியது என்றர்த்தம். இது 'அவர்க்கே குடிகளாய்ச் செல்லும்' என்று பத்தாம் பாட்டிலருளிச் செய்திருப்பதின் தாத்பர்யம். '**து**' என்பது கீழ்ச் சொல்லிய புருஷார்த்தங்களைவிட மேலே சொல்லப்படுகிற புருஷார்த்தத்தின் வைலக்ஷண்யத்தைக் குறிக்கிறது. இது பத்துப் பாட்டுக்களினாலும் விவக்ஷிதமான அர்த்தம். '**ஸாக்ஷாத்**' என்பது அப்ராக்ருதியில்லாமையையும், '**ஸ்தைர்யம்**' என்பது அதிசங்கை யில்லாமையையும், '**ஸாக்ஷாத்கவிஸாக்ஷிதம்**' என்பது அந்யதேவதாஸம்பந்தம், ஆத்மாநீநபோக ப்ரமம் இவைகளில்லாமையையும் குறிக்கிறது. '**ஸாக்ஷாத் ஸ்தைர்யம்**' என்பது ஒன்பதாம் பாட்டில் 'கோதிலடியார்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டதைக் குறிக்கிறது. '**ஸாக்ஷாத்கவிஸாக்ஷிதம்**' என்பது பத்தாவது பாட்டில் 'நீசமில்லாவடியார்' என்பதின் அர்த்தம். '**ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ராப்ய**' இத்யாதி 'நல்லகோள் பாடு' என்று பத்தாம்பாட்டிலருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதை விவரிக்கிறது. '**ஸஹஸா**' என்பது ஏழாம் பாட்டில் 'நாளும் வாய்க்க' என்பதைக் குறிக்கிறது. '**ஸுஹ்ருஹ்ருதி**' என்பது 'வாய்க்க' என்று ஒன்பதாம் பாட்டிலருளிச் செய்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. அதில் பஹு வசனத்தினால் தனக்கும் தன்னனுபந்திகளுக்கும் இந்த மஹா புருஷார்த்தம் கிடைக்க வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தபடி. இது 'நங்கட்கு' என்றருளிச் செய்திருப்பதின் கருத்து. மற்றப் பாட்டின் சேஷங்களிலருளிச் செய்யப்பட்ட பகவான் புண்ய பாபங்களைப் போக்கடித்தது முதலான இவ்வுபகாரங்களெல்லாம் '**தாஸோ**' என்கிற பதங்களினால் ஸங்க்ரஹீதம். இத் திருவாய் மொழி புருஷார்த்தகாஷ்டையைப் ப்ரதிபாதிக்கிறதென்று 'தூ

வம் (அநந்ய புருஷார்த்தத்தின் எல்லையை)' என்று ஸ்ரீமத் தாமிடோபநிஷத் ஸாரத்திலும் தாத்பர்ய ரத்னாவளியிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பகவானிடத்தில் மோக்ஷத்தையும் யாசிக்கமாட்டோம், பாகவதர்களுடைய பரஸாத மே மோக்ஷத்தைத் தக்க கொடுப்பதற்குக் காரணம் என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் ஶரணாகதியில் ஸ்வநிஷ்டையைவிட பாகவத நிஷ்டையே விசேஷமென்பது ஸூசிதம். அப்பொழுது 'ருஹேஹஹி' என்பதற்கு உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் அடையக்கடவோம் என்றாத்தம் என்று ஸ்ரீ ஸாரஸ்வாதிநியில் வ்யாக்யாதம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

சாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரம்.

[ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வம்—ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனம்—அதின் தாத்பர்யம்—ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வத்திற்குப் ப்ரமாணம்—மந்த்ரத்தில் அநுஸந்திக்கும் இடம்]

பகவதி நிக்ஷிப்ய ஸ்வபரம் அநகோ முக்தவத் ஸந்
ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாஸித்தாம் ஸ்வயம் அவிதித ஸ்வாமிஹ்ருதய: |
சரித்ரை: பூர்வேஷாம் ஸ்வபரவிவிதா நந்யபஜநா
துஷ்ட்யை ஶாஸ்த்ரோக்ஷா அநுசரதி ஶாஸ்த்ரீயஸரணிம் ||

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ||

க்ருதக்ருத்யனுக்கு உபாயமாசவாவது உபாயத்திற்கு ஓத்தாசையாகவாவது த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களில் இச்சையினலாவது ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லிய நியமங்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டிய தில்லையாகையினால் இப்படிக் கீழ் 'மறைநூல் தேர்ந்தத்' இத்யாதியினால் ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட நிலையை அதிகரிக்கக் கூடாதென்பது எதற்காக? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'பகவதி' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] பகவதி - பகவானிடத்தில், ஸ்வபரம் - தன்னுடைய பாரத்தை, நிக்ஷிப்ய - ஸமர்ப்பித்து, அநக:- தோஷமில்லாத, அதாவது பூர்வாகங்கள் நஶித்தும், உத்தராகங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமலுமிருக்கிற, இதுவரையில் ஆக்ஷேபம் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது, (ஆகையினாலே) முக்தவத் - முக்தனைப்போலிருக்கிற, ஸந் - இந்தப் பத்த ஜீவன், அதாவது ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தோடிருக்கிறபடியினாலே ஶாஸ்திரவஶ்யனாயிருக்கிறான் என்று தாத்பர்யம் இது நித்ய நைமித்திகாதிகளைவிடக் கூடாதென்பதற்குக் காரணம், ஸ்வயம்-தான், ஶாஸ்திரமாகிற ஓத்தாஸையில்லாமல், என்றபடி, அவிதிதஸ்வாமிஹ்ருதய:-அறிய

இச்சேஷ்கவஸம்பந்தமுடியாக ஸம்வத்ஸரமவதவிஷ யங்களிலிவன் பண்ணும் லௌக்ஷயும் ஶாஸ்த்ரவஶா

படாமலிருக்கிற ஸ்வாமியினுடைய அபிப்ராயத்தை உடையவனா யக்கொண்டு, ஶுக்தவச் முக்தனைப்போல், இது எதிரடையான த்ருஷ்டாந்தம், அதாவது முக்தன் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை ஶாஸ்த்ரம் முதலிய ஓத்தாசைகளில்லாமல் தானே எப்படி அறிகிறானோ அப்படி இவன் அறியாதவனாயிருப்பதினாலே என்று தாத்பர்யம், அவஶ்யம் ஜ்ஞாதவ்யமென்பதிலும் ஸ்வாமி ஹ்ருதயத்தை அறியாதவனாகையினாலே விட்டுவிடலாமே என்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்— 'வரித்ராணே' என்றாரம்பித்து **வரித்ராணே** - விட்டுவிடும்பொழுது, **ஸத்ய:** - அப்பொழுதே, **ஸ்வ** - தனக்கும், **பர** - இதராளுக்கும், **விவித** - அனேகவிதங்களான, **அநர்த்தஜாதா:** - அநர்த்தத்தை உண்டுபண்ணுவதினாலே, தனக்கு அநர்த்தமாவது 'கண்தெரியாமல் போய்விடுகிறான், நொண்டியாகிறான்' என்றாற்போலுள்ள ஶ்ருதி வாக்யங்களில் சொல்லப்படுகிற இந்த ஶரீரத்திலேயே அநுபவிக்கக்கூடிய நாசவிஶேஷங்கள் அயலாருக்கு அநர்த்தங்களாவது 'யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்டஸ் தத்ததேவேதரோ ஜந:' என்கிறபடியே இவனுடைய அனுஷ்டானத்தைப் பார்த்து மற்றவர்களும் விட்டுவிடுவதினால் அவர்களுக்குண்டாகும் அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண தோஷங்கள், **அநுல்லங்க்யம்** - மீறி நடக்கக் கூடாததான, **ஶாஸ்த்ரீயவர்த்மநி** - ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய மார்க்கத்தை, **ஆமோக்ஷாத்** - மோக்ஷம் வருகிறவரையில், **அநுவர்த்ததி** - அநுஸரிக்கிறான், அதாவது சாமவஶ்யனாய தேஹத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கும் வரையில் ஶாஸ்த்ரத்தை யனுஸரிக்கிறான் என்று தாத்பர்யம், அன்றிக்கே '**ஆமோக்ஷாதநுல்லங்க்யம்**' என்றந்வயிக்கவுமாம் அப்பொழுது பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை ப்ரத்யக்ஷத்தில் அறியும் வரையில் ஶாஸ்த்ரஸித்தமான அபிப்ராயத்தை அதிக்ரமிக்க முடியாது என்று தாத்பர்யம்

'பண்ணும் **லௌக்ஷயும்**' என்பதளவாக கீழதிகாரம்வரையில் அருளிச்செய்யப்பட்ட அர்த்தம் அநுவதிக்கப்படுகிறது

வெக்ஷார்த்தி யாலேயோ? ஶாஸ்த்ர நிரபெக்ஷார்த்தி
ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வம் யாலேயோ வென்னில்?
இருள் தருமா ஞாலத்துள்ளிருக்கிற விவனுக்கு ஶாஸ்த்ர
ங் கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே யதாஶாஸ்த்ரமாய
ஶாஸ்த்ரம் விலங்கித்தவற்றில் யதார்த்தியாக்கக் கடவது
அதெங்ஙனே யென்னில் — எம்பெருமானார் திரு
நாட்டுக் கெழுந்தருளுகிறபோது ஸ்ரீவாஸத்திலே
ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய நியமனம் ஸேவித்திருந்த முதலிக
ளுடைய வார்த்தையைக் கண்டருளி யிவர்களை யழைத்
தருளி என்னுடைய வியோகத்தில் தேஹத்யாகம்

இருள் - அஜ்ஞானத்தை, தரு - தருகிற (உண்டாக்குகிற), மா - பெரிய, ஞாலத்துள் - பூமியுள் இத்தால் இங்கிருக்கும் வரையில் பகவானுடைய அபிப்ராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஶாஸ்த்ரத்தைத் தவிர வேறு காரணமில்லை என்பது த்யோதிதம். ‘கைவிளக்காக வேண்டுகையாலே’ என்பதினால் பகவானுடைய அபிமதத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதற்கு ஶாஸ்த்ரத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை யென்பது வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே ஏற்படுகிறது என்பது த்யோதிதம் ‘ஆஜ்ஞாநஹார்த்ஷீ ரேவஷ’ இத்யாதி வசனங்களுக்குச் கதியருளிச் செய்கிறார் — ‘ஶாஸ்த்ரம் விலங்கித்தவற்றில்’ என்று அதாவது ஶாஸ்த்ரம் இதையாவது அதையாவது செய் என்று சொல்லியிருக்குமிடத்தில் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கலாம் என்று திருவுள்ளம் ‘அதெங்ஙனே யென்னில்’ என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு இப்படி ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாகவே நடக்கவேண்டுமென்பது ஸம்ப்ரதாயஸித்தம், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஶிஷ்யர்களுக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்ய ப்ரவசனத்தினை அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமாக அருளிச் செய்திருக்கிறாரேயல்லாமல் நித்ய நைமித்திகங்களைச் செய்யவேண்டுமென் றருளிச் செய்யவில்லை யாகையினால், என்று தாத்பர்யம் இதற்கு ஸமாதான மருளிச் செய்வதற்காக அந்த வருத்தாந்தத்தை விஶதமாக நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘எம்பெருமானார்’ என்றாரம்பித்து, ‘ஆஸ்ரயித்திருக்கும்’ என்னுமளவாக திருநாடு - பரமபதம் ஸ்ரீ வாஸத்திலே ஸேவித்திருந்த அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்திருந்த, ஆர்த்தி

பண்ணிற்றுண்டாகில் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே எங்களுடையவர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்றருளிச் செய்ய, இவர்களுமித்தைக்கேட்டு மிகவும் சோகார்த்தராய் இனி எங்களுக்குச் செய்யவடுப்பதேதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, இவரருளிச் செய்தருளின வார்த்தை — ஒருவன் ப்ரபந்நனானவனுடைய ஆத்மயாத்ரை ஸர்வேஶ்வராதீனையாகையாலே இதிலவனுக்குக் கர்த்தவ்யமில்லை, உண்டென்றிருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பொய்யாமித்தனை, தேஹயாத்ரை கர்மாதீனையாகையாலே அதுக்குக் கரையவேண்டா, கரைந்தானாகில் நாஸ்திகனுமித்தனை, ஆகையால் உபய யாத்ரையையுங் கொண்டிவனுக்குக் கார்யமில்லை ஆனால் ஶாஸ்த்ரவஶ்யங்களாகிற க்ரியாகலாபங்களையுங்கொண்டு வேண்டிற்றுச் செய்து திரியவமையுமோவென்னில்? அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று உபாயாம்ஶத்திலந்வயமில்லாவிட்டால் ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்திலே இவற்றை யந்வயிப்பிக்குமத்தனை

யை வ்யஸனத்தை, **தேஹத்யாகம்** - சரீரத்தை விட்டுவிடுவது **ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதமே** - ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளின்மேல் ஆணை, அன்றிக்கே '**ஸ்ரீபாதமே**' என்பதை மேலோடந்வயித்துத் தனக்கும் அவர்களுக்கும் ஸம்பந்தமில்லாமையில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளை நேரில் ஸாக்ஷியாகஸம்போதிக்கிறாராகவுமாம் **செய்யவடுப்பது**-செய்வதற்கு யோக்யமான காரியம் '**வார்த்தை**' மேலே சொல்லப்படுகிறது என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும் **ஆத்மயாத்ரை** - ஆத்மாவை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேண்டிய வ்யாபாரம் **பொய்யாம்** - தனக்குத் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதில் அந்வயமில்லை என்றநுஸந்தானம் செய்தது வாஸ்தவமானதல்ல **கரையவேண்டா** - துக்கப்படவேண்டாம் **நாஸ்திகனும்** - ஈஶ்வரனில்லை, ஶாஸ்திரங்களில்லை என்றெண்ணினவனும் **கார்யமில்லை** செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லை **வேண்டிற்று** - இஷ்டப்ரகாரம் **ஸ்வரூபமன்று** ஸ்வரூபத்திற்குத் தகுந்ததன்று **அந்வயமில்லாவிட்டாலும்** - ஒத்தாசையாகவா

அதிலிவனுக்கிங்கிருந்த நாள் பண்ணலாம் கைங்கர்ய மஞ்சுண்டு அவையாவன.—ஶாஸ்த்ரத்தை வாசித்துப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல், அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் அருளிச் செயலைக்கேட்டுப் ப்ரவர்த்திப்பித்தல், அதுக்கு யோக்யதையில்லையாகில் உகந்தருளின திவ்ய தேசங்களுக்கு அமுதுபடி சாத்துப்படி திருவிளக்குத் திருமாலைகளை யுண்டாக்குதல், அதுக்கு யோக்யதை யில்லையாகில் த்வயத்தினுடைய அர்த்தாநுஸந்தானம் பண்ணுதல், அதுக்கு யோக்யதை யில்லையாகில் என்னுடையவனென்ன அபிமாநிப்பானொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய அபிமானத்திலே ஒதுங்கி வர்த்தித்தல் செய்யலாம் இப்படி வர்த்திக்கும் ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு முன்னடிப்பாராதது வர்த்திக்கவேண்டுவன மூன்று விஷயமுண்டு அவையாவன — அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபயரென்றும் அநுகூலராவார் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரதிகூலராவார் பகவத்த்வேஷிகள் அநுபயராவா ரிவ்விரண்டுமில்லாத ஸம்ஸாரிகள் இதில் அநுகூலரைக்கண்டால் ஸ்ரக்சந்தநாதிகள் போலவும், நிலவு தென்றல் போ

வது, நேரிலநுபவமாவது ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் இவற்றை - மனோவாக்காயங்களை வாசித்து - ஆசார்யர்களிடமிருந்து ஶ்ரவணம் செய்து யோக்யதை யில்லையாகில் - ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் இல்லாமையினாலும், அநத்யயனம் முதலிய காலத்தினாலும் யோக்யதை இல்லாவிட்டால் அருளிச்செயல் - ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகள் உகந்தருளின - ஆழ்வார்கள் மங்களாஶாஸனம் செய்தருளின இத்தால் அவைகளுக்கு ப்ராதான்யம் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று அமுதுபடி - பகவான் அமுது செய்வதற்குக் காரணமான த்ரவ்யங்கள் சாத்துப்படி - சந்தனம் ஒதுங்கிவர்த்தித்தல் - அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருத்தல் பகவத்த்வேஷிகள் - பகவத் த்வேஷிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - பகவானிடத்தில் பக்தி உடையவர்கள் இவ்விரண்டுமே - பக்தியும் த்வேஷமும் 'ஸ்ரக்' இத்யாதியினால் கைங்கர்யமாகிற போகத்தை வருத்தி செய்யக் கூடியவர்களென்பதும், 'நிலவு' இத்யாதியினால் ஸமஸ்தாபத்தை

லவும், அஹித விஷயங்களை போலவுமுகந்து வர்த்திப்ப பான் ஆஸ்திகரைக்கண்டால் ஸம்ஸாரிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்திப்பான அநந்ய பரைக்கண்டால் காஷ்டலோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற போலே த்ருணவத்கரித்து வர்த்திப்பான இவர்க ளநந்யார்ஹராகளாகி லிவாகளுககு ஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கவும், இவாக ளநந்யார்ஹராகளாகில அய யோவென்றிவாகள பக்கலிலே க்ருபை பண்ணி யிருக்கவு மடுக்கும இப்படிசசெய்ய வொட்டா தொழிகிறது அஹங்காரங்களில ஆவரண்மும் அஹங் காரங்களடியாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை யநாதரித்திருககு மாகில ஸர்வஜ்ஞனையிருப்பானொரு ராஜாவினு டைய வர்த்தநே ராஜஸந்நிதியிலே பரிபவித்தால ராஜாவெறுக்குமாபபோலே யெம்பெருமான திரு வுள்ளஞ் சீறும அஹங்காரங்களடியாக ஆஸ்திகரை யநாதரித்திருக்குமாகில ராஜாஸர்வஜ்ஞனையிரு கக ராஜமஹிஷீ க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை பக்கலிலே மடிப பிசசைபுக்கால ராஜா வுக க்லேஶமாய அததாலே யவளையவன வெறுக்குமாபபோலே யெம்பெருமான திருவுள்ளம வெறுத்திருக்கும அஹங்காரங்களடி

நிவருததிசெயயக்கூடியவாசளளனபதும, ‘அஹித விஷயங்கள’ எனபதினுல இவனுல இசசிககபபட்ட வஸ்துக்களைப்போல மிக வும போசயம எனபதும தெரிவிககபபடுகிறது ‘ஸம்ஸாரிகளை’ எனகிற இடததில முதல த்ருஷ்டாநதம பாரததமாதத ரததிறைல பயம உண்டாவதறகு உதாஹரணம இரணடாவது ஸம்பநதபபட்ட எலலாவறறையும நாஶம செயயக்கூடியது எனபதறகு உதாஹரணம வெருவி-பயபபபட்டு த்ருணவத்கரித்து - புல்லைப்போல எணணி, அதாவது அலக்ஷ்யம செயது இவாகள - இரக்க பாதிகூலாகளும அநுபபாகளும அநந்யார்ஹ ராபபாகளாகில - பகவானிடததில பாதிவரதயுடைய வாகளாக வநதாகளேயானுல அஹங்காரங்களில - அரநதங்களிலும, காமஙகளிலும சீறும கோபிததுககொளளும க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை-

யாக வைஷ்ணவரை யாசிக்குமாகில் ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் பாஷாணத்துக்கும் வாசியறியாதாப்போலே யிவனுக்குப் பிறந்த ஜ்ஞாநம் கார்யகரமாயிற் றில்லையாகாதே யென்று அவனளவிலே யெம்பெருமா னநாதரித் திருக்கும்.

இப்படி பாஷ்யகாரரருளிச்செய்த வ்ருத்தாந்தத்திலே 1 'பந்த⁴கீ ஷண்ட⁴ பதித வைரிப்⁴ய: காகிணீமபி | உத்³த்⁴ருʼதாமபி ந க்³ருஹ்ணீயாதா³பத்³யபி கதா³சந ||',

இதன் தாத்பர்யம் 2 'பரதோ³ஷேஷு ஜாத்யந்தா⁴: பரதா³ரேஷ்வபும்ஸகா: | பரீவாதே³ஷு யே மூகா²ஸ்தேதீவ ப்ரியா மம ||' இத்யாதிகளிற்படியே ய[illegible]

நீசர்களான ஜனங்கள் கார்யகரமாயிற்றில்லை யாகாதே - அநுஷ்டானபர்யந்தமாகவில்லையே

இப்படிப் பாஷ்யகாரர் நியமித்தது ஶாஸ்த்ரத்தை யநுஸரித்தது என்றருளிச் செய்கிறார் — 'இப்படி' என்றாரம்பித்து. பந்த⁴கீ - வ்யபிசாரிணியான ஸ்திரீ, ஷண்ட⁴ - நபும்ஸகர்கள், பதித - நித்யகர்மங்களைவிட்டவர்கள், வைரிப்⁴ய: - பகவத்த்வேஷிகள், இவர்களிடமிருந்து, உத்³த்⁴ருʼதாமபி - அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், காகிணீமபி - அல்ப த்ரவ்யத்தையும், ஸ்வதந்த்ர தானத்தையாவுமாம், ஆபத்³யபி - ஆபத்காலத்திலும், கதா³சந - ஒரு ஸமயத்திலும், ந க்³ருஹ்ணீயாத் - வாங்கக் கூடாது. இந்த மூன்று 'அபி' ஶப்தங்களாலும் அவர்களிடமிருந்து வாங்குவது ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் விலக்கப்படுகிறது. பரதோ³ஷேஷு - அயலாருடைய தோஷங்களில், யே - எவர்கள், ஜாத்யந்தா⁴: - பிறவிக் குருடர்களோ, பரதா³ரேஷு - அயலாருடைய ஸ்திரீகளின் விஷயங்களில், அபும்ஸகா: - நபும்ஸகர்களோ, பரீவாதே³ஷு - அயலாரை நிந்திப்பதில், மூகா: - ஊமைகளோ, அதாவது குருடர் முதலியவர்களைப் போலிருக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், மம - எனக்கு, அதீவ - மிகவும், ப்ரியா: - ப்ரியமானவர்கள் கீழ்ச் சொல்லியபடி குல

1 ஶாண் ஸ.ப-3-17 2 வி-த-70-22

ப்ரகாரங்கள் ச்ருதோ நிரஸ்தங்களானபடியாலே ப்ராயச்சித்தங்களான ப்ரகாரங்களுபாயமாகவும் பாகவத ப்ரதிகூலதோஷாவஹ விஷயங்களில் தான் ன்ற நிலை குலையலாகாதென்று திருவுள்ளம் ந்தில் அநாகவதரை பரிக்ரஹிக்கலாகாதென்னு டம் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதையிலே 1 'அநாத்ருத்ய ஸுதம் புருஷம் நாபிநந்ததி । ததாநபிஷ்டுதவத்ஸகம் நரம் ஹரிர்நாபிநந்ததி ॥' என்று சொல்லப்பட்டது. ப்ரதிகூல ஸம்ஸர்க்கமாகாதென்னுமிடம் மோக்ஷதர்ம த்திலே 2 'யே த்விஷந்தி மஹாத்மாநம் பகவந்தம் ச கேசவம் । ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதிஸ்ஸம்ஸர்க்கிணா

திகளிடமிருந்து கர்ஹிக்கும் ஆத்தமும், பரஸ்த்ரீகளிடத் காமமும் 'ப்ராயச்சித்தப்ரகாரங்கள்' என்றருளிச் செய் பட்டன 'ச்ருத:' என்பதற்கு இவைகள் ஸாதாரணமான]தர்களுக்கே விலக்கப்பட்டவை களாகையினால் ப்ரபன்ன ர்வர்களுக்கு விலக்கானவைகள் என்பது சொல்லவேண்டிய லை என்று தாத்பர்யம். உபாயமாகவும் - அவைகளைக்கார ராகக் கொண்டும் தான் நின்றநிலை - தான் நிற்கவேண்டிய ஸ்தி யிருந்து, குலையலாகாது - தவறிப்போகக் கூடாது விஷயத்தில் ப்ரமாணங்களை நிரூபித்தருளுகிறார் — 'அதில்' ரம்பித்து ஸுதம் - கருஹஸ்தன், அநாத்ருத்ய ஸுதம் - பிள்ளையை ஆதரவு செய்யாத, புருஷம் - புருஷனை, படி) நாபிநந்ததி - கோபித்துக் கொள்ளுகிறானோ, ததா - படியே, அநபிஷ்டுதவத்ஸகம் - தன்னுடைய பக்தர்களை ஆரா ம செய்யாத புருஷனை, ஹரிர்வாறு, நாபிநந்ததி - கோபித் கொள்ளுகிறான் இத்தால் 'சீறும்' என்பதற்கு ப்ரமாண]ற்று யே - எவர்கள், மஹாத்மாநம் - மஹாத்மாவாகிய, கேசவம் - பகவானை, த்விஷந்தி - த்வேஷிக்கிறார்களோ, அஸ் ந்தி ச - நினைக்கிறதுமில்லையோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, புண்யதீர்த்தேஷு - கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களி , கதி: - (அடைய வேண்டிய புண்யமாகிற) பலம், ந - லை, ஸம்ஸர்க்கிணாமபி - அவர்களுடன் சேர்ந்தவர்களுக்

1 பாஞ் ஸம-4-86 2 பார-மோ-336-36.

சவீ॥' என்று சொல்லப்பட்டது அப்படியே
1 'ஜகந்யா: பாபருசய: க்ரூரா பகவச்சாஸ்த்ரதூஷகா: | ஸம்பாஷணாவரோஹேக்ஷா நாஸ்தி தைஸ்ஸஹ ஸக்தௌ ஹரௌ பக்தி: நச்யதி॥' என்று ப்ரதிகூல ஸம்ஸர்க்கம் ஸம்வத்ஸரத்தை யழிக்குமென்று சொல்லப்பட்டது இதரரை தூரவர்ஜித்திருக்க வேணுமென்னுமிடம் 2 'அத்ருஷ்யஹஸ்தி ஹே லோகா யூயம் யூயம் வயம் வயம் | அர்த்தகாமபரா யூயம் நாராயணபரா வயம் | நாஸ்தி ஸங்கதி ரஸ்மாகம் யுஷ்மாகஞ்ச பரஸ்பரம் |

கும், ந - இல்லை. ஜகந்யா: - மூடர்களாயும், பாபருசய: - பாபத்தில் ஆசையுடையவர்களாயும், க்ரூரா: - க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களாயும், பகவச்சாஸ்த்ரதூஷகா: - பகவானுடைய ஆஜ்ஞா ரூபங்களான ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாகிற சாஸ்திரங்களை, அன்றிக்கே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்தை அதுவுமன்றிக்கே பகவானையும், அவனை ப்ரதிபாதிக்கும் சாஸ்திரங்களையும், தூஷித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாயுமிருக்கிற புருஷர்களுடன், ஸம்பாஷம் - (ஒருவிதமான) ஸம்பாஷணத்தையும் பண்ணக்கூடாது, தை: - அவர்களுடன், ஸஹ(ஸக்தி) - சேர்க்கை உண்டாயிற்றேயானால், ஹரௌ - பகவானிடத்தில் பக்தி, நச்யதி - நாசத்தை யடைகிறது இங்கு பக்தி என்னும் பதத்திற்குத் தாத்பர்யத்தை யருளிச் செய்கிறார் — 'ஸம்வத்ஸரத்தை' என்று அத்ருஷ்யஹஸ்தி - இது முதல் கொண்டு, ஹே லோகா: - ஓ! லோகத்தவர்களே, யூயம் யூயம் - நீங்கள் நீங்களே, வயம் வயம் - நாங்கள் நாங்களே அதாவது உங்களை எங்கள் கும்பலில் சேர்த்து நாங்களென்று வ்யவஹரிக்கவும், பாகவதர்களான எங்களை உங்களோடு சேர்த்து நீங்கள் என்று வ்யவஹரிக்கவும் முடியாதென்றபடி, யூயம் - நீங்கள், அர்த்தகாமபரா: - பணத்திலும், போகத்திலும் ஆசையுடையவர்கள், வயம் - நாங்கள், நாராயணபரா: - நாராயணனிடத்தில் ஆசையுடையவர்கள், அஸ்மாகஞ்ச - எங்களுக்கும், யுஷ்மாகஞ்ச - உங்களுக்கும், பரஸ்பரம் - ஒருவர்க்

1 சாண்-ஸம-1-120

வயந்து கிங்கரா விஷ்ணோர்யூயமிந்த்ரியகிங்கரா:||’ இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இப்படி முன்னடிப்பார்த்து வர்த்திக்கவேணுமென்றருளிச்செய்தது வர்த்தம் சாஸ்த்ரவச்யமாகையாலே சாஸ்த்ரீயங்களுக்கு லக்ஷணமாக ஸதாசாரம் பண்ணியிவரருளிச்செய்த கைங்கர்யங்களும் தான் வேண்டினபடி செய்யவொண்ணாமையாலே சாஸ்த்ரார்த்தமான நியமத்தோடே செய்தால் கைங்கர்யமாமென்று ஸம்பந்தம். ‘வேண்டிற்றுச்செய்து திரியவமையுமோ வென்னில்? அது இவனுக்கு ஸ்வரூபமன்று’ என்றருளிச்செய்தபடியே

சாஸ்த்ரவச்யத்வத்திற்கு ப்ரமாணம்

1 ‘அசாஸ்த்ரமாஸுரம் க்ருத்ஸ்நம்’ என்று ஆளவந்தாரு

கொருவர், ஸங்கதி: - ஸம்பந்தம், நாஸ்தி - இல்லை, வயந்து - நாங்களோவென்னில், விஷ்ணோ: - பகவானுக்கு, கிங்கரா: - தாஸர்கள், யூயம் இந்த்ரியகிங்கரா: நீங்கள் இந்திரியங்களுக்குத் தாஸர்கள் இப்படி - கீழ்நிரூபித்தபடி வர்த்தம் - அநுகூலாதிகளிடங்களில் நடக்க வேண்டிய ப்ரகாரம் ‘முன்னடி’ இத்யாதிக்கு முன்னடி பார்ப்பதற்கு வேறு ஒருவழியுமில்லாததால் சாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு கர்த்தவ்யா கர்த்தவ்யங்களைக் கண்டு நடக்க வேண்டுமென்று தாத்பர்யமாகையினாலே என்று தாத்பர்யம் சாஸ்த்ரீயங்களுக்கு-சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட மற்ற நித்ய நைமித்திகாதி கர்மங்களுக்கு ஸதாசாரம்பண்ணி-ஸதாசாரத்தை எடுத்து கைங்கர்யங்களும் - கீழ்நிரூபிக்கப்பட்ட ஐந்துவிதமான கைங்கர்யங்களும், நியமத்தோடே - ஆசார்ய பிக்ஷையாதி நியமத்தோடே ‘ஸம்பந்தம்’ என்பதினால் சாஸ்த்ரீயமான அநுகூலாதிகளில் நடக்க வேண்டியதோடு சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டதினால் அந்தக் கைங்கர்யங்களும் சாஸ்த்ரீயமாகவே செய்ய வேண்டுமென்பது த்யோதிதம் அவருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியிலேயே இவ்விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘அதில’ என்றாரம்பித்து அசாஸ்த்ரம் - சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாத, க்ருத்ஸ்நம் - எல்லாம், ஆஸுரம்,

---

1 ஸ்ரீ கீதா-ஸங-21.

ளிச்செய்தபடியே ஶாஸ்த்ரவிதிகளை தேவதேவனான இவனுக்கு அத்தபோருந்தாமையாலும், 1 ‘ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ்தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே। ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ:॥’ என்று அடிமை கொள்ளுகிறவனருளிச் செய்தபடியாலும், இவன் ஶரீரத்தோடிருந்த காலம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யனாயடிமைசெய்யவேணு மென்று திருவுள்ளம் 2 ‘நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித:। உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யேத் தேவே து தாமபீ:॥’ என்று ஸ்ரீ கீதார்த்தஸங்க்ரஹத்தில ‘ப்ரீத்யைவ’ என்கிற வ்யாகரணத்தாலே ஸாத்ய ஸாதனபாவத்தை வ்யவச்சேதித்தாரென்னு மிடம் ‘உபாய

அஸாதாரண ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுக்கு (அமைந்தது) தேவதேவனான-பகவானிடத்தில் பக்தியையுடைய ஶ்ருதி:, ஸ்ம்ருதி:, மமைவ - என்னுடைய, ஆஜ்ஞா - ஆஜ்ஞை, ய: - எவன், தாம்-அந்த ஆஜ்ஞையை, உல்லங்க்ய - அதிக்ரமித்து, வர்த்ததே-நடக்கிறானோ (அவன்), ஆஜ்ஞாச்சேதீ - என்னுடைய ஆஜ்ஞையைத் தடுத்தவன், மத்பக்த: - என்னிடத்தில் பக்திசெய்து கொண்டிருந்த போதிலும், மம - எனக்கு, த்ரோஹீ - விரோதி, (ஆகையினாலே) ந வைஷ்ணவ: வைஷ்ணவனல்லன் ‘திருவுள்ளம்’ என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு என்று சேர்த்துக்கொள்வது நிஜ - தன்னுடைய, கர்மாதி - நித்ய நைமித்திக காம்யங்கள் முதலாக, பக்த்யந்தம் - பக்தி வரையிலுமுள்ள கர்மங்களை, ப்ரீத்யைவ ப்ரீதியினாலேயே, காரித:-செய்விக்கப்பட்டவனாய், குர்யாத் - செய்ய வேண்டும், உபாயதாம் - ஒரு பலத்திற்கு உபாயமாக இருக்கிறது என்கிற புத்தியை, பரித்யஜ்ய-விட்டுவிட்டு, தாம் - அந்த உபாயமாயிருக்கையை, தேவே-பகவானிடத்தில், அபீ: - பயமில்லாதவனாய்க் கொண்டு, ந்யஸ்யேத் - வைக்க வேண்டும் ஸாத்ய ஸாதனபாவம் - இது ஒரு பலத்திற்கு ஸாதனம் என்கிற புத்தியை வ்யவச்சேதித்தார் நிஷேதித்திருக்கிறார் ‘ஏவ’காரத்தின் அர்த்த

1 வி-த-6-31 2 ஸ்ரீ கீதா-ஸங்-31.

தாம் வரித்ருஜ்ஜு' என்று விவரிக்கையாலே வ்ருக்ஷம ஶாஸ்த்ரீய கைங்கர்யத்தில ஶ்ரீக்தியினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யம் விவக்ஷிதமானாலும் 'நிஜகர்மாநுஷ்டானத் ஷம்' என்கிற விவரறின ஸ்வாபவத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்னுமிடம் 'நிஜகர்ம' ஶப்தத்தாலே தர்ஶிதமாயிறறு இச்சாஸ்த்ரீய நியமம் 1 'அவிச்சேதாய யஜ்ஞாநாம் பாலநாய சர்வஶ | ஸம்ஹாராய ச லோகஸ்ய யஜ்ஞார்த்தஸம்ப்ரவர்த்தநாய ச || ஸ்ருஷ்டாய ஸ்த

தையே 'உபாயதாம்' என்று விஸ்தரித்திருக்கிறபடியினாலே 'விவரிக்கையாலே'என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஸ்வாதந்த்ர்யம்'என்பதற்கு ஶாஸ்திரமும் பகவானிடத்தில பரீதியும் நித்யநைமித்திகக்காம்ங்களில இவன பரேரணம்செய்தபோதிலும் பரீதியே முக்யம் என்று தாத்பர்யம் அப்படிக்கில்லாமல ஶாஸ்திரத்தை விலக்குவது என்று சொல்வில வரும் விரோதத்தை நிருபித்தருளுகிறா—'நிஜகர்ம' ஶப்தத்தாலே' என்று ஸ்வாபவத்துக்கு - காமங்களினுடையவும் பக்தியினுடையவும் ஸ்வரூபத்தை யறிவதற்கு 'நிஜகர்ம' இத்யாதிக்கு 'நிஜகர்ம' என்பதினால தன் வாணாஶ்ரமங்களுக்கு உரியகாமங்களென்றாகத மாகையினால இது தன்னுடைய தாமம், இது தன்னுடையதலல, என்றறிவதற்கு ஶாஸ்திரமே ப்ரமாண மாகையினால ஶாஸ்திரம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம் என்றதாயிறறு என்று தாத்பர்யம் ஶ்ரீயில 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி:' இத்யாதி வசனங்கள் பகதாகளை மாத்திரம் குறிக்கிறது என்று ஸந்தேஹமுண்டாகலா மாகையினால ப்ரபன்னாகளைக் குறித்தே சொல்லும் வசனங்களை நிருபித்தருளுகிறா—'இச்சாஸ்த்ரீய' என்றாரம்பித்து ஶ்ரீஷி - புததிமான, இங்கு ப்ரபன்னன என்றபடி, யஜ்ஞாநாம் - தாமங்களுக்கு, அவிச்சேதாய - நாஶமுண்டாகாமல இருப்பதறகாகவும், லோகஸ்ய - ஶிஷ்ய புத்திராதி பரமபரைகளின, பாலநாய - ரக்ஷிப்பதறகாகவும், லோகஸ்ய - லோகத்தின, ஸம்ஹாராய - சோகததைச் சொல்லுவதறகும், அதாவது தன்னனுஷ்டானததைப் பாாத்து லோகத்தாரும் சேருவதறகாகவும், யஜ்ஞார்த்தஸம்ப்ரவர்த்தநாய ச - வேதத்தில சொல்லப்பட்ட மாயா

1 ல-ஜ-17-93, 94

விஷேஶ்ய ஷெவஷெவஸ்ய ஶாஜுணஃ | உதீஷ் வெஷி
காவாரு உநஸாவி ந குஜமெஸ|' என்று ஒரவத்யா
யத்திலே ஒரவிஸம இதுதவிர்ந்தபோது வரும்
நிஷேடிம் 1 ' யவாஷி வஜூஹா ராஜெதா நகீம் ராஜா
ஒரவதிதாம் | லொகொவயொமிநீம் ஈஞ்ஜம் வஹூ
ஸஸ்ய விவஷிநீம்|| குஜயது ஶெஷெஶவொ ஷெஷ நவெ
க்ஷாவி தாம் ஒதி| ஏவம் விஜயது உதெதா ஆயூ

தையை ஸ்தாபிப்பதாகவும், ஷெவஷெவஸ் - தேவதைக
ளுக்கெல்லாம் தேவதையாயும், ஶாஜுணஃ-ஶார்ங்கமென்னும்
வில்லைத் தரித்தவனுயிருக்கிற பகவானுடையவும், உ-என்னு
டையவும், வியாய - ப்ரீதி உண்டாவதற்காகவும், வெஷிகா
வாரு - வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கர்மங்களின் அநு
ஷ்டானத்தை, உநஸாவி - மனதினாலும், நஜமெஸ -
அதிக்ரமிக்கக் கூடாது, அநுஷ்டானத்தில் சேட்க வேண்டிய
தில்லை என்றபடி ' ஒரவத்யாயத்திலே ' என்பதினால் இப்ர
மாணம் ப்ரபன்னனைப் பற்றியது என்பது த்யோதிதம் யவா
ஷி - எப்படி, ராஜெஃ - ராஜாவுக்கு, வஜூஹஃ - மிகவும் ப்ரீதி
விஷயமாயிருக்கு மொருவன், ராஜெதா -ராஜாவினால், ஒரவதி
தாம் - உண்டாக்கப்பட்டதாய, லொகொவயொமிநீம் -
லோகங்களுக்கு உபயோகமுள்ளதாயும், ஈஞ்ஜம் - அழகானதா
யும், வஹுஸஸ்யவிவஷிநீம் - அனேகம் பயிர்களை வரு
த்தி செய்யக்கூடியதாய் இருக்கிற, நகீம் - நதியை, தாம் ஒதி
(தான்) அதைக் குறித்து, அநவெக்ஷாவி - அபேக்ஷையில
லாதவனுயிருந்தபோதிலும், குஜயது-அதிக்ரமம் செய்தவனுய
க்கொண்டு, அதாவது தனக்கு அதில் ஒன்றுமலாபமில்லை என்று
அதிக்ரமம் செய்தால் என்றபடி, அதாவது அதை மறித்தால்,
ஶெஷம் - சூலத்தை, ஷவொஹெஸ - ஏறுவனே, ஏவம் -
இப்படி, வெஷநிஷிதாம் - வேதத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட,
ஆயூதாம் - எல்லையை, விஜயது - அதிக்ரமித்து நடக்கிற,

---

1 வ-த-17-95, 96, 97

தாம் வேதநிஷ்டுரம் || ப்ரியோऽபி ந ப்ரியோऽஸௌ மே மதாஜ்ஞா வ்யதிவர்த்தநாத் |’ என்று நஙகரஞ சொல்லப்பட்டது. இந்த ஸம்வ்ருத்திக்கு க்ஷமை கொண்டிலனாகில் ஜீர்ணுவதற்கு முன்னே ஶரீரபாதாவதியாக வேதேனுமொரு வநிஷ்டத்தை விளைப்பிக்கும். அது நிற்க ஸக்ருத்க்ருதியான இவனுக்கு ஸம்வ்ருத்திக்குமேற்பட்ட காரகமில்லை. அந்த ஸம்வ்ருத்தி ஸித்தித்தும் பின்பு க்ஷமை கொள்ளில் 1 ‘ஸு

மநுஷ்ய: - மனிதன், ப்ரியோऽபி - (இதற்கு முன்) எனக்கு இஷ்டனா யிருந்தபோதிலும், மதாஜ்ஞா வ்யதிவர்த்தநாத் - என்னுடைய உத்தரவை மீறி நடந்ததினாலே, அஸௌ - இவன், மே - எனக்கு, ந ப்ரிய: - (அது தொடங்கி) ப்ரியனல்ல, இதற்கு முன் அவனிடத்திலிருந்த ப்ரீதியும் நசித்துவிடும் என்றா தாத்பர்யம். இத்தால் பகவானுடைய அப்ரீதியாகிற அநிஷ்ட பலம் சொல்லப்பட்டது. இதுவும் அந்த ப்ரபத்தி அத்யாயத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது ‘ஸங்கரம்’ எனும் பதம். இந்த அப்ரீதியே அநிஷ்டமென்று நிரூபித்தருளுகிறார் — ‘இந்த’ என்று தொடங்கி. க்ஷமை கொண்டிலனாகில் - பொறுத்துக்கொள்ளா விட்டால் என்று பொருள். ‘ஶரீரபாதாவதியாக’ என்பதற்கு காலம் குறித்தது ப்ரபத்தி பண்ணினவனுக்கு ஜன்மாந்தர விளம்பாதிகளும், காலம் குறிக்காமல் செய்திருப்ப [illegible] அந்தக்காலத்திற்குள்ளேயே துக்காதிகளும் [illegible] ஸாரத்துக்குத் தக்கபடி உண்டாகும் என்று தாத்பர்யம் [illegible] மாகிற [illegible] பலத்திற்கு விரோதமாகாமையினாலும் [illegible] ஜ்ஞானமுள்ளவன் துக்காதிகளுக்கு பயப்படமாட்டான் என்றருளிச் செய்திருப்பதினாலும் இது ஒரு அநிஷ்டமாகாதோ என்னில்? அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார் — ‘அது’ என்று தொடங்கி. நிற்க - இருக்க, அதாவது அதை அங்கீகரித்து என்றபடி, ஸித்தித்தும் - ஶாந்தமாவதும் அப்ரீதியே நரக துல்யமென்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார் — ‘ஸுஹ்ருதம்’ என்ன

---

1 கீதை-5 29

ஸுஹ்ருதம் ஸர்வபூதாநாம்' என்னும்படி **நிஸர்க்க ஸௌ ஹார்த்த**ரான **ஸ்வாமி**யுடைய **அப்ரீதி ஸம்பா**விக்குமளவுமிவ னுக்**கு ஸாத்ம்ய**மாயிருக்கும் இங்ஙனிராதவனுக்கு **ஸ்வாமி** விஷயத்தில் **ப்ராவண்ய**மும் **ஜுகுப்ஸாவ**மான **மோக்ஷ**த்தில் **ருசி**யும் **ஸங்கி**க்கவடுக்கும் **இவ வாஜ்ஞாதிவர்த்தநம்** 1 **'ஆஹஷ்யமிஷ்ராஜி'** என்று

றாரம்பித்து **ஸர்வபூதாநாம்** - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும், **ஸௌஹ்ருத:** - ஸௌஹார்த்தனாக (என்னைத் தெரிந்துகொண்டால் ஶாந்தியை யடைகிறான்) இந்த வசனத்தில் ஶாந்திக்குக் காரணம் பகவானை ஸௌஹார்த்தனாக அறிவது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினாலே அப்படி ஸர்வஸௌஹார்த்தனான பகவானைத் தன்னிடத்தில் அப்ரீதியையுடையவனாக அறிந்தால் ஶாந்தி உண்டாகாது என்பது தேறப்படுகிறது **நிஸர்க்க** - ஸ்வபாவத்திலேயே **ஸாத்ம்ய மாயிருக்கும்** - மாம்ஸ க்ஷீணத்தில் உண்டாகும் வேதனைபோல மிகவும் துக்கத்தைத் தரக்கூடியதா யிருக்கும் **இங்ஙனிராதவ னுக்கு** – இப்படிப் பகவத்ப்ரீதி அருந்துதமாய்த் தோன்றாதவனுக்கு, **ஸங்கிக்க வடுக்கும்** - இல்லை யென்று ஸந்தேஹிக்கத் தகுந்ததாகும் அதாவது பகவானுடைய ப்ரீதிக்காக வன்றோ கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தம் அபேக்ஷிக்கப் படுகிறது, அதற்கு விரோதியான அப்ரீதியில் இவனுக்குப் பய மில்லை என்னில் மோக்ஷத்தில் வாஸ்தவமாச ஆசை இல்லை என்று நினைக்கலாம் என்று தாத்பர்யம் இந்த ஶாஸ்த்ரீய நியமம் பகவத் ப்ரீத்யர்த்தமாகையினாலே பலத்தைப் ப்ரதிபாதிக்கு மிடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும், ப்ரபத்திக்கு முன்பு உபா யத்துக்கு ஸஹகாரியா யிருப்பதினாலே உபாயத்தைப் ப்ரதி பாதிக்கும் இடத்தில் அநுஸந்திக்கலாமென்றும் ஶங்கை உண்டாகலாமாகையினால் இதை அநுஸந்திக்கும் இடத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—' **இவவாஜ்ஞாதிவர்த்தநம்** ' என்றாரம் பித்து ஶாஸ்த்ரீய நியமனம் பகவானுடைய அப்ரீதி ரூபமான விரோதிக்கு நிவர்த்தகமா யிருக்கையினால் விரோதி நிவ்ருத்தி

1 **ஆள-ஸ்தோ-4**

உத்தேச்யமான பகவத்ப்ரீதிக்கு விரோதியானபடி
மந்த்ரத்தில அனுஸந்திக்கும் யாலே இச்சாஸ்த்ரீய நியமம்
இடம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில விரோதி
நிவ்ருத்தியை யதாவாப்திக்கு மிடங்களிலே யதாவாப்திக்
கப்பூர்வம் இந்த நியோகாவதத்கும் வஸிஷ்டா
வாயரலலாத வயிகாரிகளுக கு வாயவாஸித்ரு விரோ
தியை ஸம்பபித்துககொணடு பகவச்ப்ரஸாதகமா
யிருககும வஸிஷ்டாவாயருக கதிருஷ்டதெஹதாகா
ப்ரீதி பிறவாதபடி பணணிககொணடு பகவச்ப்ரீண
நமாயிருககும

ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா விஹாபேத ஷ்யா ஶாஸ்த்ரீயவ்யவஸ்திதி: |
நிஷ்ஹாநாதியாயாத்ரா வஸா தத்தச் ஹநூாவ்யெ ||

யைச சொலலுமிடததில அனுஸநதிகக வேணடும என்று தாத பாயம. ஆக இததால உபாயததிறகு முனபு உபாய விரோதி யான அபரீதியை நிவருததி செயவதையும், உபாயானுஷடா னததிறகுப பிறகு ஸவயம பரயோஜனமான பகவ தபரீதிககு விரோதியான அபரீதியை நிவருததி செயவதையும விரோதி நிவ ருததி யென்று ஒனறுகச சோதது அருளிச செயயபபடடிருக கிறது எனபது தயோதிதம. இபபடி ஒரே மாதிரியான அனு ஸநதானம ஏறபடாமையினால ஒழககூறிய ஸஙகை பரிஹரிககப படடதாகிறது. விரோதி நிவருததி எனகிற ஆகாரததினால கரு தோபயன, அகருதோபாயன, ஆகிய இருவாகளுககும பரயோ ஜனமாகும பாகாரததை நிருபிதகருளுகிறா—'இநத' எனறாரம பிதது ஹ்ருதயஸ்தம் - பரஸாதநததிறகுக காரணம ஸதிஷ்டம் வ நமெஹதாகா-மீறிநடநததனால உணடான

இபபடி ஶாஸதரீய நியமனம ஆஜஞாதி லஙகனததினு லுணடாகிய அபரீதி உணடாகாமல தடுககிறதெனனில அனுஜ ஞா கைஙகாயஙகளாகிய மாலாகாணுதிகள செயயவேணடிய திலலை எனறேறபடுமே எனனில? அருளிசசெயகிறா—'ஆஜ்ஞா நுஜ்ஞா' எனறாரமபிதது

ப - ரை] ஶாஸ்த்ரீயவ்யவஸ்திதி: - ஶாஸதிரததில சொலலபபடட மாாககம, அதாவது காமஙகளைப பறறிய விதி, ஆஜ்ஞாநு

அநுஜ்ஞயா ப்ரபத்தௌ ச கைங்கர்யாதிஷு ஸங்க்ரஹே |
ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷஸ்ஸ்யாந் நியமோ தோ துஸ்த்யஜ: |
ப்ரத்யவாயபரீஹாரே ஸஹஜாநவஸந்நிதே |
தத்த்வஸம்வர்த்திதம் ப்ராஹுரதிகாரம் விசக்ஷணா: ||

ஜ்ஞாவிபாகேந - ஆஜ்ஞை, அநுஜ்ஞை, என்கிற பிரிவுகளினால், **த்விதா**-இரண்டுவிதமாக (பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது) அவைகளில்), **ஆத்யா**-முதலாவதான ஆஜ்ஞை, **நிக்ரஹாநுதயாய** நிகரஹம உண்டாகாமலிருப்பதற்கு காரணமாக (சொல்லப்பட்டது) அதாவது நிகரஹம உண்டாகாம லிருப்பதற்கு காரணங்களாகிய காமங்களைப் பற்றிய விதி ஆஜ்ஞையென்று சொல்லப்படுகிறது என்று தாதபாயம், **பரா** - மற்றொன்றாகிய அநுஜ்ஞை, **தத்ஸம்ருத்தயே** - அந்தந்த பலன்களை யடைவதற்காக (சொல்லப்பட்டிருக்கிறது), அதாவது அந்தந்த ப்ரீதி விஶேஷங்களுக்கு காரணமான மாலாகரணம் முதலிய காமங்களைப்பற்றிய விதி அநுஜ்ஞை என்னப்படுகிறது அப்படிப்பட்ட விதிகளினால் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் காமங்களும் ஆஜ்ஞையென்றும், அநுஜ்ஞையென்றும் சொல்லப்படுகிறது இப்படியாகிலும் அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களையும் தன்னிஷ்டப்படிசெய்ய முடியாதென்று நிரூபித்தருளுகிறார்— '**அநுஜ்ஞயா**' என்றாரம்பித்து **அநுஜ்ஞயா** - அநுஜ்ஞை என்று சொல்லப்படுகிற விதியினாலே, **ப்ரபத்தௌ** - ப்ரபத்தி செய்திருந்தபோதிலும், **கைங்கர்யாதி ஸங்க்ரஹே** - (ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்) காமத்திற்கு விரோதம் முதலியவைகள் உண்டானால், 'ஆதி'ஶப்தத்தினால் காதரு தேஶகாலாதி வைகல்யங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன, **ஆஜ்ஞாதிக்ரமதோஷ:**- ஆஜ்ஞையையதிக்ரமித்ததோஷம், **ஸ்யாத்** உண்டாகும், **அத:**- ஆகையினால், **நியம:**-(ஶாஸ்திரப்படி நடக்கவேண்டுமென்கிற)நியமம், **துஸ்த்யஜ:**- தாண்ட முடியாதது ஒரே காமத்துக்கு உபாய விரோதி பாபத்தை நிவருத்திக்கக் கூடிய தன்மையும் பகவானுடைய ப்ரீதிக்கு காரணமா யிருக்கும் தன்மையும் ஸம்பவிக்கும் பரகாரத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்— '**ப்ரத்யவாய**' என்றாரம்பித்து **ப்ரத்யவாயபரீஹாரே** - தோஷத்தின் பரிஹாரம் (நிகரஹத்தின்

நித்யகாம்ய ஸ்வரூபைக்யே விநியோகப்ருதக்த்வத: |
ஸாத்யாம்ஶே க்ரியமாணேऽபி நித்யம் பவதி தத்க்ருத: || [சேணை:]

அஸாஜ்ஞாராத்ரு விஶேஷேண ஶேஷயேஷ்ஷு விசக்ஷ
அக்ருதனா தத்ஜ்ஞாநாஹோ நதா தோஷ ஸதீரிதம் ||

நிவருததி), **ஸாத்யாம்ஶஸம்பந்தே (ஸதி)** - வேறு பலததோடு சோநதிருககுமபொழுது, **தத்ர** அநதக காமததில, **விசக்ஷணா:**-பணடிதாகள, **அதிகாரம்**-அதிகாரததை, **ஸம்வ்ருத்தம்** - சோநதிருபபதாக, அதாவது நிகரஹ நிவருததியிலும, அநதந தப பலஙகளிலும ஆசைகள சோநதிருபபதாக, **ஆஹு:** - சொலலுகிறாாகள, அதாவது ஜாதேஷ்டி முதலிய காமஙகள நைமிததிகஙகளாகையினால அனுஷடிககாவிடடால உணடாகக கூடிய நிகரஹ நிவருததியும, புததிரனுடைய பரிஶுததியும பலமெனறு நிருபிககபபடுகிறது எனறு தாதபாயம இரணடு பலஙகளும உணடானாலும அதே காமததை அநதநதப பலத திறகாகத தனிக கனுஷடிகக வேணடியதிலலை எனறருளிசசெய கிறாா—'**நித்ய**' எனறாரமபிதது **நித்யகாம்யஸ்வரூபைக்யே**-நிதயமாயும, காமயமாயுமிருககும காமஙகளின ஸவரூபம ஒனறாயிருககும பக்ஷததில, **விநியோகப்ருதக்த்வத:** - ஒரு காமததையே இரணடுவிதமான பலஙகளுககாக ஶாஸதிரஙக ளில விதிததிருபபதினால, **ஸாத்யாம்ஶே** - பலததிறகாக, **க்ரியமாணே** - செயயபபடடிருநத போதிலும, **தத்க்ருத:**- பலாாதத மாகச செயகிற ஒருதடவை யனுஷடானததினாலேயே, **நித்யம்**-நிதயமும, **பவதி** – (அனுஷடிககபபடடதாக) ஆகிறது நிதய மாக அனுஷடிததநில காமயம அனுஷடிககபபடடதாகாது ஏனெனில நிதயமாக அனுஷடிபபதறகு அதிகாரம் ததகாலத தில பரிஶுததனாப உயிரோடிருபபது அது காமயானுஷடா னம செயயுமபொழுது மிருககிறது காமயததில அதிகாரம அநதப பலஙகளில ஆசை, அது பலததிலாசையிலலாம லனுஷ டிககபபடும நிதய காமததி லிலலை எனறு தாதபாயம. இபபடி ஸமவிதாதிகார ஸதலததில அனுஷடிககாமலபோனால நிகரஹ முணடான போதிலும கேவலம காமய காமஙகளில அபபடி நிக ரஹமிலலை எனறருளிச செயகிறாா—'**அஸாஜ்ஞாரோத்ரு**' என

நின்றனமன்புடைவானோர் நிலையினிலமளந்தான்
நன்றிது தீயதிதென்று நடத்திய நான்மறையால்
இன்று நமக்கிரவாதலி லிம்மதியிந்நிலவே
அன்றியடிக்கடியாரிருட் டீர்க்கவடியுள்ளதே 24

ஆரம்பித்து **விசக்ஷணை:** - பண்டிதர்களினால், **அநநுஜ்ஞாத ஶாஸ்த்ர விஶேஷு** - அநுஜ்ஞையினால் மாத்திரம் மேற்பட்ட, **கைங்கர்யேஷு** - கைங்கர்யங்களில் **அக்ருதா** - செய்யாத பக்ஷத்தில், **தத்ஃபலஹாநி:** - அந்தப் பலம் கிடைக்காமல் போகிறது, **தோஷஸ்து** - தோஷமோவெனில், **ந** - இல்லை, **இதி** - என்று, **ஶம்ஸிதம்** - சொல்லப்பட்டது

இப்படி ஶாஸ்த்ரங்களை யநுஸரித்தே கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டியதாயிருந்தால், பாஶுபதம் முதலிய ஶாஸ்த்ரங்களையும் அநுஸரிக்க வேண்டுமே என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளு கிறார்—'நின்றனம்' என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **நிலமளந்தான்** - (த்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்து) பூமியை யளந்த பகவான், **இது** - இந்த ஸத்ய வசனங்கள், **நன்று** - நல்லது, **இது** - இந்த பரதார கமனாதிகள், **தீயது** - கெட்டது, **என்று**, **நடத்திய** - ப்ரவர்த்திப்பித்த, **நான்மறையால்** - நாலு வேதங்களினாலும், **அன்புடை**-அன்புடையவர்களான, **வானோர்** - வானிலிருக்கும்வர், அதாவது பரமபதத்தில் வஸிக்கும் நித்ய முக்தர்களின், **நிலை** - ஸ்திதியில், பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை யறிந்து ப்ரீதி வரும்படி கைங்கர்யம் செய்வதாகிற ஸ்திதியில், **நின்றனம்** - நின்றோம், **இன்று** - இந்த ஸம்ஸார தசையில், **நமக்கு** - கர்ம பரவஶர்களான நமக்கு, **இரவாதலில்** - ராத்திரியாகையினால், **இம்மதியின்** - இந்த வேதமாகிற சந்திரனுடைய, **நிலவேயன்றி** - வெளிச்சத்தைத் தவிர, **அடிக்கடி**, **ஆர்**-வருத்தி யடைகிற, **இருள்** - அந்தகாரத்தை, **தீர்க்க** - போக்கடிப்பதற்கு, **அடி** காரணம், **உள்ளதே** - இருக்கிறதோ

'அன்புடைவானோர்' என்பதற்கு அவர்கள் எப்படி ப்ரீதியினால் கைங்கர்யம் செய்கிறார்களோ அதைப்போல நாமும் ப்ரீதியினாலே பண்ணவேண்டும் என்று தாத்பர்யம் 'நிலமளந்தான்' என்பதினால் ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ஹர்த்ருத்வமென்பதும், புருஷோத்த

ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிவாசேந
ஸ்வஶக்திமதிபி: ஶாஸ்த்ரஶாஸநம்
ஸர்வஸ்க்ஷேத்ரஜ்ஞவ்யவஸ்தேஷு:
கார்யவர்ண தேஶாதிகாலயோ: ।
நியோகமேவயோக்த்ருத்வம்
நியமயிதா ஶாஸ்த்ரஸித்தம்
நித்யஸ்வாதந்த்ர்யம்பி
நிவர்ணந்திஸ்வஸ்தி வாய: ॥

இதி ஸ்ரீ கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகார: ஸப்ததஶ:

—

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீராஜப்புறத் திருவேங்கடமுடையார் திருவடிகளே சரணம்

தமன் என்பதும், மற்ற தேவதைகள் இவனைப்போல ஆப்தாகள் அல்லவென்பதும், சொல்லப்படுகிறது. 'நன்றிது தீயது' என்பதற்கு நல்லதாகையினாலே இதைச் செய், கெட்டதாகையினாலே இதைச் செய்யாதே என்கிற விதி நிஷேதங்களில் தாத்பர்யம். இத்தால் அந்தப் பகவானே அஸுரர்களை மயக்குவதற்காகச் செய்த பௌத்தாகமம் முதலியது விலக்கப்படுகிறது. 'நடத்திய' என்பதினால் பகவானும் வேதங்களைப் புதிதாக உண்டாக்கவில்லை, அநாதியாக இருக்கிறவைகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தான் என்றாகத் தோன்றுகையினாலே அபௌருஷேயத்வமும் த்யோதிதம். இப்படி சாஸ்திரத்தைக் கொண்டே பகவதபிப்ராயத்தை யறிய வேண்டுமென்பதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'இன்று' என்றாரம்பித்து. 'இன்று' என்பதினால் நமக்கே இனிவரக் கூடிய முக்தி தசை விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. 'நமக்கு' என்பதினால் இந்த லோகத்தில் அவதரித்திருக்கும் ஸூரிகள் விவக்ஷிக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு 'மதி' என்பது வேதம்

'நில'வாவது அதை அநுஸரித்துண்டாகும் ஸம்ருத்யாதிகள் அன்றிக்கே வேண்டாத ஜ்ஞானமாகிற ப்ரகாஶமாகவுமாம். 'அடிக்கடியா' என்பதினால் தினந்தோறும் பாபங்களைச் செய்ய 'பாப: ப்ரஜ்ஞாம் நாஶயதி' என்றிவை முதலிய ப்ரமாணங்களிற்படியே உண்டாகும் அஜ்ஞானமும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் ராத்திரியில் ஸூர்யனுடைய ப்ரகாஶத்திற்கு ஆசைப்படுவதுபோல ஸம்ஸார தஶையிலேயே மோக்ஷ தஶையில் உண்டாகும் விசாஸம் உண்டாகாது என்பது த்யோதிதம்.

ஶ்ருதிகளைத் தவிர பகவானுடைய அபிப்ராயத்தை யறிவதற்கு இன்னும் சில காரணங்களை யருளிச்செய்கிறார்—'ஶ்ருதி' என்றாரம்பித்து.

ப-ரை] **ஸூரய:** - பண்டிதர்கள், **நியமயித்ரு:** - எல்லா லோகங்களையும் நியமிக்கிற, **ஆஷே:** - லோகங்களுக்குக் காரணமாகிய பகவானுடைய, **ஆகூதம்** - அபிப்ராயத்தை, **ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாசாரை:**-ஶ்ருதிகளினாலும், அதற்கு விருத்தங்களில்லாத ஸ்ம்ருதிகளாலும், அநுஷ்டானங்களாலும், **ஸ்வமதிமதி:**-(ஶாஸ்த்ரம் விசலித்தவற்றில்) தன் புத்தியின் ப்ரவ்ருத்தியை யநுஸரித்தும், **ஶுத்தமனஸாம்**-பரிஶுத்தமான மனதையுடையவர்களின், **ஸங்கல்பை:** - ஸங்கல்பங்களினாலும், அதாவது கலியுகத்தில் இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது என்று ரிஷிகளால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், **யதேஷ்டை:** - தாமத்திற்கு விருத்தமில்லாத, **குலசரணதேஶாதிஸமயை:**-குலம், சரணம், தேஶம் முதலியவைகளைக் காரணமாகக் கொண்டுண்டாகிற ஸங்கேதங்களினாலும், '**குலஸமய**'மாவது முன்குடுமி முதலியவை வைத்துக்கொள்ளுதல், '**சரணஸமய**'மாவது யாஜுஷர்கள் பௌர்ணமியிலும், ருக்வேதிகள் ஶ்ரவண நக்ஷத்திரத்திலும், ஸாமகர்கள் ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்திலும் உபாகர்மத்தை யநுஷ்டிப்பது முதலியது. '**தேஶஸமய**'மாவது நர்மதா நதிக்குத் தெற்கிலுள்ளவர்கள் ஶ்ராவண மாதத்திலும், அதற்கு வடக்கிலிருப்பவர்கள் ஆவணி மாதத்திலும் உபாகர்மம் செய்வது முதலியவை, **ஜ்யாயஸாம்** – பெரியோர்களின், **நியோகை:** - நியமனங்களினாலும், **நிஶ்சித்ய**

வ்யாக்யை - ஶகுனம் பார்ப்பது, கனவு காண்பது முதலிய வைகளினாலும், ‘**ஶ்ருதி**’ ஶப்தம் பகவத் ஸந்நிதியில் நியமனம் கேட்பதைக் குறிக்கிறது. **நிவர்த்தனம்** - நன்றாக, **அநிவர்த்தி** - அறிகிறுன, அதாவது இப்படிப்பட்ட அனேக விதங்களான காரணங்களினால் பகவத் ஸங்கல்பத்தை யறிந்து அதற்கனுகுண மாகக் கைங்கர்யங்களைச் செய்கிறுன என்று தாத்பர்யம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஶாஸ்தரீய நியமநாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

அபராதபரிஹாராதிகாரம்.

[உத்தராகம் அனேகமாய் ஸம்பவியாது—ஸம்பவித்தால் நிவருத்திக்கும் ப்ரகாரம்—யமலோக கமநமில்லை—லக்ஷணம்—ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாது—புத்திபூர்வோத்தராகம லேபியாது என்பதற்குத் தாத்பர்யம்—ப்ராயஶ்சித்தம் அவஶ்யம் பண்ணவேண்டும்—ப்ராயஶ்சித்த ப்ரகாரம்—இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம்—பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை]

ஸ்வஸ்வாத்யஸ்வாத்யாவதாத்மஸ்வோஹம
　　தைவாதயம் தேஹப்ருத்
ஸாந்த்ர ப்ரத்யவாயப்ரத்யவாயா
　　ஶாந்தாகிநீம் விருத்தி |
யத்யேவம் ஸந்ததாந விஷய
　　ஸ்ரோத: ப்ரஸக்தே: வாத:
வைஜேங்கவகக்ஷ்ய நிஜதந்தம்
　　ப்ராஜேஷு நூபஸம்ஶ்லிஷ்யதே ||

|| ஶ்ரீ: ||

|| ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ||

இப்படி ஶாஸ்த்ரீய நியமத்தை அநுஸரிக்க வேண்டுமாகில் அதை மீறி நடந்தால் பாபமும், அதின் பலமாகிய ஜன்மாந்தரம், நரகம் முதலியவைகளும் ஸம்பாவிதமாகையினாலே ப்ரபன்னன் இஷ்டப்பட்ட காலத்தில் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்பது எப்படி ஸங்கதமாகும்? என்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகாரத்தில் பரிஹரிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—'ஸ்வஸ்வாத்ய' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **அயம்** - இந்த, **தேஹப்ருத்** - ஶரீரத்தோடு கூடியிருக்கும் ஜீவாத்மா, அதாவது பத்தாத்மா என்றபடி, **தைவாத்** - யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதாதி காரணங்களினாலே, **ஸாந்த்ர ப்ரத்யவாய** - பகவானை அடைவதற்கு விரோதியான பாபங்

இப்படி ஹேமவத்துஷ்டேதக ஸம்ஹாவனைகையாலே
ஶாஸ்த்ரீய நியத தஸ் ஶேஷ்டைசேஷுகாரஸ்ஞன விவ்வயி

ளைப் போகத்துக்காக (தேஹத்திலிருக்கும் அழுக்கைப் போக்குவதற்காக), **ஸதா** - தோஷகுணங்களோடு சேர்ந்ததாயும் (அழுக்கில்லாததாயும்), **ஸ்வாது** - போசயமாகவும் (ருசியாயும்), **ஸுகா** - எப்பொழுதும், **அஸுகா** - பாபத்தைப் போக்கடிக்கக் கூடியதாயும் (வெளுப்பு நிறமுடையதாயும்), **ஸௌஹ்ருதம்** - இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயும் (நல்ல குணங்களை யுடையதாயும்) இருக்கிற, **ஈஶ்வர** - ஸ்ரியபதியினுடைய **க்ருபா** - கருணையாகிற, **உதகஸ்ரீம்** - ஜலத்தையே, **விஹதி** - அடைகிறான், **ஏவமபிதஸ்தி** - இப்படி இருந்தபோதிலும், இதனால் இப்படிப்பட்ட பகவானுடைய கருபைக்கு விஷயமாயிருப்பதினால் இவனுக்கு உத்தரகாலமே ஸம்பவிக்காது என்பது தயோதிதம், **ஸஸ்ஸா** - இந்த பதார்த்தங்கள், **ஸஸாரவிஷய** - அஸாரங்களான ஶப்தாதி விஷயங்களாகிற, **தௌஸதஃ** - பாவங்களினால், அதாவது அவைகளை யநுபவிப்பதினாலும், அவைகளின் வாஸனையினாலும், **ப்ரவர்த்திதைஃ** - உண்டாக்கப்பட்ட, **ஸம்ஸர்கைஃ** - சேர்க்கைகளினால், **நிஜதநும்** - தன்னுடைய ஶரீரத்தை, **வாஶ்ஸ** - மறுபடியும், **கலங்கயந்து** - அழுக்கடைந்ததாகச் செய்துகொண்டு, **ப்ராதிஜ்ஞைஃ**-பண்டிதர்களினால், **ஸஸம்ஸ்ரிஷ்டோ தே** - சேர்க்கப்படுகிறதில்லை, அதாவது அவர்களினால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறதில்லை இதனால் பிறகு அபராதங்கள் உண்டானால் இவ்விடத்தில் ஸாதுக்களின் பஹிஷ்காரமும் நிந்தை முதலியவைகளுமேற்படுமே ஒழிய பரம பலத்திற்கு நாஶமில்லை என்பது தயோதிதம்

'இப்படி' என்பது 'ஶாஸ்த்ரீய நியத' இத்யாதியோடு வயிக்கிறது அதாவது கீழதிகாரத்தில் அருளிச்செய்த ந்யாயத்தினாலே ஶாஸ்த்ரங்களில் மேற்படுத்தப்பட்ட அநந்தகைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஆசையுடைய என்று தாத்பர்யம் 'ஹேமவத்துஷ்டேதக ஸம்ஹாவனைகையாலே' என்பது காரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறது **அநாபத்தில்** - ஆபத்தில்லாத

காரிகருப பினபாவததில ஸாவிவேவருகமான உததராகம அனேகமாய ஸம்பவியாது வவாராயம வருகை பற றின கெடுகெடுக நிஷே கரு விராஜமாகையாலே ஆராயண ஸம்ஹாவித மன்று. ஆராவுககு விசேஷ வமததாலே கெள ஸமபவிததால நிவ்ருததிசதும் காருாவஷ்டோ கெ ஷா ண பாகாரம கெதூகமாகவும ஆராதிக மாகவும வாஷடிஷ்டுாஷ்டுவகெஷுகளிலும வருமவார யஜெஜெங்க ளுளளவை யகெஷ விஷயமாயக கழிநது போம ஸாவிவேவருக வாவாராஹக வாவஙகளுக

ஸமயஙகளில பறறின-அஙகீகரிததஸாஸ்தீயமான ஆராயண- பெருமபாலும ஆபததாலததில புததி பூர்வகமாசவும, மறற காலஙகளில அபுததி பூர்வகமாகவும பாபஙகள நேரிடுமே எனகிற ஸஙகைககுப பரிஹாரம அருளிச செயகிறார— 'ஆராவு' எனறாரமபிதது இஙகு 'ஆராவு' எனறது தன னால ஒபபுக கொளளபபடட பாபகதை கெளகெவேஷ ணு - தணணீரிலலாத இடம, காருகெவேஷ ணு - துாபிக்ஷ காலம, அவவஷ்டாகெவேஷ ணு - ரோகாதிகளினால பீடிககபபடடிருபபது 'கெவேஷ ணு' மாவது ஸாஸ்தீய மான நியமததை யதாவததாக நடதத முடியாமைககு கார ணமா யிருககை ஆராதிகம - விரிநதுகொணடிருககும பொழுது புததி பூர்வகமாக வலலாமல யாதருசசிக ஸாகருதா திகளபோல சேரிடும யாதருசசிக பாபபாஸ ஸாஷாபதயாத பவஸைதகளில நேரிடககூடியது பாகவதாக முதலியவாகா வருமபொழுது எழுநதிருககாமலிருககை முதலியது 'ஆழி'ஸ ததகதினால ஸவபன மூாசசா தலைகள தூறிககபபடுகினறன அவாராயஜெஜெ - அலபாபராதம 'அவிஷ்யஷ' மாவது இவன விஷயததில அவைகளுககுப பலபராகாணம பணணும ஸஙகல பமே பதவாறுகத உணடாகாமலிருபபது புததி பூர்வ பாபம நேரிடடால அதறகுப பரிஹாரம அருளிச செயகிறார—' ஸாவி வேவருக' எனறாரமபிநது வாவாராஹகவாவஙகளுககு பாபஙகள புததியை கெடுதது அதின முலமாய மேலே பாப

களுசியவையும் கழிய வேணுமென்று ஆவ்ருத்தி பண்ணாதே பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாற்போலே ஆகூதியோடே கூடவிருக்கிற இவனுக்கு ஆத்மகுணவைஶத்யமில்லாமையாலே ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களான ருஷிகளுக்குப்போலே வாஸநாவைசித்ர்யமாகவும் சில ஸ்வநிஷ்டாவிபரீதங்கள் வந்தாலும் நிஸ்ஸம்ஶயாத்யவஸாயத்தான ஸ்ரீயப்பதி ரக்ஷணோந்முகனுடைய நிறகையாலே இவ விபரீதாநுஷ்டாநங்கள் மின்னொளி சாத்ருமாய நிலை நிற்குமவை யன்றிக்கே அகஸ்மாத்தில் பிறந்த ஸ்வநிஷ்டாவைபரீத்யமாகிற இழவைக்கடுக அநுஸந்தித்து யஶோஷிதமாக ஜ்ஞாநாநுதாபங்கள் பிறந்து, 1 'அபாயஸம்ப்லவே ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்தம் ஸமாசரேத் | ப்ராயஶ்சி

ங்களை உண்டாக்குகிறபடியினால் பரபத்திக்குப் பிற்காலத்தில் பாபங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணங்களாக முன்னாலேற்பட்ட பாபங்களுக்கு ஆவ்ருத்தி பண்ணாதே - ப்ரபத்தி காலத்திலேயே இத்தையும் சேர்த்து ப்ரார்த்தியாதே கூரையிலே - க்ருஹத்திலே, பயின்றாற்போலே - வஸிப்பதைப்போலே ஆத்மகுண'மாவது விவேகம் முதலியவை ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களான ருஷி - இந்திரிய ஜயம் செய்வதற்குத் தகுந்த த்ருடமான மனதில்லாத ஸௌபரி, விஶ்வாமித்ரர், முதலிய ரிஷிகள் ரக்ஷணோந்முகனுடைய - ரக்ஷிப்பதில் ஊற்றமுடையவனுடைய 'நிறகையாலே' என்பதினால் அப்படிப் புத்தி பூர்வமாகப் பாபம் நேர்ந்தாலும் அவையெனமேலே புத்தியைச் செலுத்துப் பாபங்களில் தூண்டும் என்கிற ஶங்கை விலக்கப்பட்டது மின்னொளி சாத்ருமாய - மின்னலின் வெளிச்சத்தைப்போல அஸ்திரமாய வைபரீத்யம் - விபரீதமாய நடந்துகொள்ளுதல் அபாயஸம்ப்லவே - அபராதங்கள் உண்டாயிருக்கில், ஸத்ய: - அப்பொழுதே, ப்ராயஶ்சித்தம் - ப்ராயஶ்சித்தத்தை, ஸமாசரேத்-செய்ய வேண்டும் அத்ர - இந்த விஷயத்தில், புந:-மறுபடியும், ஶரணம் வ்ரஜேத்-ஶரண

1 லக்ஷ்மீ-17-91,92

த்ரியம் ஸா து யத்நேந ஶரணம் வ்ரஜேத் || உபா-
யாந்தராஶக்தஸ்ய ஸ்வீகாரேப்யேததேவ ஹி |', 1 'அஜ்ஞா-
நாதத²வா ஜ்ஞாநாதபராதே⁴ஷு ஸத்ஸ்வபி | ப்ராயஶ்சித்த-
க்ஷமஸ்வேதி ப்ரார்த்த²நைகைவ கேவலம் ||', 2 'விதி³-
தஸ்ஸ ஹி த⁴ர்மஜ்ஞ: ஶரணாக³தவத்ஸல: | தேந மைத்ரீ ப⁴-
வது தே யதி³ ஜீவிதுமிச்ச²ஸி || ப்ரஸாத³யஸ்வ த்வம் சை-
நம் ஶரணாக³தவத்ஸலம் | மாம் சாஸ்மை ப்ரயதா பூ⁴-
த்வா நிர்யாதயிதுமர்ஹஸி ||' இத்யாதிகளிற்சொல்லு-

சதி செய்யவேண்டும், (இதி) யத் (என்கிறது) என்றோ, இய-
இது, ஸா - அந்த, ப்ராயஶ்சித்தி: - ப்ராயஶ்சித்தம் உபாயா-
ந்தரம் - கர்மயோகம் முதலிய உபாயாந்தரங்களை, (அதாவது ப்ர-
பன்னன் ப்ரபத்திக்குப் பிறகு) உபாயத்வஸ்வீகாரே - உபா-
யமாக அனுஷ்டிக்க ஆரம்பிக்கப்போகிலும், ஏததேவ ஹி
இதே ப்ராயஶ்சித்தம் (செய்ய வேண்டும்) அஜ்ஞாநாத் - தெரி-
யாமையினாலாவது, அத²வா அல்லது, ஜ்ஞாநாத் - தெரிந்து
கொண்டாவது, அபராதே⁴ஷு - அபராதங்கள் ஸத்ஸ்வபி
இருந்தபோதிலும், க்ஷமஸ்வ - பொறுத்துக்கொள், இதி
என்று, ப்ரார்த்த²நைகைவ கேவலம் - ப்ரார்த்திப்பது ஒன்று
மாத்திரம் செய்ய வேண்டியது ஸ: - அந்த ராமன், த⁴ர்ம-
ஜ்ஞ: - ஶரணாகதர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்கிற தர்ம-
த்தை அறிந்தவராயும் ஶரணாக³தவத்ஸல: - ஶரணாகதியைச்
செய்தவர்களிடத்தில் மிகுந்த ப்ரீதியை யுடையவராகவும், விதி³-
த: ஹி - ப்ரஸித்தரல்லவா, (ஆகையினால் நீ) யதி³ ஜீவிதுமிச்-
ச²ஸி - ப்ராணனோடிருப்பதற்கு விரும்புகிறாயேயானால், தேந
அந்த ஸ்ரீராமனுடன், தே - உனக்கு, மைத்ரீ - ஸ்நேகம்
ப⁴வது - உண்டாகட்டும் த்வம் ச - நீயும், ஶரணாக³தவ-
த்ஸலம் - ஶரணாகதர்களிடத்தில் ப்ரீதி யுடையவனை அந்த
ஸ்ரீராமனை, ப்ரஸாத³யஸ்வ - உன்னிடத்தில் அனுக்ரஹத்தை
உடையவராகச் செய்துகொள், ப்ரயதா பூ⁴த்வா பரிஶுத்த

1 லக்ஷ்மீ-தந்த்ர 2 ராமா-ஸு-21-20,21.

கிறபடியே யதாயிகாரம் ப்ராயச்சித்தாசரணம் பண்ண முண்டாம ப்ராஸங்கிக விசேஷமாத்தாலே கரிஷ்ய்க்ருத யமலோக கமநமில்லை க்ரியாய க்ஷமெமெதொளிருக்கையுங் கைதபயினபோது 1 'ஸவாஸநாத்வஷ்ஆவிபிக்ஷ்ய வாஸஹஸ்ரம் வஷதி யமஃ கிமு தஸ்ய கண்டஜெடெ | வஹரா மயூவஸெத ப்ரபவகாது ப்ரஸாஸநஸ்ய நரணாம் நவெவஷ்ணவாநாம் ||', 2 'கம லயந யந! வாஸுதெவ! விஷ்ணோ! தரணியராவ்ருத! ஸஙக்வருவாணெ! | ஹவ ஸரணாஜிதீஸயந்தி யெ வெவ த்ருஜ

ஙய, அதாவது இனி இப்படிப் பட்ட அபராதங்களைச் செய்யக் கூடாதென்கிற அநுதாபத்தையுடையவனும், ஜாலவடிவமான, அவ்வெஷ - இந்த ஸ்ரீராமனின் பொருட்டு, நியமூர்த்தியின் - திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு, அஹமுவி - போகமாதல் முமுக்ஷுவானாகிற கடூவிசேஷமத்தாலே கரிஷ்ய்ரக்ருத க்ரியாப்யாப ரபத காமத்தினாலே பராயச்சித்தம் செய்யவில்லை ப்ரதிக்ஷ்மாடாத ஸ்வபாவத்தை உடையவனாய கைதபயினபோது - நழுவும் போது யமஃ - யமன், வாஸஹஸ்ரம் - பலாயிரம் வருஷமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, ஸவாஸநாத்வஷம் - வாஸனையோடு கூடின பாதகத்தை, அபிவீக்ஷ்ய - பார்த்து, தஸ்ய - அவனுடைய, கண்டஜெடெ - காதில, வஷதி - சொல்லுகிறான், மயூவஸெத ப்ரபவகாது - பகவானை ஆச்ரயிக்காமல், வர்ஜயாத - விட்டுவிடு, அஹம் - நான், அநந்யநராணாம் - வேறொருவரை ஆச்ரயிக்காத மனிதர்களுக்கு, ப்ரபுஃ - யஜமானனல்லன், வைஷ்ணவாநாம் - வைஷ்ணவர்களுக்கு, கம - (பாபு) தாமரைப் பூக்கள் போன்ற கண்களை யுடையவனே, வாஸுதெவ - வாஸுதேவனே, விஷ்ணோ - விஷ்ணுவே, தரணியர - (ஸ்ரீ வராஹாவதாரம் செய்து) பூமியைத் தரித்தவனே, அச்யுத - ஆச்ரிதர்களை ஒருபொழுதும் கைவிடாதவனே, ஸங்கசக்ரவாணெ - ஸங்கு சக்கரங்களைக் கையில் தரித்தவனே, ஸரணம் - ரக்ஷகனாக, ஹவ - (நீர்) ஆகக்கடவீர், ...

1 வாம-பு-94-31   2 வி-பு-3-7-33

பட உச்சதரேண தாநபாபாந் ॥', 1 'தேவம் ஶார்ங்கிணம் விஷ்ணும் யே ப்ரபந்நா: பராயணம் | ந தேஷாம் யமஸாலோக்யம் ந ச தே நரகௌகஸ: ।' என்று வைஷ்ணவ வாமந புராணங்களில் பாசுரங்களுக்கு உசிதமான ஶ்ருதியிற் சொல்லுகிறபடியே யமவிஷய ஸம்பந்தமன்றிக்கே வேலிட்டுப் பாய வேண்டுமது முள் ளிட்டுப் பாய்ந்தது கழி ॥ லகுதண்டனை மென்கிற கணக்கிலே காண: கஞ்ஜ: என்று முதலாகவோதுகிற விகுறையை யுபக்லேஶாவஹத் தாலே சிக்ஷையறுக்கும் விரகுகளை முன்னிட்டு

யே-எவர்கள், ஶம்ஶந்தி-சொல்லுகிறார்களோ, அபாபாந்-பாபமில்லாதவர்களான, தாந் அவர்களை, உச்சதரேண - வெகுதூரத்தில், பட - ஓ! சேவகனே, த்யஜ - விட்டுவிடு தேவம் தேவனாகிய, ஶார்ங்கிணம் - ஶார்ங்கத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, யே-எவர்கள், பராயணம் - உயர்ந்த உபாயமாகவும், ப்ராப்யமாகவும், ப்ரபந்நா:- அடைந்தார்களோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, யமஸாலோக்யம் - யமலோகத்தில் வஸிப்பது, ந - இல்லை, தே-அவர்கள், நரகௌகஸ: நரகத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையவர்களுமல்லர் 'உச்சஶ்ருதி' யாவது 'பாகவதர்கள் யமலோகம் போகிறதில்லை, அவர்களுக்கு அபராதம் நேர்ந்தால் இந்த லோகத்திலேயே சில துக்கங்கள் உண்டாகிறது, அவையாவன— ஒரு கண் குருடர்களாகிறார்கள், ஒருகால் இல்லாதவர்களாகிறார்கள், அஸ்வாதீனனான பிள்ளையை யுடையவர்களாகிறார்கள், அஸ்வாதீனையான பார்யையை யுடையவர்களாகிறார்கள்' என்றாற்போலுள்ள ஶ்ருதி வாக்யம் யமவிஷயஸம்பந்தம்-யமலோகத்திற் குச் செல்லுதல் 'வேலிட்டு' இத்யாதிக்கு ஆயுதத்தினாலே வெட்ட வேண்டியதான குற்றமே அநாதரங்கார்களிடத்தில் முள்ளாலே கீறுவதினால் பரிஹரிக்கப்படும் என்கிற ந்யாயத்தினாலே என்று தாத்பர்யம் காண: - ஒரு கண்ணில்லாதவன், கஞ்ஜ: - ஒரு கால் இல்லாதவன், உபக்லேஶம் - துக்கம் 'சிக்ஷை

1 வாம-பு-94-48.

ஸர்வேச்வரன் க்ஷமாஸௌசீல்யவாத்ஸல்யங்களாலே தணிந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுடையனாய் மிகவும் க்ஷமிக்கவேண்டு மபராதத்துக்கு ஸஹ்யனான ஸர்வஜ்ஞன் அடையாளக்காரர் அக்ஷிவேக்ஷவரிஜனம் கூனர் குறளர் காணர்கள் விஷயத்தி லபராதங்களுக்கிடாகவும், அஜ்ஞாதஜ்ஞாபி தாரதம்யத்துக்கிடாகவும், ஸம்ஸர்க்க ஸம்ஸ்காராதிகளாலே ஸ்ரீ கிடக்கச் செய்தே யவர்கள் தப்பினதுக்குக் க்ஷமைகொள்ளுகைக்காகவும், மேலைக்கு ப்ரதீக்ஷையாகைக்காகவும், முகங்கொடாதே யிருத்தல், சமமட்டியிட்டடித்தல், தள்ளுவித்தல், வாசலிலே தகைவித்தல், சிறிது நாள் ஸேவையை விலக்கிவிடுதல் செய்யுமாப்போலே காகத்வாயத்தாலே பொருக்கணழிவாலே யிவ்

யறுக்கும்' இத்யாதி - கண்களில் பார்க்கி யிலாதபடி குறிக்கும் ப்ரகாரங்களை, சிகை - அநாதியாகச் சுமந்த காம்யங்களின் கணக்கு தணிந்த - சாந்தமான, அடையாளக்காரர் - குடை, முதலியவைகளைப் பிடிக்குமவர்கள் குறளர்-குள்ளமானவர்கள், ஸம்ஸர்க்க ஸம்ஸ்காராதிகளாலே-ஒழிக்க வொழியாத ஸம்பந்தத்தினாலும், கருமை முதலியவைகளினாலும், க்ஷமைகொள்ளுகைக்காகவும் - பொறுப்பதற்கு ஒரு வியாஜமாகவும், 'மேலைக்கும்' இத்யாதி - பிறகு இப்படிப்பட்ட அபராதங்களைச் செய்யாமலிருப்பதற்கும், முகங்கொடாதே யிருத்தல் - பராமுகனாயிருத்தல், சமமட்டி - பழுனை சாட்டை, தள்ளுவித்தல் - அயலாரைக்கொண்டு தள்ளும்படி செய்தல் இது கேவலம் லோகந்யாயமாகையினாலே சாஸ்திரத்தி லேற்பட்ட த்ருஷ்டாந்தத்தை உபலக்ஷணமாகக் காட்டி யருளுகிறார்—'காகத்வாயத்தாலே' என்றாரம்பித்து மஹாபராதியான காகத்துக்கு ஒரு கண்ணை வாங்கினாப்போலே என்றபடி இப்படி மேல்பாராமல் செய்யாமைக்காக கண்ணழிவு செய்தாரென்பது 'க்ஷமேகாக்ஷ ஸெவ்யங்கம் ஹிம்ஸித்வா ஹிதவஸ்த்யயநம்' என்று ஸ்ரீராமாயணத்திலும், 'காவம்பினி லெமக்கெங்கும் கடன் றெண்ணலிக காணங்கில் யிலாசின் பனறிட்ட வள்ளல்' என்று ஸ்ரீ அப்பயபரதான ஸ்யாமத்திலும் அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது 'கண்ணழி

வாஸ்ரீதரை ரக்ஷித்துவிடும். இப்படி ஆர்த்தப்ரபத்திகளை க்ஷேபித்துக்கொள்ளப் பண்ணுவித்தல், த்ருப்தப்ரபத்திகளுக்கு ஶிக்ஷாரூபமான துக்கவிஶேஷம் பண்ணுதல் செய்கிறவிடமும் ஸர்வஸ்வதந்த்ரனுமான க்ஷேமயினை ஸாகாரஹேதுவென்று ஶிக்ஷகனை ஶேஷிபக்கலிலே க்ருதஜ்ஞதை நடக்கைக்காக புத்திபூர்வாபராதத்தையும் க்ஷமிக்குமென்று சிலர் சொன்னார்கள். ஆராஸ்யகத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்

போலே' என்பதினால் லகுஶிக்ஷையினால் அபராதங்களுக்குப் பரிஹாரமேற்பட்டது குறிக்கப்படுகிறது. இப்படியாகில் புத்தி பூர்வாபராதத்துக்கும் அஞ்சவேண்டா என்று சிலர் சொல்லியிருப்பதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி' என்றாரம்பித்து. துக்கவிஶேஷம்-லகுதண்டம். 'ஸாகாரஹேது'மாவது அநேக ஜன்மங்களில் அனுபவிக்க வேண்டிய பாபங்களுக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே பலத்தை உண்டாக்குதல், ப்ரபத்தியினால் உண்டான கர்மபயின பலமென்பது ஶிக்ஷகனான ஶிக்ஷகனாயிருந்தபோதிலும் க்ருதஜ்ஞதை—க்ருதஜ்ஞனாயிருந்தானம் 'க்ஷமிக்கும்' என்பதற்கு அதற்கு அனுரூபமான ஶிக்ஷையைச் செய்யாமலிருப்பது என்று தாத்பர்யம். இப்படிச் சொல்லாவிடில் ப்ராயஶ்சித்தங்களை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்கள் வ்யர்த்தமாக வேண்டிவரும் என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வாபராதத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேண்டுமென்னில் பக்தனுக்கு ப்ராரப்த கர்மங்களில் விகல்பத்துக்கு உபயோகமில்லாததாயும் பல காரணங்களினால் தடைபட்டிருப்பதுமான புண்ய ஸஞ்சய பலன் சேர்ந்துகொள்ளாமல் போனபோதிலும் இதைப்போலே ப்ராயஶ்சித்தத்தினால் பரிஹரிக்க வேண்டியதான அந்த ப்ராரப்தமான பாபம் ஜன்மாந்தர பலாதிகளைக் கொடுக்குமென்று நிஶ்சயித்திருப்பது போல ப்ரபன்னனுக்கு இதுவும் ஜன்மாந்தராதிகளைக் கொடுப்பதினாலே ப்ரபத்தி நிஷ்பலமாகாதோ என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்—'ஆரோஷ்' என்றாரம்பித்து. உபாஸகனுக்கு என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். 'ப்ராயஶ்சித்தம் போலே' என்றது ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணாவிடில் ஸாமான்யமாயிருப்ப

போலே வ்யதிவர்த்திரானவும் ப்ராயஸ்சித்தம் பண
பரபத்தி ண்ணதபோது ஸஹஸ்ரமானு
நிஷ்பலமாகாது லும் பண்ணின ஸுவத்திமோ
க்ஷங் கொடாதொழியுமோவென்று ஸங்கிக்க வொண்
ணாது பெருங்காயம் வைத்த மரங்களுக்கு ஸ்தாளி
விசேஷங்களாலே வாட்டத்துக்கு தாரதம்ய
முள்ளதாகும் இங்குமிவர்கள் ஸம்ஸாரத்தினுடைய
நிச்சேஷ நிவ்ருத்தி பிறக்கைக்கு விளம்பா விளம்ப வை
ஷம்யமே யுள்ளது இதஸேஹாதக்ஷணம் பெறவேணு
மென்றபேக்ஷித்தாலு முசிததாயஸஸகங்களாய
விளம்பாக்ஷேரா யிருப்பாககாயவ்ருத்தியாலே

பதில் த்ருஷ்டாந்தம் பக்தனுக்கு அது ஸபலமாவதைப்போல ப்ரபந்நனுக்கும் இது ஸபலமாகுமென பக்தனுக்குப்போல ஜந்மாந்திரங்கள் வருமே என்பதைத் தெரிவிக்கிறது இதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'பெருங்காயம்' என்றாரம்பித்து பட்டுப் போவதற்காக மரங்களின் வேரில் பெருங்காயம் வைப்பது வழக்கம் 'ஸ்தாளி' இத்யாதி - ஈரத் தாழ்ந்த பூமி, வரண்டபூமி முதலியவை 'ஸ்தலி' ஸப்தத்தால் விசேஷத்தைக் குறிக்கிறது ஈரத்தாழ்ந்த பூமியிலும் வர்ஷா காலத்திலும் விளம்பமும், மற்றவைகளில் விளம்பமில்லாமையும் உள்ளே ஆகும் - உள்ளதைப்போல இத்ருஷ்டாந்தத்தினால் பக்தனுக்குப் பக்தியோகம் ஆரம்பித்த காலத்தை ப்ராரப்த போகாரம்ப கூடிய தில்லாமையினால் அது அநுபவித்தே தீரவேண்டியது ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் நாசம் செய்யக்கூடிய ஸாமர்த்யத்தாலே ஜந்மாந்தராதிகள் வரவேண்டுமென்கிற ப்ரஸக்தியில்லை பெருங்காயம் வைத்த மரம் பட்டுப்போவதைப்போல ஸமஸ்த வ்ருக்ஷம் நசிப்பது நிச்சயம் விளம்பா விளம்பம் மாத்திரமே உள்ளது என்பது தாத்பர்யம் 'விளம்பாவிளம்பம்' என்பது ப்ரபத்தியில் காலத்தைக் குறிக்காமல் பண்ணினவர்களுக்கு அநந்தபலத்திற்கு விளம்பா விளம்பங்களாகிற தாரதம்யம் உண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது காலங்குறித்துப் பண்ணினவர்களுக்கும் இது பரிஹரணீயம் என்றருளிச் செய்கிறார்—'இதஸேஹாதக்ஷணம்' என்றாரம்பித்து 'உசிததாயஸஸகங்க'ளாவது இவ்வளவு காலம் ஆயுஸ்ஸை

விஹம்பமவரும், நிபதாபஸங்களுக்கு உள்ள வாய் ஸங்களுக்குள்ளே மறைத்துவிடும் 1 'பவேயம் ஶரணம் ஹி வ:' என்ற பின்பு முன்புடான ராக்ஷஸி களுடைய அபராதங்களை 2 'மர்ஷயாமீஹ துர்பலா', 3 'பாபாநாம் வா ஶுபாநாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம' என்கிறபடியே பிராட்டிக்கு க்ஷமா விஷயமாயிற்றில்லையோ வென்னில்? அவ்விடத்திலு மவர்களுக்கு திருவடி நலியப்புகுகிறா ரென்கிற பயம் விளைந்து திருவுக்கு விலக்குண்டான படியாலே வாளாலேயோங்கி விடுமாப்போலே ஞானமும் க்ஷமையும் ஸித்தம். ஆகையால் ஸர்வஜ்ஞ புத்திபூர்வோத்தராகங்களிலேயாது னுக்கு ப்ராயஶ்சித்த

எனபதறதக காரநபாயம் ஸ்தைர்யம் ஸித்தியாதென்று விஶேஷித்துச் சொல்லுவதொரு ஸ்தானமன்றிக்கேயிருக்க இவனுக்குப் பின்பு ப்ராயஶ்சித்தாந்தரம் பிறந்தாலும் க்ஷமை கொள்ள வேண்டாவென்றும், க்ஷமை கொள்ளாவிட்டாலும் ஶிக்ஷார்ஹத்வம்

என்றேற்படுத்தப் பட்டதவர்கள் 'ஆபாவ்ருத்தியாலே' என்ப தற்கு இங்கு ஸ்நேஹத்திலேயே ஆயுஸ்ஸு முடிந்தியன்மையும் மொழிய ஸ்நேஹாந்தரம் வராது என்று தாத்பர்யம் என்றபின்பு - என்று பிராட்டி யருளிச் செய்ததிற்கு துர்பலா - இவர்க ளுடைய துக்கத்தைப் பார்த்து ஸஹிக்கும்படியான பலமில் லாத, அஹம் - நான், மர்ஷயாமி - பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன் ப்லவங்கம - ஹநுமானே, பாபாநாம் வா - பாபிகளாயிருந்தா லும், ஶுபாநாம் வா - புண்ணியசாலிகளாயிருந்தாலும், வதார் ஹாணாம் - கொல்லத் தகுந்தவர்களானாலும் (பெரியோர்களி னால் தயைசெய்யத்தக்கது) அவ்விடத்திலும்-அபராதப் பொறுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலும் விளைந்து - உண்டாகி, விலக்கு - நிவ்ருத்தி 'ஓங்கிவிடுமாப்போல' என்பதினால் நிக்ரஹம் இருக்கும் உண்டென்பது விவக்ஷிதம் ஸித்தியாது - உண்டாகாது 'விஶேஷித்து' என்பதற்கு 'ஸர்வஜ்ஞ:' இத்யாதி

1 ராமா-ஸு-58-91 2 ராமா-யுத்த 116-40 3 ராமா-யுத்த-116-44

விஶேஷமில்லை யென்றும், விஹம்பாக்ஷேருக்கும் வாக்ஷேபத்துக்கு விஹம்பம் வாராதென்றும், ஶ்ராவ்யமாங்க விஶேஷணிகளாலே வருமிங்குற்ற தோஷ ஸங்கத்துக்கு விரோத ஸம்ஶயங்கள் வாராதென்றுஞ் சொல்லுகிற வசனங்கள் ஶரணாகதியினுடைய ஶரணங்களையும் ஶரணாகதியினுடைய ஸ்வபாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை இப்படியல்லாதபோது ஸ்வவஶரான வசனங்களுடைய வ்யவஸ்தாநவாஸ வஶோக்கும், ஸ்வவஶரைப்பற்றவே ப்ராயஶ்சித்தம் விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கும், மோக்ஷமபேக்ஷிக்கைக்கு காலங் குறித்து ஸ்வவஶீபண்ணுதே யத்ராவ்ருத்தஶ்ரவணஜீவ ஜீவ வாசயருமாய விஹம்பாக்ஷேருமாயிருப்பார்க்கு விஹம்பராயஶ்சித்தம் அவஶ்யம் ஸஞ் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரபண்ணவேண்டும் உணங்களுக்குஞ் சேராது

1 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று ஸாமா

வசனங்கள் பொதுவாக இருந்தாலும் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைக் குறித்து ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிற வசனங்களில்லை என்று தாத்பர்யம் ஶ்ரீஹாவத்தையுஞ் சொல்லுகைக்காக வத்தனை - ஸம்ப்ரதாயக்ரமம் பண்ணுவதற்காக மாத்திரம் இப்படி ப்ரபன்னனுக்குப் புத்தி பூர்வோத்தகாரமம் பலத்தைக் கொடுக்காது என்பதற்கு ஸாதகமான ப்ரமாணங்கள் இல்லை என்பது மாத்திரமில்லை, விருத்தமான ப்ரமாணங்களுமிருக்கின்றன என்கிறார் ப்ரயகிறார்—' இப்படி ' என்றாரம்பித்து அநாவ்ருத்தவாரமவசேபூர்வாசாரமபராமஸ்திதபரபத்தியை அனுஷ்டித்துக் கொண்டுவருதல் 'ஶாஸ்த்ர'மாவது ' ஸர்வாய ஸம்பத்தே ' என்று உதாஹரிக்கப்பட்டது காலங்குறித்து - மோக்ஷத்திற்கு ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிட்டு ' அநாவ்ருத்த ' இத்யாதி - புத்தி பூர்வோத்தராகம் பண்ணி அதற்கு அனுதாபாதிகள் உண்டாகாமல் துடர்ச்சியாய அபராதம் செய்து கொண்டு வருபவர்களுக்கு ' விஹம்பம் சொல்லுகிற ' ப்ரமாணமாவது ' தத்தக்ருத்வாவிலம்பவாஸ ஶ்ரேஶ்ரேஷ்ட திஸ்ம்லேநத்யாஸ '

---

1 கீதை-18-66

தேஹ சொல்லச் செய்தேயும் 1 'ப்ராயச்சித்தீயதாம் ஸாத்ய யத்ராபஸ்தாநம் வ்ரஜேத்' என்று விசேஷிக்கையாலே ஸர்வப்ராயச்சித்தாவத்துக்கு ப்ரபத்த்யந்தரம் ப்ராயச்சித்தமாக ப்ராப்தமாயிற்று ஸர்வ ஸ்தாநாமக்தியை விதிக்கிற வசனத்தை அடியிலே ஸர்வப்ராயச்சித்தாவத்துக்கும் வ்யவஹாரமாகப் ப்ரவர்த்திபண்ணுதார் விஷயத்திலே நியமித்ததாலோ வென்னவொண்ணாது, ஸர்வப்ராயச்சித்தாவத்தையும்பற்ற ப்ரவர்த்திபண்ணலாமென்று விசேஷித்து கண்ணோக்கிப்பண்ணுவதொரு வசனமுண்டாகி

(எல்லாப்பாபங்களையும் காலதாமதத்தினால் நாசம் செய்துவிட்டு என்னை யடைகிறான்)' என்றிவை முதலியது 'ஸாநோவேத்' என்பதினால் ஸாவசபத்தத்தை சுருக்கிச் சொல்லக் காரணமில்லாமையினாலே புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் இதில் சேர்த்துப் பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறது என்றுக்ஷேபம் அனுவதிக்கப்பட்டாகிறது ஸாவசபத்தத்தினால் எல்லாம் சொல்லப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம் விசேஷிக்கையாலே - தனித்து விதித்திருப்பதினாலே, அதாவது ஸாமான்ய வசனம் இந்த புத்தி பூர்வோத்தராகத்தைத் தவிர மற்றதைக் குறிக்கிறது என்றொப்புக்கொள்ள வேண்டும், அப்படிக் கில்லாவிடில் இந்த வசனம் வ்யாக்யானமாக வேண்டி வரும் என்று தாத்பர்யம் நியமித்தாலோ வென்னவொண்ணாது - இதை ஸாமான்யமாகப் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சோதத்து பராத்திக்காதவர்கள் அதற்காக ப்ரபத்தி பண்ணவேண்டுமென்று இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யம் என்று சொல்ல முடியாது விசேஷித்து கண்ணோக்கிப்பண்ணுகிற வசனம்-ப்ராயச்சித்த ப்ரபத்தியை விதிக்கும் இவ்வாக்யத்தை மற்றொரு விசேஷ வசனத்தைக் கொண்டு சுருக்கிச் சொல்ல வேண்டுமே யல்லாமல் கேவல யுக்தியைக் கொண்டு வசனத்தைச் சுருக்க முடியாது. அப்படிப் புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் பற்றி முன்பு செய்த பாபத்தி

1 588-ம் பக்கம் பார்க்க

லிறே யிப்படி நியஜிக்கலாவது இபவ்ருவத்தீ ஸர்வஜீவ வெபாத்ராஸத்துக்கும் வரிஹார மென்றறிந்தால இச்செட்டை விடுவாரையுங் கிடையாமையாலே ஸா ஸ்வ்ருவத்திவவசம் நிவிஷ்யமாம ஸாரோக்ஷ்வவசத் தளவைப்பற்ற விசேஷவசநத்தை வாயிக்கவொண் ணாது இப்படி விசேஷவசநத்தை வாயிக்கி லுவா ஸநிஷ்ணுக்கும ஸர்விவஸெவெபாத்ராஸத்துக்கும

வேயே சாந்து ப்ராயச்சித்தமாம என்று வசனமில்லை என்று தாதபாயம **நியஜிக்கல**-(சிலவற்றைச் சொல்லுவதாக) கட்டுப்படுத்தல இப்படி ப்ரமாணம இல்லாமை மாத்திரமன்று, இந்த வசனம வ்யர்த்தமாகும்படி வரும என்று அருளிச செய்கிறார்— **'இபவ்ருவத்தீ'** என்றாரம்பித்து **அறிந்தால** - ப்ரமாணத்தினாலாவது யுக்தியினாலாவது தெரிந்துகொண்டால **இச்செட்டை** - இந்த சதுரமான காரியத்தை **நிவிஷ்யமாம** - ப்ரபத்தி பண்ணுகிறவாக எல்லோரும் புந ப்ரபத்தி பண்ணுவதை விட ஸுலபமாகையினாலே ப்ரபத்தி காலத்திலேயே புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் சேர்த்து ப்ராயச்சித்தது விடுவார்களாகையினாலே இந்த வசனம யாரைக் குறித்துச சொல்லுகிற தென்று நிருபிக்க முடியாதாகையினால இந்த விதிக்கு ஒருவரும் விஷயமில்லாமல போகுமபடியாம **'ஸஷ்வாவெஹ்ய:'** என்கிற வசனத்தைச சொல்லு புந ப்ரபத்தியை விதிக்கிற வசனத்தை அநப ப்ரமாகச முடியாதென்பதை நிரூபித்தருளுகிறார்—**'ஸாரோக்ஷ்'** என்றாரம்பித்து **அளவைப்பற்ற**-அதிக விஷயங்களில வ்யாபிக்க வேண்டும என்கிற ப்ரயோஜனத்திற்காக, **வாயிக்க** - ப்ரவ்ருத்திநகாமஸ்ருசதமபடி செய்ய, அதாவது **ஸாமாந்யவசனத்தை விசேஷ வசனபலத்தினால** சில இடங்களில சுருக்கினால இரண்டு விதவசனங்களும ப்ரமாணமாகின்றன இப்படிக்கில்லாமல **ஸாமாந்ய** வசனத்திற்கு சுருக்கமில்லாமலாக்கம சொல்லில **விசேஷ** வசனத்திற்கு இடமில்லாமலபோகும என்று தாதபாயம அப்படிப்பாதிக்கில தோஷம வருவதை நிரூபித்தருளுகிறார்—' இப்படி ' என்றாரம்பித்து **உவாஸநிஷ்ன** - பகதன ' இல்லையாம ' என்பதற்கு அங்கும 'எல்லாபபாபங்களும நெருப்பிலபோட்டபபட்ட ஈகுமுளபோல கொளுத்தப்படுகிறன'

தோஷமில்லையாம் ஸாக்ஷாத்ஸ்வதந்த்ரனான தன்னிலும் ஸாபேக்ஷராகிலும் அவர்களிருவர்க்கும் யத்வஸு ஸாக்ஷிகளில்லை யென்னுமிடம்[1] 'யஸ்மிந் கஸ்மிந் குலே ஜாதா யத்ர குத்ர நிவாஸிந:|வாஸுதேவரதா நித்யம் யமலோகம் ந யாந்தி தே||' என்கிற வசனத்தாலே ஸித்தம் ஒரு ஸாவதாநே ஜாதிமாத்ரப்ரகார தோஷத்தாலே ப்ராயச்சித்தாதிகள் தோஷவத்தாயிருக்கு

என்று சொல்லி யிருப்பதினால் என்று தாத்பர்யம் ப்ரபன்னனுக்கு நரக ப்ராப்தி இல்லை என்று 'ஸ்வஸ்மாஜ்ஜ்யம்' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினால் ஸாமாந்யமான ஸாவ ஸபத்தில புத்தி பூர்வோத்தராகத்தையும் சோதத்து ஆத்மாம் சொல்லவேண்டும், பக்தனுக்கு அப்படி இல்லாமையினால் இல்லை என்கிற ஸங்கையைப் பரிஹரித்து தருளுகிறார்—'வாஸ்தவ வத்' என்றுரம்பித்து யஸ்மிந்கஸ்மிந் ஏதாவதொரு, குலே குலத்தில், ஜாதா: - பிறந்தவர்களா யிருந்தபோதிலும், யத்ர குத்ர - எதாவது ஒரு இடத்தில், நிவாஸிந: - வஸித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும், நித்யம் - எப்பொழுதும், வாஸுதேவரதா: - பகவானிடத்திலேயே ப்ரீதியை யுடையவர்களா யிருந்தால், தே - அவர்கள், யமலோகம் - யமலோகத்தை, ந யாந்தி - அடைகிறதில்லை இந்த வசனத்தில் 'நித்யம்வா ஸுதேவரதா:' என்று பக்தர்கள் குறிக்கப்படுகிறார்கள்

'ஜாதிமோஹ' மாவது பருமூஹத்தி பாபத்தை ப்ராமணன் செய்தானேயாகில பன்னிரண்டு வருஷம் செய்யக்கூடிய ப்ராயச் சித்தத்தினால் போகக்கூடியதென்றும், மற்றவர்களுக்கு அதைவிட நாலுமடங்கதிகமான காலத்தினளவையுடைய ப்ரா யச்சித்தத்தினால் போகக்கூடியதென்பது 'ஸாணமோஹ' மாவது 'விஷ்ணோசத்தி லோகஸ்ஸ்ரூபம்' என்கிற ந்யாயத் தினால் தெரிந்தவன் பாபம் பண்ணினால் அதிக ஸிக்ஷை செய்ய வேண்டுமென்பது 'ஸாரா' இத்யாதி - பெரிய பலத்தையும், சின்ன பலத்தையும் யுடையதா யிருக்கை ஸர்வஸம்ப்ரதிபந் நம் - எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது வை

1

மென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நம் இவ்வர்த்தம் ராஜபுத்ராபராதாதிகளிற் போலே லோகத்ருஷ்டியாலுமுபபந்நம்

ப்ராக்வத் புத்திபூர்வே ந தாத்ருக் அநுக்ரஹ: |
லகுர்தண்ட: ப்ரபந்நஸ்ய ராஜபுத்ராபராதவத் ||

ஆகையால் அதிகாராநுரூபமாக லகுத்வமும் ப்ராயச்சித்த ப்ரகாரம் வாராமைக்காக ஸக்ருத்ப்ர

க்ஷமையாதிகள் உண்டாகாது என்பதற்குக் காரணம் நிரூபித்தருளுகிறார்—'இவ்வர்த்தம்' என்றாரம்பித்து. ராஜ புத்திரன் அபராதம் செய்தால் லோகத்தாரைப்போலே சிக்ஷிப்பதில்லை என்பது லோகத்திலும் ஸித்தம். ப்ரபன்னனுக்கு ப்ரபத்தி காலத்திற்கு முந்தின பாபங்களுக்குக் குருசிக்ஷையும் பின்னால் செய்த பாபங்களுக்கு லகுசிக்ஷையும் எப்படி உபபன்னமாகுமென்னில் அதற்கு ஸமாதானம் ஒரு காரிகாரூபமாய் அருளிச்செய்கிறார்—'ப்ராக்வத்' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] ப்ரபந்நஸ்ய - ப்ரபன்னனுக்கு, புத்திபூர்வே - புத்தி பூர்வகமான பாபத்தில், ப்ராக்வத் - ப்ரபத்தி செய்வதற்கு முன்புபோல (குருசிக்ஷையில்லை), தாத்ருக் - மிகவும், அநுக்ரஹ: அநுக்ரஹமும், ந - இல்லை (ப்ராயச்சித்தாதிகளில்லாமல் பொறுத்து விடுவதுமில்லை), ராஜபுத்ராபராதவத் - ராஜ புத்திரன் செய்யும் குற்றத்தைப்போல, லகுர்தண்ட: - லகுவான சிக்ஷை, அதாவது ராஜ குமாரனை இருவர்களும் வேட்டைக்குப் போயிருந்த காலத்தில் காமமான சிக்ஷையும், ராஜ புத்திரனென்று தெளிந்த பிறகு லகுசிக்ஷையும் நடப்பதைப்போல என்று திருவுள்ளம். 'அதிகாராநுரூபமாக' என்பது 'லகு:' என்பதிலும், 'விவக்ஷிக்கப்படு கிறது' என்பதிலும் அந்வயிக்கிறது. நியதாயுஸ்ஸு அநியதாயுஸ்ஸு என்கிற அதிகாரத்திற்குத் தகுந்தபடி பலத்தில் விளம்பமும் இங்கு சில ஆக்ஷேபமும் உண்டாகும். ஸக்தன் ஸாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட யதாவத்தான ப்ராயச்சித்தத்தையும், அஸக்தனும் விளம்பாக்ஷமனும் புநஃப்ரபத்தியையும் பண்ணவேண

வடிகா மியிக்கப்படுகிறது ஶிஷ்டர்கள் வ்யவஹா
ஶ்ரூனை வஶிஷ்டருக்கு லோகஸங்க்ரஹ ...
காகவும ப்ராயஶ்சித்தங்களில் யதாஶக்தி ப்ராயஶ்
ப்ராயஶ்சித்த விதமும் அது தவிருகையும் ...
சொன்ன வாஜஸூரிஸூத்ரமாம ஸௌஸ்ரவஸ் ...
ஸௌவைதயாயினபோது தாத்காலிகமான வாஸின் ...
களையுமிழந்து ஹயாதிஹவமுமுண்டாமாயோ ...

என்று ந்யாயம் இதில் விஶேஷ மருளிச்செய்கிறார்—'ஶிஷ்டர்கள்' என்றுரமித்தது ஶிஷ்டர்கள் வ்யவஹாரத்திற்கு ... டாகவொன்று பரஸித்தரான 'யதாஶக்தி' என்பதினால் ... ஸித்ததனுலும் அஶக்தனயிருந்தால் பரபத்தி செய்... தும் என்பது த்யோதிதம் ஶக்தராகவிருந்தால் அபரஸித்தா... வர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியபடி ப்ராயஶ்சித்தம் ... ஷ்டிக்கவேண்டுமானலும் அது லோக ஸங்க்ரஹத்திற்கா... ஆகையினல் இரண்டும் சேர்த்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்... 'லோகஸங்க்ரஹத்துக்காகவும்' என்பதினால் இதுவும் ... யோஜனமென்பது த்யோதிதம் 'ப்ராயஶ்சித்தங்களில்' ... பதினால் அபரஸித்த நிமித்தங்களில் இது வேண்டியதி... என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது அது - இப்படி லோக ஸங்... த்திற்காக பரஸித்தமான ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டு... பது பரபன்னர்களுக்கு இந்த ஆஜ்ஞாதிலங்கனம் அபா... களைக்காட்டிலும் அதிகமான அநிஷ்டத்திற்கு காரணம்... றருளிச்செய்கிறார்—'ஸௌஸ்ரவஸ் கைக்கு' என்று... ஸௌஸ்ரவஸ் ஸிகாராஜஸதிகளுக்கு அலங்காரம் செய்... கள் தாத்காலிகமான - அக்காலத்திலுண்டான (வாஸ... இதயாதியினல தத்காலத்தில் உண்டாகும் ... மிலலாமையும், 'ஹயாதிஹவம்' இதயாதியினல் ... டைய அபீதிமேல உண்டாகும ஶிக்ஷாதிகளுக்குகாரணம்... பதும் சொல்லப்படுகிறது இந்தா அஜ்ஞாதிலங்கனம் ... லொழிவது இப்படிப்பட்ட இரண்டுவித அநர்த்தத்... காரணமல்ல என்பது த்யோதிதம் வசனங்களில்லாம... போதிலும் பரபத்தி ஸங்கல்பமும் ஶாஸ்த்ரமுமாக... என்று ஏற்படுகிறபடியினல் கேவலம் யுக்தியைக் கொ...

யாஜ்ஞாதிஜ்ஞம் இரண்டுபடி பக்ஷம். ஸௌஹார்த்தத்தாலே ஸஹிஷ்ணுத்வத்தையும் பற்றவடியிலே ஆவஸ்தம் பண்ணினுலோ வென்னில்? இது உபாலம்பத்தையும் ஸஹிஷ்ணுத்வத்துக்கும் வரிஷ்டமாகப் பண்ணினுலோ, ஸஹ்ருத்தியுமதுக்குச் சேரப்பண்ணினுலோ வென்கிற ஆதிவ்ருத்தியாலே ஜிஜ்ஞாஸ்யம் இருவருக்கும் இப்படியாகிடுகவென்கை ஹாஷ்யோக்தி விரோதமாகையாலே பக்ஷவிகல்பம் உஷ-

---

புத்திபூர்வோத்தராகத்துக்கும் ப்ராயஶ்சித்தமாக அநுஷ்டிக்கலாமென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்—'ஸௌஹார்த' என்றாரம்பித்து ப்ரமாணங்களிலெல்லாம் நிக்க தன்னுடைய இஷ்டத்தினால் மாத்திரம் என்றபடி 'ஆர்த்தஸ்யாதி ஸர்வஶ:' என்று ப்ராரப்த பாபத்தைக்கூடப் போக்கடிக்கக்கூடிய மஹிமை ப்ரபத்திக்கு இருக்கிறபடியினால் இந்த ஸமாதானம் ஸரியானதல்ல என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்—'ஸம்ப்ரவ்ருத்தி' என்றாரம்பித்து பக்தியோகம் நிறைவேறுவதற்கு விரோதியான பாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்வதற்காக அங்கப்ரபத்தி செய்யும்பொழுது புத்திபூர்வோத்தராகத்தையும் நிவ்ருத்திப்பதற்காக ஸங்கல்பிக்கலாமே என்று திருவுள்ளம் இப்படியாகிடுகை - புத்திபூர்வோத்தராகம் ப்ரபத்தியினால் போக்கடிக்கப்படட்டும், என்கை - என்றெப்புரக்கொள்ளுகை 'ஹாஷ்யோக்தி' என்கிற இடத்தில் 'ஶ்ருதி' ஸ்பஷ்டம் அதற்கு மூலமான ஶ்ருதிகளைக் குறிக்கிறது பக்ஷவிகல்பம் - பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமானது அப்படியே ஸ்ரீமந் ந்யாயபரிஶுத்தியில் 'ஸ்வாஸ்யாம் பக்ஷவிகல்பாங்க விரோதாஸ்யாம் பூர்வாசார்யோபகீதம்:' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'உஷஸ்தி' இத்யாதி - உஷஸ்தி என்பவர் மிகவும் துர்பிக்ஷத்தினால் வருந்திக்கொண்டிருக்கும் குருதேஶத்தில் புதிதாய் விவாஹம் பண்ணிக்கொண்ட தன்னுடைய பத்னியுடன் ஆஹாரமில்லாமல் வருந்தி தேஶாந்தரம் போய் த்ரவ்யம் ஸம்பாதிப்பதற்கு வெளிப்புறப்பட்டுப் போகும்போது சில யானைக்காரர்கள் வஸித்திருந்த குடிசைகளில் தங்கி பசியின் கொடுமையினால் கொள்ள ஸாபமிடுகிற

ஸ்ம்ருதிகளான ஸூத்ரநிஷ்டருடைய வசநத்த துக்கும் விரோதம் ஆகையாலே விசேஷவசநமில்லா மையாலே 1 'க்ருதே பாபேऽநுதாபோ வை' உத்ரார்த்திகள் கணக்கிலே நிஷித்தமுமித்தாலல்லது நைமித்திகம் ப்ராப்தமன்றென்கிற ந்யாயம் பாவிவசநோபாத்தா வத்தில் பாதிதமாகாது ஆனபின்பு ஸூக்ஷ்மஸிவாஸி வசோவபுவாவத்துக்கள் சேருகில அதுக்குக் காரண

அந்த யாசகர்களிடமிருந்து சோறும் கொள்ள வேண்டு மென்று யாசிக்க, அவர்கள் தாங்கள் ஸாப்பிட்ட மிகுதிதான் இருக்கிறதென்று சொல்ல, அந்த மிகுதியை வாங்கிக்கொண்டு ஸாப்பிட்டார் பிறகு அவர்கள் தண்ணீர் கொடுக்க அது எச்சிலாகும் என்று மறுக்க அவர்கள் சோறு மாத்திரம் எச்சிலல்லவோ என்று கேட்க அதை ஸாப்பிடாத பக்ஷத்தில் ப்ராணன் போய் விடும், இப்பொழுது ப்ராணன் நின்றுவிட்டது, இனி தண்ணீர் முதலியதை உட்கொண்டால் தோஷமாகும் என்று ஸமா தானம் சொல்லியிருப்பதாய் சாந்தோக்யத்தில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது இதனால் ப்ராணாபத்து காலங்களைத் தவிர புத்தி பூர் வோத்தரர்களுக்கு செய்யக் கூடாதென்பதேற்படுகிறது **க்ருதே. பாபே** - பாபம் செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது, **அநுதா பஃ** - பச்சாத்தாபமாவது (எவனுக்கிருக்கிறதோ அவனே ப்ரா யஸ்சித்தத்தில் அதிகாரீ) **பாதிதமாகாது** பொதுவாய்ப் பாபம் உண்டான பிறகு அநுதாபாதிகள் பிறந்து ப்ராயஸ்சித்தத்தில் அதிகாரம் உண்டென்று சொல்லியிருப்பதைத் தடுக்கும்படி புத்தி பூர்வோத்தரத்தில் அப்படி வேண்டியதில்லை என்கிற வசனமில்லாமையினால் அந்த ஸாமாந்ய ந்யாயம் தடுக்கப்பட் டதாகாது இப்படியாகில் பாரோஹத்துக்களை யெல்லாம் ப்ர பத்தி கழித்து விடுமென்று 'ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' என் கிற வசனங்களிலும், 'ஸாபராதேந' என்றிவர் தாமும் அருளிச் செய்திருப்பதற்கு விரோதம் வாராதோ என்னில்? இந்த ப்ரபத்தி அந்தத் துக்கத்தையும் போக்கடிக்கும் ப்ரகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்—'ஆனபின்பு' என்றும்

---

1 வி-பு-2-6-40

**மான ஶ்ராவ்யவாவத்துக்கு ஶ்ரவணகாலவ்யவஹிதஸ்
திம் பண்ணப்ப ஶ்ராத்தம் | 'ஸாத்யஹக்திஸ்து ஸாஹஸம்
ஸ்ரீ ஶ்ராவ்யஸ்ராவி ஹமியஸீ|' என்றார்களிறே**

ப்ரதி **ஸூமாதி** - இனி வரப்போகிற ஆஜ்ஞாநுகிகளை உண்டாக்கி அதன் வ்யாபாரத்தாரணமான 'பண்ணப்ப **ஶ்ராத்தம்**' என்பதற்குச் சாரணம் ரஸிதத்துவிட்டால் காரியம் நேரிடாதாகையினாலும், காரணம் ஏற்கனவே ஸித்தமாகையினால் அதற்காகப் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யலாமாகையினாலும் என்று தாத்பர்யம். மேல் 'இச்செட்டையும்' இத்யாதி அருளிச்செய்தபடியே ப்ராயஶ்சித்த ஶாஸ்திரங்களுக்கு வையர்த்யம் வருமே என்கிற ஶங்கையும் 'அஞ்சினுகில' என்பதினால் பரிஹரிக்கப்பட்டது. துச்சம் அநிஷ்டமாயிருப்பதினால் அதிலிருந்து பயம் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்படும். பாபம் ஸ்வயமே அநிஷ்டமில்லாமையினால் அதைப் பற்றிப் பயம் எல்லாருக்கும் ஸுலபமாயுண்டாகாது. அப்படிப் ப்ராரப்தப் பாபம் தனக்கில்லையென்கிற எண்ணத்தினாலும் பயமில்லாமலிருக்கலாம் ஆகையினால் ப்ராயஶ்சித்தத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்திரத்துக்கு நிஷ்ப்ரயோஜனத்வம் ஏற்படாது என்று திருவுள்ளம். இப்படி ப்ரபத்தி ப்ராரப்தத்தையும் போக்குமென்பதில் ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—'**ஸாத்யஹக்தி:**' என்றாரம்பித்து **ஸா** - அந்த, **ஸாத்யஹக்தி:** - ப்ரபத்தி, **ப்ராரப்தஸ்யாபி** - ப்ராரப்த கர்மத்துக்கும், **ஹமியஸீ** - அதிகமான, அதாவது அதிக ஶக்தியுடைய என்றபடி, **ஹந்த்ரீ** - நாஶத்தை உண்டாக்கக் கூடியது, அதாவது ப்ராரப்த கர்மங்களைப் போக்குவதில் அதிக ஶக்தியையுடையது. **ஸ்ரீ**மந் ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜனத்தில் ப்ரபத்தியும் பக்தியென்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படுகிறது, ஆகையினால் '**ஸக்ஷா க்ஷுநந்யா**' இத்யாதி வசனங்களோடு விரோதமில்லை என்றருளிச்செய்தது அதற்கு ப்ரமாணமாக இந்த வசனமும் மற்றும் சில வசனங்களும் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையினால் '**ஸாத்யஹக்தி:**' என்பதற்குப் பக்தியைப் பலமாகவுடையதென்று அர்த்தம் சொல்லுவது யுக்தமானதல்ல மேலும்

1

1 'ஜந்மாந்தரக்ருதம் பாபம் வ்யாதிரூபேண பாததே |
தச்சாந்திரௌஷதைர் தாநைர் ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி: ||'
இத்யாதிகளில் தாநஜபாதிகளிலும் மகப்பட ப்ராரப்த பாபங்களும் சொல்லப்பட்டதிறே; ஆகையால் ஸர்வாரம்பக பாபத்துக்குஞ் ப்ராயச்சித்தம் பண்ணினால் அப்போது ஸஞ்சிதபாபம்போல பாபமழியாது. 2 'தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜ:' இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரகல்பமும் ஸர்வாதிகாரமாயிரு

'ஸாமாந்யம் ஸர்வஸ்ய ப்ராரப்தஸ்ய ஸம்வேதிஸ்திரோதிபி: | ஸாயுஜ்ய க்தி: தயா சைவ ப்ராயச்சித்திரிதி ஸ்ரூயதே ||' என்று இதற்கு நிர்வசனம் பண்ணும் ப்ரமாணமும் விரோதிக்கும். குருபாயமான பக்திக்கில்லாத ப்ராரப்த பாபத்தை நிவருத்திக்கக் கூடிய ஸக்தி லகூபாயமான ப்ரபத்திக்கு ஸம்பவிக்குமோ என்னில்? நிரூபிக்கருளுகிறார்—'ஜந்மாந்தர' என்று ஆரம்பித்து. ஜந்மாந்தரக்ருதம் - முன் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட, பாபம்-பாபமானது, வ்யாதிரூபேண - வியாதியாக இருந்து, பாததே - பீடிக்கிறது, தச்சாந்தி: அதற்கு நிவருத்தி, ஔஷதை:-மருந்துகளாலும் தாநை: - தானங்களினாலும், ஜபஹோமார்ச்சநாதிபி: ஜபம், ஹோமம், பகவதாராதனம் இவைகளினாலும் (உண்டாகிறது) 'தாநஜபாதிகள்' என்று ஔஷதத்தை எடுக்காதது, அது ப்ராரப்த பாபத்தை நிவருத்தி செய்யாமல் அதினால் உண்டாகிய தாதுக்களின் வைஷம்யத்தை மாத்திரம் நிவருத்தி பண்ணுகிறபடியினால் சொல்லப்பட்டதிறே - என்பதற்கு இப்படிப்பட்ட அல்பமான தானாதிகளுக்கு ப்ராரப்த நாஸம் சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரபத்தி விஷயத்தில் இது கைமுதிக ந்யாய ஸித்தம் என்று திருவுள்ளம். இவ்வளவு மஹிமையுடைய ப்ரபன்னனுக்கும் புத்தி பூர்வோத்தராகம் தோஷத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதற்கு ந்யாயமருளிச் செய்கிறார்—'தாஸ:' என்று ஆரம்பித்து. தாஸ: - தாஸபூதன், ஸகா - ஸ்நேகிதன், வாஹநம் - ஆஸநம், த்வஜ: - கொடி 'இத்யாதிகளிற்படியே' என்பது 'ப்ரஹ்மாஸ்த்ரகல்பம்' என்பதற்கு விசேஷணம் ஸர்வாஸ்த்ரா-

---

1 விஹ-ஸம 2 ஆள-ஸ்தோ-41

மும் ஆத்மவஶ்யமென்னுமிடம் ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்தா திகளிலே ப்ரஸித்தம். ஸர்வேச்வரனைப்போலே ஸூரிகளும் அவதரித்தால் ஸ்வஸ்வாதீனம் பண்ணி லோகஶிக்ஷார்த்தமாக வ்யவஹார பரிஹாராதிகளை நடத்திப்போருவர்கள். ஆகையால் ஸர்வேச்வரப்ரீதி யிழவாமைக்காகவும், அதுக்காக ஸங்கப்ரவ்ருத்தியா

அநந்தரமான சைவராய்ப்பர ஸாக்ஷிகாவஸாயத்ரும் - பாகவதர்களிடத்தில் செய்யப்படுகிற அபராதமும். 'ஶாண்டிலீவ்ருத்தாந்தம்' ஆவது ஶாண்டிலீ என்கிற ஒரு பாகவதோத்தமை வேடுவச் சேரியில் வஸிப்போர்க்காக வரும் பாகவதர்களை ஆராதனம் செய்துகொண்டிருந்தாள். ஒரு ஸமயத்தில் வைநதேயன் ஆகாசமார்க்கத்தில் செல்லும்பொழுது கீழ் இவள் இருப்பதைப் பார்த்து இந்தப் பாகவதோத்தமை இங்கு இருப்பது உசிதமல்ல, இவளை தேவதைகள் வஸிக்கும் இடங்களுக்கும், யஜ்ஞமுதலியவைகள் நடக்கும் பரிசுத்தமான இடங்களுக்கும் கொண்டுபோகவேண்டும் என்று மனதில் நினைத்தவுடன் இறகுகள் உதிர்ந்து போயிற்று. பிறகு அவளிடத்தில் அபசாரக்ஷமாபணம் செய்துகொள்ள அவளுடைய அனுக்ரஹத்தினால் முன்போல் சப்பட்டை முளைத்தன என்று ஸ்ரீபாரதத்தில் உத்யோக பர்வத்தில் நூற்றுப் பதின்மூன்றாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர் நித்ய ஸூரியாகையாலே அபராதமும் அதற்கு ப்ராயச்சித்தமும் எப்படி ஸம்பாவிதமாகும் என்னிலருளிச் செய்கிறார்—'**ஸர்வேச்வரனைப்போலே**' என்று ஆரம்பித்து. இந்த த்ருஷ்டாந்தம் '**அவதரித்தால்**' என்பதோடு அந்வயிக்கிறது. இத்தால் தங்களுக்கு அஸாதாரணமான ஸங்கோசமில்லாத ஜ்ஞானத்துடனே அவதரிக்கிறார்கள் என்பது த்யோதிதம். இதற்கு ப்ரயோஜனம் '**லோகஶிக்ஷார்த்தமாக**' என்றருளிச்செய்யப்பட்டது. இதனால் பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமையையும், அதின் பரிஹாரக்ரமத்தையும் தங்கள் அனுஷ்டானத்தினால் லோகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதும், அபசாரப்படுவது ஜ்ஞானக் குறைவினாலல்ல என்பதும் த்யோதிதம். '**ஆதி**' ஸப்தம் துக்கானுபவ அபிநயத்தைக் குறிக்கிறது. **அதுக்காக** – அப்ரீதி ஸம்பத்தராக. **ஸம்ஶ்லேஷியாமைக்கு**

தல் ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல் ஆஸக்தியாமைக்காகவும், மேல் வரும் அபராதங்களை வேரறுக்கும் விரகுபார்க்கவேண்ணும் அபராதங்களெல்லாத்துக்குமடி அவிவேகம் அதில் ஆத்யமான அவிவேகம் அசித்ஸம்பந்தமான ஜந்மவிகாராதிகளைச் சுமக்கையும், ஸம்ஸார ஸம்பந்தமான ஸ்வநிஷ்டத்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வார்த்தத்வாதிகளைச் சுமக்கையும் இவ்வவிவேகத்தை யறுக்கைக்குத் தெளிவாளாயிருப்பது ஏற்றச் சுருக்கமற்ற தன்னளவிலுண்டான தெளிவு

அவிவேக ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷ்டா ஸம்ஸ்ருதி நிவர்த்தகாத் |
அபசாராவஸாநா யத்ர த்ருஷ்ணாம் ஹரேத் ‖

காக்கவும் - நேரிடாமைக்காகவும் **வேரறுக்கும்** - காரணங்களுடன் நிவ்ருத்தி செய்யும் இங்கு ஶரீரம் முதலியவைகளும் அபராதங்களுக்குக் காரணமாகையினால் அது இப்பொழுது நிவ்ருத்தி செய்யமுடியாதாகையினாலே அருளிச்செய்கிறார்—**'அவிவேகம்'** என்று **அடி** - அஸாதாரண காரணம் ஶரீரம் தாமஸ்ஸுடார்த்திற்கும் காரணமாகையினால் அது அபராதத்திற்கு அஸாதாரண காரணமல்ல என்று தாத்பர்யம் முக்யமாய் நிவ்ருத்திக்கவேண்டிய அம்ஶத்தை நிரூபிக்கருளுகிறார்—**'அதில்'** என்றாரம்பித்து **சுமக்கையும்** - தனக்கு இருப்பதாகப் ப்ரமிக்கையும், அதாவது தேஹாதிகளையே ஆத்மா என்று ப்ரமிப்பது **'ஆஷி'** ஶப்தம் விநாஶத்தைக் குறிக்கிறது **ஸ்வநிஷ்டத்வம்** - தன்னிடத்திலேயே தானிருப்பது, அதாவது தனக்கு வேறு ஆதாரமில்லை என்றிருப்பது **ஸ்வாதந்த்ர்யம்** - ஸ்வபாவத்தினாலேயே வேறொருவருக்கும் ஶேஷப்படாமை **'ஆஷி'** ஶப்தம் நியந்த்ருத்வத்தைக் குறிக்கிறது **தெளிவாள** - ஜ்ஞான ஶக்தி, **தன்னளவில்** - தன் விஷயத்தில், அதாவது ஆத்மாவைப்பற்றிய, **தெளிவு** - நிஶ்சயரூபமான ஜ்ஞானம் அவிவேகம் நிவ்ருத்தித்தாலும் அநாதி காலங்களில் ஆசையினாலுண்டாகிற அபசாரங்கள் நிவர்த்திக்குமோ என்னில்? அருளிச்செய்கிறார்—**'அவிவேக'** என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **அவிவேக** - தேஹம், ஆத்மா, இவைகளின் வ்யத்யாஸத்தைத் தெரியாமை, **ஸ்வாதந்த்ர்ய** - ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கை,

இவை யெல்லாத்துக்குமடி ஸுஹ்ருதப்ராதுர்பாவமா யிருப்பதொரு ஸர்வபூர்வ மாகையாலே யதினுடைய நிவ்ருத்திக்குமாக வடியிலே ப்ரபத்தி பண்ணுதல், இது க்கென்று பின்பொரு ப்ரபத்தி பண்ணுதல் செய்தா க்கிவை யெல்லாம் பரிஹ்ருதங்களாம் இப்படி யிவனுக்கு பரிஹரணீயங்களான வற்றில் ப்ராரப்தா ராவஸாயம் போலே ஸாமவதாவசாரம் ப்ரயாக

அதாவது தேஹாத்ம ப்ரமமும், ஸ்வதந்த்ராத்ம ப்ரமமும், ஆதி: - முதலியவைகளாகிற, நிதாநஸ்ய - காரணத்தின், நிவ்ருத்தாச - நிவ்ருத்திப்பதினால், அமூகாசா வ்யாபாரணா: - ஆத்தம், காமம், இவைகளில் ஆசையினால் உண்டாகும் அபசாரங்களுக்கு, அயத்நோத்ப்ருதம் - ப்ரயத்னமில்லாமல் அடியோடு நாசம்செய்வது, ஹேவஸ்- உண்டாகும்

அவிவேகத்தை நிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டுமாகில் அது ஆத்ம ஜ்ஞானத்தினால் நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியதாகையினால் அதுவரா மைக்காக ப்ரபத்நம் பண்ணவேண்டுமென்றது ஸங்கதமாகு மோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார்—'இவை' என்றாரம்பித்து உத்பவ-ஆரம்பித்த அதாவது ப்ராரப்தம் தவிர மற்றுமுள்ள ப்ரா ரப்தங்களில் இவனால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாததும் ப்ரபத்தியி னாலேயே நிவ்ருத்தி யடைந்தபடியினாலே இப்படி அருளிச் செய் யப்பட்டிருக்கிறது அதாவது இவனுக்குப் பலம் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்பட்ட அப்யுபகத ப்ராரப்தமென்றபடி ஸர்வ பூர்வம் - ப்ரபத்திக்கு முன்பு செய்த பாபம் அடியிலே - ப்ர பத்தி காலத்திலே இதுக்கென்று - இந்தப் பாபாரம்பப் ப்ராப விநாசத்திற்காக ஆகையால் அபசாரங்களுக்குக் காரணமாகிய அவிவேகாதிகளுக்குக் காரணமான பூர்வாகத்தை நிவ்ருத்தி செ ய்யவேண்டுமென்று ப்ரபத்திகாலத்திலாவது தனித்தொரு ப்ர பத்திசெய்தாவது ப்ரார்த்தித்தால் இவைகள் ஒன்றும் உண்டா காது என்று தாத்பர்யம் இப்படியாகில் வர்ணாச்ரம தர்மங்களை விட்டுவிடுவதும் அபசாரமாயிருக்க ஸ்ரீ ப்ரஹ்மவித்தாப்ராரப்தத்தை மாத்திரம் 'ஸாங்கவிகாவஸாயநிஜம் தத்தை' என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கிறார்—'இப்படி'

மென்னுமிடத்தை 1 'ஸர்வம் ச்ரத்தி ஸமாதியச் ஶ்ரத்தவஸாவப்ருதே ஶ்ரத்தவஸாவப்ருதே:' என்கிற ஸூத்ரத்திலே பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். ஆனபின்பு ஜாதிவர்ணவ்ருத்தாதிகளாலே ப்ரக்ருஷ்டரான ஸர்வஸ்வ்யாஸ ஶுக ஶௌநக ஸநத்குமாராதி ப்ரஹ்லாதிகளுக்கும் தனக்கும் ஸம்வத்ஸராதிகளும் ஸர்வாவஸ்த்தாஷ்டாயமும் ஶ்ரத்தேயமாயிருந்தாலும் ஸம்வதநீஸ்ஸமான ஸௌ ஸௌவஜாதிகளுடையவும், ஶ்ரத்தவாம்ஸ்காதிக

என்று ஆரம்பித்து ஶ்ரயாதம் - (பகவானுக்கு அதிகமான நிக்ரஹத்தை உண்டுபண்ணுகிறபடியினாலே) முக்யமான ஸாக்ஷாத்தி - மோக்ஷத்தையே பலமாகவுடைய உபாஸனத்திற்கு, ஆதிப: - (சீக்கிரம் உண்டாவதற்கும், தாமதித்து உண்டாவதற்கும்) நியமமில்லை, ஶ்ரத்தவஸாவப்ருதே: - அப்படிப்பட்ட அவஸ்தை உண்டென்று ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஏற்படுகிறபடியினாலே, பாகவதாபசாரம் முதலிய பலபல காரணங்களினாலே நிவ்ருத்தி தாமதங்கள் தடுக்கப்படுமென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினாலே என்று தாத்பர்யம். 'ஸம்ஸ்ருஷ்டேஷ்வப்யுத்ஸர்க்கம் ஸம்ஹாரம் நிவ்ருத்திரேவ ப்ரவ்ருத்தேஷ்வபி தத்விஶிஷ்டஸம:' என்று ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது 'ஶ்ரத்தவஸாவப்ருதே:' என்று இரண்டாம்தரம் சொல்லியிருப்பது அத்யாயத்தின் முடிவைக் காட்டுகிறது அருளிச்செய்தார்' என்பதோடு 'கர்த்தா விஶ்வஸ்ருஷ்டிவ்யாபாராணாம் ஸம்வ்ருத்தாநாம் ப்ரவர்த்தநாம் ஸம்ஹர்த்தா ப்ரதிவாஸஸம்ஹவ: இதி' என்று சேர்த்துக்கொள்ளவும் இப்படியாகில் இப்பொழுதிருக்கும் பாகவதர்களுக்கும், ஸ்ரீமந்நாதமுனி ப்ரப்ருதிகளுக்கும் வ்யத்யாஸமில்லாமல் பூஜ்யத்வம் ஸம்பவிக்குமோ? இப்பொழுதுள்ள பாகவதர்களை அவர்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாக எண்ணினால் பாகவதாபசாரம் நேருமோ? என்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்—'ஆனபின்பு' என்று ஆரம்பித்து 'ஆதி' ஶப்தம் பகவானுடைய பரிகாஹாதிஶயத்தைக் குறிக்கிறது பசுவுக்கும் துளஸிக்கும் கோமயத்துக்கும்

1 ஶா-ஸூ-3-4-50

ளுடையவும், ஶௌரப ஸுரபிஷாதிகளுடையவும், ஶேவ ஷ்யம்போலே ஸ்வஸ்வஜ்ஞ விஶேஷ ப்ரயுக்தமான உத்கர்ஷவாயி ஸ்வபாவத்தாலே ஸிலங்களான வ்ருக்ஷபூர் வகஷ்டங்களை ஸர்வோபாப்ராத்ஹ பூர்வ ப்ரகாரணத்தி லாத்தோதமானபடியே திரஸ்கரிக்க நினையாதொழிய வும், ஜாத்யாத்யுத்கர்ஷவாயிகளாலே ஸாம்யதாதிறத்தில

உத்கர்ஷமும், கோபர்களுக்கும், சம்பகத்துக்கும், கஸ்தூரி முத லியவைகளுக்கும் நிகர்ஷமும் ஏற்பட்டிருப்பதைப்போல என்று தாத்பர்யம் உவாயிஸ்வபாவத்தாலே-ஜாதி, குணம், முதலிய காரணங்களின் ஸ்வபாவத்தினாலே பசுஜாதியாகிற காரணத்தின லும், துளஸி பகவானுக்கு அதிக ப்ரீதிகரம் என்கிற குணத் தினாலும் கோமயம் பரிஶுத்தம் செய்யக் கூடியது என்கிற கார ணத்தினாலும் உத்க்ருஷ்டங்கள் சம்பகம், கஸ்தூரி முத லியவைகள் வேறு காரணங்களினால் உத்க்ருஷ்டங்களா யிருப் பதினாலே பகவானால் அங்கீகரிக்கப் பட்டவைகளா யிருந்த போதிலும் கீழ்ச் சொல்லிய காரணங்களினால் நிக்ருஷ் டங்கள் அதைப்போலவே பூர்வாசார்யர்களுக்கும் இப்பொழு திருக்கும் பாகவதர்களுக்கும் எல்லா ஆகாரங்களும் பொதுவா யிருந்தாலும் பகவதனுகார ஹ விஶேஷத்தினால் உண்டான உத்கர்ஷமும் நிகர்ஷமும் உண்டு என்று தாத்பர்யம் 'ஸர்வோபாப்ராத்ஹ பூர்வப்ரகரண' மாவது ரஹஸ்யாம் நாயத்தில் ப்ராம்மண, க்ஷத்திரிய, வைஶ்ய, ஶூத்திரர்களுக்கு சிறசில கர்ம விஶேஷங்களைப் பிரித்து ஏற்படுத்தியிருக்க க்ருத யுகத்தின் முடிவிலும், த்ரேதாயுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் இவர்க ளொருவர்க் கொருவர் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்ய மாட்டோமென்று அஸூயையினால் ஆக்ஷேபித்ததாகச் சொல்ல பட்டிருப்பது இது ஸ்ரீ கீதை 18வது அத்யாயத்தில் 44வது ஶ்லோகத்தில் ஸ்ரீமத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையில் விஸ்தாரமாய் நிரு பிக்கப்பட்டிருக்கிறது திரஸ்கரிக்க - மறைத்துவிட, இப் படியாகில் தாழ்ந்தஜாதி பாகவதர்களிடத்தில் நிகர்ஷபுத்தியைப் பண்ணக்கூடாது என்கிற 'யஸ்ஸூத்ரம்' இத்யாதி வசனங்க ளுக்கு விரோதம் வருகிறதே என்னில்? அருளிச் செய்கிறார்— 'ஜாத்யாதி' என்றாரம்பித்து ஸாதாரணா - சில காரியங்களில்

1 'அநுஜ்ஞாபரிஹாரௌ தேஹஸம்பந்தாஜ்ஜ்யோதிராதிவத்' என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விசேஷங்களுக்கு யதாயோக்யம் நியமமுண்டானாலும், 2 'ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்ய:' என்றும், 3 'ஸ்ப்ருஷ்டஸ்ஸம்பாஷிதோ வா' என்றும், 4 'யஶ்ஶூத்ரம் பகவத்பக்தம் நிஷாதம் ச்வபசம் ததா । வீக்ஷதே ஜாதிஸாமாந்யாத் ஸ யாதி நரகம் நர:॥' என்றும், 5 'தஸ்மாத்விஷ்ணுப்ரஸாதாய வைஷ்ணவாந் பரிதோஷயேத்। ப்ரஸாதஸுமுகோ விஷ்ணுஸ்தேநைவ

செய்யலாமென்று சாஸ்திரங்களில் அநுஜ்ஞை செய்திருப்பதும், பரிஹாரௌ - சில காரியங்களைச் செய்யக் கூடாதென்று நிஷேதித்திருப்பதும், தேஹஸம்பந்தாத் - சாந்தமாயும் அசாந்தமாயுமிருக்கிற தேஹத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால், ஜ்யோதிராதிவத் - அக்னி முதலியவைகளைப்போல அதாவது அக்னி ஒரே ஸ்வபாவமுடையதாயிருந்தபோதிலும் ப்ராம்மணன் முதலியவர்களின் வீட்டிலிருந்து க்ராஹிக்கலாமென்றும், ச்மசானம் முதலிய இடங்களிலிருந்து க்ராஹிக்கக் கூடாதென்றும் இடங்களின் ஸம்பந்தத்தைப் பொறுத்து சாந்தியும் அசாந்தியும் சொல்லியிருப்பதைப்போல நியமம் - வ்யவஸ்தை ஸ: - 'அபிசேத்ஸுதுராசார:' என்றாரம்பித்துச் சொல்லப்பட்ட அவன், ஸாதுரேவ - ஸாதுவாகவே, மந்தவ்ய: - எண்ணத்தக்கவன், ஸ்ப்ருஷ்ட: - தீண்டப்பட்டிருந்தபோதிலும், ஸம்பாஷிதோ வா - பேசப்பட்டிருந்தபோதிலும் (பாகவதனை பரிசுத்தம் செய்கிறான்) ய: - எவன், பகவத்பக்தம் - பகவானிடத்தில் பக்தி செய்துகொண்டிருக்கிற, சூத்ரம் - சூத்திரனையும், நிஷாதம் - வேடனையும், ததா - அப்படி, ச்வபசம் - சண்டாளனையும், ஜாதிஸாமாந்யாத் - அந்த ஜாதியான மற்ற எல்லாருடனும் ஸமமாக, வீக்ஷதே - பார்க்கிறானோ, ஸ: - அந்த, நர: - மனிதன், நரகம் - நரகத்தை யாதி - அடைகிறான் தஸ்மாத் - ஆகையினால், வைஷ்ணவாந் - வைஷ்ணவர்களை, பரிதோஷயேத் - ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும் தேநைவ - அந்தப் பாகவதர்களின் ஸந்தோஷத்தினாலேயே,

1 ப்ர-ஸூ-2-3-47 2 கீதை-9-30 3 இ-ஸ-33-57
4 இ-ஸ 27 26 5 இ-ஸ-27-27,

ஹேதுவஸ்யா ஹவேந்நஸம்ஶய: ॥' என்றும், [1] 'பயிலுஞ்சுடரொளி', [2] 'நெடுமாற்கடிமை' களிலும் விசேஷித்தபடியே ஆகிவத்தியில் குறையற்றிருக்கவும், இப்ப்ரதிபத்திமாத்ரத்தாலும், [3] 'தஸ்யைவ வ்ருத்தி: ஶேஷத்வஸாபேக்ஷோபகாரீ' என்கிறபடியே பரிபூர்ணனுடைய விஷயத்தில் ஶேஷசேஷ்டித கிஞ்சித்காரமான கைங்கர்யம் ஸித்தமென்றிருக்கவும், இந்நிலைகளிலொன்று

விஷ்ணு: - பகவான், ஆஸாத்யவாத்ஸல்யை: - அனுக்ரஹத்தினாலே ஸம்முகனுச, பவேத் - ஆவான், நஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமில்லை. ஆகிவத்தியில் - மனதில் உண்டாகும் நினைவில், குறையற - குறையில்லாமல் ஏதம் - இந்த வஸ்து, தஸ்ய - அந்தப் பகவானுக்குச் சேஷபூதம், இதி - என்கிற, ப்ரதிபத்தி: - ப்ரதிபத்திக்குக் காரணமான சேஷத்வம், அன்றிக்கே அப்படி சாஸ்திரத்தினாலே அறிவதும் அதாவது சாஸ்திரத்தினாலே ஸர்வமும் பகவானுக்குச் சேஷபூதமென்றறிவதினாலே பாகவதர்களைப் பார்த்தவுடன் பகவத் சேஷபூதர்களென்று நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோமாகையினாலே அந்தப் பரவத சேஷத்வமும் அதை சாஸ்திரத்தினாலறிவதும் இவனுக்கு, உபகாரீ - உபகாரம் செய்கிறது அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதாயக் கொண்டு ப்ரதாத ப்ரீதிக்குக் காரணமாகிறது என்றபடி. பரிபூர்ணஸ்ய - பரிபூர்ணனான பகவானுடைய ப்ரணுமாதிகள் செய்யத்தக்க பாகவதர்கள் விஷயத்தில் இவர்கள் பகவானுக்குச் சேஷபூதர்கள் என்றனுஸந்தானம் செய்வதே பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமான கைங்கர்யம் என்று தாத்பர்யம். 'யஸ்மிந்' என்றாரம்பித்துக் கீழ் உதாஹரித்த வசனங்கள் நரக ப்ராப்தியைச் சொல்லுகிறபடியினாலே ப்ரபன்ன விஷயமல்ல, மேலும் வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களை மீறி நடப்பது பகவானுடைய அப்ரீதிக்குக் காரணமாகையினாலே ப்ராயஶ்சித்தாதிகளாலே பரிஹரிக்க வேண்டியிருந்தபோதிலும் பாகவதாபசாரம் ப்ரபன்னனுக்கு ஒரு அநிஷ்டத்தையும் உண்டாக்காதாகையினாலே அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டா என்னில்? ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார்—'இந்நிலைகளில்' என்றாரம்பித்து பாகவத ப்ரதிபத்தி முதலிய

1 திரு-3-7. 2 திரு-8-10. 3

கோணினபோது 1 'ஸர்வம் ஜிஹ்மம் ம்ருத்யுபதம் ஆர்ஜவம் ப்ரஹ்மண: பதம்' என்கிறபடியே ம்ருத்யுவின் கடைவாயிலே அகப்பட்டாற்போலே நடுங்கி, 2 'க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பச்யாம்யஹம் க்ஷமம் | அந்தரேணாஞ்ஜலிம் பத்த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதநாத் ||' என்றும், 3 'யதி கிஞ்சித் அதிக்ராந்தம் விச்வாஸாத் ப்ரணயேந வா | ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே ந கச்சிந்நாபராத்யதி ||' என்றும், 4 'ஸர்வ லோகாதிஸஹித்தவ்ய ப்ர

நிஷ்டைகளில், கோணினபோது - ஸரியாய் நடக்காதபோது, ஜிஹ்மம் - க்ரூரமான, ஸர்வம் - எல்லாம், அதாவது சாஸ்த்ரத்தை மீறி நடப்பதற்கு காரணமான அஹங்காராதிகளெல்லாம் என்றபடி, 'ஸர்வம்' பதத்தினால் 'இந்நிலைகள்' என்பது ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது, ம்ருத்யுபதம் - ஸம்ஸாரத்திற்கு காரணம், ஆர்ஜவம் - ஸரியாக நடப்பது, அதாவது சேஷத்வத்தைப் பற்றிய ஜ்ஞானம், ப்ரஹ்மண: பதம் - பரமாத்மாவை அடைவதற்குக் காரணம், க்ருதாபராதஸ்ய - அபராதங்களைச் செய்தவனாகிய தே - உனக்கு, அஞ்ஜலிம் பத்த்வா - கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, லக்ஷ்மணஸ்ய - இளைய பெருமாளுடைய, ப்ரஸாதநாத் அந்தரேண - பொறுத்துக்கொள்ளும்படி ப்ரார்த்திப்பதைத் தவிர, அந்யத் - வேறு, க்ஷமம் - உசிதமான காரியத்தை, அஹம் - நான், ந பச்யாமி - பார்க்கவில்லை. விச்வாஸாத் - நம்பிக்கையினாலாவது, ப்ரணயேந வா - ப்ரீதியினாலாவது, கிஞ்சித் - கொஞ்சம், அதிக்ராந்தம் - மீறி நடந்தது, யதி - இருந்தேயானால், ப்ரேஷ்யஸ்ய - கிங்கரனாகிய, மே - என்னுடைய (அந்த அபராதம்), க்ஷமிதவ்யம் - பொறுத்துக்கொள்ளத் தக்கது, கச்சித் - ஒருவரும், ந அபராத்யதி - அபராதம் செய்கிறதில்லை என்பதில்லை அதாவது எல்லாரும் அபராதம் செய்வார்கள், பெரியோர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தாத்பர்யம். ஸர்வலோகாதிஸஹித்தவ்ய - த்தினால் வருத்தப்பட்ட, ஸாக

---

1 பார-ஸபா-79 21 2 ராமா-கிஷ்-32-17
3 ராமா-கிஷ்-36-11 4 ராமா-கிஷ்-36-28

ஸ்வா ராமஸ்ய பாஷிதம் | யயா த்வம் பாபகர்மாணி க்ருத்வா
த்வம் க்ஷந்தவ்யோ ஹநூமதி ||' என்றும் ஸுக்ரீவராஜருடை
யவும் இளைய பெருமாளுடையவும் மநஸ்ஸு ப்ரஸாத
ப்ரகாரம் சொல்லுகிற ச்லோகங்களைப் பார்ஸ்வ
த்தே அப்படியே பிரகாசமாய் தெரியாமல் வஜ்ரலேப
கடிதமானாற்போலே பொருந்தின போதும்
ஸ்ரீதம்

ஜ்ஞாநவானுமவன் ப்ராதிகூல்யத்திலே ஸாஹ
ஸிகனுமாக ப்ரவர்த்திக்கும் ....
இதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் .... லே ஸர்வஜ்ஞன் ஷஷ்டிக்கு
மென்னுமிடம் ஸ்ரீவசநிகாஸத்திலே கொடியார்
த்ய யஜ்ஞதத்தனை ஸர்வாத்மேரே பெரியபுகோ
த்தாக்ஞானை ஸூஹ்ரு தெளிவித்து விலக்க, அவனும்
1 ‘ப்ரஸாதயாமாஸ ஸர்வோ தேவம் நாராயணம் ப்ரபும் |
சரணம் ஶரண்யம் வரதம் ஹரிம்||' என்கிற

ராமஸ்ய-ஸ்ரீராமனுடைய, பாஷிதம் - வார்த்தையை, ஸ்மர -
.............., யயா - என்னுடைய, த்வம் - நீ, பாபகர்மாணி - பாப
காரியங்களை, உக்த: - சொல்லப்பட்டாய் (........), யச் -
எதுவோ, தத் - அதையும், த்வம் - நீ, க்ஷந்தவ்யம் - பொறுக்க
த்தக்கது, ஹநூமதி - .... ஸுக்ரீவராஜ - ஸுக்
ரீவன் மநஸ்ஸு ப்ரஸாத ப்ரகாரம் - ஒருவாறு
....
.........வாய-பிளந்த இடம், அதாவது இரு ....
.........ஸ்கதி என்றபடி வஜ்ரலேபகடிதமானாற்போலே - ......
....

ஜ்ஞாநவான் - ...., ...,
.... யஜ்ஞதத்தனை-............ .... எதி
ரம்பு கோத்த-............ தெளிவித்து-
கோபசமனம் செய்து ஸர்வ: - ருத்திரன், தேவம் ப்ரபும்
நாராயணம் - தேவனும் ப்ரபுவாயுமிருக்கிற நாராயணனை,

---

1 பா-ஸா-352-94

படியே ப்ரஸாதகமான ஸாரணாகதியைப் பண்ணி 1 'தஸ்யாம் வாஷொ ஷிவொ ஜிதக்ரோதோ ஜிதேந்த்ரியஃ। ப்ரீதிமாந்ஹவத்தத்ர ராமேண ஸஹஸங்கதஃ॥' எனகிறபடியே ஸர்வேஶ்வரன ப்ரஸந்நனாய் ராமனை யதீகரித்தானென்கையாலே விஸம் தான் குற்றவாளனாகவுமாம், தானிப்போது குற்றஞ் செய்யாதேயிருக்க ஜந்மாந்தர துஷ்க்ருதத்தாலே யாகவுமாம், சில ஸாமவதா தன்னை வெறுக்கில ஏதேனுமொரு விபகாலே யவர்களை க்ஷமிக்கை கொள்ளுகிற ஸர்வஜ்ஞனாலே ஸர்வஸ்வரனை க்ஷமிக்கை கொள்ளவேணுமெனனுமிடம் 2 'ராக்ஷஸாக்ஷராணி ஸர்வாண்யேவ தயாஸாமவதேதனி

ப்ரஸாதயாஸாஸ-அனுஸரணம் செய்யும்படி பார்த்திருந்தார், ஶுச்யம் - லோகங்களுக்குக் காரணமாயும், வரேண்யம் - ...வர்க்களுக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்டனுமாயும், வரதம் - வரங்களைக் கொடுப்பவராயுமிருக்கிற, ஹரிம் - விஷ்ணுவை, ஶரண்யம் - ஶரணமாகவும், ஜகாம - அடைந்தார், அஸ்ய - இவருக்கு, கதஃ - அந்த ஶரணாகதியினால், வரதஃ- வரத்தைக் கொடுப்பவராயும், ஜிதக்ரோதஃ - போக்கப்பட்ட கோபத்தையுடையவராயும், ஜிதேந்த்ரியஃ - இந்திரியங்களை ஜயிக்கவராயுமிருக்கிற, தேவஃ- பரவான, தத்ர - அவ்விடத்தில், ப்ரீதிமாந் - ப்ரீதியையுடையவரா, ஸஹஸா - ஆனா ராமேணஸஹ - ராமரோடு கூட, ஸம்மதஃ - சேர்ந்தார் விஸம் - இப்படியே ப்ரபன்னர்கள் விஷயங்களிலும் செய்வார் என்பது ... தினுலேயப்படுகிறது இளைய பெருமாள் ஒரு குற்றமுமின்றியேயாயிருக்க மஹாராஜரிடத்தில் அபராதம் பண்ணினார் போலக் கொண்டு அஸஸந்தானம் செய்தருளிச் செய்தது — 'தான' என்றுமிருந்து இப்போது-இந்த ஶ்லோகத்தில் ப்ரபாகவதன விஷயத்தில் ... ஒருபாய ... வதாரை வெறுக்கமாட்டாச் சாமையினால் 'ஜந்மாந்தர' ... பாடு அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸர்வஜ்ஞனாலே - ... மாகக்கொண்டு தயா-அப்படியே, ஸாமவதேதனிதாறு ...

1 பார ஸா 852 95 2 லைகம

தாது | ப்ரணாமபூர்வகம் க்ஷாந்த்யா யோவதேத் வைஷ்ண வோ ஹி ஸ: ||' என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே ப்ரஸித்தம். இங்ஙன் செய்யாதபோது 1 'ப்ராஹ்மணாத்ஸஹ ஸம்ஶயம் ந்ருப தேஷ்விஷ்டதேஷ்விஷ்டதாஹம் யஶாவஸ் | தேஷ்வ பாகவதாபசாரத்தின் கொடுமை தாவேஷ்டுஷ்டஹ்ஸ்வே ஷ்டபேதா வேஷம் தேயப்யஸ்ஸ ஊரோஷி வேஷம்,', 2 'ஸ்ஷங்ஸய ஸம்வாஷம் வக்ஷம் ப்ராஹ்மணம் ந ப்ரணஸ்யே

தானிலும் சொல்லப்பட்ட, பருஷாக்ஷராணி - கடுமையான வார்த்தைகளை, ஶ்ருத்வா - கேட்டு, க்ஷாந்த்யா - பொறுமையினால், ப்ரணாமபூர்வகம் நமஸ்காரம் செய்வதை முன்னிட்டுக் கொண்டு, யஃ - எவன், வதேத் - (பரிஹாரம்) சொல்லுவனோ, ஸ: - அவன், வைஷ்ணவ: - ஸ்ரீவைஷ்ணவன் அநேகபாகவத நிராஹத்துக்குக் காரணமாகிய பாபம் பாகவத நிராஹமாயிருக்கும் போதிலும் இந்தப் பாகவதாசாரமூலமாகப் பரிஹரித்துக் கொள்ள வேணுமென்கிற, மற்றப் பாபங்களைப்போலே பகவானை நேரில் ப்ராயச்சித்தத்தினால் போக்கடிக்கக் கொள்ள முடியாது என்று தாத்பர்யம். ந்ருப - ஓ ராஜாவே, ப்ராஹ்மணா: - எவர்கள் ப்ராம்மணர்களோ, தே - அவர்கள், அஹம் - நான், ஸம்ஶயம் - ஸந்தேஹமில்லை, தேஷு - அவர்கள் ப்ராம்மணர்கள், அபிபூஜிதேஷு - பூஜிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது, அஹம் - நான், யஶாவஸ் - ஸாக்ஷாத் பரமாத்மா, அபிபூஜித: - பூஜிக்கப்பட்டேன், தேஷு - அவர்கள், துஷ்டேஷு - ஸந்தோஷத்தை அடைந்திருக்கும் பொழுது, அஹம் ஸந்துஷ்ட: - நான் ஸந்தோஷத்தை அடைந்தேன், யஸ்ய - எவனுடைய, ஹிதா: - அந்த ப்ராம்மணர்களுடைய, ஸ்வர்க்கம் - நீ ஊஷ்மோ (அதுவே), ஊரோஷி என்னுடைய ஸ்வர்க்கம் யஃ - எவன், ஹத்வா - அடித்துக்கொண்டும், ஶப்த்வா - ஶபித்துக் கொண்டும், பருஷம் - க்ரூரமான வார்த்தைகளை வக்ஷ்யம் - சொல்லிக் கொண்டும் இருக்கிற, ப்ராஹ்மணம் - ப்ராம்மணனை, யஶா

ஹம் | ஸர்வாவகாஶத்ஸஹத்வாத் த்ருஷேஶ்ச வஸுந்த்ரா ஷண்ணஶ்ச

ந ஸாவகாஶீய: ॥' என்கிறபடியே ஸர்வஸஹிஷ்ணுவான ஸா

ஹஸ்ரனுமாய, ஸர்வஷ்ணவ ஆகர்ஷியாயிருக்கிற தனக்கு ஸ்வரூபமென்னலாம்படி ஸஹஜமான ஸர்வத ஶேஷத்வத்தையும், ஸ்வாபாவிய திறமிற ஸம்பந்தங்களையும் பிழைக்கானும் இப்பிறைப் பிழைக்கைதானே பிழைக்கு

க்கு ஸயமும் ஷண்முமாய ஸர்வஸஹிஷ்ணு ஸாஹஸ்ரத்தை யின் கொடுமையை 1 'அளியன் நம்மையுமென்று நம்மவோ கொடியவாறே' என்று ஸர்வத ஶேஷத்வ மே தமக்கு நிரூபகமாக ஸாக்ஷித்து தொண்டரடிப்பொடி

ஹம் என்னைப்போல், அதாவது நான் பட்ட ப்ரப்பியாகாமல் எப்படி அபசாரயஷிமாயணம் பண்ணிச் சொண்டேமோ அப்படி போல், ஸர்வஷ்ணவிக்கு ப்ஸலிகமாட்டோம், ஸஸ: - ஷுக்கு, ஸாவகாஶ-பாபி, ஸஹத்வாத் த்ருஷ்டே: - பாபங்களைப் பொறுக்கையால் ரோபமாகிற சாட்டுக்குமேல் கொண்டுப்போக்கவும், ஸயஶ்: - கொலத்தக்கதுவான ஷண்ணஶ்ச - ஸிக்ஷிக்கத்தக்கவர், ஸவா ஸஸீய: - ஸாவகாஶத்துக்கு உரியவனல்ல ஸாஹஸ்ரனுமாய - மிகவும் மாகாத்மனாய், ஸர்வஷ்ணவ ஆகர்ஷியாய - ஸர்வத்தையும் ஆகர்ஷிக்கும் அஸாதாரணமான பக்ஷங்களையுடையவனாய் 'ஸய' என்று ஸவரூப நாமம், ஷண்' என்பது பொருளாக அநேகம் பாபங்களைப் பொறுக்கிற ஸவரூப நாமம் 'ஸயம்' என்னாமல், முன்னுக்கு அஸாதாரணமான ஸம்பந்தமாகிறதை இப்படியாக, 'ஷண்ம' என்றும் சொல்லப்படுகிறது அளிய - பருமை பண்ணக் கூடிய, நம - நம்முடைய, மையல - பிரமம், என்னா - என்ன நம்மை அபிமானிக்கிறவர்கள், அம்மவோ' என்பது ஆச்சர்யத்தின் மிகுதியைக் காட்டுகிறது, கோடியவாறே - (நம்முடைய நா மங்களுடைய) கரூரமான ஸ்வபாவம் நிரூபகமாக-ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக் கூடியதாக, ஸாக்ஷித்த-போகயமாகத் தேர்ந்து திருநாமமே இவர் ஆக்கத்தகைக் காண்பிக்கிறதென்று தெரிவிப்பதற்காக 'தொண்டரடிப்பொடி' என்று திருநாமம் திருப்பியது

1 திருமாலை-37

பொடியாழ்வா ரருளிச்செய்தார். இச்ச்லோகங்களில் ப்ராஹ்மணஸ்வம் 1 'விஷ்ணும் க்ராந்தம் வாஸுதேவம் விஜாநந் விப்ரோ விப்ரத்வம் கச்சதே தத்வதர்ஶீ' என்கிற ஸூக்தியாலே விசேஷ விஷயம் ஸாமாந்ய விஷயமானாலும் ஸாமாந்ய விஷயத்திலவ்யாப்தியும் கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஸித்தம்

ஸந்தாவாநுபராதாஶ்ச ப்ராயஶ்சித்தாந்வஶக்தத: ।
தஸ்வஶரணாத்வாவாயா ஸர்வே நஶ்யந்தி பாதகா: ॥

க்ராந்தம் - எல்லா லோகங்களையும் அளந்தவனையும், **விஷ்ணும்** - எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருப்பவனுமாயிருக்கிற, **வாஸுதேவம்** - பகவானை, **விஜாநந்** - அறிந்தவனாயும், **தத்வதர்ஶீ** - தத்வங்களை அறிந்தவனுமிருக்கிற, **விப்ர:**-ப்ராம்மணன், **விப்ரத்வம்**-ப்ராம்மணன் என்று சொல்லப்படும் தன்மையை, **கச்சதே** - அடைகிறான். **விசேஷ விஷயம்** - தத்வதர்ஶியான ப்ராம்மணனைக் குறிக்கிறது. **ஸாமாந்ய விஷயமானாலும்** - பொதுவிலே எல்லா ப்ராம்மணர்களைப் பற்றியதாயிருந்தாலும் ஸாதாரண ப்ராம்மணர்களிடத்திலேயே அபசாரப்பட்டதென்பது 'வைஷ்ணவா விப்ரா: கேஶவஸ்லோகராஶி:' முதலிய வசனங்களிருக்கிறபடியினால் பகவானுக்கு அந்தரங்கர்களென்கிற காரணத்தினால் அப்படியிருக்க பரமைகாந்திகளையும் பரிபூர்ணமான பாகவதர்கள் விஷயத்தில் சொல்லவேண்டியதில்லை என்றபடி. கேவலம் அநுதாபமாத்திரம் பாபத்தை நாசம் செய்துவிடுமென்று 'க்ஷாந்திர்வஸ்யேஷா தத்விஸ்ஸ்வீகாராத்தாஸ்', 'ஓதிர ந்ஶ்யதீ யதி ஸ்யாத்தத: யதா ஹி யஸ்ய' இத்யாதி வசனங்களில் சொல்லியிருக்க ப்ராயச்சித்தம் செய்யவேண்டுமென்கிற நிர்பந்தமில்லையே என்ன அருளிச்செய்கிறார் — '**ஸந்தாவாந்**' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **ஸந்தாவாந்** - அநுதாபப்படுவதினாலும், **உபராதாஶ்** - அபராதத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தியடைவதினாலும், **ப்ராயஶ்சித்தாந்வஶக்தத:** - ப்ராயஶ்சித்தம் செய்ய ஆரம்பி

1 பார-ஆநு-16-2

பாபாத் உத்விஜமாநா யதி ஸமய விருத்ய ... க்ருத்ய ...
... ப்ரபத்திம் ... விஶிஷ்டே ||
... ஸாமர்த்யம் ... ஸாஹஸம் |
ஸ்ரீஶ ... ப்ரபத்தி ... ஸத்ய: ப்ராயஶ்சித்த காரணம் ||

உன்றான வல்வினைகளுள்ளம் வெருவிப்பலகால் நந்
வன்றாமரையிணை வணங்குகை விட்டு நவா ...
கன்றானென வெறுங்கண் ... நாற ...
இன்றான தீவினைகளெல்லாமொருங்கே ...

[illegible], **அத்ராணாஞ்** - [illegible] ... **ஸத்வ** - [illegible], **ஸமாதய:** - [illegible] ... **ஸாமர்த்ய:** - ([illegible]) [illegible] ... **ஸமஞ்சி** [illegible] ... செய்யவே [illegible] ... [illegible] ... **'பாபாத் உத்விஜ'** ... **பாபாத் உத்விஜமாநா** - [illegible], **யதி ஸமய** - [illegible], **விருத்ய க்ருத்ய** [illegible] ... **க்ருத்யம் ப்ரபத்தி** - [illegible] ... [illegible] ... **ப்ரபத்தி:** - [illegible], **விஶிஷ்டே** - [illegible] ... **ஸாமர்த்யம்** - [illegible], **ஸாஹஸம்** - [illegible] ... **ஸ்ரீஶ** - [illegible] ... **ஸத்ய:** - [illegible] ... **ப்ராயஶ்சித்த காரணம்** - [illegible] ... [illegible]

பரபத்தியைத் தவிர மற்றுப் பாபப்ரசமனங்கள் இல்லை என்று உறுதிப் படுத்தப் பாபாரம்பசமனம் [illegible] என்றருளிச் செய்கிறார்—'உளதான' என்று ஆரம்பித்து.

[பாசுரம்] உளதான - அநாதி காலமாகச் சேர்ந்துள்ள. [illegible] தாகையினாலே இங்கு [illegible], வல - கடினமான, அதாவது பக்தி [illegible] முடியாதவையான, வினைக்கு - பாபங்களுக்கு, அதாவது பாபாரம்ப [illegible] என்றபடி, உள்ளம் - மனது, வெருவி - பயந்து [illegible] அதிகாரமான [illegible] உலகளந்த - [illegible] களை யெல்லாம் [illegible] அளந்தருளின, வளர் - வளர்ந்த, [illegible] சிறியதாயிருந்த திருவடி [illegible] தாமரை இணை - திருவடிகள் இரண்டையும் அதாவது [illegible] புருஷகாரமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வன - கருடனான, சரண - [illegible] வரித்தவா தாம - பராசக்தியால் [illegible] களைதானென (இவை [illegible] புருஷார்த்தத்துக்கு [illegible]) என்றபடி, எழும - வருகின்ற, ஜன்மம் [illegible] துறப்பர் - விட்டுவிடுவார்கள் 'உளதான வலவினைக்கு' [illegible] திசகு பாபாரம்பக பாபங்களுக்கு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காமல பொதுவாக பரபக்தி [illegible] [illegible] [illegible] என்றும் [illegible], துறந்திடினும் - [illegible] [illegible], இனகாம - [illegible] [illegible], நீல - [illegible], செக - [illegible] படி, அதாவது [illegible] [illegible], எங்கள் பிரான் - [illegible], 'எங்கள்' [illegible] அதாவது [illegible] என்றபடி, அருள் - [illegible], தேன், 'தேன்' [illegible] வையம் பரபோஜனம் என்பதால் அதிஷ்டம் [illegible] செய்யாத

ப்ராரப்தேதர பூர்வபாபமகிலம்
ப்ராமாதிகம் சோத்தரம்
ந்யாஸேந க்ஷபயந்நநப்யுபகத
ப்ராரப்த கண்டஞ்ச ந: |
ஶ்ரீமாந் [illegible]
ஜ்ஞாதே [illegible] நிஷ்க்ருதி:
[illegible]
[illegible] கரோதி ப்ரபு: ||

இதி ஶ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
அபராதபரிஹாராதிகாரோஷ்டாவிம்ஶ:

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥
சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

கூடிய தென்பதும் தோற்றும், எழும் - வ்ருத்தி யடையும், ப்ரபத்தி வஶீக்ருதனான பகவானுடைய ஸஹஜகாருண்யம் நடுவில் அபசாரங்களாலே தடுக்கப்பட்டிருந்தது, இப்பொழுது ஒரு தடங்கலுமில்லாமல் முன்போல ப்ரஸரிக்கு மென்றபடி.

ஶ்ரியபதி ஸ்வதந்த்ரனாயிருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னனாகிற ப்ரபத்தி பூர்வோத்தராகங்களைச் சணடி கைவிடான் என்று நிர்ணயம் செய்கிறார்—'ப்ராரப்தே' என்றாரம்பித்து.

[ப-ரை] ப்ரபு: - ஸர்வ ஶக்தனான பகவான், ந: - நம்முடைய, அகிலம் - எல்லா, ப்ராரப்தேதரபூர்வபாபம் - (ப்ரபத்திக்கு முன்னால் செய்யப்பட்ட) ப்ராரப்த பாபங்களைத் தவிர மற்றெல்லாப் பாபங்களையும், உத்தரம் - ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிற, ப்ராமாதிகம் - புத்தி பூர்வகமில்லாத பாபத்தையும், 'ச' என்பதினால் தேஶகாலாதி வைகுண்யத்தினால் உண்டாகும் புத்தி பூர்வக

பாபமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது, **அநஹ்ருவமஹத்ரா ப்ஸுவண்ணம் வ**-நம்மால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத பாபத்தின் ஒரு பாகத்தையும், **ந்ருஸ்வேஸ** - பாபத்தினாலேயே, **க்ஷவயது** - போக்கடித்துக்கொண்டு, **ஸீவஜீவேஹார்த்ரவாவ்ருநார.** புத்தி பூர்வமான உத்தராகங்களின், **அஜ்ஞாநாத்** - உண்டாகாமையினாலும், **ஜாதேவி** - உண்டான போதிலும், **தந்நிஷ்க்ருதே:** - அவைகளுக்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்வதினாலும், **களட்டுஞ்** - க்ரூரமான ஸ்வபாவம், **ஸதி** - இருந்தபோதிலும், அதாவது ப்ராயச்சித்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திசகாதபடியான கடின ஸ்வபாவம் இருந்ததேயானால், **ஸிக்ஷயாவி**-(லகு) ஸிக்ஷையினாலும், **க்ஷவயது** தோஷமில்லாதவனாகச் செய்து கொண்டு, **ரக்ஷஸீகரோதி** - அங்கீகரிக்கிறான்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
அபராதபரிஹாராதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்தாந விசேஷாதிகாரம்.

[வாஸஸ்தானம் நாயகர்கள் நடக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்—ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படுமிடம் வாஸஸ்தானம்—கலியுகத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை மாத்திரம் தரித்திருப்பதற்கு காரணம்—பகவத் க்ஷேத்ரத்தின் மஹிமை—பாகவதர்கள் வஸிக்குமிடமே புண்ய க்ஷேத்ரம்]

யத்ர ஸௌகர்யம் ஸம்பத் ஸம்பவத்
பாதஸேவாத்யுபகாரே
யத்ர க்ஷேத்ரே வ்யவஸிததியோ
யஸ்ய கஸ்யாபி வாஸ: |
வாஸஸ்தானம் ததிஹ க்ருதிநாம்
ஹந்த வைகுண்டகல்பம்
ப்ராயோ தேசா: ஸந்நிவிஷ்டா:
ப்ராயிகாஸ்தத்ர வாஸ: ||

|| ஸ்ரீ: ||

|| ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ||

இந்தக் கலியுகத்தில் தேசகால வைகுண்யங்கள் அவஶ்யம் நேரிடுமாகையினாலே அவைகளினாலே உண்டாகும் புத்தி பூர்வாபராதங்கள் இவனிடத்தில் ஏறியாதாகையினாலும், புந: ப்ரபத்தனத்தை விதிக்கிற சாஸ்திரம் வ்யர்த்தமாகுமே என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிக்கைக்குத் திருவுள்ளம்பற்றி அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்து அருளுகிறார்— 'யத்ர ஸௌகர்யம்' என்று ஆரம்பித்து

ப-ரை] ஸம்பவத்பாதஸேவாத்யுபகாரே: - பகவானுடைய திருவடிகளை ஸேவிப்பது, ஆராதனம் செய்வது, முதலிய கைங்கர்யங்களுக்கு, யத்ர - எந்த க்ஷேத்ரத்தில், ஸௌகர்யம் - ஸ்வாதீனமாயிருக்கை, ஸம்பத் உண்டாகிறதோ,

இருந்த நாளிப்படி ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக நிரவத்யாநந்த ஸம்ருத்தியிலே ருசியும் த்வரையு முடையவனாய், 1 'ஸகாங்க்ஷஸ்ய வஸேஷ்ட வஸ்ய யத்ர' - எந்த ப்ரதேசத்தில், ஸகாங்க்ஷஸ்ய வஸிதுமிய:- பரமைகாந்திதாமத்தில் விஶ்ராந்தரோடு கூடின புத்தியையுடைய, யஸ்ய கஸ்யாபி - யாராவது ஒருவனுடைய, ஜாயதே - கிடைப்பது (உண்டாகிறதோ), அதாவது ஜாத்யாதி நியமங்களில்லை, திருக்கச்சி நம்பிபோல்வாருண்டாகில் அவரையும் என்று தாத்பர்யம், தனித்தனியாக 'யத்ர' என்றருளிச் செய்திருப்பதினால் இரண்டும் சேர்ந்து கிடைக்காவிட்டால் ஒன்றிருந்தால் அமையும் என்பது த்யோதிதம், தத் - அப்படிப்பட்ட இடம், க்ருதிநாம் - க்ருதக்ருத்யர்களான ப்ரபந்நர்களுக்கு, இஹ - இந்தப் பூலோகத்தில், வைகுண்டஸ்தம் - வைகுண்டத்திற்கு ஸமானமான, வாஸஸ்தாநம் - வஸிக்கும் இடமாக, பகவதநுபவ கைங்கர்ய வ்ருத்தி முகத்தாலே வைகுண்ட ஸத்ருஶமென்றபடி, பாதி - ப்ரகாஶிக்கிறது, ருஷிபிர்பாஷிதா: - ரிஷிகளினால் சொல்லப்பட்ட, ப்ராயோ தேஶா: - அநேகமான புண்ய க்ஷேத்ரங்கள், ப்ராயிகள வித்யங்க: - பெரும்பாலும் யோக்யதையை யுடையவைகள், அதாவது கீழ்ச் சொல்லிய ஸேவார்ஜநாதிகளைச் செய்வதற்கு யோக்யதையுடையவைகளாக, அநேகமாய் இருக்கும் என்று தாத்பர்யம் இதனால் ரிஷிகள் அந்தக்காலத்தில் ஸித்தமாயிருந்ததைக் குறித்துச் சொன்னார்கள் என்பது த்யோதிதம்

'இருந்த நாள்' என்னுமிடத்தில் க்ருதக்ருத்யாதிகாரம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாதிகாரம் இவைகளின் அர்த்தமும், 'இப்படி' என்பதினால் ஶாஸநீய நியமநாதிகாரார்த்தமும், 'ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக' என்பதினால் உத்தரக்ருத்யாதிகாரார்த்தமும், 'நிரவத்ய' இத்யாதியினால் அபராத பரிஹாராதிகாரார்த்தமும், 'ஆநந்தஸம்ருத்தி' என்பதினால் புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரார்த்தமும் அநுவதிக்கப்பட்டதாகிறது ருசி - ஆசை, த்வரை - அது கிடைக்காவிடில் அது கிடைக்கும்படி

1 விஷ்-ஸம்.

தேவ ஞாº கூºறா ஷிஷி:। விஷணு ºகார வூவ ஷெஷவஹவஸ வஸவ:ம ஸஸனவஹி॥’ எனனும படியா யிருககிற வாºசெகோதிககு வூகதிககூº ஞºணமாக வாஸஸ்தான விஸேஷ பெறதெனனில — ஸூயூரவதூாஷி வºணாஷெஸஙகள யºஞவஸஹாவந தாலே யிபபோது வூாகூºஙக ளானபடியாலே வாதூºவூணா யஉூம ஷூதிஷிதமான விடததிலே வஸிபபா னெனகிறதுவே யிபபோதைக குவாஷெயம அவவிடஙகள தனனிலும 1 ‘கருநகடமுகில வணணனைக கடைககணடு கைதொழும பததாகளிருநதவூரிலிருககு மானிடரெததவஙகள செயதாரகொலோ’ எனகிறபடியே ஸாஜவகொததூமான ஷெஸம

வாஞ்ஸரம கர்மஙகள நடககுமிடம வாஸஸ்தானம்

பாகவதாகள வஸிக்குமிடம் வாஸஸ்தானம்

யான உபாயததில தவரைப்படுதல ஸாகாஜ்ஞ - பரமைகாநதி, ஞாஉகூºறாஷிஹி: - ஊா யமஸம, முதலியவைகளினால, தவஷெஷவ: - சொலலிககொளளததககவனலல, விஷணு ºகா - பகவானால, அதாவது அவனைககொணடு, வூவஷெஷவ: தவஸ - அவனுசுத, ஹி - எநதசகாரணததினால, ஸவ:ம - எலலாம, ஸஸனவ - அநதபபாவானேயோ இததால பரவிததமான க்ஷேததிரஙகளிலேயே வஸிககவேணடுமெனகிற நியமம இவன விஷயததில அநுபயுகதம எனறுபேக்ஷபாஸூசிபபிககபபடடது ‘ஸூயூரவதூ’மாவது ஹிமவதபாவததிறகும விநதய பாவததிறகும மதயததிலுளள தேஸம வூாகூºஙகளானபடியாலே - வாஞ்ஸரம தாமஙகள கலநதிருககிறபடியினாலே என கிறதே - எனறு ஸாஸதிரஙகளில சொலலி யிருககிறதே, கரும் - கறுதத, தட - விஸாலமான, முகிலவணணனை - மேகததைப போனற வாணததையுடைய பகவானை, கடைககண்டே - தூரததிலேயே பாாதது, அனறிககே கடைககோணடு—கடை - கடாக்ஷம, ரக்ஷண எனறபடி, ரக்ஷகனைக ஆஸராிதது, கைதொழும - ஸேவிககிற, பததாகள, இருநத ஊரில இருககும மானிடா எதத தவம (ஜனமாநதரததில) செயதாாகளோ ஸாஜவகொததூமான-

1, பெரி-தி 4-4 7

ஸாக்ஷாத்வுக்கு பரிக்ரஹமும் 1 ‘கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம் | நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:||’ என்னச்செய்தே 2 ‘கலௌ கலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: | க்வசித்க்வசிந்மஹாராஜ த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ:|| தாம்ரபர்ணீ நதீ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ | காவேரீ ச மஹாபுண்யா ப்ரதீசீ ச மஹாநதீ || யே பிபந்தி ஜலம் தாஸாம் மநுஜா மநுஜேஶ்வர | ப்ராயோ பக்தா பகவதி வாஸுதேவேऽமலாஶயா:||’ இத்யாதிகளிலே கலியுகத்தில பகவத் பக்திக்கும் தேஶவிஶேஷஞ் சொல்லுகையாலே இந்த யுகத்தி லிப்ப்ரதேஶங்களில் பகவத் பரிக்ரஹீதமான ஸ்தலங்களேபரிக்ரஹங்கள் திருநாராயணீயத்தில் 3 ‘ஏகபாதஸ்திதைஶ்சைவ த்ருக்வந

அநேகமான பாபங்களை வஸிக்கிற கலௌ - கலியுகத்தில், ஜகத்பதிம் லோகங்களுக்கு ஸ்வாமியாயும், ஸர்வஸ்ரஷ்டாரம் - எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனாயும், ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனாயுமிருக்கிற, விஷ்ணும்-விஷ்ணுவை, மைத்ரேய!, பாஷண்டோபஹதாஜநா: - பாஷண்டர்களினால் கெடுக்கப்பட்ட ஜனங்கள், நார்சயிஷ்யந்தி - ஆராதிக்கப் போகிறதில்லை என்னச் செய்தே-என்று சொல்லியிருக்கிற பொழுதே மநுஜேஶ்வர - ஓ! ராஜாவே, யே எவர்கள், தாஸாம் - அந்த நதிகளுடைய, ஜலம் - ஜலத்தை, பிபந்தி குடிக்கிறார்களோ (அவர்கள்), அமலாஶயா: - நிர்மலமான மனத்தையுடையவர்களாய், பகவதி - பகவானிடத்தில், ப்ராயோபக்தா: - பெரும்பாலும் பக்தர்களாகிறார்கள் மஹர்ஷிகளினால் சொல்லப்பட்ட தேஶவிசேஷங்களைவிட்டு பாசவதா நிஷ்டிதமான தேஶவிசேஷத்தை அருளிச் செய்திருப்பதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார்—‘திருநாராயணீயத்தில’ என்றாரம்பித்து மஹாபாரதத்தில ஶாந்தி பர்வத்தில மோக்ஷதர்மத்தில பதரிகாஶ்ரமத்தில நாராயணன் ரிஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்யும் பாகத்திற்கு ‘திருநாராயணீயம்’ என்கிற பெயர் ஏகபாதஸ்தித - ஒரு காலில நிற

1 வி-பு 6-1-50 2 38-ம் பக்கம் பார்க்க 3 பார மோ-349-85

மார்கி³ணி | கத²ம் வஸ்தவ்யம் அஸ்மாபி⁴꞉ ஸம்ப⁴வம் தத்³வத³ஸ்வ ந꞉ || ’ என்று தேவர்களும் ரிஷிகளும் விண்ணப்பம் செய்ய, ஆசார்யர்கள் பூஜிக்கப்படும் இடம் வாஸஸ்தானம் என்று [1] ‘ கு³ரவோ யத்ர பூஜ்யந்தே ஸாது⁴வ்ருத்தா꞉ ஶமாந்விதா꞉ | வஸ்தவ்யம் தத்ர யுஷ்மாபி⁴ர் யத்ர த⁴ர்மோ ந ஹீயதே || யத்ர வேதா³ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச தபஸ்ஸத்யம் த³மஸ்ததா² | ஹிம்ஸா யஜ்ஞஸம்யாகா³ தே³வஶ்ரேஷ்டா²꞉ ஸநாதநா꞉ || ஸ தே³ஶோ வ꞉ ஸுரஶ்ரேஷ்டா² வஸ்தவ்யோ ஸ்தா²நமேவ ச || ’ என்று ப⁴க³வான் அருளிச்செய்தான். அவ்விடங்கள் தன்னில் உகந்தருளின திவ்யதேசங்களிலே தனக்குக் கைங்கர்யத்துக்கு ஸௌகர்யமுள்ள இடத்திலே நிரந்தரவாஸம் பண்ணுகிற, யதோக்த ப்ரகாரமானது, யத்ர - எந்த இடத்தில், மார்கி³ணி - போர யத்தனம் செய்து பொறுத்துக் கொண்டு கலியுகத்தில் என்றபடி, அஸ்மாபி⁴꞉ - எங்களால், கத²ம் - எப்படி, வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, ஸம்ப⁴வம், தத் - அதை, ந꞉ - எங்களுக்கு, வத³ஸ்வ - சொல்லும், ஸாது⁴வ்ருத்தா꞉ - நல்ல அனுஷ்டானத்தை யுடையவர்களாயும், ஶமாந்விதா꞉ - ஶாந்தியோடு கூடினவர்களாயுமிருக்கிற, கு³ரவ꞉ - ஆசார்யர்கள், யத்ர - எங்கு, பூஜ்யந்தே - பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ, தத்ர - அவ்விடத்தில், யுஷ்மாபி⁴꞉ - உங்களால், வஸ்தவ்யம் - வஸிக்கத்தக்கது, யத்ர - எவ்விடத்தில், த⁴ர்ம꞉ - தர்மம், ந ஹீயதே - குறைவில்லையோ, யத்ர, வேதா³ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச தப꞉ - வேதங்களும், யஜ்ஞங்களும், தபஸ்ஸும், ஸத்யம் - ஸத்யமும், த³ம꞉ - இந்திரிய ஜயமும், யஜ்ஞஸம்யாகா³ - தோடு சேர்ந்ததான, ஹிம்ஸா - ஹிம்ஸையும், ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யாகங்களும் என்றபடி, தே³வஶ்ரேஷ்டா²꞉ - ஸூரிகளின்றனர், ஸுரஶ்ரேஷ்டா²꞉ ! தேவஶ்ரேஷ்டர்களே, ஸ꞉ - அந்தத் தேசம், வ꞉ - உங்களுக்கு, வஸ்தவ்ய꞉ - வஸிக்கத்தக்கது, வ꞉ - ..., ஸநாதநா꞉ - அநாதமானது, வாஸ꞉ - நாஸமாய், ஸ்தா²நமேவ - தொடாது இப்படியாகில் ஸ்ரீரங்கத்தை நம்பி...

1 பார-ஸம 349 86, 87, 88

உகிதம் இத்தை [1] 'யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே
கத்யத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தைமாத்திரம் ஸுகமாஸ்ஸ்வ' என்று ஸர்வேச்வ
குறித்திருப்பதற்குக் காரணம் ஸ்தானங்களான ஸமஸ்த க்ஷே
த்ரங்களுக்கும் ஸர்வோபலக்ஷணமாகவருளிச் செய்ததா।
ஸமஸ்த க்ஷேத்ரங்களே விவக்ஷிக்கு வாஸஸ்தாநமெ
ன்னுமிடத்தை [2] 'யத்ர நாராயணோ தேவ: பராத்மா
பகவத்க்ஷேத்திரத்தின் மஹிமை ஸநாதந: । தத்புண்யம்
தத்பரம் ப்ரஹ்ம தத்தீர்த்தம் தத்தபோவநம் ॥ தத்ர தேவ
ர்ஷயஸ்ஸித்தா: ஸர்வே சைவ தபோதநா: ॥' என்று
ஆரண்ய பர்வத்தில் தீர்த்தயாத்ரையிலும், [3] 'மோ
ஹா: ஸர்வதோ ராஜந் ஸுமஹாந்து ஸர்வபாதகாந் ।
வஸந்தி ஸமவாப்ய யத்ர ஸ்ரீசாந்து கஞ்சுப்ரபா
ந: ॥ சோபிதம் ஸர்வதேவாநிதம் ஆஹ்நாயராய

ஸ்தலத்தில் அருளிச்செய்திருப்பதற்குக் காரணம் நிரூபிக்கிறார் — 'இத்தை' என்றாரம்பித்து. யாவச்சரீரபாதம் - சரீரம் விடுமவரையில், அத்ரைவ - இவ்விடத்திலேயே, ஸ்ரீரங்கே - ஸ்ரீரங்கத்திலேயே, ஸுகம் - ஸுகமாக, ஆஸ்ஸ்வ - வஸி. ஸர்வோபலக்ஷணமாக எல்லா திவ்ய தேசங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாக. யத்ர - எவ்விடத்தில், தேவ: - தேவனும், ஸநாதந: - அநாதியாயும், பராத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவுமாகிய, நாராயண:, (வஸிக்கிறாரோ), தத் - அந்த இடம், புண்யம் - பரிசுத்தமானது, தத், பரம் ப்ரஹ்ம - எல்லாவற்றையும்விட உயர்ந்தது, தத், தீர்த்தம் - புண்ய தீர்த்தமாம், தத், தபோவநம் - ரிஷிகள் தபஸ்ஸு பண்ணும் இடமாம், தத்ர - அவ்விடத்தில், தேவர்ஷய: - தேவ ரிஷிகளும், ஸித்தா: - ஸித்தர்களும், ஸர்வே - எல்லா, தபோதநா: - ரிஷிகளும் (வஸிக்கிறார்கள்) ராஜந்! ஸுமஹாந்து - மிகவும் பெரியதாகிய ஸர்வபாதகாந் - எல்லா பாதகங்களையுமுடையார், மோஹா: - மோஹம் என்கிற பாவங்கள் (இருக்கிறது), யத்ர - எந்தப் பாவனத்தில், ஸ்ரீசாந்து - லக்ஷ்மியோடு கூடினவராயும், கஞ்சுப்ரபா: தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற

1 கத்ய 2 பார ஆ 34 27-28 3 பாத்மோத்த-12-8,9.

ணோ ஹரி:॥’ என்று ப்ரஹ்மாண்டத்திலும் மஹர்ஷி யருளிச்செய்தான ஸ்ரீ வால்மீகி பகவானாலும் 1 ‘ஸுமஹாந் சித்ரகூடோ(அ)ஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி:। யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே॥’ என்கிற விடத்திலும் பகவதாயிஷ்ட க்ஷேத்ரத்தினுடைய அபிகம்யத்வ மாஹாத்ம்யத்தாலே ஸூசிக்கப்பட்டது। ஸ்ரீ ஸாத்வதாதிகளிலும் ஸ்வயம்வ்யக்த தைவ ஸைத்த வைஷ்ணவங்களென்கிற க்ஷேத்ர விசேஷங்களையும் அவற்றின் எல்லைகளிலேற்றச் சுருக்கங்களையும் பிரியச் சொல்லி 2 ‘த்ருஷ்டேஷ்டம் ஸ்ரீயவஸாதித்வம் ந்ருணாம் யத்

கணங்களையுடையவராயும், ப்ரபு: - யஜமானனாயும், ஹரி: - பாபங்களைப் போக்குபவராயுமிருக்கிற, பகவாந் நாராயண: - பகவானாகிய நாராயணன், மோக்ஷிபி: - மோக்ஷத்தை இச்சிப்பவர்களால், ஸம்ஸ்துத: - ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்டவராய், நித்யம் - எப்பொழுதும், வஸதே - வஸிக்கிறாரோ, மஹர்ஷி: - வ்யாஸர் யஸ்மிந் எந்தப் பர்வதத்தில், காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமன் குபேர: நந்தநே இவ குபேரன் இந்திரனுடைய நந்தன வனத்தில் போலே, வஸதி - வஸிக்கிறாரோ அஸௌ - இந்த, கிரிராஜோபம: - ஹிமவத் பர்வதத்திற்கு ஸமமான, சித்ரகூட: கிரி: - சித்திரகூடமென்கிற மலை, ஸுமஹாந் - விசேஷ மஹிமையையுடையது அபிகம்யத்வே - எல்லோராலும் அடையக்கூடியதாயிருக்கை இங்கு ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் வஸித்த இடங்களைச் சொல்லியிருப்பதினால் ஆசார்யரூபியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் வாஸஸ்தானம் என்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார்—‘ஸ்ரீ ஸாத்வதாதி’ என்று ஆரம்பித்து ஸ்வயம்வ்யக்தம் - பகவான் தானே ஆவிர்பவித்த ஸ்ரீரங்கம் முதலியது தைவம் - தேவர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட புராண ஸ்தலங்கள் வைஷ்ணவம் - பக்தர்களினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது யத் - எந்த, ந்ருணாம் - மனிதர்களுடைய, சித்தம் - மனது, த்ருஷ்டேஷ்டிப்ரியவஸாத: -

1 ராமா-அயோ 78 12 2 ஸ்ரீஸாத்வ-ஸம்-7-120

லுஷிதைர்வ்ருதம் । தத் அந்தகாலே ஸம்ஸுத்திம் யாதி நாராயணாலயே ॥’ என்றவோ க்ஷேத்ரங்களி லெல்லைக்குள்ளே வஸித்தவனுக்கு தேஹாந்த்யகாலத்திலே வரும் விஶேஷமுஞ் சொல்லப்பட்டது ஆகையால் [1]‘யத்கிஞ்சித் குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் । அகிஞ்சித் குர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் ॥’ என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளாலே வல்ல கைங்கர்யத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வ ஜ்ஞாவதாரவிசேஷ விஷயமான ஸர்வேச்வர க்ஷேத்ர

தோஷத்தோடு கூடிய இந்திரியங்களுக்கு ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால், **கலுஷிதை:** - பாபங்களினால், **வ்ருதம்** - மூடப்பட்டிருக்கிறதோ, **தத்** - அது, **நாராயணாலயே** - பகவானுடைய க்ஷேத்ரத்தில், **அந்தகாலே** - மரணமடையும் ஸமயம் (கிடைத்தேயானால்), **ஸம்ஸுத்திம்**-பரிஶுத்தியை, **யாதி**-அடைகிறது **தேஹாந்த்யகாலம்** - விடுங்காலம் **விஶேஷம்** - பரிஶுத்தி, அந்திமஸ்ம்ருதி முதலியது பகவத் க்ஷேத்ரவாஸம் இப்படிப்பட்ட அதிஶயத்திற்குக் காரணமாகில் பகவான் முதலியவர்களுக்கு விரோதம் செய்வதற்காக அங்கு வஸிக்கிறவர்களுக்கும் இந்த பரிஶுத்தி ஸம்பவிக்குமே என்னில் அருளிச் செய்கிறார்— ‘ஆகையால்’ என்றாரம்பித்து **யத்கிஞ்சித்** - தன்னால் செய்யக்கூடிய ஏதாவதொரு கைங்கர்யத்தை, **குர்வாண:** - செய்து கொண்டு, **விஷ்ணோ:** - பகவானுடைய, **ஆயதநே**-கோயிலில், க்ஷேத்ரத்தில் என்றபடி, **வஸேத்** - வஸிக்கவேண்டும், (அதற்கு ஶக்தி இல்லாவிடில்) **அகிஞ்சித்** - ஒருவித வ்யாபாரத்தையும், **குர்வாண:** - செய்யாதவனாய்க் கொண்டு, **விஷ்ணோ: ஆயதநே வஸேத்** ‘**ப்ரவ்ருத்தி**’யாவது கைங்கர்யங்களில், ‘**நிவ்ருத்தி**’யாவது அபசாரங்களில் பாகவதர்கள் அபிமானித்த பகவத் க்ஷேத்ரமே உசிதமான வாஸஸ்தானமென்று நிஷ்கர்ஷம் செய்திருப்பது சில வசனங்களில் எந்த இடங்களிலும் பாகவதர்கள் வஸிக்கலாம் என்று சொல்லியிருப்பதுடன் விரோதிக்குமே என்னில்? அதற்கு ஸமாதான மருளிச்

திலே வஸிக்கை யுசிதம். 1 ‘நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராமோ யத்ர யத்ர வஸேந்நர: | தத்ர தத்ர குருக்ஷேத்ரம் நைமிஶம் புஷ்கரம் ததா ||’ என்று சொல்லுகிற விருமக்ருஞமில்லாதபோது எந்தவொரு தேஶத்திலே வஸித்தாலும் அவன் வாஸத்தாலே அத்தேஶம் ஶுத்தமாமென்கைக்காக இதுக்கு ஶாண்டிலீ வ்ருத்தாந்தம் உதாஹரணமாகக் கண்டுகொள்வது. ஆகையால் 2 ‘ஜ்ஞாநஸமகாலமுக்த்வா கைவல்யம் யாதி கதஶோக: | தீர்த்தே ஶ்வபசக்ருஹே வா நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி விஸ்ருஜ்ய தேஹம் ||’ என்று ஶரீரபாதத்துக்கும் ஒரு தேஶவிஶேஷ நியமமில்லையென்றதுவும் எப்படிக்கும் ஸுக்ருதத்திலிழவில்லையென்கைக்காக.

பாவநநாக வஸிக்குமிடமே புண்யக்ஷேத்ரம்.

செய்கிறார்—‘நிக்ருஹீத’ என்றாரம்பித்து. நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ராம: - ஜயிக்கப்பட்ட இந்த்ரியங்களின் கூட்டத்தை யுடையவ, நர: - மனிதன், யத்ர யத்ர - எவ்வெந்த இடத்தில், வஸேத் - வஸிப்பனோ, தத்ர தத்ர - அவ்வந்த இடத்தில், குருக்ஷேத்ரம் நைமிஶம் - நைமிஶாரண்யம், ததா - அப்படியே, புஷ்கரம் - புஷ்கரதீர்த்தம், மக்ருஞமில்லாதபோது - நிக்ருஹிக்கப்பட்ட ப்ராணங்களையுடைய உசிதமான வாஸஸ்தானம் கிடைப்பதுபோது இப்படியே மரணகாலத்திலும் தேஶ நியமம் வேண்டியதில்லை என்கிற விஷயத்தை அருளிச்செய்கிறார்—‘ஆகையால்’ என்றாரம்பித்து. ஜ்ஞாநஸமகாலம் - ஜ்ஞானமிருக்கும் ஸமயத்தில், உக்த்வா - சொல்லி, அதாவது நீயே ஶரணமாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, தீர்த்தே - பரிசுத்தமான இடத்திலாவது, ஶ்வபசக்ருஹே வா - சண்டாளனுடைய க்ருஹத்திலாவது, நஷ்டஸ்ம்ருதிரபி - ஜ்ஞானமில்லாமலாவது (ஜ்ஞானத்தோடு கூடினவனாகவாவது), தேஹம் - தேஹத்தை, விஸ்ருஜ்ய - விட்டவனாய்க் கொண்டு, கதஶோக: - போயிருக்கிற துக்கத்தை யுடையவனாய், கைவல்யம் - மோக்ஷத்தை, யாதி - அடைகிறான். எப்படிக்கும் - மரணகாலத்தில் நேருகிற நேத்ரங்கள் முதலிய வ்யத்யாஸங்களினால்

---

1 இ-ஸ-27-18. 2 வராஹ-பு

ஆராத வருளமுதம் பொதிந்த கோயில்
  அம்புயத்தோ னயோத்திமன்னற் களித்த கோயில்
தோலாத தனிவீரன் தொழுத கோயில்
  துணையான வீடணற்குத் துணையாங் கோயில்
சேராத பயனெல்லாஞ் சேர்க்குங் கோயில்
  செழுமறையின் முதலெழுத்துச் சேர்ந்த கோயில்
தீராத வினையனைத்துந் தீர்க்குங் கோயில்
  திருவரங்க மெனத்திகழுங் கோயில் தானே

என்கைக்காக - பலம் விப்ருதம் என்று சொல்லுவதற்காக, அல்லது வாஸஸ்தான விசேஷம் பண்டாமென்பதில் இந்த வசனத்திற்குத் தாத்பர்யமில்லை.

கீழருளிச் செய்யப்பட்டப் பத்யத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தை அருளிச் செய்தது மற்ற திவ்ய தேசங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்று நிரூபிப்பதற்காக சில ப்ரதானமான திவ்ய தேசங்களை இங்கு நிரூபித்தருளச் சேர்வி. அதில் பதின்மா மங்களாசாஸநம் பண்ணின ஸ்ரீரங்கத்தை முதலில் அருளிச் செய்கிறார்— '**ஆராத வருளமுதம்**' என்றாரம்பித்து.

ப[தவு]ரை] **திருவரங்கமென** - ஸ்ரீரங்கம் என்று சொல்லும்படி, **திகழும்** - ப்ரஸித்தமான, 'அறிவிலா மனிசரெல்லா மரங்கமென் றழைப்பராகில் பொறியில்வாழ் நரகமெல்லாம் புல்லெழுந்தொழியுமன்றே' என்றும், 'ரங்கம் ரங்கமிதி ப்ரூயாத்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒப்பற்ற க்ஷேத்திரமாக ப்ரஸித்தமான, **கோயில்தானே** - பகவானுடைய வாஸஸ்தானமே, **ஆராத** - த்ருப்தி வராத, **அருள்** - க்ருபையையுடைய **அமுதம்** அம்ருதப்ராப்யமான ஸ்ரீரங்கநாதனை, **பொதிந்த** - [மறை]த்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, **கோயில், அருள் அமுதம்** - கருணையாகிற அம்ருதம், அதாவது க்ருபை அதிகமாயிருக்கிறபடியினாலே பகவானையே அம்ருதமாக நிரூபித்திருக்கிறது. அனந்தரம் 'அருளும் அமுதமும்' என்று சேர்த்து இவை இரண்டும் நிறைந்தவனென்றாகவுமாம். 'அருள்' என்பதினால் உபாயத்வமும், 'அமுத'மென்பதினால் உபேயத்வமும் சொல்லப்படுகிறது. **அம்புயத்தோன்** - ப்ரம்மா, **அயோத்தி மன்னற்கு** - இக்ஷ்வாகுக்கு, **அளித்த** - கொடுத்த கோயில், ப்ரம்மா ஆராதித்து வந்த ஸ்ரீரங்கநாதனை

விமானத்துடன் இக்ஷ்வாகுக்குக் கொடுத்த வருத்தாந்தம் இங்க னுஸந்தேயம், தோராத - ஒரு இடத்திலும் அபஜயத்தை யடை யாத, தனி - 'ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே' எனகிறபடியே தனதாரா களில் ஒப்பில்லாதவனை, அன்பர்க்கே அஸஹாய ஸஹாயரை, இதுவழி யெழுத்துக் கொடுத்ததாயிருக்கிறது ஆகையால் லோக வ்யவஹார பதம் 'தோலாத' என்பது இவ்விகிய பதம் வழி யெழுத்து அவ்யயம் இருக்கவேண்டுமென்கிற நியம மில்லையாகையினால் 'தோலாத' என்று பாடாந்தரம், வீரன்- ஸ்ரீராமன், தொழுத கோயில், கிமிக்ஷிஹ விஷ்ணும் நித்யா- க்ஷியெளவ ஸ்வாய ககயஸ்வ ரமஹ நாதஃ ஸ்வயமேவ', 'ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாஸமத்' இத்யாதியின் அநு ஸந்தேயம் துணையான - ரக்ஷகஸ்தாம் ஸஹாயத்யம் ஸமீக்ஷ்யாஹி யதாவயம்' எனகிறபடியே தனக்கு ஸஹாய மாகவந்த, வீடணற்கு - விபீஷணனுக்கு, துணையாம் - ரக்ஷ கமான, கோயில், 'தென்திசை இலங்கை நோக்கி' என்கிற படியே தன் கடாக்ஷத்தினால் ஸதா ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிற என்றபடி, 'விபீடணற்கு நல்லானை' என்பதின் அனுஸந் தேயம், சேராத - நமக்கு துர்லபமான, அன்றிக்கே ஒன்றோடொ ன்று சேராததான, பயனெல்லாம் - புருஷார்த்தங்களெல்லாவற் றையும், அதாவது அர்ச்சாவதார கைங்கர்யத்தையும், நித்யமுக் தர்களின் கைங்கர்யத்தையும், சேர்க்கும் - நமக்கு ஸுலபமாகச் செய்யும், கோயில், செழு - ஸ்லாக்யமான ப்ரமாணங்களுக்குள் உத்க்ருஷ்டமானதும், பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகளையும் அவ னுடைய ஆராதனாதிகளையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதுமான, மறையின்- வேதங்களின், முதலெழுத்து-ப்ரணவத்தை, சேர்ந்தகோயில், அந்த வது ப்ரணவமானது பகவானுடைய ஸர்வசேஷித்வத்தை ப்ரகா ஶம்செய்வதைப்போல இந்த ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்ரமும் ப்ரகாசம்செ ய்கிறது, 'ப்ரவ்ருத்தம் ப்ரணவாகாரம் ஸம்ஸ்ருஷ்ட்யம் ரங்கஸஞ்ஜ்ஞிதாகாரம் | யஸ்ய ப்ருஷ்டே ஹிரண்ய த்வாரஶிகம் ஸமீக்ஷ்யதே புர' என்பது அனுஸந்தேயம் அன்றிக்கே 'விமானம் ப்ரணவாகாரம்' என்கிற படியே ஆகாரத்தில் அதற்கு ஸத்ருஶமான என்றபடி, தீராத- நாஶம் செய்யமுடியாத, அன்றிக்கே ப்ருஹஸ்பதியாலும் தாந் ஸமேஸ்ருவம்யான 'சதுர்முகேண ஸம்ஸ்த்ருதே ஷோடசவர்ஷி ஷோஸஹஸ்ரேயபிஸ்வந நிஷ்க்ருதிஃ ஸபக்தி ஸாவதி ஷோஷாவிஷா'

கண்ணனடியிணை யெமக்குக் காட்டும் வெற்பு
கடுவினைய இருவினையுங் கடியும் வெற்புத்
திண்ணமிது வீடென்னத் திகழும் வெற்பு
தெளிந்த பெருந்தீர்த்தங்கள் செறிந்த வெற்பு
புண்ணியத்தின் புகலிதென்னப் புகழும் வெற்பு
பொன்னுலகில் போகமெல்லாம் புணர்க்கும் வெற்பு
விண்ணவரு மண்ணவரும் விரும்பும் வெற்பு
வேங்கட வெற்பென விளங்கும் வேத வெற்பே

என்கிறபடியே, ப்ராயச்சித்தாதிகளாலும் நாசம் செய்ய முடியாத என்றுகவுமாம், **வினையனைத்தும்** - பாபங்கள் எல்லாவற்றையும், **தீர்க்கும்** - போக்கடிக்கும், **கோயில்**

'**அருளமுதம்**' என்பதினால் நாராயண ஸம்பந்தத்தையும், '**போந்த**' என்பதினால் அது உள்ளே இருப்பதென்றும், '**செழுமறையின்**' இத்யாதியால் ப்ரணவ ஸாமர்த்யமும், '**தீராத வினை**' இத்யாதியால் நமஸ் ஸப்தார்த்தமும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருப்பதினால் ஸ்ரீ ரங்கம் திருமந்த்ரத்திற்கு ஸத்ருசம் என்றதாயிற்று

ப - ரை] **வேங்கட வெற்பென** - திருவேங்கடமலை என்று சொல்லும்படி, **விளங்கும்** - ப்ரகாசிக்கிற, 'வேங்கடங்கள்' இத்யாதிகளிற்படியே அத்யாச்சர்யமான ப்ரபாவத்தையுடைய, **வேத வெற்பே** - வேத ப்ரதிபாத்யமான மலையே, அதாவது ருக்வேதத்தில் 'கொண்டியாயிருந்தாலும், மற்ற எந்த தோஷங்களிருந்த போதிலும் மலையைக் குறித்துச் செல்லுங்கள்' என்றாற்த ச்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட என்றபடி, **கண்ணனடியிணை** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளிரண்டையும், **எமக்கு** - நமக்கு, **காட்டும்** - உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் காட்டுகிற, **வெற்பு** - மலை, அன்றிக்கே **கண்ணன்** - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனாகிற ஸ்ரீநிவாஸன், **அடியிணை** - தன்னுடைய திருவடிகளிரண்டையும், **எமக்கு** - அகிஞ்சனரான நமக்கு, **காட்டும்** - 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்று உபதேசித்த அர்த்தத்தை நேரில் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது வரதமுத்திரையோடு கூடிய இடது திருக்கைகளின் விரல்களை கீழே திருப்பிக் காட்டிக்கொண்டிருப்பதினால் தம்முடைய திருவடிகளை ஸர்வருக்கும் காட்டிக

கொண்டிருக்கிற இத்தால் இது சரமஸ்லோக துல்யம் என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது. **கடு** - க்ரூரமான, **வினையர்** - பாபங்களையுடையவர்களின், **இருவினையும்**-புண்ய பாபங்களென்கிற இரண்டு விதமான பாபங்களையும், **கடியும்** - போக்கடிக்கிற, **வெறுப்பு** - இது, இந்த மலையே, **வீடு**-மோக்ஷம், **திண்ணம்**-நிஸ்சயம், **என்ன** என்று சொல்லும்படி, இப்படி ஸகலவிரோதிபாபங்களையும் செய்வதற்குக் காரணமாயிருப்பதினாலல்லவோ 'தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து எழில்கொள்சோதி எந்தை தந்தை தந்தைக்கு ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமைசெய்ய' ஆழ்வார் அபேக்ஷித்தது, **திகழும்**-ப்ரகாஸித்தமான, **வெறுப்பு**, **தெளிந்த**-கலக்கமில்லாத, அதாவது ஊர்த்வபாதோக்நியைப்போல ஸ்வச்சஸ்வாதூதக ஸம்ஹங்கள் என்றபடி, **பெரும்** - மஹாமஹிமையுடைய, **தீர்த்தங்கள்**-ஆகாஸகங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள், **செறிந்த**-நிறைந்த தான, அன்றிக்கே நெருங்கிவாழ்கின்ற, 'விமாநேஹேதிபூலைவ ஸம்ஸாரம் யத்ர மாரஸ்ஸத்கம்। ஸ்ரீநிவாஸமயாம்வாயி வரீவாஹஹவாரம்வரம் ॥' என்கிறபடியே குருபரம்பரைக்கு மூலகாரணம் என்பது தாத்பர்யம், **வெறுப்பு**, **புண்ணியத்தின்**, **புகல்** - உபாயம், **என்ன**, **புகழும்** - ஸ்தோத்ரிக்கப்படும், **வெறுப்பு**, அதாவது புண்யம் ஸம்பாதிப்பதற்கு திருமலை வாஸமே அமையுமென்றபடி. 'ஊனேறு செல்வம்,' அதன் தாத்பர்ய ஸங்க்ரஹமான 'ஸ்ரீராஜாவத் க்ருஷ்ணஸ்ருஷ்டிவிஹவம் சக்ருஷ்யவபதாயத்யுவம் ஜநாகாஷ்க்ஷ வ்ருஷகிரிதடே ஜந்மாந்தரம் தேஹினாம்' என்கிற ஸ்ரீ தயாஸதகஸ்லோகமும் இதற்கனுஸந்தேயம். **பொன்னுலகில்** - ஸ்வர்ணமயமான பரமபதத்தில், **போகமெல்லாம் புணர்க்கும்**-உண்டாக்குகிற, **வெறுப்பு**, அனந்தத்தில் வஸிக்கிறவர்களுக்குப் பரமபதத்தில் ஸர்வ போகங்களையும் கொடுக்கக்கூடியது என்றபடி, அன்றியே பரமபதத்தில் உண்டாகும் அநுபவங்களையெல்லாம் இங்கேயே கொடுக்கக்கூடியது என்று தாத்பர்யமாகவுமாம், 'நாளு வருவனபோல நல்வழி போனவர் வானுறிணப்பிறந்துவருதி' என்பதனுஸந்தேயம். **விண்ணவரும்** - நித்யஸூரிகளும் **மண்ணவரும்**, இந்த லோகத்திலிருக்கும் பேர்களும், **விரும்பும்** - ஆசைப்படுகிற, **வெறுப்பு**, அதாவது 'வானவர் வானவர் கோனொடும் சிந்து பூமகிழும்', 'மண்ணோ ரானென்றும் பண்ணோ! விண்ணோர்க்கு' என்கிறபடியே இந்த மலையிலே இரு

உத்தம மமர்த்தல மமைத்ததோ
ரெழிற்றனு வியாத்த கணையால்
அத்திர அரக்கன் முடிபத்து மொரு
கொத்தென வுதிர்த்த திறலோன்
மத்துறு மிகுத்த தயிர் மொய்த்த
வெண்ணெய் வைத்ததுணு மத்தனிடமாம்
மத்தகிரி பத்தர் வினை தொத்தற
வறுக்கு மணி யத்திகிரியே

த்து எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமென்றாசை படுகிற, 'த்ராணே ப்ரீதிர்ஜகதாம் ஸ்ரீஸ்வஸ்வஶ்ரீமத்யநேஷாம் ஸம்ஸ்காரநேஷ்வாஸ்வமதீயஶாஸ்த்ரக்ஷ்மாம் ஸ்வாப்யாநாநாம் ஸஹஸ்ரம் ஸ்வாரஸ்யாத் க்ஷமாம் ஸ்வயம்விஜயீ ஸக்ஷ்மம் ஸ்வயம் ஸ்வயம் ப்ரஸ்வயம்' என்று ஸ்ரீ ஹம்ஸ ஸந்தேஶத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நித்ய ஸூரி களும் எப்பொழுதும் பரவாஸுதேவனை அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும் நித்யர்களும் கைங்கர்யம் செய்யும்படி நிற்கிற ஸௌலப்யாதிஶயத்தை அநுபவிப்பதற்காக இந்த மலையில் வாஸம் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்பது தாத்பர்யம்.

கீழ் 'தோராத தனிவீரன்' இத்யாதியிலே ஸ்ரீராமாவதார மும், 'கண்ணன்' இத்யாதியிலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரமும் தனித்தனியே வஸிக்கிற இரண்டு திவ்ய தேசங்களை யருளிச் செய்து இவ்விரண்டவதாரங்களும் வஸிக்கிற ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியை அருளிச் செய்கிறார்—'உத்தம' என்றாரம்பித்து.

ப - ரை] **உத்தம** - ப்ரதாநமான, '**ராமராவணயோர் யுத்தம் ராம ராவணயோரிவ**' என்கிறபடியே ஸத்ருஶமில்லாத என்றபடி, **அமர்த்தலம்** யுத்தம் செய்யுமிடத்தில், **அமைத்தது** அமைந்தது என்று சொல்லிக் கொள்ளவும், போதுமானதுமான அதாவது ஶத்ருக்களை ஸம்ஹரிக்கப்போதுமான ஸாமர்த்திய த்தையுடைய, **ஒரு** - அத்விதீயமான, **எழில்** ப்ரகாஶத்தையுடைய, **தனு** - தனுஸ் ஸிலே, அன்றிக்கே '**உத்தமவமர்த்தலம்**' என்றது ருத்ரனுக் கும் பகவானுக்கும் பலபரீக்ஷார்த்தமாக உண்டான யுத்த ஸ்தலத்தை, அப்பொழுது **அமைத்தது** - ஸாபல்யமாக

மனத்தினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட, அப்படி இருந்த போதிலும் 'ஜ்யாமிதம் தஸ்ஸந:' என்கிறபடியே முறிந்துவிட்டபடியினாலே வைஷ்ணவதனுஸ்ஸு அத்விதீயமாய் நின்றபடி 'ஓரெழில' என்று சொல்லப்படுகிறது அதுவோ அசைக்கமுடியாததாகிய தேவேந்திரனால் வைக்கப்பட்டு பரசுராமனால் அசைக்கப்பட்டது என்று ஸ்ரீராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது 'எழில்' அழகு பகவானைத் தவிர மற்றவர்களால் இந்த வியாபாரம் செய்ய முடியாமை, அப்படிப்பட்ட தனுஸ்ஸினை, உயர்த்த - உயர்த்தப்பட்ட, **கையால்** - திருக்கரத்தினால், **அத்திரவரக்கனை** - அஸ்திர பலத்தினால் சிறந்த ராவணனை, அன்றிக்கே '**அத்திற**' என்று பாடமாய் அப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்தியத்தையுடையவனை, என்று அர்த்தமாகவுமாம், **முடிபத்தும்** – கைலாச பர்வதத்தையும், **ஒரு கோத்தென**-ஒரு குலை என்று சொல்லுமாப்போல், 'வாளரக்கனை வலிமையால் நெரியுமாறிநடமி ஸமயைப் போலே பாவிரே ராக்ஷஸனைக் கீழ் போலப் பந்து முடிவுகிற வில்வளைத்தோன்' என்று சொல்லுகிறபடியே ஒரு கொத்திலிருக்கும் பனங்காய்களைப் போல ராவணன் தலைகளைப் பாணப்ரயோகம் வேண்டாமே ஓரே பாணத்தினால் அறுத்துத் தள்ளினபடி சொல்லப்படுகிறது, **உதித்த** - மேலே விழுமாப்போல் செய்த, இது அநாயாஸேன செய்தபடியைக் காட்டுகிறது, **திறலோனை** - ஸாமர்த்தியத்தையுடையவனையும், **மத்தும்** - மத்தினால் கலக்கப்பட்ட, தயிர் மிகவும் திரளாய்த் தோன்றுகிறபடியினால் மத்து உள்ளே செல்வதற்காக உறுக்கப்பட்ட, **மிகுத்த** - அதிகமான, **தயிர்** - தயிரில், **மொய்த்த** - ஸாரத்துச் சேர்ந்திருக்கும், **வெண்ணெய், வைத்தது** - உறியில் வைக்கப்பட்டதை, **உண்ணும்**-வாயினும், **அத்தனை** - ஆப்தனை, பகவானுடைய, 'ஆய்ப்பாடி நாராயப்பாடி சீரார் கலையல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய் வாரார் வனமுலையாள் மத்தாரப் பற்றிக் கொண்டு ஏரார் இடைநோவ எத்தனையோ போதுமாய்ச் சீரார் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய் திரண்டதனை வேரார் நுதல்மடவாள் வேறோர் கலத்திட்டு நாரார் உறியேற்றி நன்கமைய வைத்ததனைப் போர்வேல் கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம் ஓராதவன் போலுறங்கி யறிவுற்றுத் தாரார் தடந்தோள்கள் உள்ளளவுங் கைநீட்டி ஆராத வெண்ணெய் விழுங்கினவனாகிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை

தேனா கமலத திருமகளுந தன திகழுந துறையும
வானுகுகநதவா வையத திருபபிடம வனதருமக
கானரிமயமும கஙகையுங காவிரியுங கடலும
நானா நகரமு நாகமுங கூடிய நனனிலமே 25

எனறபடி **'அததன'** எனபதறகு ஆஶ்ரிதாகளிடததிலுளள பரம வாதஸலயததினால அவாகளுடைய தாவயததைத தனககுத தாரகமாச நினைததிடபடிச செயதான, இதுவும அவாகளுடைய நனமைககாகவனறுதாதபாயம **'ஸ்ருதேர்தேக் கச்வ்யாஸிவீர்யேசு ஸுவீசாந் ஸகஸ்ரீஸமேதம் । ஸாங்க்யோத்தாயநியீ: க்ருஷ்ணஸ்தே ஸேரவம் வலொஹலேக்॥'** எனகிறபடியே யததாதகவாதீ எனறுசுவுமாம ஆஶ்ரிதாகளிடததிலுளள நிரவதிக வாதஸலயததினால ஸாவ ஶாஸ்த்ராாதத ஸஙகரஹமான ஸ்ரீ கீதையை யுபதேஶிததவன எனறுகவுமாம, **இடமாம** - இபபடி இரணடு அவதாரஙகளையும செயத பரம புருஷன வஸிககுமிடமாகிய, **அததிகிரி** - ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியே, **பததா** - தனனிடததில பகதி செயகிறவாகளுடைய, **வினை** - காமததை, **தொததற** - இவாகளோடு ஸமபநதமிலலாம லிருககுமபடி, **அறுககும** - போககடிககும, **அததிகிரி** - 'அறமுய லாழிபபடை' இதயாதிகளிறபடியே அபபடிபபடட ஸாவ பாபஙகளையும நிவருததி செயயககூடிய ஸவபாவமுடைய சக கரம, **அணியே** - அலஙகாரமே அது செயயும பாப நிவருததியை ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரியே செயதுவிடுகிறபடியினால கேவலம அலங காரம மாததிரமாக இருககிறது இதறகுமுன ஆயுதமாகவும ஆபரணமாகவுமிருநதது இபபொழுது ஆபரணமாக மாததிர மிருககிறது எனறபடி **'ஸங்கம் வேதவதீ ஹேத்யூஹஷ்டிஶோயேஷு ஸ்ரூஶ்ய தாவ உபாதாஜ்ஞாரேஸ ஹுபம்வ்ருக்ஷம் வாமரேகா:॥'** எனறு ஸ்ரீ யதோகதகாரி ஸதோததிரததில இவரே யருளிச செய திருககிறபடியே இநதத திவய க்ஷேததிரம பலமாயும உபாய மாயுமிருககிறஸ்ரிய பதியை எககாலததில பரகாஶிபபிககிறபடியி னால தவயததிறகு ஸநதுஶம எனபது தயோதிதம. இததால இநத மூனறு திவயதேஶஙகளையும தனிததெடுததறகு இவை கள அடைவே ரஹஸ்யதரய ஸநதுஶஙகளானபடியினால எனகிற காரணமும தயோதிதம

ஸா காசீதி நவா கசீதிஹவி
ஸாயோத்யேதி நாக்யாவஸ்தேத
ஸாவந்தீதி நக்ருஷ்ணாவதீதி
ஸா காஞ்சீதி ந நாதிஜ்ஞுதி |
யத்தத்ஸாத்யமிதி ந தத்ஸாத்யம்பரம்
நாத்ராவிஜ்ஞாத்ராவதீ
யா வைகுண்டகதாஸுதாரஸபுஜாம்
ரோசேத சேதோவதே ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸ்தாநவிசேஷாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

சீராரும் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

இப்படிப் பரத்வத்தாலே உகந்த பகவான் நித்யவிபூதியிலே வாஸஸ்தானமென்ன அருளிச் செய்தது, இரண்டாம் ஸ்லோகத்தில் ... பக்ஷத்தில் அநந்ய ப்ரயோஜனர்களான பரமைகாந்திகள் வாழும் இடமே வாஸஸ்தானமென்று அருளிச் செய்கிறார் — 'தேஜோ' என்று ஆரம்பித்து.

[ப - ரை] தேஜோ - தேஜஸ்ஸால் நிறைந்திருக்கிற, கமல - தாமரைப் புஷ்பத்தில் அவதரித்த, திருமகள் நாதன் - லக்ஷ்மிக்குப் பதியாகிய பகவான், திகழ்ந்து - ப்ரகாசித்துக்கொண்டு, அதாவது 'வீற்றிருந்து ஏழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வீவில்சீர் ஆற்றல் மிக்காளும் அம்மான்' என்கிறபடியே உபய விபூதியையும் ஆளுகிறபடி ஸர்வேச்வரத்வத்தை ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு, உறையும் - நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வானநாடு - ஆகாசத்தில் இருக்கிற தேசத்தை, அதாவது பரமபதத்தை, உகந்தவர் - ஆசைப்பட்டவர்கள், அநந்ய ப்ரயோஜனர் என்றபடி, வையத்து - இந்தப் பூலோகத்தில், இருப்பிடம் - வஸிக்கும்படியான இடம் இந்த ஸ்லோக

த்தில் அப்படிப்பட்டவர்கள் வஸிப்பது அல்பம் என்று தாத்பர்யம், வண - த்ருடமான, அதாவது ஸர்வபாபங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடிய உறுதியையுடைய, தரும - நிவ்ருத்தி தர்மம் நிறைந்த, கான - காடுகளால், ஆர் - பூர்ணமான, இமையமும் - ஹிமவத்பர்வதமும், கங்கையும், காவிரியும், கடலும் - ஸமுத்ரமும், நாகா நகரமும் - அனேக வித்தங்களான புண்ய க்ஷேத்ரங்களும், நரகமும் - ஸ்ரீ வைகுண்டமும், கூடிய - சேர்ந்ததான, நலநிலமே - நல்ல வாஸஸ்தானம் 'நிஷ்ப்ரஹ்ஸீத' இத்யாதி இங்கு அநுஸந்தேயம்

இப்படி ரிஷிகளினால் புண்ய க்ஷேத்ரமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்தலங்களும் பாபவந்தர்கள் வஸிப்பதற்கு யோக்யமாகப் பரிஹரித்தாலன்றி பரமைகாந்திகளுக்கு வாஸயோக்ய மாகாதென்றருளிச் செய்கிறார் — 'ஸாகாங்க்ஷீதி' என்றாரம்பித்து

ப - வை] யா - எந்தப்பட்டணம், வெவக்ஷணா - பங்கானுமுடைய, ஸுஜா - திவ்ய சரித்ரவார்சிய, ஸம்யாரஸ - அம்ருதத்தினுடைய ருசியை, ஸம்ஜாம் - அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற பாகவதர்களுடைய, 'தவகதாம்ருதம் தப்தஜீவநம்' என்றும், 'மம பெருமான் தன் சரிதை செவியால் கண்ணால் பருகுவோம் இன்னமுதமதியோமென்றே' என்றும் பகவத் கதாம்ருதம் ஸம்ஸாரமாகிற வ்யாதியை நிவர்த்தி செய்கிற அம்ருதமாகவும் போக்யமாகவும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, வெவத வெவ - 'திருவுள்ளத்தால், வெகாரெவெத - ருசிசாதோ, அதாவது வாஸயோக்யமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட, ஸா - அப்படிப்பட்ட பட்டணம், காஸீதி - ராசி பொருந்திய காரணத்தினால், ஸ்வாகாஸீதி - (வாஸயோக்யமாக) ப்ரகாசிக்கிறதில்லை, ஹாவி - இந்த பூலோகத்தில், ஸா - அது, அயோத்யேதி - அயோத்தியென்கிற காரணத்தினால், காஸ்ரா ஸ்ரேதே - (பரமைகாந்திகளினால்) வஸிக்கப்படுகிறதில்லை, ஸா - அது, அவந்தீதி - அவந்தி என்கிற காரணத்தினால், அஞ்சு ப்ரஜா பாபத்திலிருந்து, ஞாவதி - ரக்ஷிப்பதில்லை, பாப நிவ்ருத்தி செய்கிறதில்லை என்றபடி, ஸா - அது, காஞ்சீதி - காஞ்சீபுரம் என்பதினால் மாத்திரம், வெகாஞ்சவதி - உத்க்ருஷ்டமாயிருப்பதில்லை, ஸா - அது, மதுரேதி - மதுரை என்கிற காரணத்தினால், உத்தமோத்தமம் - உத்தமமாக இருக்கிறபடியால், ந யவிது -

கரிக்கிறதில்லை, அதாவது உத்தமமாகிறதில்லை, அந்யராஶி - வேறு வாஸீ - (மாயா முதலிய) பட்டணம், அகரத்ரா - பொரண்டத் தகுர்த்தல்ல பாகவத பரிகரஹமில்லாவிட்டால் கேவலம் பெயரினால் மாத்திரம் இப்பட்டணங்கள் ஸாலோசயங்களாகாது என்று திருவுள்ளம்.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஸ்தாந விஶேஷாதிகாரம்
முற்றிற்று

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

நிர்யாணாதிகாரம்.

[நிர்யாணத்துக்கு விளம்பாவிளம்பங்களுக்குக் காரணமும் அதன் பரிஹாரமும்—பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்—தேஶகால நியமமில்லை—நிர்யாண க்ரமம்—ஆழ்வான் வ்ருத்தாந்தம்—கத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—அந்திம ஸ்ம்ருதி]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

இப்படி இவன் க்ருத க்ருத்யனானபின்பு மேல் தாமஸம் கோலின காலத்துக்குக் காத்திருக்கவேண்டுமோ இல்லை என்னும், ‘பெருங்காயம் வைத்தமரம்’ இத்யாதி த்ருஷ்டாந்தத்தின்மேல் ஜந்மாந்தரம் இல்லை என்னும் அருளிச்செய்தபடி திருப்பது ‘யம் யம் வாபி ஸ்மரந்’ இத்யாதி ப்ரமாணங்களின்படியே அந்திம ப்ரத்யயம் ஸரியாக உண்டாகாவிடில் ஜந்மாந்தரம் வருமென்று சொல்லுகிறவற்றோடு விரோதிக்குமே? மரணத்துக்குக் காலவிஶேஷங்களும், அந்த்யகாலத்தில் பரமேஸ்வரனும் இவனுக்கு ஆவஶ்யகமன்றோ? என்றிவை முதலிய ஶங்கைகளை இந்த அதிகாரத்திலே பரிஹரிக்கப்போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— ‘...கவி’ என்று தொடங்கி

இப்படி 1 'லோகவிக்ராந்தசரணௌ சரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ' என்றிவன் காலைப் பிடிக்க, 2 'ஸத்த்வஸ்தாவ

ப-ஸை] கரணக்ராமம் - இந்திரியங்களின் ஸமூஹத்தை, மநஸி - மனதிலும், மந: - (அப்படிப்பட்ட) மனத்தை, ப்ராணே ப்ராணவாயுவிலும், தம் - அந்த ப்ராணவாயுவை பரேஷு ச - ஜீவாத்மாவிடத்திலும், தம் - இந்த ஜீவாத்மாவை, ஸூக்ஷ்மேஷு - ஸூக்ஷ்மமான பஞ்சபூதங்களிலும், தம் - (இந்திரியாதிகளோடு கூடிய) ஜீவாத்மாவை, பரம் [illegible] யும்விட மேற்பட்டவனை, ஆத்மநி - பரமாத்மாவினிடத்திலும், ஸபதி - சீக்கிரத்தில், வ்யவஸ்ய - [illegible] கொண்டு, ஏவம் - இவ்விதமாய், ஸவிதவிஷயவிசேஷா: - அவனை [illegible] வன், அதாவது பக்தி ப்ரபத்திகளாகிற உபாயங்களை அநுஷ்டித்தவன், அதைச் செய்யாதவன், இவர்களுக்கு, ஸரணே: - சரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற [illegible], உத்வே- ஆரம்பம், ஸாயாரணே (ஸதி) - பொதுவாயிருக்கும் பொழுது, அதாவது ஹார்த்தனிடத்தில் விச்ராமித்து [illegible] ஜீவாத்மாகச் செல்லும் நிர்யாணம் பொதுவானது, இதற்கப்புறம் [illegible] என்று தாத்பர்யம், பரத: - பிறகு, யதோசிதம் - அவரவர்களுக்குத் தகுந்தபடி, ஸம்ஸார: - பரவான, நாடீபேதை: - வெவ்வேறான நாடிகளால், நயதி - அழைத்துக்கொண்டு போகிறான் 'ஸாரணேऽபுத்வே:' என்று ஸ்ரீஸாராஸ்வாதினியில் பாடம், அப்பொழுது, தம் - இப்படிப்பட்ட நிர்யாணம், ஸாயாரணே (ஸதி) - [illegible] இருக்கும்பொழுது, ஸரணே: - அவரவர் [illegible] கத்திற்கு, உத்வே: - ஆரம்பமாயிரு, நாடீபேதை: - வெவ்வேறு நாடிகளினால் என்பதாம்

விபோ - ஓ! விபுவாகியவனே, தே - உன்னுடைய, லோகவிக்ராந்தசரணௌ - லோகத்தை அளந்த திருவடிகளை, சரணம் - உபாயமாக, அவ்ரஜம் - அடைந்தேன் காலைப் பிடிக்க - சரணாகதிபண்ண, ஹ்ருதீஸ்த: - பசுவிருல [illegible] தப்பட்ட, ஜநார்த்தந: - பகவான், ஏக: - ஒருவரே, ஸத்த்வஸ்த

ஸம்ஸேதோஹ்யேகோ ஹஸ்தீ தோஜநாத்ய:' என்கிற
நிர்யாணத்துக்கு விளம்பம் படியோ? இவனைக் கைப்பிடிக்க
விளம்பிக்கலாகாதென்னும் ந்யாயம் 1 'ராஜாதிராஜஸ் ஸர்வே-
அதன் பரிஹாரமும் ஷாம்' என்கிறபடியே உபய விபூதிநாயகனான ஸர்வேஶ்வரன் தானுகந்ததொரு நிலத்திலே வைக்க அபிஷிக்தனான க்ஷத்ரியனைப் போலே ஸஹஜத்துக்குத் தன் ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு ஸதாசாரமான வ்ருத்தியோடே போருமிவ்வதிகாரி இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளிலே ப்ராரப்தகர்ம விசேஷ வைசித்ரியாலே வரும் ஸத்வராதிகாரங்களென்ன, அவையடியாக வரும் அவதாரங்களென்ன, ப்ரயோஜநாந்தர ராகியென்ன, அதடியாக ஸம்ஹாரவிதமான தேவதாந்தர ஸம்பந்தமென்ன, மஹாவிஶ்வாஸமென்ன, அதடியாக வரும் உபாயாந்தர ருசியென்ன, இவ வைஷம்யம் பிறந்தவர்களுக்கும் இவை பிறவாதே ப்ராரப்தகர்ம விசேஷத்தாலும் ஸம்வ்ருத்த ப்ரவ்ருத்தியில் ஹேயஸங்கல்ப விசேஷ

ஹஸ்தாலம்ப: - நம்முடைய கைக்குப் பிடிக்கக்கொள்ளும் ஆதாரம், அன்றிக்கே நம்முடைய கையைப்பிடித்துத் தூக்குகிறவன் ஸர்வேஷாம் - எல்லார்க்கும், ராஜாதிராஜ: - ராஜாக்களானவர்களுக்கும் ராஜா 'வைக்க' என்கிறவரையிலாச ஸதாரவிசேஷாதிகாரம் வரையில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதாகிறது அபிஷிக்தனான - பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட, க்ஷத்ரிய ராஜஸ்திரீ போரும் - நடக்கிறான் இத்தால் கருத்தகருத்யாதிகாரம் முதல் அபராத பரிஹாராதிகாரம் வரையில் ஸங்க்ரஹீதம் 'இப்படி இவ்வதிகாரி போரும்' என்றந்வயம் இந்த க்ருஷ்டாந்தத்தினால் ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்ய முதலியதில்லாமையும் பகவானுடைய அபிமான விசேஷமும் த்யோதிதம் ப்ராரப்த - அப்புபக்த பாரப்தம் வைசித்ரீ - விசித்ரமாயிருக்கை 'மஹாவிஶ்வாஸ'மாவது மஹா விஶ்வாஸத்தின் குறைவு உபாயாந்தரருசி - ருசி, ஹேயஸங்கல்ப விசேஷம் - பாபாரம்பக

1 பார-ஆஶ 43-13

ந்தாலும் விரோதமில்லாத சௌக்யத்திலே ஆதிஷ்ட
ராய்ப் போந்தவர்களுக்கும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும்
நிர்யாணத்துக்கு விலம்பாவிலம்பங்களிலே நிய
மிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில் — இவ்விடத்தி
லிவர்களுக்கு ப்ராரப்தாதிகளுக்குப்போலே நிய
தின்ற ஸஹகாரி ஸமவதாரங்கள் புகிறது ஸர்வஜ்ஞ
னாய நடப்பாரிட்டுமாப்போலே யென்றேனுமொரு
க்காலவரு ஸஹகாரிஸமவதாரங்கள் விவேகாவஹிகளாய
பின்புற்ற தெளிவாலே கழிந்துபோம் அபராதங்
கள் பிறந்தால் க்ஷாமணாவஹியாயும் சிக்ஷாவஹியா
யும் கோலின காலத்துக்குள்ளே அபராத நிஸ்தாரம்
பிறக்கும்படி அபராத பரிஹாராதிகாரத்திலே
சொன்னோம். மோக்ஷம் பெறுகைக்குக் காலவிசே
ஷங்குறியாதே ஸர்வஜ்ஞராணையைப்பற்ற 1 ‘ஸர்வபா

பாபத்துச் சொத்தானஸங்கலிதத்தைக் கொள்வது ஆதிஷ்டா-
நிலே நின்றவர் நிலே - ஸதி, அதாவது கீழ்ச்சொன்ன அஹங்
காரமமகாரங்களையுடையவர்களுக்கு விளம்பத்திற்குக் காரண
மும், அவைகள் இல்லாதவர்களுக்கு அவிளம்பத்திற்குக் கார
ணமும், காலத்தின் அளவும், பரிஹாரத்தின் ப்ரகாரமும்
என்றபடி. ‘எங்ஙனே’ என்பதினால் ப்ரபன்னர்களெல்லாரும்
ஸமமாகப் பகவானுடைய அபிமானத்திற்கு விஷயமாயிருக்க
அப்படிப் பேதமிருக்கும்படி எப்படி என்று ஆக்ஷேபம் அனு
வதிக்கப்பட்டதாகிறது. கழிந்துபோம் - நில்லாமல் நசித்து
விடும். நிஸ்தாரம் - பரிஹாரம். புகதி பூர்வாபராதம் பண்
ணினவர்களுக்குக் காலதாமதம் உண்டென்று சொல்லுகிற
வசனங்களுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் — ‘மோக்ஷம்’
என்றாரம்பித்து. ஸர்வம் - என்னை, ஸரணம் கத: - ஸரண
மாக அடைந்திருந்த போதிலும், ஸக்ருத் - அடிக்கடி, அபாயா
விரத: - அபாயத்திலிருந்து ஓய்வை அடையாவிட்டால்,
ஸசேத: - விளம்பித்து, ஸர்வம் - எல்லா, பாபம் - பாபத்

1 ல-ஈ 17-102

விதஸ்ய ஸ்வநாம் ஏவ ஶரணம் க³த: | க்ருதக்ருத்ய
ஸ்து வாஸம் காலப்ரதீக்ஷஸ்ஸுகீ |' என்று சொல்லு
கிறது. க்ருதக்ருத்யவாய் பிறந்தவனைப்போலே
ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷை நிலைநிற்கவுண்டாகாது. உப
யபாவநாரூபம் போலே மோக்ஷாபேக்ஷையோடே கூட
ப்ரயோஜநாந்தராபேக்ஷை புகலுந்தவந்தால் இவனுக்கு
ஹிதவாசனை விஸ்வாஸ [1] 'யாவதேதாஸ் ஸஹாஹத்ரோக்த
ஸூரஹிதம் காரயேச்ச: ', [2] 'யஸ்யாநுக்³ரஹமிச்சாமி
தஸ்ய ஹராமி' இத்யாதிகளிலும் சொல்லியாரோ

மத்யும், க்ருதக்ருத்ய - தான் செய்ய வேண்டுவதை செய்து
கொண்டு ஸ்தோ, ஸ்வஸ்திக - இருக்கிறவன் க்ருதக்ருத்யனாய் -
இதர புருஷார்த்தங்களில் தோஷதர்சனத்தினாலே விரக்தனாய
முண்டாய மோக்ஷத்தில் ஆசையுடையவனும் நிலைநிற்க - ஸகிர
மாக இருக்கும்படி உபயபாவநா - காமபாவனை, பருமம
பாவனை, ஆகிய இரண்டு பாவனைகளையுடைய பருமமா முதலி
யவர்கள் ஹிதவாசனை - ஹிதபரனாலையாலே ஹரி: -
பகவான், ஸர்வேக்ஷு - பக்தர்களிலே, யாவதேதாஸ் - யாரொரு
நிசப்பட்டிருந்த போதிலும் அஹிதம் - அநிஷ்டமான கார்
யத்தை, ந காரயேச் - செய்விக்க மாட்டான் யஸ்ய - எவ
னுக்கு, அநுக்³ரஹம் - அனுக்ரஹத்தை, இச்சாமி - விரும்பு
கிறேனோ, அதாவது அனுக்ரஹம் செய்ய விரும்புகிறேனோ,
தஸ்ய - அவனுடைய, தநம் - பணத்தை, அஹம் - நான்,
ஹராமி - அபஹரிக்கிறேன் 'சொல்லியாரோவாக்யார்த்'
மாவது ஒரு தரிக்ரனை பரமமான யஜ்ஞாதிகளைச் செய்ய
வேண்டியதாக காலபமமாக வேண்டுமென்கிற எண்ண
த்தினாலே வந்தே கேட்டகளை ஆர்ஜித்தும் தன்னிஷ்ட
பர்மகைங்கர்யமையினால் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
பொழுது கண்டதாக எம்பெருமான் தேவதையைக் குறித்
தது தன்னிஷ்ட பலத்தை யடையக்கூடாத ஆராதனம் செய்
தான் அந்த தேவதை பரிதியடைந்து எனன வரம் வேண்டு
மென்று கேட்டது பரமமான ரிஷியோ, நமக்கென்வேண்டுமென்று

1 வி-த 2 பாக

வாஸ்யாதிகளிலும் சொல்லுகிறபடியே சில
ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொடாதே கண்ணழித்தும்
சிலவற்றிலே அஸுரஹிரக்ஷவைஶ்ரவணஶ்வாஶிவிவேகத்
தாலே ப்ரவர்த்தகராகக் கார்ஹிகேபி விளம்பித்தும் ஸௌப
ரிகேஶித்வஜாதிகளுக்குப்போலே சில ஹோமங்களைக்
கொடுத்துத்தானே பலமாக்கவிட்டுப்பண்ணியும்
விடுகையாலே மோக்ஷகாரணங்குறித்து ப்ரவ்ருத்திப்பண்

பார்த்தித்தான் ஒருநாள் எல்லாத் தேவதைகளையும் இந்த
ப்ராம்மணனுக்கு ஸ்வப்நத்தில் அழைத்துக்காட்டி, குபேரனு
டைய பரிவாரமான மாணிபத்ரன் என்கிற தேவதை வேண்டிய
த்ரவ்யம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதைத் தடுத்துத் த
ர்மத்தில் ஸ்திரமான புத்தியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வரம்
வேண்டிக்கொண்டது பிறகு ப்ராம்மணன் வெறுப்பினால் காட்
டிற்குச் சென்று தபஸ்ஸு செய்து கொண்டிருக்கையில் இவ
னுக்கு ஸித்திகள் வந்திருப்பதைக் கண்டு ஸந்தோஷப்படும்
பொழுது அந்தக் குண்டதாரன் நேரில் வந்து அப்பொழுது
பணம் வேண்டினையே, இப்பொழுது உன்னை யாஸராபிஷத்வா
க்ளுக்கும் வேண்டின ஸித்திகளைக் கொடுக்கும்படியான ஶக்தி
வந்திருக்கிறதே, ஆசையினால் நஶ்வரமான பலத்தைத் தேவதைக
ளிடத்தில் விரும்பக்கூடாது, இதைத் தெரிந்து கொண்டே
நான் உனக்கு அப்பொழுது அந்தத் தேவதைகளிடமிருந்து
பணம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னது, ப்ராம்
மணனும் தன்னுடைய புத்தியில்லாமைக்கு அபசாரக்ஷமா
பணம் பண்ணிக்கொண்டான், என்று மஹாபாரதத்தில்
ஶாந்தி பர்வத்தில் மோக்ஷ தர்மத்தில் இருநூற்றெழுபத்
தேழாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது **கண்
ணழித்தும்** - தடங்கல் பண்ணியும் **இவன் தனக்கு** - இவ
னுக்கு **அலமாந்து** - விசேஷ ஸுகங்களை அனுபவிப்பதினாலே
மிகுந்த பர்யாஸப்படுவதினால் நிர்வேதத்தை யடைந்து **விட்ட
பண்ணியும்** - அவர்களை விட்டு விடும்படி செய்தும் அதாவது
சில காம்ய கர்மங்களுக்குப் பலம் கொடுப்பதில்லை சில கர்மங்
களில் அதினால் உண்டாகும் பலத்தில் தோஷங்களைக் காண்பித்து
ஸ்வயமே விரக்தராகும்படி பண்ணுகிறான் சிலருக்கு விசேஷ

ணினவனுக்குக் காருத்துக்குள்ளே ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்தமும் பிறந்துவிடும் மற்றையவனுக்கும் 1 'அத்யாவாயபூர்ஸக்தோபி ஹ்யக்த்வா போகாந்நாகாமாந் | அந்தே விரக்திமாஸாத்ய விசதே வைஷ்ணவம் பதம் ||' என்கிறபடியே சாஸ்த்ரவசியே விளம்பமாயிருக்கும். தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கிலும் ஸக்ருத் ஸம்பந்தமான ஏதேனுமொருநாளிலே ஸ்ருத்ருதமானபடியே வரப்ரசோதிகளோடே சேர்த்து ஆஜ்ஞாவசியாகத் திருத்தி யிவனுடைய வ்யபிசாரத்தைத் தீர்க்கும். சிலர்க்கு தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் நில்லாநிற்குமாகில் முன்ன

ஸங்கத்தை அனுபவிக்கும்படி பண்ணி, அதில் நிர்வேதத்தை உண்டாக்கி விடும்படி செய்கிறான் என்றதாயிற்று. **மற்றையவனுக்கும்** - காலம் குறித்துப் பணத்தவனுக்கும் **அத்ய** - பிறகு, **உபாயபூர்ஸக்தோபி** - காம்ய காம்யங்களில் ஆசையுடையவனாக இருந்தானேயானாலும், **அநாசயாத்** - ஒரு உபத்திரவமுமில்லாத, **போகாந்** - காம்ய ஸுகங்களை, **ஹ்யக்த்வா** - அனுபவித்து, **அந்தே** - கடைசியில் **விரக்திம்** - வைராக்யத்தை, **ஆஸாத்ய** - அடைந்து, **வைஷ்ணவம் பதம்** - [illegible]னுடைய பரமபதத்தை, **விசதே** அடைகிறான். **ஸக்ருத்** - ஸம்பந்தம் [illegible]பகவ
'**ஸ்ருத்ருதமானபடியே**' என்பதற்கு 'எவனொருவன் பரமாத்மாவோடு ஒரு தடவை ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டானே (அதாவது சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்தத்தை முன்னிட்டுப் ப்ரபத்தி செய்து கொண்டானே), அவன் அந்த பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி உடையவனாயிருந்தபோதிலும், அப்படிப் பக்தி இல்லாதவனாயிருந்தபோதிலும் அவன் மரணமடைந்த பிறபாடு இதற்கு முன்புபோலே பகவான் விட்டுக்கொடுப்பதில்லை' என்றதத்முள்ள ஸ்ருதிவாக்யத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடியே என்றாதம். **ஆஜ்ஞாவசியாக**-(தேவதாந்தரஸம்பந்தனக்குண்டானதைப் பற்றி) வெட்கப்படும் வரையில் '**வ்யபிசாரத்தை**' என்பதினால் பதிவ்ரதா ஸ்த்ரீயைப்போன்ற இவனுக்கு தேவதாந்தர ஸம்பந்தம் வ்யபிசாரதுல்யம் என்பது த்யோதிதம். நில்லாநிற்கு

---

1 ல-த-17 103

ப்ராயஶ்சித்தமில்லை, மேல் நரகாதிகளும் உண்டென் றறியலாம். இவ்வர்த்த விஷயத்தில் 'க்ரூரதாரம் ஸம் என்றேனுமொருநாள்' ப்ராயச்சித்த நிஷ்க்ருதியைப் பண்ணி கார்யக்ஷமமாம் ஸஹாவிஸ்வாஸம் வர்ணாஸ்ரமமாகப் பிறந்து ப்ரபத்தி பண்ணினார்க்கு ப க்ஷிதள வர்ணமும் உபாயாந்தர ஸாத்யமேயும் பிறவாது. இவை பிறந்தவர்களுக்கு முன்பு பிறந்த விஸ்வாஸம் க்ஷேமமாயிருக்கும். இவர்களையும் ஸர்வேஸ்வரன் ஸஹா விஸ்வாஸ வழியாகத் திருத்தி வர்ண ப்ரபத்தி நிஷ்டராக்கும். இவ்வெவ்வர்த்தங்களொன்றும் பிறவாதே நடந்தவர்களுக்கு ப்ரஸங்கி ஸந்தேஹயுக் கூடவில்லை. இவர்களுக்கு ஊர்த்வயி விளம்பம் இவர்கள் கோலின்வெல்லையில் மோக்ஷமேகாலமேதம். இந்நிஷ்டையைப் பெற்ற விவ்வயிகாரி[1] 'கடைத்தலையிருந்து

ப்ராயச்சித்தமில்லை - மரண காலம் வரையில் நீடித்திருக்குமாகில், உபாய ஸாத்யமில்லை - பரதேவதா நிஸ்சயத்தைத் தெரிந்து மஹா விஸ்வாஸ பூர்வகமாகச் செய்யவேண்டிய ஞான பரபத்தி செய்யப்படவில்லை. அதாவது 'எவனொருவன் தானாஸ்ரயித்திருக்கும் தேவதையைவிட்டு இதர தேவதையை ஆஸ்ரயிக்கிறானோ அவன் இதற்கு முன்னால் ஆஸ்ரயித்திருந்த தேவதைக்களிடமிருந்தும் நழுவி விடுகிறான் (அதாவது ரக்ஷிக்காமல் கைவிடப்படுவான்) மற்றொரு தேவதையையும் ஆஸ்ரயித்தவனுமான பாபியாக ஆவான்' என்றாற்போல ஸ்ருதி வாக்கியத்தினாலேயும், 'அப்ரமேய திஸ்யதி ஸ்வதார்த்தமபதஸ்வதே ஜுஷ்டதைவம்' என்று ஸ்ரீ யாதவாப்யுதயத்திலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியும் பரமைகாந்திகளுக்கு பலமுறை இல்லை என்று சொல்லி இருப்பதால், இவர்களைப் பற்றியது என்று திருவுள்ளம். க்ரூரதாரம் ஸம் - பரார்த்தமான ஆசார்யம் முதலியவைகளில் முன்னே அனுஷ்டிக்கப்பட்டவை 'ஸ்வாதந்த்ர' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்தி அருளிச்செய்ததைத் திருவுள்ளம் பற்றி 'என்றேனும்' என்றருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிறந்த - பாபத்தின் காலத்

1 திருமா? 38

வாழும் சோம்பரை யுகத்தி' என்கிறபடியே ஶ்ரிய: பதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸர்வாதிஶயத்தை யிருக்கும்.

இவன் றிறத்தில் நிருபாதிக ஸர்வஶேஷியாய் நிருபாதிகஸுஹ்ருத்தாய் ஸ்வதந்த்ரனுமான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வோபாயங்களுக்கும் காரணமான நிர்ஹேதுக ஸௌஹார்த்தத்தை [1] 'தததிகம உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷ விநாஶௌ தத்வ்யபதேஶாத்' என்கிறபடியே ஸஞ்சாரக

பகவான் பண்ணும் உபகாரங்கள்

திலே உண்டாகி எல்லையில் - காலத்தில் கடைத்தலை - கடைசி நிலம், அதாவது கீதையில் கடைசியில் உபதேசிக்கப்பட்ட சரமஶ்லோகத்தில் என்றபடி, இருந்து - (அதன் அர்த்தத்தில்) நிஷ்டை யுடையவர்களாயிருந்து, வாழும் - இங்கிருக்கும் பொழுதே கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்தைப் பெற்று வாழுகிற, சோம்பரை - சோம்பேறிகளை, அதாவது தங்களை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதற்காகப் ப்ரபத்தி செய்த பிறகு வேறு ஒரு உபாயத்திலும் ப்ரவ்ருத்திக்காதவர்களை, உகத்தி - ஸந்தோஷிக்கிறாய் (போலும்) இப்படி விபரீதானுஷ்டானங்கள் இல்லாதவர்களுக்குப் பரமாத்மாவினுடைய ப்ரீதி விஶேஷம் உண்டென்று தாத்பர்யம். இப்பாட்டு லகூபாய நிஷ்டனுக்கு குரூபாய நிஷ்டனைக் காட்டிலும் அதிக ப்ரீதி பண்ணுவதற்குக் காரணம்' நிருபாதிகஸுஹ்ருத்தாய' என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. ஸ்வப்ரயோஜனமாய பலம் பெறுகிறவனுடைய உபாயத்தில் லகு, குரு, என்கிற வைஷம்யத்தைப் பார்க்கிறதில்லை என்று 'ஸர்வஶேஷியாய' என்பதின் தாத்பர்யம். தததிகமே - ஆத்ம பக்தி யோகத்தை ஆரம்பிக்கும் பொழுதே, உத்தரபூர்வாகயோ: - முன்பு செய்த பாபம், பின்னால் செய்யப்படுகிற பாபம், இவை இரண்டுக்கும், அஶ்லேஷவிநாஶௌ - அஶ்லேஷமும், விநாஶமும் உண்டாகின்றன, [illegible] என்றது பாரமார்த்திகமான உத்தராஸத்தை, தத்வ்யபதேஶாத் - அப்படியே ஶ்ருதியில் சொல்லி இருக்கிறபடியினால் 'வாக்யோத்தாரண' என்பதினால் மன

ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாஸ்த ப்ராரம்பத்திறபோலே ப்ரவ்ருத்திவாக்யோச்சாரணத்தில ப்ரத்யக்ஷணத்திலேயில்ல ககி, இவனையுமிவனுடைய ஸம்பந்திகளையும நித்ய ஸூரிகள கோவையிலேகோததாலுமாவலகெடா தே ஸூரிதாவராயணாமிகளி லுணடதுருககாட்டா தே வயிறுதாரியாய ஸம்பந்திகளுடைய ஸம்ஸ்லேஷ வ்யவஸாயங்களுக்கு ஸாந்த்வோக்திகளாலே நிஷ்காம பணணுவிககுமபடிககீடான ஸம்ப்ரஹஸ்ஸ்யத்தைப பணணி, [1] ‘விண ணுலகநதருவானாய விரைகின்ற ன’ எனகிறபடியே யிவனிசைநத விஸம்வததுககுத தான ஸாந்த்வமயனாய ஸ்வரிதது, [2] ‘இருள தருமா ஞாலததுளினிபபிறவி யானவேணடேன’ எனறும, [3] ‘மாயஞ செயயேலெனனை’ எனறுஞ சொலலு கிறபடியே யிவனுக கிசைவை யுணடாககி, [3] ‘உன்

தில அநுஸந்தானமிலலாமல உசசாரணம செயய முடியாதாகை யினாலே த்வயததின அரததததை அநுஸந்தானம செயவது குறிககபபடுகிறது ஸம்பந்திகளையும - ஆத்மீயமாக பர ஸமாபபணம செயயபபடடவாகளையும ஆவல கேடாதே-ஆசை மாறாதே உருககாட்டாதே - வெளியில காட்டாமல, வயிறுதாரி யாய - பெரிய வயிறுடையவனாய, ஸ்வாராபமசெள வாத்ஸல்யாதிபூரணன் என்றபடி விணணுலகம - பரமபதததை, தருவானாய - கொடுககப போகிறவனாய, அதாவது கொடுபபதற காக, விரைகின்றான தவரிசகிறான ஸாந்த்வமயனாய - பல ஸாதததாபதம்ஸாதி ஸாதனவனாய, இனி-இபபடிபபகவான கருணை செயத பிறகு இருள தரு - அஜ்ஞானததைக கொடுககிற, மா-விசாலமான, ஞாலததுள - பூமியுள, பிறவி, யான, வேணடேன-ஆசைபபட மாட்டேன எனனை, மாயஞசெயயேல - வஞசனை செயயாதே, அதாவது நெஞசில விஸ்ததமாகக காட்டி பாஹ்யஸம் ஸ்லேஷாபேக்ஷாதவரில கொடாதே வஞசனை பணணாதே என்ற படி இசைவு-அபேக்ஷிததல உன திரு-உலகுக்கு ஸமபததாய,

1 திரு-10-6-3 2 திரு-10-6 1
3 திரு-10-10-2

திருமாபத்துமாலை நங்கை வாசஞ்செய் பூங்குழ லாள் திருவாணை நின்னாணை' யென்று இவன் தான ஆணையிட்டு விலக்கும்படி பண்ணி, 1 'சரணமாகுந் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்' என்கிறபடியே இவனைக் கொள்ளுதலுக்கிடாக ஸ்தூலஶரீரவர்த்தத்திலே வாஸனாரூபமாயுண்டாக்குவதாகக்கோலி, போன னுமிருப்புமான விலங்குகள்போலே ஸுக்ருதங்களான வர்ணாஶ்ரம வர்ணாஶ்ரமங்களையும் ஶரீரஸ

மாபத்து-உன்னுடைய திருமார்பில் நகைசிற மாலை-மாலைபோலே அலங்காரபூதையான, நங்கை ஸர்வ கல்யாண குணங்களாலும் நிறைந்தவளாய், வாசமசெய-'ஸர்வகந்தः' என்று சொல்லப்படுகிற தேவரீருடைய திருமேனிக்கும் வாஸனையைக் கொடுக்கிற, பூம் - புஷ்பங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, அன்றிக்கே தர்ஶநீயங்களான, குழலாள் திருச்சுழல்களை யுடையவளான, திருவாணை -லக்ஷ்மி யின் பேரில் ஆணை, நின்னாணை - உன் பேரில் ஆணை, இவன் தான - இவனே, விலக்கும்படி - சேப்பத்தம் செய்யும்படி. சரணமாகும் எல்லாருக்கும் ரக்ஷகமாக இருக்கிற, தனதாள் - தம்முடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம் - ஆஶ்ரயித்த வர்களெல்லாருக்கும், மரணமானால் தேஹ வியோகம் வரும் பொழுது, வைகுந்தம் கொடுக்கும்பிரான் புண்யபாபங்களிரண்டும் இவனை தேஷமாய்ப்போவதற்கு விரோதியாகையாலே 'விலங்கு' என்பதும், அதில் புண்யம் பாபம்போல க்ரூரமாயில்லாமை யாலே அது 'போன விலங்கு' போலிருக்கிறதென்பதும் விவக்ஷி தம் ('காராகாரோ(?) வா[illegible] நிகளபாஶ[illegible] ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வ[illegible] ஹேம காஷ்டாபஸா வ ஸ்வாஸ[illegible] நீயா ஸர்வஹோ' என்று ஸ்ரீமத் அதிகாண ஸாராவளியில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (ஸுக்ருதவர்ணாஶ்ரமங்) மாவது விதையைக்கு உபயோகமில்லாதது (உத்தரவர்ணாஶ்ரமங்), மாவது பரவத கைங்கர்யமாகிற புருஷார்த்தத்துக்கும் பகவத் ப்ரீதிக்கும் காரணமில்லாமையினாலே மோக்ஷத்திற்குப் பாதகமான

1 திரு-9 6 5

கார்யமான கர்மத்தில் இவனிசைந்த ஸம்பந்தமொழிய மேலுள்ள கூற்றையும் 1 'போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும் தீயினில் தூசாகும்' என்கிறபடியே முன்பே யிவனோடே துவக்கறுத்து வைக்கையால் சரீரபாதத்துக்கு நினைப்பிட்ட ஸமயம் வந்தவாறே 2 'ப்ரியேஷு ஸ்வேஷு ஸுக்ருதம் அப்ரியேஷு ச துஷ்க்ருதம் । விஸ்ருஜ்ய த்யாநயோகேந ப்ரஹ்மாப்யேதி ஸநாதநம் ॥' என்றும், 3 'நம்மன்போலே வீழ்த்தமுக்கு நாட்டிலுள்ள பாவமெல்லாம் சுமடெறுத்தே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே' என்றும் ஸூத்ரகாரர்கள் சொன்ன வ்யவஸ்தையின்படியே

புண்யங்களை; ஆரப்தகார்யமான - ஆரம்பிக்கப்பட்ட பலமாகிற கார்யத்தையுடைய. போய - முன்னால் செய்த, பிழையும் - குற்றமும், புகுதருவான் நின்றனவும் - இனி புகுவதற்காக நிற்கிறவைகளும், உத்தராகமும் என்றபடி, தீயினில் - நெருப்பில் போடப்பட்ட, தூசு - பஞ்சு முதலிய வஸ்துக்களைப்போல, ஆகும் - (எரிக்கப்பட்டதாக) ஆகும். நினைப்பிட்ட - தான் ஸங்கல்பித்த. ஸ்வேஷு - தன்னுடையவர்களான, ப்ரியேஷு - இஷ்டர்களிடங்களில், ஸுக்ருதம் - புண்யத்தையும், அப்ரியேஷு - சத்ருக்களிடத்தில், துஷ்க்ருதம் - பாபத்தையும், விஸ்ருஜ்ய - விட்டுவிட்டு, த்யாநயோகேந - பக்தியோகத்தினால், ஸநாதநம் - அநாதியான, ப்ரஹ்ம [illegible] - பரப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான். நம்மன்போலே - யமனைப்போலே, 'நம்மன்' என்கிற பதத்தில் மகாரம் இரட்டித்திருக்கிறது, வீழ்த்து - [illegible], அமுக்கும் - [illegible] விடாமல் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிற, நாட்டிலுள்ள - லோகத்திலே பரவியிருக்கிறவான, பாவமெல்லாம், சுமடெறுத்தே - 'சுமை' என்கிற பந்தத்தைக் கூட செய்யாமல், கைவிட்டோடி - இவனை விட்டுவிட்டு வெகுதூரம்போய், தூறுகள் - செடி நிறைந்த இடங்களை, அதாவது அப்ரியர்களை, பாய்ந்தன - ப்ரவேசித்தன. ஸூத்ரகாரர்கள் - ஸ்மருதி ஸூத்ரம் செய்தவர்கள் [illegible]

1 திருப்பாவை-5 2 மனு-ஸ்மரு-6-79, 3 பெரிய திரு-5-4-3

இவனுக்கு கர்மங்களும் ப்ராதிகூல்யமாயிருந்துள்ள விரண்டு சிறகிலும் இவன் பக்கல் ஆநுகூல்ய ப்ராதிகூல்யங்களுக்கு ஹேதுவாக வசனித்தேறிடுகிறதென்னும்படி பண்ணி, 1 'திவா ச ஶுக்லபக்ஷஶ்ச

தேஶகால நியமமில்லை உத்தராயணமேவ ச |

முமூர்ஷதாம் ப்ரஶஸ்தாநி' என்று ஸ்ம்ருதியிலும் ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ரத்தில் நியதமான ப்ரகரணத்திலும் ஹேயதயா ப்ரஶஸ்தரையும் மோக்ஷாபேக்ஷையில்லாதாரையும் பற்றச் சொல்லும் காலநியம

ஸூத்ர வ்யாக்யான கர்த்தாக்களையாரோ பெரியவாச்சான்பிள்ளை இங்கு 'ஸுஹ்ருத்துக்கள்' என்றருளிச் செய்த ஸ்ருதி 'உபநிஷத்'தாவது அவனுடைய பந்துக்கள் புண்ணியத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள், இஷ்டர்கள் புண்ணியத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள், சத்ருக்கள் பாபத்தைப் பிரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்' என்பது. சிறகு பக்ஷம், புண்ய பாபங்களை அனுபவிப்பதொன்று ... அசலவிட்டுப் போகிறார் — 'இவன் பக்கல்' என்று ... அசல விளங்கத் தேறிடுகிறது - இவன் விட்டுப் பிரிந்து ... புண்ய பாபமாய்ச் செய்வது 'என்னும்படி' என்பதினால் இந்தப் புண்ய பாபங்களை அவர்கள் அடைவதில்லை, இதற்கு ஸமானபலங்களை அனுபவிப்பதினால் இப்படி வ்யவஹரிக்கிறது என்பது தாத்பர்யம். இவர்களுக்கு நிர்யாணகாலத்தில் நியமமில்லை என்றும் மேல் ஸஞ்சரிக்கப் போகிறவராய் காலநியமம் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்களுக்குக் கதியருளிச் செய்கிறார் — 'திவா ச' என்று ஆரம்பித்து திவா - பகலும், ஶுக்லபக்ஷஶ்ச - ஶுக்லபக்ஷமும், உத்தராயணமேவ ச - உத்தராயணமும், முமூர்ஷதாம் - மரணமடைபவர்களுக்கு ப்ரஶஸ்தாநி - உத்தமமான ஸமயங்கள் ப்ரஶஸ்தா - ஆசையுடையவர் மோக்ஷாபேக்ஷையில்லாதார் - ப்ராயணம் செய்யாதார் 'பற்றச் சொல்லும்' என்பதினால் இந்தக் காலநியமம் பூர்வோபாயரைப் பற்றிய

1 பார-ஆனு 220-31

மன்றிக்கே 1 ‘நிசி நேதி சேந்ந ஸம்பந்தஸ்ய யாவத்தேஹபாவித்வாத்’ என்றும், 2 ‘அதச்சாயநேபி தக்ஷிணே’ என்றும் சொல்லுகிறபடியே உசந்த்ராஷ்ய பித்ருதேவர்களுடைய பகல்களிலேயாதல் ராத்ரிகளிலேயாதல் தான் ஸங்கல்பித்த ஸமயத்திலே அப்ரச்யுத வாஸநாஸம்ஸ்காரோத்தரனாம்படி பண்ணி, சிறை கிடந்த ராஜகுமாரன் திறத்தில் ப்ரஸன்னனான ராஜா விலங்கை வெட்டிச் சிறைக்கூடத்தினின்றும் கொண்டு புறப்படுமாப்போலே ப்ரஸக்தா ப்ரஸக்த நியமமற்றதாய்

நிர்யாண க்ரமம்

தல் என்பது ததயோதிகம். **நிசி** - ராத்திரியில் மரணமடைந்தவனுக்கு, **நேதி சேத்** - மோக்ஷமில்லை என்னில், **ந** - அது உசிதமானதல்ல. **ஸம்பந்தஸ்ய** - கர்மங்களின் ஸம்பந்தம் **யாவத்தேஹபாவித்வாத்** - இந்த தேஹம் இருக்கும் வரையில் இருக்கிறபடியினால், அதாவது இந்த தேஹத்தோடு கர்மமும் நிச்சேஷமாய்ப் போய்விட்டபடியினாலே காரணமில்லாமையினால் மறுஜன்மம் வராது என்று தாத்பர்யம். **அத:** - மேலே கூறிய காரணத்தினாலேயே, **தக்ஷிணே அபி அயநே** - தக்ஷிணாயனத்தில் மரணமடைந்தவனுக்கும் (மோக்ஷம் இல்லை என்பதில்லை) **பித்ருக்களுடைய பகல்** - சுக்ல பக்ஷம், **தேவர்களுடைய பகல்** - உத்தராயணம். க்ருஷ்ண பக்ஷமும் தக்ஷிணாயனமும் முதலியவை ராத்திரிகள். **அப்ரச்யுத** - நழுவிப்போகாத, **வாஸநாஸம்ஸ்கார** - முன்னால் உண்டான வாஸனை, **ருசிகளையுடையனாம்படி** - மோக்ஷத்தில் ஆசை இவைகளையுடையவனாகும்படி, அதாவது முன்னாலிருந்த கைங்கர்ய வாஸனையும், மோக்ஷத்தில் ருசியும் குறையாமல் செய்து, **சிறையிலிருந்த** - ஜயிலிலிருந்து, **கொண்டு புறப்படுமே** - அழைத்துக்கொண்டு போகும். **‘ப்ரஸக்த’** இத்யாதி—சரீரம் விடுவதற்கு வ்யாஜமான ரோகாதிகளில் இது ப்ரஸக்தம், இது அப்ரஸக்தம், என்கிற வ்யவஸ்தையில்லாமல், **உபஸ்திதமாயிருப்பது** - ஸமீபத்தில் வ்யாஜமாக நேரிடுகிற, **விச்லே**

---

1 ப்ர ஸூ 4 2-18 2 ப்ர-ஸூ-4-2-19

காரணோபஸ்ருஷ்டமா யிருப்பதேதேனுமொரு ஶரீர விஶேஷ நிஷ்பத்தியை யுண்டாக்கி, வாகாதிகளான பாஹ்யேந்த்ரியங்கள பதத்தையும் மனஸ்ஸிலே சேர்த்து, இப்படி கர்மஜ்ஞாநேந்த்ரியங்க ளெல்லாத்தோடுங்கூடின மநஸ்ஸை ப்ராணவாயுவோடே சேர்த்து, இப்படி பதினொருமிந்த்ரியங்களோடுகூடின ப்ராணவாயுவை ஜீவனோடே சேர்த்து, ப்ராணேந்த்ரியஸம்பந்நனான ஜீவனை ஸ்ரீ ஸூக்ஷ்மக்ஷேத்ரஹ்ருதயத்திலே ஸூக்ஷ்மதேஹத்தினின்றுங் கடைந்தெடுத்த பஞ்சபூத ஸூக்ஷ்மங்களோடே சேர்த்து, இப்படி இந்த்ரியப்ராணபூதஸூக்ஷ்மஸம்பந்நனான ஜீவனை ஸர்வஸஹார்த்தமுடைய ஹார்த்தனை தன்பக்கலிலே யிளைப்பாற்றி, இப்படி ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தினின்றும் விஶ்லிஷ்டன் ஸாதாரணமான வுத்க்ராந்தியை நடத்தி, 1 'அநந்தா ரஶ்மயஸ்தஸ்ய தீபவத்யஸ்ஸ்திதோ ஹ்ருதி | ஸிதாஸிதா: கத்ருநீ

ஷநிஷ்பத்தியை - விடுவதற்குக் காரணமான ஶராகாநிசமை, ஸூக்ஷ்மம் - முதலில் பரமாணுமாயிருக்கும் என்றும் இதற்கு வழக்கம் என்று பெயர். ஸூக்ஷ்மதேஹம் - இப்பொழுது காணப்படுகிற ஶரீரம் 'க்ஷேத்ரம்' என்பது அதற்குண்டாகும் ஸ்தூல முதலிய நிலை. இந்த ஶரீரத்திலிருந்து பூதஸூக்ஷ்மங்களைச் சடைந்தெடுப்பது அந்த வஸ்திக்குக் காரணம். ஸஹார்த்த - ஹிதத்தையே செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணம், இளைப்பாற்றி - தேஹத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் பொழுதுண்டான ஶ்ரமத்தை ஆற்றி. விஶ்லிஷ்டன் - பருமஶரீரத்தை விட்டாலுங்கூடக் கும், கேவலர் ஸாதாரணமான பாமரர்களுக்கும். உத்க்ராந்தி - ஶரீரத்தை விட்டு வெளிக்கிளம்புதல். தீபவத் - தீபத்தைப்போல, ய: - எந்த ஜீவாத்மா, ஹ்ருதி - ஹ்ருதய கமலத்தில், ஸ்தித: இருக்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுடைய, அநந்தா: - எண்ணிறந்த, ரஶ்மய: - கிரணங்கள், ஸிதாஸிதா: - வெளேலென்றுமுள்ளதாயும், கறுத்துமிருப்பதாயும், கத்ருநீலா: - ...

1 யாஜ்ஞ. ஸ்ம்ரு-4 166 - 169

ளா: கபிலா: பீதலோஹிதா: || ஊர்த்வமேக: ஸ்திதஸ்தே
ஷாம் யோ பித்வா ஸூர்யமண்டலம் | ப்ரஹ்மலோகமதிக்ர
ம்ய தேந யாதி பராம் கதிம் || யதஸ்யாந்யத் ரஸ்மிஸதம் ஊர்
த்வமேவ வ்யவஸ்திதம் | தேந தேவஸரீராணி ஸதாமாநி
ப்ரபத்யதே || யே நைகரூபாஸ்சாதஸ்தாத் ரஸ்மயோஸ்ய ம்ரு
துப்ரபா: | இஹ கர்மோபபோகாய தை: ஸம்ஸரதி
ஸோ(அ)வஸ: ||' என்கிறபடியே கள்ளர் கொண்டுபோம்
வழிகள்போலே க்ஷுத்ரமார்க்கங்கள் ஸ்வர்க்காதிகளுக்
குப்போம் கர்மஸ்தாநங்களுக்கு த்வாரங்களான நாடீ
விசேஷங்களில் போகாதபடி வழிவிலக்கி, ஸுஷும்நாதி

நிறமாயும் நீலநிறமாயும், கபிலா: - பொன் நிறமாயும், பீத லோஹிதா: - மஞ்சள் நிறமுள்ளதாயும், சிகப்பு நிறமுள்ளதாயும் (இருக்கின்றன), தேஷாம் - அவைகளுக்குள், ய: - எந்த, ஏக: - ஒருநாடி, ஊர்த்வம் - உயர நோக்கினதாய், ஸ்தித: , இருக்கிறதோ, தேந - அந்த நாடியினாலே, ஸூர்யமண்டலம் - ஸூர்ய மண்டலத்தை, பித்வா - பிளந்துவிட்டு, ப்ரஹ்மலோகம் - ஸத்யலோகத்தை, அதிக்ரம்ய - தாண்டி, பராம் கதிம் - பரமபதத்தை, யாதி - அடைகிறான் அஸ்ய - இந்த ஜீவனுக்கு, யத் - எந்த, அந்யத் - வேறு, ரஸ்மிஸதம் - நூறு நாடிகள், ஊர்த்வமேவ - மேல நோக்கினதாகவே, வ்யவஸ்திதம் - இருக்கிறதோ, தேந - அதினாலே, ஸதாமாநி - அந்தந்தத் தேவதைகளின் லோகங்களோடு கூடிய, தேவஸரீராணி - அந்தந்தத் தேவதைகளின் ஸரீரத்தை, ப்ரபத்யதே - அடைகிறான், யே - எந்த நைகரூபா: - அநேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய, ம்ருதுப்ரபா: - அல்பமான காந்தியையுடைய ரஸ்மய: - நாடிகள், அஸ்ய - இந்த ஜீவனுக்கு, அதஸ்தாத் - கீழ் நோக்கினவைகளாய் இருக்கின்றனவோ, தை: - அவைகளினாலே, அவஸ: - கர்மத்துக்கு வசப்பட்டவனாய், ஸ: - அந்த ஜீவன், இஹ - இந்த லோகத்தில், கர்மோபபோகாய - கர்ம பலங்களை அனுபவிப்பதற்காக, ஸம்ஸரதி - ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறான்

கொண்டுபோம்வழி - திருடர் கொண்டு போகும் மார்க்கம், கள

ஈமசுதத்துக்கு உசிதமான ஸுதாயிசெகயான ஸுஷுமநா ஙியிலே ஆவெசிப்பித்து, ஸஸ்யகாவலும்பியாயக் கொண்டு புறப்படும்படி பண்ணும்

ஆழ்வான ஸஜிதெசியிலே விடாயிலேநாக கொட்டி எம்பெருமானா திருவடிகளைப்பிடிக்க, இவ ரப்போதாழ்வானசெவியிலே

ஆழ்வான் வருத்தாந்தம்

ஆயத்தை யருளிசசெய்ய, இப்பேறு நமக்கு வருகை யரிது, நாமென்செய்யக்கடவோமென்று அப்போது வேஸித்திருந்த முதலிகள் கலங்க, இவாகளஷி ஆயத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி 'ஆழ்வான ஆகூதி யறியீர்களோ? இவவவலெஷுயி லிவருக்கிது ஸுவஷு ஈத்தையும் வணுஸக்ஷுசெரயையுமிட்ட ஈதுமன

னவாசல என்றபடி வழிவிலக்கி - வழிகளிலிருந்து விலக்கி ஸுதாயிசெகயான-(மேல நோக்கிப் போகிற) நூறு நாடிகளைக காட்டிலும் வேறுபட்ட, ஸுஷாவலும்பியாய - கிரணங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு

பரபன்னனுக்கும அந்திமஸமருதி அவஸ்யமென பது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய அனுஷ்டானத்தினை லேறபடுகிற தே? ஆசையினால அதில்லாதவனுக்கு விளம்பம வருமே? என்கிற ஸந்தேஹத்தை நிவருத்தி செயவதறகாக அந்த வருத்தாந்தத்தை ஸங்ககரஹித்தருளுகிறா—' ஆழ்வான ' என்றாரம்பித்து இப்பேறு - அந்திம தசையில தவயோபதேசத்தைப்பெறும படியான பாக்யம், புருஷாாத்தத்துக்க காரணமாகையினாலே புருஷாாத்தமென்றருளிச செய்யப்பபட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸாநநித்யம கிடைக்காது என்பதினால ' அரிது (துாலபம) ' என்னும பதம ' ஆகூதி ' யாவது 'ஈஷோநா ஜாபூவஸுஷ: வஸிவதிஷுஷீய ' என்கிறபடியே எலலா ப்ரகாரத்திலும அநிஷ்ட நிவருத்தி இஷ்டபராப்திகளில ஆசாாயனுக்குப் பாரதந்திரராயிருக்கும ஸ்வபாவம இததால இந்த தவயோசசாரணத்தை நாளுசெய்யாமல ஆசாாயோசசாரணத்தை எதிா பாாத்திருந்தமை ஏயோதிகம வணுஸக்ஷுசெர - கலக்கண்டு, இட்ட ஈதுமவாயில போட்டதைப்போல மட்டும ' ஙிஷுா

ரே[2] நாமிது உபாயத்துக்குப் பரிகரமாகச் செய்
தோமல்லோம்' என்றருளிச்செய்த முதலிகள் தெளி
ந்த நிஷ்கர்ஷர்கள் ஆகையால் 1 'நஷ்டஸ்ருதி
ரஹி வஸ்திருஜஸ்ஜேஷம்' என்னும், 2 'ஸ்தித்தே மனஸி
ஸுஸ்வஸ்தே' என்கிற ச்லோகத்வயத்திலும், 3 'துப்புடை
யாரையடைவதெல்லாம்' என்கிற பாட்டிலும் சொல்
லுகிறபடியே ஆழ்வார்களுக்கும் ஸூத்ரகாரிகளில்
கத்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் நிஷ்ப்ரஷமில்லை 4 'ஸரீர
பாத ஸமயே து கேவலம்
மதீயயைவ தயயாதி ப்ரபுத்தோ மாமேவாவலோகய

ராஞர்கள் என்பதினால் ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸமாதான ப்ர
தினால் அந்திமஸ்ம்ருதியாதிகள் ப்ரபத்திக்கு அங்கமல்ல என்பது
தயோதிதம் 'ஸ்தித்தே மனஸி ஸுஸ்வஸ்தே' இத்யாதி - வரா
ஹப்ரமபிக்கும் ஸ்ரீ வராஹசரம ச்லோகத்தில் என்றபடி, அதில்
'ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபம்' என்று சொல்
லியிருப்பது இங்கு விவக்ஷிதம் 'துப்புடையாரை' இத்யாதி
இந்தப் பாட்டில் 'எய்ப்பென்னை வந்து நலியும்போது அங்கேது
நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன் அப்போதைக்கு இப்போதே
சொல்லி வைத்தேன்' என்பது விவக்ஷிதம், அதாவது உத்
தரமான ஸமயத்தில் உண்டாகும் ச்ரமத்தினால் வருந்தப்படும்
பொழுது நான் உன்னை நினைக்கும்படியான சக்தியுடையவனல்
லேன், அப்போதைக்காக இப்போதே உம்மை ப்ரார்த்தித்
தேன் என்றபடி 'ஸூத்ரகாரி'—'சூழி' சப்தம் திருநாம ஸங்
கீர்த்தனத்தைக் குறிக்கிறது நிஷ்ப்ரஷமில்லை - ப்ரபத்திக்கு
அங்கமாக இவன் ச்ரமப்பட்டு ஸம்பாதிக்க வேண்டுமென்ப
தில்லை இப்படிப்பக்ஷத்தில் அந்திம ஸ்ம்ருதியை ஸ்ரீ
பாஷ்யகாரருளிச் செய்திருப்பதற்கு இது விருத்தமாகாதோ
வென்னவருளிச் செய்கிறார்—'ஸரீரபாத' என்று ஆரம்பித்து
ஸரீரபாத ஸமயே து - சரீரம் விடுகிற காலத்திலோ
வெனில், கேவலம் - கேவலமான, மதீயயைவ - என்னுடைய

1 ஆரா 2 வரா-புரா
3 பெரி-திரு-1-10-1 4 சரணா

ஸுஹ்ருத்வ்ருத்த வ்ருத்தி ஸம்ஸ்கார ஸக்திகாரண:' என்றருளிச் செய்ததும் இவ்வர்த்தங்களுக்கு அவிரோதமாக வொரு ப்ரகாரத்தாலே நிர்வாஹ்யம். எங்ஙனேயென்னில் — ச்ருதி லருளிச்செய்கிற வஸிஷ்ட ச்ருதி இவ வஸிஷ்ட ச்ருதியையும் உபாயமுமாகக் கொள்ளி ப்ரவர்த்த ரானவர்களுக்கு வரக்கடவதென்று சில வ்யாக்யாதாக் கள் நிர்வஹிப்பார்கள். இப்படியாகில் ஒரு ஸ்லோகத் திலும் மத்யமான ப்ரத்யயம் நிர்விஷயமாயிராமை யால் இது ஸமவ்யாப்திவிஷயத்திலே போமாகில் 1 'யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம்' என்கிற கணக்கிலே விபரீதமுமாம். ஆனபின்பு ச்ருதி லருளிச

காகவே இருக்கிற, ஷயா தயையினால், அதிஜ்ஞ: - அதிக ஜ்ஞாநத்தை யுடையவனாய், மாமேவ - என்னையே, அவலோகயந் - பார்த்துக்கொண்டு, அஸ்ருவ்ருத்த - நழுவாம லிருக்கிற, வ்ருத்தி முறையுண்டாகிய, ஸம்ஸ்கார - வாஸனை, ஸக்திகாரண: - ஆசை, இவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு (ப்ரியமான கைங்கர்யம் செய்பவனாக ஆசைப்படுகிறான்) நிவ்ருத்தம் ப்ரப்ரதிசக்ஷது உபாயமுமாக - ப்ரபத்திக்குப் பலமாக 'யம் யம் வாபி' இத்யாதி கீதா ஸ்லோகம் பக்தர்களைக் குறிக்கிறது என்று தாத்பர்யம். யம்யம் - எதெதைக் குறித்து, பாவம் - வஸ்துவை, ஸ்மரந் - நினைத்துக்கொண்டு (சரீரத்தை விடுகிறானோ அந்த வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்தை மறு ஜன்மத்தில் அடைகிறான்) இதை ஸாமாந்யமாகச் சொல்லியிருப்பதினால் இது எல்லாரையும் பற்றியது என்று திருவுள்ளம். 'யம்யம்வாபி' என்றாரம்பிக்கும் பொதுவான வசனத்தைப் பக்தர்களை மாத்திரம் குறிக்கிறதாகவும், 'ந்ஷ்ஷ்ருதி:' இத்யாதி வசனங்களை அந்திம ஸ்ம்ருதியைப் பலமாகச் சேர்க்காமல் ப்ரபத்தி பண்ணி னவர்கள் விஷயமாகவும், சரம வாக்யத்தை அந்திம ஸ்ம்ருதி யைப் பலமாகச் சேர்த்துப் ப்ரபத்தி பண்ணினவர்கள் விஷயமாக வும் எல்லா இடங்களிலும் சுருக்கிச் சொல்லுவது உசிதமல்ல

---

1 கீதை-8-6

செய்தபடியே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஸ்வவிஷ யத்தில் லக்ஷ்மீஸ்ம்ருத்யம்ஸம் வரும் 1 'ஸஷ்ட ஸ்ம்ருதி ரவி' இத்யாதிகள் ஸ்ரீகீதையில் அஷ்டமாத்யாயத்தி லும், 2 'யம் யோகிந: ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேசயந்தி' இத்யாதிகளிலும் ஸ்வயத்னஸாத்ய மாக விதித்த கட்டளையிலே உபாயமாக வந்த ஸ்ம்ருதி வேண்டாவென்கிறனவென்று சிலவாக்யங்களைச் ஸங்க்ஷேபமாகச் சொன்னார்கள் 3 'தேவரும் ஈச்வர சத்ருக்ஷயம்' என் றிறே யிவர்களருளிச் செய்தது அந்த ஸ்ம்ருதியாவது

அந்திம ஸ்ம்ருதி — வாஸாவித ஞானாவஸானமான

சரீரம் உபஸம்ஹாரமாவதற்கு முன்பே பிறப்பதொரு ஸ்ம்ருதி இது அருகிருந்தார்க்குத் தெரியாது 4'த்ருஷ்டாத் தேவ வாங்மனஸா உபஸாந்திஸ்யாத் ஏகஸ் ப்ரவ்ருத்தி:'

வாக்கையினால் கல்பாந்தர மருளிச்செய்கிறார்—'ஆனபின்பு' என் றாரம்பித்து ஆனபின்பு - ஸ்ரீகீதையில் அருளிச் செய்திருப்பது எல்லாரையும் பற்றிய தாகையினால் ப்ரபந்நனுக்கும் அந்திம ஸ்ம்ருதிக்கும் ஸங்கோசமில்லாமல் ஆத்தம ஏற்படுகிறபடியி னால் இதுவேஸ்வரஸமானது என்றிருவுளம் யத்நபர மாதமாவை, யோகிந:-பக்தியோகம் செய்கிறவர்கள், ப்ராண வியோககாலே-ப்ராணன் சரீரத்தை விட்டுப்பிரியும் ஸமயத் தில், யத்நேந - தங்களுடைய ப்ரயத்தனத்தினாலே சித்தே-மன தில், விநிவேசயந்தி-வைத்துச் கொள்ளுகிறார்களோ 'அஷ்ட மாத்யாய' இத்யாதிக்கு ஸந்த்யுவேதாஸக்தம்' என்றாரம்பிக் கும் ச்லோகத்தில் என்று தாத்பர்யம் கட்டளையிலே-ப்ரகாரமாக உபாயமாக - மோக்ஷோபாயத்தில் அந்தர்பூதமாக 'தேவரும், ஈவ' என்கிற பதங்களினால் ஸ்வயத்னத்தின் அபேக்ஷை யில்லை என்பது தெரிவிக்கப்படுகிறது உபஸம்ஹாரமானால் - லயத்தை யடைந்தால், வாங்மனஸே வாக் இந்திரியம், உபஸ தேவ - லயத்தை யடைந்திருந்த போதிலும், ஏக: ப்ரவ்ருத்தி:-

---

1, 8 654 ம் பக்கம் பார்க்க 2 பார ஸா-46-139
4. ஸ்ரீ பாஷ்யம் - 4-2-1

என்கிற ஸாஷ்யமும் ஏதேனுமொரு ஸூக்தத்தாலே ஒரு உக்திஸ்வ்ருத்தி யிவனுக்குண்டென்றறிகிற வள வைச் சொல்லுகிறது, தனக்கு ஸ்வாஸ்த்ராஸ்வ ரூஷ்யங்களிலே கண்டபடியைச் சொல்லுகிறதாகவு மாம். ஆனபின்பு ஹமவஷிஷயத்தில் லக்ஷ்ஸ்ரூதி உப ஸூராகிறவாகும் ஜோக்ஷ கொடுக்கிறவாக்த் தெரியு மித்தனை இதுக்கு கஞ்ஜ வேமிகளோடு மயோமிக ளோடும் வாசிபற ஸாக்ஷுஞன வஸாத்ராவின் பக்க லிலே விருமிகதுமளவும் ஸ்ஷ்வஷ்த் த்வமா யிருக்கும் இவ்வவஸ்த்தையைப்பற்ற 1 ‘க்ஷவாஷாணவ ஜீஹம்’ என்றும், 2 ‘ஜஷ்வ்ரதிரவி’ என்றும்,

---

மனத்தின் ப்ரவ்ருத்தி ஆரஸ்ரூதேஷி - சாணப்படுகிறதல்லவா வார இந்திரியம் மாத்திரம் ரூபவை அடைக்கிருக்கும் தலையில் இவனுடைய ரேஷடை முக்கிய காரணங்களைக் கொண்டு மன தில் ஏதாவதொரு நினைக்கிறான் என்று ஊகித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் ‘ஆரஸ்ரூதே’ என்பதுக்குப்பொருவாக அறியப்படு கிறது என்றாகுதம் எனகிறவளவை - என்பது மாத்திரத்தை ‘தெரியாது’ என்பதற்கு பாதயக்ஷத்தில் அறியப்படுகிறதில்லை, மற்ற இந்திரியங்களும் ரூபமரைஅடைந்திருப்பதினால் ஊகித்தறிய வும் முடியாது என்றாகுமாகையினால் விரோதமில்லை வயாதியி னால் வாச இந்திரியத்திற்கு ப்ரவ்ருத்தி இல்லாமற் போனபோதி லும் தன்னுடைய மனத்தின் அனுஸந்தானம் இவனாலேயே ப்ரத்ய க்ஷமாய் அறியப்படுகிறது இந்தப் பக்ஷத்தில் தனக்கே தோன்றுகிறபடியினால் விரோதமில்லை என்று தாத்பர்யம் யோமிகள் - பருமாவிகா நிஷடாகர் ‘இவ்வவஸ்த்தையை’ இத்யாதி—இந்த வசனங்கள் அந்திம ஸம்ருதி வேண்டா மென்று சொல்லுகிறதாக வைத்துக்கொண்டு சத்ய வாக்ய விரோத ஸங்கையும் பரிஹாரமும் செய்யப்பட்டது இந்த வசனங்கள் ஹார்த்த நிடத்தில் விஸ்ரமிக்கும்பொழுது ப்ரவும ஜ்ஞான ஸங்கோசத்தை அடைந்திருக்கும் அவஸ்தையைக் குறிக்கின்றன என்று சொல்லிவிட்டாலோ ஒருவித விரோதமு மில்லை, அந்திம ஸம்ருதியும் அவஸ்யம் வேண்டுமென

1 வா-புரா 2. 654 ம் பக்கம் பார்க்க

1 'நினைக்கமாட்டேன்' என்றும் சொல்லுகிறதென்று ஸர்வஜ்ஞாயிகாரிக்கு விசேஷித்தோ ஸ்திதியைச் சொல்லிற்றுகாது இதுக்குமேல் 2 'மத்தஸ்ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞானமபோஹநஞ்ச' என்கிற ஸர்வஜ்ஞனுணர்ந்த தச ஸங்கல்பிதஸ்வாரஸ்யங்கொண்டு ஸஹநாவியிலே ஸங்கல்பித்தால் பின்பு காலுதக்கமுள்ளதனையு மொருபகலா யுணர்ந்திடுவோம்

தன்னிலைமைமது தறபகலாமது தன்னாமிழ்ந்தும்
என்னவுமாமதியா தாமரங்கரடியவர்க்கு
மின்னிலமேனி விடும்பயணத்து விலக்கிலதோர்
தன்னிலையாநடு நாடிவழிக்குநடை பெறவே 27

றேற்படும், என்று ஸ்ரீஷபத்தின் ஈருந்து அதிசயம் - மற்றவர்களைவிட மேன்மை ஹார்த்திடத்தில் விசேஷிந் கும் தனை எல்லாருக்கும் பொதுவாகையினாலே 'தத்ஸம்ஸ் ரயணம்தா', 'ஜ்ஞானவஸ்கோஷேகா', 'அப்போதைக் கப் போதே சொல்லி வைத்தேன்' இத்யாதிகளில் ப்ரபன்னனுக்குச் சொல்லப்படும் ஓர் அதிசயம் இல்லாமல் போகவேண்டி வரும் மத்த: - என்னாலேயே, ஸ்ம்ருதி: - நினைப்பதும், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமும், அபோஹநம் - மறந்து விடும்படி செய்வதும் (உண்டாகிறது) ஸர்வஜ்ஞனுணர்த்த - (அப்பொழுது தனக்கு ஜ்ஞானம் மிகவும் ஸங்குசிதமாகையினால்) ஸர்வஜ்ஞனான பகவான் ப்ரமாணம் செய்ய ஒரு பகலாய - ஒரே மத்யாஹ்நமாய், ஜ்ஞான ஸங் கோசதிசையில்லாமல் என்றபடி, உணர்த்தி - எல்லா பரமேயும் அறியும் காலம்

பதவுரை] அரங்கர் - ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய, அடியவர்க்கு - தாஸர்களுக்கு, இதனால் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய க்ஷேத்ரங்களில் வாஸஸ்தானமென்றும், அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமான் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் அவச்யம் கர்த

1 பெரி-திரு-4-10-1 2 கீதை-15-15

த்வயம் என்றும் விஷகாஷிக்கப்பட்ட படியினாலே அப்படி இருக்கிறவர்களுக்கு என்றர்த்தமாகையினாலே ஸ்ரீ அருளிச்செய்யப்பட்ட அர்த்தம் ஸங்க்ரஹீதம். 'அரங்கம்' என்றது மற்ற திவ்ய க்ஷேத்திரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், விலக்கில்தோர், நன்னிலையாம்-நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையதான, மற்ற எல்லா நாடிகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாய அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தை அடைவிக்கக் கூடியதான, நடுநாடி-நடுவிலிருக்கும் நாடி, அதாவது மேல்நோக்கி யிருக்கும் நூற்றொரு நாடிகளில் நடுவிலிருக்கும் நாடி, அதா[illegible], வழி-வழிக்கு, அன்றிக்கே, நடுநாடிவழி - நடுநாடியினாலே செல்லக் கூடிய அர்ச்சிராதி மார்க்கத்துக்கு, நடைபெற - நடப்பதற்காக, அதாவது அது வழியாகப் போவதற்காக, மின்னிலை - மின்னலுடைய ஸ்திதிக்கு ஸதருஶமான ஸ்திதியையுடைய, அதாவது நஶ்வரமான என்றபடி, இத்தால் காரணமாகிற காமம் கழிந்த பிறகு க்ஷணங்கூட நிற்காது, ஆகையினாலே ஸம்பந்துக்களைப் பார்ப்பது அஸம்பாவிதம் என்றபடி, பீஷ்மாதிகள் அப்படிக் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தும் அவர்களுடைய வைராக்யத்தின் மஹிமையினால் ஏற்பட்டது என்பது நயோதிதம், மேனி-ஶரீரத்தை, விடுமே-விடுவதாகிய, பயணத்து - ப்ரயாணத்துக்கு, உத்தராயணத்துக்கு என்றபடி, யாது ஆம் - எந்தப் பூமி ஸம்பாவிதமாகுமோ, அது, நலநிலமாம்-ப்ரஶஸ்தமான இடமாகும், அதாவது இவ்வுலகு நிர்யாணமன்றும் இடமே ப்ரஶஸ்தமான இடம், அதற்கு வேறு ப்ரஶஸ்தஸ்தானங்களை எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை என்று தாத்பர்யம், (யாதாம் - எந்தப் பக்ஷம் ஸம்பவிக்குமோ அதுவே), நற்பகலாம் - நல்ல பகலாகும், (யாதாம் - எந்தப் பொழுது ஸம்பவிக்குமோ அதுவே), நன்னிமித்தம் - நல்ல ஶகுனம், என்னவுமாம் - என்று சொல்லப்படுகிறதுமாகும்.

ஹார்த்தனை எம்பெருமான் ஹேயமான இந்த ஶரீரத்தினுள் வஸிப்பதற்கும் இதிலிருந்து உத்க்ரமணம் செய்வதற்கும் காரணத்தை நிரூபிக்கிறார்—'ஊஹா' [illegible]

[illegible]

தஹரகுஹரமத்யே தைவதம்ஸ்ஸந் நிஷ்பாரஸீவிடகா
நிபதிதநிஜவத்ஸாக்ருஷ்டவதீர்ணபித்ருக்ரோட் |
யஃ நிஜஹ்ருதயஸம்ஸ்தோ காலே ஸ ஏவ ப்ரதாயிகா
க்ருதகவாரஹஸ்தாநாயாஸம் ப்ரவேஸயதி ப்ருஹ்மா: ||

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
நிகமநாதிகாரோ த்வாத்ரிம்ஶ:.

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

சீரார்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ப-ரை] **நிஷ்பாரஸீவிடகா** - சேறு நிறைந்த கிணற்றில், **நிபதித** - விழுந்திருக்கிற, **நிஜ** - தன்னுடைய, **ஸ்வதநய** - பிள்ளையை, **க்ருஷ்வா** - தூக்கிவிட வேண்டுமென்கிற ஆசையினால், **ஸ்வதீர்ண** (அதில்) இறங்கி இருக்கிற, **பித்ருக்ரோட்** - தகப்பனுடைய க்ரமத்தினால், அதாவது தகப்பனைப்போல, இதனால் இந்த சரீரம் அபோக்யமாயிருந்தாலும் ஆஸ்ரிதர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக பசுவான உள்ளே இருக்கிறான் என்பது தாத்பர்யம், **தஹரகுஹரமத்யே**-ஹ்ருதயகமலத்துக்குள் இருக்கும் ஸூக்ஷ்மமான ஆகாசத்தில், **திஷ்டந்** - இருக்கிற, **ப்ரஹ்மா:** - பக்தருன, **ஸ:**-அந்த, **தேவ:**-தேவனாகிய நாராயணன், **தேவ** பதத்திற்கு லீலை செய்து கொண்டிருப்பவன் என்று மாலையினால் இதுவரையில் லீலா ரஸத்தை யநுபவித்துக்கொண்டிருந்த படியிருந்தாலும் உத்க்ரமணம் ப்ராயணமில்லை என்பது தாத்பர்யம், **தஸ்மிந்காலே** - அந்த காலத்தில் அதாவது ப்ரயாண காலத்தில், பக்தி முதலிய வ்யாஜத்தினால் லீலா ரஸத்தை அநுபவிப்பதில் ஆசையிலிருந்து விடைபெற்ற காலத்தில் என்றபடி **ந:** - நம்மை, **க்ரு**

தகூவா ஹ்ரஹ்லா நாயகம் 'ஸமெருபிம்நரவஜாயஜெஹூஊ யெநவ்யூஷஜ்வ' என்கிறபடியே ஒருவராலும் செய்யப்படாத தான், திவ்ய நகரமாகிற வைகுண்டத்திற்கு ப்ரயாணம் புறப்படு வதற்காக, ஸதாயிகூரம் - நூறுக்கு மேற்பட்ட நூற்றுருவ தான், காஷிம் - காயையை, ஆவெஶயதி - ப்ரவேஶிக்கும்படி செய்கிறான்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உப வே நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
நியாஸாதிகாரம்
முற்றிற்று

|| ஶ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

கதிவிசேஷாதிகாரம்,

[ஆதிவாஹிகர்களின் நிரூபணம்—மார்க்கத்தில் நடக்கும் ஸத்கார விசேஷங்கள் — மார்க்காந்தரங்கள் அநபேக்ஷிதங்கள்—கத்யநுஸந்தாநம் அவஶ்யம்]

அஹ்நஜ்வலநஜ்யோத்ஸ்நாபக்ஷோத்தராயணவத்ஸராந்
பவநதபநப்ராலேயாம்ஶூந் க்ஷணாதவிரஷ்மிதம் |
அம்புதபதிம் தேவாதீஶம் ப்ரஜாபதிமாகத
தரதி விரஜாம் தத்ர வாசஸ்பத: பரமேஷ்டிதம் ||

|| ஶ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

பரமபதத்தை அடையப் புறப்பட்டவர்க்கு ஆதிவாஹிகர்கள் இவனை அழைத்துக்கொண்டு போகும் ப்ரகாரத்தை இந்த அதிகாரத்தில் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் — அஹ்ந இத்யாதியால்.

(ப-ரை) அஹ்ந - அஹஸ்ஸை, ஜ்வலந - அக்நியையும், ஜ்யோத்ஸ்நாபக்ஷ - வளர்பிறையாகிய (ஶுக்ல) பக்ஷம், உத்தராயண, வத்ஸர - வருஷம், இவை இவைகளின் அபிமானி தேவதைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றவர், பவந - காற்று, தபந - ஸூர்யன், ப்ராலேயாம்ஶூந் - பனி கிரணங்களையுடைய சந்திரன் இவர்களையும், க்ஷணாத் - க்ஷணமாக, விரஷ்மிதம் - மின்னலையும் அம்புதபதிம் - மேகங்களுக்கு ஸ்வாமியான வருணனையும், தேவாதீஶம் தேவேந்திரனையும், ப்ரஜாபதிம் ப்ரஜாபதியையும், ஆகத: - அடைந்தவனாய்க் கொண்டு, விரஜாம் விரஜா நதியை தரதி - கடக்கிறான், தத: பரம்

இப்படி ஸம்ஸாரநாவிலே ஆவேசித்தனை ஈச்வரக்ஷைவை ஷண்முகஶரீரமாகிற ஸஹவாஸ ததி அதிவா ஹிகாகரீர் ஸரினமுய ஸஹநாலியாகிற நடபணம் தலைவாசலாலே வந்துயுனை ஹாதிகின வாரத்தை சொல்லக்கடவ ஆவஸ்துனை ராஜகுமாரனை ராஜா வெடுத்துக்கொண்டு லாவுமாப போலே கொண்டு புறப்பட்டு, 1 'மன்னுங் கடுங்கதி ரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவு ளன்னதோரில்லியி

பு ற ப்பட்டு (ண்டான), கூத்தம் - ஆஶ்ரயமாய், வா வதை - வாசக்குக்கு, ஈமெ - தாரகர் (இருக்கிறது), அதாவது பலத்தின் பெருமை வாயால் சொல்லி முடியாது என்று தாத்பர்யம் அனறிகவே அதவாம - அந்தது பிறகு, வாவதை - வாசகத்துக்கு, ஈமெ-தாரகத்திருக்கிற (படடாததான), கூத்தம் - குணவிபூத்யாதிகளிலை ஆஶ்ரயமான பரமாத்மாவை, தாகி - அடைகிறன

'இப்படி' என்றுமமிதது புறப்பட்டு' என்னுமளவாக பிறகிகாரந்தம் அவதாரப்படுகிறது ஸஹவாஸம் - பரமாத்மா வஸிக்கும் ஸரீரம், தலைவாசல - நல்லிருக்கும் வழி, பரதானமான ஸஹியாகவுமாம் 'வார்த்தை கூறிட' என்பதிலை பருவத்தினால் அயலாருக்கு பீதி உண்டாகக் கூடிய பனைப்பு தாம், 'ஆவஸ்துனை' என்பதிலை ருதத்திலை அயலாருக்கு பீதி உண்டாகக் கூடிய பனைப்பதும் சொல்லப்படுகிறது ஆவஸ்துன - முசத்திலே எவரையும் வஸமபண்ணக் கூடியவன, உலாவுதல - மெதுவாக நடத்தல் 'பரமாத்மாவிலை நட்டிச்சொ ரபபட்டவரை ஸரீரத்தைவிட்டு கிளம்புகிறன' என்றாதபமான ஸ்ருதி இதற்கு விவக்ஷிதம மன்னும - ஸ்திரமான, கடுங்கதிரோன் - வருசமான பிரணமப்ரயுடைய ஸூர்ய னுடைய, மண்டலத்தின் - மண்டலத்தினுடைய, நன்னடுவுள் - நல்ல மத்யத்தில், ஸரியானமான பரமபதத்தில் என்றபடி, அன்னது - அப்படிப்பட்ட, மோக்ஷமார்கமென்கிற பாவிகதி

1பெரிய திருமடல்-16

னூடுபோய்' என்றும், 1 'தேரார் நிறைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டுபுக்கு' என்றும், 2 'சண்டமண்டலத்தினூடுசென்று' என்றும், 3 'இருள்கற்ற மெரி கதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத் தேணிவாங்கி' என்றுஞ் சொல்லுகிற தேவயாந மார்க்கத்திலே வழிப்படுத்தி, 4 'அமரரோ டுயர்விற்சென் றறுவர்தம் பிறவியஞ் சிறையே' என்கிறபடியே அர்ச்சிஸ்ஸென்றும், அஹஸ்ஸென்றும், பூர்வபக்ஷமென்றும், உத்தராயணமென்றும், ஸம்வத்ஸரமென்றும், வாயுவென்றும், ஆதித்யனென்றும், சந்த்ரனென்றும், வைத்யுதனென்றும், அமாநவஸம்ஜ்ஞனை விவனுக்கு ஸஹகாரிகளான வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற வழிநடத்தும் முதலிகளையிட்டு

யையுடைய என்றபடி, இலயின் - துவாரத்தின், ஊடுபோய் - நடுவிலே சென்று தேரார் - ரதத்தில் நிறைந்தவனை, நிறைகதிரோன் - லோகமெங்கும் வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிற கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தை, கீண்டு - பேதித்து, புக்கு - அதற்குள்ளே ப்ரவேசித்து சண்டமண்டலத்தினூடு - ஸூர்யமண்டலத்தின் மத்யத்தில், சென்று இருள்கற்றும் - இருட்டைப் போக்கடிக்கிற, எரிகதிரோன் - எரியும்படியான கிரணங்களையுடைய ஸூர்யனுடைய, மண்டலத்தூடு, ஏற்றிவைத்து, ஏணி வாங்கி - ஏணியை எடுத்துவிட்டு, அதாவது புநராவ்ருத்தி இல்லாமல் செய்து தேவயாந மார்க்கத்திலே அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திலே அமரரோடு - ஆதிவாஹிகர்களான தேவர்களோடு, உயர்வில் - பரமபதத்தில், சென்று, தம், பிறவி - ஜந்மமாகிற, அஞ்சிறை - அழகிய (அதிக்ரூரமான) ஜயிலை, அறுவர் - போக்குவார்கள் அர்ச்சிஸ் - அக்னி, அஹஸ் - மத்யாஹ்நம் அமாநவ ஸம்ஜ்ஞனை விவனுக்கு - அமானவனென்கிற மற்றொரு பெயரையுடைய வைத்யுதனுக்கு, முதலிகள் - முக்யமான தேவதைகள் நிகய ஸூரிச

---

1 சிறியதிருமடல்-7 2 திருச்ச-67
3 பெரி-திரு-4-9-3. 4 திரு-1-3-11

1 ‘**அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம்**’ என்கிற படியே தான் ஸ்வயமாக நடத்தி, அவனோ எல்லை களில் ஸமவஸ்தைகளிலே பரக்கப் பேசின மோக்ஷ ங்களையும் அனுபவிப்பித்து, 2 ‘**லோகம் வைகுண்டநாமாநம் திவ்யம் ஷாட்குண்யஸம்யுதம் | அவைஷ்ணவாநாமப்ராப்யம் குணத்ரயவிவர்ஜிதம் || நித்யஸித்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் தந்மயை: பாஞ்சகாலிகை: | ஸபாப்ராஸாதஸம்யுக்தம் வநைஶ்சோபவநைஶ்ஶுபம் || வாபீகூப தடாகைஶ்ச வ்ருக்ஷஷண்டைஸ்ஸுமண்டிதம் | அப்ராக்ருதம்**

பொன்னுலகமாம் **மத்பக்தம்**-என்னிடத்தில் பக்தியையுடையவனை, **அஹம் ஸ்மராமி**-நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், **பரமாம் கதிம்** - உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு **நயாமி**- அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன் **திவ்யம்**-ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாததாயும், **ஷாட்குண்ய ஸம்யுதம்** - ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி ஆறு குணங்களையுடையதும், அதாவது ஆறுகுணங்களை ப்ரகாசம் செய்யக்கூடியதாயும், **அவைஷ்ணவாநாம்** - வைஷ்ணவரல்லாதவர்களுக்கு **அப்ராப்யம்** - அடைய முடியாததாயும், **குணத்ரயவிவர்ஜிதம்** - ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களில்லாததாயும், **தந்மயை:** - அந்த பகவந்மயர்களான அதாவது பகவத் கைங்கர்யத்தையே வ்யாபாரமாக உடையவர்களான, **பாஞ்சகாலிகை:** - ஐந்து காலங்களிலும் சாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்ட பகவதாராதனம் செய்து கொண்டிருக்கிற, அதாவது முன்னால் அப்படி ஆராதனம் செய்து முக்தியை அடைந்தவர்களாலும், அன்றிக்கே பரமபதத்திலே அவர்களுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே பாஞ்சராத்ரோக்த ஆராதனம் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களாலும், **நித்யஸித்தை:** - நித்ய ஸூரிகளினாலும், **ஸமாகீர்ணம்** - நிறைந்ததாயும், **ஸபாப்ராஸாதஸம்யுக்தம்** - ஸபா மண்டபம், பகவானுடைய திவ்யாலயம் இவைகளோடு சேர்ந்ததாயும், **வநை:** - பெரிய காடுகளோடும், **ஶுபம்** - ரம்யமான, **உபவநைஶ்ச** - உத்யான வனங்களோடும், **வாபீகூபதடாகைஶ்ச** - நடவாபீ, கிணறு, குளங்கள் இவைகளினு

1 வா-சரம   2 கவிதீயஜித்தந்த்ர-18-21.

ஸாதிவேவ்ருக்ஷேஷு ஸ்யாதாக்யஸஹஹம் || ஹ்ருஷ்ட ஸங்க
ராசிம் தம் கதாத்ரக்ஷ்யாமி சக்ஷுஷா |' என்று நெடுங்
காலம் காமவாசைப்பட்டுக்கொண்டு தேசவிசேஷத்தி
லே சென்றவாறே கர்மவிசேஷ ஸாமர்த்ய
மாக வன்றிக்கே பிதேச்சையாலே ஸுலபிதமாய மதி
ராத்ராய்மாக வைவர்ஜமான ஸௌக்ஷ்ம சரீரத்தை
ஆறு கட்டைக்கைக்குப்பற்றின தெப்பம் போகவிடுமாப்
போலே போகவிடுவித்து, விரஜைக் கக்கரைப்படுத்

மார்க்கத்தில் நடக்கும் ஸ்காரவிசேஷங்கள்

தி, அப்ராக்ருத சரீரத்தைக் கொடுத்து, கௌரம் ஐதீய
மென்கிற ஸரஸினளவுஞ் சேர்த்து, ஸௌசலைவத

ஞர், வ்ருக்ஷஷண்டேஷு - மரங்களின் தும்பல்களிலும், உஷ்ணிதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும், அப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதியின் கார்யமரான ஸுகதுக்கங்களில்லாததாயும், ஸாதேவை: - தேவதைகளினால், ஸஞ்ஜம் - ஸேவிக்கத் தகுந்ததாயும், ஸ்யாதாக்யஸஹஹம் - ஸர்வமும் ஸ்ரேயனுக்கு ஸமானமான ப்ராகாரத்தை உடையதாயும், ஹ்ருஷ்டஸங்கராசிம் - உயர்ந்த ஸ்தவ குணைகநிஷ்டைக்கு இருப்பிடமாயுமிருக்கிற தம் - அந்த, வைகுண்டாக்யம் - வைகுண்டம் என்கிற பெயரையுடைய, லோகம் - லோகத்தை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணால், த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறேன் 'கர்மஹேது' இத்யாதி - சரீரம் விட்டவுடன் கர்மங்கள் நிச்சேஷமாய் நசித்து விட்டபடியினால் அதின் பலமாக ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பதற்காக அப்பொழுது சரீரமிருக்கிறதில்லை பின்னை எதற்காகவென்னில்? கர்மத்தினால் ஏற்பட்ட சரீரத்தை கர்மமாகிய காரணம் நிவ்ருத்தித்த பிறகு நாம் நசிக்கவேண்டியதாயிருக்கும் போதிலும் பருமம் விதையை தன் பலமாகிய அர்ச்சிராதிகளையும், அங்கு நடக்கும் ஸத்காரங்களையும் நடத்துவதற்காகத் தானிருந்த திக் கொள்ளுகிறதென்று தாத்பர்யம் 'மதிராத்ருத்துக்காக' என்பதினால் அங்கு பலம் அனுபவிக்கிறதற்காக அல்ல என்பது நியோஜிகம் 'ஸௌக்ஷ்மசரீர'மாவது ஸ்தூல சரீரத்திலிருந்து நிர்யாண காலத்தில் ஸூக்ஷ்மமாய் உண்டானது கட்டைக்கு - காரணமாவதற்காக, போத

மென்கிற வஸ்துத்தைக் கிட்டுவித்தது, ஸாமாஜநகவசனா-
வாவேஸாஹம்ஷண வணஹவெல்லகளான வைநநாயு
ஷிவ்ராஹ்ஸவஸ்துக்களை யிட்டெதிர்கொள்வித்தது,
ஸஹாஸ்ரஜ்ஞாத்தாலே யநுஜ்ஞாபித்தது, ஸஹஸ்ர
தேஜஸ்ஸுக்களை ப்ரவேசிப்பித்தது, குடியடியாரிவர் கோ
விந்தன் றனக்கென்று முடியுடைவானவர் முறை
முறையெதிர்கொள்ளக் கொடியணி நெடுமதிள் கோ
புரங் குறுகுவித்தது, இந்த்ர ப்ரஜாபதிகளென்று பெரு
டைய ஸாஸ்வரவரைக் கிட்டுவித்தது, 1 'வைகுந்தம்
புகுதலும்' என்று தொடங்கி மேல் மூன்று பாட்டிலுஞ்
விவேித்தது -(கதிக்கா மாத்திரம் ஏற்பட்ட படியினால் அந்தக்கதி
ஆனவுடன்) அதை விடும்படி செய்து 'வேதாம் ஜீயம்' இக்
யாதி சாந்தோக்யத்தில் எட்டாவது ப்ரபாடகத்தில் சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. வசிணம் - சந்தனப்பொடி, வாஸஃ - வஸ்தி
ரம், ஒவ்வொன்றையும் நூறு நூறு அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஏந்திக்
கொண்டு வருகிறார்கள் என்று உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்
டிருக்கிறது. ஸஹாஸ்ரஜ்ஞாகாரம் - பரமாத்மாவைப் பிரார்த்தனையால்
வராமல் இவர் இந்த முக்தர், கோவிந்தன் தனக்கு பரவா
னந்த குடியடியார் - நம் நம்முடைய தாஸர், அல்லது
பரம்பரையாக தாஸர்கள், என - என்று சொல்லிக்கொண்டு,
முடியுடை வானவர் - கிரீடங்களையுடைய நித்ய ஸூரிகள்,
முறைமுறை - வரிசை வரிசையாக, அணுகி ப்ரத்யுத்தானம்
விதிப்பாராக, எதிர்கொள்ள - எதிர்கொண்டு வர, கொடி - த்வ
ஜங்களால், அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, நெடு - மிகவும் உயர்
ந்த, மதிள் - மதிலையுடைய, கோபுரம் - கோபுர வாசலை,
குறுகுவித்தது - கிட்டும்படி செய்வித்தது, பேருடைய' என்பதி
னால் கேவல இந்த்ராதிகளல்ல, அப்படிப்பட்ட திருநாமங்களை
யுடைய நித்ய ஸூரிகள் என்பது ஸித்திக்கும். முன்று
பாட்டிலும் - 'வைகுந்தம் புகுதலும் வாசலில் வானவர்
வைகுந்தன் றமரெமரெம திடம்புகுதென்று வைகுந்தத்தமரரும்
முனிவரும் வியந்தனர் வையத்தமர் புகுவது மண்ணவர் விதியே',
'விதிவகை புகுந்தனரென்று நல்வேதியர் பதியினிற் பாங்கினில்

சொல்லுகிறபடியே அப்ராக்ருதங்களான ராஜோப சாரங்களைப் பண்ணுவித்து, அநந்யார்ஹமான ஸ்வர்ணவர்ணத்தின் அழகோலக்கத்திலே புகுரவிட்டு,[1] 'அநயாஹம் வஶீக்ருத: காலமேதந்தம் நவேத்தவாந்| உச்சநீசாந்தாம்

பாதங்கள் கழுவினர் நிதியும் நற்சுண்ணமும் நிறைகுடம் விளக்கமும் மதிமுக மடந்தையர் ஏந்தினர் வந்தே', 'வந்தவர் எதிர்கொள்ள மாமணி மண்டபத்து அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோ டிருந்தமை கொந்தலர் பொழிற் குருகூர்ச் சடகோபன் சொல் சந்தங்களாயிரத்திவை வல்லார் முனிவரே' என்று பூர்ண பாட்டு **'வைகுந்தம் புகுதலும்'** இத்யாதிகளுக்கு நித்ய ஸூரிகள் இவர்களை ஆராதிப்பதற்காகத் தங்கள் க்ருஹத்திற்கு எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திப்பதும், தங்கள் தங்கள் திருமாளிகை வாசல்களில் திருவடிகளுக்குப் பாத்யம் சேர்ப்பது முதலிய உபசாரங்களை நடத்துவதும், பெரியபிராட்டியார் தனக்கு நிதியான ஸ்ரீ சடகோபனை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டு வருவதும், ஜ்யேஷ்டியார் ஸரிபதி, தன்புத்திரனுடைய மஹோத்ஸவத்தைக் காண்பதற்காகப் புறப்படும் பிதாவைப் போலே தானே வாசலில் வந்து நின்று கொண்டு திருமாமணி மண்டபத்துக்கு அழைத்துக் கொண்டு போவது முதலிய உபசாரங்களை என்றர்த்தம். பகவான் தானே எதிர்கொள்ளும்போது **'பண்ணுவித்து'** என்பது ஸூரிகள் அழைத்துப் போகிற விசேஷமும், எதிர்கொண்டு வருகிற விசேஷமும் வெவ்வேறாகையினாலே இந்த பேதத்தைக் கொண்டருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **அழகோலக்கத்தில்**-அழகுபொருந்திய ஓலக்கத்தில் (கோஷ்டியில்) **அஹம்**-நான், **அநயா**-இந்த ப்ரக்ருதியினால், **வஶீக்ருத:**-வசப்படுத்தப்பட்டவனாய், **ஏதந்தம் காலம்**-இவ்வளவு காலம், **நவேத்தவாந்** - தெரிந்துகொள்ளவில்லை **உச்சநீசாந்தாம்** - உயர்ந்ததான தேவஜாதி, நடுவான மனுஷ்ய ஜாதி, தாழ்ந்ததான பசு முதலிய ஜாதி, இவைகளோடு கூடிய ப்ரதேஶத்தை யுடைய, **தாம்** - இந்த ப்ரக்ருதியை, **அஹம்** - நான், **கதம்** - எப்படி, **ஆவஸே**-வஸிப்பேன், அதாவது இந்த ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமான ஶரீரத்தில் எப்படி வஸிப்பேன் என்றபடி,

1 பார-ஶா-312-30, 38, 39

தாரகம் கடோரவசஸ || அதீத்யாஹம் இதம் ஹித்வாஹம் ஸம்ஶ்ரயிஷ்யே நிராமயம் | அநேந ஸாம்யம் யாஸ்யாமி நாநயாஹமசேதஸா || க்ஷமம் மம ஸஹாநேந நைக்யமநயா ஸஹ||', 1 'க்ரீடந்தம் ஶ்ரியா ஸார்த்தம் க்ரீடாக்ருஹவிஷ்டரே கேஶவம் || மேகஶ்யாமம் விஶாலாக்ஷம் கதா த்ரக்ஷ்யாமி சக்ஷுஷா||',2 'மேகஶ்யாமம் மஹாபாஹும் ஸ்திரஸத்வம் த்ருடவ்ரதம்| கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராமம் ஜகதஶ்ஶோகநாஶநம் || த்ருஷ்ட ஏவ ஹி நஶ்ஶோகமபநேஷ்யதி

அஹம் - நான், இதம் - இந்த ப்ரக்ருதியை, ஹித்வா - விட்டு, அதீத்ய - வெகு தூரம் சென்று, நிராமயம் - துக்கங்களில்லாத பகவானை, ஸம்ஶ்ரயிஷ்யே - அடையப் போகிறேன், அநேந - இந்தப் பகவானோடு, ஸாம்யம் - ஸமமாயிருக்கையை, யாஸ்யாமி - அடையப்போகிறேன், அசேதஸா - ஜ்ஞானமில்லாத, அநயா - இந்த ப்ரக்ருதியோடு, ஸாம்யம், ந - அடையப்போகிறதில்லை, மம - எனக்கு, அநேந ஸஹ - இந்தப் பகவானுடன், ஸாம்யம் - ஸமமாயிருக்கை க்ஷமம் - உசிதமானது, அநயா ஸஹ - இந்த ப்ரக்ருதியோடு கூட, ஐக்யம் - ஸமமாயிருக்கை, ந-(தகுந்தது) அல்ல ஶ்ரியா ஸார்த்தம் - லக்ஷ்மியோடு கூட, க்ரீடாக்ருஹவிஷ்டரே - விளையாடுமிடங்களில், க்ரீடந்தம்-விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற மேகஶ்யாமம் - மேகம் போல நிறத்தையுடையவராயும் விஶாலாக்ஷம் - விஶாலமான கண்களையுடையவராயிருக்கிற, கேஶவம் - பகவானை, கதா - எப்பொழுது, சக்ஷுஷா - கண்ணால், த்ரக்ஷ்யாமி - பார்க்கப் போகிறேன் மேகஶ்யாமம், மஹாபாஹும் - நீண்ட கைகளையுடையவராயும், ஸ்திரஸத்வம் - உறுதியான பலமுடையவராயும், த்ருடவ்ரதம் - கட்டமான வ்ரதத்தையுடையவராயும், ஜகதஃ - லோகத்துக்கு ஶோகநாஶநம் - துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவராயுமிருக்கிற, ராமம் - ராமனை, கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே ராகவஃ - ராமன், த்ருஷ்ட ஏவ - (நம்மால்) பார்க்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு தானே, நஃ - நம்முடைய

---

1 கவிதயஜ்ஞீகள் 21 2 ராமா-அயோ-83-8,9.

ராவஸ:| தஸ்ஸ்வபுவஸ்ரோக்ஷஸ்ய ஸம்ருத்திவஹாவஸ:||' ஜத்ராதிகளில் கட்டளையிலே இவன் ஸங்கல்பித்தபடியே இழந்த விழவெல்லாந்தீர நிரதிசயஹர்ஷத்தோடே தன்னைக் காட்டித் தன்மை பெறுத்தித் தன் தாளிணைக் கீழ்க் கொண்டு தன்னோடே ஸமாநபோகபுருஷார்த்தமான ஸாயுஜ்யத்தாலே இவனுக்கு ஸஜாதீயரான வந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருத்தி, இப்படி ஸத்வ ஸ்ருதிவஸக நிவ்ருத்தி ஸம்பந்தமாகவும், ஸ்வஸ்வாபாவிகாவ ஸம்பந்தமாகவும், தேசகாலாவஸ்தா ஸங்கோச மில்லாதபடியாகவும் தன் ஸங்கல்பத்துக் கநுரூபமாக இவன் ஸங்கல்பித்த கைங்கர்யங்களையெல்லாம் யாவதாத்மபாவியாகக் கொண்டருளி, 1 'ஸர்வஸ்ய ஸவயே நித்யநிவ்ருத்தாஷ்டமஞ்ச:' என்கிறபடியே தனக்கு மநோரதமொரு வயஸ்ஸில் தோழனமரைப்போலேயிருக்கிற நித்யஸூரிகளோடு இனவந்த இவனோடு வாசியறப்புரையறப்பரிமாறி

சோகம் - ஏகாந்தத்தை, ஸம்ருத்து - உதிக்கக் கொண்டிருக்கிற ஹாஸ்ய:-ஸம்சாயன தஜஜவ-இருட்டைப்போல, அவநிஷ்ருதி - போக்கடிக்கப் போகின்ற ஜத்ராதிகளில் கட்டளையிலே - அவதாரதசையில் இந்த மாதிரி பார்த்தித்திருந்ததைப்போல, இழந்த இழவு - இதுவரையில் அடைப்பட்டிருந்த பகவதநுபவத்தின் நஷ்டம் தன்மைபெறுத்தி-பரமஸாம்யத்தைக்கொடுத்து ஸமாநபோகபுருஷார்த்தமான-ஸமானமான ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கையையே ஸ்வபாவமாகவுடைய, அந்தமில் - நாசமில்லாத, பேர் - பெரிய, இன்பத்து - ஆநந்தத்தை அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற, அடியரோடு - தாஸபூதர்களான நித்ய முக்தர்களோடு இருத்தி - இருக்கும்படி செய்து 'ஸ்வஸ்வாபாவிகாவ மாவது ஜீவாத்மாவின் ஸ்வபாவமானது இப்பட்டதாம் ஸம்பந்தமில்லாதவனு யிருக்கை முதலான குணங்களின் ப்ரகாசம் தேச' இத்யாதி - தேசம் முதலியவைகளினுலுண்டான ஸங்கோசம் புரையற - வ்யத்யாஸமில்லாமல்,

1

ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்ரீவைகுண்ட கத்யத்திலு மருளிச் செய்த க்ரமத்தின்படியே ஐகாந்திகாத்யந்திக நித்யகிங்கரனை விவக்ஷிக்கப்பாலே தான் ப்ரதிஸம்யா கார்க்குமிருக்கும்.

வஸாதிவசநப்ராப்திவல்லிக ஜகத்ஸாக்ஷிஸ்வாயத்தமான ஜயாக்யஸம்ஹிதைகளிலும் 1 'ஸத்த்வம் வஹதி சுத்தாத்மா தே-

மார்க்காந்தரங்கள்   வம் நாராயணம் ப்ரபும் | ப்ர-

அநபேக்ஷிதங்கள்   புர்வஹதி சுத்தாத்மா பர-

மாத்மாநமாத்மநா ||', 2 'யத்ரைகாந்திகளைகே வர்ண்ய

பரிமாறி - ஸம்ஸ்லேஷித்து 'ஸ்தோத்ரத்திலும்' என்பதற்கு 'ஐகாந்த்யாத்யந்திக நித்யகிங்கர: ப்ரஹர்ஷயிஷ்யாமி' என்கிற ஸ்லோகத்திலும் என்றும், 'கத்யத்திலும்' என்பதற்கு 'ஐகாந்த்ய' என்றாரம்பித்து 'நித்ய கிங்கரோ பவாநி' என்கிற வரையிலான சூர்ணிகையிலும், என்றும் தாத்பர்யம். ஐகாந்திக - வேறொரு ப்ரயோஜனத்தில் ஆசையில்லாத, ஆத்யந்திக - முடிவில்லாமலிருக்கிற, அன்றிக்கே இதற்கு வேறுபட்ட புருஷார்த்தம் இல்லாத. இவைக்களிர ஸாஸ்த்ர விஹிதங்களான மார்க்காந்தரங்கள் இருந்தபோதிலும் ப்ரபன்னனுக்கு அநுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லாமையினாலே இங்கு அருளிச்செய்யப்படவில்லை என்று நிரூபிக்கப்போகிறவராய் அப்படிப்பட்ட மார்க்காந்தரம் உண்டென்பதற்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் — 'ஸத்த்வம்' என்றாரம்பித்து 'ஸத்த்வம்' இத்யாதி - அவர்களுக்கு அனுபவிக்க வேண்டிய வஸ்துவில் ஆதித்யனை சேர்ந்திருக்கிறபடியினாலே அந்த மண்டலத்தைப் பேதித்துக் கொண்டு போவதாகிய அர்ச்சிராதிகதி அஸம்பாவிதம் என்று தாத்பர்யம். சுத்தாத்மா பரிசுத்தமான ஸ்வரூபத்தையுடைய, ஸத்த்வம் - ஸத்த்வகுணமானது, ப்ரபும் - ப்ரபுவாயும், தேவம் - தேவனாயுமிருக்கிற, நாராயணம் அநிருத்தாதி அவதாரங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற நாராயணனை, வஹதி - அடைவிக்கிறது, சுத்தாத்மா, ப்ரபு: - அநிருத்தன் முதலிய அவதாரங்களையுடையவனாயிருக்கிறவன், ஆத்மநா தானே, பரமாத்மா

1 பா-மோ 30/77   2 பா-மோ-354-18-20

பாபவிவர்ஜிதா:| தேஷாம் த்வைகாந்தி க்ஷேமயோகம் ப்ரூதாம் த்விஜஸத்தம || ஸர்வலோக தமோஹந்தா ஆதித்யோ த்வாரமுச்யதே | ஜ்வாலாமாலீ மஹாதேஜா யேநேதம் வ்யாப்யதே ஜகத் | ஆதித்யதக்³த⁴ஸர்வாங்கா³ அத்³ருச்யா: கேநசித் க்வசித் | பரமாணுபூ⁴தாஸ்து தம் தே³வம் ப்ரவிசந்த்யுத | தஸ்மாத³பி விநிர்முக்தா அநிருத்³த⁴தநௌ ஸ்தி²தா: | மநோபூ⁴தாஸ்ததோ பூ⁴ய: ப்ரத்³யும்நம் ப்ரவிசந்த்யுத |

ஸம் - பரவாஸுதேவனை, **பச்யந்தி யே** - எவர்கள், **லோகே** - இந்த லோகத்திலேயே, **புண்யபாபவிவர்ஜிதா:** - புண்ய பாபங்களில்லாதவர்களாய், **த³க்³த** - கொளுத்தப்பட்ட, **ஸம்ஸாரா:** - ஸம்ஸாரமாகிற நெருப்புக்கு விறகுபோலே வருத்தி செய்யக் கூடிய காமங்களையுடையவர்களோ, **க்ஷேமயோகம்** - க்ஷேமமாகிய மார்க்கத்தை, **ப்ரூதாம்** - போகிற **தேஷாம்** அவர்களுக்கு, **த்விஜஸத்தம** - ஓ! ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டனே, **யேந** - எந்த ஸூர்யனால், **இதம்** - இந்த, **ஜகத்** - லோகம், **வ்யாப்யதே** - (ப்ரகாசத்தை உண்டு பண்ணுவதினால்) தரிசிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ **ஜ்வாலாமாலீ** - அநேகம் கிரணங்களை யுடையவனையும், **மஹாதேஜா:** - மிகுந்த ப்ரகாசத்தையுடைய **ஸர்வலோக தமோஹந்தா** - எல்லா லோகங்களுக்கும் இருட்டைப் போக்கடிக்கிற, **ஆதித்ய:** - ஸூர்யன், **த்வாரம்** - வழியாக, **உச்யதே** - சொல்லப்படுகிறான் **ஆதித்ய:** - ஸூர்யனால், **த³க்³த** - கொளுத்தப்பட்ட **ஸர்வாங்கா³:** - எல்லா அவயவங்களையு முடையவர்களாய்க் கொண்டு, **கேநசித்** - ஒருவனாலும், **க்வசித்** - ஒரு இடத்திலும், **அத்³ருச்யா:** - பார்க்கத் தகாதவர்களாய், **பரமாணுபூ⁴தாஸ்து** - பரமாணுவைப் போல ஸூக்ஷ்மமான சரீரத்தையுடையவர்களாய்க் கொண்டு, **தம் தே³வம்** - அந்த அநிருத்தனை, **ப்ரவிசந்தி** - ப்ரவேசிக்கிறார்கள் **அநிருத்³த⁴தநௌ** - அநிருத்தனுடைய சரீரத்தில், **ஸ்தி²தா** - இருந்து, **தஸ்மாத்** - அந்த அநிருத்த விக்ரஹத்திலிருந்து, **விநிர்முக்தா:** - விடுபட்டவர்களாய், **மநோபூ⁴தா:** - மனதை மாத்திரம் மிகுதியா யுடையவர்களாய்க் கொண்டு, **தத:** - அதிலிருந்து, **பூ⁴ய:** -

ப்ரத்யும்நாத் விநிர்கதா ஜீவம் ஸங்கர்ஷணம் தத: | விஶ
ந்தி விப்ரப்ரவரா: ஸாங்க்யயோகாஶ்ச தைஸ்ஸஹ || தத
ஸ்த்ரைகுண்யஹீநாஸ்தே பரமாத்மாநமஞ்ஜஸா | ப்ரவி
ஶந்தி த்விஜஶ்ரேஷ்டா: க்ஷேத்ரஜ்ஞம் நிர்குணாத்மகம் ||
ஸர்வாவாஸம் வாஸுதேவம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் வித்தி தத்த்வத: |
ஸமாஹிதமநஸ்காஶ்ச நியதா: ஸம்யதேந்த்ரியா: || ஏகாந்த
பாவோபகதா வாஸுதேவம் விஶந்தி தே ||' இத்யாதி
களான ஶாஸ்த்ரங்களின் வசனங்களிலும், 'ஶ்வேதத்வீப
மித: ப்ராப்ய விஶ்வரூபமயம் ஹரிம் | ததோ நிர்மல

மேலே, ப்ரத்யும்நம் - ப்ரத்யும்னனை, ப்ரவிஶந்தி, ப்ரத்யும்நாத் - ப்ரத்யும்னனிடத்திலிருந்து, விநிர்கதா:, தத:, ஜீவம் - ஜீவாத்மாக்களுக்கு அபிமானியாகிய, ஸங்கர்ஷணம் - ஸங்கர்ஷணனை, விஶந்தி - ப்ரவேசிக்கிறார்கள், தைஸ்ஸஹ - அவர்களுடன், ஸாங்க்யா: - ஜ்ஞான யோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயும், யோகாஶ்ச - கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயுமிருக்கிற, விப்ரப்ரவரா: - ப்ராம்மண ஶ்ரேஷ்டர்கள் (ஸங்கர்ஷணனை யடைகிறார்கள்) தத:, தே - அவர்கள், த்ரைகுண்யஹீநா: - மூன்று குணங்களும் இல்லாதவர்களாய்க் கொண்டு, அஞ்ஜஸா - சீக்கிரத்தில், நிர்குணாத்மகம் - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவராய, க்ஷேத்ரஜ்ஞம் - க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிற, பரமாத்மாநம் - பரவாஸுதேவனை, ப்ரவிஶந்தி, ஸர்வாவாஸம் - எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரமாகிய அதாவது அந்தர்யாமியாகிய, வாஸுதேவம் - வாஸுதேவனை, தத்த்வத: - உண்மையாக் க்ஷேத்ரஜ்ஞம், வித்தி - அறி, நியதா: - நியமத்துடன் கூடினவர்களாயும், ஸம்யதேந்த்ரியா: - விஷயங்களிலிருந்து இழுக்கப்பட்ட இந்திரியங்களை உடையவர்களாயும், ஸமாஹிதமநஸ்கா: - ஸாவதானத்துடன் கூடிய மனதுடன் கூடிய, தே - அவர்கள், ஏகாந்தபாவோபகதா: - அநந்ய ப்ரயோஜனமான மனதையுடையவர்களாய், வாஸுதேவம், விஶந்தி இத: - இந்த லோகத்திலிருந்து, ஶ்வேதத்வீபம் - ஶ்வேதத்வீபத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, விஶ்வரூபமயம் - விஶ்வ

ஈரவஸாத்ய ஸ்ரீ ஜக் க்ஷீரோதயள ஹரிம் ॥ தத: ப்ராப்ய ஈரவஸாத்ய தேவம் ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம் ॥ தத்ஸ்தாஷ்டக்ஷணம் திவ்யம் ஹமவஞம் ஸனாதநம் | அயமேவ்யவரோ ஈரமூ ஸதா ப்ரஹ்ம ஸாகேவஷிணாம் ॥ வரசேகாஹி ஸிகா நாம் வஞ்காரஸுர தாதூநாம் ॥ ’ என்றிப்புடைகளிலே ஜயத்ஸம்ஹிதாதிகளிலும், 1 ‘ விஹவாவசூநா வ்யூஹம் ப்ராப்ய வ்யூஹாவசூநாக் வரம் ப்ரஹ்ம வாஸுதேவா வ்யம் ஸூக்ஷ்மம் ப்ராப்யத ஜதி வதஷி’ என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாராயிகரணத்திலும், சில வயிகாரி விஶேஷங்க

ரூபத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, ஹரிம்-(அவ்விடத்திலிருக்கிற) பகவானை, ப்ராப்ய-அடைந்து, தத:, ஸ்ரீ ஜக்க்ஷீரோதயள - காந்தியுடன் கூடிய க்ஷீர ஸமுத்திரத்தில், அநிருத்தம்-அநிருத்தனென்கிற பகவானை, ஆஸாத்ய-அடைந்து, தத: - அவ்விடத்திலிருந்து, ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரம் - எல்லா ஈஶ்வரர்களுக்கும் ஈஶ்வரனை, ப்ரத்யும்நம் - ப்ரத்யும்னன் என்கிற, தேவம் - தேவனை, ஆஸாத்ய, தத:, ஸநாதநம்-அநாதியான, திவ்யம் - அப்ராக்ருதமான, ஸங்கர்ஷணம் - ஸங்கர்ஷணனாகிய, ஹமவஞம் - பகவானை (அடைகிறார்கள்), ஸதா - எப்பொழுதும், ப்ரஹ்மஸாகேவஷிணாம் - பரும்மானந்தத்தை ஆசைப்படுகிற, வஞ்காரஸுர தாதூநாம் - ஜந்து காலத்தில் ஆராதனம் செய்வதில் ஆசையுடையவர்களாயும், வரசேகாஹிஸிகா நாம் - பரமை காந்தி தாமத்தில் ஸித்தியை யுடையவர்களாயு மிருக்கிறவர்களுக்கு, அயமேவ - இதுவும், அவர: - வேறொரு, ஈரமூ: - வழி இப்புடைகளிலே - இந்த விதங்களிலே விஹவாவசூநாக் - விபவத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வ்யூஹம் ப்ராப்ய - வ்யூஹாவதாரத்தை அடைந்து, வ்யூஹாவசூநாக் - வ்யூஹத்தை உபாஸனம் செய்வதினாலே, வாஸுதேவாவ்யம் - வாஸுதேவன் என்று பெயரையுடைய, ஸூக்ஷ்மம் - ஸூக்ஷ்மமான, தக் - அந்த, வரம் ப்ரஹ்ம - பரப்ரும்மமானது, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது அயிகாரி விஶேஷங்களை -

1 ஸ்ரீ பாஷ்யம்-2-2-41.

ளைப்பறச் சொல்லுகிற க்ருச்சார்த்திவக்ஷத்திலும், ஸத்யோகாதிகளிலிருந்து சார்த்ராமவர்களுக்கு முள்ள கதிவிஶேஷாதிகளிருக்கும் கட்டளைகளவ்வோவதிகாரிகளுக்கே ஜ்ஞாதவ்யங்களாகையாலிங்கவைவகுத்துச் சொல்லுகை அபேக்ஷிதமன்று. இக்கத்ய

கத்யனுஸந்தானம் அவஶ்யம்

நுஸந்தாநாதிகள் ஸ்வதந்த்ரப்ரவர்த்திநிஷ்டனை விவனுக்கு ஸாபேக்ஷப்ரவர்த்திநிஷ்டனுக்குப்போலே உபாயாங்கமாக நாள்தோறும் கர்த்தவ்யங்களன்றே யாகிலும் இவ்வுபாயத்தில் விழியும்போது அதிகாரிஸ்வஸித்திக்காக ஸ்மர்த்தவ்ய மபேக்ஷிதமாகையாலே ஸர்வவிஶேஷாநுஸந்தானமாயப் புகிரக்கடவன். பின்பு, வரப்புகுகிற கணலத்துக்கு நாளெண்ணி யிருக்குமாப்போலே வர்த்திவ்ருத்தி வர்த்தவ்ஷயம் ஸ்மரணமாத்ரமாய இப்வர்த்தவ்ஷயம் பெறப்புகுகிறோமென்கிற ஸ்ரீத்ருதியத்தை விளைப்பித்துக்கொண்டு ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாயிருக்கும். ஆகையாலிங்கு ஸம்க்ஷேபாய

அந்தந்த ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் உபாஸன நிஷ்டர்களை க்ருச்சார்த்திவக்ஷம் - விபவ வ்யூஹசரமமாக மோக்ஷத்தை யடைவது 'ஸத்யோகாதிகளிலிருந்து' என்பதோடு பருமமாவுடன் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும். இது புராணாதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ருசி' ஶப்தம் பலாநுஸந்தானத்தைக் குறிக்கிறது. பக்தியோக நிஷ்டனுக்கு கத்யநுஸந்தானம் அங்கமென்று ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் நிர்ணீதம். அனேயாகிலும்-இல்லாமற் போனபோதிலும் 'இவ்வுபாயத்தில்' இதயாதி-அங்கமாகா விட்டாலும் இந்த உபாயத்தை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது பலத்தில் ஆசை அதிகாரத்தில் சேர்ந்திருப்பதினாலும் பிறகு வரப்போகிற புருஷார்த்தத்தை சேர்ந்ததாகையினாலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாகவும் இக்கத்யநுஸந்தானம் அபேக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம். 'ஸம்க்ஷேபஜ்ஞாந'மாவது ந்யாய விசாரத்தினால் க்ராமாதிகளில் நிர்ணயமில்லாமல் பொதுவாகத் தெரிந்து கொள்வது. அபேக்ஷிதவிஷயுண்டே - அநுஷ

ஜநஸ்தாநத்திலே வநவாஸம் பண்ணினதும் போலே இவனுக்கும் கைங்கர்ய வசநங்கள் உண்டாம்; ஆகையால்—

1 ‘ஸமீபம் ராஜஸிம்ஹஸ்ய ராமஸ்ய விதிதாத்மந:। ஸங்கல்ப ஹயஸம்யுக்தைர் யாந்தீவ மநோரதை:॥’ என்னும் படி. பிராட்டி இருந்த இருப்பு இவனுடைய ஶரீர ஸம்பந்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம்.

நடைபெறவங்கிப் பகலொளிநாளுத்தராயணமாண்
டிடைவருகாறறிரவியிரவின்பதிமினவருணன [ரால
குடையுடைவானவா கோமான பிரசாபதியென்றிவ
இடையிடை போகங்களெயதி யெழிறபதமேறுவரே

டான காலத்தில் பல பராத்ததனையாகிற அங்கமும், பிறகு புருஷார்த்தத்திலதவரையும் ஆநந்தானுபவமும் உண்டாகிறது. விதிதாத்மந: — ஸாவஜ்ஞர் இருக்கிற, ராஜஸிம்ஹஸ்ய - ராஜ ஶ்ரேஷ்டனான, ராமஸ்ய - ராமனுடைய, ஸமீபம் - ஸமீபத்தை, ஸங்கல்ப ஹயஸம்யுக்தை: - (இப்பொழுதே போக வேணுமென்கிற) நிஶ்சயமாகிற குதிரையோடு கூடிய, மநோரதை: - மனோரதங்களாகிற ரதத்தினால், யாந்தீவ - போகிற வளாபோலிருக்கிற ‘ இருப்பு ’ என்பதோடு அஶோகவனிகையில் என்று சேர்த்துக் கொள்ளவும்

அர்சிராதி மார்க்கத்தில் போகங்களை யனுபவித்தாலும் அத்தையே நீடித்து அனுபவிப்பதில் ஆசை யுண்டாகி அதனால் விளம்பாதிகளுண்டாகாது என்றருளிச் செய்கிறார்—‘ நடைபெற ’ என்றுபக்ரமித்து

ப—ரை] நடைபெற - நடையைப் பெறும்பொழுது, அதாவது முர்த்தந்ய நாடியாலே வெளிக் கிளம்பி ஸூர்ய கிரணத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு போகும்பொழுது, அங்கி - அக்னி, பகல - மத்யாஹ்நம், ஒளிநாள் - ஶுக்ல பக்ஷம், உத்தராயணம், ஆண்டு - வருஷம், இடை - நடுவில், வரும் - வருகிற, அதாவது உபநிஷத்தில் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸூர்யனை அடைவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்த போதிலும் பரமேஶ்வர ஸ்ம்ஹிதையில் சொல்லப் பட்டிருக்கும் ந்யாயத்தை யனுஸரித்து நடுவில் சேர்க்கப்பட

1 ராமா-ஸு-19-7

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे
गतिविशेषाधिकार एकविंशः.

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீராமானுசபுறதிருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம

டிருககிற, காறறு, இரவி ஸூரயன, இரவினபதி - ராததிரிககு யஜமானனுகிய சநதிரன, மின - மினனல, வைதயுதன எனற படி, வருணன, குடையுடை (த்ரைலோகயாதி ராஜயததைஸூசிப பிககிற) குடையையுடைய, வானோ - தேவதைகளுககு, கோமான - யஜமானனுகிய இநதிரன, பிரசாபதி - பருமமா, எனறிவ ரால - எனறு உபநிஷததில சொலலபபடுகிற ஆதிவாஹிகாகளி ஞல, இடையிடை - அநதநத மாரககஙகளின நடுவுகளில, போக ஙகள - போகஙகளை, எயதி - அடைநது, எழில - தேஜஸஸை யுடையதான, அதாவது எலலா இடததைக காட்டிலும மேற பட்ட தேஜஸஸையுடைய, பதம - பரமபததைதை, ஏறுவரே - ஏறுவாாகள இததால இநதப பலஙகள இவன ஆசைபபடாம லிருகக நடுவில வநத தாஙகையினுலும, பரமபதம எலலாவறறை யுமவிட மேறபடடதாயிருககிறபடியினுல இவைகளில இசசையும, அததால விளமபமுமுணடாகாது எனபது ,தயோதிதம

ஸமஸாரததில துசகபபடுகிறவாகளுககு இநதக கதயனுஸநதானம ஸாகருபமாயும தவரை உணடாககக கூடியதாயு

மிருந்த போதிலும் ஸம்ஸாரத்தில் துக்கத்தை யனுபவியாதவர்க ளுக்கு இது ஸுகரூபமாயத் தோன்றுமே என்கிற சங்கைக்கு ஸமாதானமாகவும், இப்படியே ஒவ்வொருவரும் அநுஸந்திக்க வேண்டுமென்று கொண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் ஸுகமே இல்லை என்று ஸ்வானுஸந்தான ரூபமாக வருளிச் செய்கிறார்— ‘**விதூயதே**’ என்றாரம்பித்து

ப - ரை] **விதூயதே** - தாபாதி மார்க்கமாகிற, **வடியங்க்** - ஏற்றத்தில், **ஆரோஹாவரோஹ**-ஏறுவது இறங்குவதாகிற, **விஹ்ருதை:** - சுற்றுவதினாலும், **நிரந்தரை:** - இடைவிடாமலிருக்கிற, **நிரயவர்த்மனி** - நரக மார்க்கத்தில், **யாதாயாதை:** - போவதும் திரும்பி வருவதுமாயிருக்கிற க்ரமங்களினாலும், கீழ்க் கூறப்பட்ட பித்ருயான மார்க்கத்தில் சில இடங்களில் ஸுக துக்கமில்லாமல் கொஞ்சகாலம் விளம்பித்திருக்கக்கூடிய யோக்யதையுண்டு, நரகங்களிலோ ஒரு நரகத்திலிருந்து மற்றொரு நரகத்துக்குப் போகிறபடியினாலே இந்த விஸ்ரமமும் இல்லை என்பது ‘**நிரந்தரை:**’ என்பதினால் ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது ‘நானே நானாவித நரகம் புகுபாவம் செய்தேன்’ இத்யாதி இங்கு ஸந்தேயம் **அயிமத** - அடையப்பட்டிருக்கிற, **பரிஸ்ராந்த:** - அதிக ஸ்ரமத்தையுடைய, **ந:**- நம்மை, **ஆஜ்ஞாதரை:** - தன் ஆஜ்ஞையை வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற அக்னி முதலிய ஆதிவாஹிகர்களினால், **அதிவாஹ்ய** - ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டுவதற்குக் காரணமான வழியிலே நடத்தி வைத்து, **ஹரிசந்தந:** - பகவானாகிய ஹரிசந்தன வருக்ஷம், அன்றிக்கே ஹரியாகிற சந்தன வருக்ஷம் என்றுமாம், **ஸ்வயம்** - தானே, **நிஜச்சாயாதாயீ** - தன்னுடைய நிழலைக் கொடுத்து, **ஸுகயதி** - ஸுகப்படுத்துகிறது ‘**ஹரிசந்தந:**’ என்பதினால் பரிஸுத்தமாயிருக்கை, போக்யமாயிருக்கை, ஸம்ஸார தாபத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியதாயிருக்கை முதலியது சொல்லப்படுகிறது ‘**ஹரி**’ ஸப்தம் ஸாவபாப நிவ்ருத்தியைக் குறிக்கிறது ‘**நிஜச்சாயாதாயீ**’ என்பதினால் தனக்கே அஸாதாரணமான ஸரிய பதித்வாதி சின்னங்களைத் தவிர மற்ற தன்னுடைய எல்லா ஸ்வபாவங்களையும் உண்டாக்குவது சொல்லப்படுகிறது இங்கு ‘**வாஸுதேவதரூச்சாயா நாதிசீதாநகர்மதா । நரகாங்காரஸமநீ ஸாகிமர்த்தம் நஸேவ்யதே**

ஷூதே !', 'காதமபலவும திரிநதுழனறேறகு அஙகோா நிழலிலலை நீருமிலலை உனபாத நிழலலலால மறறோா உயிாபபிடம நாவெனஙகும காணகினறிலேன' இதயாதி அநுஸநதேயம லோகததில மறற வருக்ஷஙகள நிழலைக கொடுதது தாபததை மாததிரம போககடிககினறன, சநதன வருக்ஷம வாஸனை முதலியவைகளையும கொடுதது போகததையும உணடுபணணுகிறது ஆகையினால பசவானை இஙகு சநதன வருக்ஷமாக நிரூபிததிருககிறது

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூர விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசார்ய ஸவ மிகளினல்
செயயபபட்ட
ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸார வயாகயானததில
கதிவிசேஷாதிகாரம
முறறிறறு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம: ॥

பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவாதிகாரம்.

[பரிபூர்ண ப்ரும்மானுபவ ப்ரகாரம்—லீலாவிபூதி போக்யமாகும் ப்ரகாரம்—பலம் மந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும் இடம்—அபுநராவ்ருத்திக்கு ப்ரமாணம்—முக்த தசையில் ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லை—ஐக்யவாத நிரஸனம்—புநராவ்ருத்தி ஶங்கா பரிஹாரம்]

விதமஸி பதே லக்ஷ்மீகாந்தம் விசித்ர விபூதிகம்
ஸவிவஶித ஸம்வித் ப்ராதுர்பவத் ஸஹஜாக்ருதி: ।
ஸ்வதநுவ்ருத்ய ஶ்லிஷ்யத் ஸ்ருஷ்டிகுணாஷ்டக தஸ்ஹமிரா
பஜதி பரமம் ஸாம்யம் போகே நிவ்ருத்திகதோஜ்ஜிதம் ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம: ॥

இப்படி அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்றபின் வருகிற ப்ரும்மானுபவத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், அது ஆநந்தரூபமென்பதையும், ஐக்யம் முதலியவைகள் அஸம்பாவிதமென்பதையும், அந்த அனுபவம் ஸ்வத: ப்ராப்தமான கைங்கர்யபர்யந்த மாகையினாலே கைங்கர்யமும் புருஷார்த்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும், பிறகு திரும்பி வருவதற்குக் காரணமில்லாமையினாலே புநராவ்ருத்தி இல்லாமலிருப்பதையும் நிரூபிக்கப் போகிறவராய் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— '**விதமஸி**' என்றாரம்பித்து

ப-ரை] **விதமஸி** - தமோகுணமில்லாத்தான, **பதே** - பரமபதத்தில், இது ரஜோகுணத்திற்கும் உபலக்ஷணம் என்றபடி, **விசித்ர** - ஆஸ்சர்யகரங்களான, **விபூதிகம்** - விபூதிகளையுடையவனான, **லக்ஷ்மீகாந்தம்** - ஸ்ரிய:பதியான பகவானை, '**காந்த**' ஸப்தத்தினால் அவனுடைய போக்யதாதிஶயம் த்யோதிதம், **ஸவிவஶித:** - (பகவானுடைய உத்தரவை நடத்துகிற) ஆதிவாஹிகர்களினாலே அடைவிக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு,

இக்கதிவிசேஷத்தாலே சென்றவனுடைய வைலக்ஷண்ய ஸ்ஹா நுபவமிருக்கும்படி யெங்ஙனே பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவபரரான் னென்னில — 1 'அனைத்துலகுமுடையவரவிந்த லோசனனைத் தினைத்தனையும் விடாள்' என்கிறபடியே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸர்வப்ரகாரங்களான விக்ரஹ குண விபூதி சேஷ்டிதங்களிலொன்றுங் குறையாமே நிரதிசயபோக்யமாக விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கும் இவ்வநுபவம் ஸம்ஸாரிகளுக்கு மிவனுக்கு மத்யஸ்தமாகையாலே பரஸாம்யாபத்தியென்று சொல

ஸம்பத்ய - அடைந்து, அதாவது பரிபூர்ணமான பகவானைப் பரிபூர்ணமாயநுபவித்து என்றபடி. ஆவிர்பவதி - ப்ரகாசிக்கிற, ஸஹஜ ஸ்வபாவசித்தமாயிருக்கிற, ஸ்வாபாவிகீ - ஸ்வஜந்யவாதி ஸ்வபாவங்களைப் புறப்படவிட்டுக்கொண்டு, ஸ்வ - ப்ரகாசமாய்ச் செல்கிற தத்வாத்ய ஸர்வ - (தன்னுடைய, அவனை விட்டுப் பிரியாதிருக்கும்படியான விசேஷத்தை யுடையவனுமாயிருக்கிற, வில்க்ஷ - ப்ரகாசிக்கிற ஜ்ஞாநாத்யா - அபஹதபாப்மத்வம் முதலிய குணங்களின் கூட்டத்தை தத் - அந்தக் குணங்களுடைய ரஸ - ப்ரயோஜனங்களான, அதாவது தன்னிஷ்ட ப்ராகாம்ய அனேக சரீர முதலியவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு ப்ராப்யம் முதலிய பலவகைகளைச் செய்கிறது, இவைகளை யுடையவனுமாய்க்கொண்டு, நிவ்ருத்திகயோஜிதம் - திருமேனி முதலியவற்றின் ப்ரகாசமேயாயிருக்கிற, போகே - அநுபவத்தில், பரஸம் மிகுந்ததான, ஸாம்யம் - பரமாத்மாவுடன்) ஸாம்யமாயிருக்கையை, ஸஜதி - அடைகிறான்

அனைத்துலகும் - எல்லா லோகங்களையும், உடையகனாகு விபூதியாக உடைய, அரவிந்தலோசனனை - தாமரைப் புஷ்பங்கள்போன்ற திருக்கண்களையுடைய பகவானை, தினைத்தனையும் - 'தினை' என்பது அதயல்பமான தான்ய விசேஷம், அதாவது ஸ்வல்ப ப்ரமாணமும், விடாள் - அநுபவியாமல் விடமாட்டாள் சொல்லுகிறது' என்பதோடு ச்ருதி முதலியவைகளில

1 திரு-6-7-10

லுகிறது 1 'உண்ணாமுழுநல்' மென்றும், 2 'நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா | பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ||' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பகவத்ஸ்வரூபம் போக்யமாகப் ப்ராப்யம் மற்றுமுள்ளவை போக்யமாம் படியெங்ஙனே யென்னில் — ராஜமஹிஷிக்கு ராஜபோக்யத்தாலே அவனுக் கபிமதங்களாய அவனுடைய போகத்துக் குறுப்பான போகோபகரண போகஸ்தாநாதிகளும் இவளுக்கபிமதமாமாப்போலே இவனுக்கும் பகவத்ஸ்வரூபாநுபந்திகளானவை யெல்லாம் போக்யமாகக் குறையில்லை. இப்படி ஸவிபூதி ஸாகார விசிஷ்டனாகக் கொண்டு ஸர்வபூர்ண போக்யனென்னுமிடம் ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இவ்வர்த்தத்தை பூமாதிகரணத்திலே ஸாதித்தருளினார். இவற்றில்

என்று சேர்த்துச் சொன்னவும். நிரஸ்த - போக்கடிக்கப்பட்ட, அதிசய - தன்னிற் மேன்மையையுடைய, ஆஹ்லாத - ஆநந்தத்திற்குக் காரணமான, ஸுகபாவைகலக்ஷணா - ஸுகமாயிருக்கை யொன்றையே லக்ஷணமாகவுடைய, ஏகாந்த - அநந்ய ப்ரயோஜனமாயும், ஆத்யந்திகீ - நித்யமாயுமிருக்கிற, பகவத்ப்ராப்தி: - பகவானையடைவது, பேஷஜம் - (ஸம்ஸாரமாகிற வியாதிக்கு) மருந்தாக, மதா - எண்ணப்பட்டது. உறுப்பான - உபயுக்தங்களான. ஸ்வரூபாநுபந்திகளான - ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தவைகளான. 'ஸாகார'மாவது குண விக்ரஹாதிவிசேஷணங்கள். 'ச்ருதி'யாவது 'அவன் பரமாத்மாவுடன் எல்லாக் கல்யாணகுணங்களையும் அநுபவிக்கிறான், எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான்' என்றாற்போலுள்ளது. 'பூமாதிகரணத்திலே' என்பதோடு ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 3 'ஸுஷுப்தே: ஊர்த்வம் நிரதிசய ஸ்வாபாவிக ஸுகாநந்த ஸம்பந்நோ ப்ரஹ்மாநுபவம் விசிஷ்டோ ஸம்ப்ராப்தோ ப்ரஹ்மஸ்வரூப குணவிபூதி ஸாக்ஷாத்க்ருத ஸம்ஸாரஸ்ய, அத ஏவ ஸர்வாவஸ்தா

1 173-ம் பக்கம் பார்க்க 2 வி-பு-6-5 59 3 ஸ்ரீபாஷ்யம்-1-3-7

நிரதிசயானந்தாவஹத்தாலே ஸர்வாஸ்வாத்யமாகையா லே ஸமஸ்த ஸ்வரூபத்தை ஸர்வமென்கிறது இப் ஸமஸ்தஸ்வரூபத்தினுடைய ஸர்வசக்த்யாதிகுணஸம்பந்தம் பெறுவது ஸோபாதிகமாய ஸம்பந்தமாயிருப் பதொரு ஸ்வரூப விசேஷத்திலே சென்றாகையாலே அந்த ஸ்வரூப விசேஷத்தையும் ஸர்வமென்கிறது இவ்வஸ்துக் கார்யமாய்க் கொண்டு ஸாத்யமாகையாலே ஸமஸ்த நித்யமாய ஜ்ஞானாநந்த லக்ஷணமான தன் ஸ்வரூபத்தையும் ஸர்வமென் கிறது இவை மூன்றுக்கும் மற்றுள்ளவற்றுக்கும் ப்ராப்யத்வாதிவிசிஷ்டம் இப்படி ஸமஸ்த ஸ்வரூபகுண விபூத்யாதிகளும் ஸாக்ஷாத்கார்யமான

லீலாவிபூதி போக்யமாகும் ப்ரகாரம்.

நித்யவிபூதியும் ஸ்வஸ்வரூப வும் ஸோபாதிகமானாலும் ப்ரதிகூலமாக ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணஸித்தமாய லீலா

பவிபூதி ஞானவிசிஷ்டம் நிரதிசய ஸர்வாதிசயம் ப்ரஹ்மா நந்தத்து த்ருத்திக்ஸ்ய ஸ்ப்ருஹ நிர்மலாஸேவ க்ருத்ய ஞாநவஸ்துகி, கல்யாணஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸர்வாதிஸ்வாமி ஸேவ ஞானேவம் ஸ நவஸ்துகி (எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் பரமாத் மாவுக்கு ஶரீரபூதைகளாயிருந்தும், அப்ராக்ருதிகளான வஸ்துக்களாயிருந்தும், எல்லா வஸ்துக்களையும் பரமாத்ம ஶரீரபூதராயும், ஸாக்ஷாத் ந்ருபரராயும் அனுபவிக் கிறான்)' என்று சொத்துக் கொண்டும் ஸாதித்தருளி னார் - ஆசார்ய ஸமாதானத்துடன் ஸித்தாந்தத்தை ஸதா பித்தருளினார் இப்படி எல்லாம் ப்ராப்யமாகில் சில வற் றைமாத்திரம் பரமபதமென்று ப்ரமாணங்களில் சொல்லி இருப் பதற்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்—'இவற்றில்' என்று தொடங்கி. 'வேத்யே (அடையப்படுகிறது) இதம் (இது)' என்கிற ஶ்ருதப்ரக்ருதியினாலே 'இதம்' என்னும் பதம் ஸ்வஸ்வரூபமும் - ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபமும் 'ப்ரத்யக்ஷாதி' என்பதற்கு முந் பதத்தகையில் என்று சொத்தர் கொள்ளவும் ஸ்வாபாவிகதி லேறுபட்ட ப்ராப்யத்துக் காரணமாகிற ஸ்வாதீனிய மறைக்கப்பட

க்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமாக ஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்ட லீலாவிபூதியில் விஷயங்கள் முக்தனுக்கு போக்யமாகக் கூடுமோ வென்னில்? அதிலுங் குறையில்லை. பித்தோபஹதனுக்கு ப்ரதிகூலமான பால் பித்தம் ஶமித்தால் அநுகூலமாமாப்போலவும், ஸாபராதனான பிதாவினுடைய சிறைக்கூடம் சிறைகிடக்கிற ராஜகுமாரனுக்கு அப்போது ப்ரதிகூலமாய ராஜா சிறைக்கூடத்தினின்றும் புறப்பட விட்டுகந்து தன் ஸுஹ்ருதனாக வைத்தவளவில் சிறைக்கூடமான கோபுரத்திலேயிருக்கச்செய்தே பிதாவின் ஸந்நிதியென்று அநுகூலமாமாப்போலவும், [1] ‘யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்க்கோ நிரயோ யஸ்த்வயா விநா’ என்றும், [2] ‘நஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை:|

டிருப்பதற்கும், ஶரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புகிற ஸமயத்திலே காமம் நிவருத்தியடைந்திருந்தபோதிலும் அப்பொழுதே போக்யமாகத் தோன்றாமலிருப்பதற்கும், விரஜாஸ்நாநத்தின்பிறகு ஸூக்ஷ்ம ஶரீரமும் விட்டுப் போனபோதிலும் பரிபூர்ணானுபவம் வருகிற வரையில் இந்த விபூதி போக்யமாகத் தோன்றாமலிருப்பதற்கும், முறையே மூன்று த்ருஷ்டாந்தங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜபுத்திரனுக்கு சிறைக்கூடம் அவிழ்த்துவிட்டவுடனே போக்யமாகத் தோன்றவில்லை, பட்டாபிஷேகம் ஆன பிறகு தோன்றுகிறது என்பது ‘வைத்தவளவில்’ என்பதினால் த்யோதிதம். ய: எது, த்வயா ஸஹ - உன்னோடு (இருப்பதோ), ஸ: - அது, ஸ்வர்க்க: - மோக்ஷம், ய:, த்வயா விநா - உன்னைவிட்டிருப்பதோ (அது), நிரய: - நரகம். மஹாராஜ - மஹாராஜனே, ராமேண விநா - ராமனைவிட்டுப் பிரிந்து, ராக்ஷஸீமத்யே - ராக்ஷஸிகளின் நடுவில், வஸந்த்யா: - வஸிக்கிற, மே எனக்கு, ஜீவிதேந - ப்ராணனால், அர்த்த: - ப்ரயோஜனமில்லை. அர்த்தை: - பணங்களினாலும், நைவ (ப்ரயோஜனம்) இல்லை, பூஷணை: - ஆபரணங்களினாலும், ந ச இல்லை

---

1 ரா-அயோ-30-18 2 ரா-ஸு-26-5

ஸகலஜ்ஞாய ஸர்வஶக்தயே விஷ்ணவே ஸர்வகாரணாய நம: ||'
என்றும், 1 'ஏருளுமிறையோனி'லும் சொல்லுகிற
படியே ஸம்பந்த ஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கே தான் நின்ற
போது கர்மாநுரூபமாகத் தனக்கு ஆஜ்ஞாநுரூப
மாய் மஹாபோகமுமாய்த் தோற்றின ஸம்ஸாரவிபூதி
யில் வஸ்துக்களை உத்தேஶ்ய நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வபாவம்
பண்ணுகிறவனுக்கு நிரதிஶயபோக்ய ஸமயத்திலே
சொருகையுமவனும் இப்படி ஸகலருக்கும் ஆஜ்ஞை
யுமாய் மஹாபோகமுமாயும் கர்மவஶ்யமில்லாததாகக்
கர்மாநுகூல ஸ்வபாவமாய் மிருக்கை அப்ரார்த்திதங்
களுக்கு ஸம்பந்த ஸ்வபாவம் இப்படி ஸ்வஸ்வரூபமான
பலம் மந்த்ரத்தில் வாக்யார்த்தத்தை யுடைத்
பாதிபாதிக்கப்படும் இடம் தான் தன் ஆகாரங்களெல்
லாததோடுங் கூடின ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஆரா
வ்யனென்னுமிடம் திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும்
வாக்யார்த்த வசநங்களிலே யுக்தம் முன்பு
சொன்ன ஶேஷபூதம் இப்படி ஸர்வஸ்வாமிநாதங்களுக்கும்
வத்தாலே பிறந்த ப்ரீதிவிஶேஷத்துக்கு ஸர்வாஹ
மென்னுமிடத்தை மந்த்ரத்திலே பலகாலு மருளிச்
செய்தார் உபக்ஷேபத்தில் ஸ்ருதிஸித்தமான ஜக்ஷ

'ஏருளுமிறையோன்' என்றுபக்ரமித்த தம் திருவாய்மொழியில் பக
வானை அங்கீகரிக்கப்படாத ஆபரணதிசையால் தமக்கு ஒன்
றும் பரபோகமில்லை என்று ஆழ்வார் அருளிச் செய்திருக்கிறார்
சொருகை - உடையவர் இருக்கை வாக்யார்த்தவசநங்கள் -
நாமம் 'வேறுமையுடைய பதங்கள் அதாவது திருமந்
த்ரத்தில் 'நாராயணாய' என்பதும், த்வயத்தில் 'ஸ்ரீமதே,'
'நாராயணாய' என்பதும் முன்பு - உத்தர க்ருத்யாதிகாரத்
தில் புருஷார்த்தமான மந்த்ரத்திலே - ஸர்வஶக்தி த்வயத்திலே
'கர்மஜநித ப்ரீதிகாரித ஶேஷவ்ருத்தி ... ஶேஷதைகரஸா
வநிதப்ரியோக்யப்ராப்தி ப்ராவேக்ஷபா' இத்யாதிவாக்யங்களிலே
ஜக்ஷணம் - ஸாமாந்ய 'ஜக்ஷி' ஶப்தம் சிரிக்கையைக்

1 திரு-1-8

ணாதிகளும் ஜராத்யாதி ஸம்பாதகங்களுமெல்லாம் பஞ்சவர்ணவாஸவ கர்மநிரபேக்ஷ ஸங்கல்பஸித்தாந்த ஸ்வேச்சாஸ்வீகாரங்களாகையாலே கர்மமூலமன்றிக்கே அஸங்குசித ஸ்வாதீனமான கைங்கர்ய கைங்கர்யத்திலே பர்யவஸிதங்களாகையால் ப்ராப்தியாயற்றது பரம கைங்கர்யத்தில் கர்மவச்யத்வ ஸங்கோசாபாவமென்றதாயிற்று. இவ்வர்த்தமுணர்ந்து அபுநராவ்ருத்தி ப்ரமாணங்களை யொரு காலத்திலும் மறியாதென்னுமிடம் [1] ‘ப்ராப்யதே பரமம் ஸ்தானம் யதோ நாவர்த்ததே யதி:’, [2] ‘ஸாமவேதம் ப்ரமாணம்...

குறிக்கிறது ‘ஜராத்யாதி’ இத்யாதி—‘இவன் பிதாக்களை விரும்புகிறானாகில் இவனுடைய ஸங்கல்பத்தினாலே பிதாக்கள் உண்டாகிறார்கள், அந்த பிதாக்களுடன் சேர்ந்து ஸந்தோஷத்தை யனுபவிக்கிறான்’ என்றாரம்பித்து ... இப்படியே மாதா, பார்யை முதலியவர்களையும் ஸங்கல்பத்தினால் கொள்ளுகிறான் என்று சொல்லியிருக்கிறது. கர்மநிரபேக்ஷ - கர்மத்தை எதிர்பாராமல், ஸங்கல்பஸித்தங்கள் - ... இருக்கின்றன. பகவானுக்கு ... முதலியவர்களோடு இருந்து கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டுமென்கிற ஸங்கல்பமுண்டாய் அதை அநுஸரித்து ... பித்து இப்படி கைங்கர்யங்களைச் செய்கிறபடியினால் இவையெல்லாம் கைங்கர்யமாகிறது. ‘ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஷ ஸம்ஸ்வாத்ய... ஸ்வாதி விசேஷங்களைக் கொண்டு குடிபடிமை செய்து ... யும்’ என்று ஸ்ரீ பரமபத ஸோபானத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அற்றது - நிஷ்காஷிதப்பட்டது. கைங்கர்ய வசயஸ்வ - கைங்கர்யத்தில் முடிவு பெறுகிற, ... காயத்துக்குக் காரணமான நிர்ஹேதுக ப்ரீதியை ... பரமம் ஸ்தானம் - உயர்ந்ததான ஸ்தானம், ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது. யத: - எந்த இடத்திலிருந்து, யதி: - ... நிஷ்டன், ந நிவர்த்ததே - திரும்பி வருகிறதில்லையோ ... என்னை, உபேத்ய - அடைந்து, து:காலயம் - துக்க...

1 அயோ-37 20   2 கீதை-8-15-16

து:கா²லயமஶாஶ்வதம்| நாப்னுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் பரமாம் க³தா: || ஆப்³ரஹ்மபு⁴வநால்லோகா: புனராவர்த்திநோऽர்ஜுந| மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனர்ஜந்ம ந வித்³யதே||', 1 'யதா³ ஸ கேவலீபூ⁴த: ஷட்³விம்ஶமநுபஶ்யதி| ததா³ ஸ ஸர்வவித்³வாந் ந புனர்ஜந்ம விந்த³தி||', 2 'க³த்வா க³த்வா நிவர்த்தந்தே சந்த்³ரஸூர்யாத³யோ க்³ரஹா:| அத்³யாபி ந நிவர்த்தந்தே த்³வாத³ஶாக்ஷரசிந்தகா:||', 3 'வா

திறக்கு இருப்பிடமாயும், அசாச்வதம் - அஸ்திரமாயுமிருக்கிற, புனர்ஜந்ம - மறு ஜன்மத்தை நாப்நுவந்தி - அடைகிறதில்லை, (எந்த காரணத்தினால் அடையாரோ) மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்களோ, அதாவது 'ஸ மஹாத்மா ஸுது³ர்லப⁴:' என்கிறபடியே எனக்கு மிகவும் அன்பாகவுள்ளோர், பரமாம் - உயர்ந்ததான, ஸம்ஸித்திம் - ஸித்தியை, கதா: - அடைந்தவர்களோ. ஆப்ரஹ்மபுவநாத் - ப்ருமமாவின் லோகம் வரையிலுள்ள, லோகா: - உலகங்கள், புனராவர்த்திந: - திரும்பி வருந்தன்மையுடையவை, கௌந்தேய! மாம் என்னை, உபேத்ய - அடைந்தோமெனில் புந: மறுபடியும் ஜந்ம - பிறப்பு, ந வித்யதே - இல்லை. யதா - எப்பொழுது, ஸ: - அந்த முக்தன், கேவலீபூத: - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாதவனாய், ஷட்விம்சம் - இருபத்தாறாவது தத்வமான பகவானை, அநுபச்யதி - அநுபவிக்கிறானோ, ததா - அப்பொழுது, ஸ:, ஸர்வவித்வாந் - எல்லா ப்ரகாரத்தாலும் ஸித்தியை அடைந்தவனாய், புனர்ஜந்ம - மறு பிறப்பை, ந விந்ததி - அடைவதில்லை. சந்த்ரஸூர்யாதய: - சந்திரன், ஸூர்யன் முதலிய, க்ரஹா: - க்ரஹங்கள், கத்வா கத்வா - போய் போய், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகின்றன, த்வாதசாக்ஷரசிந்தகா: - த்வாதசாக்ஷரத்தை சிந்தனை பண்ணுகிறவர்கள், அத்யாபி - இப்பொழுதும், ந நிவர்த்தந்தே - திரும்புவதில்லை, வாயினால்,

1 பா-மோ-378-81
2 வி-பு-1-6-40
3 பெரி-திரு 4-5 2

யினுல் நமோநாராணுவென்று மத்தகத்திடைக் கை
களைக்கூப்பிப் போயினுற் பின்னை யித்திசைக்கென்
றும் பிணை கொடுக்கிலும் போக வொட்டாரே' என்று ஆழ்வா
ர்களிலே ப்ரதாநர் மந்த்ரவிசேஷத்தையுங்கொண்டு ப்ரதாநமான
ஸாத்யவிஷயமான ஸாதநத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டப்ராப்தியிலே புகுந்தா
லும் இவர்க்கு அநுபவத்துக்கு ஸங்கோசாதிகள் பிறவா
மையாலே வாராவபூர்த்தியிலலை யென்கிறது இப்
படி உத்தராவதி யில்லாத விவஸ்ராஹவம் பெறுவார்
கஃத்தஸ்ரீரம் தேவர் ஸம்ஸ்கார்யாதிகளி லின்னதென்று
தெரியாது ஸூரிகளுக்கும் ஸேநேசர்முண்டு அப்
படியே 1 'யத்ப்ரஹ்மாத்யா த்யோதயந்தி வஸ்துவர்ணமாஹ்ர
ஸராஜனூர்த்தி வண்ணாவாமகே ஸம்ஸ்ராதா ஸம்வி
ஸம் மூ கணீயமா॥' என்று மஹர்ஷிகள் சொன்னார்கள்

நமோநாரணுவென்று (சொல்லி), மத்தகத்திடை - தலையின் மே
பத்தில், கைகளைக் கூப்பி - அஞ்ஜலி செய்து, இங்கு ரக்ஷக
வாசிக நமஸ்காரங்களைச் சொல்லியிருப்பது மானஸ நமஸ்கார
மான பரபக்தியையும் குறிக்கிறது, அதாவது பரபக்தியை
செய்து, போயினுல் - அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தினுலே சென்றால்,
பின்னை - மறுபடியும், இத்திசைக்கு இந்த ஸம்ஸார பக்ஷிக்கு,
என்றும் - ஒருபொழுதும், பிணைகொடுக்கிலும் - பல கிடைப்பதாக
கொடுத்தாலும், போகவொட்டார் - போவதற்கு ஸம்மதிக்கமாட்
டார், ஸாத்யவிஷயம்-காமத்திற்கு வஸமாயல்லாமல் பாவதி
சைச கனுகுணமான தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினுல் உண்டா
கும் விளையாட்டு 'க்ஷேத்' ஸம்பந்தம் காமத்தைக் குறிக்கிறது
'எனகிறது' என்பதினுலே பகவ தனுபவ வைகாயத்திற்கு விச
ேசேஷகமான காமத்தினுலுண்டான ஜ்ஞானம் இல்லை என்பதில்
பூர்ண வருத்தி இல்லை எனகிற மான பகவஞ்சஞ்சத்த த்யாகபாயம்
என்பது ஸூசிதம் உத்தராவதியில்லாத - மேல் எல்லை இல்
லாத, அதாவது நாஸமில்லாத, அக்ஞிசஸ்ரீரம்- பாரசரு நமான
ஸரீரத்தில் கிடைப்பது அதே - மற்றவர்களான, யத்ப்ர
ஹ்மாத்யாதயோவதி - தாம் பயாமா முதலிய வாசஸுகம், ஜாஹ்ம

ஆகையால் மோக்ஷத்தில் ஔபாதிகங்களான வ்ருத்தி ஹ்ராஸங்களைக்கொண்டு முக்தனிடத்திலு

முக்த தசையில் தாரதம்யமில்லை

ம் ஸம்ஸாரதசையிலுண்டெ ன்ற வாஸநாதீர்த்தியா முக் ருக்கெல்லாம் ஸர்வேச்வரனோடே ஸாம்யத்தைச் சொல்லுகிற ச்ருத்யாதிகளை மறந்தார்கள் ஆவார வைஷம்யமுடைய மோக்ஷங்களுக்கு ஆநந்த ஹ்ராஸ முண்டாமென்று சிலர் சொல்லும் பக்ஷமானது அம் மோக்ஷத்துக்கு முன்னேவரும் ஸம்ஸார தசையி ல் ஸம்ஜ்ஞாயத்தைச்சொல்லிற்று மத்தனை பிறப

ஷிதே - அநுபந்தாபட்டதான, ஸம்ஸாரதசை - ஸம்ஸாரத்தை உடையவர்களாயிருக்கை(இருக்கும்பொழுது), ஸமிஷ்ட்ராத்ஸார் - முன் ஜன்மத்தில் செய்த பக்தியோகத்தின் அப்யாஸத்தினாலே, ஸம்விதம் - மோக்ஷ ஸித்தியை, ப்ரஜ்ஞீயா - பரியைப்போல, ஸம்ப்ராப்தா: - அடைந்தார்கள் ஔபாதிகங்களான - காமமாகிற காரணங்களினாலுண்டான ‘ஆதிகள்’ என்பதினால் ‘ஸ ஸ்வயம் ப்ரமோதா:’ இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளும் யுக்தி விரோதமும் குறிக்கப்படுகிறது மோக்ஷத்தில் தாரதம்ய ப்ரஸக்தியானால் அதற்குக்காரணமான காமபரார் ஒப்புக்கொள்ள வேணுமாகையினால் காமமங்கித்தவா மோக்ஷமும் அநித்யமாக ப்ரஸங்கிக்கும் மோக்ஷம் ஸ்வாபாவிகமாகி ஸகல ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வபாவமனுரூபமாகையினால் மோக்ஷத்தில் தாரதம்யம் வருவதற்குக் காரணமில்லை என்றதாப்பர்யம் ‘ஸ ஏகதா பவதி த்ரிதா பவதி’ ... ஸர்வாத்ம ... என்றிவை முதலிய வசனங்களில் ஆசார்ய வைலக்ஷண்யமுண்டாயிருப்பவர்களுக்கு ஆநந்தத்தில் ந்யூநத்வம் என்று சொல்லியிருப்பதற்கு தாத்பர்யம் மற்றொன்று என்கிறார் — ஆவார’ என்றாரம்பித்து ஹ்ராஸம் - குறைவு ‘ஆநந்தமானதும்’ என்பதினால் பரமஸாம்யம் சொல்லுகிற ஸ்ருதிகளுக்கு விரோதமாகையினால் இது ஆநந்தம் குறைவுபட்டதல்ல என்பது தயோதிதம் வ்யபதேசம் ஆநந்தமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்கு

ஜ்ஞராகவும் நாளிழவே போக்கிப் பொருளிழ
விலே ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகாதிகளிலே ஸாலோக்ய ஸா
ரூப்யாதிமாத்ரம் பெறுமாகத் ஜ்ஞத்வவிசேஷமும் அசி
ரவிப்ரகர்ஷத்தாலேயும் மந்தத்வே இவ்வர்த்தம்
1 'லோகேஷு விஷ்ணோர் நிவஸந்தி கேசித் ஸமீபம்ருச்ச
ந்தி ச கேசிதந்யே | அந்யே து ரூபம் ஸத்ருசம் பஜந்தே
ஸாயுஜ்யமந்யே ஸ து மோக்ஷ உக்த: ||' என்று நியமிக்
கையாலே ஸித்தம். இது ஸந்தேஹத்திலே சென்றால்
வரும் ஸாயுஜ்யமே மோக்ஷமென்றிருந்தால் அதுக்குள்
ளே ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்வர்க்காதிகளைப்போலே ஸாலோக்யா
திகளெல்லாம் மங்களத்தங்களாகையால் அங்கொரு

ஸமாநனும் ஜ்ஞனாவதற்கு' இத்யாதி நாளிழவு-காலத்தினால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் பொருளிழவு-வஸ்துவின் நஷ்டம் முக்தி என்று சொல்லப்பட்ட ஸாலோக்யாதிகளான பலன்களில் தாரதம்யம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய தவஸ்யமன்றோ என்பதற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்கிறார்—'ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகாதிகளிலே' என்றாரம்பித்து ஸாலோக்யம் - (பகவானுடன்) ஒரே லோகத்தில் வஸிப்பது, ஸாரூப்யம் - (பகவானுக்கு) ஸத்ருசமான ரூபத்தை யடைவது அசிரவிப்ரகர்ஷத்தாலே - ஸ்வர்க்காதிகளைப்போல அதிக தூர வ்யவதானமில்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு மிகவும் ஸமீபத்திலிருக்கிறபடியினாலே கேசித் - சிலர், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, லோகேஷு - லோகங்களில், நிவஸந்தி - வஸிக்கிறார்கள், அந்யே - வேறு, கேசித் - சிலர், ஸமீபம் - (பகவானுடைய) ஸமீபத்தை, ருச்சந்தி - அடைகிறார்கள், அந்யேது - மற்றவர்கள், ஸத்ருசம் - (விஷ்ணுவின் ரூபத்துக்கு) ஸத்ருசமான, ரூபம் - ரூபத்தை, பஜந்தே - அடைகிறார்கள், அந்யே - மற்றவர்கள், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை (அடைகிறார்கள்), ஸ து - அதுவே, மோக்ஷ: - மோக்ஷமாக, உக்த: - சொல்லப்பட்டது நியமிக்கையாலே - 'து' என்ற பதத்தால் மற்றவைகள் மோக்ஷமல்ல வென்று ஸ்தாபிக்கிறபடி

1 ஸ்ரீ பாகவதம்

வாகுமெ வைஷம்யமில்லை 1 'மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் ப்ரார்த்தயே ந கதாசந । இச்சாம்யஹம் மஹாபாஹோ ஸாயுஜ்யம் தவ ஸுவ்ரத ॥' என்கிற விடத் திலும் இவ்வர்த்தங்களைக் கொள்வது ஸாயுஜ்யமாவது ஸயுக்கினுடைய பாவம். ஸயுக்காவா ரொருபோகத்திலே போக்தாவாகக் கொண்டு கூட வந்தி ருக்குமவன். இங்கு ஸஹகாரத்வமாகிற போகத் திலே ஸஹமும் போக்தாக்களுங்கூட போக்தாக்களாயிருக் கையாலே போக்தா ஸயுக்கென்கிறது. இப்படியான நிலை ஸ்ருதியில் ஸாயுஜ்யத்திலும் ஸார்ஷ்டிதாஸ்த முஞ் சேர ப்ரயோகிப்பானேன் என்னில் —

ஸாயுஜ்ய ஶப்தயோகேந போக்தவ்யஸாம்யவிஶிஷ்டதா ।
ஸார்ஷ்டிதா தத்ர போகஸ்ய தாரதம்ய விஹீநதா ॥

மீனெ ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம் - ஸாலோகய ஸாரூபயமா கிற, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, கதாசந - ஒரு பொழுதும், ந ப்ரார்த்தயே - ப்ரார்த்திக்கவில்லை, ஸுவ்ரத - ஆஶ்ரிதர் களைக் காப்பாற்றுவதாகிற நல்ல வ்ரதத்தை யுடைய, மஹாபாஹோ - நீண்ட கைகளையுடைய பகவானே, தவ - உம்முடைய, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, அஹம் - நான், இச்சாமி - விரும்பு கிறேன் பாவம் - ஸயுக்கின் ஸ்வபாவம் ஸயுக் என்கிற வடபகுதி அபிப்ராயம் ஸயுக்காவான் இத்யாதி யிலே இரண்டு பேர் ஒரு வஸ்துவை அனுபவிக்கும் பொழு து அவர்களிருவர்களையும் ஸயுக் என்கிறது என்று தாத்பர்யம் அதாவது கூடசேர்ந்திருப்பவர், இங்கு ஒரு வஸ் துவை அனுபவிப்பதில் என்று சேர்த்துக்கொள்வது ஸஹ யிருக்கையாலே - ஸம்பந்தப்படுகையாலே

ப - ரை] தத்ர - இந்த மோக்ஷத்தில், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்ய மாவது, உபயோஃ - இருவர்களுக்கும், போக்தவ்யஸ்ய - அனுபவிக்கப்படுகிற வஸ்துவின், அவிஶிஷ்டதா - ஒன்றாயிருக் கை, தத்ர - அந்த வஸ்துவினிடத்தில், போகஸ்ய - அனு

1 கபிலகீதை 36

சேதநனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரமில்லையேயாகிலும் க்ருஷி பண்ணின பிதாவும் நிவ்ருத்தவ்யாபாரரான புத்ராதி களும் க்ருஷிபலத்தை புஜிக்குமாபோலே ஜகத்வ்யா பாரத்தால் வரும் ரஸம் வ்யாபரிக்கிற ஈச்வரனுக் கும் பார்த்திருக்கிற சேதநனுக்கும் ஸாம்யம் ஸூத்ர காரரும் 1‘ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்’ என்று தொடங்கி 2‘போக மாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச’ என்றருளிச்செய்தார். ‘ஸாதர் ம்யம் ஹி ஸாயுஜ்யம் வதந்தி ப்ரஹ்மவாதிந:’ என்று ஸாங்க்யா யநனுஞ்சொன்னான் ஶப்தஶக்தியன்றிக்கேயிருக்க பேத ஐக்யவாத நிரஸனம் ஶ்ருதிகளும் விரோதிக்க ஸாயுஜ்ய ஶப்தத்துக்கு ஐக்யம் பொருளாக நினைத்திருப்பார்

பவத்திலுடைய **தாரதம்யே விஹீநதா** வ்யத்யாஸமில்லாம லிருக்கை, **ஸாம்யதா**, (என்று சொல்லப்படுகிறது) ஒரே வஸ்துவை அநேகம் பேர்கள் அநுபவித்த போதிலும் அகில ஆநந்தத்தின் தாரதம்யம் இருக்கலாமாகையினால் அப்படி ஆநந் தத்திலும் தாரதம்யமில்லை என்பது இந்தப் பதத்தினால் சொல் லப்படுகிறது

க்ருஷிபலத்தை - க்ருஷியினால் உண்டாகும் தாந்யாதி களை **ரஸம்** - ஆநந்தம் **ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்** - (முக்தனு க்கு) ஜகத்தைப்பற்றிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைத் தவிர (மற்றவைகளில் பரமாத்மாவுடன் ஸாம்யம்) **போகமாத்ரஸாம்ய லிங்காத்** - அநுபவம் மாத்திரம் ஸமமாயிருந்தும் என்பதில் ஸம் ருதி முதலியவைக ளிருக்கிறபடியினாலும் (ஜகத் வ்யாபாரமில் லையேயாகிலும் ஆநந்தம் துல்யமானது) **ஸாயுஜ்யம்** - ஸாயுஜ்ய மாவது, **ஸாதர்ம்யம்** - ஸமமான போகத்தை உடையவனாயிரு க்கை, **ஹி** - என்றல்லவோ, **ப்ரஹ்மவாதிந:** - ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவர்கள், **வதந்தி** - சொல்லுகிறார்கள் **ஶப்தஶக்தியன் றிக்கேயிருக்க** - ஸாயுஜ்யம் என்கிற பதத்துக்கு ஐக்யமிரு க்கை என்கிற அர்த்தத்தைச் சொல்லக்கூடிய ஶக்தி இல்லாம லிருக்க ‘**பேதஶ்ருதி**’ என்பது பரமாத்மாவிற்கும் ஜீவாத்மா

---

1 ப்ர. ஸூ. 4.4.17 2 ப்ர. ஸூ. 4.4.21

க்கு முக்தன் ஸாதர்ம்யத்தையடையுமென்றும் தாத்ருக்காமென்றுஞ் சொல்லுகிற ச்ருதிகளும் விரோதிக்கும் 1 'மம ஸாதர்ம்யமாகதா:' என்று கீதாசார்யனு மருளிச்செய்தான் இவ்வர்த்தத்தை 2 'பரேண பரதர்மீ ச பவத்யேஷ ஸமேத்யைவ | விஶுத்ததர்மா ஶுத்தேந புத்தேந ச ஸ புத்திமாந் || விமுக்ததர்மா முக்தேந ஸமேத்ய புருஷர்ஷப | வியோகதர்மிணா சைவ வியோகாத்மா பவத்யபி || விமோக்ஷிணா விமோக்ஷீ ச ஸமேத்ய

விறக்கும் பேதத்தைச் சொல்லும் ச்ருதிகள் **தாத்ருக்காம** - அதைப்போன்ற ஸ்வபாவத்தையுடையவனும் 'ஜலத்தில் மற்றொரு ஜலத்தைச் சேர்த்தால் எப்படி ஒரே ஸ்வபாவத்தை உடையதாகிறதோ அதைப்போல' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி விவக்ஷிதம் **மம** எனக்கு **ஸாதர்ம்யம்** - ஸமானமான ஸ்வபாவத்தை உடையவர்களாயிருப்பதை **ஆகதா:** - அடைந்திருக்கிற **இவ்வர்த்தத்தை** - மோக்ஷத்தில் பேதமுண்டு என்கிற அர்த்தத்தை **ஏஷ:** - இந்த முக்தன், **பரேண** - பரமாத்மாவுடன் **ஸமேத்ய** - சேர்ந்து, **பரதர்மீ** - பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவங்களையுடையவனாக **பவதி** - ஆகிறான், மேல் இதை விவரிக்கிறது, **ஶுத்தேந** - அவித்யை முதலிய தோஷங்களில்லாத (பரமாத்மாவுடன் சேர்ந்து), **விஶுத்ததர்மா** அவித்யாதி தோஷங்களில்லாத ஸ்வபாவமுடையவனாக (ஆகிறான்), **புத்தேந** - ஸர்வஜ்ஞனான பகவானுடன் (சேர்ந்து), **புத்திமாந்** - ஸர்வஜ்ஞனாகவும், **முக்தேந** ஸம்ஸார பந்தமே இல்லாதவனான (பகவானுடன்), **ஸமேத்ய** - சேர்ந்து, **விமுக்ததர்மா** - ஸம்ஸாரமில்லாதவனுமாக (ஆகிறான்) **புருஷர்ஷப** - புருஷவம்சத்தில் பிறந்த ராஜாவே **வியோகதர்மிணா** - துக்கமில்லாத ஸ்வபாவமுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), **வியோகாத்மா** - துக்கமில்லாதவனாக, **பவதி** - ஆகிறான், **ததா** - அப்படியே, **விமோக்ஷிணா** - மஹாநந்தத்தை யனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற (பகவானுடன்), **ஸமேத்ய**, **விமோக்ஷீ** - மஹாநந்தத்தை

---

1 கீதை-14-2   2 பார-மோ-313-26-31

ரேத்யேஷ ததா² ப⁴வேத் | ஸர்வகார்யா ஸர்வவிஶேஷ-
ப⁴வத்யமிததீ³ப்திமான் | விஶோகஶ்ச ப⁴வதி ஸமேத்ய விஶோ-
கநா | கேவலாத்³ ததா²வேஷ கேவலேந ஸமேத்ய வை |
ஸ்வதந்த்ரஶ்ச ஸ்வதந்த்ரேண ஸ்வதந்த்ரஶ்சோபஜாயதே |
ஏதாவதே³தத் கதி²தம் மயா தே தத்²யம் மஹாராஜ யதா²-
தத்²யம் | அமத்ஸரஸ்த்வம் ப்ரதிக்³ருஹ்யாத்³யம் ஸநாதநம்
ப்³ரஹ்ம விஶுத்³த⁴மாத்³யம் ||' என்று வஸிஷ்டகராள ஸம்வாத³-
த்தில் பாகப்பேசி இதுவே மோக்ஷமென்று
மஹர்ஷி நிர்ணயித்தான். இங்கு ஶாஸ்த்ரே ஸ்வதந்த்ரனென்-
கிறது கர்மவஶ்யனன்றென்றபடி. ஶாஸ்த்ரவிஷயமான

யனுபவிப்பவனா, ப⁴வேத், ஸர்வகார்யா - பரிபூர்ணமான காரியங்களையுடைய, அதாவது கர்ம மூலமாக வராத வ்யாபாரங்களையுடைய (பகவானுடன் சேர்ந்து), ஏஷ: - இந்த முக்தன், ஸர்வ: - கர்ம மூலமில்லாத வ்யாபாரத்தை யுடையவனாகவும், அமிததீ³ப்திமான் - அளவில்லாத காந்தியை யுடையவனாகவும், ப⁴வதி, விஶோகா - ஸம்ஸார துக்கமில்லாத பரமனுடன் ஸமேத்ய, விஶோகஶ்ச ப⁴வதி, ததா², ஏஷ:, கேவலேந - ப்ராக்ருதங்களான தோஷங்களில்லாத பகவானுடன், ஸமேத்ய, கேவல: (ப⁴வதி), ஸ்வதந்த்ரேண - கர்மங்களுக்கு வஶப்படாதவனான (பரமனுடன் சேர்ந்து), ஸ்வதந்த்ர: - கர்மங்களுக்கு வஶப்படாதவனாய்க் கொண்டு, ஸ்வதந்த்ரஶ்ச - ஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கும் ஸ்வரூபத்தை, உபஜாயதே - அடைகிறான், மஹாராஜ! ஏதாவத் - இவ்வளவு, மயா - என்னால், யதா²தத்²யம் - வஸ்துவின் உண்மையை யநுஸரித்து, தத்²யம் - உண்மையான, ஏதத் இந்த வார்த்தை, கதி²தம் - சொல்லப்பட்டது, த்வம் - நீயும், ஆத்³யம் - முன்சொல்லிய அர்த்தத்தை, அமத்ஸர: - பொறாமையில்லாதவனாய்க் கொண்டு, ப்ரதிக்³ருஹ்ய - அங்கீகரித்து, ஸநாதநம் - அநாதியாயும், விஶுத்³த⁴ம் - பரிசுத்தமாயும், ஆத்³யம் - தேவர்களுக்கெல்லாம் ஆதியாயுமிருக்கிற, ப்³ரஹ்ம - பரமாத்மாவை, (உபாஸி) மஹர்ஷி - வஸிஷ்டர் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை -

ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை 1 'அகர்மவஶ்ய:' என்று ஸூத்ரகாரர் வ்யாக்யானம் பண்ணியருளினார். இப்படி ஶ்ருதி ஸூத்ர ஸித்தங்களிலே ஸாம்யம் கர்ணாக்ஷமாகையால் ஶாஸ்த்ரோக்தியில் ஸாம்யம் தோற்றின விடங்களெல்லாம் 2 'ராம ஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத' இத்யாதிகளிற்படியே வைரூப்யவிரோதியாக கண்டுகொள்வது. இங்ஙனல்லாதபோது 3 'யதா தந்த்ரேந்யதேந்யாத்ம உந்நதஷஜதிர்லிங்க: | ததா ஸகேவலஶ்ரீஹரித ஷட்விம்ஶமநுபஶ்யதி | அந்யஶ்ச ராஜந் ஸவர: ஸததாந்ய: பஞ்சவிம்ஶக: | தத்ஸ்தத்வாதநுபஶ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதி ஸாதவ:|| அந்யஶ்ச ராஜந்ஸவர

ஸ்வாராட்டாகிறான்' என்றுக்தமுள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் இருக்கும் ஸ்வராட் என்கிறபதத்தை 'கர்ணாக்ஷமாகையாலே' என்பதற்கு இதற்கு அந்யதாஸித்தி சொல்ல முடியாது என்று தாத்பர்யம். தேவி - ஹே ஸீதையே! ராமஸுக்ரீவயோ: - ராமனுக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும் ஐக்யம், ஏவம் - இப்படி, ஸமஜாயத - உண்டாயிற்று. இங்கு 'ஐக்ய' என்பதற்கு ஸுக துக்கங்களில் ஸமமாயிருக்கை என்று தாத்பர்யம். 'ஏவ' காரத்திற்கும் இப்படியே அபேதம் தவிர வேறு ஆகாரம் ஶ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கண்டு கொள்ளத்தக்கது. அந்யம்-நான அந்ய: - வேறு, ஜந: - இந்தப் பரமாத்மா, அந்ய:, ஊதி, யதா, லிங்க: - பரமாத்மா, உந்நதே, ததா, ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா, கேவல ஶ்ரீஹரித:-ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாதவனாய் கொண்டு, ஷட்விம்ஶம் - இருபத்தாறாவது தத்த்வமாகிய பரமாத்மாவை அநுபஶ்யதி - (முநிகளைப்போல) பார்க்கிறான், ராஜந் ஸ: - அந்த பரமாத்மா, அந்ய:, ததா, பஞ்சவிம்ஶக: - இருபத்தைந்தாவது தத்த்வமாகிய ஜீவாத்மா, அந்ய:, ஸாதவ: - பெரியோர்கள், தத்ஸ்தத்வாத் - அந்த ஜீவாத்மாவிடத்து அந்தர்யாமியாக பரமாத்மா இருப்பதினால், ஏக ஏவ - ஒன்றே என்று,

1 ஶ்ரீபாஷ்யம் 2 ராமா-ஸு 35-51 3 பார-ஶா 328 77-80.

ஸூக்ஷ்மாத்மா பஞ்சவிம்ஶக: | ஏதமேதே நாபிஜாநந்தி
பஞ்சவிம்ஶகமவ்யக்தம் || ஜந்மம்ருத்யுபயாத் பீதா: ஸாங்க்யா:
யோகாஶ்ச காஶ்யப | ஷட்விம்ஶமநாவ்ருத்தி ஶாந்தயஸ்தத்
பராயணா: ||', 1 'உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:', 2 'தத்ர ய:
பரமாத்மா ஹி ஸ நித்யோ நிர்குணஸ்ஸ்ம்ருத:| ஸ து நாரா
யணோ ஜ்ஞேய: ஸர்வாத்மா புருஷோ ஹி ஸ: || ந லிப்ய
தே கர்மஜை: பத்மபத்ரமிவாம்பஸா | கர்மாத்மா த்வப

அநாவ்ருத்தி 'அநாவ்ருத்' இத்யாதி ஶ்லோகத்தால், ஏதத் - அதினாலே, ஏதம் - இந்த, அவ்யக்தம் - பரமாத்மாவை, பஞ்சவிம்ஶகம் - இருபத்தைந்தாவது தத்வமாகிய ஜீவாத்மாவாக, நாபிஜாநந்தி - அறிகிறதில்லை காஶ்யப - ப்ரிய காஶ்யபனே, ஜந்மம்ருத்யுபயாத் - பிறப்பு, மரணம், இவைகளினின்று உண்டாகும் பயத்தினால், பீதா: - பயந்தவர்களாயும், ஸாங்க்யயோகா: ஜ்ஞான யோகத்தில் நிஷ்டையுடையவர்களாயும், ஶாந்தய: - கர்மயோகத்தினால் பரிசுத்தமான மனத்தையுடையவர்களாயும், தத்பராயணா: - அந்தப் பரப்ருஹ்மத்தையே அடைய வேண்டிய ப்ரயோஜனமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்குமவர்கள், ஷட்விம்ஶம், அநாவ்ருத்தி உத்தம: புருஷ: - உத்தமனாகிய புருஷன், அந்ய: - ஜீவாத்மாக்களைவிட, வேறுபட்டவன் தத்ர - அந்த ஜீவாத்மாவிடத்தில், ய: - யாதொரு பரமாத்மா இருக்கிறானோ, ஸ: - அவன், நித்ய: - நித்யன், நிர்குண: - ஸத்வம் முதலிய குணங்களில்லாதவன், ஸ: நாராயண: (என்று), ஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன், ஸ:, ஸர்வாத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியாகிய, புருஷோ ஹி - புருஷனல்லவா, அம்பஸா - ஜலத்தினால், பத்மபத்ரமிவ - தாமரை இலைபோல, கர்மஜை: - கர்மத்தின் பலங்களாகிய ஸுக து:கங்களினால், ந லிப்யதே - சேருவதிறதில்லை, யோऽஸௌ - ஏக ஜீவாத்மா, கர்மாத்மா - காமஸ்வரூபியாயும் அதாவது காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனாயும், அபர: - காமநாவனாயுமிருக்கிறானோ ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா,

---

1 கீதை-15-17 2 பாரதம் 361-14-15

ரோ யோऽஸௌ மோக்ஷவேத்யோऽப்யஸ்யஜ்யதே ||', 1 'அய: பிண்டே யதா வஹ்நி: பிந்நஸ்திஷ்டத்யபிந்நவத் | ததா விஶ்வமிதம் தேவோ வ்யாப்ய த்வவதிஷ்டதி ||' இத்யாதி ப்ரமாணஸஹஸ்ரம் விரோதிக்கும் ஆகையால் சேதநுக்கு ஜ்ஞாநஹோமாதிகளால் வந்த பரஸாம்யமேயுள்ளது ஸம்ஸாரிணுக்கு ஸத்த்வாதிகளைப்போலே லக்ஷணமாகச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ஸர்வாதாரத்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வ ஸர்வஶேஷித்வ ஸர்வஶரீரித்வ ஸர்வஶப்தவாச்யத்வ ஸர்வவேதவேத்யத்வ ஸர்வகர்மஸமாராத்யத்வ ஸர்வ [illegible] வாஸ்யத்வ ஸர்வஸுஹ்ருத்த்வ ஸர்வவ்யாப்தஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வாதிகள் ப்ரதிநியதங்கள் சேதநுக்கு ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஶேஷத்வகார்யத்வாதிகள் வ்யவஸ்திதங்கள் இப்படியாகில் 2 'ஸம்ஸார

மோக்ஷவேத்ய: மோக்ஷம் பற்ற இவராலுடன் யஜ்யதே - சேர்க்கிறான், யதா எப்படி அய: பிண்டே - இரும்பு உருண்டையில், பிந்ந: வஹ்நி: - வேறுபட்ட நெருப்பு, அபிந்நவத் வேறில்லாததைப்போல திஷ்டதி - இருக்கிறதோ, ததா, இதம் விஶ்வம் - இந்த ப்ரபஞ்சத்தை, தேவ: - பரமன், வ்யாப்ய த்வ - வ்யாபித்துக்கொண்டு, அவதிஷ்டதி - இருக்கிறான் ப்ரமாணஸஹஸ்ரம் - அநேகம் ப்ரமாணங்கள் ஸர்வவ்யாப்தஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வ - எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கிற ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபத்தை யுடையவனாயிருக்கை [illegible] ப்ரதிநியதங்கள் - அஸாதாரணமாக ஏற்பட்டவைகள் ஸம்ஸார - ஸம்ஸாரத்தினுடைய, ஸம்ஹாரே - அழிப்பதிலும், விபதாம் - ஆபத்துக்களை, விநிவர்த்தநே - போக்கடிப்பதிலும், தம் - அந்த, வாஸுதேவம் விநா - பரமாத்மாவைத் தவிர, ஸமர்த்த: கஶ்சித் - ஸாமர்த்தியமுடையவன் ஒருவனும், ந இல்லை

1 ஜயாக்யஸம்ஹிதை 2 பாத்மஸம்ஹிதை

ஸஊாஹாரெ விவஷாஂவி நிவதூெந| ஸஉெயூாவிஷ்ரூதே புநராவருநதி ஸஙநா பஹாரம கஸ்த்தம விநாவாரா ஷொத்தஉஂ||' என்கிற நிலையாய ஸ்வதந்த்ரலலாத உக்த ருநத ஏதேனுமொரு ஷெதாவாலே ஆவ்ருத்திஸஷ்ஜெ வாராதோ வென்னில ' அது வாராது 1 'ஸாயா ஜ்யம் ஆபுவஹாயெ தீவ்ரஹக்தாஸவஷ்விநஃ | கிஙரா ஊஃ ெ, நித்யம் ஹவஷி நிராவத்ரூவாஃ||' என்று தானே யருளிச் செய்தானிறே உாஉாக்ஷாதமெஸயில கெவ லாவி நதையும கெவலவிததையு ம் ம்ாலவிகதையாகிற வெனஸ்யபுகெவல்யகளில வெராஷ்யம்பிறநதவிது உாக்ஷுக்கு ஸ்வஹாதாகமாக ஸவபதையும காணகை யாலே கெவல்யாநாஹவ ஆவஸஜ்மிலலாமையாலும புநாவாராஷாயபூரூஙஙளினுடைய ஷோஷம மேல் நித்ய ஆதரக்ஷித மாகையாலும ஆதிஷ்டமா

ஸ்தஷ்ரவாத - ஸ்வதந்திரனலாமையாலே பகவா னுடைய ஸ்வாதந்திரிலாவது, இதர புருஷாரத்தங்களில தவாசுரூசை உணடாவதிலவது தனனுடைய அ ஞானததினாவது, பாவாசுடைய அபரீகதிலாவது, புநராவருததி உணடாகிறு எனகிற ஸஙகை அஸமபாவிதம எனறு திருபபிகருளுகிறா—' அது ' எனறுதொடஙகு வெ எவாகள, தீவ்ரஹக்தாஃ-பரமபகதியுடையவாகளாய்கொணடு, தவஸ்விநஃ - விஶேஷமான தபஸஸைச செயது, அனறிசசே விளமபாக்ஷமாகளாய உதகருஷடமான த ஸஸாகிற பராயா ஸததைச செயது, ஸாயாஜ்யம், ஆபிவஹாஃ - அடைந தாாகளோ, தெ - அவாகள, ஊஃ - எனககு, நித்யம் - எபபொழு தும, கிஙகராஃ - ஊழியம் செயது கொணடிருபபவாகளாக வும, நிராவகூவாஃ புநராவருததி ஸஙகை முதலிய உபதரவ மிலலாதவாகளாயும, ஹவநதி ஆகிறாாகள இததால முதல ஸஙகை பரிஹருதம 'ஷொஷமேலலாம'எனபதறகு முமுக்ஷ தசையில பாசசபபடாத தோஷஙகள கூடப பாககபபடடது எனனம, ' ஆதரக்ஷிதமாகையாலும ' எனபதறகு முன

1 பரம ஸம்ஹிதை

யிறறு ஆகையால தனனிலெயடியாக ஆவ்ருத்தி ஸம்ஜ்ஞையிலலை விவிக்தஸ்வரூபதத்த்வ விஷயமாகவும ஸம்யோகாஸ்ரய விஷயமாகவும முனபு பிறநத ஜ்ஞாநமிபபோது விலக்ஷண ஸம்ஸ்காரங்களிலலாதபடி விலக்ஷிதமாயிறறு ஆகையால தன ஜ்ஞாநமடியாக ஆவ்ருத்தி ஸஞ்ஜிகக வொணணாது ஸமவிஷய வைலக்ஷண்யஜ்ஞாநததாலே முனபு பிறநத ஸம்ஸ்காரவ்யமான ஸ்திரத்வாவஜ்ஞாநமிபபோது ஸாம்ஸ்காரங்களுககு நிலமலலாத ஸமவைலக்ஷண்யமெலலாம ப்ரத்யக்ஷமானபடியாலே நிரதிசய ப்ரீதி ரூபாவஹமாயத் தலைக கடடிறறு இபபடியிருககையாலே
1 'ஸச மம ப்ரியஃ' எனற ஸ்வரூபனுடைய ப்ரீத்யதி
சயம அவன தனனுளளும நியமிகக வொணணாதபடி கரைபுரணடிவனோடு ஸம்பந்தாய ஸம்பந்தமுடைய திடா நிலஙகளிலு மேறிபபாயுமபடியாயிறறு ஆகையால கஷமிலலையே யாகிலும ஸூத்ரத்தை ஸ்வர

ஸாஸ்திரததினு வுபாதது புரிமபாழுது ... பிறதுளளனறுமஅாநபட வ்யாக்ஷிப்தமாயிறறு ... டது தனனிலெயடியாக - இநத புருஷாநத ... ணடாகி அதன ... இநத ... ஸதம விலக்ஷிதமாயிறறு - தனனுடைய ... ஜ்ஞாநமடியாக இநத - ... லா ... ஸமஸாரதநை ... அ... மசயிறனைபுராருசகி ஸாஸ்திரவொணணாது முனபு - ... தமமையில, பிறநத - ஸாஸதிர நிலை ..., ஸமவிஷய வைலக்ஷண்யததாலே - ஸபதாகி விஷயமானவிட பரமான விலக்ஷணமெனகிற ஜஞாநததாலே நிலமலலாத - அறிய முடியாத, தலைககடடிறறு முடிநதது 'ஸச மம ப்ரியஃ' - அவன எனககு மிகவும பரியன திடா நிலஙகள - மேடடு பரதேசஙகள ... பரிதிருக ... மாயப பபவாஹம பரீதி பரண ... இவன பிரதிஸய

னுடைய விசேஷயாலே வாக்யாவ்ருத்தி யுண்டாகிற தோவென்று ஸஜ்கை வொணணாது ஸாஹ்யாயி காரம் கழிகையாலே ... லஜ்ஜா ... மில்லை அவனுக்கபேக்ஷிதகைகயாலே ... ... விவசிதமான ... மில்லை ஆகையால ... வய ... வம் ... மேல ... இவையெல்லாவற்றை யும் நினைத்து 1 '... ... ...' என்று ... மருளிச் செய்தார்

ஏறியெழிற்பதமெல்லா முயிர்க்குமித முகக்கும் நாறுதுழாய்முடி நாதனை நண்ணியடிமையினம் கூறுகவாந்த குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழற்கீழ் மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும்போகத்துமன்னுவமே

பரீக்ஷியைப் பண்ண அவனும் அப்படிப்பட்ட பரீக்ஷையைப் பண்ண ... கிறபடியிலும் அபரீக்ஷியுண்டாவது அஸம்பந்தமன ... ஸாஹ்யாயிகாரம் ... ணடுமெனசிற வதிகாரம் நினைத்து ... கொண்டு (மோக்ஷந்தையடைந்தவனுக்கு) ... வாரமலிருப்பதுண்டு, ... - ... ... லை ... ... திருப்பிச சொல்லி இருப்பது ... தின முடிவைக் குறிக்கிறது

'... ... ...' ... ... பிரது

... எழில் - '... ...' ... பரதாசிக்து ... ... பதம் ... ஏறி, எல்லா

1 ஸா-ஸ 4 4 22

வுயிர்க்கும் - ஸகல ஜீவாத்மாக்களுக்கும், இதம் - ஹிதத்தை, உகக்கும் - ஸந்தோஷிக்கிற, அதாவது ப்ரீதி பூர்வமாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிற, அன்றிக்கே எல்லா ஜீவாத்மாக்கள் விஷயத்திலும் அல்ப வ்யாஜமான ப்ராப்திபாகிற உபாயத்தைப் ப்ரியமாய் அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற, 'உகந்தேற்குமுபாய மொன்றுமில்' என்றிவர்தாமே அருளிச்செய்திருப்பது அநுஸந்தேயம், நாறு நல்ல வாஸனையையுடைய, துழாய் - திருத்துழாய் மாலையை முடி - சிரஸ்ஸில் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, இது போக்யத்வோபயுக்தங்களான மற்ற எல்லா ஆகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், நாதனை - பகவானை, நண்ணி - கிட்டி, அதாவது அநுபவித்து, அடிமையில் - கைங்கர்யத்தில், நம் - நம்முடைய, கூறு - பாக்யத்தை, தாய ப்ராப்தமான பாகத்தை என்றபடி, கவர்ந்த - தாமரே அங்கீகரித்துக் கொண்டிருக்கிற, அதாவது இந்தக் கைங்கர்யமானது நமக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற, குருக்கள் - ஆசார்யர்களுடைய, குழாங்கள் - ஸமூஹத்தின், குரைகழல்கீழ் - ஸப்தித்துக் கொண்டிருக்கிற திருவடிகளின் கீழ் 'ஸம்ஶ்லேஷாவநம்ராவஸ் ஶிக்ஷாவபிக்ஷேட பாதுகௌ ... ஸ்ருஷ்டா ... ஸ்வாவாஸதேவஶ்ச ...' என்று பரவாஸுதேவன் ஸபஹுமானமாக ப்ரஸாதித்த ஸம்தாபமான வீரக்கழல்களையுடைய திருவடிகளின் கீழ், மாறுதலின்றி - புநராவ்ருத்தி இல்லாமல், எழும் - மேல் மேல் வர்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிற, போகத்து - அநுபவத்தில், மகிழ்ந்து - ப்ரீதி பூர்வகமாக, மன்னுவோம் - ஸ்திரமாய் இருப்போம். இந்த ஆசார்ய கைங்கர்ய பர்யந்தமான பகவத் கைங்கர்யம் ப்ராப்யத்தில் சீர்த்தென்றும், மிகவும் ஆனந்தாவஹமென்றும், இந்த விபூதியிலே போலே நித்ய விபூதியிலும் உத்தேஶ்யதமம் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. 'தேவுமற்றறியேன்', 'கரிய கோலத் திருவுருக் காண்பன் நான்', 'பெரிய வண்குருகூர் நம்பிப் ப்ரீதியை', 'ஸத்ருவாத் ... ஸம்பத்' இத்யாதிகள் இங்கு அநுஸந்தேயம்.

பெருவிடாய்ப்பட்டவன் புரிந்து தெளிந்த நிறைந்த தண்ணீர் நிறைந்த தடாகத்தைக் கண்டாற்போலே இவ்வதிகாரத்தில்

அவிஶ்ராந்தம் ஶ்ராந்தா: ஶதகலுஷகல்லோலகலுஷா
ஜராவிஹ்வலயாவர்த்த ஜந்தவி ஜ்ஞாநிவிஸ்ராந்தி ஸங்கஹா:।
ஜயோர்க்ஷீணத்ராய ஸ்வகுணவிஹவா ஸௌஹ்ருதஜ
ஷ்யாமாஞ்ஞ ஸ்ப்ருஷ்டா ந்தர்ஹவ பரிவாஹாவஹாமியா:॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதிகாரோ ஷாவிம்ஶ:

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமத்தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஶரணம்

நிரூபிக்கப்பட்டபடி புருஷார்த்தக விஶேஷ நிர்ணயம் பிறந்தவன் த்வராதிஶயத்தினாலே இந்த விபூதியிலே க்ஷணகாலமும் விளம்பமில்லாமல் உடனே பெறவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறான் என்கிற ஶ்ரத்தையை ஸ்வாநுஸந்தான முகத்தாலே நிரூபித்தருளுகிறார்— '**அவிஶ்ராந்தம்**' என்றாரம்பித்து. இதில் ஸர்வாகாரத்தினாலும் பரிபூர்ணமான பகவானை அனுபவித்து ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் பெறவேணுமென்று, மிகுந்த பசியுடன் இருப்பவன் அன்னத்தைப் புஜிக்கப் பாரிக்கிறாப்போலே பாரிக்கிறார்.

[ப-ரை] **அவிஶ்ராந்தம்** - ஓயாமலிருக்கிற, **ஶ்ராந்தா** - த்வரையருடைய, **ஶத** - அனேகங்களானவையுடைய, **கலுஷ** - கலக்குகிற, **கல்லோல** - அலைகளினாலே, அதாவது ஒரு கைங்கர்யத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மற்ற கைங்கர்யங்களையும் அப்பொழுதே செய்யவேணுமென்றும், 'முடியானே' என்றாரம்பிக்கும் திருவாய்மொழியின்படியே ஒவ்வொரு இந்திரியமும் மற்ற இந்திரியங்களுடைய வ்யாபாரங்களைச் செய்யவேணுமென்றும் உண்டாகிய அனேகவிதமான ஶ்ரத்தைகள் நானே முன்னே நானே முன்னே என்று ஒரே ஸமயத்தில் உண்டாகிறபடியினாலே அந்தந்த ஶ்ரத்தைகளாகிற அலைகள்

தங்கள் ஸ்வரூபத்துக்கு விஷயமான கைங்கர்யங்களை உண்டுபண்ணவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவதினால் புகுதி கலசத்தை யடைகின்றது ‘ ஜம்ஸாரோம்ந்த பஞ்சிதம்பிதஹ ஸம்வாதிகோம்ஸம் ’ என்கிறபடியே ஏரமங்கள் தெரியாமல் நடக்கிறதென்று தாத்பர்யம் இதனால் முமுக்ஷுவான தன்னுடைய ஜ்ஞானாநந்தயாதிகளின் குறைவினால் ஸ்வரூபத்தைகள் பரிமிதங்களாகவும் விசத்தை உடையவைகளாகவும் உண்டாவது விலக்கப்படுகிறது **ஸூரிபி ஸாதிஷூஹா:** மஹர்ஷிகள், ஸித்தியடைந்தவர்கள் முதலானோர்க்கு ஸாலப்யங்களான, ‘ வந்துந்த்த அமரரும் முனிவரும் வியந்தனர் ’ என்கிறபடியே ‘ **ஸூரி** ’ என்றது அனுபவ பராசரான நித்ய முக்தர்களை, ‘ **ஸிக** என்றது கைங்கர்ய பராசரான நித்ய முக்தர்களை, அன்றிக்கே ‘ **ஸூரி** ’ என்றது ‘ எவஷிட்டதில் அநாதியான ருஷிகள் இருக்கிறார்களோ ’ என்றதைத் முள்ள ஶ்ருதி வாக்யத்தில் சொல்லப்படும் நித்யர்களை, ‘**ஸித்தா:**’ என்றது ‘**ஸம்ஸித்தம் பரஹோமதா:**’ என்கிறபடியே உபாயானுஷ்டானத்தினால் மோக்ஷத்தை யடைந்த முக்தர்களை, இது மற்றவர்களுக்குத் துர்லபம் என்பதற்காக ‘ **ஸாதிஷூஹா:** ’ என்னும் பதம், **ஸஹஸ்ரஶ:** - அநேகம் விதங்களான, **ஸந்த** - தேவ, **க்ஷீர** - பால், இவைகளினுடைய, **ந்ருயு** நயாபத்தினால், அதாவது ‘ தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும் அமுதுமொத்தே’ என்கிறபடியே தன்முகமிய ஸ்வாதுதமமான பதார்த்தங்களை ஒன்று சேர்த்தாற்போலே, **ஸு**-தானென்ன, இதன் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது, **ஸூண** ர்லயான குணங்கள், **விஹவ** - விபூதிகள், இது விசாரஹக்கமம் உபலக்ஷணம், இவைகளின், **ஆஸ்ஞ**-த்தினாலே, நி **கூநக** ப்ரகாசிக்கிற அதாவது மிகவும் போக்யமாகத் தோற்றுகிற, **ஸஹாந்த**- அதிக ஆநந்தமயமான, **ஸு ஹ**-பராத்தமாவினுடைய, **ஸநுஹவ** - அனுபவத்தின், **வரிவாஹா:** - பெருக்குகளா யிருக்கிற, அதாவது அப்படிப்பட்ட பரமாத்மாநுபவத்தினால் உண்டான ஆநந்தம் அடங்காமல் கைங்கர்ய ரூபமாக வெளியில் புறப்படுகிறது என்று தாத்பர்யம், இப்படிப்பட்ட கைங்கர்யங்கள், **ஹே** - எனக்கு, **ஆவிஹூஸு ஸூ:** - உண்டாக வேண்டும், இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கைங்கர்யமிருந்து உண்டாக வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ஸத்ருஷ்ட ஸாரவாக்ய ஸவா நிஶிதயீ
ஸஜ்ஜிதெஞகஸம்ஸ
ஸஷெ்டாவாயொதிவிஹ ஸவரிகா
ஹாந்யாவஸநிஷ்ஹகுருதீ: ।
ஸாவஸாஹம் ஸவயா விஶிஜிஹநியதம்
வ்யாமஸம்காவிஷிஹ
நிஜாகஸ்ஸுஸஶிக்ஷ ஸுகுருகி
ரநாஹவத்ருவ்யாதம் நித்யஶகஃ ॥

இதி ஸ்ரீகவிதார்க்கிக ஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதிகார: த்வாத்ரிம்ஶ:

—

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

அனறிககே அநதக கைஙகாயஙகளின ஸவபாவாதிகள ஆதைப பறறிய ஸநதேஹம முதலிய நிலைாகபடு ஸாஷடமாக பரகாசிகக வேணடும, அதில தவரை உணடாவதறகாக எனறு தாதபாயமாகவுமாம இததால 'சூழவிாம பாரிமுகில' எனகிற திருவாயமொழியில ஆழவாருககு, ஸாவேவவரன பல பாவஙகளை நாடடி யருளினபோலெ கனாதுமகாட வோனடும எனறு பராாகஙகிதபடியாாவுமாம

திருவஹீநதிரபுரம சேடலூா விதவான பகவதவிஷயம
ஸ்ரீ உப வே நரஸிமமாசாாய ஸவாமிகளினல
செயயபபடட

ஸ்ரீமத ரஹஸயதரயஸார வயாகயானததில
பரிபூாண பருமமானுபவாதிகாரம
முறறிறறு

இபபடி இநத ஶாஸதிரததில அாகதாநுஶாஸந பாகமா ரிய முதல பாகததை முடிதது இபபடிபபடட சரமததோடு கூடிய மோக்ஷ புருஷாாததம மஹாபாநயஶாலியான ஒருவனுக குப கிடைககிறது எனறருளிச செயகிறா— ஸதூஷ்டு: ' எனறாரமபிதது இதில ரேழ இருபததிரண டதிகாராாததஙகளை யும ஸஙலபமாய அநுஸநதிபபதறகாக முறையே ஸஙசரஹித தருளுகிறா

ப - ரை] ஸக: - ஒருவன, இது மேலே சொலலபபடுகிற அதிகாரி துலபன் எனபதைக குறிககிறது ஜாதி குணாதி வயதயாஸமிலலாமல எவனுவனொருவனைக குறிககிறதாகவு மாம, ஸதூஷ்டு: - நனறாய கடாக்ஷிககபபடடவனாய, அதா வது கருபையுடன கடாக்ஷிககபபடடவனாய, முதலில 'விஷ்ணோ: கடாக்ஷம ' எனகிற பசவானாலும, பிறகு அகவேஷாதி பரம பரையால பராபதனான ஆசாாயனாலும கடாக்ஷிககபபடடவனாய, இது உபோதசாகாதிகாராாததம, ஸாரவாதீ - ஸாரமான ஶபதததைத தெரிநதவனாய அதாவது ஸாவ ஶாஸதிரஙகளி லும ஸாரதமமானது ரஹஸயதரயம எனகிற ஜஞானததை உடையவனாய, இது ஸாரநிஷ்காஷா திகாராாததம, ஸவாநிபமிதயீ: - தனனைப பறறியும பரமாதமாவைப பறறியும கூா மையான (நிஶசயரூபமான) புததியை யுடையவனாயக கொணடு, இது பரதான பரதிதநதிர, ஆததபஞசக, ததவதரய சிநதந, பரதேவதா பாரமாாதயாதிகாரஙகளின அாததம, ஸம்ஜிஞ: - இதர புருஷாாததஙகளில உணடாகும ஆனசவயஜயிததவனாய், இது முமுக்ஷுதவாதிகாராாததம, வைதககஸமஷ்டு: - அநே கமவிதமான ஸதிதியை யுடையவனாய, அதாவது அநேகம விதமாகப பிரிககபபடட அதிகாரஙகளைபபறறிய ஜஞானததை யுடையவனாய, இது அதிகாரி விபாகாதி காராாததம, 'ஸமஷ்டு:' எனபது ஜஞானததைக குறிககிறது, ஸவிஷ்டாபாய: - பர மமான பகதி பரபததியான உபாயததை உடையவனாய, இது உபாய விபாகாதிகாராாததம ஸததிவிகை: - மிகவும துக ககத்தை யுடையவனாய, அதாவது ஸமயோசாதிகளில தனககு அதிகாரமிலலாமையாலே துககபபடடுக கொணடிருககிறவனாய, இது பரபததி யோகயாதிகாராாததம, ஸவாநிகா - அஙகஙக

னோடுகூடிய, **ஸாத்ரவம்** - பரந்யாஸத்தினாலே, **நிஷ்டை** - பூர்த்தியாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட, **க்ருதக்ருத்ய:** - தான் செய்யவேண்டிய கார்யத்தை யுடையவனாய், இது பரிகர விபாக, ஸாங்க ப்ரபதந, க்ருதக்ருத்யாதிகாரங்களின் அர்த்தம், **ஸ்வார்ஹம்** - தன்னுடைய நிஷ்டைக்குத் தக்கதான, அதாவது ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த நிஷ்டைகளுக்குத் தக்கதான, இது ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞானாதி காரார்த்தம், **ஸபர்யாவிதிம்** - பகவானுக்கு ஆராதனம் செய்வதை, இது உத்தர க்ருத்யாதி காரார்த்தம், இதில் பாகவத கைங்கர்யமும் பகவதாராதனமாகையினாலே புருஷார்த்த காஷ்டாதிகாரமும் சேர்த்தருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, **இஹ** - இந்தப் பூமியில், **நியதம்** சாஸ்திரங்களில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டிருக்கிறபடி, இது சாஸ்திரீய நியமநாதிகாரார்த்தம், **வ்யாஹவம்** - அபராதங்களில்லாமல், இது அபராத பரிஹாராதிகாரார்த்தம், **க்வாபி**-ஏதாவது ஓரிடத்தில், **விஹ்ருத்ய**-தரித்துக்கொண்டு, அதாவது செய்து கொண்டு, இது ஸ்தாந விசேஷாதி காரார்த்தம், **நிஸ்ருஷ்ட** - விடப்பட்ட, **ஸ்தூலம்** - ஸ்தூலமாயும், **ஸூக்ஷ்மம்** - ஸூக்ஷ்மமாயுமிருக்கிற, **ப்ரக்ருதி:** - ப்ரக்ருதியின் பரிணாமமாகிய சரீரத்தை உடையவனாய்க் கொண்டு, இது நிர்யாண, கதி விசேஷாதிகாரங்களின் அர்த்தம், **நித்யம்** - எப்பொழுதும், புனராவ்ருத்தி இல்லாமலென்றபடி, **அவ்யாஹதம்**-பகவானை, 'நவிஷ்யகே அவ்யாஹதம் யவாரக்' என்கிற வ்யுத்பத்தியினாலே ஸகலாகாரத்தினாலும் பரிபூர்ணனான பகவானை என்றர்த்தம், **அநுபவதி** - அனுபவிக்கிறான், இது பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவாதி காரார்த்தம்

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம்
ஸ்ரீ உ.வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமிகளினால்
செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வ்யாக்யானத்தில்
ஆர்த்தானுசாஸனாகம்

முற்றிற்று,

